

چاپى دووم

نزا بو ئارمىن

ابراهيم يونسى
وهرگيرانى:
عبدلله حسن زاده

كتابخانهى دیجيتالى
www.rabari.org

له باره ی نووسه ری ئەم رۆمانه وه

خویننه ره به ریزه کان!

ابراهیم یونسی، نووسه ری ئەم رۆمانه (زۆر به داخه وه) به و جوړه ی پیوسته له نیو خویننه رانی کورد له دهره وه ی تیران دا نه ناسراوه. هۆیه که شی ته وه یه که ئه ویش وه ک زۆری دیکه له نووسه رانی کورد زمانی تیرانی به هۆی سیاسه تی ده ولته تانی حاکم به سه ر تیران دا نه ی توانیوه به ره مه مه کانی خۆی به زمانی کوردی بنووسێ و بلاو بکاته وه. ئه ویش ههروه ک علی محمد افغانی، محمد قاضی، علی اشرف درویشیان و... له لای ته دبیا ن و خویننه رانی فارسی زمان زیاتر ناسراوه تا هاو زمانه کانی خۆی. به جوړیکه ی دیکه بلین ته ویش و زۆر له نووسه ره کورده تیرانییه کانی دیکه ش زیاتر له وه که وه ک ته دبیاکی کورد ناسرا بن، وه ک نووسه ریکی فارسی زمان یان هه ر نه بی فارسی نووس ناسراون. بۆیه ته گه ر زۆر به کورتی ش بووه ناساندنی ته و نووسه ر وه رگیره به تواناو پایه به رزه به پیوست ده زانم.

به داخیکه ی گرانه وه ته منیش وه ک زۆریه ی خویننه ره کورده کان له نیزیکه وه ابراهیم یونسی، یان وه ک کورده کانی تیران ده لین برام خانی یونسی (ناوبراو له بنه ماله ی یونسییه کانی بانیه) ناسم و شاره زای ژیا ن و به سه ره اتی نیم. هه ر ته وه نده ده زانم که پیشتر یه کیک بووه له تیکۆشه رانی سیاسی و ته ندامی ریکخراوی ته فسه رانی حیزبی تووده ی تیران بووه. سالی ۱۹۵۴ که ریکخراوی ته فسه رانی حیزبی تووده ئاشکرا ده بی، ناوبراو ده گیرێ و له گه ل یازده که سی دیکه له هاوپهروه نده کانی حوکه ی ئیعدامیا ن بۆ ده رده چی. پاشان له بهر ته وه که کاتی خۆی له وه ختی ته نجامدانی ته رک ی ره سمی دا لاقیکه ی له ده ست داوه حوکه مه که ی له ئیعدامه وه ده کریتته حه بسی ته به دو ته وانی دیکه ئیعدام ده کرین. هه شت سا ن دوا ی گیرانی واته سالی ۱۹۶۲ له سه رده می حکوومه تی دوکتور عه لی ته مینی دا له زیندان تازاد ده کری.

وه ک له وتووێژیکه ی چاپکراوی خۆی له گه ل گو فاری "چیستا" ده رده که وی کاک ابراهیم یونسی سالی ۱۹۲۶ ی زایینی له دایک بووه و به و پییه ئیستا له ته مه نی ۷۳ سالی دایه. به لām وه ک له کاره کانی را دیاره به خوشییه وه هیشتا ژیا نیکه ی زۆر پرکارو پرپاری هه یه وه ک لاویکی به گور به لām به ته زمونی پیاویکی وه نیوسا ن که وتوووه دریزه به کارو تیکۆشانی فکری و ته ده بی ده دا.

رهنگه به ئاسانی بتوانین بلین کهم نووسهرو وهرگیبری کورد به ئەندازهی ابراهیم یونسی پرکار بووه و ئەوەنده بهرهمی نووسراو و تهرجهمه کراوی خستۆته بهردهستی خویندهواران. هەر ئەوەندهی ئەمن بزائم برابیم خان لانی کهم دوازه بهرهمی نووسین و نیزیک به شهست کاری وهرگیبرانی ههیه که به هه موویان سه رله دهیان ههزار لاپهه دهدهن و زۆربهی هه ره زۆریشیان چاپ کراون. تهنانهت زۆر له کاره کانی چهند جاریش چاپ کراونهوه، چونکه ههم نووسینه کانی و ههم تهرجهمه کانی له پلهیه کی یه کجار بهرزی تهدهبیدان و خوینهرانی فارسی زمان و فارسیزان بهتۆگرییهوه دهیان خویننهوه.

برابیم خانی یونسی که فارسییه کی یه کجار جوان ده نووسی له دوو زمانی ئینگلیسی و فه رانسه ییهوه تهرجهمه دهکا. بهلام وهک بوخۆی باس دهکا بهشی هه ره زۆری بهرهمه کانی له زمانی ئینگلیسییهوه کردونه فارسی. جیگای سه رنج ئه وهیه که ته گهرچی ناوبراو (ئه وهندهی ئەمن بزائم) تا ئیستا هه یچ کتیبیکی به زمانی کوردی نه نووسیوه بهلام شاره زاییه کی بهرینی له داب ونه ریتی کورده واری و له په ندو مه ته ل و زاوای باو له کۆمه لای کورده واری دا هه یه. خویندنه وهی ئەم کتیبه ی بهر ده ستان راست و دروستی ئه و باوه رهی من بو هه مووان درده خا.

کتیبی "نزا بو ئارمین" که ئیستا له نیو دهستی خوینهری بهرپرز دایه یه کتیک له تازه ترین نووسینه کانی برابیم خانی یونسییه. ئەم کتیبه که به زمانی کی یه کجار ساده و ره وان و هه ره له و کاته دا دلگه ر وشین نووسراوه به باوه ری من هه ولدانیکه بو راست کردنه وهی هیندی هه له و کاری نادرست که له پیوه ندییه کانی نیوان دوو گه لی هاو زنجیر و زۆر لیکراوی کورد و هه رمه نیدا روویان داوه. نووسه ر مه به سستی خۆی له چوارچیوه ی داستانیکی ئەوهنده شین و دلچه سپ دا گه یانده که خوینهری به هه ست و به سه ز به دوای دیمه نه کانی خۆی دا به کیش ده کاو له کاتیک دا له زۆر جیگا بزهی ده خاته سه ر لیبو، له زۆر جیگای دیکه فرمیسیکی له چاوان دا قه تیس ده کا. به پیویست نازام زۆری له سه رپرۆم، چونکه پیم وایه هه ر کهس به وردی ئەم رۆمانه بخوینیه وه، هه ر ده گاته ئه وئا کامه که ئەمن پییگه یشتووم. داوهری له سه ر ئه وهش که ئەمن چهنده توانیومه ئه و لوتف و شیرینییه که له رۆمانه که دا هه یه بیتمه نیو وهرگیبراه کوردییه که، به خوینهره بهرپزه کانه.

پاییزی ۱۹۹۹

وهرگیبر

میگهگه هاتبۆوه نیو دی، قاروقووری مهراڤان که ددهت گوت پۆلینک عارهقخۆرن گۆرانى دهلین، و تۆزو خۆلێ هاتنهوهی ران بۆ نیو دی، دامرکابوو. وهک هه میشه لاهه کان له سههه بانی مزگهوتی سهریان به گالتهه و گهپ و پیکه نینهوه گهرم بوو. ژنان و کچانیس له ههوشهی ماله کان خهریکی دۆشینی بز و مهراڤان بوون. هیشتا گاران نه هاتبوو. روخساری کابرا شه کهت و داگیراو بوو... چهند رۆژیک بوو بێ دهماخ بوو. خه بهری ناخۆش ناخۆش دههاتن. ئاگری داغ رووخابوو.

کابرا زۆتر له دهری بوو، له دهووبهری ئاوی ئاواره بوو "بهشی زۆری دوانیوه پریان و ئیواران له سههه ههوز و کانیهی گهوره بوو... جار جار له بن داریک دهخهوت... بهلام ئیستا ئیدی سارد بوو. پاییز داهاتبوو، گژو گیا ورده ورده تاریک و زبرو ژاکار ببوون. ددهت گوت پیخوست کراون.

کابرا ده گهراو بیی ده کردهوه... له چی؟ ... بۆخۆی دهی زانی و خوای خۆی... ئەم رۆژانه فکری زۆر ئالۆز بوو. بهلام کیو... له جی خۆی بوو - راست وهک ژیان: بهرز و نزم، ریک و ناریک، تاریک و رووناک... راست وهک ژیان خۆی. ههراز تاسه ری، دوايه لووتکه. که گه یشتیه لووتکه، به پتهیه ک سه رهوژیر ده بیه وه، ئەودهم تلاتل... تا ده گه یه گه لی... له تکه بهردیکیش نیه پییه وه بگرسیه وه.

ژنه دوور له ههوز و کانیه که دانیشتبوو، پشت له جنوب و روو له دهشت... بۆ وا دوور؟ کابرا له بهر خۆیه وه بیی ده کردهوه. دیار بوو غه ریبه یه: رهنگه پیی وا بووی له وانیه که سیک بی، نوژی بکا یان ده زنوژی هه ل گری. رهنگه نه یویستی له گه ل کهس به ره وروو بی... ماندوو بوو. هه ره له دووره دیار بوو. کابرا راسته وخۆ ته ماشای نه ده کرد، ئەم شتانهی به سیله ی چاو ده دی.

دهنگی گریانی مندال کابرای وشیار کردهوه. سههه هه ل بری "ژنه داهاتبۆوه سههه منداله که... مه مکی ده دایه؟ کابرا رووی وه رگپرا. وادیار بوو دهنگی قرووسکه ی سهگی

بهر گوی کهوت!... ئاوری دایهوه. به هه‌له نه‌چووو: سه‌گیتی زه‌لام له ته‌نیشت ژنه‌که بوو. سه‌گ به هه‌ردوو گوی و هه‌ردوو چاو سه‌په‌ی له‌و گرتبوو، خۆی مات کردبوو ده‌ی‌م‌راند... له‌ته‌نیشت ژنه‌که راکشابوو، سه‌ری وه‌سه‌ر چه‌م‌زله‌ی کردبوو.

منداله‌که ده‌گریا - وادیار بوو دایکیشی... سه‌گه‌که له‌ بنی گه‌روویه‌وه ده‌ی‌م‌راند... دنیا تاریک ببوو، لێ‌په‌وار وه‌ک زه‌روویه‌ک که خوینی هه‌ل مژیبی و خویتی پێدا کردبێ پهی‌تا په‌ی‌تا تاریکی ده‌رشایه‌وه... ژنه‌ ده‌گریا... کابرا له‌ دووره‌وه چاوی لێ‌بوو که به‌ قولینچکی له‌چه‌که‌ی فرمی‌سکی سپی...

قه‌لافه‌تی کابراش داگیرابوو - شه‌که‌ت و بێ‌حه‌سه‌له‌ بوو: پیری‌ش هیندی‌ خوی تایبه‌تی له‌گه‌ل خۆی دینی: هه‌سه‌له‌ که‌م ده‌بێ وه‌یندی‌ جار شاقه‌لی که‌وا درێژ ده‌بێ و گوزه‌شتی زۆر - زۆرتیش ته‌نیا و له‌گه‌ل فکر و خه‌یالی خۆی نی‌وچاوان تی‌ک نان، و مۆر بوونه‌وه له‌ شتی نه‌دی‌تراو... و جار‌جاریش وه‌ک ئەم سه‌گه‌ م‌په‌یه‌ک یان قرووسکه‌یه‌ک.

ئه‌گه‌ر ناسی‌اوی هه‌بێ، له‌ دووره‌وه هاتوه... به‌ پێی قاعیده‌ نابێ لێ‌ره وه‌می‌نێ... خورجینی به‌ کۆله‌وه بوو "کلاشه‌کانی دا‌که‌ندبوون. ده‌ستی برد، له‌ پێش دا به‌ قولینچکی له‌چه‌که‌ی چاوی سپینه‌وه... و ئاوی لوتیشی... وه‌رسوورا، کلاشه‌کانی هینانه‌ پێش... ده‌ستی‌کی به‌ کلاشه‌کانه‌وه ده‌ستی‌ک به‌منداله‌که‌وه... منداله‌که‌ هه‌ر ده‌گریا. سه‌گه‌که سه‌ری هه‌ل‌ئینابوو، له‌سه‌ر ده‌ستان هه‌ل‌توتته‌کابوو، خۆی خاوی‌ش ده‌کرد.

کابرا لێی نزی‌ک بۆه، ژنه‌ به‌سه‌ری قامکی سه‌رپۆشه‌که‌ی هینایه‌ پێش، خه‌ریک بوو هه‌ستی. کابرا ده‌ستی برده‌ پێش، گوتی: "هه‌ل مه‌سته‌ کچم... منداله‌که‌ خه‌به‌ر مه‌که‌وه!" منداله‌که‌ بێ‌ده‌نگ ببوو.

ژنه‌ له‌ بن لیوانه‌وه گوتی: "نه‌خه‌وتوه - به‌خه‌به‌ره" راویژی ده‌نگه‌که‌ی زۆر مه‌زلوومانه‌و غه‌ریبانه‌ بوو. شتی‌کی به‌ سه‌گه‌که‌ گوت... راویژی قسه‌که‌ی کوردی نه‌بوو... سلاری کرد... ویستی هه‌ستی، کابرا گوتی: "هه‌ل مه‌سته... هه‌ل مه‌سته... منداله‌که‌ خه‌به‌ر مه‌که‌وه!" منداله‌که‌ چاوی لێ‌ک نابوون.

ژنه‌ به‌ سه‌ری قامکی له‌چه‌که‌ی هینایه‌ پێش وه‌ ده‌نگی‌ک که‌ ده‌یه‌ویست ئارام بێ‌و ئارام نه‌بوو، گوتی: "به‌خه‌به‌ره، نه‌خه‌وتوه... به‌لام چاوی منداله‌که‌ خه‌وتبوون.

کابرا باشی گوی لێ‌ ببوو، راویژی ده‌نگه‌که‌ زۆر مه‌زلوومانه‌و به‌ ئازار بوو. گوتی: "دیاره‌ نوستوه!"

"نا مامه... نه خوښه... و له پرمه ی گریانی دا. کابرا تې ما بوو. ژنه تاویک له بن لیوانه وه گریا" مندالنه که دیسان لپوی کردن، و گریا. دایکه که نه ختیک رای ژاند و گریا. سه گه که گوئی بو تم و توویژه راداشت بوو، ماندوو بوو، خوئی له بهر یه ک کیشایه وه. کابرا گوئی: "کچم، له کوپوه هاتووی؟"

ژنه گوئی: "له و لایه وه... به سیله ی چاو لپی دهروانی... کابرا زیاتریش پرسیارو به دوا داکه پرانی له رووخساری دا به دی کردبوو. ژنه دیسان به سیله ی چاو ته ماشای کرد.

"خزم و که ست له نیوئاوایی هه ن؟"

"!"

کابرا سه ری داخست، ژنه به خپسه خیس چاری لسی کرد.

"نه دی چی"

"هیچ مامه... دهمه ویست بچمه" شیروانه "گوندی شیر ئاغا... و دیسان گریان. نیشانه کان راست بوون، نه وه بوو که هوسپ پیی گوتیوو. که له گهت، ویچوو، دهم و چاو پرو تا راده یه که به خووه... قه لافه تیکي گهش و ریشیکي کوپیه.

"باشه، نه مه گریانی نارئ. تیره شیروانه یه... راست هاتووی... ههسته کچم... نه من شیر ئاغام... ههسته! درهنگه... غه می مندالنه کت نه بی... مندالنه ئیدی، نه خوښ ده بی... چاک ده بیته وه... باشه ئیدی، مندالنه... ماندووی. مه گری!"

بوخوښی نه یزانی گوئی چی، له و شتانه که له خووه بو دلخوښی دانه وه ی خه لگی دیکه ده گوتړین و سوو دیشیان نیه... به لام ئیدی دابه، نه م قسانه ده کن تا که لینیک پر بکه نه وه، وه که ته و سیغاره که ته گهر قسه یه که نه بوو بیکن، دای ده گریسینن تا به تالایی یه که پر بکه نه وه.

بیروزه یینی هه ردوکان مه شغوول بوو: ژنه به گومان بوو: نه دی ته گهر شیر ئاغا نه بوو... ته گهر تیره شیروانه نه بوو... ته گهر... ته گهر. نه م "ته گهر" انه به زه یینی ژنه که دا ده هاتن... به لام سه یر نه وه بوو وه لامیان نه ده ویست. شیر ئاغا ههستی کردبوو ژنه که به راویژی هه رمه نی قسه ده کا... ههستیکی ناروونی بو پیک هاتبوو که نه ی ده توانی ناویکی روونی لسی بنی... هیچی لسی نه پرسى... دروستیش نه بوو بپرسى... میوان بوو- له هه ر باریکه وه ته ماشات کردبا، جوان نه بوو. به تاییه تیکه ژنیش بوو.

وه ری که وتن بو لای ناوه دانی، شیر ئاغا له پیشه وه، ژنه به دوا ی داو سه گه کهش له ته نیشتی.

سه گه لی تاوایی ههر له دوروهه ویستیان بزنانن ئەم سه گه غه ریبه چ کاره یه ، و سه گه که له سه ر داوای ژنه که خۆی نه ناساند. مندالنه که ده گریاو ژنه ههر به دەم ریگاوه له باوه شی دا رای ده ژاندو له بن لیوانه وه هیندی شتی ده گوت. له چۆمی په رینه وه. سه گه لی تاوه دانی به پیریانه وه هاتن. سه گه که خۆی به به له کی ژنه که وه نووساند بوو و ته ماشای ژنه که ی ده کردو به چاو لیی ده پرسی چ بکا. ژنه ههر تاونا تاویک قامکیکی به لیویه وه ده ناو ده یه ویست بیده نگ بی" مندالنه که ش جار جار ده گریاو بیده نگ ده بوو.

شیر تاغا له سه گه کانی راخوری، سه گه ل کلکیان ده گه لۆزیان گرت و که میک دوور که وتنه وه، به لام له بنه وه ههر چاویان له و سه گه غه ریبه مۆر ده کرده وه.

تاغا بانگی کرد: "ره حیم... حوسین!..."

له جی یه که ههر له و نزیکانه وه یه کیک گوتی: "به ئی تاغا!"

"بلئی با چرا فتیله که له سه ر پلیکانان دانین... وریابه کچم، پیش خۆت جوگه له یه ..."

"به چاوان مامه ..."

KKK

تازه له سه ربانی مزگهوتی هاتبوومهوه. دنیا تاریک ببوو. بام هیشتا دیار نه بوو. ئەم رۆژانه هه میسه بی که یف بوو. کاتیکیش که یفی ساز نه بایه، ماله که کپ و کر بوو، کهس نهی دهویرا پی بکه نی "بۆخۆشی ده زانی، بۆیه زۆرتری رۆژه کان ناواره بوو. له ده وروبهری تاوایی ده گهرا، زیاتر له ده وروبهری هوز وکانییه کهی نه و بهر چۆمی. دایکم، خوشکه کانم، ئەمن - هه موو ده مان زانی... هه ولمان ددها به په له پروزه شتیکی بچۆین و بجهوین... و لپی گه رپین به ته نیا بی. ئەو ده مانه ی له مالتی بووین، به سه ری په نجان به ری دا ده رۆیشتین و له بن لیوانه وه قسه مان ده کرد. ماله که ببوو به مالتی مردووان... دایکم هه میسه قامکی به لیویه وه بوو که کهس قسه نه کا...

بانگی دابوو، تازه چرایان هه ل کردبوو، لوله لامپاکه هیشتا گه رم نه ببوو، پلیته کهی هیشتا هه ل نه درابوو. ره حیم به غاردان هاته سه ر - چرا فتیله کهی له ته ویله هینابوو - هاتبوو بۆ شه مچه، له پیش دا پلیته ی لامپایه کهی هه ل دا، پاشان فتیله کهی هه ل کرد و رۆیشت.

"ئه من شاره زای ریگا کهم" دهنگی بام بوو "بۆ ئەمانه ی رادپره... په له مه که...!" و پاشان هه ر له بهر پلیکانانه وه بانگی کرد "فاتم!" فاتم دایکم بوو. میوان هاتبوو، قه تیش وانه بوو دایکم به پیر میوانه وه بچی: خاله کانم له میژ بوو مردبوون. قه راریش نه بوو کهس به ژن و ماله وه بی. "فاتم!" چوومه سه ر پلیکانه کان... دایکم و خوشکه کانیشم گه یشتنی.

بام گوتی: "میوانمان هه یه..."

دایکم وه که هه میسه گوتی: "میوان به خیر بی، پیی میوانی له سه ر چاران...!"
بام هاته سه ری و له درپژه ی قسه کانی دا گوتی: "ماندوون... خه ریکی ئەو منداله بن."

به دوا ی ویش دا ژنیکی مندال له باوهش و له دوا ی ویش سه گیتی زه لامه که هه ولتی ددها ته نیشته به ته نیشته ژنه که به ری دا برۆا. ره حیم خۆی به دیواره وه نووساند، و

گوتی: "چغه... ناغا... ئەم سەگەش...!" باجم گەیشتیۆ سەر پلیکانان، ئاوری دایه‌وه و چاوی به سەگە که کهوت که پی‌به پیی ژنه که ده‌هاته سەری. گوتی: "کارت پیی نه‌بی!" ژنه که له‌بن لیوانه‌وه گوتی: "کاری به کهس نه‌ی!"

دایکم و خوشکه‌کاتم له‌سەر پلیکانه‌کان بوون "دایکم به‌چاویکی پر پرسیاره‌وه ته‌ماشای باجمی کرد" باجم گوتی: "میوانان هه‌یه." دایکم گوتی: "فهرموون... به‌خیر هاتن!" و ده‌ستی له‌ستوی ژنه که کردو ماچی کرد. خوشکه‌کانیشم ماچیان کرد، و منداله‌که‌یان لی وه‌رگرت "خوشکه‌کان ژیریان کرده‌وه... سەگە که له‌روخساری ژنه‌که‌وه رامابوو... ژنه هیندی شتی به سەگە که گوت و له‌سەر پلیکانان له سووچیک رووبه‌رووی ژووری دایکم دای نیشانده‌وه.

باجم گوتی: "ئیه‌و بچن به‌منداله‌که رابگه‌ن... ئەم به‌سته‌زمانه ماندوویه، با نه‌ختیک به‌سیته‌وه، هه‌تا ئەمن نوێژه‌که‌م ده‌که‌م." چونه ژووری دایکم.

نیو سه‌عاتیک پی چوو "منداله‌که هه‌روا ده‌گریا و بیده‌نگ ده‌بوو، خوشکه‌کان به‌ په‌له‌په‌ل ده‌هاتن و ده‌چوون، له‌خۆوه‌ش، دیار نه‌بوو له‌چی ده‌گه‌ران. باجم نوێژه‌که‌ی کرد، زۆریش به‌شینیه‌ی، پی‌م وایه‌ یه‌ک دوو هه‌له‌شی تیدا کردن. دایکم و خوشکه‌کاتم له‌ ژووره‌که‌ی دیکه‌ خه‌ریک بوون... داده‌ مه‌نیجی خوشکم هاته‌سه‌ر پلیکانه‌کان و بانگی کرد: "ره‌حیم سه‌تله‌که پر که له‌ ئاو و له‌گه‌ل ته‌شته‌که به‌هینه‌ سەری!"

باجم سلاوی نوێژی دایه‌وه‌وه گوتی: "پرۆ بانگی دایکت که!" رویشتم، به‌ ترس و له‌رزوه‌ به‌ پیش سەگە که‌دا تی‌په‌پریم - سەگە که جوړیک راکشابوو که دیوه‌خانیس و ژووری دایکیشمی لیوه‌ دیار بوون... دایکم هات.

باجم گوتی: "ها - منداله‌که چۆنه‌؟" دایکم گوتی: "نه‌ختیک بی‌حاله‌... وادیاره‌ سه‌رمای بووه - چاک ده‌بی ئیشه‌للا... ره‌حیم نارد به‌ دوا‌ی پوور هه‌نیف دا... با ئه‌ویش بی‌ بزائم ئه‌و چ ده‌لی... به‌سته‌زمانه‌ وادیاره‌ ری‌یه‌کی دووردریژی بریوه..."

"نه‌ی‌گوت له‌ کوپوه‌هاتوه‌؟" "نه‌خه‌یر... به‌لام که سه‌ری‌کرده‌وه پی‌م وایه‌ خاچ بوو له‌ ملی دابوو - ته‌گه‌ر باشم دیی... خوا کویریان کا خه‌لکی دنیا‌یان ئاواره‌ کرده‌وه..."

بایم گوتی: "له راویژی را دیاره ده بی ههرمه نی بی... گه لیکه به دبه ختن - له خومان به دبه خت تر نه وان... ئاویکیشی بۆ گهرم کهن که نه گهر پیی خوش بوو منداله کهی بشوار، یان خوی..."

دایکم گوتی: "مندالی نه خوش!"

"ئه من چوزانم... ئه مه کاری ژنانه... بۆ خۆتان باشتر ده زانن... له لای پوور هه نیفیش باسی ههرمه نی و نه و جۆره شتانه مه که..."

دایکم گوتی: "ئه ی له و پیاوهی! ده لئی ئه م سهره م له بهر تاوی سپی کردوه!"

بایم گوتی: "زۆر باشه، زۆر باشه! ئه تو بچۆ، رهنگه کۆمه گیان بوی."

پوور هه نیف به گۆچان کوتان هات له منداله کهی روانی و هیئدی ده ستووری دان و دانیشته دهستی کرد به چه نه لیدان و نه قل و نه زیره گیرانه وه. له تریقه تریقی خوشکه کان را دیار بوو که هه ولیان ده دا دهنگیشیان نه روا.

شیمان خوارد. شیمی سه که که ژنه که خوی هیئای له سواله تیکی کردو ههر له سه ر پلیکانان له پیشی دانا. به پیچه وانهی شه وه کانی پیشوو نه بایم گوتی جیم له بهر هه یوانی بۆ راخه ن و نه ئه منیش خه وم هات. دهنگی خوشکه کانیش ههر باش ده هات.

بایم بانگی کرد: "فاتم! ئه من خیرا راست بوومه وه گوتم: "دایه بایم بانگت ده کا!"

دایکم هات، بایم گوتی: "منداله که چه نه?... ئه و ژنه هیچی بۆ کرد؟"

دایکم گوتی: "ئیسنا وه نه وشه و سنبل الطییمان بۆ کولاندوه و داومانه تی... دایکی هه مامی پی کردوه... چوزانم... جارێ خه وتوه."

بایم گوتی: "زۆر باشه... که وایه سه ماوه ره کهی بیئنه ئیره... میوانه که شه ت بیئنه!"

هه موویان هاتن: پیشان دایکم، دوایه خوشکه کان، هه موو له ریزیک دانیشتن روو به قیبله و بایشم له په نا په نجه ره ی بهر هه یوانی روو به وان. کچه که سه رو چاوی شوتبوون و له چکی له سه ر نابوو.

چاویکی جوانی هه بوون - خوشکه کانیشم وایان ده گوت - ئارام و ههر له و کاته دا بی قه رار، وه ک په پووله یه ک که په له قازه ی بی و جموجۆلی ده ست و لاقی دیار بی، جموجۆلی نیوه وه شیان هه ست پی ده کرا. وه ختییک زۆریان لێ نزیک ده بوویه وه دوو چاوه که ده بوونه یه ک و ده بوونه ئه ستیریکی پر نه یینی. دیاره ئه مه لیکدانه وه یه که که ئیسنا لینی ده که م. حاله تی چاوه کانی خه مناک بوو، ده قوول که وتبوون، پیم وایه له بهر ماندرووی خه ریک بوون به بنی کالانه که یانه وه بنوو سین. پیستی ده م و چاوی سپی و ده م و چاوی هیلکه بی بوون.

که دانیستن سه گه که نه ختیځ سووراو شانی به شیپانهی دهرکی دیوه خانیه دا. ههر له و کاته دا له دایکیشمی دهروانی. رهحیم سه ماوهره که شی هیئاو له پیش دهمی داده شیلان، خوشکی گهره می دانا.

بايم گوتی: "میوه مان نه بوو؟"

دایکم گوتی: "شووتیمان هه یه... به چاوان، ئیستا دهی هیتم."

چامان خواردهوه... بايم گوتی: "باشه، ته وهش تهو!..." "و بو ته وهی قسه یه کی کردبی و دانیشته که ی کردیته خو مانه گوتی: "سه گه که ت سه گی چاکه، داده خاتوون... سه د کوردی خراپ دینی... دیاره ئهرکی خو ی به باشی به جی دینی و نان و نمه کی له چاودایه... بوخوت فیرت کردوه؟"

ژنه به خو ی نه بوو، گوتی: "نه خهیر تاغا، هوسپ... "و سوور هه ل گه را، و تاویک شله ژا... و قسه که ی ته واو نه کرد. بايم بو ته وهی له و شله ژانه بی هیئیته دهر، گوتی: "تفه نگیچی یه کی باش دینی، پیاو ده توانی به خاترجه می ژن و مندالی خو ی پی بسپیژی... سه گی چاکه قه زاو به لای له هیئدیگ له هاو نیشتمانانم دا...!"

ژنه شله ژانه که ی ته واو ببوو. گوتی: "به لای تاغا سه گیتی زور باشه... سه ییر خو ی به منداله که وه گرتوه... "گریانی له ته وکی ما بوو. دایکم هاته نیوقسه کانی گوتی: "کچم، ناره حه ت مه به... ئەمن شهش مندالم گه وره کردوون... منداله، نه خوش دهی، چاک ده بیته وه، ده که وئی، ده ست و لاقی ده شک... مندال ته وه یه. خوا ره حم به مندالی هه موو دایکان بکا! ههر توژیگ ناساز بن، تاسووده یی به دایکیان ناهیلن، وه ختیگیش که یفیان سازه، ده ست ده که ن به گه مه و ناهیلن بخه ی... ده یانه وئی یاری بکه ن - ته گهر گه وره ش بوون ناوا! به خوا له دایکان به دبه خت تر خوا خه لقی نه کردوه!... ئای... ی، هه تا گوئیگینک ده بی به گا کلکی و شتری ده گاته عه رزی!... ههر... وه ختیگیش گه وره ده بن، کوری بابی خو یانن، بو خو یان گه وره بوون! باشه ئیدی، ته مه ره سمی زه مانه یه!" و به تانووته وه چاویکی له من کرد.

بايم گوتی: "به لای... رۆژگاریکی خه راپه... به راست داده خانم گویم له ناوی هوسپ بوو... خو به سه هوو نه چووم؟... ته تو که سیکی وا ده ناسی - له کوئییه؟ دیار نیه به دفره! ته تو خه به رت لیی هه یه؟ خزمایه تیت له گه لی هه یه؟ ته و گوتوویه بیسه ئیره؟... حه تمه ن ته و گوتوویه...! ته ی ناپیاو!... خوا عومری دریز کا لایکه سه نگی خو ی ته لماس دینی... باوه رکه، داده خانم، ته من ته گهر شتیکم به ده ست بایه له م ولاته سه د

سەرۆك عەشیرەتی ناپرسەنم دەداو ئەم ھەرمەنییەم دەکری... بەلام محابن، چ بکەم، هیچم بە دەست نیە!"

رەنگ و رووی ژنە کە کرابۆو، ئەو رەنگ پەڕینە ی نە مابوو، و سووراوی دلخۆشی سەرگۆناکانیی رەنگاندبوو... بەو حالەش چاوەکانی پڕ لە فرمیسک بوون. چاوەکان وەك ئەستیرە ی شەوی زستانی دەرئوسکانەو دەلەرزین. پینکەن کەوتیۆ سەر لیوو زاری باج... باج لە فکری خۆی دا بوو، ھەروا وەدوای فکەرە کە ی کەوتیۆ: "دەلین خوا تەختە تاش نیە، تەختە ریکخەرە... ئەگینا حاجۆ لە کوئی و ھۆسپ لە کوئی! ئۆی... بڕوانە لە کوئی را ھیناوی و لە کوئی ریکی خستون! جووتی چاکن ماشە لالا، خوا عومردرێژیان کا، خوا سلامەتیان کا... باوەر کە دادە خانم، ئەم دوانەم بە قەد ھەردوو کورە کەم خۆش دەوین... سەد کوریشم بوايەن، بەقەد ھەر سەدیانم خۆش دەویستن... بە ھەزاران کەس دەبن - سوپاسالارن - خوا بێ مزرەتیان کا!"

باج سەری ھەل بڕی "ھەر کە فرمیسکی لە چاوی دا دی، راجەنی، گوتی: "ھا چییە؟ ھۆسپ شتیکی بوو؟! حاجۆ...؟! مەترسە، بلی!"

ژنە تیک رابوو، ھەموومان تیک رابوون، ھەموومان چاوەرپی کاردانەو ی ژنە کە بوون. ژنە بە شەرمیکی کچانەو، بە لکی لە چکە کە ی سوچی چاوەکانیی سپیەو... باج وەك مار ھاتبۆ سەر کلکی، چاوی دە چاویەو بربوو - چاوەروانی وەلام بوو.

"نا ئاغا، هیچ نەبوو... بە گیانی رووییکی... بە گیانی ئەو کورەم ھیچ نەبوو..."

لێرەدا ئیمە دلنیا بوون کە ھەرمەنییە. "ھەتا چوار شەو لە مەو بەر ساغ بوو... دواتر ئیدی ئاگام لی نیە - خوا دەزانی..."

ناپرسەنی ماسوولکەکانی باج بە ئاشکرا کەم بۆو. گوتی: "کەوایە ئەتۆ سی رۆژ و چوار شەوان لە ریکگا دا بووی!... لە کوئی بووی، لە کوئی دەخەوتی - چیت دەخوارد..."

ژنە ھەناسە یە کە ھەل کیشا... گوتی: "وہ لا ئاغا، بلیم چی... ئەم رۆژانە ی دوایی... ئەو دەم کە تورکە کان ھاتنە نیو خاکی ئیران، و لە پشتمەو ھەمان سەریان وەدەر نا... ئیدی ھومیڈیک نە ما... بۆ خۆت ئاپۆ (مام) حاجۆی دەناسی... لە گەل ھۆسپ و چەند کەسی دیکە رۆشت تا لە پشتمەو را بیان خافلینن، بە لکوو ناچار بن بگەڕینەو... بەلام ئیدی ھیوایە ک نە مابوو... لە گەل ھۆسپی رۆشتن. ئیدی خەبەرم لییان نیە. ژمارە یە ک چوونە ئوبەر - ئیرەوان - ژمارە یە کیش ھاتنە ئیران... ئەمن و مندالە کەو ئەم سەگەش لە گەل

ژماره يهك - ههركهس بۆخۆي - هاتينه ئەم بهر. بلييم چي، ئاغا، زۆرمان كویرهوهري چاشت... پيشتر ئايۆ حاجۆ و هۆسپ گوتيويان ئەگەر شتيك بوو خۆم بگه يه نمه ئيره... "

"شهوانه له كوئ دهخهوتی؟ چیت دهخوارد...؟! "

"وه لالا، ئاغا! ... ترسيکی وام نه بوو، به قهولي جهنابت ئەم سه گه له تفهنگچييه کي باش پتری متمانه پي ده کړی" چەند نانينک و دووسئ هيلکه کوليم له خورجينه کهدا پي بوون... شهوانه له نيو لۆده گياو خويانه گه نمان دا دهخهوتين... ئەم په تووه شمان پي بوو که دیتت... سه گه کهش له تەنیشتمان بوو... "

بام گوتی: "سبحان الله!... له ريگا تووشی کهس نه بووی، کهس ئازاری نه دای... ريگات له کي پرسى؟... "

"له ريبواران - زۆتر له ژنان - پيره ژنان... شوانان... شهوی يه کهم له گه ل شوانيني خۆمان هاتين و چەند سهريکيش بزن و مهړ- دوايهش به تەنيا... "

ئەمانەي دهگوت و له رووبه پرووی خۆيهوه رادهما، دەت گوت ديمه نه کان ده بينی و هەست به ترس دهکا. بام دوايه باسی کرد "گوتی ئەو رۆژه له دوورهوه چاری لئ بووه که خۆي له جيگای بلند و سەر تیره شانان بواردوه، ترساوه نهوهک با بۆنی هەرمەنی بۆ تورکان بهری! فهقيره وهک جۆگه له ئاويکی باريکی نيو قاميشه لآن به خشه خشی هەر گه لايهک خۆي له نيو لاسکه کان دا شار دۆتهوه... "

بام ناراسته وخۆ ناوونيشانی هۆسپي لئ ده پرسى. له نيوقسان دا گوتی: "شيلان، رۆله، ههسته سهريکی ئەو مندالە بده نهوهک وهخه بهر هاتبي." ژنه ويستی ههستی، بۆ خۆي بچي، بام گوتی: "نا، ئەتۆ دانیشه!" دادە شيلان ههستا، به پاريزهوه به لای سه گه کهدا تپه پري "چوو، و هاتهوه: "

"مندالە که نوستوه!"

"زۆر باشه... ئەودەم هۆسپ ژنی نه بوو... پارچه ئاگرينک بوو بۆ خۆي... باشه پيئت نه گوتين ده بيه چي هۆسپ!"

ژنه به شهرميکی کچانهوه له چکه کهی هينايه سەر نيوچاوانی، وگوتی: "کابانئ ويم." بام به پيکه نينهوه گوتی: "ها... باشه، توانيوته بيکه يه بنيادهم؟! ئەودەم کيوي بوو!" هه موومان پي که نيين. ژنه زهرديه کی کرد و هه ناسه يه کی هه ل کيشا.

بام گوتی: "کچي خۆم خاترجەم به" ئەوهۆسپه ي ئەمن دهی ناسم، ئەو حاجۆيه ي ئەمن ديومه بچنه نيو ئاگریش به ساغی دینهوه دەر، توفيق له کن خوی بي... ماشه لالا، بي چاوينی بن، جانانه يه کن بۆ خويان. ئەمن قهولت پي ددهم هەر ئەمهړۆ و سبه ي سهرو

که للهی دهرده که وی... هه رچهند ته وهشت پی بلیم وهختیک پینی گوتوی بچو فلانه جی، له وانه یه بهم زوانه نه یه ته وه... چونکه ده زانی که لیسه له خوت و منداله کهت خاترجه مه... ئیره مائی خوته کچم... منداله کهش ئیشه لالا چاک ده بی... بزاین دوا یه خوا چ ده کا... ته تو بو خوت وه زعت باش نیه، وریای خوت به - خه فته مه خو، خوا که ریمه، به دهردی ده لئین سیویک هه لائی، تا دیته وه خوار سه د جار ده سوو ری... ده بی به هومید بی، هه تا گیان له لهش دا بی هیواش هه یه... دنیا خراپ نه بووه - بریا خراپ بایه!" پاشان رووی کرده دایکم و گوتی: "شورتی یه که بهرنه ژووری خوتان، قاشیکیش بو من بنیره بهر هه یوانی - ته خوشکه ماندوویه... هه نه بی ته شو مه یه لن به خه بهر بی، با بو خوی بجه وی... " رووی له خوشکه کام بو... ههستان... و رویشتن. له زارکی دهرکی را دایکم گه پرایه وه، گوتی: "ئاغا، ته سه گه هه ر لیره ده بی؟"

بام گوتی: "قهیدی چیه، با له وی بی - سه گیتی نه جیب و عاملیندراوه."

ژنه گوتی: "ئیستا وهختی خویه تی، بو خوم دهی به مه هه وشه ی... کاره که ی بکا. تازاری بو کهس نیه و ده نگیش ناکا."

رویشتن.

KKK

شەوی دواتر میوانمان هەبوون - وەك هەمیشە لە نەخافل، وەك هەموو شتیکی
عەشیرەتی - بێ خەبەردان، بێ بەرنامە: سەرتیپ، یەكینك لە ئاغاكانی دەورووبەر لە شارەو
هاتبۆو و كەوتبۆ درەنگ وەخت و هاتبوو - یان لەرێگا دا، ئیشتیای کردبوو سەردانی
شیرئاغا بکا!

سەرتیپ لەو سەرتیپە خۆلاتیانە بوو، لەوانە كە لەقەبی سەرتیپیان بە چەند تمەنیک
لە قاجارەكان كریبوو، و "هەنگ" یان دابۆو "تیپ" یان وەرگرتبوو. كچ و خوشكەكانی بەم
بەو بە شوو دابوون، چەند "جۆ" (شعیر) لەم دئ و نیو "دانگ" لەو دئی وەك شیربایی و
هەشتیک و مارهپرانه وەرگرتبوو، و ببوو بە ئاغا. سەیر ئەو بوو كچ و خوشكەكانی هەموو
نەزۆك بوون و بە جھیلی مردبوون و سەرتیپ ببوو بە گەرە ملكداری ئەو نیو!

هەشتا سالتیک تەمەنی بوو، و ئیستا کاری ببوو بە ژن هیئان. حەوت ژنی هەبوون:
چواری دایمی، و سیی تەعلیقی... هەر جارە یەكێکیانی دەهینایەو تە نۆریان تی
وەر دەسوورا. ئەو دەم ژنیکی دیکە دیئا. پری تەویله یەكیش قەرەواشی هەبوون. ئەقلى پى
نەدەشكا كە پیر بوو و ئەگەر ئەركینکی دەرەق بەو ژنانە هەبێ كەوتۆتە ئەستۆی خەلكی
دیکە... بەهەر حال، هەموو لا رازی بوون "هەم بۆ خۆی هەم نۆكەرەكانی. نۆكەرەكانی
هانیان دەدا: ماشەللا لاوی، چ وەختی پیریتە... ئەى بێ قەزابی!

سەر و سمیل و برۆی رەش دەکردنەو. چووبۆ تەووریز دەستیک ددانى سەدەفی كریبوون،
سپی وەك بە فری ئەگەل چەند کیفی زیر، پیار حەزی دەکرد تەماشایان كا. لەو دەورووبەر
باس باسی ئەو ددانانە بوو: چ سپی، چ خاوین... بۆشكە یەك سەهۆلاو بخۆیەو "سپ" نابن!
پیایك بوو بە خۆو، سمیل داچۆراوو سەروكەللە و زگ هەلمساو، ئەو نەدی دەخوارد دەت
گوت ئەسپی دابەستە یە.

بە كورتی هاتبوو، بە پینج شەش سوار و قوتوو سىغاری سەدەف و دارسىغاری كارەباو
خەنجەری دەسك ماسی و دەمانچەى دە تیری لموولە كورت و لەهەموان گرنگتر سەعاتی
"مانگ و رۆژ" ەو. سەعاتی "مانگ و رۆژ" حەوتووی جارێكى قورمیش دەویست،

ههوتووێکی تهواو کاری ده کردو له حزه یه کیش نه ده نووست! جگه له وه، وهك سه عاتی باجم کللیشی نه بوو، دهسکه قورمیشی هه بوو! دارسیغاری کاره بای هه بوو بیست سانتی میتر درێژ، جیی دهم پیوه نانی خڕ به قه د هیلکه کۆتریک، زهرد وهك عه نیه ر، وهختیک بۆ زاری ده برد و زاری ده کرده وه "هیلکه" که ی به هه ردوو لیوان ده گرت، زاری، په رژین بۆ دوت گوت قوونی مریشکی که هیلکه ده کا. ئه وه ختانه ش که مژی لی ده دا فشه فش نه بی له ده می نه ده هات. سمیله کانیشی وهك بالنده یه کی گرانگه ست که له هه وا باله فرهی بۆ، هه للاو پیدایان ده کرد.

ده یان گوت سه عاتی "مانگ ورۆژ" یان له ئه سه ته مبه و له وه بۆ هیناوه "ده یان گوت سه ری مانگان، مانگی که ده مه داسی له په نا ده سه ته که ی وه ده ر ده که وێ، راست وهك ئه و مانگه که له ئاسمان وه ده ر ده که وێ... ئه و شه وان هه ش که تاریکه شه ون، مانگ ده ر نا که وێ! ماشه للا!

له بیرمه شه وێکیان میوانی سه رتیپ بووین - سه ری مانگ بوو، ئه من نه م ده زانی. مامۆستاو چه ند که س له ریش سپییانی ئاوا بیش له وێ بوون - هاتبوون بزانه مانگ چۆن ده رده که وێ، و داخوا مانگ نوێ یه یان نا. له دیوه خانی دانیشته بوون "لای ئیواری بوو. مامۆستا له بن لیوانه وه، وهك له به ر خۆ یه وه قسان بکا، گوتی: "پیم وایه ئیستا وه خته تی!" سه رتیپ چاوی که ی له سه عاته که ی کرد و گوتی: "نا، مامۆستا... ئیستا هیندێکی ماوه... نه ختی که سه بر فه رموو... هیشتا وه ختی نه هاتوه" هه مو یان وهك چاره پێی رووداوی که گرنگ بن، له سه ر چۆک دانیشته بوون و چاویان بریبۆ ده ستی سه رتیپ و سه عاته که.

سه ره نجام مانگ ده ر که وت... سه رتیپ گوتی: "ئای، خه ریکه ده رده که وێ!" هه موو چاومان تیسه بری - ئه من له هه مووان زیاتر "ئای... ئای... ئیستا که می که ده ر که وت...!" و له سه ری رۆیشت: "عه زۆ... وه ره بیبه خزه مت شیرئاغا بیینی!" عه زۆ نۆ که ری به پیوه وه ستاوی دیوه خان بوو. پالی به لاشیپانه ی ده رگاوه دا بوو، ده ستی ده سمیلانی وه رده دا.

سه رتیپ زنجیر سه عاته که ی له سه رگیرفانی که واکه ی کرده وه سه عاته که ی دایه ده ست عه زۆ: "وریا به!"

عه زۆ زۆر به ته ده به وه سه عاته که ی وه رگرت و هینا ی بۆ باجم - ئه من له پال ده ستی باجمه وه دانیشته بووم... وای! راستیان ده کرد، مانگ ده ر که وتیوو. چه ندیش جوان - مانگی راستی! سه رتیپ رووی کرده من گوتی: "به ئی کاک یادۆ، ئه م مانگه هه مو شه وێ وهك

مانگی ئاسمان - گهوره دهی تا دهیته مانگی پر... مانگی چارده شهوه! پاشان ورده ورده چووك دهیته وهك مانگی ئاسمان... دوايهش ئیدی ون دهی... ئه وه دم دهیته "تاریکه شهوه" ... به ئی!"

ئهمن به جارێك سهرم سوپر مابوو، دهمه ویست دهست به سهر مانگه كه دا بیستم. بام دهستی دایه دواوه سعاته كهی وه ماموستا دا. ماموستا نهختیک ته ماشای کرد و، به دهست سعاته كهی هه ل سهنگاند - داخوا قورسه یان سووکه - به سهرسوهرمانه وه پرسى: "بی ئه دهی نه بی ئه مه تان به چهند کپیوه؟"

سهرتیپ زهردهیه کی پان و پۆری هیئایه سهر لیوانی، ددانه سهدهف و زیپه کانی بریسکه یان داو پرسیاره كهی به پرسیار جواب دایه وه: "به فکری جه نابت به چه ندم کپیی باشه؟"

ماموستا گوتی: "وه لالا قوربان چیت عه رزکه م - ئه م جوهره شتانه له توانای مه مانان دا نین تا ئاگامان له نرخه که یان هه بی، ههر ئه وه ندهی لسی ده زانم که مه لاخوره نیسه!" و پی که نی... هه موو پی که نین.

سهرتیپ به خوهرانانه وه چاویکی له حازری یان کرد و گوتی: "ئه مه م به دوازه تمه ن پوولی سپی کری، له ئه سته مبول - قۆردوونه که شی پشته ماسییه - زیپری رووسییه، بیگومان سهرنجتان داوه؟" رووی قسه کهی له بام بوو.

بام گوتی: "به ئی، پیروژ بی، زنجیرسه عاتیکی جوانه."

سهرتیپ گوتی: "پیشکه شه" و سعاته کهی - که دهوړیک گه رابوو، و هاتبووه لای خوئی - به قۆردوونه وه بۆ بام راداشت.

بام دهستی هیئاپیش: "نا، به گیانی ئیوه... پیروزی خۆتان بی... سهرتیپ، هه موو کهس وهك جه نابت گهنج و دلته ر نیه... نا، مه باره کی خاوه نی بی!" ئه من ئاره زوم ده کرد که خۆزگه بام دهستی سهرتیپی نه گیرابایه وه... هاتم هاوار که م "وه ری گره!..." به لام له وه زعی روخساری بام ترسام...

IIII

سهرتیپ هاتبوو به سعاتی "مانگ و روژ" و هه موو قایش و قرووشیکه وه و ماله که شلوق بوو، سه گی داده ئامینیش به ناچاری دوور خرابووه بۆ قولینچکی حه وشه ی. (بام گوتبووی به ناوی ئامین بانگی بکه نین، با خه لک نه زانن هه رمه نییه، نه وهك راپۆرت به

توركان بدن. ته گينا ناوی خوی تارمین بوو. تهو شهوه سهگی بهسته زمان له حهوشه ی ههر له بهر خویوه نوواندی. ههرچند بهدایم چاوی له ژوره که ی داده نامین و منداله که ی بوو، بهلام لهو جییه که لیی دانشاند بوو، نه بزوت.

داده نامین خه ریکی منداله که بوو، و منداله که ههروا ناساز بوو... هه موو بوی به پهروش بوون. بهر حالهش تهو وهختانه که منداله که دنووست، تهویش یارمه تیی دایکم و خوشکه کانی دده... تهو شهوه هه موو چوو بوونه نهومی خورای و ژوره کانی سه ری یان بۆ سه رتیپ و هاوری به کانی چۆل کرد بوو. تهو شهوه تی گیشته ی چ ژنیکه! به دهردی دایکم دهی گوت ههر قامکیکی سه د هونه ری لی دهباری. تهوه چیشت لینانی، تهوه فرنی دروست کردن و نه خشانندی و تهوهش مه جومعه رازاننده هی... ماشه لالا "میگهل" یکی باشی دینا!

تهو شهوه ههر دانیشن و سه رتیپ وهک هه میشه دهستی کرد به تر و تۆپان که به لی، سالی دادی به نیازه له سه ر خیران ژنیکی دیکه بیئی - تازه بیوه ژنه که ی حاجی ملا شیخ عدلی ماره کرد بوه. گوتی پار که چومه ته وریزی بۆلای حه کیم، حه کیم پیی گوتم ژنی تازه وهک به فر و شیله یه... میجاز "میجاز" ی ساف ده کا! ته گهر بتوانی ههر ساله ژنیک بیئی، باشتره. حه کیم شتیکی دیکه شی بۆ دانابوو: قونیاغ "کونیاک". گوتبوی له گهل نانی نیوه رۆ و شهوان پیاله یه ک قونیاغ بخواته وه بۆ میجازی باشه. ("دهنگی میجاز" و هیئدی و شهی دیکه وهک جزه جزی شتیکی که له تاره دا سووری ده که نه وه به نیو ددانه سه ده فه کانی دا دهاته بهر گوی. بام دهی گوت: "ددانه کان پوکی ده گرن، وه سه ر خوی نایه نی." هیئدی جار ددانی سه ره وهی "شلپ" به رده بوونه وه سه ر ددانی به ره وهی. لهو وهختانه دا سه رتیپ دهستی ده برد له جی خوی داده نانه وه به پیکه نییکی به درۆ سه رو کلکی مه سه له که ی ویک دینا).

نایان دانابوو، به عدزوی گوت قونیاغ که ی بۆ بیئی، له گهل ئیستیکانیکی به تال. عدزۆ شو شه یه کی بوهی ناویکی زهردی وهک زراوی مه ری تییدا بوو، ره حیمیش چوو له خورای ئیستیکانیکی به تالی هیئا. سه رتیپ به دهم ناخواردنه وه دهستی کرد به تاریفی خاسیه ته کانی تم دهرمانه... که: نازانی لهو وهخته وه تم دهرمانه ی ده خۆم، میجازم چند باشتر بووه "دهی گوت حه کیم گوتویه پیاله یه ک بخۆمه وه، به لام ته من زیاتر ده خۆمه وه - خه وم باش لی ده که وی، هه تا به یانی وه خه بهر نایه م - شیرئاغا نازانی چ له پیای ده کا. سوینده که به سه ری تۆ پیای بابیشی مردبی له بیی ده چیته وه!... ئیستیکانیکتان به ده مه خزمه ت؟ خه راپ نیه تا قیی بکه یه وه!"

بايم گوتى: "نا، سوپاست ده كه م... حه كيم بۆ جه نابتى داناره، له وانه يه بۆ ميجازى من باش نه بۆ - جگه له وهش باش ده خه وم و باييشم وهك بۆ خۆتان ده زانن له ميژه به ره حمهت چوه... سوپاس، نۆشى گيانتان بۆ!"

ماموستا گوتى: "جه نابى سه رتيب، ئەم دەرمانه شووشه ي به چەند دە کړن؟" سه رتيب گوتى: "شووشه ي نازانم - نازانم چەند دە کەوئ. سندووقىكى دوازده دانه ييم له عيراقه وه بۆ دینن به سه د روپيه... حيسايم نه كرده شووشه ي چەند دە کەوئ. ئينگرىزى يه. (ئينگرىزى يه كه ي وهك مندالان به پسكى ده گوت) پيى ده ليين حه سنى (مه به سنى هه نسى بو) -

ماموستا وهك ميشان دەر كا، ده ستىكى راوه شان د وگوتى: "تۆۆى!" يانى سەر له تاسمان ده دا. فه رموتان حه سه نى؟" "به لئى حه سه نى!"

ماموستا گوتى: "سبحان الله" ده فكره وه چوو كه كۆ ده زانى. له وانه شه ئه وه ي داى هينا وه يه كى وهك خۆى، مه لا حه سه ن ناويك بۆ... كه وابى سه ير نيه ته گەر كه رامه تى واى هه بۆ!

ئهو شه وه ئه وه نده ي بۆخۆم ديتم و هه تا مه جومعه كه له وى بوو، سى چوار پيالته ي خواردنه وه. پاشانىش شووشه و ئيستىكانه كه ي له لاي ده ستيه وه له سه ر په نجه ره ي دانان. بۆ سه بى نى به يانى چى واى تيدا نه هيشت بوو. وا دياره وهك بۆ خۆى ده ي گوت: بۆ "ميجاز" زۆر باش بوو. هه ر كه پيالته يه كى خوارده وه، روخسارى پشكووت و دوايه ش وهك چه وه نده رى سوور داگرساو له وه به ولا ئيدى نۆره قسه ي كه سى نه دا.

مه جومعه كانيان برده وه و ميوه يان هينا - كالهك و ترى. له وه ختى ميوه خواردن دا سه رتيب ده ستى برد ده مانچه يه كى زۆر چوو كه له ي له به ر پشتى نى ده رينا: "ته مه تان ديوو؟"

بايم گوتى: "نا، پيروژ بۆ - تازه تان كړيوه؟" "راستى يه كه ي چت لى وه شيرم - نه م كړيوه... نوئ يه، كارخانه يه... ته ماشاى بكه ن!" دوگمه يه كى داگرت، خه شابه فيشه كه كه ي له قۆنداغى به ر بۆوه، يهك دوو جار كه له نكيده نى راكيشاو رووى له ميجى كرد و چركاندى: "عه زۆ... بيبه خزمه ت ئاغا!" بايم، تاويك ده مانچه كه ي ئەم ديو ئەو ديو كرد - نوئ نوئ بوو، ده ت گوت ره شاره و تازه توپژى هاويشته وه... ئەمن ده ستىكم به سه رى دا هينا...

سهرتپ گوتی: "کاکه یادۆ، ته تۆ ماشه لالا بیچوووه عه شیره تی - ده ست له ده مانچه ی نادهن - ژهنگ هه ل دینێ. دیوته هه ر له بهر نه وه له نیوکیفه که شی دا له ده سرۆکه یه وه ده بیچن...!" باجم مۆره یه کی ناخۆشی لی کردم.

"زۆر جوانه ، پیروژ بی... فه رموتان نه تان کرپوه!"

"نه خه یر، بیلژیکییه. بۆ شه ری مه جلیسی ده نالینێ (باجم ده ی گوت له خۆی ترسه نوکتز نیه، وشته ی لی بکه ی زراوی ده چی!) به لی... ته مه "غازی" مه رحه مه تی فه رموووه، به سه د فیشه کی کارخانه وه... به لی..."

باجم گوتی: "به لی، به لی! پیروژ بی!"

غازی مسته فا که مال بوو، غه زای کردبوو، یۆنانییه کانی له تورکیه ده رکردبوو، کوردو هه رمه نییه کانی کوشتبوو، دیهاتی سووتاندبوو، مندالی ساوای له بهر چاوی دایکو بابان له ئاگر هاریشتبوو، و ببوو به "غازی" باجم دووپاتی ده کردوه: "مه باره ک بی زۆر جوانه...!"

ته من شاره زای ته خلاق ی بووم، هه ستم به ناره حه تییه که ی ده کرد... سه رتپیش ره نگه هه ر ویستیته ناره حه تی بکا که "به لی، دیوته "گه وره پیاوان" هه موو که س به پیاو دانانین!" ته من بۆ خۆم وام لیک دایه وه ناره حه ت بووم.

به یانی دره نگیک رویشتن، باجم به پیی عاده ت زۆری هه ول له گه ل دان که بۆ نیوه رۆ بمیننه وه... به لام نه مانه وه رویشتن.

هه موومان پیکه وه له دیوه خانی نانی نیوه رۆمان ده خوارد. داده ئامین ئیستا ئیدی غه ربیه نه بوو. ته وه ختانه ی میوانمان نه بوون، زۆر جار هه موو پیکه وه - باجم و دایکم و خوشکه کاتم و ته من - له دیوه خانی شیو یان نیوه رۆمان ده خوارد. باجم به ده م پاروو کردنه وه، روو به وه که سه که له زهینی دابوو، گوتی: "ناپساره شانازییش ده کا... "غازی" مه رحه مه تی فه رموووه!" ته لقه ی نوکه رییه ی له گوێ کردوه، دلی به وه خۆشه که ته لقه که مس نیه، زیره... له سه ر سفه ربین، پیاو نازانی بلێ چی. هیندیک ده ولت په رژین بی وه ک ته په گوو میش و مه گه ز له ده وری خۆیان کو ده که نه وه. میش و مه گه ز له ده وری غازی کو بوونه وه و کوردو هه رمه نیی بۆ ده کوژن. شانازییش ده که ن... بلیم چی، دنیا گۆراوه... رابردوو رویشتوه، بۆته وینه یه کی کۆن، بی گیان و بی ژیان...! ته خلاق نه ماوه... ناپیاو وه ک نیه که ری ماین به ز کاری بۆته ژن هینان... و نوکه رایه تی... ئیستاش که له سایه ی سه ری "غازی" یه وه بۆته عاره قخۆر... " (له ره را تی گه یشتم که قۆنیاع عاره قه!) ژن بۆ "میجاز" هه روه ها قۆنیاع بۆ "میجاز"... ته گه ر قسه پشکه ل

بوايهن دهی توانی چه مامی شاریکیان پی گهرم کا. جوړیک قسان ده کا، به دهردی ژن ده لاین، ده لپی له گهل "غازی" بوونه دهسته خوشک!"
 له پر دهستی له نیو دهوری دا رهق بوو، و له داده نامینه وه راما - داده نامین دهستی له ناخواردن کیشابووه... "چیبه - دیسان منداله که تیک چوته وه!"
 دایکم گوتی: "کئ گوتوویه؟... نارهللا شوکور باشه، نعت دیوه نوستوه، چماچ بووه؟"

"رؤلله ته دی بو نانی ناخوی؟"

دایکم تازه تی ده گه یشته - وادیار بوو داده نامین دیسان رویشتبوو، خوا دهی زانی بوکوئ - زور جار چاوی له دووره ده بری. گوتی: "بخو کچی! نانه کهت بخو... خوا که ریمه... منداله که شوکور باشه. میرده که شت ئیشه لالا په پيدا ده بیته وه - هیچ نه بووه، هه موو شتی که چاک ده بی ئیشه لالا - هه رچی خوا نه ی کا نابئ... بخو!"
 داده نامین له بهر دلئ باجم دووباره دهستی پی کرده وه.

باجم گوتی: "کچم، ته تو بهم کارانهت ئیمهش له خواردن ده که ی... نانه کهت بخو، کچم" ته من به لاین پی ددهم هیچ نابئ"

دایکم فکری بو شتی کی دیکه چوو. پاش رویشتنی سه رتیپ و پیاوه کانی کوخا هات و تاویک له گهل باجم سرت و خورتیان بوو... گوتی: "رؤلله، ته تو ئیدی غه ریه نیی - ته تو ش ئیستا یه کی که له منداله کانی... ته تو ئیدی ماشه لالا ژنی، گه وره ی، مالی که به خیتو ده که ی. بی چاوتی بی. لی ره روژی هه زار که س دئو ده چی، کاری به ئاغایه - ده بی نی یه کی که له گهل ژنه که ی به شه ر هاتوه، یه که له گهل دراوسی ی کی شه یه تی... ره عیه ته، له سه ر ئاو و ملکی ری که نه که وتوون. کوخا ده بی بیته لای و فه رمانی لی وهر گری. ده بی خه بهر بی نی و خه بهر به ری... ئاغاش وه که هه موو سه روک عه شیره تیک خه بهری بو دینن، خه بهری بو ده بن. ته گهر روژیک که سی که هات و سرتی له گهل کرد، ته تو نابئ وه خوتی بگری و بیته وابی خوانه کرده له گهل تو یانه - بلئی ئاها، هاتوه من به ری، یان دوور له رووی ئاغا - ئاغا ته حویلیم ده داته وه، یان چی... (باجم بی که نی نی کی تالی هاتی وگوتی: "به لی، ئاغا هه ر ته مه ی که م بوو!") "ئاغا ته گهر له و جوړه پیاوانه بایه، کاکه حاجو هه ر ناویشی نه دینا. له چ ده ترسی رؤلله؟ ئیره خاکی عوسمانی نیه، ئیره خاکی ئیرانه - په رژین بی، دوور له رووی حازری یان هه ر که س به تو بلئی پشتی چاوت برۆیه، یان فلان و فیسار، سه هوو ده کا! خوت نارحدهت مه که - نانه کهت بخو، خوت مه خووه. به خو خواردنه وه هیچ ناکری... ده بی دانیشین بزاین خوا چ ده کا..."

بايم زۆر به جيدهدى گوتى: "ناحه قى ناگرم. ئەم فەقىرەش وەك ئاسك ھەميشە پارووى بە ترس و لەرزەو قووت داو، ھەقىقەتە... " تاويك راوستانا لەسەرى رۆيشت: "بەلام نەك ليرە!"

نيورۆژمان خواردبوو، چامان دەخواردووە كە منداڵە كە كوركەى لى ھەستا - خوشكم خيرا راست بۆو، دادە ئامین راست بۆو - خوشكم رۆيشت "دايكم بە دادە ئاميني گوت: "پەرۆت لە منداڵە كە گۆرين، نەت شوشتن، بيان دە بە نەجيبى بيان شوا. بۆى ھەل خا - جارى ئەم شەويش بەمانە رابويە ھەتا سبەينى فكريك دەكەينەو... "

KKK

وهك رۆژان پۆپه شیمینه که ی با میان هیئا تا سه رخهوی دوانیوه رۆیهی بشکیئنی و ماله که بیدهنگ بوو "ئه وهنده نه بی جاروبار دهنگی شوتنی قاپ و قاچاغ و دهنگدانی خوشکه کام و کاره که ره کان که به سپایی یه کتریان وشیار ده کرده وه، یان دهنگی ئه و پیکه نین و حیلکه حیلکه یان که له سنگی خویان دا ده یان خنکاند، دههاته بهر گوئی. ئه من ئیستاش نه م زانی بۆچی هه میشه له وهختی قاپ شوتن دا ئه و هه موو حیلکه حیلکه یه ده بی.

ئه من وهك جارن له حه وشه ی بووم و یان دارم له برکه کان راده کیشا، یان چۆله که م ده رده کردن. سه گی داده نامین له قولینچکی په نا ده رکه ی راکشابوو، هانکه هانکی ده کرد... هاتم، پیم گوت. گوتی: "فه قیره تینوویه تی، ئیستا ئاوی بی بۆ ده به م!" خه ریک بوو جلی له بهر منداله که ده گۆرین. پاش تاویک هات، قاپه ئاوه که ی بۆ گۆری... و منی برده پێش و به سه گه که ی ناساندم... دهستی به سه ری دا هیئا... حه یوانه که تاویک بۆنی پێوه کردم و له وه دوا بووینه هاویاری.

بام خه وه که ی کرد، و چایه که ی خواره وه. داده نامین منداله که ی هیئا. ئه ی ماشه لالا، ماشه لالا چند مندالیکی جوانه! دایکم چند داوه مووی سه ری بادابوون و بۆ چاوه زار مووروویکی شینی به میوئ پێ هه ل واسیبوون، و "نووشته" یه کی به سنجاخ له شانێ راستی قایم کردبوو که ناردبووی له لای باوه سه بی محمد بۆیان هیئا بوو.

بام گوتی: "وا، ماشه لالا، ماشه لالا، وه ره لای بابه، وه ره!" و باوه شی بۆ کرده وه. منداله که تاویک لێی روانی و دهم و چاوی به شانێ دایکیه وه نووساند. مندالیکی جوان بوو. سپی، چاوه وه ره - هه رچهند هیشتا ناساز بوو جار جار زه رده یه کی دههاتی. داده نامین برده یه لای بام و گوتی: "گنا بابایی... گنا بابایی!" (بچۆ لای بابه). بام تۆزیک قدیلکه ی دار منداله که تۆزیک خۆی شیرن کرد - ئه مه یه که مین دانیشتنی یه کتر ناسین بوو" و ناومان نا "رئوی" - روویک.

بام دیسان وهك هه میشه به تاقی ته نیا که وته ری بۆ ئه وه ری رووبار. یه که م جار بوو دهم دی که به سپایی ده مانچه ده تیره که ی له ژیر "سه لته" که یه وه به ست. پێش ئه وه ی برۆا به

دایکمی سپارد که وریا بن، پیاوه کان هه میشه یه کیان له بهر دهست بی "بوخوی لهو بهری چۆمییه، ئە گەر که سێک هات، ئە گەر کارێک بوو یه کیکی به دوا دا بنیڤری، سه گه کهش بیتهوه جیی خۆی... له سه ر پلیکانان.

هه تاو هیواش هیواش له بناری وه سه ر کهوت و له لووتکهی شوڤر بووه... له پشت کیوه کانهوه به دهم ته پۆلکهی پشت ئاواپییه وه پی ده که نی، و ته پۆلکه وه که نه خوشیکی که تازه هه ستا بیته وه به بیحالی وه لایمی پیکه نینه که ی ده دایه وه... با، هه ناسه ی هه ل ده کیشا، سیبه ر وه که دهمی گه سکی کاره بایی وه دوا ی هه تاو که وتبوو، و روونا کایی هه ل ده لووشی، و رهنگ و رووی زهوی له جیاتی بکریته وه، تاریک ده بوو. رانه مه ر که م که م نیزیک ده بووه. ژنان له مالان دا به ره به ره که وتبوونه جوجول "کیژان تاق تاقه له سه ر ریسی کانی ده بیبران - هه وا فیئک ببوو. هه رچه ند پاییز دا هاتبوو، پاش نیوه رۆیان ئە گەر شنه بایه کی نه هاتبایه گه رما که ی له توانا دا نه بوو. دهنگی مالینه وه شوشتنی مه نه جەل و قابله مه و کیته له سوینان له هه وشه ی ماله کان بهر گوئی ده کهوت. کویره ریگا که ی ئە وه بهر چۆمی چۆل بوو - هیشتا مینگه ل دیار نه بوو. مینگه ل زۆرتەر له وه به ره وه ده هات و جاروباریش له پشت ئاواپییه وه. به رزایی و نزمایی کیوان هیشتا دیار بوو. چاوم له با م بوو که له ته نیشت گۆرستانه کۆنه که، له بن کیویله پاییزه یه ک دانیشتبوو، رووی کردبو ده روده شت و هه ردووک دهستی خستبوونه سه ر وه کازه که ی. به فکری خۆم چاوم لی بوو که نیوچاوانی تیک ناوه قسه ی سووک به هیندئ که س ده لی که لیی دیار نین و هه ر تاوه نا تاویک تف فری ده دا.

داده نامین له هه وشه ی جلی ده شوتن. "کارۆ" شی له په نا بوو - کارۆ ناوی سه گه که ی بوو، بوخۆمان بانگمان ده کرد "کاور". چوومه لای داده نامین.

گوتی: "هیندئک یاری له گه ل کارۆ بکه، وه ره زه... ئە من هیندئک کارم هه یه... ئە مه چه ند رۆژه که س یاری له گه ل نه کردوه... سه گ ده بی یاری له گه ل بکری." گوتم: "زۆرمان یاری کردوه - ماندوویه."

گوتی: "یاری چیتان کردوه... هه روا دانیشته وه؟ کارۆ له وه عه جاییانه یه، یاری و ده زانی هیه س گیک نای زانی."

گوتم: "مه سه له ن چی؟" تیرو که وائم به ده سه وه بوون.

گوتی: "مه سه له ن ئە و تیرو که وانه بینه، بیده به من." تیرو که وانه که م وئ دان. تاویک له بهر لمبۆزی سه گه که ی راگرتن "کارۆ نه ختیکی بۆنی پیوه کردن. پاشان گوتی: "باشه ئیستا ئە مانه به ره له نیو برکه کان دا بیان ششاره وه. به جوړیک که ئە و چاری لی نه بی..."

چووم تېروکه وانه که م شار د نه وه و هاتمه وه ...

"شار د تنه وه؟"

"به ئی."

"زۆر باشه ... گنا ... بیان دۆزه وه!" ته و رسته یه ی دوایی به هه رمه نی گوت.

کارۆ ده رپه ری، بړکه کانی یه ک به لمبۆزی هه ل دانسه وه، هه موو جییه کی باش پشکنی ... نه ختی که به ده وری خۆی دا سووړا - بۆنی کرد و قرووسکاندی ... پاشان له نه کاو ده رپه ری و هات بۆ لای من ... و دهستی کرد به سووران و وه رین له ده وری من. بۆنی به گیرفانی من وه ده کرد و چاوی له داده ئامین ده کرد. حه یوانیکی سه یر به هۆش بوو - ته من به تایبه تی بۆ ته وه ی گالته م له گه ل داده ئامین کرد بۆ تېروکه وانه که م له نیو بړکه کان دا نه شار د بوونه وه.

داده ئامین گوتی: "هه ی فیله زان! که وایه نه ت شار دوونه وه ... ده ته ویست ته م حه یوانه فه قیره ته زیه ت بکه ی! ته مه له بنیاده میکی ئاسایی به هۆش تره ... وامه زانه - میرده که م زۆری کو پیره وه ری بۆ عاملانندی کیشاوه ..."

ته و رۆژه کارم یاری له گه ل کارۆ بوو ... باجم هاته وه - ئیستا ئیدی ئیواره بوو "دهنگی قاروهو پری بزن و مه ر و هۆقه هۆقی مانگا و گامیشان دی یان پړ کرد بوو، و توژیکی بوخۆش - پړ له بۆنی له شی بزن و مه ر دی یه که ی دا گرت بوو" جیی حه یوانه کانی خۆمان به حه وه شه ی مالتیوه نووسا بوو. دایکم و خوشکه کاتم و نه جیب و ره حمه، له وئ خه ریک بوون و دهنگی گۆرانی گوتنی ژنان و کچان و لاواندنه وه ی ناژه له کان، و جاروباریش تیوه خو رینیان و له نیویانیش دا خوشه خوشی ته و شیرهی ده رژایه سه تله کان باش ده بیسترا ... باجم هاته وه، به ره جیمی گوت به ره یه ک شتی که له بهر هه یوانه که راخا - له وئ داده نیشی.

باجم حه زی ده کرد ته و وه ختانه له بهر هه یوانی دانیشی و بوخۆی فکران بکاته وه ... ته منیش ئیستا وام - ته منیش بوولیلی ئیوارام پی خۆشه - وه ختی که که سروشت چۆته وه پال خۆی. رۆژ رۆیشتوه و شه ویش وه ک پیویست نه هاتوه ... به لام هاتنه که ی کاری سانیه و ده قیقیه، و له وه ختانه دا، گیانی بنیاده م غه میکی خۆش - غه میکی له بهر دلان - هه ست پی ده کا، و پیاو له گه ل سروشت ده چیته وه پال خۆی. هیل و نه خشی کیوان سراونه وه و لیته وار بۆته په رده یه کی ره شی یه کپارچه ی بی پینه و په رۆ. گیانیش هه روه ک ته م چیایانه له په ژاره یه کی ئارام دا خۆی ده شوا هه تا جار یکی دیکه له نیو ته و شله مه نیه

تاریکه سهر دهر دینیتسه وه، به قه لافه تیکی دیاره وه، به روخساریکی شهوی و به نیو روخساریک که پالی به تاسمانه وه داوه.

چه کچه کیله کان تیژ تی ده پهن، پیت وایه نیستا له سهر و گویلاکت ده درین، به لام بستیکیان ده مینتی بۆ سهرت ده گهرینه وه وه هیچ کوئی ناکه ون" تاوایی له بیده نگگی دا نوقم ده بی، ته نیا جاروبار ده نگگی قاپ و قاچاغ یان ده نگگی که بانوویه ک دئ که فه رمان به کچه که ی یان به بوکه که ی ده دا... پیاره کان له مزگه وتین.

مه لا بانگی ده دا. هه وا کزه یه کی هه یه... تاویک راده بری... خه لکی چونه وه ماله کانیاں" ئیدی به ده گمه ن که سینک له سهر هه رزالئی نانی بخوا یان بخه وی... چرای ماله کان - ته وانه ی چرایان هه یه - هه ل کراوه" ته و مالانه ی چرایان نیه ئاگریان کردوته وه" تاژهل ورده ورده وه ختی هه سانه وه یان دئ... هیشتا له حه وشه ن... شه و داهاتوه.

بام له بهر هه یوانتی دانیشته وه" به سپایی چووم له په نای دانیشته ووم - وه سهر خوی نه هیناوه، به لام هه ست ده که م پیی زانیوم... تاویک تی ده پهری... ده نگگی وه پینی سه گه ل بیده نگگی شه وی ده شله قینتی. سه وه ره که تونده، دیاره ده وری که سینک یان حه یوانیکیان داوه... و جاروباریش ده نگگی زیهری مندال! ده نگه که له لای مالی مامۆستایه، که که وتوته جنوبی رووباره که و به که م مالی ئاوه دانیه، له نیزیك "کانیه ژنان"... تاویک دواتر ده نگگی سه وه ره که ده پچری و قائمه قائم...!

بام زۆر به تاسایی ده لئ:" ره حیمی بنیره بزانی چ بووه - بلئی چرایه ش هه ل که ن... بلئی با بۆخوی پروا، شیلان بی چرایه که هه ل کا.

بانگی داده شیلانی ده که م و ره حیمی ده نیرم.

چرایه که هه ل کراوه، بام هاتوته دیوه خانی و دووباره چوته وه بهر هه یوانتی و گویی داوه ته قائمه قائمه که. ده مه قائیه که له ده رکی مالی خومان نیزیك بۆته وه - کۆمه لیکن به روا له ت ده پازده که س... قسه کانیش تیکه ل پیکه لن... "خوایه بۆیان نه مینم...!... مندالی ده بی گوناح! خه بهر به ئاغا بدن...! بیان به نه مالی ئاغا... له پیش دا لییان بکه نه وه!..."

بام بانگی کرد:" فاتم... فاتم!... که سینک بنیره بزانه چ بووه...! بۆچی هه روا خه وتان لی که وتوه...!"

دایکم له ژووری دیوه خانی را گوتی:" نه نووستووین ئاغا... چوون...! ته و کچه ش چووه..."

"کچه که... کچه که بۆچی?"

"باشه ئیدی..."

ره حیم هاته وه... باجم به توره پی گوتی: "ها ئیوه له کوین؟... سه عاتیکه بانگتان ده کهم - حوسین له کوئییه؟... له ماله زه لامه دا که سیك نیه؟! له کاتیك دا بانگی نه کرد بوو! دیار بوو وه پرهزه."

"ئاغا چوم - ئیستا هاتمه وه."

باجم گوتی: "باشه, چیه, ئه و قائمه قائمه چ بوو؟"

"ئاغا دوو مندالی وردیلهن - پینج شهش ساله... ههردووکیان - دوور له روتان - به گویدر ئیژیکه وه به ستوون... خهویان لی که وتبوو... نازانین ئی کوین - ری بان لی ون بووه..."

باجم گوتی: "چۆن... نه تان پرسى؟ ئیستا له کوین؟"

"لیره, ئاغا."

"له کوئی؟... چۆن نازانین ئی کوین - مندالی پینج شهش ساله ده بی بزانی خه لکی کوئییه!"

"وه لالا قوربان جویکی ته واده ناده وه - عهرزت ده کهن له چیاى را هاتوون..."

باجم گوتی: "ئای...!" و چۆ ده فکره وه... "ئیستا له کوین؟..."

دهمه قائله که گه یشتبوو ده رکى مالى.

له و بیته و به ره یه دا بوو که داده نامین به چاوی به گریان وه هاته سه ری, به خوی و دوو مندالی وردیلهی رهنگ په پروه وه که دیار بوو بران.

باجم نه ختیك ته ماشای کرد... فکری په ریشان بوو. وه رگه را به ره حیمی گوت: "باشه, ئه توو برۆ خه ریکی کاری خۆت به... بلێ خه لکه کهش برۆن وه دواى کاری خۆیان که ون.

"پاشانیش" هه ره نه بی یه کیکتان هه همیشه له بهر دهستان بی!..."

"به چاوان ئاغا."

منداله کان له نیو ده رگا له ته نیشته که وشکه نه که راهه ستابوون - زهرد, لاواز - و ده له رزین.

باجم گوتی: "باشه!" و هه ناسه یه کی هه ل کیشا... داده نامین هه روا ده گریا. باجم

دوو پاتی کرده وه "باشه... و دوایه: "دهیان ناسی؟"

"به لئی بابه!" ئه مه یه که مین جار بوو که به "بابه" بانگی باجمی ده کرد. "به لئی بابه,

له ری له گه ل ئیمه بوون... کوری گاگیکن..."

"لینیان پیرسه بزانه چۆن هاتوونه ئییره... کئی هیناونیه ئییره... ئەم چەند رۆژە لە کوی بوون!"

دادە ئامین بە کوردی بە برا گەورە کەمی - کە ناوی شاهین بوو - گوت: "ئاغا دەپرسی چۆن هاتوون بۆ ئییره - بۆخۆت بلێ چۆن هاتوون - مەترسە."
شاهین گوتی شەوئ بە پشتی ولاغە کەوێ خەویان لسی کەوتو، بەیانی کە وەخەبەر هاتوون تەماشایان کردو تەنیان...

دادە ئامین گوتی: "چما شەوئ بەرپۆه بوون؟ ئەدی بە رۆژ چیتان دەکرد؟..."
"بە رۆژ خۆمان لە کێوکان دەشاردووه - لە نیو بەردان، لە نیو داران دا... شەوانەش وەرئ دەکەوتین..."

بام گوتی: "وەرە توخوا... خۆمان دەشاردووه! بەستە منداڵیک خۆی شاردۆتەوه!" جۆریک بوو دەت گوت قسە لە گەل خۆی دەکا. پاشان گوتی: "چۆن؟! خۆیان - هەر ئاوا؟! چۆن بوو لە سەرمان رەق نەبوونەوه!"

دادە ئامین گوتی: "پەتووه کۆنیکیان تیو پێچا بوون." پاشان رووی کردە منداڵەکان: "دایک و بابیشتان لە گەل بوون؟"
"ئەوان لە مە دوور بوون - گوتیان جۆریک برۆن کە تورکەکان نەزانن پیکەوهین... دواپە ئیدی خەومان لسی کەوت..."

بام گوتی: "بەستە زمانانە... ویستوویانە هەر نەبێ منداڵەکان بمینن! فەقیرانە!..."
روالەتیان ئەوەندە بێگوناخ و ترساو و برسێتی چاشتوو بوو کە هەمووان گریانیان بۆیان دەهات. - دایکم و خوشکەکانیشم هاتبوون - قەلافتی بام داتەپیبوو، لیوێکانی وشک بپوون و قولینچکی لیوێکانی کە فینکی سپییان هەل دابوو.
دادە ئامین پرسى: "دواپە؟... ئازیزم مەترسە، هەموو شتیەک بلێ - ئییره تورکی لسی نین... و ئاخەرە کەمی بۆخۆشی لە پرمە ی گریانى دا."

"پاشان هیچ... ئەمڕۆ دوانیوهرۆپیه پیرهژنیك نانی داینی... دەچۆ جیگایەك... ئیمە ی کردووه، - دواپە دووبارە سواری کردینەوه، و گوریسە کەمی دووبارە بەستەوه... و گوتی بەم ریگایەدا بپین... گوتی مەچنە ئەو دێیانە، ئەوئ تورکی لیس، دەتان گرن، دەتان کوژن - گوتی بپینە ئییره... "لینوی لەرزى، دەنگیشیی دەلەرزى. جووتە برا تاویک سەیری یە کتریان کرد. دواپە برا چوو کە هاتە نیزیك برا گەورە، سەری وە شانى کاکى کرد و لە بانگی گریانى دا. برا گەورە کە شانى لە بارەش کرد و بەزمانى خۆیان دلخۆشیی دایەوه. بەلام سەرەنجام بۆخۆشی گریا."

بايم له و چهند ده قيقه يه دا چهند سال پير ببوو، زماني هه ل دهنگوت. دلي تيك چووبوو. هه مووان دليان تيك چوو بوو. ژنه كان به بانگ ده گريان... چاوه كانی بايم ئالۆز به لام وشك هه لاتوو بوون... چاوی له سه ره وهی ده رگای ژوره كه وه بریبوو... دایکم و خوشكه كانم و داده ئامین چلمیان هه ل ده لوشی، به قولینچکی له چك و داوینی كراسه كانیان فرمیسیکیان ده سپرین. داده ئامین لییان چۆ پیشی، شانینی له باوهش گرت و گوتی: "مه گرین نازیزام... ماندوون - مه گرین!" بايم وه رسوورا، به په ریشانی وه ك قسه له گه ل خوی بكا گوتی: "ئای! سبحان الله!... دوو مندالی ربه وه له... توركن ئیدی... لییان ده دن، ده یان كوژن! دهك ویران بی دنیا! كه مال پاشا مندالان راو ده كا! به لئ تورك بوون شانازییه!... به لئ به راستییش شانازییه ژن و مندال كوشتن... فه تخی كرده!... خه لکی خوی فریو ده دا... ئیمپه راتۆری عوسمانی له ت و كوت بووه، هه ر كوته ی كه وتۆته ده ست ده وله تيك و ئیستا جه نابی گوپالی داوته ده ستی هیندی كه سی به زیو، ده لئ لیندن، بكوژن، ئیوه نابهن، ئیوه نه شكاون... ده توانن ژن و مندالی كورد و هه رمه نی بكوژن... عه سكه ر وخه لكه كه ی له ته سپی و چلك و چه په ل دا ده تلینه وه. به لام شانازی ده كه ن كه توركن، كه گوپالی وه ده ست داوون ژن و مندالی كورد و هه رمه نی بكوژن...!"

دایکم هه ودای فكه ره كانیی پساند، گوتی: "ئاغا، ته م به سته زمانانه برسین... له پیش دا با شتیک بخۆن... هیزیکیان بیته وه بهر، دوايه ده ره تان زۆره..."

بايم ئاوړی دایه وه، به بیحالی چاوکی لی كرد، ده ت گوت هیچ كه س و هیچ كوئ نایینی، گوتی: "ها؟ گوتت چی؟ قسه یه كت كرد؟"

دایکم دووپاتی كرده وه: "گوتم برسیانه، ماندوون - جارئ با شتیک بخۆن..."

بايم گوتی: "باشه، با بخۆن - ته من نه م گوتوه نه خۆن!... ته مه یان ئیدی كاری خۆتانه... ئامین هه یه بو خوی ده زانی چ ده كا... ته ی! له و روژگاره. خوا ده زانی ئیستا دایك و بابی به سته زمان له چ حال دان...!" پاشان رووی كرده داده ئامین و گوتی: "كچم ئیستا نا، دوايه كه نانه كه یان خوارد لییان بپرسه له كوئ له دایك و بایان هه ل براون - به لكوو به جوړيك بزانی له چ گوزه ریکن... به لكوو بیان دۆزینه وه... وه کی منداله كه ده لئ، نابئ زۆر دوور بن... دوايه "منداله كه چۆنه؟..."

"باشه بابه - له سایه ی سه ری تۆوه - به چاران، لییان ده پرسم."

باجم گوتی: "زۆر باشه، ئیوه بچن بهو مندالانه رابگهن... ئەمانهش وهك مندالەكەى خۆت - ئەتۆ ئیدی دایكى ئەمانهشى - ئەتۆ لیبان بهرپرسی - شیلان ومه نیجیش هەن..."

دایکم و خوشکه کان و داده ئامین دەست به کار بوون، و ماله که به چاکى شلوق بوو.

IIII

ئەو شەوه باجم به قەدەر دە سالان پیر بیوو. گوپی تیک قویا بوون - کاتیك شیویشیان هیئا دەستی نه چوه نان خواردن. دایکم بۆ هەمووان کوکی شویتی دروست کردبوو. وهك جاران شیر و ماست و رۆنه کەرەو ههنگوینیش ههبوو. باجم عادهتی بوو شهوانه هەر که میك نان و ماستی ده خوارد. ئەو شەوه هەر دەستی بۆ مه جومعه نه برد. هەرچی دەدی هەر دەى گوت بیدەن به مندالەکان. به بی ئیشتیایی یهك دوو پاروی خواردن و مه جومعه کهى وهلا نا...

دایکم گوتی: "چیە تاغا پیت خۆش نیه؟"

باجم گوتی: "دلم نابا، بیدەن به مندالەکان."

"... کام مندال؟..."

"ئەو جووته براکه..."

"داومنی - به تاییهتی نەم هیئانه ئیره، چونکه یه کهم شهو بوو، نه وهك شهرم بکهن - گوتم با به ئاسوده بی نانه که یان بخۆن... زووتر نام دا به وان - ههنگوین، رۆنه کەرە، کوکی... هه موو شتیکم دانى - ئامینیشیان له کن بوو."

"ديسان بیان دهیه"

داده ئامین گوتی: "هه موو شتیکیان خوارد باه، تیریان خوارد، خویان دههات، جیم

بۆ راخستن خهوتن..."

باجم گوتی: "له کوئ؟ جییه که یان له خۆتان نیزیک بی - مندالن - با ههست به

ته نیایی نه کهن."

داده ئامین گوتی: "له نیزیک خۆمان باه... باهه بابیه کی بوو، به قهولی دایکم پیاو

هەر ههزی ده کرد گوپی لی بی.

باجم گوتی: "زۆر باشه!" نیوچاوانی تیک نا، تاویک له فکروه چوو، دوايه

گوتی: "دهمویست شتیکت پی بلیم، رۆله... دهزانی ئەم مندالانه بی کهس و بیدەرن،

هاتوون... هەرچۆنیک بێ هاتوون... ئەم خەلکە ئەگەر نەشت دیسی، بیستووتە که چین... بە داخووە زۆر خەراپ بوون" ئەو تۆزە ئەخلاقەش که جاران هەبوو ئیستا نەماوە - ئیستا هەموویان لە پالەوانی زیندوو دەگەرین. باسی سەرۆک عەشیرەتەکان هەر مەکه. بوونە فۆتە حەمام، هەر جارە بەبەر کەسیکەوین. ئیستا بە داخووە بە بەر کەمال پاشاو عیسمەت پاشاوین... هەموو شتیک دەکەن بۆ دەمانچە یەک، خەلاتیک. خەلکی ئاساییش ئەقلیان پێ ناشکی. هیندی کەسی دیکە بە فریویان بردوون... پێو بوون بەستە زمانانە. بۆ پارە هەموو کاریک دەکەن... هەر چۆنیک بێ، دەمەوی چۆن دەتوانی حالیان بکە که لە مالتی دوور نەکەوین، لە گەل هەموو کەس بە رێ دا نەرۆن. ئەمانە دین و ئیمانیا نیه. دەیان دزن، بە تورکانیا دەفرۆشن... وریایان بە... ئیستا ئیدی کەس و کاری ئەمانە ئەتۆی - ئەمانەش وەک مندالی خۆتن."

دادە ئامین گوئی: "بە چاوان بابە."

دادە ئامین رویشت. بام داوای رەحیمی کرد که بچێ کوێخای بۆ بانگ بکا. کوێخا هات. بام، روژانی جهژن نەبا، قەت نوێژی لە مزگەوتی نەدەکرد. بە کوێخای گوت هەر ئەمشەو بچیتە مزگەوتی بە رەعیەتەکان بلی هەول بەدەن لە هاتوچۆیان بۆ گوندەکانی دیکە دا، یان لە گەل ئەو کەسانە که لە دەرەو دەین باسی ئەم ژنەو ئەم دوو مندالە نەکەن، بە ژن و مالتیشیان بلی - ئیستا که خەریکی کاری خەلەوخەرمان و دەغل و دان هینانەوین، پێویست نیه لەلای ئەو دەرۆش و هەژارانە که دین بۆ خەرمان لۆغە، باسی ئەمانە بکەن... با بزاین خوا چیمان لە گەل دەکا.

ئەو شەو تێپەری و سبە و دوو سبەش تێپەری "مندالە کە دادە ئامین ئیدی چاک چاک ببۆو دوو برابە کەش رەنگ و پرویان هاتبۆو بەر" ئیستا ئیدی زۆربە و خەخت لە حەوشە پشتهو لە گەل "کارۆ" خەریکی یاری بوون. دادە ئامین لە خۆشی یان لاقی عەرزى نەدەگرت.

بەو حالەش جاروبار لە سەر سفرە خەیاڵی دەروسی. چاوەکانی وەک دوو مەتە ی رەش دیواریان کون دەکردو بەرەو "نادیار" دەرۆشتن و بۆ خۆشی بەدوایان دا. ئەم وەزە پاش لیخوری مەرۆ مالت و خەواندنی مندالە کەو چۆل بوونی مالت زیاتر دیار بوو. لە حەوشە گۆرانی دەگوت. ئەم لە گۆرانییە که حالی نەدەبووم. بەلام لە وان و لە دەنگی دا غەمیک هەبوو که بە خۆم نەبوو غەمباری دەکردم. زۆربە ئاهەنگەکانی لەبەر گویم غەمگین بوون. دەنگە که لە غەم هەل دەستا، راویژ و ئاهەنگی وشەکانیش غەماوی بوون - غەم لە دەنگ و راویژ و ئاهەنگی وشەکان دا هەبوو: داستانی ئیش و ئازار بوون،

به سه رهاتی غه ریبی بوون، سرودی بی مال و حالّی بوون... "ناواره" بوون. دهنگیکی شیرنی هه بوو. به ناره نار گۆرانیبی ده گوت، وای نه ده گوت باجم و نه وانی دیکه گویان لئی بی. به دهنگیکی نه رم دهی گوت. نه من نه ودهم ههستیکی روونم نه بوو... ته نیا ههستم به غه م ده کرد - غه میکی ناسک، وهك غه می هه وای سه ر له ئیواران.

ئیسنا ههست ده که م که ره نگدانه وهی ههست و په ژاره ی کچیکی جحیل بوون که ده زگیرانه که ی چوو بیته شهر، هه موو هاتبنه وه و نه و هات بیته وه، و کچه که وه ختیک له کانی را ده گه پتته وه له سه ر ته خته به ردیک دانیشتی، گۆزه کانی له ته نیشته خۆی دانا بن و چاری ده ریگاوه بریبی و بانگی ده زگیرانه که ی بکا. به خه یال بانگی بکا بیته وه و ناشقانه کله بی لئی بکا که بۆچی وه درهنگ که وتوه... ناکا له ولاتیکی دیکه یاریکی دیکه ی گرتی - و به لئین و په یمانه کانی وه بر بیته وه.

گویم له دهنگی ده زگیرانه که یه تی که ده لئی چوه له شار و به ران دیاری بی بئینی، دیارییه که که هیچ لایک بۆ ده زگیرانه که ی خۆی نه هینا بن. تاخر، قه رار بوو له م سه فره له چکی زی رکفت بینی... گولی ته لماس نیشان بۆ سه ر سنگی بینی...

تاویک دواتر گویم له خۆی بوو که دهی گوت، ئیسنا دهست نه که وتوه، بۆخۆی ساغ بی، بۆخۆی بیته وه هه موو شتی که "ته گه ر بۆخۆی هاته وه دلئی خۆی له سه ر سنگی ددها، ته لماسه کانی چاری له سه ر داده نی... با بیته وه، ناواره یی به سه. هه موو کیژۆلان له گه ل ده زگیرانه کانیا ن قه ول و قه رار داده نی، هه ر نه و ماوه... ئیسنا دلئی خۆش نیه هیچ، تانوتی کچه دراوسییا ن چ لئی بکا! به لئین ددها که ئیدی بی به لئین نه بی، ئیدی هه رگیز له چاوه روانی دا رای نه گری، هه ر که مانگ له که ل هاته در، بجیته جی ژوانی... دهی گوت له دووری وی دا فرمی سک ده ریژی و خوی نه ده گری... "وه ره وه!"

نه من له فکری خۆم دا نه و دهسته می ددهی که دابوو یه ژیر چه نه گه ی و نه و چاوانه ی که بریبوو نیه ریگای ده زگیرانه که ی... ویش ده چی بۆیه وا بزائم، چونکه دواتر به چاری خۆم دیتم!

له و جۆره وه ختانه دا له دووره وه، بی نه وه ی پی بزانی سه رنجم ددهایه. داده نامین لی ره ش دا هه ردوو چاری وهك دوو ته ته ر لئیک ده به ستن و ده ی ناردن... بۆ دوور، بۆ جیگایه که هه ر بۆ خۆی ده ی دی... گۆرانیه که به راویژیکی غه ماوی ته واو ده بوو... ده زگیران دیسان نه هات بۆوه، و نه و ته ما براو بوو - فرمی سکیش هه بوو... بۆ کوئی چوو بوو?"

که گۆرانیه که ته واو ده بوو، ته ماشایه کی ده ورو به ری ده کرد، به لام له ژیره وه، بی نه وه ی سه رنج بداته جیگایه که. به سه ری قامکی له چکه که ی داده کیشاو زۆر خیرا قولینچکی

چاوه کانیی وشک ده کردهوه، و ته گهر چاوی به چاوم بکه وتایه زهرده یه کی دههاتی. دم دی که دم وچاوی سوور داگیرساره، پشتته لیو و قوولکهی بهر گهردنیی تاره قیان کردهوه. منداره مووی دم و چاوی شه دار بوون.

ئیستا وهختی نهوه بوو که سه ریکی سه رهوه بدا. له وانه یه منداله که وه خه بهر هاتبی. منداله کهی زور خاوین و ریگ و پیک فیتر کردبوو "مندالیک کی به زه حمهت نه بوو" شه وانه وهختی خوی شیره کهی ده خوارد، وهک دایکم و خوشکه کامن باسیان ده کرد، شه وی جاریک نه بی هه ل نه ده ستایه وه" داده نامین په رۆی لی ده گۆرین و شیری ده دایه و دنووسته وه. سه بر نهوه بوو له لانکهش دا نه ده خه وت.

جار جار دهی هینایه هه وشه و به "کارۆ ای" ده سپارد. کارۆ له ته نیشتی داده نیشتی و منداله که یاری به چاوی گوئی و سه رو چاوی ده کرد.

داده نامین هه موو رۆژی منداله کهی ده شوت، و نهوه بو ئیمه یه کیگ له شته سهیره کانی دنیا بوو. دایکم و خوشکه کامن سهریان سوور ما بوو. نه وهش هه ر له شته سهیره کانی رۆژگار بوو که منداله که هه میشه سه رپوت بوو: وهک مندالی لای خومان کۆچکه ی له سه ر نه ده کرد... منداله کانی لای خومان هه ر کۆچکه یان له سه ر هه ل گیرابا، تووشی گوئی ئیشه ده بوون و نه ودهم دایکه کانیان ده بوو دوو که لی سیغاریان ده گوئی بکه ن.

منداله که له خه و هه ستا بوو" داده نامین وهک هه موو دایکیگ، به لاواند نه وه و قسه ی خوئی دایکانه قونداغه کهی ده کردهوه، په رۆی لی ده گۆرین. پاشان هیندیک ناوی شیلوه گهرمی دینا، بهری دهستی له تاوه که ده داو به دم و چاوی منداله کهی دا دینا... به زمانی خویان دو عاشی ده خویند - که دواتر تی گه یشتم هه ر نه و بسم الله یه بوو که دایکانی لای خومان له گه ل منداله کانیان ده یان هینا: به ناوی باب و کورو روح القدس. له م جوړه وه ختانه دا ته گه ر تاوه که نه ختیک سارد بایه، منداله که مچورکی پیدا ده هات و جوړیک سه ری ده له قاند که وهک راجه نینی بز مژ ده چوو، نه م حالته ی یه کجار خوئ بوو. خواردنه کهی ده خوارد: هیندیک نان که داده نامین بوئی ده شیری گوشیبوو. پاشان منداله کهی ده برد له پیش دا سلاو له دایکم بکا: "گنا مامایی!" منداله که له گه ل دایکم راهاتیبوو، بهره بهره خوی به بایشمه وه گرتبوو. مندالیک کی خوین شیرن بوو. هه ر چاوی به دایکم ده کهوت چرای زهرده خه نه ی بو لی ده دا، و باوه شی ده کردهوه. تاویک له لای دایکم و خوشکه کامن ده بوو، دوايه داده نامین دهی برده لای بام: "بابایی... بابایی!" ته مه ی له ریگا دا چهند جار دوویات ده کردهوه، "بابایی...!"

باجم ئیستا له دیوه خان بوو. داده ئامین مندال له کەمی له بهر دەرگا داده نا، و بوخوی دەرۆیشت بو لای باجم و له دووره دهی گوت: "ئاری [وهره] ئاری، ئاری، ئاری، ئاری!" و به دهست بانگی ده کرده لای خوی - مندال له کەش به گاگۆلکه خیرا خیرا وهری ده کەوت. باجم دهی گوت: "ئاماشه ئالا! ئاماشه ئالا!"

که ده گه یشته لای داده ئامین سه ری هه ل ده بری. داده ئامین قامکی بو لای باجم راده داشت و دهی گوت: "بابایی - بابایی!" و باجم باوه شی بو ده کرده وه. دایکم گوتی: "خوا بو ی گه یاندووی!"

ئهن هه رچه ند مندال بووم، هه ر ئه وده می ش له راوی شری قسه ی دایکم دا پیوه دانی چزوی تانووتی کم هه ست پی کرد "باجم مۆره یه کی لی کرد، داده ئامین رهنگی کی هی ناو برد" باجم نیوچارانی تیک نا. دایکم گوتی: "رۆله، وهخت بوو دلی بتوقی بو مندالیك... ماله که چۆل بووه، ناشکوری نه بی... کوره کان دوورن... مالی چۆلیش بوخوت ده زانی وهک ناشی ناو لی براره... " و هه رچۆنیك بوو مه سه له که ی پی نه کرد.

به لی، مندالی داده ئامین، وهک باجم ناوی نابوو "ریوی" هه وای ماله که ی گۆریبوو. قاقای پیکه نی نی هی نا بووه سه ر روخساری دۆش داماری باجم. ئیستا وای لی هاتبوو دیواره کانیش وه لای پیکه نی نه که بیان ده دایه وه، و گنج ولۆنجی ده م و چاری دایکی شم ورده ورده تهخت ده بوون.

گیرفانه کانی سه لته ی بای شیم وهک رابردوویان لی هاتبووه - ئیستا ئیدی هه می شه دوو کلۆ قه ند له گیرفانی سه لته که ی دا هه بوون و "ریوی" ی ش ئیدی فی ر ببوو که بی شکنی. کاری ببوو به پشکنینی گیرفانه کان و یاری کردن به ریش و زنجیر سه عاتی باجم. له سه ر کۆشی باجم پالی ده دایه وه هاتنه خواری نه بوو. ئیستا ئه وه باجم بوو که هاواری لی بلیند ده بوو "ههک رووت ره ش بی، لای بهن ئه و نایپاوه ی - پیی دامیزتم!" و داده ئامین بوو که دهی گوت: "ئه ی بی چاوو روو! ببووره بابیه... " تی ی رۆ ده هات ده ی رفاند، و مندال له که بوو که په له قازه ی ده کرد و باجم بوو که به شی ته ر بووی که وایه که ی به دوو قامکان هه لی نا بوو، و خوشکه کانم غاریان ده دا ته شت و مه سینه یان دینان هه تا باجم که وایه که ی بشواته وه... یانی ناویک به و به شه ی دا بکا که مندال له که پی سی کرد بوو" و ته واو. له هه مو ئه و ماوه یه دا "کارۆ" ش له په نا ده رگا وه دووراو دوور له م یاری یه دا به شدار بوو، و جار جار مپه مپکی سووکی ده کرد...

له جه رگه ی یه کیك له و دیمه نانه دا بوو که ره حیم هاته سه ری و گوتی: "ئاغا پیاری که ریم ئاغای هاتوه، عه رزت ده کا کاغه زی هی ناوه!"

باجم ههروا كه بهشی تهری كهواكهی به دوو قامكان ههئینابوو، گوتی: "سواره یان پیاده - بهته نیایه؟"
 رهحیم گوتی: "پیادهیه ئاغا... به ته نیایه."
 باجم گوتی: "بی نیره سه ری." پاشان رووی کرده من: "برۆ به ئامین و جووته براكه بلێ..."
 هات. پیاویك بوو سی، سی و پینج ساله، به قه لافه تینکی شه كهت و ماندوووه... له ریه کی دووره هاتبوو. گوندی كه ریم ئاغا دوور بوو. له توركان نیزیكتر بوو.
 كابرا كاغهزه كهی هینا، دای به باجم. باجم گوتی: "مالیاوا، لهو لای چ باسه؟"
 كابرا گوتی: "دوعای سه رت، ئاغا...!?"
 ئاغا گوتی: "له لای ئیوه هیچ خه بهر نه بوون - لای ئیوه عهسكه ری لیه؟"
 "به ئی، ئاغا، لیه تی... ئەم دوو سی رۆژه له چاو پیشوو زیاتر بوون... له دیهاتی ئیمه ئیستا زۆربهی شهوان له سه ر ههست دهخهون..."
 "بۆ خۆت نهت زانی بۆ چی هاتوون... خه ئك باسیان نه ده کرد؟ له چیده گه ران...?"
 "له مامه حاجۆی ده گه رین، ئاغا."
 "كهس حاجۆی لهو دهوور به رانه دیوه؟"
 "وه لالا قوربان، هیندیك ده لێن دیویانه... ده لێن له هه موو جیه كه - هیندیكیش ده لێن له "ئاگری" ماوه ته وه..."
 "زۆر باشه، مالیاوا! ره حیم!... ناوت چ بوو كاكه... ئە گه ر پششت گوتبم له بیرم چۆته وه..."
 "شه ریفی نو كه رت، قوربان"
 ره حیم هات.
 "نان و چای بده به كاك شه ریف، با نه ختیک بجه سیته وه، هه تا ئە من وه لامی نامه كه ده نو سمه وه... "پاشان رووی کرده شه ریف: "كاك شه ریف كه نگی وه ری كه وتی... له وی را دیی یان له جیه کی دیکه وه؟"
 "راست له وی را دیم ئاغا - سه ر له ئیواری وه ری كه وتم..."
 "له ریگا تووشی عهسكه ر و شت نه بووی؟"
 "نه خه بیر قوربان."
 "زۆر باشه، كه وایه نان و چایه كهت بۆ، ئیسراحه ته كهت بکه... ئە گه ر کاری به په لهت نیه، ئیستا ئە وه نیوه رۆیه، شه وی لیره به، به یانی برۆوه..."

"مالت ئاوه دان بى ئاغا - ئاغا گوتى زوو بچمه وه, كارى ديكه ي ههيه ..."

بايم گوتى: "زور باشه, ده ته تو برؤ خوارى نان و چايه كه ت بؤ, هه تا ته تو نان و چاي ده خؤى ئه منيش وه لامى كاغه زى ئاغا ده نووسمه وه."

بايم نامه كه ي خوينده وه به تاشكرا تيك چوو. جاريكى ديكه شى خوينده وه, و گوتى بچم داده تامين ودايكم بانگ بكه م: "بلى منداله كه ي له لاي كچه كان دانى بؤ خؤى بى."

دايكم و داده تامين هاتن.

بايم پرسى: "جووته براكه له كوئين؟"

داده تامين گوتى: "له هه وشه كه ي ديكه, له قولينچكيك دانيشتون - بؤ شه وه ي له بهر چار نه بن." بايم گوتى دانيشن. دانيشتن. بايم نيوه رؤكى نامه كه ي كهرىم ئاغاي بؤ باس كردن" گوتى پيويست ناكا ئه مانه له لاي كه س بلين - روى له دايكم بوو. گوتى نووسيوه تى تور كه كان له ژنى پياويك ده گه رين به ناوى هؤسپ, وهك ده لين راپورتيان داوه كه خؤى و منداله كه ي هاتونه وينده ري, و گوتويانسه ههركه س ته حويلي بداته وه, ده وئله ت خه لاتى ده كا...

كه ئه مه ي گوت داده تامين رهنگى وهك زه عفهرائينى لى هات, دايكم ده ستي به چه نه گه يه وه گرت و گنج و لؤنجى دهم و چاوى قولتر بوون. داده تامينى به سته زمان پيى وابوو بايم ئيستا ته حويلي ده داته وه.

بايم تى گه يشت, دلخوشى دايه وه, گوتى: "كچم, پيش هه موو شتيك با پيت بلين, هيئدم درؤ و ناراست بيستوه, پيشان كه گوت خيزانى هؤسپم باهرم نه كرد... گوتم رهنگه هاودين و هاو نه ته وه يه كتر بن, يه كترتان ناسيوه بيستوته كه هؤسپ لوتفى له گه ل من هه يه, و بؤيه ئه و قسه يه ده كه ي هه تا ئه من په نات بدهم. رهنگه پيت زانيبى كه ئه من ناراسته وخؤ, له نيوقسان دا زور جار ليم ده كوئيه وه تا بزائم به راستى ژنى وى و يان هه ر ناسياون... به هه ر حال, ئيستا به ته واوى دلنيام كه خيزانى وى. كه خيزانى ويش بى, دلنيا به له گه ل كچه كام تۆسقالينك فهرقت نيه, به لكوو عه يزتريشى..."

داده تامين هه ر به و راويژى مه زلوومانه ي يه كه م رؤژ گوتى: "خوا كوران ت پى بيلى - خوا سيئبه ري ئيوه له سه ر هه مووان كه م نه كا!"

بايم گوتى: "هه رچؤنيك بى, ئه من له گه ل هؤسپ نان و نمه كم خواردوه, رؤله" ئه من خؤم يه كيك له پيشمه ركه كانى حاجؤم... ئاخ, ئه گه ر دووكه سى وهك ويان ده بوون, ئاوا نه ده بووين! پاشان حاجؤ هؤسپ ئه مه گيان به سه ر بنه ماله كه مانه وه هه يه - ئه گه ر ئه وان نه بوايه ن ئيستا ئه من و ئه م پيره ژنه ره شيؤش بووين... به هه ر حال, ئه وان به جيى خويان,

هەرکەسی دیکەش لە جیاتی تۆ بایە، بۆچوونی من هەر ئەمە بوو. دیارە نە بەو ئەندازەیە... پەرژین بێ، بە گۆرێ بابی کەمال پاشاوە خەلکی دیکە - چما ئەم دنیاوە چیه، هەتا پیاو بۆ خاتری کەمال پاشا، یان هەر پاشایەکی دیکە توورە کەسێ سۆال و جاسوسییە لە مل بکا!... بە قەولی دایکی خوالیخۆشبووم (دایکم و دادەئامین گوتیان "خوا عافووی کا!")، جاسوسی گەوادییە، جا بۆ هەرکەس بێ. ئیمە لیترە لە کوردستان مەسەلێکمان هەیه، دەلێن دەستیک دەستە کەسێ دیکە دەشواو هەردوو دەست دەم و چاوان. بە داخووە سەرۆکانی ئەم "دوو دەستە" درەنگ کەوتنە بیری ئەم مەسەلەووە سولتانی عوسمانی و کەمال پاشا بە دەستی خۆمان - بە دەستی هەرمەنی و کورد - خۆمانیان لە نیو برد... گوتمان ئەمجارە خوا وای کردووە دوو دەستە کەسێ دیکە بە هومییدی خوا دەمو چاوان دەشۆن. ئەمەشیان بە ناپیاریی رەزاخان و کەسانی دیکە وای لێ هات. بە هەر حال ئەوێ نە دەبوو بێ، بوو... ئیستا چەندی ماوە تا ئەم دوو دەستە یە کتر دەگرنەووە پێکەووە دەبن. کۆمەل و تاکە کەس فەرقیان هەیه" نە فەریک نە فەریکە. رەنگە سەعاتیکێ دیکە یان رۆژیکێ دیکە بیرواری بگۆرێ و بگەرێتەووە دووبارە دەست بە کار بێ، بەلام کۆمەل... کۆمەل فەرق دەکا. وەختیک بلاو بوون - ئۆی - دەبێ عومریک خەلکیکی زۆر هەول بەدەن تا کۆیان بکەنەووە - ئەویش خوا بزانی کۆ دەبنەووە یان نا... ئی هی!

تاوێک راووستا، دواوە لەسەر قسەکانی رۆیشت: "ئەم شتانەم بە تاییهتی بۆیه گوت کە بزانی لە کوی و دەبێ چ بکە... دوینی دیتم چووبووێ ئەو بەر چۆمی..."

راستی دەکرد، ئەمەشی لە گەل بووم. فەقیرە ئەو نیو سەعاتە لە دەری بووین، لە دەنگی هەر پێیک و هەر خشپەیک دەسلەمیەووە - دەت گوت بێچوووە ناسکە - وەختیک دەسلەمیەووە بە راستی ترسی پێو دیار بوو...!

بایم لەسەر قسەکانی رۆیشت: "ئەمانە - ئەم خەلکە - فەقیرن. بۆ پارووە نانیک، دەرییەکی نوێ، چۆلە کە کوژیک، هەزار کاری بێ جێ دەکەن. گۆم مەیه لێ منداڵەکان لە مالتی دوور کەوونەووە، چونکە دەیان دزن، دەیان بەن دەیان فرۆشن - زگی برسی، لە خوا ناترسی - و جگە لەو، ئەمانە برسی بە خەتاشن: کار هەیه، کار ناکەن - نۆکەری و جاسوسییان پێ ناسانترە - باب نۆکەرن" نانی نۆکەرییەیان خواردووە، کەسێک فییری نانی نۆکەرییە بوو، ئیدی دەستی ناچیتە کاری... بیکارن و بە دەردی دەلی دەستی بیکار کارگە شەیتانە - شەیتان بۆ دەستی بیکار کاری زۆرە. فاتییش دەبێ زۆر وشیار بێ - دایکی مالتی، دەبێ بزانی - چونکە ئەگەر ئەمن لە مال نەبووم، ئەو کە دەبێ ئەم مالت بەرپووە بەری، و بەرپووەشی دەبا. ئەم شتانەم گوت تا چارو گۆیت باش بکەیهووە و

مندالە كانىش حالى كەي... ديارە واش نيه كە پيٽ واپى بەند كراوى. نا، بەلام نابى متمانە بە هيچ بيگانە يەك بکەي. ئەم پياوھى ھاتوھ نۆكەرى ئاغايە كە كە دۆستى منە، زۆریش دۆستە، ھەرەك دەيىنى خەبەرى بۆ ناردووم. بەلام ئەم پياوھ نۆكەرە" ھەر ئەمپرو لواندە يە ئاغايە كى ديكە قەولئىكى چەورتى پى بەداو بچىتتە لاي وى. بۆيە ئەتۆ دەبى وريا بى. ھيوادارم ھيچ روو نەدا، بەلام تىبىنى باشە، پيار بۆچى سەرىكى نايەشى لە پرىسكەي بەستى؟ قەيدى نيه ئەگەر پيٽ كرا بۆ دۆشىنى بزن و مەران يارمەتەيان بەدە. بەلام ئىدى حەقت نيه بچى لە كانيە تاوى بىنى. چونكە لە لايەك كلفەت و كارەكەر ھەن و لە لاي ديكەش كانيە ژنان شوينى دەنگۆساز كەردن و خەبەر ھەلبەستتە. ئەوئەندە بەسە جارئك بچى، تا سەد دى ئەولاتر ناوبانگى خۆت و باسى قەلافەت و بەسەرھاتى خۆت بە درۆ يان بە راست بىيسىيەوھ. پىويستيش نيه بچى، ئەوھ خوشكە كانت ھەن، لەگە لىان دادەنىشى. مندالە كەش شوکور چاك بۆتەوھ. وەختى خۆت لەگەل وان بەسەر دەبەي. بەھەر حال دەبى وريا بى. ئەتۆ تاگات لە وەزعى عەشیرەتگەرى نيه، كچم... ھەر ئەم سەگە كە لەبەر دەر كى ئەم ژورە كەوتوھ، ئىستا بۆتە باسى ديوھ خانان: بۆچى لەبەر دەر كى يە، ئەم كارە چ نھىنىيە كى تىدايە؟ ئەم سەگە جاران لەوئ نەبوو. لە كوئ را ھاتوھ؟ لەگەل كى ھاتوھ؟... نامەوئ بلىم با سەگە كە لەوئ نەبى. ئىستا كە لەوئ يە، با ھەر لەوئ بى. دەمەوئ ئەوھت پى بلىم كە خەلك بيكارن، قسان دىنن و دەبەن - ئەمەيان بۆ بۆتە جۆرە سەرگەرمىيەك. كچم، ئىستا كە ھاتوويە مالى خۆت، ئەمن وەك بابى تۆ - و ئەو مندالانە - ھەست بە بەرپرسايەتى دەكەم، ھەرەك دەرھەقى مندالە كانى ديكەم ھەستى پى دەكەم - دەبى وريا بى!"

دادە ئامىن ھەر بەو راوئى غەربىيانەو مەزئوومانە گوتى: "خوا سىبەرى تۆ لەسەر مندالە كان لا نەبا! خوا مالىت ئاوەدان كا!"
 بام گوتى: "ئەمن ئىدى قسە يەكەم نيه... جووتە براكەشت لەبىر نەچى... ئىوھ بۆن خەرىكى كارى خۆتان بن، با ئەمن وەلامى نامە كە بنوسمەوھ."

KKK

دو سځ رۆژيک به سهر هم رووداوه دا تڼ پهر يوه، باجم ده مانچه د تيره کهي له بن سه لته وه له خو به ستوه له دهورو بهري حوزو کانيه گه وره کهي نه و بهر چومي ده گه پرې، هيشتا ميگهل زور له تاوايي دور نه که وتوتسه وه. شننه بايه کي دي. پشيله پاييزه کان ده سوور پينه وه... دايکم هه ناسه يه که هه ل ده کيشي: "تاي! هاو نيش روشت، پاييز داهات!" پشيله پاييزه که ده گري: "خوش خه بهر بي - خه بهري ساغي و سلامه تيت هيناب...! له کويوه هاتوي - بو کوي ده چي! ريت لي ون بووه!" پشيله پاييزه که زور له سه ره خو، زور دايکانه، هه ل ده گري، له سهر ته خته به ندي داده ني و به سهر ي قامکي پالي پيوه دني: "برو به خير چي، وه دوا کاري خوت که وه... نه ي! زستانيش دي... به هاريش دي - خوا ده زاني تا ته ودهم کي دهمري و کي دهميني! هه تا به هاري عومريکه!... کيوه کانيش فه قيرانه پير بوون - ته گهر جحيل بووم ته مانهش جحيل بوون... به جحيلي هيچ شتيک له بهر چاوم پير نه بوو - کيوه دشت و دارو دوهن له بهر چاوم جحيل بوون - چاوم جحيل بوون" سهرم له تاهونالهي دايک و باجم خوا عافويان کا، دهر نه ده کرد: پشت ئيشه! بنيادهم چون پشت ئيشه ده گري، چون بنيادهم خه وي لي ناکه وي! به پيوه خه وم لي ده که وت... به لام فايده ي چي گه نج بووم و نه م ده زاني - هه تا چاوم هه لينان جحيلي بوو به دوو که ل و به حوا دا چو - خيرم له جحيلي خوم نه دي... بسته مندالينک بووم هاتمه ماله ميگردان... پاشانيش خوا سلامه تيان کا منداله کان، عومريان دريژ بي، چما هيشتيان ده ميک تاسوده بم! تاويکي ره حه تمان له گه رووي نه چو خوار... ته مه يان سوور يژه ي گرت، ته ويان ته سپهک، ته وي دي خروي لکه ي توش بو... ته ويان ژانه زگ، ته ميان گوي ئيشه... دوايهش که به سلامه تي گه وره بوون، خه فه تيشيان گه وره تر بوو. باوه ر که تامين، هه تا هم درا يي يانه که ته مانه له له شكري هاتنه وه، ته گه ر بليي له حزه يه که خه وي تارام بووي، پاروويکي تاسوده له گه رووم چوويته خوار... حاشا! ته گه ر دور له روتان سه گينک ده وري، دل م داده خورپا، ته گه ر دوو ره عيه ت شهريان ده بوو،

بەندى ھەناوم دەپسا، ئەگەر تەتەرئىك دەھات ئەژنۆم دەشكان... ئەتۆ ئىستا دەزانى ئەمن چىم كىشاوھ. شىلان و مەنىچ تىنەدەگە يىشتن دەلئىم چى - جگە لەوھش مېرد فەرقى ھەيە لەگەل منداڭ - خۆشەويستىيەكان ھەموو وەك يەك نىن. خوا ھەر يەكەى جۆرئىك دروست كىردوھ... منداڭ - سىلامەت بى - خەراپترىن كۆلە بە شانى بنىادەمەوھ... داىك بوونەوھرىكى بەدبەختە... شەوئىك سەرى بى خەفەت وەسەرىنى ناك...!"

لە پەنا پەنجەرى راوھستام، چاوم لە چۆمەكەيە كە ھەروا بە تىغەكەى گەلئى دادەپىرئو دەروا... بۆكۆي؟ - نازام. چاوم لەمىنگەلە كە رىچكەى بەستوھ بە خوارەپىچە وەك شاخەوان بەقەدى كۆي ھەل دەگەرى. چەند سەرىك لەوانى دىكە بەجى ماون. دى بىدەنگە، كىرەماتە - غەمبارە... جووتە براكە لە ھەوشەى تەنىشتى يارى دەكەن " منداڭى دادەئامىنى نووستوھ " دادە ئامىن و خوشكە كام لە دىوھ خانى قۆقش پىدەكەن. نازام بە چى پىدەكەن... ھەوا فېنك و خۆشە... ھىشتا گەرمى نەكردوھ. ژنان ئەم وەختانە زياتر لەكانىيە ژنانن: دىزە دۆو كۆدەلە رۆنەكەيان بردوون دەئاروئىيان ناون، ھەتا پىاھەكان ئەگەر لە مەزرا گەرانەوھ ئاوو دۆيەكى فېنك بۆنەوھ... لە دەورى يەك دانىشتوون و چەنەگەيان گەرم داھاتوھ.

داىك بە خوشكەكان دەلئى: "ئەو حىلكەحىلك و تىرىقە تىرىقە تەواو نەبوو! ھەستىن، ھەستىن - بىرۆن كارەكانتەن بكەن، ژورەكان خاوپىن بكەنەوھ، دەستىكىش بە دىوھ خانى دا بىن - خۆ نابى ھەر بە تەماى ئامىنى بن - ئەم بەستەزمانەش گىرەتارە... لامپاكە بستىكى تۆزوخۆل لەسەر نىشتوھ، ھەركەس بىبىنى لە دلئى خۆى دا دەلئى بىروانە ئەو ژنە شل و شەوئىقانە - تف و لەعنەتتەن دەكەن!" دوايە: "ئامىن، ھەمە فەرەج چەند گەز خامى ھىنابوو. بزەنە ئەگەر بە كەلئى پەرى منداڭەكە دى، يەك دوو پەرى بۆ لى بكەوھ، تا ھىچ نەبى بەشى لى گۆرىنىت ھەبن، و ھەموو جار ئاچار نەبى پەرىكەى لەبەر تاوئى يان لەبەر ئاگرى بۆ وشك كەيەوھ. گوتوومە چەند گەزى دىكەش بىنى كە بۆ شاھۆ و ھەسمان (شاھىن و ھەسكان) ى بكەيە كراس و دەرىپى. ئەم منداڭە بەستەزمانانە گوناحن - دەزانى بۆيان بدورى؟"

"بەلئى دايە، دەزام، دوورىنىان شتىك نىھ... خوا دەوامى باجم و براكام بد!"
"زۆر باشە...!"

ھەموو ھەل دەستەنە سەرى پى و دەرىپى. ھىشتا نەگەشتوونە ژورەكانىيان كە دەنگى وەكاز و "ياھوو!" لە پلىكانان دەگەرى!

دایکم گوته نی بسم الله - ئەم بەیانییە زوووە کە لەباب خویندنان و دەرویش!

دەرویش کە دەگاتە رووبەرۆوی سەگە کە، تیک رادەبێ، داردەستە کە ی لێ راست دەکاتەووە رەق رادەووستی. "کارۆ" دژ کردووە نیشان دەدا. زۆرم پێ خۆش بوو لێی دەنگ بەدەم ئە بەریکی هەل درێ... بەلام هیچ ناکرێ، میوانە. کارۆ لە بنهوه پرس دەکا. دەلێم: "وەرە ژووری، کاری پیت نیه!"

دەرویشیکە بە هۆقە یەك ریش و پەشم، و خەرگە یە کێ شپ، و کوولە کە ئاوی یە کەووە کە لەمالان کەوچک کەوچک رۆنی پێ خپ کاتەووە.

دەلێ: "یاھوو!" دەلێم: "فەرموو! ماندوو نەبی!" دەلێ: "عەمرت دریش بێ!" و دادەنیشی. دەچم بە دایکم دەلێم کە دۆیک، شتیکی بۆ بنیژی.

بە بزمار جاجیکمان بە دەرگای ژووری دایکمەووە داوہ کە بەسەر پلیکانان دا دەکریتەووە عادەتەن دادە ئامین لەو یە. جاجمە کە لا دەدەم و دەچمە ژووری. تاویک دواتر گویم ئە مەرپە کێ سووکی کارۆ دەبێ - دەگەرپیمەووە دەبینم دەرویش بە قوونە خشکە خۆی گە یاندۆتە پەنا دەرگاو ئە قەشتی نیوان جاجمە کەو چوارچیووی دەرگاوە چاوە ئە ژووری دەکا. کە چاوی بە من دەکەوێ دەکشیتەووە - دەلێ: "کاکە چووکە ئە لەگۆزە ی ئاری دەگەرپام...!"

لەو "کاکە چووکە ئە" یەو لەووە کە هیچ کام ئە پیارەکان لەو دەوربەرە نین قە ئسم. بانگ دەکەم: "رەحیم، حوسین!" جواب نیه. ئە کاتیک دا هەر دوینی بوو بام پییگوتن کە هەمیشە هەر نەبی یە کیکیان لەو دەوربەرە بێ وکەس ئە نەکاو نە یە. بە نارەحتی یەو دەلێم: "ئێستا دەچم دەلێم بۆت بینن." دەلێ: "پیر بی ئیشە ئالا!"

لایە کێ جاجمە کە ی لادەدەم، بێ ئەو ی بچمە ژووری دەلێم: "دادە شیلان بانگ کە یە کێک ئە کارە کەرەکان تارێ بۆ ئەو میوانە بینن." و دیمەووە پیش دەرکی دیوہ خانیشی لێ دەگرم.

دەرویش ئاوو دۆیکە ی دەخواتەووە. لەوانە یە کە پییان دەلێن "دیوانە" واتە هەقی هەموو کاریکیان هە یە. تەنانەت بە پیی ئەو ناوبانگە یان قسە ی ناشرینیش بە پیوان و بە ژنان دەلێن - بەروومەووە پێ دەکەنێ. ئە من رووبەرۆوی دانیشتووم و ئەو سەبیلە کە ی تی دەکا... گیرفانی دەپشکنی ئەستی و بەردەکان دینیتەدەر. لەوهدا ئە سکیناسیکی دە لیرە بی لە گیرفانی بەردەبیتەووە، بە ئاشکرا دیارە شیواوہ. وا نیشان دەدەم کە نەم دیوہ.

دهيهوئ شته كان تيکهل بکا، قسان ده کا، تاسمان و ريisman تينک ده کاته وه. نيازي هديه
 نه گهر خوا ريکی بجا بچيته زياره تي هه زه تي غه و سي گه يلاني، قدس الله سره العزيز
 هاتوته خزمهت تاغا، به لکوو به هيمهت و به ره که تي مشايخان تاغا خه رجي سه فهره که ي
 بداتي. ده لئ له "کانیيه رهش" وه هاتوه (کانیيه رهش وهك ئه من بيستومه دوو روزه
 ري يه) ده لئ سئ شهو و روزه نه نوسته وه "له ريگا توشی ره شماريک بووه به قه دهر
 گوري سيک" ده لئ ريوي يه کی ديوه به قه دهر گويلکيتک - کلکی نه ها... نه ونده دريژ! دوو
 قامکی دهستی چه پی له سهر تيسکی چه نه گه ي داده ني و دهستی راستی به سه بيله که وه
 دريژ ده کا: "نه مهنده دريژ!" ده لئ مار فري باشه، ريويش هه ر وايه "ئيشه لالا خوا
 وه خيري ده گيري، به هيمه تي پيرو مشايخان. ويستويه ماره که بگري و به دياري بو تاغاي
 بيني، به لام دوايه له دلئ خوي دا گوتويه کارت به حه يواني خوا چيه، مه خلوقی
 خوايه، تازاريکی به تو نه گه يانده، خوا ئه ري بو کيو و به نده نان دروست کرده، کارت
 پيي چيه، ئه ويش مه خلوقی خوايه... ئيدي بو نه زيه تي بکه ي، حه يواني خوي چي له تو
 کرده، ليی گه ري وه دواي کاري خوي که وي... ئيدي تازاري خه لکی بو چي!

بام تورپه يه، له پيش دا له وه که کهس له و دهوروبه ره نه بووه، و پاشانيش به گشتی له و
 شيخ و دروي ش بازار ييه که ئيسراحتی له خه لک برپوه. به لام وه سهر خوي نايه ني. دوايه ش
 قسه کانی دروي شي گوي لي بووه، ليی ده پرسئ: "ها ديوانه! چ بووه، کي خه لکی تازار
 داوه - باسی تازاردانی خه لکت کرد!"

ديوانه چاويک ده مري ني - له و دروي شه چوختي يانه يه، سنگي وه ک پاژنه ي دهرگا که
 ژهنگي هي تاي، نيخه نيخي دي. له م کوردستانه هه رچی ده ي بيني، يان سو فويه يان
 دروي ش، يان حاجي سو فوي يان حاجي دروي ش. ئه م دوو "چين" ه کومه لايه تي يه له
 خواره وي هه ره مه که ن و دوو "چين" ي ديکه ي کومه لايه تيش له سهر ي "هه ره م" ه که: تاغاو
 شيخ... که هه ر جاره ي يه کي کيان له سهر وه يه. مه لاش له و دهوروبه رانه جي يه کی هه يه.

ديوانه ئه و شتانه ي به مني گوتبوون به دريژتر بو بام باس ده کا. ده لئ: "به لئ تاغا،
 له ميژه گوتويانه دياري شواني ئاله کوکه" له دلئ خوم دا گوتم با جاري کيش دياري يه که
 ره شمار بي، به قيسمهت نه بوو. ديم حه يواني خوا زيانيکی به من نه گه يانده، خوا
 به خورايي دروستی نه کرده... دل م نه هات بي گرم، به دهستی به تال هاتم!"

بام گوتی: "دهستی به تال يان گيرفانی به تال!" ديوانه قوت بوو، چاوي مراند و
 پيکه ني نيکی تالی هاتي، که له نيو مووي ريشي دا نقوم بوو، و ته نانه ت نه گه يشته سهر
 ليوانيشی. "به م به ياني يه له کوي را ديي؟ شه وي له کوي بووي؟"

"قوربان، له میتره گوتویانه دهر ویش له ههر کوئ شهوی به سهر دابی مائی خویره تی، بوخوتان ماشه لالا به قه دهر ده مه لایان ده زانن... له م کیتوانه ی خوا، بن به ردیک، سهر کانیهک، نیو شه شکه وتیک..."

بام گوتی: "چون - چما هم دوایانه غه فورور ئاغا له دیوه خانه که ی دا شه شکه وتیشی دروست کردوه!" راویژی قسه ی بام به ئاشکرا تانوتی پیوه بو.

"غه فورور ئاغا؟ کام غه فورور ئاغا؟ گالته ده فرمون..."

بام گوتی: "گالته! ته من پیاری گالته و گه پ نیم - هه موو که س ته مه ده زانی. ته گهر بوخوشت نه ت دیبی، بی شک له شه لکت بیستوه. چونه غه فورور ئاغا، باشه؟ شه شکه وته که تورکی ههر لی بوون؟"

دیوانه به ئاشکرا سهری سور مابوو، به و حاله ش هه ولی ددها به و پیکه نینه بیگاری یانه که له نیو ریشیدا ون ده بوون، سهر و کلکی مه سه له که پیک بگری. به لام بام وازی لی نه دینا.

"باشه پیته نه گوتین!"

"قوربان درۆت عهرز ناکه م، به سهری مه باره کت راستییه که م گوتوه."

بام گوتی: "به خوړایی باسی سهری مه باره ک مه که. درۆ ده که ی و به داخم که درۆ ده نکی نیه له گه رووت بگری!"

له و بیته و به ره یه دا بو که دهنگی کوخه کوخیک له سهر پلیکانانه وه هاته بهر گوی. دیسان جگه له مره یه کی سووکی کارۆ که س خه بهری نه دابوو - نوکه ره کان دیسان له وی نه بوون. بام هینده قه لس ببوو، دهرت گوت ئیستا ده ته قی.

ماموستا بوو، مه لای ئاوه دانی که بوخوی سو فی نه قشبه ندی و مریدی شیخ سه عیدی پیران بوو. پیایکی باش بوو، و به پیچه وانه ی مه لای دیکه نیوانی له گه ل ته مه لای نه بوو. بوخوی پارچه زهوییه کی هه بوو دای ده چاند و روژانه ش پاش کاروباری شهرعی خه لکه که خهریکی دروست کردنی که چک و ته شپی و کوچه له و ته و جوړه شتانه بوو. له و باره یه شه وه به راستی هونه ری هه بوو. بام ههر له بهر ته و خو ماندوو کردنه ی زوری خو ش ده ویست و جاری وابوو ته نانه ت ده چوو له لای داده نیشت و دهستی ده دایه ته شوئ و مشاورو شاگردی بو ده کرد... زور جاریش کاری فه قیره ی تیک ددها.

ماموستا گوتی: "هم نیره شیړه چیه، ئاغا له وی به ستوتانه ته وه - پیوا سامی لی ده کا!"

بام گوتی: "بلباسه، به راز کوژه!"

"به لئی دیاره - ئەمن یال و بژی و قورس و قایم کەم دیوہ - سەگیتی بەسامه!"
 باجم گوتی: "وايه، ئیدی، بەراز کوژ هەر دەبی بەسام بی... مامۆستا ئەم رۆژانە
 بنیادەمیش بەسام بوون!... بەراست، سەیرە - دەلئی کارگە کەت داخستوہ...! بەریکەوت
 بە نیاز بووم بیئەوی - بی تاقەت بووم، دەمەویست بیئەختیک یارمەتیت بەم..."
 مامۆستا پێ کەنی: "ئەو وەختانە تاقەتت هەیه، هەرچی دەریستم لێم دەکەیهوہ
 خوری، هاوار بۆ وەختیک کە بیتاقەتیش بی! بە هەر حال گالته م عەرز کردی، ئەگینا،
 هەر وەخت دبی پیت لەسەر چاوم..."

باجم گوتی: "ریکەوتیکی سەیرە! بە ریکەوت پیش پێی جەنابت لەگەڵ جەنابی دێوانە
 باسی ئەمە بوو. ئەویش باسی "گالته"ی دەکرد، و ئەمنیش عەرزم کرد کە نیوانم لەگەڵ
 گالته و گەپ نیە... باش بوو تەشریفت هات... جەنابت دەتوانی حە کەم بی، لە نیوان
 من و جەنابی دێوانەدا. ئەو دەفەرموی دوی شوو لە چپای نوستوہ، ئەمنیش عەرزی دەکەم
 لە مائی غەفوور ئاغا بوو" دەفەرموی "دەرویش"ە، ئەمنیش عەرزی دەکەم
 "دەولەمەند"ە. راویژی قسە ی باجم زۆر تانوتوای بوو.

دەرویش گوتی: "ئاغا تۆ سەری خۆتان - تۆ گینای ئەم کورەتان، کارت بە کاری هەزاران
 نەدابی! گوناهان نە کردوہ دەرویشین... مامۆستا، جەنابت شتیک بفرموو!... " راویژی
 قسە ی پر لە پارانەوہ بوو.

باجم دەستی برد و "کلیات"یکی بەرگ رەشی کە هەمیشە لەسەر تاقە ی تۆزوخۆلی
 لێ نیشتبوو، هینایە خوار. مامۆستا دەستی لەسەر سەری دانا، وەک ریزدانان لەبەر ئەوہ ی
 هەڵ نەستاوو. لای مەمانان داب و ابوو، کاتیئە قورئانیان دینایە ژووری، یان دەبوو
 هەستی، یان ئەگەر لەبەر هۆیک نەت توانی هەستی دەستت بەنیشانە ی ریز دانان بخدیه
 سەر سەرت. مامۆستا قەندی لە دەم دابوو، چای دەخواردوہ.

باجم بە پشتە دەستی تۆز و خۆلی "کلیات"ە کە ی تەکاند و ماچی کرد. "دێوانە"
 و پروکاس تەماشای دە کرد.

مامۆستا چایە کە ی خواردوہ، و گوتی: "به لئی، دەت فرموو!"

"به لئی... ئەمن عەرزت دە کەم دەولەمەندە... و عەرزت دە کەم پاروویکیان بۆ فری
 داوہ ناردوویانەتە ئێرە بۆ جاسوسی... مامۆستا، بۆخۆتان دەزانن ئەمن تا ئیستا
 هەمیشە ریزی میوانم راگرتوہ و هەمیشەش رای دەگرم. بەلام ئەوہشت عەرز کەم، کە سینک
 بە نیازی جاسوسی لەسەر مال و بنەمالەم بیئە مالم بەمیوانی نازانم... نەک هەر بە
 میوانی نازانم، بە دوزمنیشی دەزانم. ئیستا ئەمن ئەوہت عەرز دە کەم - جوان سەرنج بەن:

جهنابی دەرۆیش دەست بەم کتیبەدا بدا و بلی بە حەقی ئەم کتیبەیی و سەحەبی ئەم کتیبەیی ئەمن بۆ ئەوکارە نەهاتووم، لە مائی غەفوور ئاغا را نەهاتووم، ئەمن پارەم لە تورکان وەر نەگرتووە... ئەمن لەسەر دەستی جەنابت بە لێن دەدەم خەرجی زیارەتە کەمی بدهمى - بەلام بە مەرجیک: کەسۆیندە کەمی خوارد، ئەمن لەبەر چاوی جەنابت گیرفانە کانی دەپشکنم" ئەگەر زیاد لە رادەى پارەى دەرۆیشى پارەو پوولتیکى پى بوو، بە حەقی سەحەبی ئەم کتیبە دەسبەجى دەى کوژم!" و توند دەستی بە کتیبە کەدا دا "ئىستا چ دەفەرموی؟" ئەى بابە کاریکى چۆم کرد! بریا پىم نەگوتایە - دەم زانى کتیبە کە "کلیات"ە، بەلام باجم زۆر توورە بوو!

مامۆستا تیک چوو، گوتی: "وێللا، چیت عەرز کەم ئاغا مەسە لە کە ئالۆزە... لایەکی مەسە لە کە جەنابتی کە ئەوەندەى بۆخۆم بزاتم لەخۆوە قسە ناکەى، هەتا ئىستا بەین و بەینە لالا پیمەوه نەدیوی. دیارە ئەو فەرمايشتهى دەى فەرموی، بە لنگە و سەرچاوەیەکی هەیه... ماشە لالا بۆخۆت مەلای دواز دەعیلمى، دەزانی کە سویند خواردن و سویندان بە کەلامى خوا کاریکى کەم نیە... کە فارەتى هەیه، سزای هەیه، و ئاکامى هەیه... لای دیکەش دەرۆیشى حازرییە. ئەویش دەزانی چی کردووە لە نیتوان خۆی و خەلکی دیکە دا چ گوزەراوە - ئىستا هەرکەس بى - یان هەرچى وەرگرتبى، یان وەر نەگرتبى، یان چ بە لێنیکى دابى. لەو نێوەدا هەر ئەمنم کە لە تاریکایەم: نە جەنابت سەرچاوە کەمی خۆم پى دە لێی و نە ئەمنیش دەمەرى یان دەتوانم پى بچە قینم کە حەتمەن پىم بفرموی - رەنگە سەلاح نەبى" ئەمە کاریکى تاییە تییه، کاریکى ئاسایی نیە" دەرۆیشیش هەتا ئىستا هیچی نەگوتووە نە بە بوون و نە بە نەبوون. باشە، دەرۆیش دە لێی چی؟ وەك ئاغا دەفەرموی، وایە؟ ئەگەر وایە، رینگای شەرى پى لێنان لە گوناحە کە داواى لى بوردن و تۆبە یە... ئەمن وەك دو عاگۆبەك پى شەنیارت پى دە کەم سویند نەخۆی، مەرجى داوى سویند خواردنە کەشت لەبەر چاوی بى... ئاغا سویندی خۆی خواردووە... پاشان... دیتە پىش، بنیادەم، بنیادەم بە سەهو دەچى، تووشى وەسوەسە دەبى، کارى بى رى و جى دەکا. ئەو هەموو حەدیس و شەرى و کەلامى خوا یە هەر لەبەر ئەو یە کە بنیادەم تەواو نیە، هەلە دەکا، شەیتان بە فریوى دەبا... ئەگەر تووشى وەسوەسەى شەیتان بووى بە لێنیکت داو، وێژدانى خۆت نەجات دە: پى لێنانى گوناح وەك داواى لى بووردن گوناحە... داواى لى بووردن بکە... باشە، ئىستا گوتت چی؟"

دەرۆیش دەرپەرى و هەتا باج بە خۆی زانى سواری لاقى بوو، و جا ماچ کە: "ئەمان ئاغا، شەیتان فریوى دام - ئەمن کردم، ئەتۆ نەى کەى، بە گەورەى خۆت لە گوناحم

خۆش بە... بە کورتی... دانیشت، لە سیری تا پیوازی هەموو شتیکی گوت. گوتی بە لێ، بە راستی ویستووێتی بچیتتە زیارەتی بارەگای حەزرتی غەوس، قدس اللە سرە العزیز" بۆ خەرجی رینگاکە فریوی شەیتانی خواردووە... (بام گوتی: "شەیتانی فەقیرت بۆ هینایە ئەو نیو - بلی غەفوور ئاغا!") بۆخۆی پێی وابوو، زۆر گوناح بکا ژن و مندالیکی کافر دەداو دەخا - و بە کورتی ئەو داری تۆ ئەمەش پشتی من!

مامۆستا رامابوو. بام وەرسووڤاو بە قەلافەتییکی زۆر نارەحەتەو گوتی: "خۆ سەرنجتان داو!... کەمال پاشا، پیاویکی وەک شیخ سەعیدی پیران لە دار دەدا، ئەو هەموو شیخ و مشایخ و خەلکە دەکوژێ و ئەو جەنابانەش بۆ دەپازدە بیست لیرە یان چۆلە کە کوژێک جاسوسی بۆ دەکەن... جاسوس دەنێرن کە فلان ژنە هەرمەنی یان فلانە کورد کە لە ئاگری بە سلامەتی هاتۆتە نیو هۆزە کە، بۆ لەداو بخەن - حیلە شەرعیشیان بۆی هەیە... کافرن! مامۆستا، کێ دەلێ ئەمانە کافرن؟"

مامۆستا گوتی: "ئەمانە کافر نین، ئەهلی کیتابن... عیسا بە دینی خۆی، موسا بە دینی خۆی "لکم دینکم و لی دین". ئەمن نەئیمامی شافیعیم، نە استغفرالله پیغەمبەری خوا... ئەمانە کاری حکومەتن - زیانیکیان لەمە نەداو..."

بام رووی کردە دەرویش و گوتی: "دیتان جەنابی دێوانە! ئەم جارەیان خاتری جەنابت... جارێکی دیكە کاری وا "ئاقلانە" ت لێ بیینم، لیت خۆش نام - مامۆستاش شاھید بێ... ئیستا برۆ خۆت و وێژدانت، بلی مائە کە ی پر بوو لە ژنە هەرمەنی!"

دەرویش گوتی: "استغفرالله!" نەختیک منجە منجی کرد، بام دەستی راوێشاندا کە پێویست نیە. دەرویش هەستا، ویستی بروا. بام بە دەست ئامازە بۆ کرد دانیشی: "دانیشە وەختی نیوڕۆژێیە. نیوڕۆژە کە ت بۆ جا برۆ!"

دەرویش پێیداگرت کە بروا. بام گوتی ئیستا کە سوورە لە سەر ئەوێ بروا قەیدی نیە. بە منی گوت بلیم هیندیک نان و هەرچی لەبەر دەست دایە بۆی دە شتیکیکەو پێچن کە برسیی نەبێ. دەستی برد دوو تمەنیشی لە گێرفانی سەلتە کە دەرهینار وەمنی دا: "ئەمەشی بەدیه... بزانه ئەم پیاوانە لە چ جەهەننەمیک بوون، هەردووکیان بنێرە سەری...!"

دەرویش زۆر بە مەمنوونی چەند جار داهاتەو وەو رویشت "لەبەر دەرگا داهاتەو و دەستیکی بە رێسمە ی دەرگا کە دا هیناو بۆ زاری برد.

"پیاو"ە کان بوونی مامۆستا لە لای باجیان بە دەرفەت زانی و هاتن - هاتن بەلام بە شەرمە زاری. بام نەختیک چاوی لێ مۆر کردنەو، گوتی: "ئاخر جارتان بێ... مامۆستا

ته شریفی لیږه یه! "د دانی ده چیره وږه بردن و نییدی هیچی نه گوت. گوتی بچم ته گهر منداله که به خه بهره. بی هیښم. ماموستا له مهسه له که تاگادار بوو، جگه له وهش، ههروه که گوتم نه قشبه ندی بوو، و به خوینی سهری که مال پاشا تینوو بوو...

داده نامین و منداله که هاتن" داده نامین به حورمه تی ماموستا له چکه که ی نه ختیک زیاتر له جارن دا کیشابوو. وه که همیشه منداله که ی له بهر دهرگا داناو به سپایی گوتی: "گنا بابایی!" و باجم قامکی بو راوه شانند: "وهره لای بابیه... غارده!... تا ماشه لالا کوری باش!" و مندال به گاگولکه خیرا خیرا رای کرده لای باجم. باجم ههروا دهستی راده وه شانند و هانی دده که غار بدا... هه تا گه بشته سهر کوژی.

"هه ی بارک الله ریوی! ریوی خویم، ریوی بابیه!" منداله که دهسه جی دهستی بو گیرفانی سه لته که ی باجم برد. باجم جارن کلؤ قهنده که ی بو له گیرفانی چه پی سه لته که داویشته، ته مجاره یان خستبوویه گیرفانی راستی. ریوی گیرفانه که ی باش پشکنی. وه ختیک هیچی نه دوزیه وه، ته ماشای باجمی کرد، ته ماشایه کی به پرسیار، و پی که نی. باجم به سهر سورمانه وه گوتی: "تی دا نه بوو! پشیله که بردوویه!... ته ی پشیله ی سه گباب!" منداله که ههروا چاوی تیوه بریبوو" باجم تاته کی راستی سه لته که ی هه ل دایه وه و گوتی: "تی نه گه رای... تی رهش هه یه...!" ریوی گیرفانه که ی دیته وه و دهسته چکوله که ی تی را کرد، کلؤ قهنده که ی دهره ینا، و به باجمی نشان دا، و پی که نی و رومه تی به زگیه وه نووساند.

باجم گوتی: "هه ی فیله زان - ناخره که ی دوزیته وه!" و منداله که له سهر کوژی باجم پالی دایه وه و سهری به زگیه وه پال داو دهستی کرد به خواردنی قهنده که، و دوایه یاری کردن به ریش و گوچکه و زنجیر سه عاته که. باجم گوتی: "کچم، میزی کرده یان دیسان خو ی خو ش کرده لیږه بیکا - نا پیاوه ته گهر جیتی گهرم کرد میزه که ی بهره لالا ده کا!"

داده نامین گوتی: "نا بابیه، هه ر نیستا پیش ته وه ی بی هیښم رام داشت." باجم گوتی: "زور باشه!" و ههروا ته ماشای دهست و پلی گوشتنی منداله که ی ده کرد، گوتی: "ماموستا، ته توچ دهره رموی پیت چونه به دیاری بو که مال پاشای بنیرین، ته م خه په توله ی؟ دهنالینی بو به ره سیلی... ته ویش ناشقی ته م جوړه گوشته یه!"

ماموستا که دانیشتبوو به توگری یه وه چاوی له تاکاری منداله که ده کرد، گوتی: "چیت عهرز که م، وه لالا زه مانه که خه راپ بووه، تاغا. ته مه دهر ویشه که ی، ته مهش سهر وک عه شیره ته که ی... پیاو تی ده مینی. باهره فرموو جاری وایه به سهرم دادی ته م ولاته به قوری گپراوه به جی بیلم و برؤم - بچمه عه جه مستان و بچمه رؤمی - هه ر

به قورپي گپراويكي ديكه ... خو ته من وهك جه نابت ملك و زهوى و زاريكم نيه. ده زانم بجمه هه كوي هه ر ته وهيه كه ديومه. به لام ته وهش ده زانم كه هه تا ماوه يه كه تازه يه. هه ر نه بئ پياو خه لكه كه ي ناناسي" رق و خو شه ويستى يه كي تاييه تى به رامبه ريان نيه... تى مارم. خوي ته عالا به شهري جوړيك دروست كرده كه پياو سه ري لى سوږ ده ميښي...!"

بايم گوتى: "به لى, وهك ده فهرمووى وايه... باشه, ته مهش رىوى... بيبه وه كچم, ريشى نه هيشتم... تهو نينو كه سه گانه شى بو بكه - ناپياوه هه موو دهم و چاومى بريندار كرد! به لام و ريباه به جوانى بو بكه ي, قامكى بازار نه درى - منداله, ناسكه!"

ريوى هه روا چنگوركي له دهم و چاوى ددها. ماموستا گوتى: "ماشه لالا له وه موو هه وسه له يه!" داده نامين منداله كه ي كه نه ي ده ويست كو شى بايم به جى به يلى و په له قازهى ده كرد, له بايم جيا كرده وهو رو شت. ماموستا هه رچهند نه قشبه ندى بوو, و دلفره وان بوو, كاتيك داده نامين رو شت, گوتى: "ئاغا خه راپ نيه جه ناييشت كه ميك پاريز بكه ي!"

بايم به چارويكي پر پرسياوه وه چاوى لى كردو گوتى: "له چى؟"

"له تي كه لى له گه ل ته مانه..."

بايم رهنكى گورا: "يانى چى... پاريز له چى!?"

"منداله كه م عه رز نه كردى - مندال ته كليفى له سه ر نيه..."

بايم گوتى: "ته من هيچ شتيكي ناناسايى له هه لس و كه وتى دا نايينم. به يان ييان وهك مه مانان له خه وه ل ده ستى, ده ست و چاوى ده شوا, نانه كه ي وهك مه ده خوا, وهك مه ده خه وي - حه تمه ن وهك مه ش خه ون ده يينى... زوريش خاوينه... هه م خوى و هه م منداله كه ي - بوخوتان ديوتانه... "هه ناسه يه كي هه ل كي شيا: "ئاى, خوا سلامه تت كا..."

پاريز! به شه ر مه خلووقى خوايه, ماموستا!..."

"به لى, به لام له گه ل ته وهش..."

بايم سه ري راوه شانند: "چ ده فهرمووى! به سته زمانه ته نانه ت وهختى ده زنويز گرتنيش تاويم له ده ستى ده كا!..."

KKK

وهختيڻك ماموستانا روښت، بام داواي ره حيم و حوسيني كرد، و زور توند به سهريان
 داهات. پروبيانو زور بوون: چووبوونه سه رخه رمان. وه داواي كاروباري خام كه وتبوون،
 چووبوونه كيوي ره وي خوي بدن - ره وه هيشتا له كيوي بوو - چووبوونه... به كورتي
 بيانو زور بوون.

بام زور به توندي پيي راگه ياندن و گوتي له مه و دوا وه شوين هه ر كارو فه رمانيك
 بكون ده بي له پيش دا به خوي بلين. نه گهر نه و ئيزني دان بچن - نه مه جاري نه وه ل و
 تاخريان بي، جاريكي ديكه دوپاتي نه كه نه وه - و گوتي جاري يه كيكيان بچي كويخاي
 بانگ كا.

كويخا هات. بام ديسان هيندي ده ستوري پي دان: وشيار بن، شهوانه له سه ر هه ست
 بنون... خه به ري ناخوش هه ن - له گه ل مينگه ليش تفه ن گچي يان بنيرن - هه م له گه ل
 رانه مه ر و هه م له گه ل گاران" به هه سه ني پوور رابي و سه ليمه دريژو هه مه شيتيش بلني
 هه ميشه له مال بن. نهختيڻك راه ستاو پاشان گوتي: "پرو بيان هينه ئيره، كارم پيانه..."
 كويخا رو بي و پاش تاويك هاته وه. بام گوتي بچم به دا يكم بلين ناني نيره ورو دوا بخا
 هه تا كاره كه ي ته واو ده بي - چووم.

دي به كه مان وهك زور به ي ديها تي نه و خرو دولا نه رووي له روژ تاوا بوو - جگه له مالي
 ئيمه كه رووي له جنوب بوو. په نجه ري ته نيشت به ره هه يواني ديوه خاني به لاي جنوب دا
 ده كرايه وه كه به شي زوري پيشه كه ي كيوو گه لي يه كي ته نگ بوو كه ده گه يشته شويني ره وه
 نه سپه كه مان. دوو په نجه ري روو به جنوب ي ديوه خاني به سه ر ده شتي يان دا ده رواني...
 له تاخري لاي روژ تاواي خانوبه ره كه دا پليكانينيكي باريك هه بوو له گه ل ده رگايه كي
 چووكه له كه ده هاته وه ديوه خاني... و هه ميشه داخرا بوو - و له سه ري جي يه ك وهك پاشخان
 هه بوو كه نه من تا نه و روژه سه رنجم نه دا بوويه و جي گاي نويني بام و ميوانان بوو، و
 په رده يه كي چيتي پي هه ل كيشرا بوو.

کوځا هاتېووهو همه شیت و حهسهن و سه لیمه دريژی له گهڼ خزی هینا بون، فه قیره هیندهش دريژ نه بوو که هم ناوه یان به سهردا بری بوو، هه وایه که له خه لکی دیکه دريژ تر بوو. له پیښ که وشکه نان راوهستان... باجم گوتی: "کهوشان دانین و ورنه ژور." دوايه: "تفهنگه کانتان له کوځین؟"

کوځا گوتی: "نه تان فرموو!"

باجم سهری راوهشانند: "داستانیکی سهره! چما قهرار وا نه بوو ته مان هه همیشه چه کیان پی بی؟ هه موو شتیک ده بی سهدجار بفرمووم! لاجول ولا... ده بی قسه ی سهد جار بجوی و له ده میان هاوی! کار جاریک دیته پیښ" وهختیک هات رابرد، تازه چه که له لکی چیم دی! هه تا ئیوه ده چن فیشه کدانان ده به ستن و تفهنگه کانتان دینن، هه یهو، دی یه که تالان کراوه!"

کوځا گوتی: "نا، ئیشه لالا!"

باجم سهری راوهشانند، و گوتی: "هم!... به ئی... باشه، ئیستا هم نوینانه لابه ن تا دوايه پیستان بلیم چ بکه ن." هه موویان خیرا ده ست به کار بوون. دایکم رهق رامابوو" له پیښ دا هات سهریکی پیدا گرت، دوايه که دیتی باجم بی وازه گوتی نوینه کان به رنه کوځی... و روښت.

باجم گوتی: "زور باشه... پاشان روښته لای پاشخانه که، لای ئه و ده رگایه که له پشت نوینه کان بوو. نه لقه ریزه که ی هه ل گرت و ده رگاکه ی کرده وه... به کوځی خای گوت: "به ده رگای خواره وه ده زانی؟... ئیستا له گهڼ همه بچو ده رگای خواره وه بکه وه، بزانه ئاسان ده توانی بیته سهری... یان نا، چونه به یه کجاری هم ده رگایه لی بکه ینه وه؟... نا، جارئ ته تو بچو خوارئ له گهڼ که سینک. نه گهر ده رگای خوارئ قفلی پیوه یه کليلة که له خیرام یان له ره حیم وهرگره - رهنگه لای ره حیم بی. قفله که هه ل گر، پاشان همه له وی را بیته سهری..."

کوځا روښت. پاش چوارپینج ده قیقه دهنگی پیان له پلیکانی پشته وه هاته بهر گوتی، همه له کاتیک دا هه موو سهر و گویلاکی داوی جالجالو که بوو سهری ودهر نا.

باجم گوتی: "زور تاریک نیه؟ - چاو ده بینئ؟"

"نا، ئاغا، روونا که، کولاو که ی تیدایه."

باجم بوخوځی چوو، و سهریکی به پلیکانه که دا گرت: "نا، باشه، چاو ده بینئ." به همه ی گوت: "که وشه کانت دانئ وهره ژورئ..."

"له خوارئ دام نان ئاغا..."

"تا کاریکی زۆر ژیراندت کردوه... به لئی، باشته که وشه کان له خواری داکنی." همه رویشت و له پنا که وشکه نان راوهستا. باجم به حسه ن و سه لیمه درێژی گوت: "ئێستا ئەم دوانهشتان بچن، له خواری که وشه کانتان داکنن و هەر بهوی دا وهرنه سه ری، با شاره زای پلیکانه کان بن."

رویشتن و هاتنه وه. باجم له سه ر پلیکانه کان به کوێخای گوت: "بۆخۆشت ده رکهی پیوه ده - دای مه خه - له ولاره وهره."

کوێخا هاته وه... هه مووان سه ریان سو رما بوو... ئەمن بۆخۆم ئە گه رچی سه رم به هه موو کون و که لینی مائی دا کردبوو، قه ت بیرم له م پلیکانه نه کردبووه... چون بوو ئەمەم نه دیبوو...! ئێستاش به م کاره ی باجم هه ستم به نیگه رانی ده کرد... بۆ؟ - نه م ده زانی. زۆر جار پیاو به لگه و پاساوێکی بۆ هه سستی خۆی نیه - به لام دنیایه که شه وه ی هه سستی پێ ده کا شتیکی راسته - وه ک ئەو وه ختانه که هه وه، به لام به و حاله ش ده زانی هه تاو له ئاسمانه و ته نانه ت تا راده یه ک ده زانی له چ حاندیکیشه. هه ستم ده کرد که پیشهاتینک خه ریکه روو ده داو با بېشم وه ک من دنیایه که شتیکی دیته پێش، جا دره نگ یان زوو، و ئێستا به پیشوازی ئەو شته وه ده چی - له راستیدا ده یه وی وا بکا که "رووداو" که روونه دا.

باجم گوتی: "ئێستا گویتان لێ بی - گویتان باش بکه نه وه!"
"به لئی ئاغا، گویمان لیته."

باجم گوتی: "پیشهاته... ئێستا وادیاره پشکه که به ر ئیمه و دییه که مان که وتوه - وی ده چی رۆژیک تورکه کان بین و گینچه لمان پێ بفرۆشن... ئیمه ده بی ئاماده بین. ئەوه نه دی بکری ده بی هه ول بده یین خوینیکی به ناهه ق نه رژی - به لام باشه، ئیمه لایه کی مه سه له که یین - لایه که ی دیکه ی ئەوان... که به داخه وه ئێستا ئیدی به ته واوی تورکن. که گویتان ئیلدره م (ده کوژم) ئیلدره م. ئێستا که سه ره په تیکیان ده ست که وتوه، نه و ذبالله جوابی خواش ناده نه وه" ته نانه ت له گه ل ئەوه ی ئیره ولاتیکی دیکه یه، به یارمه تیی ئەو ئاغا یانه که وه ک فۆته حه مام هه ر رۆژی به به ر که سیکه وه ن، شه رمان پێ ده فرۆشن... ئیمه ش له سایه ی خوا وه ده وله تیکمان نیه - خو ئە گه ر بشمان بی، شه ویش چه پی له به ر ئەمانه دا نیه... ئیمه ده بی خو مان خو مان پیاری زین. ئەمن هه ست ده کم - و به و خه به رانه ش که بۆم دین دنیام که شه ریکمان به تو وشه وه ده بی - که وایه، چ له وه با شتر که ئاماده بین. له وانه شه هه یج نه قه ومی. خوا بکا نه قه ومی... به لام ئەمن له دل م چه قیوه که

دەقەومى. ديارە ئەگەر خەبەرئىك ھەبى، رەسوول ئاگادارتان دەکا. بەلام بۇخوشتان چاوتان ھەيە دەيىنن، خوا چاوى بۇ دىنى داناوە... ئەگەر دىتان عەسكەرىكى تورک ھات، يەكىكتان - ھەمە نەبى باشترە، چونكە ھەمە براى كوژراو، لەوانەيە لەبەر دەمارگرزى و بۇ تۆلە سەندنەو لەخۆو شەرىك ساز بکا... بەھەرھال، ئەگەر خەبەرئىك بوو، يەكىكتان بەم پلىكانەدا دىتە سەرى، لە پاش دەرگای ئەم پاشخانە رادەوہستى... ديارە وەك ھەمە گوتى باشترە ھەر لە خواری را كەوشەكانى دانى كە ھەستى لاقى نەبيسرى. نامادە، فيشەك لەبەر لوولەى تەفەنگ دا. ئەگەر بوو بەشەر دەست بەكار دەبى - گوئ قولاغ دەبى بزانی ئەمن دەئىم چى. ھەر كە گوتم: "دادەى" دەسبەجى دەرگا دەكاتەو وەو كارى خۆى دەكا! كەوايە لە ئىستارا قەرار دادەنيىن ئەم پلىكانە بۇ ھەسەنى. دەميىتتەو ھەمەو سەلىم: ئەوانىش ھەر لەسەر ئەم پلىكانە بە نامادەيى دادەنيىشن - بى ھەست و خوست... تى گەيشتن؟"

"بەلئى ئاغا!"

"زۆرباشە... لەمپۆو ئىدى ئەو دەرکەى پشستەو داناخەن - ھەرئاوا بى. ئەگەر عەسكەرىك ھات "يادۆ" كارى ئەوہيە ھەر كە سەر و گويلاكيان دەرکەوت ئەلقەرپىزى ئەم دەرگايە ھەل گرى - يان بۇ خۆم - كەحتمەن لەماليىم - ئەگەر لەبىرم بى... گوتم: "بابە، ئەمن لەبىرم دەميىتى..."

بام گوتى: "زۆر باشە... بەدايكت بلى - بۇخوشم پىي دەئىم - كە لەمەو دوا نوپان لەم پاشخانە دانەنى... ھەر لەمپۆو... زۆر باشە، كەوايە، قەرارەكەمان بوو بەوہ كە پىش ھەموو شتىك بە ھىچ جۆر نەچنە ھىچ كوئ، ھەميشە لە مال بن، ھەميشە فيشە كدانتان بەستبى... تەفەنگچىيەكانى كورەكان ئەمشەو يان سەبەى شەو دەگەنى. كويخا ھەول بەدا لەبەر چارنەبن - لە ماليىك دانىشن - مالى خۆى. ئەگەر خەبەرئىك بوو ئەوانىش دەورى مالە كە دەگرن - و ئەگەر كۆمەگىك پىويست بوو دەى كەن. ديارە پىم وانىە ئەوانەى دەيان نىرن، زۆر بن. ئەوانىش دەزانن كە كارىكى بى قانونى دەكەن، و دەولتەكەيان نايەوئ لەم ھەل و مەرجهدا شەرى لەگەل دەولتەت بۇ ساز بى. دوو دەولتەت تازە رىك كەوتون، نايانەوئ نىوانەكەيان تىك بەن... بەھەرھال ئەمن ئىدى كارىكم نىە... جگە لەوہ كە ديسان دووپاتى بکەمەوہ كە ھەميشە نامادە بن... "پاشان ئاورى دايەوہ سەر ھەسەن و پرسى: "خوازىنىيەكەت بووبەچى... كىشە لەسەر شىرپايىيە؟"

حەسەن گوتی: "قوربان زۆری تێ گرتووە... پازدە تمەنی شیربایی دەوی، ئەمەنی فەقیر لە کوویی بیئیم."

با م گوتی: "ئەتۆ چەندت گوتووە؟"

"وە ئللا قوربان ئەمەن گوتم ئەوپەرە کە، ئەگەر دەست لەبەنی گیرفانم وەر دەم، هەشت تمەنم پێ دەدری..."

با م گوتی: "رەسوول! قسە لە گەل بابی کچە کە بکە... ئەم لاوە پازدە تمەن لە کوویی بیئێ؟ قسە لە گەل بکە، بە لکوو بە دوازدە تمەن رازی بێ. لە زمان منەوێ پێ مەلێ، با وانە زانی خوانە خواستە بە زۆر پێی دە کەم..."

حەسەن گوتی: "تاغا، ئەمەن دوازدە تمەن لە کوویی بیئیم!... هەموودار ونە دارە کەم ئەو جووتە گایەو ئەو چەند سەر حەیوانە یە. کەس نە زانی کوویخا رەسوول دە زانی. ئەمەن دە بیئ سێ چوار سەر حەیوان بفرۆشم هەتا ئەو چوار تمەنە جوور کەم - دە بیئ حەوتوویە کیش لە کارو کاسبی م..."

با م گوتی: "خوا کە ریمە... هیندیکی ئەوان دای دەشکینن و هیندیکی ئەمەن کۆمە گت دە کەم... ئەتۆش ئەو خەریکە پێ دە بی - پێر ئارەزووی ژینشی هە یە - ئیستا با بزاین رەسوول چ دە کا..."

حەسەن گوتی: "خوا دەست بە عەمر و مائی تاغاوە بگری..."

حەمە شیت زۆر بە روو هە ئمالاوی و بە راو ئیژیک هەروا بزانه هاوشانی با مە، گوتی: "ئەمە چ کاریکە دە ی کە، ئاخەر بۆ لیژە دانیشن قە لئە بکیشن و چای شیرن بخۆنەو؟ - ئیئو هەش بیئکارن وە ئللا - ماشە ئللا حەوسە لە تان هە یە! نۆ کەری خۆت دە چیتە سەر ئەو پێچە ی لای حەوزو کانێ یە کە - هەر با یان دایەو بە خزمە تیان دە گا - ئەو هەموو قەند و چایە بۆچی لە عەسکەری تورک خەسار دە کە ی، وە ئللا بیئکاری!" هەموومان پێ کە نیین.

با بیئیم پێ کە نی، گوتی: "پێم وابوو ئاقل بووی، رۆ لێ، بە لام دە بیئیم نا، ماشە ئللا سەد ماشە ئللا تۆز قالیئیک لە گەل پێشوو فەرقت نە کردووە بە قودرەتی خوای هەر کەرە کە ی جارانی!... هەر چەند بە شیتیی خۆشت فەرماشتیئیک خەراپت نە فەرموو... دانیشن، دانیشن - پیا لێ یە ک چا بخۆنەو، دوا یە برۆن. رەسوول بلێ چای بیئن!"

هەمووان دووبارە چاویان لێک کردو پێ کە نیین. با م دیسان گوتی: "دانیشن!" و بۆ خۆشی دانیشن - لە فەرەو چوو. تاویک راوەستا، پاشان گوتی: "رۆ لێ، وە ئەمەن دیومەو دە بیئیم و هەست پێ دە کەم ئەتۆ شیت نی، ئەتۆ زۆریش ئاقلی - بە لام دە ردت هە یە"

دەردە کەت وات لى دە کا خۆت شىت بکەى... دەردت ھەيە، بە دەردى دەلین برا
 کوشتەى... ئەمىنىش بۆخۆت دەزانى، بىستوتە، باب کوشتەم. ئەمەن دەبى زۆر لەتۆ
 بەقېن تەرم - بەلام وانىم، بۆچى؟ - چونکە دەزانم بە کوشت و کوشتار کار چاک نابى. ئىمە
 ئەگەر بمانەوى خاکە کەمان و خۆمان لە دەست تورکان رزگار بکەين، دەبى لە پىش دا دلئى
 خۆمان ئازاد بکەين - ئەک بلین ئاى ھۆۋە تورکە، ھۆۋە ھەرمەنىيە، ھۆۋە، نازانم، ەره بە
 - ھەموومان خوا دروستى کردوين و ھەمووشمان ھەقى ژيانمان ھەيە - بەلام ھەركەس
 لەسەر بەرەى خۆى. ئەگەر دلە کامان ئازاد بن كىشەيە كمان لەگەل يە كتر نيە: ئەو بەرەى
 تۆيەو ئەمەش بەرەى من... ئەگەر ھەر كەسە بەھەقى خۆى رازى بى چ شەرپىكمان لەگەل
 يە كتر ھەيە؟ بەلام دلە كامان ئازاد نين، ھەركەس خۆى بە تۆپە تاقە دەزانى. بۆچى؟ چونكە
 وەك تۆ شىتە. ئاغاوماغاش - خوا ەمرىان نەدا - لەجياتى خەلكى لىك نيزىك بکەنەو
 كاريان بۆتە دووبەرەكى نانەو - ئەو ھەرمەنىيە گلاو، ئەو تورکە، فلانە، ئەو
 ەلەرىيە فيسارە... لەحالىك دا ھەموو خوا دروستى کردوين. ئاغاكان لەجياتى گرى
 ئەو زنجىرانە بکەنەو كە لە دەست وپىي دلمان ھالون، ھەر رۆژو ھەر سەعاتە
 گرى كۆپرەيەكى تازەيان وى دەدن. لايەكى دىكە حكومەتە... حكومەتى توركىش وەك
 ھەر حكومەتىك لەدزىن و خواردن و كوشتن و بەند كردن بەولاوە كارىك بۆ خەلكى خۆى
 ناك، و تەنيا ھونەرى ئەويە كەوەك ھەر حكومەتىك - ئىستا لەو گەرئ كەدەستى ناروا
 - بەلئى تەنيا ھونەرى ئەويە كە خەلكى پىك وەربكاو بۆخۆى لەو نىوہدا مەفت بلسەوہرى.
 ئەگىنا خەلكى ئاسايى ئەوہن - وەك من وتۆ. ھەموو ئاواتيان ئەويە مەنداللىكان بىئى،
 گەورەى بکەن، ژىئى بۆ بىنن، بەمىردى بەدن - و مەندالەكانى بىنن. ئەمەن ئەمانە بەتۆ
 دەلئىم كە چووبويە تاگرى... ديارە ئامانجىكت ھەبوو كە چووى - چووى ھەقى خۆت
 وەرگريەو، نا؟"

ھەمە گوتى: "بەلئى، ئاغا."

"زۆر باشە، ئەتۆ بەو مەبەستە نەچووبوى كە ھەر توركان بكوژى، تورك بوو كە
 مائەكەتى زوت كردبوو، براكەتى كوشتبوو، بابتى شاربەدەر كردبوو، مائەكەتى
 سوتاندبوو، نىومائەكەتى ھەراج كردبوو... چووبوى ھەقى خۆت بستىنيەو...
 بەھەر حال! چووى و ھاتىيەو. براكەت... براكانت لە دەست دان. ئەم ەسكەرەش
 براكانىيە لە دەست داو، بۆخۆشى بەدبەختە، چونكە ئەتۆ بەكەيفى خۆت چووبوى،

ئەويان بەزۆر ناردبوو... يان فريويان دابوو. پاشان چىيى ھەيە؟ چنگىك ئەسپى...
 فريويان داوھ. دەلەين ئەتۆ نەوھى سولتان مرادى. نەوھى پوورى پوورزاي سولتان
 سولھىمانى... سولتان سولھىمان لانكەى مندالەكەى زىر بوو، دەولەتى لە كويوھ تا كوئ
 بوو، - ھوكمى ئەوھندەو ئەوھندە رۇيشتوھ. ئەو بەدبەختەيان وھرى خستوھ ناردوويانەتە سەر
 من و تۆ - بردوويانەتە مېشكېوھ كە بەلئى، ھۆى ئەو ئەسپى و چلگ و چەپەلە ئەمن و
 تۆين. ئەمن و تۆين كە نەمان ھېشتوھ جىيى سولتان سەلېم بگريتەوھ يان مندالەكەى
 لەلانكەى زىرى مندالئى سولتان سولھىمان دا بھوئى... بەم "چەك" ھوھ وھرىيان خستوھ...
 و ھەمېشە قەرارە دواى ئەوھى لە كارى من و تۆ و خەلگى دېكەى ھە مەمانان بۆوھ،
 پالئى لى بداتەوھو شەرەت و چاى شېن بھواتەوھ... بەلام دەبىنى، ديسان ھەر ئەو چلگ و
 چەپەلئى پېشوھ ھەيە، زىادى كروھ، كەمى نەكروھ. بۆخۆت ديوته. مېللەت لەمېللەتى
 تورك زەھمەتكېش تر نېھ - مېشكېيان دزېوھ، بەوھى دەژىھنن كە شانازى بە
 "سەرکەوتن" ھوھ بكا. بەلام داخوا بەراست ئەوان سەرکەوتون؟ - ئەگەر لەمن دەپرسى، نا.
 پېم وايە شكانى وان لە شكانى مەمانان زۆر سەخت ترە. ئەوان بەو كوشتارانە، بەو
 سووتاندن و بەند كردن و شاربەدەر كردنەنە دەرگاى دلەكانيان پېوھداوھ - لەراستىدا
 دلەكانيان دوور خستوتەوھ. ناخ، عومرى نووھى دەوئ وئەقلئى لوقمان تا ئەو دلە بېتتەوھ
 دل و رېيەك بۆ لاي دلئى من و تۆ بكاتەوھ! عومرى نووھ و لېپووردنى مەسېھى دەوئ تا
 دلئى من بېتتەوھ دل و لەدلئى دراوسېيە كەم نيزىك بېتتەوھ! بەرەللابازىي كەمال پاشا
 نەزانى و خۆبەزلزانى و خۆفروشىي خۇمان خۆشەويستىي لە ھەموو دلان دا كوشت.
 وختىك خۆشەويستى رۇيشت، چەند عومرى دەوئ تا بېتتەوھ - ئەويش ئەگەر بېتتەوھ
 ئاى، كوا ئەو رۆژە كە تورك من بەبنيادەم بزانى و ئەمن تورك بەدرندە نەزانم! ئەمرو
 دەبىنى - بەقسەى كەمال پاشا تورك بۆتە بنيادەم، بۆتە "ئەشرفى مەخلوقات" و تورك
 بوون شانازىيە و ئەمن و تۆ بووينە كرمى گلئى! بەلام كرمى گلېيش ھەستى ھەيە. ھەر
 ئەو كرمى گلېيە - زۆر بەبېدەنگى - رېشەى دەخوا. نە ئەتۆ مردنى براكەتت لەبېر دەچى
 و نە ئەمن مەرگى باجم. لەھەردو بەرېش برا كوژراو و باب كوژراو و مال سووتاو زۆرن...
 ئەم قسانەت بۆيە پى دەلېم تا بزانى كار بەكوشتار چاك نابى. نەك ھەر چاك نابى،
 خەراپترېش دەبى... نا، كەمال پاشاش سەرکەوتوھ نېھ... بۆخۆشى دەزانئى...!

ئەگەر ئىمە دىئان لىك نىزىك بايە ، كەمال پاشا - نەك ئەم كەمال پاشايە ھەر كەمال پاشايەك - چۈن دەيتوانى ئەسىرمان بكا؟ ئىمە خۇمان لە پىش دا رىمان بۆ تەخت كرده: دله كانمان لىك جيا بوونەو، ئەو رەفتارمان لە گەل ھەرمەنىيەكان، ئەو ئاكارمان لە گەل عەلەوىيەكان، ئەو ھەلئىستمان بەرامبەر شىخ سەعيد... لە گەل خۇمان بۆ؟ بۆ چۆلە كە كوژىكى خەلات! كورم، مەشھورە دەلئىن قەرەچى گەرى تۆو نىە داى چىنى. ھەر كەس قەرەچىگەرى بكا، قەرەچىيە. ئەتۆ پىاويكى تىگە يىشتووى - پىم خۇش نىە قسەى وا بكەى، با بەگالتەش بى. دەنا دەزائم ھەقتە... ئەو يىش ھەقىەتى: ھەر كەس بەجۆرىك ھەقىەتى: ھەر كەس بەجۆرىك شانازى بەدايك وبابى خۇيەو دەكا، بەلام ئەگەر راستىيە كەت دەوى ئەمانە ھەموو دلخۇشكەرەن. ئەگەر باب وباپىرانمان ئەوئەندە باشو گەورە بوون، كەوايە ئىمە بى كىفایەتەن كە ئەو "مەزنايەتى" يەمان نەپاراستو... نا، ئاواش نىە. بەلام، باشە، ئەمە بۆ كۆمەلئى عەشیرەتگەرى پىويستە. ھەر عەشیرەتەك ئەگەر خۇى پى بەرزتر وئازاترو نازائم كار لىھاتوتتر لە عەشیرەتەكانى دىكە نەبى، نامىنى. بىنەمالەش ھەروايە. كەوايە، ھەلەكە لە ھەردوولايە: ئەو جۆرىك بەفرىو چووەو ئەمن جۆرىك لام داو. ئەگىنا دەردى ئەو عەسكەرە ھەژارە توركە لە دەردى تۆو خەلكى دىكەى وەك تۆ كەمتر نىە... ھەرچىيەك بى، وىستم وەبىرت بىنمەرە: ئەتۆ كە بەئامانجىكەوہ چووى، ھەول بەدە قسەى باش بكەى - ھەيفە... رەسوڭ بلئى چاى بىنن - بلئى مىندالە كەش بىنن!"

KKK

حهوتوويهك - ده رۆژ بهسەر ئەم خۆ سازکردنەدا تىپەريبوو، هيچ باس نهبوون" دايكم له لای بايم دانيشتبوو. له من بهو لاره كهس له ديوه خانى نهبوو. دايكم له خۆوه دهستی پى کرد، گوتى: "خوا هه موو خهسلته باشه كان نادا به بندهى خۆى، بهلام داويه ته ئەم كچه ..."

بايم هيچى نه گوت، شتيكيشى نه بوو بيلى - بوخۆى دهىدى: به پاك و خاوينى مندا له كەى، خۆى، ماله كه، ئاكار و رهفتارى، ههلس و كهوتى... به كورتى به هه موو كارو كردهوى داده ئامين كه يفى ده كرد، هه موومان كه يفمان ده كرد. ئەى كه به چ ئۆگرييه كه وه ده فر و ئامانى شير و ماستى ده شوتن" ئيستىكان و ژيرپياله، قۆرى، كه شه فى چاى، سه ماوهر هه موو له بهر خاوينى يان بريسه كان ده دا. خۆ به شوتنيش رازى نه ده بوو، پاش نه وهى ئارى به ئيستىكان و ژيرپياله كان دا ده كرد، به ده سه سرپىكى خاوين وشكىشى ده كرد نه وه... بايم گوتنهى پياو لى خاتر جه م بوو، كه چايه كەى ده خوارده وه دهى زانى به رۆكى كه وايه كەى به دلۆپهى بنى ئيستىكانه كه ته ر نابى. بايم كه يفى به و چايه ده هات كه داده ئامين لى ده ناو تى ده كرد. پيش هه موو شتيك دهى گوت: "بلىن با ئامين چايه كەى تى كا!" داده ئامين چاى له ئيستىكانى نيوقه دبارىكى قه يتان دار ده كردو له سه ر كه شه فىك كه له خاوينى يان ده بريسه كايه وه، دهى هينا. ئىدى بايم كه يفى ده كرد. خوشكه كانيشم فير ببوون. هه ر به و شته ئاسايى و خۆمالي يانه كه بوومان چه نده خواردنى باشى لى ده نا: دۆلمهى كوله كه، دۆلمهى خه يار، بۆرانى، گه لا چه وه نده ر - پيمان سه ير بوو... خۆرشتى كوله كه! لای ئيمه دووسى جۆر زياتر خواردنى لى نه بوو. ئاش و ئەشكه نه و پلاو مريشك و پلاو گوشت و خۆرشتى كوله كه مان به حه ياتمان نه دييوو!

هه ميشه و دايم خهريك بوو. دايكم دهى گوت گيانى بى ئارامه، خۆى به كار وه خهريك ده كا. هه موو جۆره كارىكى ده كرد: شوتنى جله كانى شاهۆ وه سمان و ته نانهت شوتنى خۆيان، شوتنى په رۆى مندا له كه، مندا له كه خۆى - ته نانهت كراسه كانى من و بايم...

له حزه يدهك بېنكار نه بوو. باسی "توتو" ی ده کرد که ئېمه نه مان ده زانی چیه " باجم به ئېنی دا
نه گهر چو ورمی و لهوی هه بوو، حه تمه ن بې کړی، بزانی چو شتیکه ...
دایکم که دیتی باجم هیچی نه گوت، پرسى: "ئاغا گویتان لى نه بوو؟"
باجم گوتى: "گویم له چی نه بوو... چارم هه ن، ده بینم... کچیکی زه حه تکیشه..."
دایکم گوتى: "مه به ستم ته وه نه بوو... ده مه ویست ته وه بلیم... چو ن بلیم... ته و کچه
زگپه..."
باجم گوتى: "نا! هیشتا مندا له که ی له مه مکى نه کردو ته وه!..."
"با، لى کردو ته وه... ته و نه خوشی یه ش زیاتر هی بى شیرى دایکی سو... به لى
حامیله یه... وایه ئیدی. خوا هه موو که سی وه ک یه ک دروست نه کردوه - هیندى ژن وان -
شیراوشیر حامیله ده بن..."
"باشه... ته م شتانه بوخت باشت ده زانی... وریای به... گوناحه، له وانه یه ئیشتیای
له شتیك بى وله رووی نه یه دهنگ بکا..."
"له و شتانه ی وریام، دوینى هه ناری نۆبه ریه ان هینا بوو، زور به ئیشتیاوه خواردى...
له و شتانه ی وریام، به لام کار زور ده کا، ته گهر هه روا بپروا، به و گیانه بى تارامه که
هه یه تی، خوی له نیو ده با. به تاییه تی که به ندیشه..."
باجم گوتى: "بوچی به ندی یه!... کى گوتو یه به ندی یه؟ تازاده - نه من نه م گوت
هه می شه و دایم له م چوار دیواره دا وه مینى - له گه ل کچه کان فهرقى چیه؟ گوتم ته و
وه ختانه ی میوان دین، له بهر چا و نه بى... ئیستاش - گوپی شه ی تانى که بى - شوکور
وادیاره چ باس نین."
دایکم گوتى: "کچه کان فهرق ده که ن - کچه کان ده زانن هه ر کوی یان واز لى بى
ده توانن بچن" به لام ته و، هه ر ته وه نده که گوتمان نه چیتته سه ر کانى، نه چیتته ته وه بهر چۆمى،
نه ختیك له بهر ی گران هات."
باجم گوتى: "نه من له بهر خۆیمه - بیر له بهر پرسایه تی خۆم ده که مه وه... خو تا ئیستا
شوکور چ باس نه بوون - ئیستى ته گهر جاروبارىك چو ته وه بهر چۆمیش چیه، دنیا خه را
نابى - مه سه له هه ر ته وه نده یه که وریای خوی بى، پارىز بکا... ته گینا که س نه ی گوتوه
به ندی یه!"
هه ور به ئاسمانه ون، بارانه ی پاییزى ده ستیان بى کردوه " لیره وار وه ک پیره ژنى کورمردو
قزى خوی ده رنیتته وه، و چیا وه ک پیره پیارى بى ددان که یه ک دوو کۆلکی مابن و ته وانیش ژان
بکه ن، نیوچاوانى تىك ناوه. تازار ده چیژى و وه سه ر خوی نایه نى... با، به قه وه ت بووه، وه ک

شوانان مینگه لی هه ورائی وه پيش خوی داوهو به رهو لووتکه دهنگیان ددها... ده قرووسکیئی،
ته وئنده که هه ناسه ی ده گه ی... ماوه یه که هه ناسه ددها، پشویه کی دیتته وه بهر، له پاشان
هه تا هیژی له گه رووی دایه، ده زیپینی - له چیار به نده نان ده گه ری.

هه تاو له بن ده ست و لاقی هه ورائ دا ماوه ته وه. هه ور پیله قه له هه تاو ددهن، هه تاو وه
که سیئ که له ئالژی خوی شان دانیک دا که وتبیتته بهر په لاماری چلکاوخوران و وه بن
ده ست و پیمان که وتبیت هه هه ددهستیتته وه دووباره ده که وتبیتته وه بن ده ست و پیمان... تا
وای لئیدی هیی ناستیتته وه. وه که له جیگایه که شه پ بووی، یان جیهه که ئاگری گرتبی
هه وره کان به په له به رهوشوینیک دهرۆن - له گه ره که کانی پشت چیا شه وه هاتون - و چه ند
زۆریش "تاریک، تووره، به سام.

هه تاو وه بن ده ست و پیمان که وتته" هه ور وه تهنه گچی عه شیره تان و وه که گای
شه رانی، هه ده گنه یه که به گزیه که دا دین و تیک هه ل ده قۆچن و ده سپرێژ ده که ن"
بریسکه ی ده سپرێژ کان به بیده نگی ده گاته زوی، پاش تاوینیک دهنگی ده سپرێژ له کیو و دۆلان
ده گه ری... ده گه ریتته وه له ته پۆلکه ی پشت ئاوابی دهری و ده که وی و به پرتسه و بۆله
له گه ل ئاوی رووبار دهرواته خوار. نیوچاوانی رووباریش تاریک و رق هه ستاوه.

"وششش!" باران توندی کردوه" شو رابه ی باران وه که دیره کی په رژیی دهری هه وشه ی
به رچاوی تاریک کردوه" شو وشه په نجه ره کان به پانایی روومه تیان فرمیسک دهرپیشن. له م
قولینچکی چاو، له و قولینچکی چاو، له نیو مژۆلان را... هیچ جیهه که نابینم. له بهر
چۆره چۆر تریه تری باران له سه ر بانی گویم له هیچ نیه. ده ئیی فه وجیک مندالی سی چوار
ساله له سه ربانی گریوه غاریان کردوه.

دهنگی وشکی هه وره تریشقه دیسان له ئاوه دانی و گه ئیه که ده گه ری، بریسکه ی سپی و
زهرد و بنه وشه له پشتی په نجه ره دهرین، هه م به سامه، هه م دلرفین. گویم له دهنگی دایکم
ده بی: "ماشه لالا له قودره تی خوی!"... هه وه ل تۆفی پاییزه. توله ماری زهره و سپی و
بنه وشه له بهر لافاوی ئاسمان هه ل دین، په نا بو چیا دهن و چیا ده که وتبیتته گه ئیه وه...
په نجه ره کان ده له رزنه وه... "ماشه لالا له قودره تی خوی!" داره کان وشه وشیا نه، سه رمایه.

ئاوریکی خوش له کوره خانه دا دایس. ده چه ژوره که ی دایکم... "ریوی" له خه و
هه ستاوه... هیشتا قۆنداغه یه، خوشکم له په نای دانیشته وه، قدیله که ی ددها، بن چه نه که و
سنگی قدیله که ددها و منداله که به دهم پیکه نینه وه خوی باده دا. دایکم ده ئی: "ده گریانی
مه که - کارت پیی چیه - به سته زمانه بوخوی یاری ده کا!" پاشان: "ئه م کچه، به م بارانه
له کوئییه... به لایه کی به سه ر نه هاتبی..."

له دهنګى ناسکه ناسکى کارۆ و ههستى پييهك كه ههر چوار پليكانان دهكاتنه يهك, هه موو تاوړ ددهنه وه لاي دهرگا... داده ئامينه, سهر تا به خوار تهر, وهك گويلكت له مانگايه راکيشابى, ئاو له سهر هه تا خوارى دهچوړى. ههر دهگاته جى و زهنگولئى پييهك نينه كه لى دده داو دهبه جيتش مندا له كه پييهك نهى خوئى بۆ ده كوئى و به راکشاوى باوهشى بۆ دهكاتنه وه. دايكم دهئى: "ماشه لالا له قودره تى خواى!" داده ئامين دهئى: "ئهى دايه لهو بارانه... گوپال بارانه!... سهگ خيوى خوئى نانا سيته وه... بابيه هاتوته وه?..."

دهئيم: "نا."

داده ئامين له چكه كه لاده باو به بهرى دهستى دلۆپه بارانه كان له سهرو چاوى دهرسپيته وه, تاويك داديته وه سهر مندا له كه... هه ستاوه ته وه, تى ماوه "ته ماشاى دهوروبه رى دهكا. چاوى به سه وه ته هه ناره كه ده كه وئى - ئه من نه م دييوو. دهئى: "هه نارايان بۆ هيناوين دايه؟ له كوئى يان هيناون?"

دايكم دهئى: "له كوئى؟ له كيوى... لهو پشتيه زۆرن... بابت زۆرى پي خوشن... ره عيه ته كان دهزانن, هه موو سالى ئه م وه ختانه بوئى دينن. ئه گهر كارت خه لاس بوو, هينديكان دهنك بكه بۆ بابيهش و بۆ خوشمان - هه نارى پي خوشن... تى دهگه م مه بهستى چيه."

"گوتت له چيا - له كوئى چيا?"

دايكم دهئى: "ئه تۆ جارى جله كانت بگۆره... ئاگات له مندا له كه ت بى... ههر ئه وه ماوه بچيه چيا!... دووره كچم... دوو فرسه ق ريگايه..."

داده ئامين هيج نالى, به لام هه روا تى ماوه. داده مهنيج دهئى: "يادۆ, ئه تۆ بچۆ ديوه خانى, يان بچۆ لاي براكان - هه تا داده ئامين جله كانى بگۆرى... ههر له جى دا ئه تۆ بۆ هاتويه ئيره... ئه تۆ پياوى, چ كارت به ژوورى ژنانه!" ئه و كچه هه ميشه له گه ل خوئى شه ريه تى!

دايكم دهئى: "زوو كاره كانت بكه... با ههر نه بى له م هاتوچويه دا سه رماشت نه بى - بهو حاله وه كه هه ته!"

دهرۆم, لووت و ليو م بهرداونه وه, به لام به ده ماوه: پياوم, پياو كارى به ژوورى ژنان نيه. ده چمه وه ديوه خانى. ئاگره كه خوئى ده كه م, دوو سى پرده رى باش ده خمه سه سهر ئاگره كه وه داده نيشم گوى دده مه دهنګى باران و قرچه قرچى ئاگر. زۆر پي ناچى كه به دهنګى نووزه ي كارۆ ده زانين بام هاته وه... بامه, له ئاوى دا خو ساوه... كه واى دريژ و ئه م بارانه! ههر له

که وشکه نانه وه که واکه ی داده که نی، ده لئی: "بیده به دایکت، بلئی که وایه کی وشکم بو بنیژی... کلاو و جامانهش... " هه لم له سه ری هه ل دهستی.

ئه و رۆژه بی هیج پیشهاتیک تی ده په ری. له به یانی هه تا شه وی باران ده باری. به قه ولی داده نامین گویا ل باران... ناگره که زۆر جی ده گری. باجم له ته نیشت په نجه ره دانیشتوه، به لام هیج کوئی لیوه دیار نیه. ده نکه بارانه ی گه وه گه وه بی پسانه وه، وه ک لافاو له تاسمانه وه دینه خوار. باجم به راویژیکی خوشحالانه ده لئی: "به چاک ی په لئه ی داوه! زۆر به وه خت بوو، نیگه ران بووم، خه ریک بوو وه دره ننگ بکه وی...!"

جله کانی گۆریون... بیکاره. "برۆ بلئی ته گه ر منداله که هه ستاره بی هینن." پاش تاویک داده نامین، به هه ناری ده نک کراو منداله که وه ده گاته جی، وه که هه میشه منداله که له که وشکه نان داده نی و قاپه هه ناره که که له گه ل که وچک و ژیریاله له سه ر سینییه کی داناون دینی، و له پیش باجمی داده نی. ته مه ش دایکی تازه یه. جارن قاپیک بوو له گه ل که وچکیکی دار. ریوی ئیستا ئیدی بانگه یشتنی ناوی. بوخوی به غاردان دی تاده گاته راستی باجم، سه ر هه ل دینی و ده ست ده کا به ته تا باجم هه لئ گری و له سه ر کۆشی خوی دانی.

ریوی هاتوته به رده می باجم، سه ری هه ل بریوه، به رووی باجمه وه پی که نیوه، به لام باجم نه ی دیوه! دووباره ده ست ده کا به ته سه ... باجم پی ده زانی، ده لئی: "ئی، ریوی! ته توی! که نگئی هاتوی که پیم نه زانیوه!" ریوی پی ده که نی. باجم ده لئی: "ئه ی فیله زان! وه ره، وه ره!" منداله که هه ل ده گری و له سه ر کۆشیی داده نی. ریوی وه ک جارن ده ست به گیرفانی سه لته دا ده کا و جیره که ی ده ر دینی و پی ده که نی... قه نده که له زاری ده نی و قوئاغی دووه می عه مه لیات ده ست پی ده کا" باجم دهستی ده گری - دهسته کانی زۆر جوانن، تاویک ته ماشای بابۆله ی باسکانی ده کا.. و ده لئی: "نا، نابئ! له پیش دا ده بی ته م نینۆکه سه گانه ت بیسنم له پاشان... ماچی نه ده ی به بابهی، نایه لم - ته من ریشی خۆم به خۆرای بی ناده م به که س!" داده نامین ده لئی: "بابایی ماچی!" ریوی رومه تی ده باته پیش...

باجم ده لئی: "ئه ی رۆژگار...! باشه، ته مبرۆ چوویه کوئ، ته ر نه بووی؟" "به دی بابه گیان... بارانه که زۆر توند بوو... ئیوه ش باش ته ر بوون... ته من هه ر که باران دای دایه، خیرا رام کردو هاتمه وه مائی..."

باجم ده لئی: "باشه ئیدی، ته تو جحیلی، ده توانی غار ده ی... ته تو فه رقت هه یه له گه ل منی پیره پیار... ته من نه حالی غاردانم هه یه و نه لاقی غاردان - ته تو ماشه للا جحیلی، له گه ل منی پیره پیار فه رقت هه یه!"

داده ئامین دەلێ: "نا بابە... پیرەپیاوی چی...! هیشتا ماشەللا، بێچاوینی بی، جھیلێ - ئیشەللا سەد ساڵ عومرت دەبێ."

رۆلە بۆچیمە!... ئەمە عومرە ئیمە هەمانە! دەمەوێ قەت سەد ساڵ نەبێ... ئەمە عومر نیە، ئەمە ئازارە، بەدبەختییە!..."

"بابە... بۆچی کە ئەم هەنارانە وەرناگرن؟"

"کە ئەمە چیمان لێ وەرگرم رۆلە!... کە ئەمە هەر ئەم خواردنەییە و ئەوە دەش خۆم ئەها، ئاخ!" کە وچکێکی هەل گرت: "ئەمە بۆ رێوی!" دەنکیکی خستە دەمی رێویییەو "رێوی رووی تێک ناو هەنارە جواوەکە ی تەف کردەو" دادە ئامین، بە دەسڕەیک زاریی پاک کردەو، گوتی: "بابە، پێی خۆش نیە... و پاشان هەنار ساردە لەوانەییە ژانەزگی پێ بگری."

بایم گوتی: "ئای...!"

دادە ئامین گوتی: "بەلێ... مەبەستم کە ئەمە ئاوا نەبوو... ئاخ دایە دەی گوت ئەم چیاوانە پێ لە هەنارن..."

دەمەوێ قەسەیک بەکم، بایم چارم لێ مۆر دەکاتەو کە قەسە نەکم. پاشان دەلێ: "رۆلە، لێرە وەزە جۆرێکی دیکەییە... کێوی خوی هی هەمووانە" ئیستا ئەمەن بێم دەست بەسەر میوەیک دا بگرم کە سروشت داویە بە خەلک و بەرم لەبازار بفرۆشم! بۆخۆت دەزانی هەرمی کێویە و بەلۆک و گێوژ و ئەو جۆرە شتانە رەعیەتەکان لێیان دەکەنەرەو دەیان خۆن، ئەتکە کێویە و شک دەکەن بۆ خۆشای زستانان کە پارووە نانیکی پێ بخۆن... خەلک دەست تەنگن هێچیان نیە ئەم گەم و جۆیە نەبێ، لە گەل نەختیک تووتن - ئەویش ئە گەر لەشکرکێشیی ئاگان و کەمال پاشا لێ گەری - خەلک فەقێن... ئیستا ئەمەن بێم دەست بەسەر دوو دەنک سیوێ ترشە، یان هەرمی، یان هەنار دا بگرم... نا رۆلە!"

بایم ناردبووی ئەم هەنارانەیان بە تاییەتی لەشارۆچکە را هێنابوو.

دادە ئامین تا ئیستا دوو سێ جار چووبۆ گەران "وێرە بەرز بوو، رەنگ و رووی باش کرابۆ" نینوچاوانی وەک نینوچاوانی "رێوی" پاک بوو. دەنگی تریقەیی پێکەنینی خوشکە کام دەهاتە بەر گوی - وەک لۆلێنە سەرەو بن بکەییەو، هەر قولتە قولتی پێکەنین بوو کە هەل دەرژا. دیارە ئەم گەرگەر پێکەنینە، بە خۆشیی پێکەنینی منداڵە کەیی بوو. ئە گینا نەک هەر ژنیکی جلف نەبوو، بەلکۆو زۆریش سەنگین بوو. دایکم گوتەنی "خاتم" بوو. لەسەری هەموو سەرۆک عەشیرەتان زیاد بوو.

دوو سځ رۆژان باری - چاکیش باری. رهنګ و رووی باجم به تهواوی کرابووه، شه که تی به روانیه وه نه مابوو "ههوا وهک هه ناسه ی "رئوی" پاک و ئاسمان وهک سپینه ی چاوه کانی ساف بوو. داره کان سه روگو یلاکیان شوتبوو، هه ده بریسکانه وه، هه ره له و کاته ش دا گه لایان ده وه راند... وهک جحیلنک که تووشی نه خو شیه کی کوشنده بووبی، ئیدی ته و ته و تازه ییو شوقه یان نه بوو. ته گه ر بای نه هاتایه، کز داده مان و له فکروه ده چوون" ته و وه خته ش که ههوا تۆزیک ئالۆز ده بوو، سه ر و پرچی خو یان ده رنیه وه. لیره وار تووشی به له کی ببوو، هه موو گیانی په له په له بوو - زه رد، عدنابی و خو له می شی. کیو چووبو پال خو یه وه - سه رو سیمای وهک پیره پیماویکی دلپاک ده چو که پاکیی هه ناوی له نیوچاوانی دا دیار بی... پیره پیماو ده رده دار بوو، به لام وهک بابه گه وره یه ک که به ده م نه وه و نه تیجه کانی وه پی بکه نی، جار جار به یانیان که ته ماشای هه تاوی ده کرد، زه رده یه کی پر له خیرخوازیی ده هاته سه ر لیوان... ئیدی هیچ... راست وهک باجم، ته و وه ختانه که خه فه تیکی ده بوو به لام به دیتنی "رئوی" بزه ی ده هاته سه ر لیو. چۆم به نه ره و گوره و ته شه رلیدانه وه سیخورمه ی له قه راخه کان ده کوتاو ده رۆیشه ته خوار - گه لی پر له هه راوهوریا بوو، به لام له ته واوی ته و هه راو هوریا یه دا ره گیک له شادی و خو شی هه بوو... پاییز بوو.

باجم ماوه یه که له بهر هه یوانی مایه وه. ته و رۆژانه ی ههوا خو ش بوو، قاولتیی له وی ده خوارد. قاولتیی خو اردبوو، دوورینه دووچاوه کی له چاوی دابوو، و به که یفه سه یری ده وره یه ری ده کرد.

گو تی: "بچوو بزانه ئامین چۆته ده ری یان نا."

چووم. داده ئامین رۆیشه تبوو. باجم هه ستایه سه ری، ده مانچه ده تیره که ی له بن سه لته که یه وه به ست، دارده سه ته که ی تاو دایه و رۆیشه ت... له سه ر پلیکانان ئاوری دایه وه گو تی: "یادۆ، ته تو هه ر لیره به... ته مانه جیی متمانه نین، هیچ نه بی ته تو له بهر ده ستان به " (مه به ستی نوکه ره کان بوو) "ته مانه وهک بهن دۆخینی کورت هه تا له م لاره رایان کی شی له ولاره دینه ده ری..."

باجم رۆیشه ت "ته منیش تاویک چوومه ژووری جووته براهه، و تاویک چوومه هه وشه ی... بریا به داده ئامینیم گو تبا "کارۆ"ی به ریته هه وشه ی هه تا یاریی له گه ل بکه م... براکان چووکه بوون، یاری له گه ل مندالی چووک هیچ نیسه... سه یر ته وه بوو ته و وه ختانه ی داده ئامین له مال نه بوو نه ده کرا "کارۆ"ی له جیگای خزی ببزیوی: رووبه رووی ژووری دایکم

داده‌نیش و تاگای له مندا له که بوو. ته‌گه‌ر زۆرت سه‌ر هاویشته‌با سه‌ری، قه‌لس ده‌بوو، ده‌بوو داده‌نامین بو‌خوی بی و به‌سرتنه شتیکی پی بلی. ته‌گینا له‌گه‌ل خه‌لکی دیکه نه‌ده‌چوو.

هه‌تاو به‌ته‌واوی هه‌ل کشیوو. له‌به‌ر هه‌یوانیوه‌ چاوم له‌بام بوو، له‌ پیش‌گۆرستانه‌ کۆنه‌ که له‌ نیزیکی هه‌رمی کیتیله‌کان له‌سه‌ر ته‌خته‌ به‌رده‌که‌ی هه‌میشه‌ دانیشته‌وه، ده‌ستیکی داوه‌ته‌ سه‌ر وه‌کازه‌که‌ی و له‌ده‌شتیوه‌ راماره‌وه. جار‌جار له‌گه‌لی ده‌چووم - ته‌مرۆش ته‌گه‌ر بام ته‌و راسپارده‌یه‌ی پی‌نه‌سپاردبام ده‌چووم ده‌م دیته‌وه، ده‌م زانی هه‌ز له‌کوی ده‌کا. زۆرت‌تر ده‌چۆ ته‌و بیسه‌لانه‌ی خوار هه‌وزوکانییه‌که‌ه. بام راستی ده‌کرد، به‌سته‌زمانه‌ وه‌ک تاسک هه‌میشه‌ پارووی به‌ترس و له‌رزوه‌ ده‌خوارد. له‌ هه‌ر خشپه‌یه‌که‌ ده‌سله‌میه‌وه. له‌ نیوه‌راستی ته‌و گۆرائییه‌دا که ده‌ی گوت، راده‌چهنی...

بانگم کرد: "داده‌شیلان، ته‌گه‌ر چا هه‌یه‌ به‌ یه‌کیک له‌کاره‌که‌ره‌کان دا چایه‌کم بو‌ بنیره!" بو‌خۆشم به‌ دوا‌ی فه‌رمانه‌که‌دا رویشتم.

داده‌شیلان نه‌ختیک مۆره‌ مۆره‌ی لی‌کردم وه‌ک ته‌وه‌ی به‌ته‌قلم پی‌یکه‌نی و هه‌روا بزانه‌ لیم حالی نه‌بووه. ده‌م زانی له‌ دلی خۆی‌دا ده‌لی چی: "بروانه‌ گزگل خان، لاسای بام ده‌کاته‌وه! ماشه‌للا له‌ قودره‌تی خوی، ته‌مه‌ش بو‌ته‌ بنیاده‌م!"

گوتی: "له‌کوی بووی - خۆشت رابوارد! سه‌عاتیکه‌ کتری و چادان هه‌ل گپرانه‌وه... چ وه‌ختی چایه‌... ته‌وه‌ نیزیکی نیوه‌رۆیه!"

باشه، الحکم لله. دوورینه‌که‌ی بام له‌ کیفی ده‌ره‌یناوه‌ چووم له‌ به‌ره‌ه‌یوانی دانیشتم و چاوم له‌ ریچکه‌ی ته‌و بز و مه‌رانه‌ کرد که به‌چیا‌ی هه‌ل ده‌گه‌ران و وه‌ک تووله‌ مار له‌ تو‌زو‌خۆلی وه‌رده‌دران و ده‌چوونه‌ سه‌ر، نی‌ری له‌ پیشه‌وه‌ی رانه‌که‌ بوو. پیم سه‌یر بوو، بو‌چی مه‌ران نی‌ری‌یان نیه‌ - ته‌من هه‌رچی نی‌ریم دیوو بز بوو... بو‌چی ئاخ‌ر؟ خو‌ته‌وانیش نی‌ریان هه‌یه، زۆریش قه‌له‌وو گه‌وره، به‌و دوو‌گه‌ زه‌لامه‌و ته‌و شاخه‌ پیچ پیچانه‌وه! بریارم دا له‌ بام بی‌رسم... دوورینه‌که‌م گپرا. ته‌و گه‌به‌رد و دارانه‌م دی که‌زۆر جار له‌ نیزیکی و دووره‌ه دیتبوومن... ته‌م سروشته‌ سه‌یره، چاکی‌یه‌که‌ی ته‌وه‌یه‌ پیاو له‌ دیتن و دیتنه‌وه‌ی وه‌ره‌ز نابێ. هه‌میشه‌ جوانه‌ "ئیستا ته‌گه‌ر ته‌م چیاو لی‌ره‌واره‌ بنیاده‌م بوایه، و هه‌میشه‌ له‌به‌رچاوی بنیاده‌م هه‌ل ترووشکابایه‌و تییه‌وه‌ رامابایه، بنیاده‌م شیت ده‌بوو! که‌چی ده‌بینی ته‌مه‌ وانیه، هه‌روه‌خت ته‌ماشای که‌ی دلت پی‌ی ده‌کریتته‌وه...

له چيای ديمهوه خوار و ديمهوه لای باجم... ماوهيهك ته ماشای ده كه م, هه روا دانيشتوه و ده فكهروه چوه. ديمه سه يری نشيو و بيشه لانه كه ی خوارى. جگه له تلؤفكى داران هيچ نايينم... ديسان ديمهوه لای باجم.

... ئای... چ بوو! باجم له نه کاو شيته بوو, ئاته كى كه واكه ی به جارئك بوونه بال!!!... باجم به بهر راكردنه وه ده مانچه كه ی ده رهيتاو دوو فيشه كى هه ل تۆقاندن. له دووربينه كه دا چاوم لى بوو سيهرى له هيچ كوئ نه گرت... دهنكى ته قه كان نزم بوو. رانه وه ستام, دووربينه كه م دانا, هه ر چوار پليكانم كردنه يه كيك و بانگم كرد: "ره حيم, حوسين... ره حيم! ره حيم پيشتر چووبوو... كه وايه گو بيان لى بسوو! له حه وشه ی دا دهنكى غاردانى خه لكى تاوايى ده بيسرا. تفه نكچييه كان به غاردان رۇيشتن - حه مه شيته له پيش هه مووانه وه بوو... غارم دا يه وه سه رى و به ره ه يوانى... دا يكم بانگى كرد: "چ بوو يادؤ!" جوام نه دا يه وه... دووربينه كه م به چاومه وه نا. تفه نكچييه كان گه يشتنى... به لام باجم ديار نه بوو, باجم له نيو بيشه لانه كه بوو... ديسان دهنكى ته قه يه ك هات و ئيدى هيچ... بيدهنگى! تاقه فيشه ك وايه, وه ك ته تهرئك وايه كه له رييه كى دووره وه به غاردان هاتبى, په يامه كه ی راگه ياندى و كه وتبى!

تفه نكچييه كان شوږ بوونه وه نيو بيشه لانه كه... و دووباره بيدهنگى!
چ بوو... چۆن بوو... ته دى باجم چى لى هات" داده ئامين چى لى هات! دووربينم له سه ر نشيو و بيشه لانه كه ميزان كرد - ماوهيهك به نيگه رانى هه موو جييه كم پشكنى - خه بهرئك نه بوو. هاته سه رم بوؤخۆم بجم... له پر ديم ئای... له رۆژه لاتى بيشه لانه كه ده ركه وتن!

تفه نكچييه كان دوو كه سيان وه پيش خو دابوون و به قۆنداغه تفه نك لييان ددان... باجم و داده ئامينيش به دوايان دا ده هاتن, باجم بن پيلى داده ئامينى گرتبوو. بريندار ببوو!

له دهنكى دا يكم راجه نيم: "ياخوا بمرم, بريندار بووه!" و به خوئ دادا. ئاورم دا يه وه. دا يكم و داده شيلان و داده مه نيچ بوون كه له پشتمه وه راوه ستابوون, هه رسيكيان مات بوون, ره نكيان به رووانه وه نه ما بوو.

چ بوو يادؤ, ته تۆ له هه وه له وه چاوت لى بوو!... "مه گرى كورم, ئيشه للا هيچ نه بووه. ئه وه دينه وه... " دهنكى دا يكم بوو, دلخوشى برايه كانى ده دا يه وه كه ده گريان "پيم بلئ چ بووه?"

"ئەمەن دەم روانى، دىتەم بايم لە نەكاو جندار بوو، پاشان دوو فيشه كى هەل تۆقاندن... پاشانىش تەفەنگچىيەكان چوون ئىستاش ئەو دېنەو... ئەمانە كىن كە ئاوا لىيان دەدەن...!" هەر دوو هەنگاو جارێك حەمە شىت يەك دوو قۆنداغە تەفەنگى لە پشت و نىو شانيان رادەكيشان.

هاتنەو. هەموومان بە پىريانەرە چووين. بايم بە تەفەنگچىيەكانى گوت: "لەسەر ئاخوڤى تەويلەى بيان بەستەو... جاسوسى دەچلكاو خۆر!... شەرت بى دەردىكتان بەسەر بىن بەداستان بىگىرنەو. توخاخى سەرتان بکەنمەو!... غەفوورئاغاتان وا بۆ تەمبى بکەم بە كەرى بلى پوورى!..."

دادە ئامىن هەر كە چارى بەدايكم و خوشكەكانم كەوت خۆى لە باوەشيان هاويشت، سەرى بەشانى دايكەمەو ناو جا بگىرى!

دايكم بە گريانەرە گوتى: "كچم چىت كرد، چ بەلایەكت بەسەر خۆت هینا! ئاغا، خۆ شكور هىچت نەبوو!..."

بايم گوتى: "نا، ئىو كارتان بەمەن نەبى - لەگەل ئامىنى بچنە سەرى... خەرىكى وى بن!"

دايكم و دادەئامىن و خوشكەكانم رۆيشتن. ئەمنىش خىرا چوومە سەرى. جووتە براكە، فەقيرانە وەك هەمىشە لە ژوورەكەيان دا خۆيان شارەبۆو دەگرىان" چووم، گوتم "هىچ نەبوو، مەگرىن، ئىستا دادە ئامىنىش دى... و گەرەمەو.

دە دەقىقەيەكى پىچو هەتا دوو پىاوەكەيان لەسەر ئاخوڤى بەستەو.

بايم گوتى: "دەئىم لە بن داران دا بتان كوژن... دەبى پىم بلىن كارتان چ بوو، كى ناردبوونى و چەندتان وەرگرتبوو...!"

دوو كەس بوون، سى سىو پىنج سالى، جوان چاك، توندوتۆل... دەستەپىاو. قسەيان يەك بوو: "وئەللا ئاغا... ئەم خانمە لە خۆرا زىراندى!... بە خودا، بە پىغەمبەر لە خۆرا زىراندى... ئىمە چووزانين كچى ئاغاىه!"

بايم گوتى: "يەئنى ئەگەر كچە رەعىيەت بايە، قەيدى نەبوو - بەلى؟ لىيان دەن سەگبای جاسوس! جاسوسى بى ناموس!"

بايم هەمىشە دەيگوت: لە كوردستان هەموو كارێك بە زۆر دەچىتە پىش: بەزەبرى چەك يان بە زەبرى پوول" ئەمە خەسلەتى كورده: يان دەبى لىت بترسى يان دەبى موحتاجت بى، ئەگىنا كار ناروا.

لىيان دەن لەو جاسوسە سەگبایانە!"

لییان دان، چ لیندانیک! ئەوانیش لە گەڵ هەر قۆنداغە تفسەنگیکى لییان دەدرا دەیان گوت: "ئەمان ئاغا... ئەمان ئاغا!"

باڤم گوتی: "حەمە، ئەتۆ و رەحیم بەسەریانەو دەمێننەو... ئەوانى دى با برۆن وەدواى کاروبارى خۆیان بکەون. هەر وەخت دانیان بە تاوانى خۆیان دا نا، رەحیمی بنییره ئاگادارم بکا!"

"بە چاوان ئاغا!"

"لە بیرت نەچى، ئەمانەش شەریكى قەتلى براکەتن - بەزەبیت پىیان دا نەیه! هەتا ئیقرار دەکەن کارى خۆت دەکەى. "تەماشایە کى دەوروبەرى کرد و گوتى: "ئەدى رەسوول لە کوپیه؟"

لە پشت دیوارەو دەنگى سەمى ئەسپان هات. باڤم سەرى راوەشاند: "سەد جارم گوت وشیار بن - وشیارى ئەویە کە سوار بێتە بەر دەرگای مالى و ئاگادار نەبى!" و بەتوورەیییەو گوتى: "ئەم رەسوولە لە کوپیه... یە کىک بچى بزانه کپیه!" کوپىخا هەر لە دوورەو گوتى: "ئاغا، کەس نیه - خۆمانین..."

"خۆمانین... بەسواری!"

باڤم تاویک چاوی لەدەرگاوه برى. رەسوول جلهوى ئەسپەکەى دایە دەستى هاوړیکەى و بوخۆى خیرا هاتە ژوورى:

"بەلئى ئاغا!"

"لە کوپى بووى؟"

"ئاغا، لە گەڵ رەحمانى چووين ئەسپەکان بپیننەو."

"ئەسپەکان بپیننەو!... کى گوتى بیان هیننەو؟"

"ئاغا، لەحزەیهک سەبر فەرموو، عەرزت دەکەم... لەتەویلهو دەنگى "الامان" دەهات و حەمە شیت لیبى دەدان و بەچ بى رەحمییه کیش!

باڤم گوتى: "بلى بزائم!"

"قوربان، وەسمانە کەچەل لە تاشى را هاتۆتەو، باراشى هیناوتەو مالى، کە بەپەنا بپشەلانە کە داتى پەریو گوتى لە پرمەى و لاخ بوو... وەختیک باش ورد دەبیتەو، دەبینى دوو ئەسپیان لەدارى خستوون و کەسپشيان لەکن نیه. نازانم چۆن بوو عەرزى ئاغام نەکرد... بەلام دەسبەجى فکرم کردەو، زانیم هى ئەمانەن..."

بايم گوتى: "هەي نەبى...!" و زارى پى داپچرا, بە پىكە نىنىكى تالەو گوتى: "باشە, كەوابى ھاتىبون بە خىر وبە سلامت كارە كە بېرئەو...! كچى خەلكى باوئىنە پاشكۆى خۆيان و برۆ بە خىراتى!... زۆر باشە!..."

رۆبى بۆ لای پلىكانە كان, چووينە ديوە خانى. بايم گوتى: "برۆ لە پشت پەردەو بە سانگى داىكت كە - بۆخۆت مەچۆ ژوورئى, نەو ك كارى ژنانە يان ھەبى... " لەسەر ئەو ەوانە وەستا ئەمن برۆم, بۆخۆى بانگى كرد: "فاتم!... فاتم!"

داىكم ھەر لە دوورەو جواى داىوہ: "بەئى, ئاغا, ئەو ەھاتم... " و ھىواش ھىواش ھات: "بەئى, ئاغا!"

بايم گوتى: "ئەو كچە چۆنە?"

"باشە, ئاغا... قەنداومان داوہتى... ناروومە لە لای بابە سەيدىش دوەى ترسو لەرزى بۆ بىنن, ھىشتا نەھاتۆتەوہ... باشە, بەلام... " قسە كەى تەواو نە كرد.

بايم گوتى: "بەلام چى?"

داىكم گوتى: "... يەك دوو تنۆكە خوئىنى ديون - ترساوہ... "

بايم نىوچاوانى تىك نا... "باشە ئىدى... بۆخۆتان ژنن, دەزانن چ بكن. ئاگاتان لىسى بى."

داىكم گوتى: "بى ھىزە... مندالە كان خەرىكن "مىوانى" ى بۆ دروست دەكەن, بەئىكو ھىزىكى بىتتەو بەر... ئاغا چ بوو - ئەم ھەراوھورىايە چ بوو?"

بايم گوتى: "چ بى؟ ديسان لۆتىگەرىيە كەى جارانى ئاگان. قەوم وقىلە كانى خۆمان بۆ دلخۆشكردنى توركان ناروويانە ئەم كچە فەقىرە بدزن... ئاغا! بىزم لەناوى ھەرچى ئاغاىە دەبىتتەوہ. بە پىاوى وەك حاجۆش دەئىن ئاغاو بەمانەش دەئىن ئاغا. ھەر ئەو ەيان ماوہ مەسىنە ھەل گرن و ئاوى لە دەستى باش چاوەشە توركە كان بكن!... قور بەسەرتان! شەرم ناكەن, عەبىەى نازان!... فكري رووداوىكى وام دە كرد, ھەر بۆيەش دىتت وەختىك ئەو دەرۆيشت, ئەمنىش بەدواى دا دەچووم... خۆمان دەناسم ئىدى. ئەمن لەم بەر ھەوزو كانىيە كە بووم, ئەو ھەموو جارئ دەچۆ لای رەشە كانى... چاوەروانى شتىكى وا بووم كە زىرەى لى ھەستا: "بابە, فرىام كەوہ!"

داىكم گوتى: "مندالئى بى گوناح!"

"ھەر لە جىي خۆم را دوو دەمانچەم ھەل تۆفاندن... و غارم دا. دىتم بەئى يە كىك لەم بەرە ئلايانە گرتوويەتى, كچە كە پەلەقاژەى خۆ رزگار كردنىەتى و ئەوى دىكەش بە كۆمەگى كابراوہ دى. لە دوورەو تەقەيە كم لەو يەكەيان كردو... بانگم كرد: "مەترسە"

رۆلە، ھاتم! گەيشتمە لايان. گوتم: "نەبزوون!" و سیرەم لى گرتن... ھەر ئاۋرىشىم دەدايەو دەم گوت "بەملادا! بەولادا!" بۆ ئەو ھى و نىشان بەدەم كە پىاۋە كانىش ئەو دەين. بەھەر حال... كچە پە لە قاژە ھى دە كەرد و دە ھى زىراند... ۋەختىك نىزىك بوومە ھە ئىدى ئەمانە پە لىيان نە بزات. چاك بوو چە كىيان پى نە بوو... خۆيان ناسارەزا كەرد. گوتم, "پىشىم كەون!" بە ئامىنىشىم گوت, "رۆلە ئەتۆ بىرۆ!" خوا ھەقە زو ھاتە ھە سەر خۆ, و ھەرى كەوت... زۆرى پى نە چوو, پىاۋە كانى خۆمان گەيشتمى... دەزانم, ئەمانە غەفور تاغا ناردوونى... ئىستا ئەمانە كەمىك گىش. بەتايىبە تى كە تامىن ھەم ئەو ۋەختە ھى زىراندى ۋەھم دواتر چەند جار منى بە "بابە" بانگ كەرد... دىتم ۋە شك كەوتوون. لە بنە ۋە تە ماشا ھى يە كتر دە كەن, كە سە یرە, وا ديارە لىيان گۆراۋە! بەھەر حال, ۋە پىشى خۆم دان - كە لە نشىۋە كە بامان دايە ۋە كۆرە كانى خۆمان گەيشتمى... بەلى, دوايەش دەر كەوت كە ئەو جەنابانە ئەسپىشىيان ھىناۋە كە ئەو كچە فەقیرە ھى سوارى پاشكۆى خۆيان كەن ۋە لىنگدان بچن مزگىنىيە كە يان ۋە رگرن!"

دايكم گوتى: "خوا زە لىليان كا يا خوا! ئەم كچە ھەژارە چ خەراپە يە كى لە گەل وان كەردە!"

بام گوتى: "كچە كە ھىچى نە كەردە. بەلام توركان رقى مېردە كە ھىيان لە دل دايە... بە خويىنى سەرى تىنوون. ئەم و حاجۆ ھىچ نە بى دوو مىليۆن لىرە ھى زىرپان زيان لە كەمال پاشا داۋە, كوزراۋ و برىندارىش خاترى وان..."

دايكم گوتى: "ئۆ! كە ۋابى كچە سەرۆك عەشیرە تە...!"

بام گوتى: "مېردە كە ھى شىرە پىاۋىكە! ناوت لە بەيتان دا بىستە ۋە...!"

كويخا ھات, گوتى: "قوربان, ئىقرايان كەردە... ئىستا دەفەرموۋى چ بکەين!"

بام گوتى: "لە گەل ھەمە ھى بيان نىرە سەرى... فاتم - ماندووم, بلى چايەك ساز كەن... ھەتا نىۋەرۆيە زۆرى ماۋە... "سەعاتە كە ھى لە گىرفانى سەلتە كە ھى دە ھىنا: "ھىشتا سى چارە كى بۆ بانگى نىۋەرۆيە ماۋە...!"

كويخا رۆيشت - دايكىشىم رۆيشت - "دۆستە كان" ھاتن. ھەر گەيشتمە جى و كەوشە كانى بام و منىيان تاۋ دايە ۋە لە سەر سەريان دانان.

بام بە پىكە نىنىكى تالەۋە سەرى راۋەشان و گوتى: "بۆچى كارى قور دە كەن, كە تووشى ئەم رۆژە بىن - ئاخىر ئەۋە ھى دىنى! بەلە ھى خۆۋە پىتان دەلەن پىاۋ" خۆ بزن نىن, رىشو سىلتان ھە ھى. بۆ كە ۋايەك و دەرپى يە كى نوى يان بارەقە لىلەك... دانىش... رەسوول, يە كىكە نىرە لە دواى مامۇستا... دانىش!"

دانشتن، هەر له که وشکه نان - حه مهش به تفهنگه وه له سه سه ریان راهه ستابوو، وهك بورجی قوززه لئووتی. باهم دهستی برد "کلیات سعدی" ی له سه ر تاقه هینایه خوار، چه نه جار دهستی له پشتی بهرگه که ی داو تۆزو خۆلی لئو ته کاند - تاویک لیبی ورد بۆوه له سه ر تاقه که ی دانایه وه... نه ختیک چاوی له ده و روبه ر کرد و گوتی: "یادۆ، دووربینه که ت هینایه ژوور؟"

غارم دایه بهر هه یوانی... دووربینه که له وئ بوو. باهم گوتی: "له مه و دوا له بیرت بی رۆله، هه تاو چه رمی خه راپ ده کا - حه یفه... له کیفه که ی هاویوه... " دیار بوو ده یه وئ وه خته که بره و، هه تا مامۆستا ده گاتی! "بزانه ته و چایه بوو به چی، هه ر ساز نه بوو؟" هه ستام رۆیشتم و هاته وه: "ئیسنا ده ی هینن."

هه ستی پێیان له پلیکانانه وه هات، له گه ل نووزه یه کی نه رمی حه یوانه که و "یاالله" یه که مامۆستا له وه سه ر که و تنی پلیکانان دا قه ت له بیری نه ده چوو. پاشان "یاالله" ی دووم که هه میشه وه ختی هاته نه ژوورئ ده ی گوت. هه موومان له بهری هه ستاین و مامۆستا دانشت. مامۆستا زۆر به ده ماغ دیار بوو، و به پیکه نینه وه چاوی له چاری بامه وه بریبوو. له و ده مه دا چایان هینا.

مامۆستا گوتی: "چ باسه ئاغا؟ ته من به نیاز بووم به خزمه ت بگه م... نه مه ویست موزاحیم بم، گوتم درهنگه، پاش نیوه رۆیه ده چم، که چی کوخا ره سوول هات... " باهم گوتی: "وه لالا چت عه رز که م، ته منیش هه ر زۆرم ئاگا لئو نیه! جه نابتان چایه که تان بخۆنه وه، به لکوو دوایه شتیکمان ده ست که وئ... " دیسان دهستی برد "کلیات" ه که ی له سه ر تاقه ی هه ل گرت و دووباره مامۆستا دهستی راستیی له سه ر سه ری داناو نیوچاوانی تیک نا.

باهم گوتی: "ره سوول چای بو خۆتان و ته و جه نابانه ش بێنن - دانشه، حه مه - دانشه!"

ره سوول رۆیشتم و هاته وه ره حیم چای بو هه مووان هینا. ماوه یه که جگه له و فوه که له ژیریاله کان ده کرا و له دهنگی هه لئو و پاندنی چا، دهنگیکه دیکه نه بوو. به تایبه تی دهنگی گه رووی "جه نابه کان" زۆر ره وان بوو: قورت، قورت!

چایه که مان خواره وه. دیار بوو که باهم ماندوو یه. گوتی: "ده ورپکی دیکه ش چای بێنن... پیم وایه چایه که ی خه راپ نه بوو!"

مامۆستا گوتی: "نا، خوا هه قه، زۆر بوخۆش بوو... ته بووجه ماله ئاغا؟"

باجم گوتی: "به و ناوهی هیناوه... هه موو سالی سیپیکم بۆ دینی... تام و بۆنی ناخۆش نیه - وادیاره درۆی نه کردوه..."

مامۆستا گوتی: "نا، خوا هه قه - چایه کی زۆر باشه - هه م لینانه که ی هه م تامه که ی، هه م خاوینییه که ی، پیاو هه زی لئ ده کا... " و به پیکه نینه وه زیادی کرد: "باشه ئیدی، دیاره چای مالی تاغایه، له گه ل چای مالی مه مانان هه ر ده بی فهرقی هه بی."

چایان خوارده وه، "باجم نه ختیک فکری کرده وه، پاشان رووی کرده دوو "به ندی" یه که وه گوتی: "ده لئین حازر بوون راستییه که بلین! ئیستا که مامۆستا ته شریفی لیره یه، به حوزووری وی بیلین، ته و بیکانه نیه - بۆ هه مووان مه حره مه... له پیش دا بزائم ته تو ناوت چیه؟... ته دی، ته تو...!" تاماژه ی بۆ ته وی به ته مه نتریان کرد.

کابرا گوتی: "وه سمانی نوکهرت..."

باجم پیکه نینیکی تالی کرد، پاشان ده ره ل بوو: "ته تو ته گهر نوکهری من بای ته و کاره قۆرانه ت نه ده کرد - کهنگی بیستوته شیرئاغای شیروانه ی بوویته چه ته، پیاوان بدزی و به تورکانیان بفرۆشی؟ بۆ نالیی نوکهری غه فوور تاغام؟ بۆ نالیی نوکهری تورکان؟ - نوکهری من!... پیاو! ته تو ته گهر نوکهری من بای ده ست بۆ کچی من درێژ نه ده کرد... یا بۆ ژنیکی کورد! ته تو گه مژه ی، ته تو که ری، ته گینا هه موو ژن و کچیکی کورد خوشک و کچی مه یه - چ فهرق ده کا!... به لام ته تو که ری!"

مامۆستا گوتی: "شه دبالله!"

وه سمان گوتی: "قوربان، به که ریه تیی خۆمانمان ببه خشه - جه نابت گهره ی...!"

باجم گوتی: "جه ناب، که ریش ته گهر که ریه تیی له ته نداز تی په راند، دارکاری ده که ن. که ریه تیی که ریش سنووریکی هه یه... به لام ته تو مه باره که نه بی به سه رو سیما بنیاده می... باشه ئیستا بۆ مامۆستای باس بکه، وای دابنی ته من لیره نیم و گونا حیکت کرده، ده ته وی باری خۆت سووک بکه ی، که مامۆستا دوعات بۆ بکا خوا له گوناخت خۆش بی... ته وه ش بزانه، جاریکی دیکه ش هه ر ته م مامۆستای حازرییه شاهید بوو. ته گهر راست و دروست هه موو شتیک بلینی هه روه که جاره که ی دیکه مامۆستا ئاگای لئ بووه لیت خۆش ده م. راستییه که ی نه لینی، فیل و فووت له قسه ت دا هه بی، به هه قی سه حه بی ته م کتیبه نایه لم له سه ر دنیا یه زیندوو بی" و ده ستی به کتیبه که دا. مامۆستا رووی گرژ کرد: "ته وه ش بزانه، ته تو به لای ناخیرت پیاری عه شیره تی - ده زانی ته منیش له نیو دام و ده زگای خه لکی دیکه دا پیاری خۆم هه ن - بی خه به ر نیم - ده مه وی"

له زمانى خۆتى بېسىم... بچىه ئاسمانى، به زهوى دا بچىه خوار، دعت بېنمه وه و سزات دهدهم - به ههقى سهحه بى ئەم كىتېبه! "ديسان توند دهستى به" كليات"ه كه دا دايله وه. مامۆستا نيوچاوانى تىك نابوو، و له گۆلى مافوره كه وه رامابوو. دوو پياوه كه زهرد و سپى هه ل گه رابوون، پىستى دهم و چاويان به تىسكى روومه تيانه وه نووسابوو. تازه ريشيان تاشيبوو، پىستى دهم و چاويان وهك پىستى مريشكى ئاوه كۆل كراو زىپكاوى بوو. زه قايى سهرگۆنايان ده برىسكايه وه و گووپيان تىك قوپىبوون.

وه سمان به سهرهاته كهى گىپرايه وه كه به لى، توركان قهوليان پى داوه بچىته ئه و بهر بىته ژاندارم...

بام گوتى: "كئى؟ كئى قهولى داوه؟ ههر ئه و باش چاوه شه كه غه فوور ئاغا له خزمهتى دا ده چه ميته وه ئىكلام ده كىشى! ئه و به لىنى به تو داوه... ئەمن سهرم له كارى ئەم خه لكه سوور ده ميئى... ئە تو پىت وايه ئەم باش چاوه شه كىيه كه بتوانى تو دامه زىنى؟ ئە و يش يه كىكه وهك تو، ته نانهت له تۆش كلۆلتر - ئە گهر كلۆلتر نه بايه، نه ده بوو به باش چاوه ش. به دراوى خۆمان لىكى بده يه وه حوقوق "مه عاش"ى مانگانهى له سى تمه ن تى ناپه رى، يانى روژى قرانىك... ئاخىر بو فكر ناكه نه وه، كه ميك هۆشتان بىته وه بهر خۆتان! ئەم به دبه ختىيه تا كه نكى؟! مامۆستا، جه نابت كه له كه ين و به ينى عه شىرت و عه شىرتگه رى دوورى، بفرموو خىلافت عه رز ده كه م؟" مامۆستا گوتى: "نا، خوا هه قه!".

"بۆچى بو خۆتان مل ناده نه كار. خوا له شىكى ساغى داونى. ئه و نىعمه ته هه روا به فېرۆ ده دن كه چى، كه ببى به ژاندارمى توركان، بچى بىيه به لاي گيانى مريشك و جوو جيلهى دىهاتى يانى كوردو تورك و رانه فروجان بكرووسيه وه...! به ژه هرى مارت بى! ئاخىر تۆزىك ئه قلتان ورد كه نه وه!... به هه رحال، مامۆستا داواى لىبووردن ده كه م. نه ده بوو بى ئىزنى جه نابت قسان بكه م..."

مامۆستا گوتى: "تكا ده كه م، ئاغا! ئىزنى منيش به ده ستى جه نابته!"

ئىستا جه نابت بېرسه بۆچى هاتبوون؟"

وه سمان گوتى: "وه ئلا قوربان، ئىستا كه بىراره بلېم، هه موو شتىك ده لىم. ئەمه جارى سىيه مه، كه دىن ئاغا. دوو جارى دىكه ش هاتووین و گويمان پيدا گرتوه... به خوايه كى تاك و ته نىايه نه مان ده زانى كچى ئاغايه، هه تا ئە مرۆ كه به گوپى خۆمان گويمان لى بوو به جه نابتى گوت بابه: له وى دا بوو كه ده ست و پىمان رهق بوون و زانىمان خه راپ حالى بووین. به مه يان گوتبوو ژنىكه دهم و چاو سپى، كه ميك ريوه له... زيت و وريا... گوتبوو يان مندالى شىره خۆره شى هه يه. ئە گهر منداله كه ش بىنن باشت... به مه يان گوت

هەرمەنەییە. هەموو ئاگرەکان لە گۆری غەفوور ئاغا هەل دەستن ئاغا... خوا مایێی خەراپ کا. گوتی هەرمەنەییە، خێرە..."

بام گوتی: "سەیرە، غەفوور ئاغاش ئەم دوایانە بۆتە مفتی و شیخ الاسلام؟ مەبارە کە! خێرە، غەیرە دینە، هەرمەنەییە! تور کە کان شیخ سەعیدی دەکوژن، کەمال پاشا دەفرموی خێرە" ئاگرێی لەخوین وەر دەدا، هەزاران لاو ژن و مندالی کورد دەکوژی، دەلی خێرە، سەدان هەزار پیاو ژن و مندالی هەرمەنی و کوردی کوشتو، دەلی خێرە. غەفوور ئاغاش دەفرموی خێرە! باشە، ئەتۆ لە خۆت نەپرسی ئەو ژنە هەرمەنەییە کە غەفوور ئاغا دەت نێرێ بیدزی - ئیستا هەر کەس هەیه - خوا خەلتی نەکردو؟ خۆ خوا تۆ و کەمال پاشا و غەفوور پاشای نەکردو و هە کیل گیانی لێ بستینن یان هەتکی بکەن، یان بیدەن بە تورکان کە بێنێرنە جادەلێدان و بەرد شکاندن و زگی مندالە شێرە خۆرە کەشی بە سەرە نێرە هەل درن؟..."

"وہ لالا قوربان، گوتی ژنی هۆسپ هەرمەنەییە، دەولەت بەدوایدا دەگەرێ - هەر کەس تەحویلی بدا پینج هەزار لیرە ئەنعام وەر دەگرێ... خۆ ئیمە ئەقلی راست و تەواومان نیە، کەسیکی وە مامۆستاش نەبوو رینوینیمان بکا - ئیمە چووزانین، گوتی ژنی هۆسپ هەرمەنەییە..."

بام گوتی: "ئەتۆ هۆسپ هەرمەنی دەناسی، دەزانی گوناحی چیە؟... دەبێ لەبەیتان دا ناویت بیستبێ! دەزانی چیی کردو کە کەمال پاشا لێی ئاوس بوو؟ گوناحی ئەو یە کە لە ئاگرێ شان بە شانی گەلی تۆ، بۆ تۆو کەسانی وە تۆی ئەحمەق شەری کردو... کە دوایەش بە ناخیری گیانت بیە ژاندارم و ئەنعام وەرگری!"

پاشان رووی کردە مامۆستا و گوتی: "نەم بیستبو ئەم هۆسپە ژن و مندالی هەبێ - ژنی هەبوو مامۆستا، جەنابت لەو بارە یەو شتیکت بیستو؟"

مامۆستا گوتی: "نەخەیر ئاغا... پیم وانیه شتی وام بیستبێ - نەخەیر نەم بیستو... ئەو وەختە ی ئەمن دیومە زۆر جحیل بوو. لەبیرمە سەرەتای کار بوو - لەگەڵ حاجۆ ئاغا بوو."

بام گوتی: "بەلێ... بەلێ... ئەمنیش ئەوەندە ی زانیومە ژنی نەبوو. لەویش کیشە ی تورک و هەرمەنی نەبوو. تاک و تەرا هەرمەنی هەبوون، بەلام ژن و مندالی هەرمەنی لەوێ نەبوون، کە بلێن لەوێ ژنی هیناوە. ئاخەر ئەوانیش وە مەمانان ژنان لە بیگانان ناھینن و کچانیشیان نادەن بە بیگانە... بەلێ!" دیسان رووی کردە وەسمان و گوتی: "بەلێ، فەرموتان خێرە!"

"ئاغا، بە خۇاى تاق و تەنيا، تۇزقائىك خىلاف لە قسە كام دا نيه. حازرم لە پيش ئەم مامۆستايە دەست بەم قورئانەدا بەدم."

بايم پرسى: "بابت چكارە بوو؟ باب نۆكەرى يان...؟"

"نەخەير ئاغا، بايم وەرزيير بوو."

"چۆن بوو چووى، بوويه نۆكەرو لە گەل وەرزييران بوويه دوژمن، كە ئيستا دەتەوى ببیه ژاندارم، ئەويش ژاندارمى ئەو حكومەتە؟"

"وہللا چيت عەرز كەم ئاغا، رووى نەدارىبە رەش بى..."

بايم گوتى: "رووى خۆت رەش بى... تاوانى بيكارەبى خۆت مەخە ئەستوى نەدارى... زۆر كەس لەتۆ نەدارترن، بەلام بە حورمەت و پياوەتى و شەرەفەو دەژين. نەدارى! خۆ زەوى زۆر و زەوئەندە!..."

قوربان زەوى گاي دەوى، توى دەوى، زەوى لانى كەمىكى گوزەران دەوى..."

بايم گوتى: "بۆ كەسيك كە بەدبەخت بوو، وەك تۆ خۆى داىە دەستى بەدبەختى و بى ئەنواىى برو بيانوو زۆرن... ئيستا بزائم مامۆستا چ دەفەرموى... مامۆستا جەنابت چ دەفەرموى؟"

مامۆستا گوتى: "وہللا ئەمن شتيك نيه بىخەمە سەر قسەكانى ئاغا. ئاغا راست دەفەرموى. كاريكى زۆر بىجيتان كرده... هيچ مەزەيبىك پەسندى ناكا. ئەويش بۆ كى، بۆ كەمان پاشايەك كەھەزاران موسولمانى كوشتو، هەزاران ژن و مندالى لە ئەشكەوتاندا زيندەبەگۆر كرده و لە ليرەواران دا سووتاندو! ئەتۆ دەبوو لەخۆت پرسىبايە ئەو ژنە هەرمەنىيەى بۆ چيە، بۆچى خەلاتى بۆ سەرى مييردەكەى يان بۆ دزىنى خۆى و مندالەكەى داناو؟ ديارە دەبى خەراپەى لە گەل كەردبى. ئيستا دەليين خەراپە. چما كەمان پاشا بۆخۆى چاكە دەكا، چاكەى كرده؟ ئەو كە تەنانەت ريگا نادا بە زمانى زگماكىت قسان بكەى، چۆن دەتەوى ببیه ژاندارمەى؟ توركى دەزانى؟"

"نەخەير"

بايم گوتى: "ئەدى چى؟ خۆ ئەو ريگە بە كوردهكانى نادا بە كوردى قسە بكەن، بە كوردى گۆرانى بليين، ئيستا خويندەنەو نووسينەكەى خاترى تۆ... ئيوە چۆن وەك كەرو گا سەرتان بەرداوئەتەو بە قسەى باش چاوشىكى پى پەتى وەرئ دەكەون!؟... بلييم چى، خوا رەحم بەو خەلكە بەستەزمانە بكا، نەزانين! باشە، لەوى جگە لەو باش چارەشە عەسكەرى توركىش هەبوو؟"

وهسمان گوتی: "باش چاوه شه کان هەر دوون - زۆر له میژه لهوین... له جیسی دیکه ش هەن، به لām ئەمن باش نازانم."

ئەوی دیکه که ناوی شەریف بوو، و بە شەرۆ بانگیان دەکرد، گوتی: "له مەرگەش پینچ شەشیکی لێن. لەویش باش چاوه شیکی لێیه... جار جار مولازیمیکیش دێ، چەند رۆژیک له مائی سەلیم ئاغا دەمیڤیتتەوه و دەروا..."

مامۆستا گوتی: "مەبەستی ئاغا دیوه خان نەبوو... مەبەستی ئەو دەورووبەرە بوو. ئەتۆ جگە لەو دوو دەستەیه کەست نەدی؟"

شەرۆ گوتی: "درۆ نەبی مامۆستا، بە چاوی خۆم نەم دی. بە لām له نۆکەرەکانی سەلیم ئاغام بیست که دەیان گوت له کانی بەردیش هەن. ئیستا چەند کەسن، ئەگەر درۆت عەرز نەکه م نازانم." باجم گوتی: "ئەوانی پینچی رۆیشتبوون. ئەوانە ی باسیان دەکه ی تازه هاتوون. ئەم قسە یەت هی چەند وەخت پینش ئیستایه؟"

"وہ لآ قوربان، قسە ی دوینی و پیری یه. باش چاوه ش له مائی غەفوور ئاغا کاغەزی دابوومی، بردم بۆ باش چاوه شی وی... لەوی بیستم گوتیان ئیرەمان کردۆتە بە شیکی له خاکی خۆمان و تازه نارۆین."

باجم پیکە نینکی تالی کرد و گوتی: "پیرۆزه، نەمرین و بیینین!... هەرچەند تورکی نازانین، و دیارە بەو پیشینە یه وە زۆر خۆشان لێ دەگوزەری... تاوانیشمان کردو، چونکه دەلێین "ئیرانی" یین، مەغوول نیین و دەمانەوی بەزمانی خۆمان له گەل ژن و منداڵمان قسە بکه یین! خیلافت عەرز دەکه م، مامۆستا...؟"

"نەخە ییر، راست دەفەر مووی!"

باجم لە درۆی قسە کانی دا گوتی: "دە ی؟ چی دیکه تان نە بیست لە دیوه خانی... لە نیو خەلکی؟ خەلک چی یان دە گوت؟"

"چ بلین ئاغا... ئەم رۆژانە باس هەر باسی ئەم کوشت و کوشتارە یه. عەرز یان دە کردی رووسان سنووری خۆیان داخستو... دەیان گوت حە یوانیکی زۆریان بردۆتە با یه زی دو ئەرزەرۆم، هی ئەوانە بوو که له ئاگری را هینا بو یان" دەیان گوت ژمارە یه کی زۆریشیان ژن و منداڵ بردۆتە ئەنکەرە. دەیان گوت کافر دیتبانی بۆ یان موسوڵمان دەبوو..."

مامۆستا گوتی: "چاکه ئەمانە ش دەزانی! بە فەرما یشتی ئاغا پیاس سەری سوو دەمیڤی، چۆن ئاغا کانتان دەدی و ئەمانە تان دە بیست و دیسانیش دە تانە ویست بچن خزمە تی که مال پاشا بکه ن! چۆن ئەم شتانه تان دە بیست و بە رواله ت پینشتان ناخۆش بوو، که چی

ديسان ملي ريگاتان دهگرت كه بچن ژني فلانه ههرمهنيي بو بدزن؟ تهویش هی كهسيك كه له سهر من و تو شهري له گهل كه مال پاشا كردوه، چونكه بوخومان نه قلی ته وه مان نیه شهر بوخومان بکهين...؟ دهبي حتمن شهر بو خه لکی دیکه بکهين و دهگهل هی خومان - دهگهل خومان به شهر بين.

پاشان رووی کرده بايم وگوتی: "كهوتووينه دورو زهمانيکی سهير ئاغا! دهلین ئاخو زهمان... بهراست ئاخو زهمانه، ئاخو زهمان خو شاخ وکلکی نين... لهههر باریکهوه سهيري بکهی. جارئ خوا لهقورئان دا دهفهرموئ: "ولا تجسسوا ولا یغتب بعضکم بعضاً. ایجب احدکم ان یأکل لحم اخیه میتاً*... "تهمه ههر مهلايهك كۆلکه خویندهوارییهکی ههبي، دهی زانی، و به جهماعهتی دهلی. خوا دهفهرموئ جاسوسی بهسهر کاری خه لکهوه مهكهن - جاسوسی مهكهن - نهی فهرمووه بهسهر کاری کوردوه مهكهن، له کاری ههرمهنی یان گاور یان مهسیحی یان یه هوودی دا بیکهن... دهفهرموئ خه لک... واته هه مووان. یانی هه موو تهو مهخلوقاتهی دروستم کردوه... باشه، کهایه تهتو بهپیچهوانهی دهقی کهلامی خوا دهچی جاسوسی دهکهی. خوا - نهك ههر خوا - هیچ مهزبیک، هیچ دین وئیمانیک نهی گوتوه تهتو که "موسولمانی" بچو ژنی یه هوودی یان گاور یان مهسیحی بدزه، یان مندالی شیرهخۆزهی له دایکی جیا بکهوه. یان دایکه که بهره بیده بهدهستی جهللاد - تهمه لهگهل کاری دلداری فهرق دهکا که کوره موسولمانیک دهچی کچی گاوریک یان مهسیحییهك ههل دهگری. تهمه دزی نیه بو وهی خهلاتی لهسهر وهگری. تهمه دلداریهی. کچه کهش پیی خۆشه و ههر دووکیان ته کلیفیان لهسهره و گهیشتوننه تهمهنی بلوغ" بهلام له بهر هیندی هۆ ناتوانن به پییداب وشوینی ناوچه زه ماوه ند بکهن" بویه پیکهوه دهرون. دوايهش لهیه کهم ئاوه دانی که ههست بکهن مهترسی یان لهسهر نیه، دهچنه لای مهلاو مارهیی دهبرن. تهمه فهرقی ههیه لهگهل تهوهی بیی به تهماعی وهرگرتنی پاره یان پلهو پایهیهکی دیکه، ژنی شه رعیی عهبدیکی خوا بدزی بیبهی بو دوژمنیک که ههر رۆژه ههزار بهلای بهسهر بینن... وهللا تهمن تی ماوم،

* جاسوسی لهسهرخه لک مهكهن و غهیبهتی یه کتر مهكهن. داخوا پیتان خۆشه گوشتی برای مردووی خۆتان بچۆن؟

ئاغا، تەكلىپكى قورست لەمن كردوه. بلىم لىيان خۆش به، قورئان لىيان خۆش نابى
 بلىم لىيان خۆش مەبه، دوو ژيانم به فېر داوه كه خوا داوئى... به راستى تى ماوم."
 وه سان گوتى: "مامۆستا، لەسەر دەستى جەنابت تۆبه! بەهەقى سەحەبى ئەم كتیبە
 ئەمن ئەگەر ئىشە لالا لەم بەلایە رزگارم بى، شەرت بى بەشەرتى خواى بۆ هەتا هەتايە
 پىشته دەستى خۆم داغ كەم...!"

ماوه يەك كەس قەسەى نەكرد... ژووړه كه كړومات بوو، ئاخړه كەى بايم وهدهنگ هات و
 گوتى: "هەزت لەچای نیه مامۆستا؟ ئەوى راست بى ئەمن ئەمىرۆ گەر ووم كەمىك
 وشكە."

مامۆستا گوتى: "هەر جۆر كه ئاغا پىي خۆشه."

بايم گوتى: "رەسوول بلى چای بىنن بۆ هەمووان!"

رەسوول رۆيشت و هاتەرە: "ئاغا، خانم فەرموى تازه دەمىيان كرده، چاكى دەم
 نەكيشاوه، تاويك سەبر بفرموىن."

"زۆر باشە... دەى مامۆستا، بەهەر حال چ دەفرموى؟"

مامۆستا گوتى: "راستىيە كەى ئاغا، لەپىش دا با عەرزى جەنابت بكەم ئەمن لەمىژە
 جەنابت دەناسم، دەزانم قەسەى بى جى و بى بەلگە ناكەى. دەزانم وهختىك فەرموت نا يانى
 ئا و ئەگەر فەرموت نا يانى نا... كەوايه بەباوهرى من باش نيه هەموو وهختىك لەسەر
 هەر شتىكى چووكەلە - هەرچەند ئەمە چووكەلەش نيه - سویند بەقورئان بخۆى..."

بايم بە پىكەنینه وه گوتى: "بە چاوان كەفاره تەكەى دەدەم!... جەنابت راست
 دەفرموى... ئەمن خۆم دەناسم، جەنابت و دۆستانى دەوروبەريش دەم ناسن، بەلام هەموو
 كەس نام ناسى" رەنگە پىيان وابى ئەمن گالته دەكەم و پاشان خوا نەخواستە دەستم
 بەخوینى بى تاوانىك سوور بى. ئەگىنا بەپىچەوانەى هیندىك لەئاغاكان نە پىاوى تەلاق
 خواردنم و نەئەهلى سویندو قورئان. جەنابت تا ئىستا لەفزی تەلاقت لەزمانى من
 بىستوه؟"

"استغفرالله!"

"كەوايه خەلكى دىكەن، مامۆستا ئەمن ناچار دەكەن كەفارهت بەدەم... ئىستا چ
 دەفرموى؟"

"ئەمن عەرزت دەكەم ئىستا كەدەلین پەژىوانىن، ئەم جارە لىيان خۆش بە.
 راستىيە كەت عەرزكەم پىاو لەوجۆره جىيانەدا تى دەمىنى: بكوژى كوردىكى كوشتوه و
 داىكىكى كوردى زگ سووتاو كرده" نەكوژى، دوژمىنىكى نەكوشتوه. بەلام بەباوهرى من

دوژمنی ته سلی ته وانه ن که ته مانه یان خه له تان دوه. به فەرمايشتی خوتان ته م بهسته زمانانه ش له نه زانی به ولاره خه تايه کيان نيه... ئيشه لالا، به هوميدی خوی، ته مه بو ژيانی له مه و دوايان ده بيته دهرسيك. به فەرمايشتی خوتان ته مه ش له تاكامه کانی خواردنی نانی نوکهری يه. ته من خوتان ده زانن و ده بينن مه لای تاوه دانيم" به پپی داب و شوپن نهرکی مه لای تاوه دانی ته وه يه پيش نوپژي بو خه لک بکا، جوابی پرسياړی شهرعی يان بداته وه و ته گهر جاروبار نا کوکي يه که له نيويان دا پهيدا بوو، رينو پي يان بکاو ريکيان بخته وه. به لام ته من پيم وايه کاری مه لا ههر ته وه نيه. مه لاش ده بي وه که خه لکی ديکه کار بکا، عه رزی بکيلی، پاتالی راگري و به ناوی مه لای ته يه نه بيته سه رباری خه لک. گه وه پياوانی ئيسلام هه موويان به ره نجی شانی خو يان ژياون. خوتان ده بينن ته من هه ول دده م به و که وچک وته شپی و خرت و پرته که دروستيان ده کم، ژيانی ما ل و من داله که م دابین بکه م... به پروای من بيکاره يی شووره يي يه، پيچه وانه ی سوننه ت و ره فتاری گه وه پياوانی تايينه... به هه رحال ئيشه لالا خوا ره حم ده کاو ده يان خاته سه ر پی راست. پيم وايه جه نايشت ته م جاره لييان خو ش بی، خوا به خشنده يه و به خشینی پی خو شه... ته سپ و تفه نگه کانيشيان هه ر بدوه - هی خو يان نين. بهسته زمانانه پيوه ده بن..."

بام گوتی: "چما تفه نگيشتان پی بوون؟"

"نه خه ير قوربان..."

بام تاویک راما..."

ماموستا گوتی: "ئیدی دوودل مه به به قه ولی شپخی سه عدی کاری چاک پيوستی به "استخاره" نيه"

بام گوتی: "ئيستا ده چنه وه ده لين چی؟ تاخر خو ده بی شتيك بلين..."

وه سمان گوتی: "قوربان، ده لين تووشی ريبواریکی خه لکی تيره بووين، ته و ژنه مان پی نيشان دا که ناوونيشانه که يان پی بوو، گوتی ته وه کچی تاغايه و ئيمه ش که زانيمان کچی تاغايه هاتينه وه."

"ته م به سه ره اته به گوپی غه فوور تاغا هه ر ده گاته وه... ته مه يان چ لی ده که ن؟"

وه سمان گوتی: "تاغا، ته من يه که بارئ خو م پشتی دهستی خو م داغ کرد به حوزووری تو و ماموستا... ها، ته ها!" و قامکی شاده ی دهستی راستی توند له پشتی دهستی چه پی داگرت "ها... ته ها!"

"ته ی ته تو شهریف؟"

"قوربان ته منيش هه روا - نامينمه وه."

بام گوتی: "زور باشه... که وايه به حوکمی ماموستا نازان... دانیشن، چايه که تان بخونه وه - نيوه رويه نانه که شتان بخون و به خيرچن..."

"خوا له عه مرمالت كه م نه كا ناغا!" ههستان، دهستی مامۆستاو ئه ژنۆی باهیمان ماچ كرد، باهیشم لاچاوی ماچ كردن. گوتی: "رۆله، له گهله هه مهش یه كتر ماچ كه ن. له بیر خۆتانی بهرنه وه، هه مه برا كوژراوه، ئه گینا رقیکی له ئیوه نیه... جارێکی دیکهش کاری وا بی ئه قلانه مه كه ن."

ههردووکیان له گهله هه مه یه كتریان ماچ كرد. باهیم گوتی: "یادۆ، كتیبه كه به ره ماچی كه ن." كتیبه كه م برد، ماچیان كردو رویشتن.

باهیم گوتی: "باشه مامۆستا، ئه مهش ئه م - به چاران، كه فاره ته كهش ده ده یین." و كتیبه كه ی ویدا.

مامۆستا به حورمه ته وه كتیبه كه ی وه رگرت! كر دیه وه پی كه نی: "سبحان الله!..."

KKK

بايم هەر ئەو رۆژە بە کوپخاي سپارد كە ئيشك بۆ مالتى دانى. دووحووتوييهك رابرد، هيچ باس نه بوون. دنيا به چاكي سارد ببوو، ئيستا به ده گمهن ده رگايهك يان په نجه ريهك ده كرايهوه، مه گهر ئەو رۆژانه كه ههوا خوڤ بوو، بايم ئيشتياي ده كرد چهند ده قيقه يهك له بهر هه يونانئ دانيشئ يان راوه ستئ و به دووربين چاو له ولاتئ كا.

چهند شهو رابردن و كهس باسي داستاني ئەودوو كه سهى نه كرد و باييشم هيچى نه گوت و هيچى نه پرسى. ئە گهر فكر ئيكيشى بووبئ، له گهڻ كهس باسي نه ده كردو كارى ببوه يارى له گهڻ منداله كه - ئەو وه ختانه كه منداله كه به خه بهر بوو. وهك هه ميشه شيومان پيكه وه ده خوارد. له بيرمه لهو ماره يه دا ته نيا يهك دوو جار له دا يكمى پرسى ببوو نامين چۆنه، و دا يكم گوتبوى باشه و خاتر جه م ببوو. تفه نكچى يه كاني برا كام رۆژى پيشتار رۆيشتبوونه وه.

خهريك بووين شيومان ده خوارد، "ريوى" له سه ركوشى بايم بوو، و داده نامين وهك هه ميشه له سه ر سفره ي له په نا دا يكم دانيشتبوو. سفره ش ئەو داى هيئابوو. پيشتار هه ر دووسئ كهس پيكه وه جيا جيا له سه ر مه جومعه يهك داده نيشتن... جارى وابوو پشتيشيان تيك ده كرد، بايم ده ي گوت خوا ههڻ ناگرئ بۆ خو به خو سفره باشتره... مه جومعه ي بۆ ميوانان ههڻ ده گرين. دا يكم گوتئ: "وه لالا، ئەمه هه م ئاساتره وه هه م زۆر خاوينتره... هه رچه ند رۆژ جار يك ده ي شوين، ئيدى ئەو زرنكه زرنك و ته قه ته قه ي مه جومعه ي مسيشى نيه... بۆ ميوانيش ئەمه باشتره. به لام، باشه، هيئديك "تۆپه تاقه" ن. هه موو كهس له گهڻ هه موو كهس ناني ناخوا..."

بايم گوتئ: "وايه ئيدى، داب وده ستوره... پييان وايه... ئەم وا ده زانئ ئە گهر له گهڻ فلانه ي له سه ر سفره ي دانيشئ دنيا خه را ده بئ، ئەو تاغايه، ئەوه نده پارچه ملكى هه يه، ئەوى ديكه ورده ماليكه نيه تئ... ئەو كورده، ئەو هه رمه نييه، ئەوى ديكه توركه... ئە گهر چل په نجا ساڻ له مه وبه ر له گهڻ هه رمه نييان بووبايه هه وسفره وه يه كى وهك نامينئ پهيدا بايه سفره يه كى جوانى بۆ گولدۆزى كردباين و هه موومانى له سه ر سفره يهك

دانا بايه، ئيستا حالمان ئەم حالە نەدەبوو... "تاويك ياربي بە سنگي "ريوي" كرد، پاشان ھەروەك قسەكەي نەچرپيبي، لەسەري رويشت: "ئاستا ئيدي نەيان دەناردینە بەردشکاندن... "ريوي خوي بادەداو قزقز پي دەکەني. بايم گوتي: "پي مەکنە ناپياو... کەمال پاشا گوئي لئ بي دەت نيرتتە بەرد شکاندن!..."

دايکم گوتي: "خوا تەخت و بەختی تەفر وتونا بکا بۆ خاتري پيغەمبەري... دايک و مندالي فەقير چي پيان کردو!"

بايم گوتي: "ھم... تەخت و بەخت! ئەو گەوا دە قەوم و خزمانی خۆمان لەسەر کورسيی حکومەتيان داناو شمشيريان دايە دەست - تەخت و بەخت! ئەم خوايەش نعوذباللە کاری سەيرو سەمەرە دەکا... مەعلوم نەبوو ئەم جانەوەرە لە کوپو ھات، ئەسل و نەسەبي چيە... يە کيتک دەلي يونانييە، يە دەلي يەھودييە... ئەم دیندەيە لە کوپو ھات، ماموستای، کي بوو... وە لالا سەد رەحمت لە جانەوەر... ھيچ دیندەيەک مندالي وا بي گوناح نازار نادا. بەلام ديتت ئەم جانەوەرە سەدان مندالي بيگوناحي واي لە بەريک ھەل دري و خواردی... "ھەروا دەستی دە مندالە کە وەر دەداو مندالە کەش ھەروا خوي شيرن دە کردو دادە ئامین لە فکروە چووبوو. پارووە کەي دەجوي، بەلام پيم وانيە ھەستی بە تامی خواردنە کە کرد بي. بايم بە سیلەي چا و وشيار بوو. "ئەم قەولت پي دە دەم ئەم "ريوي" يەي خۆمان باوي بەردەم گورگي، نازاري پي ناگەيەني. "لە پاشان: "ھا ريوي دە لي چي - درۆ دە کەم!" ريوي سەري بە کە لە کەي باجەو گوشي. دادە ئامین دەستی برد ھەلي گري. بايم گوتي: "چ کارت پي پيەتي، بۆخوي دانیشتو! لي گەري با دانیشي."

"ئاخر نايە لي ئيو نە کە تان بخۆن..."

"دەخۆين رۆلە! پاشان باشترە... شەو، رەحمت تر دەخوين... لي گەري با لي رە بي!"

"بابە، دەترسم ميزي بەخوي دا بکا..."

"بايم گوتي: "باشە، ئەمە قسەيە کە... ئەدی ريوي! ھەستە... ھەستە بچۆ ئامین!" ريوي خوي لە بن کەواکەي بايم دا شار دەو، دادە ئامین دەستی برد ھەلي گرت" ريوي کە ميک لينگە فرتەي کردو پەنای بۆ بايم برد، بەلام سوودی نەبوو. بە گريانەو رويشت و ھاتەو ديسان لەسەر کوشي بايم جي خۆش کردو.

ئەو چيشتەي دادە ئامین لي ناپوو، چاکي جي گرت. سەرما بوو. بوورشي لي ناپوو، بە چەو نەدرو پەتاتەو گوشت و گيزەر... ئيمە تا ئەو دەم ناو کە يشمان نەبيستبوو. بايم دەي خواردو تاريڤي دە کرد، و دادە ئامین بە تاريڤە کە کە يڤي دە کرد.

دايکم گوتي: "واديارە شوکور باسيک نيە!..."

بايم گوتى: "په لوت چيه، رۆژگار به بهريه وه ههيه. ئىستاش زۆر درهنگ نه بووه، هيشتا زۆرمان ماوه بۆ زستانى."

دايكم گوتى: "يانى ئيوه پىتان وايه ديسان خه بهرنيك ده بى؟"

بايم گوتى: "خوا ده زانى... ئەمن چوو زانم، ئەمنيش هەر وهك تۆم - خو ئەمن عىلمى غه بيم نيه..."

دايكم گوتى: "نا ئەتۆ وهك من نى، ئەتۆ قاقهزو ته تهرت بۆ دىن... ئەتۆ خه بهرت ههيه..."

"ههتا ئىستا نه هاتوه، هه رچى بووه، ته وهنده بووه كه ديوتانه."

به لآم دايكم به هيچ جور نه يده سه لماند، قهت نه ي ده سه لماند. هه ميشه پىي وابوو بايم هيندى شتى لى ده شار يته وه... ژن هه ميشه وابير ده كه نه وه و بايم له و به دگومانى يه ناره حهت بوو.

بايم گوتى: "ئهتۆ بۆخۆت ژنه عه شيره تى... گيرو گرتى مه ئەو دوو توركه پى پته تى و ته سپىونه نى" دهردى مه دهردى غه فوور ئاغاو سه رتپ وئه و جۆره كه سانه يه... ئەمانه ن كه ئاگره كه خۆش ده كه ن وئه وان تىژ ده كه ن... ئىستا خۆيان مات كردوه، تا له نه كاو پىنوه بدن. له وان هه ئىستاش بىانه وى بمان خافلىن. ئيمه ده بى وا دابنىين كه له و ده ورو به رانه مل و مۆ ده كه ن، وهك دالاش. ئاخىر دالاشيش وايه، ده بىنى چهند سه عات به سه ر سه رى كه رو يشكه وه له ئاسمان دا چه رخان ددها، ههتا واى لى دى حه يوانى به سه ته زمان مه ترسىي له بىر ده چىته وه. وه ختيك باش خه له تا، ئەمجار وهك به لآي ناگه هان لى ددها. هه رچۆنيك بى، ئيمه ده بى وريا بين... ئەو داستانه ي به سه ريشمان هات، ئەمن پىش بينيم كردبوو... نه مه ويست زۆر پىي له سه ر داگرم" گوتم له وان هه ئامىن له دلئى خۆي دا واى ليك داته وه كه خوا نه خواسته زيندانى يه، يان مه سه له ن بارمه تيه، يان شتيكى ديكه... ئىستا ئىدى بۆخۆي تى گه يشتوه - ده زانى كه ده بى وريا بى..."

دايكم گوتى: "ئهو فه قيره خو وريا يه... به سه ته زمانه چ بكا! خو ئىستا دنيا سارد بووه جىيه كيش نيه بلئى ده چم... له سايه خوايه وه له مالىش دا هيجمان كه م نيه وه هه موو شتيكمان هه يه... دوايه ش ده بى هيندى سروسىيال بۆخۆي و منداله كان بدوورى، بۆ زستانى هيجيان نيه... ورده ورده زستان دادى... به حه مه فه ره جم گوت چهند گه زى پارچه بۆ هينان، بۆ خو م و كچه كانيش پىويستمان بوو. ده بى دانىشى جه ورى مه ش بكيشى. پاشان ههروهك گوتم فه قيره به م سه رمايه ده چىته كوى!"

بایم گوتی: "کاری چاکت کردوه - ئەمن هیچ لەبیرم نەبوو... " دواپه رووی کرده دادەئامین و گوتی: "رۆژە، ئەتۆش لەمەولا هەرکەس هات لەژووری دایکت مەیه دەری. بەم سەرمايه پێویست نیه منداڵە کەش بەریه ئەو حەوشە ی دیکه یان هەر جییهک... بەگۆری بایانەوه، هەر ناماقوولێیهک دەکەن با بیکەن. لە جیی خۆت مەبزوو. لەمەولا دەست بە زاری کورە کەشەوه مەگره... فایده ی نیه، پیاو ناتوانی هەمیشە مەر بێ، وهختی واش ههیه دەبێ گورگ بێ و ددانی خۆی نیشان بدا. راسته مەملە کەت بێ سەحەبە، بەلام مائی من سەحەبی ههیه... ئەمن نامەوی خۆین برژی و لەونیوه دا هیندی خەلکی بێ گوناهیش وهبەر پێیان بکەون. ئەگینا ئەوه نەدەش بێ دەسەلات نیم. راست ورهوان رییان پێ نادم! خۆ ناکری هەمیشە پیاو سەر دانوینی. چونکە ئەگەر کابرا ناتینگە یشتوو بێ، نەجابهت بە بێ دەسەلاتی تی دەگا... لەجیی خۆت دانیشه، مەبزوو... ئەم منداڵانەش هەر وا. ئەوانیش لەجیی خۆیان دادەنیشن. ئەو بەستە زمانانەش بەو سەرمايه چەند دەتوانن لەو حەوشە یه دانیشن یان یاری بکەن! هەرچەند ماشە لالا جییلیشن... " پاشان رووی کرده دایکم: "بزانە ئەو منداڵانەش چیان پێویستە، بلێ بۆیان بێنی. لیباسیکی بنهوه، شتیک... "

دایکم گوتی: "لە بیرم بوو، ئاغا... ئیستا با حەمە فەرەج بێ بزائم... ئاغا، چیدی ناخۆی؟"

"نا، ئیدی - بەزیادی کەن. چیشتیکی زۆر خۆش بوو. گوتت ناوی چ بوو؟"

دادە ئامین گوتی: "بوورش!"

"چیشتی خۆتانه؟"

"نا، بابە، هی رووسە کانه*"

"ئە ی نەحەت لەبایان...! بۆخۆیان ئەوه نەدە کەرو خواردنە کە یان ئەوه نەدە خۆش! هەموو شتیکی تێدایه، هیچی کەم نیه، خواردنیکی تەواوه - گوشت، سەوزی، چەوه نەدر" بیدە بە منداڵە کەش، بۆ ویش باشە."

دادە ئامین گوتی: "داومەتی بابە... بۆ سبە یینیش بۆم هەل گرتوه... "

"ئەگەر ماوه بۆ منیش هەل گرە... خواردنی منداڵ و پیرە پیاوان یه کە... ئەمن وئەو تووتکە ئیستا وهک یه کمان ددان ههیه... " لەپر خۆی خێ کردوه: "هە ی رووت رەش بێ"

* خواردنی ئەلمانیه کانه.

ناپیاو! ناخره که ی کاری خۆت کرد! تف له رووانت، بچ حهیا!" و شاقه لی که وایه که ی هه ل کیشا.

داده نامین منداله که ی رفاند و به سپایی شه پلاغه یه کی له سمته راکیشا... "ئیستا رام داشتی نه ت کرد! جارێکی دیکه مان بگری خوا هاوار!" منداله که گریا.

بام گوتی: "لێ مه ده... لێ گه رێ!..."

داده نامین گوتی: "بابه، له وه تا جه نابت پشتی ده گری، جواب ناداته وه..."

دایکم گوتی: "راست ده کا، ئاغا... مندال زوو تێ ده گا... ماشه لالا ته مه ش هه رچه ند هه ر بستیکه زۆر تێ ده گا. له ژوره که ی دیکه ش هه ر که دایکی لێی تووړه ده بی خۆی له باوه شی مه نیجی یان شیلانی داری. ماشه لالا مندالێکی شیرنه. خوا به دایک و بابی خۆی بیلێ!..."

خوشکه کان ته شت ومه سینه یان هینان و بام ئاته کی که واکه ی شوته وه.

سه ماوه ره که وه کول هاتبوو، داده نامین هاته وه، به ره لێینه چکۆله که ی له خۆی داو له بن سه ماوه رێ دانیشت، و "توتکه" ش دیسان له سه رکۆشی بام جیی گه رم کرد. له ده رێ بایه که توندی کردبوو، داری په نا به ره یوانی هه ر تاو ناتاوێک ده ستی درێژ ده کردو سووچی په نجه ره که ی ده خوراند. ته من هۆشم له لای سمۆره کان بوو: ئیستا چ ده که ن؟ هاوینی زۆر جار له م لکانه وه ده هاتنه به ره یوانی، ته گه ر که سی لێ نه بایه راوێچکه یه کیان ده کردو ده رۆیشتن. ئیمه له دووره وه ده مان دیتن و وامان نیشان ده دا که نه مان دیون...

داده نامین ده ورێک چای تێ کردبوو، خواردبوو مانه وه. تا ئیستا هیچ کاتیک بام لێی نه پرسیبوو له ئاگری چ قه و ماوه چ به سه ر خه لکی هاته وه. ته من زۆرم پرسیار هه بوو، بوخۆشم نه م زانی چۆن بوو که له نه کاو پرسیم: "داده نامین، چۆن بوو تورکه کان هاتن؟ ته گه ر هاتن چ رووی دا؟"

داده نامین سپی بوو، زه رد بوو، تووژیک ته ماشای حه وای کرد. وه ک ئه وه ی له نه کاو زه بریکت له سه ری دابی. چه ند چرکه یه ک وه ک گیژان ته ماشای ده وره به ری کرد، له پهر هه ستاو رویشته لای بام، ده ستی برد منداله که ی له سه ر کۆشی هه ل گرت و رویشت.

بام گرژ بوو، دایکم و خوشکه کانم به نیشانه ی ناره زایی له پرسیاره که ی من قولینچکی له چکه کانیا ن به لووتیان وه گرت و له بنه وه ته ماشای با میان کرد. جووته براهه له گولێ مافووره که رامان.

ده ده قیقه یه ک پێ چوو تا هاته وه. چاره کانی سوور هه ل گه رابوون، پشته لێوی وه ک پشته لێوی مندالی چوکه له که گریابی، هه لامسابوون... لێو ولووتی بریسکه یان ده دا.

ئیدی نه ئەو هیچی گوت و نه کەس هیچی لى پرسی. بەسەرھاتە کەم زۆر دواتر پچرپچر
لە خۆی و براکەى بیست. بەسەرھاتیکی بەژان بوو... باب ودایکی چوو بوونە ئەوبەر و
هەتا چەندین ساڵ بى سەر و شوین بوون.

وەسبەینى را هەوا زۆر خۆش بوو. باجم نیو سەعاتیک لە بەرھە یوانى دانیشت و بە
دووربینى چاوی لە دەشت و دەر کرد... ئەمن وبراکان و کارۆش لە حەوشەى تىر یاریمان
کرد... دادە ئامین جەکانى "رئوى" شوتبوو، و هەلى خستبوون... باجم چوو بوو
گەران. نیوەرۆش وەك جارن رابرد... رۆژ زۆر كورت ببوون، هەتا بە خۆت دەزانى شەو
داھاتبوو. بۆیە باجم ئیدی دوانیوەرۆیان نەدەنوست.

نانى نیوەرۆیەمان خواردبوو. باجم هەستا لە پەنجەرەى لای شىمالەوہى چاویکی لە
دەشتى کرد... چاك ورد بۆو، گنجى نیوچاوانى وىك هاتن... گوتى: "تئى نە گەیشتم...
ئەو دووربینەم بۆ بیئە بزائەم... بە سەھو نەچوم!" دووربینە کەم بۆ هیئە گوتى
پەنجەرە کە بەکەوہ بزائەم...! "پەنجەرە کەم کردوہ. باجم دووربینى بەچاویەوہ نا، و
گوتى: "ئۆۆۆ!... قەت وا نەبووہ... دەبوو لەم لایەوہ تەشرىفیان هاتبا... لە کوى
بوون!... رەحیمى بانگ کە!"

رەحیم هات.

باجم گوتى: "نیوەرۆیە تەشرىفیان هاتوہ!... لە پىش دا بەخائى بلئى میوانمان هەن،
نانىك دروست کەن، وریا بن، ئە گەر چىشتى شەوى رابردو و ماوہ، نەى هیئە سەر سفەر"
پاشانىش بە رەسوولئى بلئى ئامادە بن. سى چوار عەسکەر دیارن دین - بلئى یەك دوو
کەسانىش بنیڕیتە ئەوبەر، لای بەردەرەشان، بزائى ئەویش کەسى لىیە!"
کوئخا رۆیشت، باجم گوتى: "هەستە بەئامین و مندالەکان بلئى لە جى خۆیان بن،
پىویست نىە بچنە هیچ كوى - بە حوسىنىش بلئى بچى لەدواى مامۆستا... دواىە
هەستا، ئەلقەرئىزى دەرگای وچخانە کەى هەل گرت: "قەول وابوو ئەتۆ لەبیرت بى،
لە کەنەخۆ!" سەرم بەردایەوہ و رۆیشتەم.

چارە کىك - بیست دەقیقەى پى چوو تا گەیشتنى. لەپەنجەرە را دىتم: یەکیان سواری
ئەسپ یان هیستەر بوو، و دووشیان پىادە بوون... هەرسىکیان عەسکەر بوون: باش
چاوەشىك و دوو عەسکەر... بە کورتى، هاتن. تەفەنگەکانیان لەقولینچكى خوارەوہى
ژوورە کە لەتەنىشت کەوشکەنان بەدیوار هەل پەساردو دانىشتن... زۆر قەلس و قۆل. لە بن

لیوانه وه هیئدیك باسی سه گه که یان کردو کۆپهك کۆپه کیکیان* گرتسه وه... باجم وهك هه میسه له جیی خوی دانیشت: له کۆتایی لای جنووب, له ته نیشت سوپه که "باش چارهش له په نای په نجه ره دوو کهسه که ی دیکهش له لای خواره وهی. باجم لای شیمالی پی نیشان دابوو, رووبه رووی خوی, به لām باش چارهش قبولی نه کردبوو.

باش چارهش پیاوێك بوو چل و پینج سālē, دهم وچاپیان وچوارگۆشه, زگ زل, چۆله مه داچۆراو, چاوسوور وهه لاساو. بهرچۆله مه ی بهردهوام ئاره قه ی ده کردو به ده سه سه په کی چلکن و پیس هه ر خه ریکی وشک کردنه وه ی بوو. دوو عه سه که ره که ی دیکه بنیاده می ئاسایی بوون. دیهاتی تورك. باش چارهش ده مانچه ی به سه سته بوو. قه مچی شیی به ده سه ته وه بوو. قه مچی په که ی له په نای خوی دانابوو... تهنه نگیشی پی بوو, به لām تهنه نگه که عه سه که ره کان بۆیان هه ل ده گرت.

مامۆستا ش په یدا بوو. "یاالله" ی دوو مه ی له سه ر پلیکانان گوت وهاته ژوو. باجم یه ک پی له بهری راست بۆوه. به لām باش چارهش وه سه که ره کان له جیی خویان نه بزوتن. مامۆستا له بهری لای شیمال رووبه رووی باش چارهش دانیشت.

باجم گوتی: "مامۆستا, زۆر داوای لیبووردن ده که م که ته زیه تم دای. ته من بۆخۆم توروکی نازانم, گۆتم جه نابت زه جه مت بدهم - ته م زمان نه زانینه زۆر جار ده بیته هوی خراب لیك حالی بوون... به هه رحال ده بووری."

مامۆستا گوتی: "خوا ببووری... به هه رحال کاریکه که ده بی بکری... "هیئدی شتی به باش چارهش گوت و باش چاره شیش له وه لām دا هیئدی شتی گوت. مامۆستا گوتی: "وادیاره نانی نیوه رۆیان نه خواردوه..."

باجم گوتی: "ئیسنا حازر ده بی... ئیسه بۆخۆمان خواردوو مانه. نه مان ده زانی, خه بهرمان نه بوو." و به گالته گوتی: "بفرموو میوانی درهنگ وهخت گلەیی له سه ر خۆیه تی" و پی که نی. چاره پروان بوو جه نابی باش چاره شیش لوتفی هه بی و قسه ی خۆش به قسه ی خۆش وه لām بداته وه. به لām جه نابی باش چارهش لوتفی نه کردو وهك یه کانه خیسسه یه کی لی کرد. دیار بوو به نیازی شه ره.

دیسان مامۆستا هیئدی شتی گوتن "دانیشتین, ئیدی کهس قسه ی نه کرد. له و بهینه دا یه کینک له کچه کان (پیم وایه داده ئامین بوو) به تیژی به بهر ده رکه ی دا تی په ری, ده رگا که ی

* کۆپهك: سه گ. (تورکییه)

نهختيک هيڼايه پيش و پاش تاوڼک دهرگا که ی بردهوه دواوه ههر بهوتیژی یه گه پرایه وه ژووری دایکم. که ته و رویشته، کارو هاته په نا دهرگا و راست رووبه رووی باش چاوهش سهری وه چه مؤله ی کرد و چاوی له و عهسکه ره کانه وه بری.

مه جومعه یه کیان هیڼا... که ته و مریشکی سووره وه کراو و ماست وشتی دیکه له سهرو جه نابان دهستیان به خواردن کرد. له و بهینه دا و دپار بوو خو ناماده کردن ته او بووه. خشپه یه کی زور سووکم له سهرو پلیکانی لای روژتاوا بهر گوی کوهت، ته گهر به هه له نه چووبم - چونکه بای دههات و دهنگی شهقه و رهقه ی دهرگا و په نجه ره ی تیکه ل کردبوو. وادیار بوو جوجوئیکی ناشیانه م له خو م نیشان دابوو، بویه باجم گوتی: "هسته بچوو به ره سوولی بلئی بزانی له نیو تاوه دانی میوه یه ک شتی که پیدا ده بی، شووتی بی، کاله ک بی... ههرچی بی، مه حته ل نه بی."

ته من شاره زای ته م نهیڼی یه بووم، دهم زانی که ده بی ناماده بن، دهم زانی که باجم له روخسارو ره فتاری باش چاوهش را تی گه یشتوه که پریان کردوه هاتوه بو شهر دهم زانی له وه ده ترسی نه وه کاریکی ناشیانه بکه م و کاره که تی که بدهم... ههرچند نه شی دهویست له ژووری نه بم! چونکه هزی ده کرد له نیستاره شاره زای سیاستی عه شیره تگری بم و بزائم چ ده که ن و ده بی چ بکه ن، بو ته وهی له دواروژدا بتوانم به ره ی خو م له تاو دهر بیتم.

چووم وهاتمه وه... میوانه کان تازه له ناخواردن ببونه وه، و باش چاوهش نیستیکانی ددان تاژنه کانی به دهسته وه گرتبوو، له گه ل عهسکه ره کان ههر تهسته مبول تهسته میوولی بوو. ماموستا گوتی ده لئی بیری تهسته میوولی کرد ته وه" ده لئی له مائی تاغاکانی دیکه بو ددان تاژنینه وه که لک له پوشکه ی ته و گهسکه و ره ده گرن که له په نا دهر که ی دایان ناوه...

باجم گوتی: "وايه ئیدی، ههر ماله داب و شوینی خو ی هه یه... راستیش ده کار، به پوشکه ی ته و گهسکه که دوور له روتان هه موو پیسایه یه کی پی ده مالن ددانیان داژنه وه... به لئی ههر جییه داب و دهستوریکی هه یه."

ته مهش یه کی که له داهینانه کانی داده تامین بوو. فه قیره چه ندین روژ داده نیشت ددان تاژنی دروست ده کرد. دنیا یه کی دروست کردبوون و ههر مه جومعه یه ک نیستیکانی کی پری له سهرو داده نا.

دەورتيك چايان خواردەوہ... كويخا رەسوول ھات بە زمانى خۇي راپورتى دا: سەئىدى ناردۆتە ئاشى. بارەكانىش ئامادەن, ھەركامەى بە يەكئىك سپاردوہ. بۆ ئەوہى شك نەكەن, شووتىيەكيشى لەگەل خۇي ھىتابوو.

بام گوتى: "زۆر باشە... ئاگاتان لەئىستى ئەم پىاوانەش بى... مامۆستا بىزەھمەت بېرسە داخوا ئاويان داوہ يان نا. " مامۆستا پرسى, گوتيان نا. بام گوتى: "كەوايە ئاويشى بدەن... جارى كارم پىتان نيە - بەلام ھەر لەخوارى بن, نەوہك كاريك بىتتە پىش. كويخا رۆيشت.

چايەكەيان خواردەوہ. ھەوا زۆر تووش بوو " ئاسمان ھەرواوى بوو " ھەرچەند بايەكى توندى دەھات, مژ بەپەلە لەچياكانەوہ شوۆر بېزۆہ بۆ گەلئىيەكە. ھەر تاوہناتاويك با خۇي بە دەرك وپەنجەرەكانەوہ ھەل دەواسىو فيتووى لى دەداو فووى بە دووگەلكىشەكەدا دەكردو دەرۆيشت. بەلام ھىشتا دوور نەكەوتبۆوہ كە شەپۆلئىكى دىكە دەگەيشتە جى. لكەدار ھاوارى بۆ پەنجەرە دىناو پەنجەرە سەرى دەلەقاند... و لەشى رادەوہشانەد.

باش چاوەش رووى كرده مامۆستار گوتى: "ئەفەندى, مەپرسن بۆچى ھاتووين, با بۆخۇمان بلىين!?"

مامۆستا تەرجمەى كرد. بام گوتى: "بۆخۇتان دەزانن, ھەر داب نيە. لەميوانى ناپرسن بۆچى ھاتووى ميوان ناوى خۇي بەخۇيەوہيە. ميوانە, بەخىر بى, پىي لەسەر چاوان..."

باش چاوەش گوتى: "ئامىوانئىكى واش نيين مەئورىيەتەمان ھەيە... " و دەستى برد كوتەكاغەزىكى لەگىرفانى دەرھىناو دايە دەست بام... پىتەكانى وەك پىتى كليات و قورئان و كىتەبەكانى دىكە نەبوون" وەك ئەو پىتانە دەچوون كەلە سندوقە چايەكانى كەلكەتە نووسرابوون. بام چاويكى لى كرد و داي بە مامۆستا " مامۆستاش پىكەنيئىكى تالى ھاتى و گوتى: "ئەمنىش ئەم پىتانە نازام!"

بام گوتى: "ئىستا لىي بېرسە چى دەوى, چىيان تىدا نووسيوہ, نيوہرۆكەكەى چىيە, خۇ ئىمە ناتوانين بىخويىنەوہ."

مامۆستا پرسى و باش چاوەش روونى كردهوہ: بەدواى ژنيك دا دەگەرىن نەختىك كزەلە, لەقەدەر جوان, دەم وچاوسپى و كەمىك رەنگ پەريو, بە پرچىكى درىژى خورمايىيەوہ... مندائىكى شەش ھەوت مانگەشى ھەيە. ژنى ھۆسپ ھەرمەئىيە.

ئەو دەي گوت و وشە كان و پاشگر و پيشگره كان جيى خويان دەگرت و ويئە كەيان دەكيشايەو. ويئە كە تەواو بوو. روخسارى دادە ئامينييم لەبەر چاو بوو.

بايم سەرى راوەشانند...

باش چاوەش گوتى: "ھوكم دور... ھوكمەت*...!"

بايم گوتى: "باشە، ھوكمى ھوكمەتى وان بەمە چى. خۆ ئيمە تورك نيين. بفرەموو، ئەفەندى ئيەرە توركيە نيه، ئيەرە ئيرانە، لە جيەدا ئەتۆ لە خۆرايى ھاتويە ئيەرە! ئەمن نە مەئموورى دەولەتم نە نوينەرى ھوكمەت. ئەتۆ ئەگەر دەتەويئ لە گەل نوينەرى ھوكمەتى من قسە بكەى، دەبى بچى لە گەل سنوردار، قسە بكەى. ئيدارەى ھەيە" بەرپرسى ھەيە. پاشان، ژنە ھەرمەنى بۆ ديتتە ئيەرە، لە كوئرا؟ نازام... بەوان چى وبە من چى! ئەمن ليەرە دانە نيشتوم كاروگوزەرانى خۆم بە جيى بيتلم بزائم ژنى "مصييب" ھەرمەنى يان چوزاتم، "شلموى" يەھوودى دى يان نايە، بەمن چى! "بايم دەي زانى ماموستا لە مەسەلە كە ئاگادارە" ئەم قسانەى بۆيە دە كرد نەو ك يە كيئك لە عەسكەرە كان كوردى بزائى و بە ئەنقەست وا بنويئى كە حالى نابى.

ماموستا ئەمەشى تەرجمە كرد. باش چاوەش گوتى: "راپۆرتيان داوئەتى و... " بايم بە گالئە پيكرد نەو ھە گوتى: "بفرەموو درۆيان عەرز كردو. رەنگە راپۆرتى زۆر شت بدەن بە تۆ، بەلام ھەرەك گوتم ئيمە تۆ وەك مەئموورى ھوكمەت ناسين. ئيەرە ميوانن. ئەوئەندەش كە بۆتان باس دەكەم، لەبەر ئەوئەيە ميوانن. ئەگينا ھيچ ناچار نيم!"

باش چاوەش گوتى: "باسى ميوان نيه، ئەمن مەئموورم... ھەرمەنى، گاور ھاتۆتە ئيەرە. ئەمن دەي گرم و دەي بەم "ھوكم... ھوكم!" و بەتوورەيى دەستى بەو كاغەزەدا كە لە پيشى بوو... كاغەزەكە مۆر و نيشانەى دەولەتى پيەرە بوو...

دژ كۆرەوئەى "كارۆ" بەرامبەر بەم رەفتارە شتتەكى نااسايى بوو. تا ئيستاستى وام لى نەديبوو: ھەر كە باش چاوەش دەستى بە كاغەزەكەدا، خۆى بۆ ھيئرش نامادە كرد، بەلام وەك ئەو كە وەختى نەھاتبى يان چاوەروانى دەستوور بى، لە جيى خۆى دانيشتەو. چەند جار لە بن گەروويەو زۆر بە ھيواشى مپراندى، پاشان سەروملى راوەشانند و زۆر بە ئارامى لمبۆزى لەسەر زەوى دريژ كرد.

* - ھوكمى ھوكمەتە.

بام گوتی: "مامۆستا، دووباره بۆی روون بکهوه، بفرموو جهناب، ئەتۆ ئەگەر وه دوای که سیکی راکردوش کهوتی، یان کاریکی دیکهت هه بێ، ده بێ دهوڵهت ته کهت بۆ دهوڵهتی من بنوسی و دهوڵهتی من جواب بداتهوه، نهک ئەوه که سهرت داخه ی و وه پێ کهوی له ولاتیکی دیکه دا ههرمه نیان فلان و فیسار بگری... ئیستا که حوکمت پێیه، ئیستا که حکومهت ته کهت حوکمی پێ داوی، بهیه کجاری مالیاتی دواکه وتوشم لێ بستینه"

مامۆستا گوتی: "ئاغا، وهک ده بینم ئەم کابرایه بابایه کی زۆر خێله کی و نه زانه. با ههول بدهین مهسه له که به خووشی بریتیهوه..."

بام گوتی: "ئه من قسه یه کم نیه" ئە من هه ر له پێشه وهش عه رزم کردی میوانه، واته حورمهتی له سه ر من پێویسته، به لām... به لām ئە مهش زۆری پێ له به ره ی خو ی زیاتر راکیشاره - فه رمانان پێ ده دا!... ئە مهش به داخه وه خه تای ئاغا کان و خزم و خویشه کانی خو مانه. دار هۆره ی له خو ی نه بێ نا قه لشی. وهک هه میشه ئاغا کان له پێشی دادینه وه ئەم پیا وهش بابایه کی بێ مایه و نه خو شه، خو ی لێ گۆرا وه. ئە گینا بنیاده میکی ئاسایی چۆن رینگا به خو ی ده دا له ولاتیکی دیکه، له مالیکی دیکه به م زمانه له گه ل خا وه ن ما ل قسه بکا. به هه رحال، پێی بفرموو ئیمه خه به ریکمان له ژنی "مصیب" و فلان و فیسار نیه."

هیشتا مامۆستا هیچی نه گوتبوو، باش چا وهش به چاوی سووره له گه راوو به رچۆ له مه ی له تاره ق دا شه لاله وه گوتی: "حاجۆ!..."

بام زه رده یه کی پر له سوو کایه تی پێ کردنی هاته سه ر لیوان و گوتی: "حاجۆ؟ برۆ وه ی بینه!... هه تا ئیستا ژنی "مصیب" هه رمه نیی ده ویست و ئیستا حاجۆی ده وی! ئە دی ئیحسان پاشا؟" و پێ که نی.

باش چا وهش گوتی: "ئه مانه هه موو جاسوسی ئینگلیس... خائین...!"

بام گوتی: "برۆ بیان گره... خائین برۆ بیان گره!"

مامۆستا هه ولێ ده دا وه زعه که ئارام بکاته وه. بام گوتی: "مامۆستا بێ زه جمه ت بپرسه داخوا پێیان گوتوه ئە مانه لیڤه ن؟"

مامۆستا پرسی. باش چا وهش گوتی: "به لێ لیڤه یه" ژن و مندالی هۆسپ هه رمه نی لیڤه ن! و پشته دهستی چهن د جار به مافوره که دا دا "ئیره!"

کارۆ دیسان هاته سه ر ده ستان و له رو خساری باش چا وه شه وه را ما. چهن د جار له بونی گه روویه وه پچرپچر مپاندی. ترس له چا وه کانی ده باری.

مامۆستا گوتی: "تکا ده کهم تاغا، جه نابت نه ختیك دای شکیینه... نه وانه له مائی جه نابتن" خوا نه خواسته شتیك روو بدا خه لک چوزانن چ بووه... ههزار قسه دروست ده کهن!..."

بام گوتی: "وه لالا مامۆستا، ئەمن قسه یه کم نیه. به لām ئەم پیاوه زۆر ناتیکه یشتوو یه. ده فەرمووی به چ زمانیک قسه ی له گه ل بکه م که جه نابی پیی ناخۆش نه بی. ئەم کابرایه بریاری داوه که تی نه گا. نه گینا ئەمن قسه م نیه..."

مامۆستا گوتی: "ئیسستا ئە گهر تیزن بده ی ئەمن ده لیم یه ک دوومانگ له مه و بهر دوو مندالمان دیتن که له پشتی گویدرێژیکیان قایم کردبوون و رییان لئ و ن ببوو. به لām له وه به دوا هه رمه نیمان نه دیون..."

بام گوتی: "فهرموو."

مامۆستا ئەمه ی به باش چاره ش گوت "گوتی منداله کان هه رمه نی بوون، به سه ر پشتی ولاغه که وه خه ویان لی که وتوه" ولاغه که ش رییلی و ن ببوو، هاتیۆ ئیره.

باش چاره ش به گالته پییکردنه وه پیی که نی. بهرچۆله مه ی له زانند و به گالته پییکردنه وه له مامۆستای پرسی: "وه لاغه که سه لامیشی کرد؟! عه سه که ره کان له بهر خۆیانه وه پیی که نین" باش چاره ش له سه ر بی ته ده بی یه که ی رویشت: "نه ی گوت بۆ سه ردان هاتوه!... خۆ زمانی ویتان ده زانی!" دیسان عه سه که ره کان له بهر خۆیانه وه پیی که نین و سه ریان داخست. مامۆستا رهنگی تیک چوو...

"سبحان الله، پیاو تی ده مینی، نازانی بللی چی! ئەم کابرایه زۆر نه فامه - هه رچی به سه ر زمانی دا بی، نای گێرێته وه!..."

ئیدی هیچی نه گوت. باش چاره ش گوتی: "بۆ جواب ناده یه وه؟"

مامۆستا بی ته وه ی بام هیچی گوتبی، گوتی: "ئیه به م قسه خۆشانه تان شتیکتان بۆ نه هیشتی نه وه!"

بام گوتی: "ده لئی چی، چیت فهرموو؟"

"وه لالا تاغا بلیم چی... پیاو له گه ل ئەم جۆره که سانه تی ده مینی. نازانی ده لئی چی. به قه ولی پینشینان گووی ده خواو پیی وایه شه کری شکاندوه."

بام گوتی: "بی فهرموو. ئەمن به قسه ی ئەم جۆره که سانه ناره حه ت نام... هه ر ده بی بزانه ده لین چی. با بزانه له گه ل کێ به ره ورووم، ئە گهر تا ئیسستاش نه م زانیی"

"دهفهرموئ و لاغه كه سلاویشی كرد، نهی گوت فلانه كهس ناردوو په، یان نا، بۆ خۆی بهر یگاکه ی زانیوه به سهردان هاتوه. ده لئ لیبیتان نه پرسی؟ خو ئیوه زمانتان ده زانی... له گه ل بنیاده می وا پیاو قسه ی پی نامیتنی."

بام گوتی: "راست ده فهرمووی... راستیه که ی وا دیاره وهك فهرمووت ناخر زه مانه... به قهولی پیشینیان ههتا سهر بمیتنی... عه مه لان هه ل دینئ، قهت بووه، له ولاتی خۆت و له مائی خۆت، میوان بهو له بزه شیرنه قسه ت له گه ل بکا!... جه نابت ئیدی هیچ مه فهرموو - پیاوی کهر بۆ دواندن نابئ."

ماوه پهك كهس قسه ی نه کرد... باش چاوهش تاویك یاریی به قه مچی په که ی کرد، پاشان رووی کرده مامۆستاو گوتی: "تهو دوو منداله ی باست کردن، ئیستا له کوین؟"

مامۆستا به نارهحه تیه کی تاشکراوه گوتی: "ده پرسئ تهو دوو منداله له کوین؟" بام هه روا به بی موبالاتی گوتی: "چوزانم، هه ل بهت چونه جیگایهك... هه ر کهس دئ، ئاو ودۆیهك ده خواته وهو ده روا - خو ئیمه مه ئموور له سهر خه لکی دانائین بزاین ده چنه کوئ، چون رویشتون. حه تمه ن شه ویک له مزگه وتئ بوون و به یانی رویشتون..."

کابرا وهك تئ گه یشتی که قسه یه کی خه راپی کرده، ئیستا له سه ره خۆتر ده ووا. گوتی: "ئیه به لئین ده دن ته گه ر که سیکی وا هاته ئیره، یان به جیگاکه بیتان زانی، راپۆرتم به نه ئی؟"

بام چاویکی لئ کرد، ده ت گوت ته ماشای پیسایی ده کا... دوایه گوتی: "نه خه یر! چونکه ههروهك گوتم ته تو له بهر چاری من میوانیکی بیتگانه ی. ته تو باش چاره شی، مولازیمی یان میرئالای یان هه رچی هه ی بۆ ده ولته تی خۆتان هه ی" ئیره ههروهك پیم گوتی خاکی ئیرانه... سبه ینی له من ده پرسنه وه که بۆچی ریگام داوه یه کی وهك تو که به پیچه وانه ی قانون هاتوو په خاکی ئیران، بیته ماله کهم. ته من سبه ینی ده بی خه بهر به ده ولته تی خۆم بدهم، ده بی درۆیهك ساز کهم که بۆ وینه ریت لئ گۆراوه، له سنوور تئ په ریوی... پاشان داب وشوینی عه شیره تیه... په نابهر وهك مه ئمووریکی ده ولته تیه که بی ئیزن چوو بیته خاکی ولاتیکی دیکه... په نابهر، هه ر کهس بی، ئیره مائی خۆیه تی و ته من له جیاتی ده ولته تی خۆم به خیری دینم... ئیستا رهنگه ده ولته ته کهم سه ره نجام وهی نه گری و بیداته وه به ده ولته تی ئیه. به لام ته من ناتوانم. جگه له وانه ش، کام دین و مه زه ب ریگا ده دا که خانه خوی له سهر میوانی خۆی بیته جاسوس... ئیره ماله، هه ر کهس هات

پیی لهسه ر چاوان. ئیوهش ئیستا له دهولهتی خوتان یاغی بن وپهنا بۆ دهولهتی ئیران بینن،
 ئەمن به نوینه رایه تییه دهولهته کهم، به حورمهتی دهولهته کهم و به حوکمی دین و مهزه به کهم
 به خیرتان دینم و میوانداریتان لسه ده کهم... خیلاف عهرز ده کهم ماموستا! پاشان ئیدی
 ئهوه به دهست دهولهته که راتان ده گری، یان دهتان داتهوه. ئهوه به شهی پیوهندی به منسهوه
 نیه. ئەمن حه کهمی نیوان ئیوهوه دهولهت نیم. ئەمن کوردیکی ئیرانیم. ئەمن خانه خویم و
 ئیوه میوان..."

لهو بیئنه به ره یه دا دهنگی گریانی منداله کهی داده ئامین به رز بۆوه "کارۆ له بن
 گه روویه مه مراندی و دووباره به چوار چاوان چاوی له باش چاوهش و عهسکه ره کانه وه بپری.
 باجم رووی کرده من، گوتی: "بزانه ئهوه منداله بۆچی ده گری؟"
 منداله که بۆ لای باجم ده گریا... دهیه ویست بیته دیوه خانیه و داده ئامین نه یه ده هیشت
 و له ژوره که دا دهی گپرا. به لام هه ره که دای ده نایه زوی به گاگۆلکه وه پری ده کهوت بۆ لای
 دیوه خانیه.

باجم گوتی: "قهیدی نیه، بلی کراسه سپییه درێژه کهی بکه نه بهر و بی نیرن. بۆخۆت
 بیهینه، له بهر ده رگا داینی."

پیم وایه مه بهستی باجم ئهوه بوو که به هیئانی منداله که لهو جه نایانه حالیه بکا که
 مه سه له که زۆر سروشتییه و له لایه کی دیکهش به هیوا بوو به هاتنی منداله که وه رفتاری
 دلپاکانه ی، ئەم ئالۆزییه له نیو بچی.

چووم. داده ئامین کراسه سپییه کهی کرده بهر منداله که، دهستیکی به سه ره و چاوان دا
 هیئا "دوعایه که که با به سه یی بۆی نووسیوو، به ده رزییه فه رهنگی له سه ره شانی قایم کردو
 منداله کهی دایه با وه شم. منداله کهم هیئا، له په نا که وشکه نان دام ناو بۆخۆم چوومه وه
 جیی خۆم. باجم گوتی: "غارده وه ره... غارده وه ره! تا بارک الله!" منداله که به گاگۆلکه
 وه پری کهوت، چه ند هه نگاویک هات... سه ری هه ل بپری و به ترس و سه ره سو پرمانه وه
 چاویکی له ده ور به رکرد. باجم گوتی: "وه ره، وه ره لای بابه - غارده!" به لام مندال نیو چاوانی
 تیک نا، وه رسوو راو خیرا خیرا به ریگی خۆی دا گه رایه وه. باجم و ماموستا پی که نین. باجم
 گوتی: "رۆله، هه لئێ گره، با جله کانی تۆزای نه بن... بیسه بۆ دایکی!" غارم دا، له
 با وه شم کرد و بردمه وه.

باش چاوهش له پېر هاته سه رپاشووان. قه مچي يه كه ي هه روا به دهسته وه بوو.
 گوټی: "ئه من ده بی دایکی ئەم مندالە بیینم و چەند پرسیاړیکي لئ بکه م!"
 باجم سوور هه ل گه را، گوټی: "ئه من هیچ کات ریگا ناهم. میوان هه قی ئەم جوړه دەم
 دریزی یانه ی نیه... نا پیاوه زۆریان روو داوه تی... لاقی زۆر له بهر ی خۆی پتر
 راکیشاوه!... مامۆستا پپی بلئ له وه زیاتری نه کیشتی، چونکه زۆر خهراپ ده پسی... م
 باجم ئەمه ی به تووړه یی ته واوه گوټ.

هه رکه ئەمه ی گوټ، باش چاوهش به هه موو قه وه تی خۆی قه مچي يه كه ی له نیوچاوانی
 باجم راکیشا و دهستی بۆ چه كه كه ی برد... نه باجم، نه هیچ كه س چاوه پپی دژکرده وه یه کی وا
 نه بوون. چەند له حزه هه موومان وهك بریسکه لئی دابین له جیټی خۆمان رهق بووین و تاویك
 دواتر ژووړه كه به سه ریه ك دا رژا. یه كه م دژ كرده وه هیكارۆ بوو. به قه له مبابزیک خۆی
 گه یانده باش چاوهش و قه پی به ملیداکرد، به جوړیک كه باش چاوهش دهرفه تی چرکاندن
 په له پیتکه ی نه بوو... به لām هه ر چۆنیک بوو فیشهك ده رچوو و کارۆ و باش چاوهش پیکه وه
 گه وزین و دوو عه سکه ره كه ش په لاماری تفهنگه کانیان دا... باجم گوټی: "داده ی!"... دهنگی
 دوو ته قه ی له سه ر یه ك له ژووړه كه گه را... باجم له سه ر زگ خۆی به زهوی دا دابوو" یه کیک
 له عه سکه ره کان که وتبوو، ئەوی دیکه دهستی هه لئینابوو، یه عنی ته سلیم...

حه سەن په رده كه ی لادابوو، حه مه شیت و سه لیم له كه وشکه نان را رووی تفهنگه کانیان
 تی کردبوو. باجم هه ستا، گوټی: "ته قه مه کن!" ماله كه پر له قاوو قیژ بوو... هه موو ئەو
 رووداوانه له ده قیقه یه ك دا قه رما بوون.. كه س رهنگی به روانه وه نه مابوو... مامۆستاش
 له وه ر که وتبوو!

مامۆستا بۆچی!؟

باجم گوټی: "سبحان الله! ئەم ناپیاوه نه فامه چ کاریکي داینه ده ست!... ناپیاوه
 که ریك بوو پری ته ویله، دهك خوا له بابه که ره که ت خۆش نه بی!... سه د ره حه مت
 له که ری...!"

بی ئەوه ی گوټ بداته باش چاوهش و عه سکه ره كه چۆ لای مامۆستا... "چ بووه...
 کویتته!" مامۆستا خوینی به شانی دا ده هاته خوار" کارۆ هه روا قورگی باش چاوهشی
 گرتبوو به ری نه ده دا و به توندی سه ری راده وه شانند، و ده ی قروو سکاند. باجم بانگی
 کرد: "ئامین... وهره!" داده ئامین هات، چاو به گریان و رهنگ هه لئیزکاو و سه رگۆنا

رووشا و سەر سوورماو... هه موو هاتبون، به لام بهروالته کاتیک گویان لهدهنگی باجم
 بیوو، و زانیوویان که شتیکی نه بووه، نه هاتبونه ژووری دیوه خانئ.

باجم گوتی: "رۆله، چاریکی ئەم سه گه بکه - ئیمه دههقهتی نایهین!"

داده ئامین کارۆی له تهستۆی باش چاوهش هه ل پچیری... باجم گوتی: "رهحیم غارده
 سوئی رهحمان بانگ که - بلئ دهрман و کهل و په لیش له گه ل خوئی بیئی، زوو!" و
 بوخوئی چاری ده مامۆستاره بری. مامۆستا زیندوو بوو - شانی قه لشیبوو... سبحان
 الله، باش چاوهش دهت گوت سه د سا له مردوه: شاره گی ملی پسابوو، قورقورۆچکه و
 گه رووی هه ل درابوون. باجم گوتی: "ئه وه بۆیه دهنگی ده رنه دههات!" به و راهه شاندهی کارۆ و
 به و شه ویلاکه به هیزه ی هیچی بو نه هیشتبوو. گولله بن پیلی کارۆی سمیبوو، له بن
 پیله که ی دیکه ی هاتبۆدهر و له مامۆستا درابوو! سبحان الله!

دی به که شله ژابوو، هه موو له مائی خویمان خر بیوونه وه. باجم گوتی: "ره سوول، برۆ
 پییان بلئ هیچ نیه. بلئ زۆر سوپاس... له سایه خوایه وه به خیر گوزه را... با بچنه وه
 ماله کانیان... شوکور به خیر گوزه را!"

تاویک ته ماشای ده ور به ری کردو گوتی: "ئه مهش به رنه ژووری نوکهره کان!" فه قیره
 ده پارایه وه: "خه تای باش چاوهش بوو... ته من خه تام نیه!... ره حم پی بکه ن!..."

باجم گوتی: "بروانه، بروانه... عه سکه ره به لای خووه. تورکی نه له سه رکه وتن دا بیینی
 نه له شکان دا. ئیستا ته گه ره زعه که جوړیکی دیکه بووایه، ره حمی به ژن و مندال و ورد
 و درشت نه ده کرد!... بی به نه خواری، هه ره له وی بی تا بزاین دوایه چیی له ده که یین."

مامۆستا هۆشی هه بوو. کارۆ بی حال بوو، و داده ئامین ده ی لاوانده وه و حه یوانه که
 ده ی قرووسکاندو برینه که ی ده لسته وه.

باجم به داده ئامینی گوت: "رۆله به جوړیک هیوری بکه وه تا ته و جه راحه دی، به لکوو
 خوا ره حم به ویش بکا... جارئ با هه ره لیتره بی، دوایه ده ی به یینه چیی خوی... ته گه ره پیته
 باشه بی به یینه ته و وچخانه ی ته نیشته ژووری جووته براکه... مه گری کوړم... ماشه ئلا
 بوخوتان پیان... مه گرین!" رووی قسه ی له شاهۆ و وه سمان بوو.

KKK

بام گوتی: "ره سوول بلئی بچنه مزگه وتی ئەو دار تهرمه بینن، که لاکئی ئەم نه فامه و ئەو عهسکه ره هه ژاره بهرن. له سهه تاته بهردی هه زه چو که که یان دانین و دهرکی هه زخانه کهش باش داخه نه وهک جانه وه ریک بچیتته سهریان... هه رچه ند ئەم هه یوانه ئەوهنده گهوج بوو پیم وانیه هیچ جانه وه ریک لئی نیزیك بیتته وه... ئەم عهسکه ره هه ژارهش به ئاوری ویده سووتا."

مزگه وت دوو هه وزی هه بوون، یه کی گه وه و یه کی چو که له: هه وزی گه وه به تاته بهرده کانیه وه تاییه تی نوێژ کردنی به هارو هاوینان بوو، و هه زه چو که کهش تاییه تی خوشتنی پیاوان و مردووشوتن بوو.

دار تهرمه کانیا هینان و جه نازهی باش چارهش و عهسکه ره که یان بردن و ژوره که توژیك چۆل و تارامتر بوو: که لاکه کهشی هه ره زا گران بوو، بهو چاره هه لئساوهی و بهو بهرچۆله مه داچۆراوه یه وه...

ماموستا هه روا که وتبوو "بام گوتی هه تا جه راحه که دئی چه ند بر دار له کوره خانه که باوین، نه وهک پیره پیاو سه رمای بی" پاشان له ژوروی ژنان را رایه خان بهرنه ئەو ژوروی دیکه رایان خه ن و لهوئ جیگای بۆ سازکه ن.

ماموستا به هه لته کاندنی چاووبرۆ تییگه یاند که هه ز ناکا لیره بی و پیتی خو شه بچیتته وه مائی خوی. لهو بهینه دا بام و وان قۆلی که وایه که بیان هه ل دریبوو، و ماموستایان له سهه تهنیشتی چه په ی دریژ کردبوو، و جیگای لیدران و دهرچوونی گولله که یان به ده سه سه ره گرتبوو "بۆنی کۆنه په رۆی سووتا و ژوره که ی پر کردبوو، هه نگوینیان هینابوو، ده یانه ویست برینه که ی پی برژیننه وه... که جه راحه که هات ته ماشای برینه که ی کرد، سهه و خوار و راست و چه پی به دههستی کرد... ماموستای فه قیر گرژ ده بوو، و لیتو و لووتی تیک ده نان به لام هیچی نه ده گوت.

بام گوتی: "ره حمان، چۆنه؟ شوکور کاریگه ر نیه؟"

"نا ئاغا، لەسايە خوايەو شتێك نیه... بەلام خوا رەحمیكی گەورە پێ کردووە - قامكێك ئەملا تر بووایە ئێسکی شەپیلکی هەل تە کاندبوو... خوا رەحمیكی گەورە کردووە..."

دەستی بە کار کرد. داوای ئاوی گەرمی کرد. سەماوەر دەکوێ، کچەکان رایان کرد ئاوی کوئیویان هینا. داوای تەنزلی کرد "لەسندوقی دایکم دا هەبوو کوتیکیان بۆ هینا. جەرەح برینە کە شوتەو، میلی دە برینە کە گێراو وەك خۆی دەگوت کوتە گۆشتە سووتاوو رزیوکانی دەر هینان. هەموو گیانی مامۆستا لە ئارەق دا شەلاڤ ببوو. دلۆپە ئارەقی درشت بە نیوچاوانیەو بوون. باجم گوتی: "رەسول، دەسەسپەیدەك لەو کچانە وەرگرە، نیوچاوان و دەم و چاوی مامۆستای پێ بسپەرە!"

لەو بەینەدا ژن و مندالی مامۆستاش بە گریانەو گەیشتنی، و ژوورە کە پێ بوو لە زیرو هۆر.

باجم گوتی: "مامۆستاژن، هیچ نیه شوکور... وەرە پیش بۆخۆت بیبینە... رەحمان خەریکە دەرمانی دەکا... باشە ئیدی... قەزاو قەدەرە..."

مامۆستا زەر دەیه کی کرد و گوتی کە وەزعی باشە.

باجم بە دایکمی گوت: "جاری مامۆستاژنی بەرنە دیوی خۆتان با هەتا کاری رەحمان تەواو دەبێ ئیستیکانە چایەك بخواتەو..."

داده ئامین رای کرد دەسپەیه کی سپیی خاوینی هینا دایە دەستی کوێخا رەسول... سەگە کە توند قرووسکاندی... جەرەح تازە پێی دەزانی کە سەگە کە لە دیوێ خانییە. بە سەرسوورمانەو چاوی لە باجم کرد. باجم گوتی: "پیت سەیر نەبێ - ئەگەر ئەم حەیانە نەدەبوو، ئەو حەیانە مشووری خواردبووم - و ئیستا لەو دنیا بووم... حەیانێ بەستەزمانیش بریندارە... کە کاری مامۆستا تەواو بوو، دەبێ ئەمیش دەرمان بکە... دوایە بۆت دەگێرەو... ئامین، رۆلە، هەتا کاری مامۆستا تەواو دەبێ، ئەتۆ کە لە ئەخلاقێ شارەزای، مووی دەوربەری برینە کە هەل پاچە، با جەرەح بتوانی دەرمانی بکا..."

"بە چاوان بابە..."

کاری مامۆستا تەواو بوو، و جەرەح تۆزی "سەوزە گیا"ی کە لە دنیا دا بە ناوبانگ بوو، بە برینە کەدا کرد و مەلحەم و پلێتە یۆ دانا... باشە، ئیستا چ بکەن؟ مامۆستا پێی چەقاندبوو کە بچیتەو مائی خۆیان. باجم لە جەرەحە کە پرسی: "مەترسییە کی نیه... ئەتۆ زامنی؟"

جەراح گوتی: "ئاغا، زامنی ھەمووان خوایە، ئەمن چ کارەم کە زەمانەتی بکەم!..."
باڤم گوتی: "مەبەستم ئەو یە داخوا بزواتنی خەتەری ھەبە!... ئەگەر نیەتی ھیچ -
ئەگەر ھەبەتی، با لێرە بێ، مائی خۆیەتی."

جەراح گوتی: "بەفکری من ئاغا، خەتەری نیە، ئیستا ئیدی ئیرادەیی خوا بەچیە و چ
دینیتە پیش، ئەمەیان ئەمن نازانم."

باڤم گوتی: "زۆر باشە، ئیستا بەجۆریک بیبەینەو کە برینەکە یە کولییتەو!"
"بە دارتەرم ئاغا!"

باڤم ھات، لەتەنیشت مامۆستا دانیشت، بە پیکەنینهو گوتی: "مامۆستا، نارەحەت
نابی بەو دارتەرمە ی کە ئەو نەفامەیان پێ برد، جەنابیش بەرنەو مائی؟ نارەحەتیش بی
چار نیە... ناپیاو ھە ژنان دەلێن دووسی تەختە ی کەم بوون... دە ی خوا عافوت نەکا
کابرا، بۆ کاری داتە دەستمان! ئەگەر ئەم ھە یوانە نەبا، ئەمن ئیستا لەخزمەت جەناب
نەبووم...!" ئەمە ی گوت و پێ کەنی.

مامۆستا زەردە یە کی کزی ھاتی و گوتی: "ئەشھە دوو، وایە... نەخەیر، قەیدی
نیە..."

کوێخا گوتی: "ئاغا، دارتەرمە کان دوو بوون. ئەو دوو یان ھەریە کە ی بەدارتەرمە ی
برد."

باڤم گوتی: "راست دەکە ی، ھیچ لەبیرم نەبوو کە کوژراوە کان دوو بوون، ئەمن تا ئیستا
پێم وابوو ھەر ئەو باش چاوەشە گەوجە بوو. ئەو عەسکەرە بەستە زمانەش تێدا چوو!...
ئەو دارتەرمە بێنەو کە عەسکەرە کەتان پێ برد. ئەم عەسکەرەش بە تەنیا بەجی
مەھیلن."

"نا قوربان، ھەمەشیت ھە ک شمر بەسەریو ھەستاو، چاوەروانە ئاغا پێی بلێ ھەتا
گوللە یە ک لەتە پللی سەری بەدا..."

باڤم گوتی: "پێی بلێ کاری پێی نەبێ، فەقیرە... مامۆستا، چات پێ دەخوریتەو،
شووتی ناخۆی؟"

مامۆستا بەھەلتە کاندنی چاوەرۆی تێگە یاند کە نا. باڤم گوتی: "رەحمان، ئیستا
مامۆستا پاریزی چیە، دەبێ چ بخوا - پاریزی ھە یە؟"

جەراح گوتی: "شۆرباری مریشکی لەگەڵ کەمیک گوشتی سنگ یان رانی مریشک...
بەلام "تینگوشین" نا، نامەوئ تین بەبرینە کە ی بگا."

باڻم گوتی: "که وایه پاریزیکي وای نیه؟..."
"نه خه یر..."

داده ټامین به ږنگ بزرکاوې به ههر زه همه ټیک بو - به ناز و لاواندنه وه - کوټکی دهوروبه ری برینه که ی کاروی هه ل پاجیبوو، و کارو ټاماده بو... چاوه کانی پر له پارانه وه بوون... برینه که ی ده لسته وه و ده ی قرووسکاند.

دار تهرمه که هات. به هیواشی ماموستایان هه ل گرت وله سهر دارتهرمیان دانا، لیفه یه کیان پی هه ل کیشاو زور به پاریزه وه له پلیکانه کان بردیانه خوار. ژن و منداله که شی هاتن. هه موو جگه له جه راح و داده ټامین هه تا بهر ده رگا له گه لئې چوون. له بهر ده رگا باڻم گوتی: "ټیوه ته شریف بهرن... ته منیش ههر که کاری ټم حه یوانه ته و او بو، به خزمه ت ده گم... باوه ږ بفرموو هه قی ژیانی به سه رمه وه هه یه."

هاتینه وه دیوه خانې. باڻم گوتی: "چای بو ره همانی بینن... بو هه مووان بینن... ره همان ماندووی، نه خټیک بجه سیوه، پاشان. ته منیش ماندووم. نه حله ت له بابی. شه ږیکې خه راپی ساز کرد، ټو کابرا نه زانه! دیار بوو پریان کرده." ده ستیکې به نیوچاوانیې داهیتا. جیې قه مچی یه که به قه دهر قامکیک هه ستا بوو.

"ریوی" به باوه شی داده مه نیجه وه بوو، ههر له دوره وه له سهر پلیکانان باوه شی بو باڻم کرده وه" داده مه نیج ویستی بچیته ژووری خو یان، منداله که ده ستی کرد به په له قازه. باڻم گوتی: "بی هینه... وهره، وهره!" مندال خوی له باوه شی باڻم هاویشته، گیرفانی سه لته که ی پشکنی، کلؤ قه نده که ی ده رهیناو به باجی نیشان داو به ده میه وه پی که نی. باڻم گوتی: "هه ی فیله زان! ته تو له مه ټاقلتر بووی. ههر که چاوت به قه لافه تی ټو گه وجه که وت گه راپیه وه... ته تو زور زرنگی... ده بوو به منیش بلئی - ره فیقیکی زور خه راپی "ریوی"!... به لام چاکت کرد گه راپیه وه، زراوت ده چوو، تی گه یشتی؟ ټم زراوه چو که ټت ده چوو!... پیستی سنگی له سهر مه مکی به دوو قامکان گرت و به خو شه ویستی یه وه کیشای و رای وه شانده. رووی کرده داده ټامین و گوتی: "خوا ره همی کرد، ټه گینا ټم منداله هه م ده توقی و هه م ده بهر پییان ده چوو... سه گبابه که ریگ بوو پری سه د ته ویله! هه ی نه حله ت له بابت که بوویه باعیسی مه رگی ټو لاهه به سته زمانه ش!... رو له، قه دری ټم حه یوانه بزانه. ده بی سه ربه سهر به جه واهیری هه ل کیشی... هیچت لیې وه چاو نه بی. ههر خوار دنیکت پی باش بوو بووی دروست که... ده ته وی له کوئی دانئی؟" داده ټامین به گریانه وه گوتی: "بابه، خه جاله تم." باڻم نیوچاوانی ټیک نا. "ټه گهر ټیزن بده ی باههر

له جیبی خۆی بی، نایه وی له منداڵه که دوور بی. چاوی له منداڵه که نه بی له بهین ده چی...
 سه ر پلیکانه که گه وه یه. ته من بوخۆم تاگام لیبی ده بی."
 باجم گوتی: "زۆر باشه، رۆژه، هه ر کوی به باش ده زانی... تاگات له و جووته برایش
 هه بی، ته م به سته زمانانه ش نارحه تن." براکان ده گریان.
 "به چاوان بابه، خه جاله تم... که نیوچاوانی جه نابت ده بینم... له بهر گریان قسه که ی
 پی ته واه نه کرا... ده له رزی.

"قه یدی نیه رۆژه، دیتته پیتش - قه زاو قه ده ره...!" ئاوری دایه وه سه ر منداڵه که،
 ده سته به نیوچاوانی دا هیتنا: "دیوته ریوی؟ بقه بووه!" منداڵ ده سته چکۆله که ی به
 نیوچاوانی باجم دا هیتنا لاواندیه وه: "ته ها، چابۆوه!" هیتنا زمانی نه پشکووتبوو، به لام
 مه به سته خۆی ده گه یاند.

باجم گوتی: "ئه ی، ده ر دو به لای تۆی بسته منداڵیک له سه ری هه رچی کورد و تورکی
 نه زانه بکه وی. ته تۆ به و منداڵیه ت ته ده گه ی...!"

سۆفی ره حمان گوتی: "ده می نابه سته، داده، قه پم پیتا ناکا؟"
 "نا مامه سۆفی، پیتوست نیه، بوخۆم له لای م هه یچ ناکا."
 جه راح ده ست به کار بوو، و حه یوانه که گوتی بو لاواندنه وه ی داده تامين هه ل خست و زۆر
 به ئارامی خۆی له بهر تازاره که راگرت.

"باشه، ئیستا بو ته وه ی برینه که نه لیبسته وه، ده بی بی به ستین. کوته په رۆیه کم ده وی
 که راست و چه پ شانانی به ستم... په رۆیه ک، به نیک، شتیکتان هه یه؟"
 دایکم گوتی: "جاومان هه یه، سۆفی ره حمان. جاو ده بی؟ زۆریشمان هه یه."
 سۆفی ره حمان گوتی: "به ئی ده بی و زۆریش باشه...!"

دایکم به داده تامينی گوت: "رۆژه، بوخۆت بچۆ بی هینه." کلیلی یه غدانه کان هه موو
 به داده تامين بوون. پیتتر، دایکم کليله کانی له به رۆکی خۆی قایم ده کردن و ته گه ر
 میوانیک، که سیک ده هات و شیرنیاتیک، شتیکی پیتوست ده بوو، بوخۆی ده چۆ سه ر
 یه غدانه که و دووباره کليله کانی له به رۆکی ده دانه وه. متمانه ی به کچه کان نه بوو. له وه تا
 داده تامين هاتبوو، کليله کان به و بوون و کچه کان هه رچه ند وه سه ر خۆیان نه دیتنا، به لام به و
 کاره ی دایکم نارحه ت بوون.

سۆفی ره حمان برینه که ی به ست و داده تامين و ره حیم و باجم و ره سوول چوار به چوار
 حه یوانه که یان له جیبی خۆی هه ل گرت و بردیانه سه ر پلیکانان. باجم گوتی: "شیلان، رۆژه،
 دنیا به ره به ره سارد بووه. غارده ته و لم ده بیته بۆی راخه... له پاشخانه ی ژووری
 براکانه... " غارم دا، هه تا ته وان گه یشتنی لم ده که م هیتنا و رام خست.

حەيوانە كەيان داناو ھاتنەو ە ديوەخان... دادە تامين تاو تىك لە لای ماىەو ە ھىلكە وروۆنى
 بو دروست كوردبوو، ھىناى و لە پىشى دانا...
 باجم بە داىكى گوت: "ئىرە چ لى بکەين، فاتم، ئەو ھەموو خوين و چەپە لىيە!؟"
 داىكم گوتى: "دەبى بلىين بى شۆن."
 باجم گوتى: "كەنگى؟"
 "ھەر ئەمشەو. نابی بىلین وشك بىنەو... بە رەھىمى گوت: "كارە كەرە كان لى
 بوونەو؟"
 "بە لى خام، لە مەيژە" مەر ھاتبوو، كە چى ئىمە ھەر پىمان نە زانىبوو كە تارىك بوو ە
 شەو داھاتو!

داىكم گوتى: "زۆر باشە. كەوايە ئەم دوو فەرشە زۆر بە ھىواشى كۆ بکە نەو ە بيان بە نە
 ھەوشەى. ھەر ئىستا بيان شۆن و بەسەر ديوارىيان دا بدەن" ئە گەر ھەوا خۆش بى، ھەتا
 سەبەينى وشك دەبنەو... دوايە ھەسەرە كانىش بەرن... شىلان، مەنىچ، رۆلە، ئە گەر
 خريان كوردنەو، ئىوھش كۆنە پەرۆيەك بىنن بە پەرۆ بىسپرنەو!"

فەرشە كانىيان لول داو بردىانن... باجم راو ەستا بوو، دوو دل بوو. داىكم بە كچە كانى
 گوت: "بزانن ئارى گەرمان ھەيە... سەماوەر داىيسا. ئاوى گەرم بىنن بابتان دەست و چاوان
 بشوا... دەبى بچى سەرىكى ئەو موسولمانەى بد... " مەبەستى مامۆستا بوو.

باجم لە پەنا پەنجەرەى راو ەستا بوو، و لە فەرەو چوو بوو. ئاوى داىەو، گوتى: "يە كجارى
 جلە كانىشم بو بىنن با خۆم بگۆرم" نا، مەيان ھىنن، دەچم لە ژورە كەى ئىوھ خۆم دە گۆرم.
 ئەمانەش بدەن بيان شۆن... پىس بوون. ھەرچۆنىك بى دەستمان لەم حەيوانە داو ە -
 ھەرچەند سەد جار لەم خەلكە بەروالەت موسولمانە خاوينترە... ئەى دەردو بەلات
 لەسەرى ھەرچى ئىنسانى بى ماىەو ناتىگە ىشتو ە بکەوى!... " پاشان ئاوى داىەو لای
 داىكم: "شتىكم وەبىر ھاتەو... ئەمشەو تازە چوو - ئەمشەو ھىچ، بەلام بەيانى زوو
 چوارپىنج مەرىشكان بو مالى مامۆستا بنىرە. ئە گەر بوخۆمان نىمانن، بنىرە لەنىو
 ئاوەدانى بکرن. بەلام زوو بيان نىرە، ھەو لى بەيانى لە گەل ھىندىك برىنج وروۆن - فەقىرە
 بوخۆى دەست كورته. لەبىرت نەچى. ئەمشەو ىش بوخۆتان گۆشتاوتىك لى نىن و بە
 مەجومعەو ە بوى بنىرن... "

باجم دەست و چاوى شوتن، و جلە كانى گۆرپىن و چووينە مالى مامۆستا...

KKK

ئەو شەو درەنگ وەختىك لەمالى مامۆستا را هاتىنەو. لەوى بووين هەتا شىويان لەمالى خۆمانەو بۆ هينا. وەزعى باش بوو، هەرچەند تاى هەبوو، و بەردەوام ئارەقەى لە لەشى دەچۆرا.

شىومان لە ژورەكەى دايكم خوارد "رئوى خەوتبوو، بايم وەرەز بوو، هەرچەند لەبەر دلى مندالەكان وەسەر خۆى نەدینا. بەدایكىم گوت: "توتن وپەرمان لە مالى دا هەيه؟..."

دايكم گوتى: "بەلى، ئاغا، دەبى هەمان بى... " و بە دادەئامىنى گوت: "ئامىن، رۆلە، لەيه غدانە گەرەكەدا لەبن جله كان دايە... لە كىسەيهك دايە لە گەل پەرە سىگار. برۆ بىنیه بۆ بابت!"

دادە ئامىن كىسەكەى هينا: "ئەمەيه دايە؟"

"ئەدى، رۆلە!"

بايم گوتى: "بۆخۆت بۆم وەپىچە. ئەمن باش نازام."

دايكم يەكەم سىگارى پىچايەو و دايە دەست بايم، و دادە ئامىن شەمچەى هينا و دايكم دووبارە خەريك بوو.

بايم گوتى: "هەر ئەو چوارپىنجەى پىچاوتوتنەو بەسن... ئىشتيام بۆ چووبوو... زۆران مەپىچەو."

دايكم گوتى: "باشە ئىدى، جارى وايە پىويست دەبى... دىتە پىش... بەراست ئاغا، چ بوو... بۆ واى لى هات؟..."

بايم پىكەنىنىكى تالى كرد و گوتى: "وہللا بلىم چى... يادۆ لەوى بوو، هەموو شتىكى دىت و بىست... سەگباہە زۆر نەفام بوو، زۆرىشيان پر كردبوو... غەفوورئاغاي خزم و خویشمان خەراپى دەرس دادابوو. (غەفوورئاغا كورە پوورى بايم بوو) وەختىك سەرۆك عەشیرەتىك - ئەویش چ سەرۆك عەشیرەتىك (دايكم گوتى: "لەمالى دا نىە دانەى برويشى، دەعيەو دەمارى كەرىك ناى كىشى") لە بەردەم پى پەتەيه كى ناتىگەيشتوو

دادیتتهوهو هەر دهقیقهوسانییه جارتیک ئەفەندی ئەفەندی لێ دەگریتهوه، ئەمه باشتر چاوه‌ڕوانی ناکرێ! ئەو کەرانه ئیدی ئەوه‌نده تێناگەن کە بزانی گورگ ئەگەر ئەمەری دا ناپرسی ئەمە هی مائی کییه. بەم ئەفەندی ئەفەندی گوتنه سه‌گبابه‌یان شیت کردبوو. به‌ قه‌ولی مامۆستا گوی ده‌خوارد و پیتی وابوو شه‌کری شکاندوه! سه‌گبابه‌ به‌هیچ باران باشاری نه‌ده‌کرا. ده‌ی‌گوت ئەمن ده‌بی ژن و کچ و بووکە کانت بیسنم! هیندی پرسیاریان لێ‌بکەم...! باشه ئیدی وای لێ‌هات. (پیم وایه‌ له‌بەر خاتری دلی داده‌ تامينی باسی قه‌مچیه‌ که‌ی نه‌کرد) هه‌رچه‌ند ده‌روانم و ده‌بینم ماوم به‌و وه‌زعه‌وه‌ زیاتر وه‌ک مۆجیزه‌ ده‌چێ. له‌و نێوه‌دا مامۆستای فه‌قیر و ئەم حه‌یوانه‌ بوونه‌ قوربانی!...

دایکم گوتی: "نا، ئیشه‌ لالا خوا ره‌حمیان پێ‌ده‌کا. پیاویکی باش و به‌دینه. حه‌یوانه‌ که‌ش به‌ فه‌رمایشتی خۆت هه‌زار کرور دینێ... سو‌فی ره‌حمان ده‌ی‌گوت له‌ سایه‌ خوایه‌وه‌ خه‌ته‌ری نیه‌."

"نا، به‌روالته‌ خه‌ته‌ری نیه‌، ئیستا بزانیان خوا چ ده‌کا... به‌سته‌زمانه‌ له‌و نێوه‌دا هه‌یچ گوناحی نه‌بوو... ئیستا ئەمن هه‌رشتیکی... به‌لام ئەو فه‌قیره‌ نه‌سه‌ری سیری بوو، نه‌ بنی پیاوی... به‌لام ئەم زانی ئەم سه‌گه‌ چۆن له‌وی را هه‌اتبۆ ئەم به‌ری‌ده‌رگا! پیاو سه‌ری له‌ کاری خوا سو‌ر ده‌مینێ... خوا ئەگەر نه‌یه‌وی مقدریک بقه‌ومی، له‌ بن عه‌رزیش بی وه‌سیله‌ی بۆ ریک ده‌خا...!"

گوتم: "بابه، داده‌ تامينی کارۆی هینایه‌ وی."

"نا!"

"با ئەو هینای... له‌ خۆشی بپرسه... وانیه، داده‌ تامين؟"

داده‌ تامين گوتی: "به‌لێ بابه، ئەمن هینام."

بایم گوتی: "به‌لام چۆنی دۆست و دوژمن لیک کرده‌وه، ئەمن له‌وه سه‌رم سو‌رماوه!"

داده‌ تامين گوتی: "ئەمن پیم گوت، بابه، به‌تاماژه نیشام دا... بۆ کاکه‌ یادۆم باس کرده‌وه، هۆسپ زۆری زه‌حمه‌ت له‌ گه‌ل ئەم سه‌گه‌ کیشاوه. له‌ فرسه‌قه‌ رییه‌ک را بۆنی دوژمن لیک ده‌کاته‌وه. دۆست و دوژمن به‌چاویکردنیک ده‌ناسی. هه‌ر هه‌وه‌لی که‌هاتن ئەمن وریای بووم. چاویکی له‌ من کرد، تێگه‌یشتم که‌هه‌ر ئەوده‌م ده‌یه‌ویست خۆی پیندا دا، ئەمن نه‌م هیشته‌. قامکم له‌سه‌ر لیۆم دانا، گوتم بیده‌نگ بی. دوايه‌ گوتم بچێ له‌وی دانیشی و وریای... بابه، جه‌نابت هیشته‌ باش شاه‌زای ئەخلاقی نه‌بووی: که‌چاو له‌ دۆستی ده‌کا، چاوه‌کانی پر ده‌بن له‌خۆشه‌ویستی..."

بايم گوتى: "سبحان الله... رۆلە، ھەوئى كە ھاتى و گوتت لە چياوبەندەنان خەوتوى بەراستى پيىم سەير بوو. باوەرم نەدەکرد كە ژنيكى جحيلى بيديفاع توانيبهتتى سى چوارشەو لەدەرئى ھەمىنى، بى پشەت وپەنا... بەلام بەو سەگەو دەكرى بە خەيالى ئاسوودەو بە نيو لەشكرىك دوژمن دا ھات وچۆ بكەى... خوا بى پارىزى، دەردوبەلاى لە سەرى پياوى ھە غەفور ئاغا بەدا... ئەمشەو چيت داوتى؟ ھەرچى پيىت باش بوو بۆى دروست كە رۆلە، چت لى وچا و نەبى، ھەيفە!"

دايكم گوتى: "ھىلكەو رۆمان داوتى... ئامىن بۆخۆى بۆى دروست كرد..."
 دادەئامىن گوتى: "لەوئى ھەروەخت كاريكى باشى دەكرد، مېردەكەم ھىلكەو رۆنى بۆ دروست دەكرد..."

بايم گوتى: "كەوايە ئيمەش لە يىرمان بى. دووسەبەى ھەختىك جەراخ بىرئەكەى كەردەو بۆى بەستەو، دووسەدو پيىكەو ھىلكەو رۆنى بۆ دەبەين." دايسە گوتى: "رەھمان بۆ بىرئەكەى چيى گوت، نەى گوت كەنگى دەى كاتەو؟ بىرئەكەى مامۆستا دووسەبەى دەكاتەو..."

"بۆچى بابە، گوتى دووسەبەى پاش نيوەرۆيە..."
 "كەوايە، لەگەل بىرئەكەى مامۆستا پيىكەو ھەيان دەكاتەو... " سىگارەكەى لە ژيىپيالەكەدا كوژاندەو " ئەو سى سىگارەى پيى مابوون دانئە دەست من... گوتى: "رۆيىش خەوتە... ئەمنيش چىتان لى ھەشېرم ماندووم، دەئى پاج كاريم كەردە، ھەموو لەشم كوتراو. جىى منت لەكوى راخستەو؟"

دايكم گوتى: "ھەر لە ديەخان... خاويىمان كەردەو، بەرەكانى ژورى رەشىدەمان تىدا راخست... " (كاك رەشىد برام بو).

بايم گوتى: "زۆر باشە... " ھەستا، لەبەر دەرگا ئاوپى دايسەو: "ئامىن بەكەست سپاردەو سەرى ئەم ھەيوانە بەدا؟ تەفەنگچىيەكان لە خوارين، دەبى بەخەبەر بن... " و بانگى كەرد "رەھىم!"

دادەئامىن گوتى: "نا، بابە، نىوانى لەگەل تەفەنگ نىە. ئەمن بۆخۆم سەرى دەدەم" شەوى كە مندالەكە ھەل دەستى شىرى بخوا، سەرى دەدەم. شاھۆش ھەيە، نايەلى تەنيا بى، كورپىكى رىك و پيىكە... ئيوە خاترجەم بن."
 "زۆر باشە!"

رەھىم ھاتبوو. "بەلى ئاغا..."
 "ئانتان دا بەو ھەسكەرە؟"

"به لئی تاغا."

"کیچی به سهر سه ره وه یه؟"

"حه مه، تاغا."

"ئیشکی بۆ دانین. نه وهك هه لئی. با بزانیڭ دوایه چیی لئی ده كه یڭ..."

"به چاوان تاغا."

کارۆ له سهر كه له كهی راست دریژ ببوو، و به چاویکی پر ئیش وئازار و مه زلومی و میهره بانیه وه ته ماشای ده کردین. باجم چۆکی له پیش دادا، و نه ختیك لاواندیه وه "حه یوان وهك گه وه كچیک كه میوان تارینی کردب، به شهرمه وه پیلوی له سهر یهك داده نان و جاروبار نووزه یه کی سوکی ده کرد، به لام زۆر خۆی بیواز نیشان نه ده دا.

رهنگی دیوه خانی گۆرابوو "تفه نگه كان ههر له و قولینچكه بوون كه لینی دانرابوون. ده مانچه ی باش چاره شیش ههر له جیی خۆی بوو. باجم له پیش دا چۆ سهر تفه نگه كان. یهك به یهك تاقیی کردنه وه. هه موویان پر له فیشهك بوون. فیشه كه کانی لئی ده رهینان" په ره بیله كه شی به بیزاری یه وه هه ل گرت "له پیش دا دهستی به دوگمه ی سه ره وه ی دهسكه كه ی دا هیئا، ده راغه كه ی ده رهینا. پاشان گه لانگیدانی لئی دا، روو به حه وا، فیشه كه كه ده ره پری. فیشه کی له بهر دا بوو. خوا روحی کرد كه له و ماوه یه دا كه س دهستی لئی نه دا بوو. باجم دووباره گه لانگیدانی لیدا و په لانیستكه ی روو به میچی خانوه كه چرکاندو ده مانچه كه ی به بیزاری یه وه فری دایه سه ره وه ی... و بانگی کرد: "فاتمه... شیلان!" داوا ی ته شت و مه سینه ی کردو به قیز و بیزه وه دهستی به سابوون شوتنه وه.

KKK

لووتکه‌ی باسکه‌ره‌ش تازه‌گولئ هه‌تاوی له‌سنگی خوئی دابوو که دایکم له‌خه‌وئیی هه‌ستاندم. هه‌وا خوۆش بوو. باجم هه‌ستا‌بوو، له‌به‌ره‌ه‌یوانئ بوو.

دایکم گوئی: "هه‌سته‌ کورم... دره‌نگه، له‌وانه‌یه‌ که‌سیک‌ بی... بابت له‌میژه‌ ماته‌... هه‌سته‌ پرۆ ده‌ست وچاوان بشۆ." ئیدی ماتل نه‌بوو، و لیفه‌ که‌ی کوۆکرده‌وه‌.

ناچار بووم، چومه‌ حه‌رشه‌ی ده‌ست وچاوان بشۆم.

کیوه‌که‌ی پشت‌ئاوایی به‌ دلشکاوی نیوچاوانی تیک‌ نابوو، زه‌رده‌خه‌نه‌ی باسکه‌ره‌ش سات‌به‌سات پان و پۆرت‌ره‌ ده‌بۆه‌" بایه‌کی فینکی ده‌هات و ده‌ستی به‌ په‌نجه‌ره‌و دیواره‌کان دا دینا، جاریک‌ توندو‌جاریک‌ له‌سه‌ره‌خۆ: هیندی جار وه‌ک‌ ئه‌و کویرانه‌ی ده‌ست له‌ شتیک‌ ده‌کوئن هه‌تا بزائن چیه‌" و هیندی جاریش توند وه‌ک‌ ئه‌ومندا‌لانه‌ی به‌ په‌نا مائی ده‌وله‌م‌ندان دا تی‌ده‌په‌رن و خیرا قامکیک‌ به‌ دیواره‌که‌ی دا دینن و ده‌رۆن.

باجم عاده‌ته‌ن به‌هاران و هاوینان، ئه‌و ده‌مانه‌ی هه‌وا خوۆش بوو، ده‌چۆ حه‌وزو کانییه‌که‌ی ئه‌وبه‌ر چۆمی ده‌ست وچاوی له‌وئ ده‌شوتن. ئه‌و وه‌ختانه‌ش که‌ هه‌وا خوۆش نه‌بوو، ته‌شت و مه‌سینه‌یان بۆ دینانه‌ دیوه‌خانئ. ئه‌م‌پۆ نه‌چوو‌بوو، یان له‌وانه‌ بوو چوو‌بی‌و هات‌بیته‌وه‌. به‌ ئاوی ئه‌و جوگه‌ له‌یه‌ که‌ له‌کانیی ژنانه‌وه‌ ده‌هات و به‌حده‌وشه‌ی دا ده‌رۆیش‌ت ده‌ست وچاوی نه‌ده‌شوتن" به‌لام ئیمه‌ی مندال گۆیمان نه‌ده‌دایه‌، هه‌ر به‌و ئاوه‌ ده‌ست و چاومان ده‌شوتن، وچاوی وابوو که‌ له‌ یاری ماندوو ده‌بووین لی‌شمان ده‌خوارد‌وه‌.

ده‌ست وچاوم شوتن. سه‌ریکی ژووری نوکه‌ره‌کانم دا: حه‌مه‌ی لی‌بوو، له‌گه‌ل عه‌سکه‌ره‌ تورکه‌که‌. عه‌سکه‌ره‌که‌ دانیش‌ت‌بوو، ئه‌ژنۆی له‌با‌ه‌شی گرت‌بوو، و حه‌مه‌ش له‌به‌ر ده‌رگا راوه‌ستا بوو سیگاری ده‌کی‌شا.

هاتمه‌وه‌ له‌سه‌ر پلیکانان تووشی داده‌ ئامینی بووم، جیه‌یه‌ که‌ی کارۆی خاوین کرد‌بو‌وه‌و ده‌چوو بیله‌که‌ به‌تال‌کا. بۆنی عه‌تری چا ده‌گه‌یشه‌ پلیکانان. کارۆ له‌سه‌ر له‌ده‌که‌ له‌سه‌ر ته‌نیش‌ت که‌وت‌بوو، قاپه‌ ئاوه‌که‌ی له‌په‌نا بوو. نه‌ختیک‌ لاواندمه‌وه‌. باجم هیشتا له‌به‌ر هه‌یوانئ بوو، و به‌ دووربینه‌که‌ی ده‌ی‌روانیه‌ ده‌وربه‌ر.

دایکم بانگی کرد: "ئاغا، بهرچایی حازره!"

بایم دوورینه که ی له کیفی هاویشته وه و هاته ژووری... گنجی نیوچاوانیی ویک هاتبوون. دایکم، وهک له گهل خوی قسه بکا، گوتی: "بئ قهزاو بهلابی خوویه کی خهراپت گرتوه... سه د جارم پی گوتی له و جوړه وهختانه دا له بهر هه یوانی پیاسه مه که... بوخوت ماشه للا ره خنه له هه موو کهس ده گری... ته گهر له و دووره و چلکاوخوړیکی خوا نه ناس گولله یه کی لی دای، چ ده کی!"

بایم زور به ناراحتی گوتی: "هیچ، هیچ ناکه م، ده کهوم... ته توش زوری ورد تئ ده گری! گیانی بنیاده م به ده ست خوییه... هاویشتی، هاویشتی... دنیا خهرا نابئ. وادیاره هیشتا عومرم له و دنیا به ته و او نه بووه - ته گهر ته و او بایه دوینئ رویشتبووم..."

دایکم گوتی: "ته توش هه له فکری خوت دای... ته من به ده رهک، ته م زه عیفه یه، ته م بسته منداله چ بکه ن!"

بایم گوتی: "ته وه بکه ن که خه لکی دیکه کردوویانه... ته توش زور په رتی. کی له دوی کی مردوه!... به و حیسابه بایه ده بوو ته من نه بام. چونکه بابی خوم به حال وه بیر دی... هه ره کهس جوړیک گه و ره ده بی. نابئ زوړیشی قول تئ بگری... همه فهره چ هاتوته وه?"

همه فهره چ قاچاچی بوو، تورکی و فارسیی ده زانی.

دایکم گوتی: "پیری شهوی هاتوته وه، هیشتا نه روپوه ته وه... تا دوینئ نه روپوه بوو." "که وایه حوسین یان که سیکی دیکه بنیره، بلئ نه چیتته هیچ کوئ، کارم پییه تی." "بلئ بی؟" ته مجار گوتی: "نیستا نا، با قاولتی بخوین، دوایه... دوی شه و گوم شت بو مائی ماموستا بنیری ناردت؟"

دایکم گوتی: "نا، له کوئ ناردومه؟ دوی شهوی گوتت، ته مرؤ به یانی بوی ده نیرم. ده لیم نه ختیك هه تاو گهرم بی."

بایم گوتی: "که وایه له بیرت بی، جگه له وانه ی پیم گوتی له و چایه ی خومان گروانکه یه کی بو بنیره و مریشک و برنج و رویش ده نیری؟"

"بوخویان رویشان هه یه..."

بایم نیوچاوانی تیک نا... دایکم وهک هه موو کابانان به نابه دلئ گوتی: "زور باشه!" واته الحکم لله له زاری منداله کانی خوم ده گپرمه وه و بو مندالی "خه لکی دیکه" ی ده نیرم.

ناشتامان خوارد. داده تامین و خوشکه کان و جووته براکه لهوئ نه بوون. داده تامین هاتهوه.

"ها، تامین، چیه؟"

داده تامین گوتی: "هیچ نیه، هاتم سلاویک بکه م."

بام گوتی: "و علیک السلام - سوپاس کچم... شهوئ پیت کرا سه ری ئه م حه یوانه بدهی؟"

"به لئ، بابه، سه رم دا، به هه موو شتیکی راگه یشتم... شاهینیش هه ستابوو، پیش من سه ری دابوو. قاپه ئاوه که ی بو پر کردبوو."

نیوچاوانی بام تاریک بوو. گوتی: "تامین، رژله... ئه من تا ئیستا به ته مای تو، به و هیوایه که ئیستا ئه تو کس و کاریانی، و له هه موو که ست لئ نیزیکتن، به و جوژه ی پیویسته له و منداله بی گوناخانه م نه پرسیه... کئ جله کانیا ن بو ده شوا... هیچیان هه یه، وه زعی که وش و جل و بهرگیان چونه؟... ئه تو تا ئیستا هیچت به من نه گوتوه..."

"شتیکیش نه بووه عه رزت بکه م، بابه. بوخوم جلیکانیا ن بو ده شوم... وه زعی که وشه کانیا ن که میک ناته واره... ده نا که مایه سیان نیه..."

بام گوتی: "ئه دی بو تا ئیستا به منت نه گوتوه؟ باشت بوو پیم بلئی... ئه م منداله بیگوناخانه ش خه لکی ئه م ماله ن، ئه وانیش هه قیا ن له م ماله دا هه یه..."

داده تامین گوتی: "خوا سه حه ب مال راگیرو راوه ستاو کا."

بام گوتی: "زور باشه... ئیستا بانگیان که بین دانیشن، ئیستیکانه چایه کمان له گه ل بچونه وه..."

وه سمان و شاهو هاتن" بام پاش ئه حواله پرسین هیندیکی دلخوشی دانه وه... گوتی: "دوینی دیتم که میک نارعه تن... باشه ئیدی، ماشه لئا ئیستا ئیه جیلن، ژیا نتان له بهرده م دایه. ئیه پیاون، ئه م جوژه شتانه له ژیا ن دا بو پیاوان دینه پیش... ده بی خوتان ئاماده کهن... ماشه لئا ئیدی گه ورن. به داخه وه ئه م ماوه یه خزم و خویشه کورد و تورکه کاتمان (هه موومان پی که نیین) ده رفه تیا ن نه داوین هه ر نه بی پیکه وه دانیشن ده ردی دلما ن بو یه کتر باس بکه یین. ئه من وه ک یادو زور وازم له یاری نیه، به لام زور قسه ده که م، چه ندی بتانه وئ - شه ره شیعر ده زانن؟"

منداله کان سه ریا ن داخستبوو، و به قه لافه تیکی دلپاکانه وه له بنه وه ته ماشایان ده کردو زه رده یان ده هاتی.

"ئامىن، چاى بۇ شاھۆ و ۋەسمانى تى كە!... بەلى، كورم، لەژيان دا دېتەپېش كەپياو وەك ئىۋە ناۋى خۆى بگۆرى. پېتان سەير نەبى. ئەمنىش بەمندالى ناۋيان لى گۆرىم... ئەو ۋەختەى توركان بائىمان كوشت (مندالەكان چاۋيان بوونە چوار) ماۋەيەك بەدۋاى من دا گەران، ھەرۋەك ئىستا بەدۋاى رېۋى دا دەگەرېن. بەراست ۋەبېرم ھاتەۋە، ئامىن، دوپىنى ئەو نەفامە لە شاھۆ و ۋەسمانىشى پرسى!"

داده ئامىن گوتى: "چۇنيان زانېبوو، بابە!؟"

"بۇخۇمان گوتمان... بەلى، ھەرۋەك بەدۋاى رېۋى دا دەگەرېن... سوپاس بۇ خوا بابى سلامەتە. ئەو بابەى ئەمن دەىناسم، بەو تاسانىيە كلكى بەتەلەۋە ناپى... لەھەر كوى ھەيە خوا بىپارېزى!... ئامىن، ئەمەم بۇ باس نە كەردبوۋى: ۋەختىك بائىمان كوشت خالەكانم منيان لە مائەكانى خۇيان شارەۋە. ئەمن نۇكەرو كلفەتى خالەكانم نەدېبوون... يان ئەگەر دېبووشن لەبېرم نەمابوو. لېرە لەنىۋە عەشېرەت، كچ ئەگەر مېردى كەرتازە رۇشتەۋە" لېرە مەسەلېكمان ھەيە، دەلى كچ ۋەك بېدەرىك وايەكە لەسەر پەردى را لە چۆمىت ھاۋىشتى... ئەگەر رۇبى، رۇبى! ئەمن بۇخۇم باۋەرم جۆرىكى دېكەيە" ئەمن تا ئىستا ھېچ كاتىك بەرەزامەندى كچم بەمېرد نەداۋە. مائىك كچى لەسەر مالى بى شىكى دېكەيە، بەتايىبەتى بۇ داىك و بابان. بەھەر حال كچىك كەمېردى كەرد، بەدەگمەن ئەگەر سى سال يان پېنج سال جارېك باب يان براكانى سەرىكى بەدن... دەبىنى كچ چەند سالە رۇشتەۋە، مندالى بوون، مندالەكانى گەرە بوون ھىشتا مالى بابەگەرەيان نەدېۋە، بەتايىبەتى ئەگەر بنەمالەى كچەكە نىۋانى لەگەل بنەمالەى مېردەكەى ناخۇش بى، كەلېرە زۆر جار وايە. ھەر ئەو باش چاۋەشە گەرەكە دەۋىنى ئەو بەزمەى سازكەرد، لەمالە كورە پوورى خۇم را ھاتبوو!"

داده ئامىن و مندالەكان سەريان سوپ مابوو.

"بەلى، خەرىك بووم باسى ئەۋەم دەكەرد كە ئەمنىش ناوم گۆرى. ۋەك دەزانن ناوم شېرۆيە. ئەۋەم بېۋومە سلىمان و توركان دەرگا ۋەدەك بەدۋام دا دەگەران. ئەۋەم ئەمن لەتەمەنى ئەم ۋەسمانى حازرىيەدا بووم و ھەرۋەك ئەتۇ رېۋىت لەبن كوشت ناۋە لەرزەيەك لى غافل نى، داىكى خوالىخۇشبووم..."

داده ئامىن گوتى: "خوا عافورى كا!"

"بەلى، داىكى خوالىخۇشبووم بە قەۋلى خۇى بېۋە لىنگە كەۋشەكۆنى لاقى مېرىشكى... بۇخۇت دېۋتەۋ دەزانى، ۋەختىك مېرىشكىكى غەربە دېننە مالى، بۇ ئەۋەى فېرى مائەكە بى، بەدەزۋو لىنگەكەۋشىكى كۆنى دەلاقى دەخەن. داىكم فەقېرە تاۋا بېۋە

پابه‌ندی من. ئەم ژنه هه‌زاره زۆری تازار ده‌چيشت، وهك بۆخۆی ده‌ی‌گوت سهری‌کی پر ژانه‌سهری هه‌بوو... قومیک ئاوی ره‌حه‌تی له‌گه‌روو نه‌چۆ خوار. نه‌خۆشی و‌ته‌و جۆره‌ شتانه له‌ولا بن، فه‌قیره‌ هه‌میشه‌ هۆشی له‌لای من بوو. له‌بیرمه‌ هاوینان شه‌وی له‌گه‌ل خاله‌کام له‌سهربانی ده‌نووستم... منداڵ بووم، له‌بیرمه‌ - له‌وه‌گه‌رێ چهند پارامه‌وه‌ هه‌تا دایکم ریگای دام دوور له‌ خۆی له‌گه‌ل پیاوان له‌سهربانی بنووم... له‌بیرمه‌ شه‌ویکیان - ئیستا ته‌تۆ کچمی و‌ ئەوانه‌ش له‌جیی نه‌وه‌کامن، به‌لێ، شه‌ویکیان له‌گه‌ل خاله‌کان له‌سهربانی خه‌وتبووم... لای نیوه‌شه‌وی بوو، له‌بیرمه‌ که‌له‌باب ده‌یان خویند. کاری سه‌راویم هه‌بوو. هه‌ستم کاره‌که‌م بکه‌م - هه‌ر له‌و بلنده‌ له‌سهربانی، وهك هه‌موو منداڵان. مانگه‌ شه‌و بوو. دیتم له‌سه‌ر ئەو پلیکانه‌ی ده‌هاته‌ سه‌ربانی وهك ئەوه‌ی شتیك بجوولێ وایه... ترسام. دایکم هیندی له‌بن گوینان خویندبووم. هاتم خالم هه‌ستینم، دایکم له‌ دووره‌و پی‌زانی - تی‌گه‌یشت ترسام. به‌سپایی گوتی: "مه‌ترسه‌ کوپم، هه‌لێ مه‌ستینه، ئەمنم!"

ئەمن ئەو وه‌خت وهك هه‌موو منداڵیک پی‌م نه‌زانی... نووستم "زۆر دواتر تی‌گه‌یشتم ئەمه‌ کاری هه‌موو شه‌ویکی بوو... ته‌نانه‌ت متمانه‌ی به‌براکانی خۆشی نه‌ده‌کرد، له‌ کاتیك دا خوشکی گه‌وره‌ بوو، له‌هه‌مووان گه‌وره‌تر بوو، و براکان زۆریان ریز لێ‌ده‌ناو ته‌نانه‌ت به‌ بی‌ ئیزنی وی له‌لاشی دانده‌نیشتن. خوا عافوی‌کا، هه‌میشه‌ ده‌ی‌گوت: "نووری چاو من، له‌ جیی با من... به‌لام باوه‌رم به‌مانیش نیه" کوپم، میلله‌تی مه‌ میلله‌تیکی خۆخۆره، بۆخۆمان خۆمان ده‌خوین!" ته‌تۆ ئەم کارۆیه‌ت هه‌یه، فه‌قیره‌ ته‌مه‌شی نه‌بوو. ئەم حه‌یوانه‌ گه‌نجینه‌یه، قه‌دری بزانه، خوا ره‌حمی پی‌بکا!"

بام ئەم شتانه‌ی ده‌گوت، به‌لام به‌و جۆره‌که‌ بۆخۆم دهم ناسی، دهم زانی که‌ فکر وه‌وشی له‌جییه‌کی دیکه‌یه. نه‌ختیک ریشی خۆی خوراند، و له‌دریژه‌ی قسه‌که‌ی دا گوتی: "به‌لێ، فه‌قیره‌ سه‌ری‌کی پر ژانه‌سهری هه‌بوو. هه‌تا سه‌ر و سامانی‌کمان په‌یدا کردو هات بتوانی خۆی گوته‌نی لاقی درێژ بکاو پیاله‌ ئاویك به‌تاسوده‌یی بخواته‌وه، عومری درێژی بۆ ئیوه به‌جی هیشت..."

داده‌تامن گوتی: "خوا لێی خۆش بی، یاخوا... بابه، که‌سیك پیاوی وهك جه‌نابتی پی‌گه‌یانده‌بی، له‌راستی‌دا نه‌مردوه‌و هه‌میشه‌ زیندوویه..."

"له‌دلی من دا که‌هیچ، هه‌میشه‌ زیندوویه..."

دایکم گوتی: "دایه‌ خانم شه‌ره‌ژینیک بوو بۆخۆی. ئەمی دوور له‌ ئیستای، خاک له‌به‌ین دا بی، گیانی بۆ نه‌وه‌کانی ده‌رده‌چوو. تازه‌ ئەم ره‌شیده‌م بیوو، باوه‌رکه، ئامین، ئەگه‌ر سه‌ری

دېشا، دايه خانم دوور له گيانې، ده چۆ شهرايه مهرگي... زۆر خانم بوو!... قهبره كه ي پرې
له نوور!..."

بايم گوتى: "دنيايهك خۇشه ويستى، دنيايهك سۆز بوو - زۆرم پېن خۇش بوو بت ديبايه،
ته خلاقى زۆر وهك خۇت ده چوو..."

دايكم ههستا رۆيشت: "ئەمن بچم ئەم كەل وپەله بۆ مالى مامۇستا بنيرم..."
سەيره، ئيستا تى ده گەم - ئە گەر پياو يه كيكي خۇش ويست، ئاكار و رەفتارى و شيويه
روخسارى له هه موو بار يكه وه به ته و او ده زانى و دوايهش له ئاكارو رەفتار و شيويه
روخسارى خۇشه ويستىكي ديكه دا ده بينيته وه. نازام بايم چهنده له سەر ههق بوو، و
داده تامين تاچ رادهيهك وهك نەنكم ده چوو. چونكه دايه گه ورمه م نه دييوو. به لام له بيرمه
دايكم له پيش دا هيچ پيى خۇش نه بوو بايم خوشكه گه ورمه كم بدا به "ههسەن ئاغنا"،
كه چى پاش به بينيك كه ههسەن ئاغناى وه بهر دل كهوت، زۆر قورس و قايم ده ي گوت
ههسەن ئاغنا وهك خاله قاسم ده چى. له حالتيك دا ئەمن خاله قاسم دييوو: هيچيان وهك يهك
نه ده چوو: ئەو كه له گەت بوو، ئەم دهسته پياو خه په تۆله، ئەو سپى وسۆل بوو، ئەم رهش
ئەسمەر. به لام له بهر چاوى دايكم وهك يهك ده چوون!

بايم له دريژه ي قسه كانى دا گوتى: "مندال ههتا دايك وبابى ماين گوي ناداته ئەم
شتانه... مندال زۆر زالمه... يه كيان بۆخۆم، به هيچ جور دهر بهست نه بووم. مندال
وهختيك وه خوى دى، كه ده بينى هه ياران، دهوروبه رى چۆل بووه! و ئەوانه كه هيچ حيسابى
له سەر نه ده كردن رۆيشتوون، و قوولكه يه كي گه ورمه يان له ژيانى دا به جى هيشتوه، كه به
هيچ شتيك پر ناييته وه... باشه ئيدى دابى زه مانه يه، كچم... وهك له فكر وخه يالتيكى
دوور وه خوى هاتبته وه، گوتى: "ده ورتكى ديكه مان چا بۆ تيكه... يادۆ، بچوو ره حيمى
بنيره له دواى حه مه فەر هج، تامين، ئە تۆش له بيرت نه چى... بزانه كه وش و كلاشى هه ن،
له بيرت بى... هه رچى پيوستتانه لى وەر گره... به دايهش بل، ئەو شتانه ي پيم گوتوون
هه ر ئيستا بۆ مالى مامۇستا بنيرى - له بيرى نه چى... نيو سه عاتى ديكه بۆخۆم
ده چم..."

داده تامين گوتى: "دايه هه ر ئيستا چوو كه بيان نيرى..."
بايم گوتى: "ئە تۆش وه بيرى بينه وه - ده مه وى كەل و په له كه پيش خۆم بگه نه وى."
داده تامين رۆيى، براكانيش رۆيشتن - حه مه فەر هج هات.
"فهرمايشتيكتان هه بوو، ئاغنا؟"

بام گوتی: "فهرموو دانیشه... بلئی چای بۆ کاکهحه مهی بیئن... به لئی، حه تمه ن ته و پیشهاتهی دوینیت بیستوه؟"
"به لئی، تاغا."

بام گوتی: "دوینی دیلمانجمان ماموستا بوو، که به داخوه وای لئ هات فه قیره... لییره عهسکه ریگمان ههیه ده مه ویست هیندی شتی لئی پیرسم. بۆیه زه همه تم وه بهر تو نا... دوایهش خیزام و منداله کان هیندی کیان کار پیته. له بیرت بی، بی تاگاداریی خام و منداله کان نه پۆی."
"به چاوان، تاغا."

"ته تو عادتهن جگه ره ده کیشی، جگه رهیه کم دهیه، بزائم توتنه کهی چۆنه..."
"توتنه کهی کوردییه، تاغا... خهراپ نیه." ههستا، قوتووه جگه ره کهی به شه مچه وه برد له پیش بامی داناو گهراپه وه جیی خۆی.

بام سیگاره کهی داگیرساند، یه که دوومژی لئ دان و گوتی: "نا، خهراپ نیه... یادۆ، به نامینی بلئی بیته سهر پلیکانان، با ئه وه حه یوانه خۆی تازار نه دا. بلئی عهسکه ره کهش بیئن."

رۆیشتم. داده نامین هات، دهستیکی به سه روگویی کارۆ دا هیناو هیندی شتی به گوتی دا چپاند، و ههر له وێرا چۆ ژووری براکان. عهسکه ره تورکه که هات. رهنگ په ریو، هه لله رزیو و به دبخت و حه مه شیتیش وه که شر به دواى دا. سه لامی کرد. بام گوتی: "وعلیک السلام، دانیشه." و به دهستیش ئاماژه ی بۆ کرد. عهسکه ره دانیشتم، ههر له بهر ده رگاو له نیزیکی تفهنگ و فیشه کدانه کان.

بام گوتی: "بلئی چای بیئن... چایان هینا. بام به حه مه فه ره جی گوت: "کاکهحه مه لئی پیرسه نانی به یانیی خواردوه؟" حه مه فه ره ج وه لامی دایه وه که خواردوویه. بام گوتی: "زۆر باشه... عهسکه ره چایه کهی به قورته قورته گه رووی خواردوه. بام مژیکی له جگه ره که داو گوتی: "ئیسنا پیرسه وه زعی دوینیت چۆن دی. ته گه ره یه کیکی لیت پیرسی ده لئی چی؟..."

عهسکه ره گوتی که به لئی، خه تایی باش چاوهش بووه، باش چاوهش که ریبه تیی کردوه - له جی دا پیاویکی ناتینگه یشتوو بووه... له ویش له نیو عهسکه ره کان به جباره شیت ناسراوه...

بام گوتی: "پیرسه له وێ چهند که سن..."

عەسكەر گوتى: "دە كەس زياتر نين - چوار كەس لە گەل مولا زيم ئەسەدن. لە "بزنە سوور", چوار كەس لە گەل باش چاوەش "تويوز"ن, لە دارە سپىو ئەو و باش چاوەش جەبارو غولاميش - ئەو عەسكەرە كە كوژرا - لە ميترگە لە لای غە فوور ئاغا بوون. باجم گوتى: "پرسە بۆ لە وین - ئاخىر ئيرە خاكي ئيرانە. كى بەوانى گوتوە سنوور بيه زینن؟"

عەسكەر جوابىكى بە جيبى بۆ ئەم پرسيارە نەبوو.

باجم پرسى مەر كە زيان لە كوى يە؟

عەسكەرە كە گوتى: "مەر كە زيان لە "وان"ە. مولا زيم ئەسەد بەين بەين دە چيئە وى و ديتەو.

"لە ناوچە هەر ئەو نەندن يان ئى ديكە شيان بە جەل و بەرگى خۆلاتى يەو لە گەلن؟" عەسكەر گوتى نا, هەر ئەو نەندن, نەى بيستووە كە عەسكەرى تورك بە جەل و بەرگى خۆلاتى يەو لە ناوچە دا هەبن.

كى دەستوورى داوە بينە ئيرە؟

كەس دەستوورى بەو نە داوە, لە وانە يە دەستوورىان بە باش چاوەش جەبار دابى, ئەو عەسكەرە, دەستوور بەو نادەن.

"باش چاوەش جەبار و ئەو عەسكەرەى ديكە و خۆى لە ديوە خانى غە فوور ئاغا بوون؟"

"بە ئى, هەرسىك لە وى بوون."

"غە فوور ئاغا دەى زانى كە ديتە ئيرە؟"

"بە ئى, شەوى پيش هاتنە كە ئەو بوو كە ئەو هەوايەى خستە كە لىلەى باش چاوەشەو.

"چيبى بە باش چاوەش گوت, لە پيرتە؟"

"گوتى هەر ئەو نەندەى دەوى بۆ خۆت لە گەل دوونە فەر عەسكەر بچى هەر شەى لى

بكەى. تەنانەت دە توانى بەرتيليكى باشيش وەرگى... "عەسكەر مرده خەنە يە كى كرد.

باجم گوتى: "هەى نە حەلەت لە جنست كابر! ئەو بەدبەختە فە قيرەى بە كوشتن داو

عالمە ميكيشى توشى ژانە سەر كرد!" و لەسەرى رۆيشت: "ئىستا تە حويلى دەوڵەتت بەدەم

دە ئى چى؟ دە ئى بۆچى و بۆچ مە بەستىك هاتوويه خاكي ئيرانە... وەختىك دەوڵەتى

ئيران دەت داتەو بە دەوڵەتى خۆت دە ئى چى؟ حەتمەن لىت دە پرسن بۆچى چوى, بۆچى

تە شقەلەت بە خەلك كرد - جوابت چ دەبى؟"

عەسكەر شانی ھەل تە كاندن: "ئەمن عەسكەرم... باش چاوەش گوتی وەرە، ئەمنیش ھاتم... ھەرماندەى من ئەو، گوتى وەرە ھاتم..."

"نالیى بە ھاندانى غەفورناغا چووین بەرتیل وەرگرین؟"

عەسكەر سەرى داخست.

"ئەو ئیستەرى ھینابوتان ھى كییه؟"

"ھى غەفور ئاغاىه."

"زۆر باشە... كاكە ھەمە جگەرەىھە كەم بۆ تى كە بزەم - ھەمە بىبەو!"

ھەمە گوتى: "ئاغا، ئەتۆش ماشە ئلا ھەسە لەت ھەىھە... ئەو ھەموو پرسینەى بۆ چىھە" ئیزن بەدە گوللەىھە كى لەمیشكى بەدەم و تەواو!... بۆچى چووى، بۆچى ھاتى! باشە، ديارە" تورك بۆچىدى؟ دى نوئیى جەماعەتت لەگەل بكا!؟ ھاتوہ بۆ تالان، ھاتوہ بۆ ژنى جوان... بى قەزابى چ دەفەرمووى!؟

پى كەنىن. باجم گوتى: "بەراستى شىتى... رۆلە، ئەمە فەقیرە" بەدبەختە. ئەم بەدبەختە كورى خەلكە، داىك و بابى ھەن وەك تۆ. ئەمن قەولت پى دەدەم گوزەرانى لەگوزەرانى تۆ و خەلكى وەك تۆ باشتر نىھە تەنانەت خەراپترىشە. "بەھەمە فەرەجى گوت: "كاكە ھەمە لىى بېرسە چ كارە بوو، كارى چىھە؟"

عەسكەر گوتى: "وەرزیرە، لە دەوروبەرى ئىزمىر... بابى نەماوہ. داىك و دوو خوشك و براىھە كى چووكە ئەى ھەن.

باجم بەھەمەى گوت: "عەرزەم نە كەردى! ئەمانە بەدبەخت، رۆلە، ئەسپى وەسەر و لەشيان ھەل دەگەرئ، بەدبەخت... باشە ئىدى، نىزەى دەسەلاتە كان - ھەر دەسەلاتىك - گەورە يان چووك - ھەر ئەم فەقیرانەن. كەمال پاشا يان سولتان فلان، يان فلان پادشا بناخەى دەسەلاتە كەى ھەر ئەمانەن... گوناحى ئەمانەش ھەر وەك خۆمان نەزانىسە. ئىمەش ئەگەر تىگەىشتنمان ھەباىھە، ئىستا تاوا نەبووین. قسە زۆرە، بىبەوہ!" تاوىك فەكرى كەردەوہ، دواىھە گوتى: "بە راست كاكەھەمە، شتىكى دىكەش ھەبوو. ئەتۆ دەزانى خەتى توركى بخوینیھەوہ؟"

"باش نا، بەلام دەزانم..."

"یادۆ، ھەستە ئەو كاغەزەى لەسەرئەو تاقەىھە بىئە... لەسەر كىتیبە كەىھە... كاغەزە كەم ھینا. "ھوكم" ھەكەى باش چاوەش بوو، بەمارك و مۆرى دەولەتىھەوہ.

"بیده به کاکه حممه... " ههستم ده کرد باجم پیی ناخۆشه دهست له کاغهزه که بدا.
 حممه فهره ج که میك له کاغهزه که ورد بۆوه، نهختیک له پیته کان مۆر بۆوهو هیندیك
 لیوی بزواتن... گوتی: "ئاغا، نووسراوه دهنگۆیه که ژنی هۆسپ ههرمه نی لهو دهووروسه ره
 بینراوه، لیجکۆلنه وه... یووزباشی تووران"
 باجم گوتی: "هه ی نه حلهت له بابت پیاو"

IIII

باجم تی مابوو، نه ی ده زانی چ بکا - مامۆستا وه زعی خهراپ نه بوو، مهسه له که ی له گه له
 ویش باس کرد. چ بکا؟ داخوا عهسکه ره که ههروا ئازاد بکا، جه نازه کانی بداتی بیان
 باته وهو کورد گوته نی مهسه له که دیزه به ده رخۆنه بکا؟ به لام ئیدی شتیك نه مابوو دیزه
 به ده رخۆنه بکری. باسه که ئیستا بنیشته خۆشه ی سه ر زاران بوو.. چ بکا، له گه له ده ولته تی
 خۆمان چ بکا؟ خه بهر بدا یان نا؟ هه تا ورمی دوو روژه ری یه. نه مجار خۆ ده ولته تیك نیه. نه و
 چند سه ر بازو پاسگایه ش که له ماکۆن، شه و روژ خزاونه ته هیلانه که یان و له ترسان
 ناویرن سه ر له کونج بیئنه ده ر. له ویش تور که کان هه مه کاره ن. نا، به ته نافی رزیوی ده ولته ت
 نا کری پیاو بجیته چالوو یه... پاشان تور که کان چ لی بکا؟... نه وانیش حه تمه ن ده ست
 هه له ناگرن" بوخۆشیان ده ست هه له گرن، غه فوورئاغا و خه لکی وه ک غه فوورئاغا لییان
 ناگه ری... جه نازه کان لی ره بنیژی... عهسکه ره که چ لی بکا؟ جه نازه کان و عهسکه ره که
 بنیژی ته ورمی... به بی چاوه دی ری چه کدار چۆن ده کری؟ له لایه ک به ره سمی چه ک
 کۆکراوه ته وه و که س هه قی نیه چه ک هه له گری، له لای دیکه ش، که س به بی چه ک ناژی...
 به چه که وه بنی ری گیروگرفتیکی هه یه، به بی چه ک بنی ری هه زار جۆر گیروگرفت! چ بکا...
 تی مابوو!

مامۆستا حال و حه وسه له ی باس و کیشه ی نه بوو. دیسان تای هه بوو، و نهختیک
 په ری شان بوو. هاتینه وه مالتی. باجم ههروا نیگه ران بوو. کوئخا هات.
 "ها، چ باسه؟"

"دوعای سهرت قوربان... ناردم ئیشکچی یه کانی شهوی یان گۆرین - ماندوون -
 نه گه ر لوتف بفره رمووی رابسی پی ری یه لای ره شید ئاغا یان مارف ئاغا سی چوار

تفهنگچیمان بۆ بنیرن. دوی شهو هەر ئەم سێ کەسە بوون و ئەمشەویش دیسان هەر ئەوانن..."

بام نەختیک بیری کردەو... و گوتی: "هیچ لەبیرم نەبوو... بۆچی دویستی وەبیرت نەهیتامەو؟ بۆخۆت دەت زانی ئەمن لەو ئالۆزی و بلۆزییەدا هۆشم لێ نیە. تەنانەت هەر نەشم دەزانی کە ئیشکچیت ناردوون - دیارە کارێکی زۆر باشت کردووە، بەلام باش وابوو بیرم بخە یەو، کە لانی کەم ئەمڕۆ گەشتبەنە ئیتر... درەنگ نەبوو، کاغەزی دەنووسم و هەر ئیستا کەسێک دەنیرم... باشە، خەبەرێک نەبوو...؟"

"نەخەیر، ئاغا، خەبەرێک نەبوو."

"ئیشکچییە کانت لە کوی داناون؟"

"لەو جێیانە کە بەسەر ریبازەکان دا دەروانن، هەم لەم بەر و هەم لەو بەر... پیام لە گەڤ رانە مەپیش ناردوون."

"زۆر باشە. ئیستا هەتا تفهنگچییەکانی کورەکان دەگەن، جارێ چەند کەس لە لاوێکانی ئاواپی بانگ کە، تفهنگ و فیشەکی ئەم باش چاوشە و عەسکەرەکانیان وێ دە، با ئیشکچییەکان بگۆرن... هەرچۆنێک بێ، تفهنگ و فیشەکی هەبە، هەتا تفهنگچییەکانی کورەکان دەگەن... خۆ هیچیان نەدیو؟ زۆر باشە. پاشان بە سەلیقە خۆت یە کێک بنیرە دەورووبەری دێیە کە غەفوور ئاغا گۆی پێدا بگرێ، بزانی لەوێ چ باسە. یە کێک بنیرە کە هۆش و بیری لەلای خۆی بێ" یە کێکیش ئامادە بکە شەوی وەرێ کەوی کاغەزێک هەبە بۆ کەریم ئاغا بەرێ... عەسکەرە کەش با هەر لە جێی خۆی بێ... ئەوانە یە پێم گوتی لە بیرت نەچن..."

نەخەیر ئاغا... عەرزیکی دیکەشم هەبوو، ئەگەر رینگام پێ بەدی... ئەم کەلاکانە چ لێ بکەین؟ راستە هەوا فینکە، بەلام دوو رۆژی دیکە وەمیتن بۆن دەکەن، با دەکەن و لەوانە یە بتەقن - ئەودەم تووش دەبین، ئاغا."

بام گوتی: "باشە ئەتۆ دەلێی چ بکەین؟ خۆ ناتوانین بیان نیژین... بشیان نیژین ئەگەر قەرار بێ تەحویلی جێیەکیان بەدەین ناچار دەبین قەبرەکان بەدەینەو. دەلێی چ بکەین؟"

کوێخا گوتی: "بە ئەقلی من، ئەگەر بەسەلاحی بزانی بە کەریم دارتاش بفرەرموی سندوو قێک دروست کا کە جێی دوو تەرمی تێدا بێتەو... هەر بەو دار و تەختە ی ئاسایی. کە سندوو قە کە تەواو بوو جەنازەکانی تێ داوین، دەرگاکە ی بزمار کوت دەکەین و

که ئینه کانیشی بههه ویر ده گرین و لهه م گۆشه یه یه حهوزه که دایده نیین... جیهه کی فینکه... ته گهر سه حه بیان به دوايان دا هات، بۆ ته وهی دلنیا بۆ که خۆيانن، ته خته یه ک لا ده بهین" وه ختیک دلنیا بوو دووباره ته خته که له جیهی خۆی داده نیینه وه بههه ویر درزه کان ده گرینه وه..."

بايم گوتی: "فکرێکی زۆر بهرێ و جیهه! هه روا بکه - له زمان منسه وه به که ریمی بلێ زووتر، به لکوه هه ر ته مرۆ سندووقه که ته واو بکا... بلێ له سه ر رهنده کردن و ریک و لوس کردن رانه وه ستی. ته سلێ کاره که ته وه یه له جیهه کی و ابن که هه چیان لێ نه یه که وایه ته تق برۆ وه دواي ته م کارانه بکه وه... فکرێکی زۆر باشت کردوه!"
کوێخا تفه ننگ و فیشه کدانه کانی هه ل گرت و رۆیشت...

نانی نیوه رۆیه مان خوارد بوو. عه سه که ره تورکه که هه ر له دیوی نۆکه ره کان بوو، و حه مه و دوو که سی دیکه ی به سه ر سه ره وه بوون. حه مه هه میشه له وی بوو، و به وه خۆش حال بوو که دیلیکی تورکی له بهر ده ستان دایه.

دایکم و داده ئامین و خوشکه کان هاتن... جووته براهه گویزیان به کلکێ ده شکاند، داده ئامین خۆش حال بوو - دوو جووت کلاشی زۆر باشی بۆ له حه مه فه ره ج کرپیوون، و براهان که یفیان ده کرد، هه نگاویک ده رۆیشتن - چهنده به سه نگی نییش - و چهنده جار ته ماشای کلاشه کانیا ن ده کرد. کاتی که هاتنه دیوه خانی، کلاشه کانیا ن له که وشکه نان دا که نده، جووتیا ن کردن و له قوژبێنیک دایان نان نه وه کا که سینک پیا ن لێ نێ.

بايم پرسی: "ئه مانی به چهنده حه سابه کرد؟"
دایکم گوتی: "هه ر جووته ی به چوار قران..."
بايم گوتی: "باشی حه سابه کردوون، زیاده ی وه رنه گرتوه - که وشه نه بوون؟ ئیستا وه ختی کلاش نیه."

"نا، بابه، نه ی بوون."

"ئه دی پارچه؟"

"چهنده گه زمان خام کری بۆ کراس. بریومین، ته مرۆ و سه به ی ته واویان ده که م."

"زۆر باشه، سه ری ته م حه یوانه شه ت داوه؟"

داده ئامین گوتی: "جه نابت له مال نه بووی، جه راحه که هات - برینه که ی کرده وه، گوتی باشه..."

بايم گوتی: "سهري مامۆستاشی دابوو، بهلام برینه کهی نه کردبووه، چون بوو
ته میانی کردهوه، قهرار وابوو سبهینی بی کاتهوه!"
"هی ته میشی نه کردهوه، هه له سهه پرۆیه کهوه ته ماشای کرد. ته نیا تهو پرۆیهی
کردهوه که پیی بهستیوو. دووبارهش بهستیوهه."

بايم گوتی: "زۆر باشه... لینگیک لهم کلاشانهم بۆ بیینه بزائم، شاهۆ! "شاهۆ ههستاو
هیندی چاو له سهه چاوی دانیی کلاشهکانی خۆی هینان و له پیش بايم رای گرتن" بايم
لینگیکی وهرگرت، که میک تهم دیو تهو دیوی کردو گوتی: "خهراپ نین، بهرکهیان
لاستیکه. زوو نادرین... بهلام سهه کهیان زۆر بی که لکه، به دوو رۆژ له بهر یهک بلاو
دهبی... دهبی بیان بهن دهوهران تی بگرن، که هه م ناوی هه ل نه چنن، هه م لانی کهم تا
به هاری خۆ بگرن. هه چهند له زستان دا کلاش دهپی ناکری... هه چوینیک بی زیاتر
بهرگه دهگرن." کلاشهکانی وه شاهۆ دانهوه گوتی: "یادۆ... حوسیانی بانگ که."

حوسیانی هات، بايم گوتی: "تهم کلاشانه دهبهی... تهو دوو جووتهی بهر ده رگا - ته ری،
خۆیان... دهیان بهی دهیان دهی به وهستا سالی پینهچی، له زمان منهوه پیی ده لپی به
قایشیکی باش و جوان دهوهران تی بگری، و هه ر ته مرۆ تا ئیواری بیان نییتهوه -
تی گه یشتی؟"

"به لپی، تاغا."

منداله کان دووباره بی پیتلاو مانهوه. بايم گوتی: "نارهحت مه بن، تا ئیواری دهیان
هینیتتهوه... کلاشی دهوهره تی گیراو شتیکی دیکه یه، تمه نی تمه نیکی له گه ل کلاشی دهوهره
تی نه گیراو فهرق هه یه!..."

فه رشه کان هیشتا وشک نه ببونهوه، بهلام ههوا خۆش بوو. دایکم گوتی بۆخۆی چوه
سه ری داو، ته گه ر ههوا هه روا خۆش بی. تا ئیواری وشک ده بنهوه.

بايم گوتی: "تهوه دانیشتووین... فه رقی چیه. ته مرۆ نه بوو سبهینی. خۆ له سهه
عه رزی دانه نیشتووین، "دیار بوو له فکر دایه... هه موو ده مان زانی. داده نامین ریوی
هینا. گیرفانی بايم قه ندی تیدا نه بوو - له بیری چوو بوو - بايم به سپایی دهستی درێژ کرده
پشتهوه، داده نامین کلۆ قه ندیکی له دهستی نا. بايم به سپایه کی قه نده کهی له گیرفانی
سه لته کهی هاویشت. ریوی بی که یف دانیشتوو، لاقی درێژ کردبوون و پالی دابۆوه به
پیچه وانهی جارن ته ماشای رووبه رووی خۆی ده کرد.

بايم نهختيڭ قديلكه ي داو گوتى: "نهت ديتسه وه... باش نه گه راي!" و دهسته چكۆله كه ي گرت، نهختيڭ تيبسه وه رامبا، و بردى بۆ لاي گيرفانى سه لته كه... گوتى: "دوباره بگه رپى - تيره باش نه گه راي... سه يره، نه م گزگلهش تى گه يشتوه ئه مپرو ئه من وه زعم باش نيه!... ئيستتا تۆزتيك بگه رپى، به لكوو بى بينيه وه! رپوى گه راي، قه نده كه ي دۆزيه وه وه له خو شى يان هاوارى كرد... و پى كه نيين.

رپوى وهختيڭ ديتى بايم حه وسه له ي نيه له سه ر كو شى ي هاته خو ارى و به گا كۆلكه رو يشته لاي دا يكي. باي ششم هه ستاو چۆ به ر هه يوانى. دا يكم وخوشكه كانيشم چو ونه وه ژوورى خو يان. بايم ماوه يه ك به دووربين روانيه ده رو به ر، هات له په نا په نجه ره كه ي دي كه وه ديسان ته ماشا ي ده رو به رى كرد، و چۆ خو ارى. ئه منيش به دو اى دا.

سه رپكى ژوورى نۆ كه ره كانى دا، و هاته وه سه رپى... له سه ر پليكانان تاريك له پيش كارۆ هه ل تروشكا، و لاوانديسه وه" كارۆ به مه زلومى چاوى گي راي" بايم گوتى: "به سته زمانه... ژانى هه يه! هيجيش ناكري... هه ناسه يه كى هه ل كي شساو هه ر له وى راي بانگى كرد: "فاتم!"
"به لئى، تاغا!"

"ئه و سيگارانه ي دو ي شه وى پي چاتنه وه، خو فرپت نه داون؟"
"نا، تاغا... پاشان: "تامين، له سه ر تا قه كه ن، رو لئه" بيان هينه بيان ده به بابه!"
داده تامين سيگارانه ي كان و شه مچه يه كى له سه ر ده وري يه ك دانان و هينانى له پيش بايمى دانان. گوتى: "بابه، چاش حازره ئه گه ر ئيشتيا ت لييه، تازه ده م كراوه."
بايم گوتى: "بينيه، رو لئه، كارى چاكت كرد." ئه مه قسه ي بايم بوو له سه ر هه ر كاريك كه ئه وه ده ي كرد: "كارى چاكت كرد... سه رى هه ل برى، نهختيڭ له رو خسارى ورد بووه: "تامين، رو لئه، چاوم خه راپ ده بينى يان كه ميك تاريكه... به لام وا دياره رهن گ و رووت تيڭ چو وه... چيته، وه زعت باش نيه؟"

"نا، بابه - وه زعم باشه..."
"دنيا ي؟"
"به لئى، بابه."

"زۆر باشه... به لام پيم وايه رهن گ و رووت جو رتيكه..."
هه ر كه ئه و رو يشت، بايم گوتى: "يادۆ هه سته ئه و هو قه و قه له مه م بۆ بيته... وريا به هو قه كه نه رپي ئى... قه له مه كه نه خه ي...!" هو قه و قه له مه كه م بۆ بردن.

گوتی: "پرۆ ته به قينك قاقهز له دايكت وه رگره... خو دهستت چهور نين؟ ته گهر چهورن با
تامين يان كچه كان بيهينن... پاكه تيش بينه!"

چووم, كاغهزو پاكه تم هينان, داده تامينيش چاي هينا. بايم نه ختيك له هۆقه
مه ره كه به كه ورد بۆوه. قه له مه كه ي له هۆقه كه وهردا "ليقه" كه ي تاقي كرده وه. ليقه كه
وشك ببۆوه. بايم به كه وچكه چا, يهك دوو كه چك چاي له هۆقه كه كرد, و دووباره قه له مه
ده ليقه كه وهردا, و بۆ تاقي كردنه وه ي شلي و خهستي مه ره كه به كه نووكي قه له مه كه ي به
پشتي قامكي گه وه ي دهستي چه پي دا هينا... ته ندازه بو.

چوارم يزيكه دانيشت بوو, ته ژنۆيه كي هه ل دا. قه له مه ي له هۆقه كه وهردا, كاغهزه كه ي
نوشتانده وه, باسكي راستي له سه ر ته ژنۆي راستي دانا. ته وده م داناني كاغهز له سه رميژو
شتي وا "عه يب" بوو. "ميرزا" ي چاك قه ت واي نه ده كرد. ميرزاي چاك بنى كاغهزه كه ي
زۆر به نه رمي له بن دهستي چه پي ده ناو له سه ر ده ست, بي ته وه ي له سه ر هيچي دانى
كاغهزه كه ي ده نووسى. دياره بايم ميرزا نه بوو, به لام داناني ده ست له سه ر ته ژنۆ بۆ ويش
عه يب بوو... به لام چ بكا. عومري چووبۆ سه رو دهستي ده له رزي.

عينواني نامه كه ي تاوا نووسيبوو: "بۆ باره گاي پاك و خاوتي گه وه ي به ريز جه نابي
كاك كه ريم تاغا مه زنى و گه وره ي به زياد بي... به سه ده قه ي زاتي مه باره كت بم... و
هه ره وئى گيرى كرد بوو, ده فكره وه چووبوو...

"رۆ له , بلئ لامپايه كه هه ل كهن بيهينن, چاو باش نابيني...!"

هه وا ورده ورده تاريك ببوو... چووم و ها تمه وه. بايم هيشتا هه ره له عينوانه كه دا ما بۆوه.
داده تامين لامپايه كه ي هينا. پليته كه ي هه ل نه كي شابوو. لامپا كه ي له نيوه راستي هۆده كه
دانا... "بابه, هيشتا لوله كه ي گه رم نه بووه. دوايه خۆتان هه لئى دن..."
"زۆر باشه... قه له م و كاغهزه كه ي دانان و دووباره ده فكره وه چوو. ما وه يهك پي چوو,
سيگار يكي دا گيرساندو چند مژيكي لئى دان. پليته كه ي هه ل كي شاو ديسان ده فكره وه
چوو.

ره حيم هات... له كه وشكه نان را وه ستا. بايم پي نه زاني... ديسان چه ند مژي له
سيگار ه كه ي دان. گوتم: "بابه, چايه كه ت سارد بۆته وه, بچم بي گۆرم?..."

بايم سه ري هه لينا, ره حيمي دي, گوتى: "ها؟"

"قوربان پياوي كه ريم تاغاي هاتوه... قاقهزي هينا وه... رو خساري بايم گۆرا.

"کوا قاقهزه کهی؟"

"قوربان، عهرزت ده کا ده بی بیده مه دهستی ئاغا، خۆی..."

"بیخیره سه ری... هۆقه و قه لثم و کاغهزه کهی له خۆی دوور خستنه وه."

پیاوه کهی که ریم ئاغا هات. هه ر ئه و پیاوه ی ماوه یه که له مه و بهر بوو. کلاشه کانی هه ر له دووره دانان، داردهسته کهی به لاشیپانه ی ده رگاوه هه ل په سارد و چۆ لای باجم کاغهزه کهی وئ داو هاته وه له پیش ده رکه ی راوه ستا.

باجم گو تی: "ماندوو نه بی، دانیشه... ماندووی... بلج ئاو و دۆ و چای بی ن هه تا ته من نامه که ده خوینمه وه... خۆ ته مشه و ناچه وه؟ ته مشه و لی ره ئی سراحه ت بکه... سبه ی نی به یانی زوو، وه ری که وه..."

"به لئ، ئاغا... ئاغاش هه ر وای فه رموو."

"زۆر باشه... باجم پاکه ته که ی کرده وه، چاویکی خیرای له کاغهزه که کردو به ئاشکرا روخساری کرایه وه... جاریکی دیکه به وردی نامه که ی خوینده وه به کابرای گوت "مالیاوا!" داویه زۆر به ده ماخه وه پرسی: "باشه، له وئ چیمان ده گوت... چیت بیست... له باره ی ته و مه سه له یه وه که لی ره رووی دا...؟"

"وه للا، قوربان، چیت عه رز که م - هه مووان هه ر باسیان ده کرد. لی کرا دوعای خیریان بو گیانی ئاغا ده کرد" ئاغا ده ی گوت بیستوو یه مائی غه فوو ر ئاغاش پییان خۆش بووه..."

"ئه و پیی خۆش نه بی، کئ پیی خۆش بی - ئه و ده بی گو یزان به کلکی بشکینی... هه رچه ند به هه ر حال ده بی هه قی ئاغا و نۆ که ری به جئ بی نی، و تازییه کی ریک و پیکیان بو دابنی..."

کابرای کاغهزه که ی هی نا بوو هه ر له بهر ده رگاوه چاویکی له کارۆ کرد، و گو تی: "قوربان، راستیان عه رز کردووی - ئه م سه گه بوو؟"

باجم گو تی: "به لئ، خۆی بوو... چۆن وا زوو خه به ره که ی گه یشته ویش؟"

"به لئ، ئاغا، گه یشتوه هه مووش پییان خۆشه و دوعا بو گیانی ئاغا ده کهن! ده لئین سه گبابه په رژین بی، شی ت بووه... عه رزیان ده کردی هه موو رۆژی وه نیو دیی که وتوه و تووشی هه ر که س بووی، داویه ته بهر قه مچی یان..."

باجم گو تی: "له سایه ی سه ری غه فوو ر ئاغا ره... چیی دیکه یان ده گوت؟"

"وه لالا، تاغا، هەر ئەمە ئىدى... دەیان گوت سەگی شىرئاغا ماشە لالا وەك
 رۆستەمى داستان ھۆمەنى بردو، باش چاوەش و عەسكەرە كەى لەت وپەت كردو!"
 باج پى كەنى: "چىي دىكەيان دە گوت؟"
 "دوعاى سەرى تاغا..."
 "رۆستەمى داستانيان لە كوئو ھىنا؟"
 "وه لالا چت عەرز كەم تاغا... دەیان گوت - دوور لەرووتان ھەيوانى خوا وەك
 دەرويشى تۆبە كار ياهوويە كى كىشاو ھەوى سەرى باش چاوەشى ھەل كەندو ھەوى ھەوى تە
 بەر پى تاغا..."
 باج بە پىكە نىنە ھە گوتى: "نەيان گوت شىعەرىشى خویندرو نەو!"
 "نەخەير، قوربان، درۆم عەرز نە كردى نەم بىستو ھە شىتەكى خویندە بىستو ھە - بەلام
 ھەموو كەس دوعاى خىرى بۆ دە كا."
 باج بە گالئە ھە گوتى: "سەلامەت بن!... مولاژىم ئەسەد مەيوانى كەرىم تاغايە... كە
 تۆ ھاتى ھىشتا لەو بو؟"
 "بەلە، تاغا، لەو بو. بۆخۆى بو لە گەل! دوو عەسكەر."
 "وەك بىستەتت چىي دە گوت؟..."
 "درۆم عەرز نە كردى شىتەكم لەخۆى نە بىستو... ئەوانەى عەرزى كەردى لە
 نۆكەرە كانى دىو ھە خانى تاغام بىستوون."
 "ئەتۆ چاوت بەخۆى كەوت، قەتت دىو ھە؟"
 تەتەرى كەرىم تاغا بە نارەحەتەى كە تاشكراو ھە گوتى: "ئەى بى قەزاو بە لا بى، چۆن
 نەم دىو! دوى شو كە دەمەوىست وەرى كەوم تەواوئىك پىكە ھە گالئە ھە دەم بە دەمەمان
 كرد... بى ئەدەبى نە بى، گالئەمان پىكە ھە ھە... بۆخۆى بە گالئە دەلئى ئە گەر رۆژىك
 گوئى لە شەرە جىنو نە بى خەوى لە ناكەرى... بەلە گالئەمان پىكە ھە ھە!"
 باج گوتى: "سەيرە! نەم دەزانى!... كەوايە گالئەى لە گەلئە ھە ھە!... چۆن پىاوئىكە؟"
 "وہ لالا تاغا زۆر پىاوئىكى خۆش مەشرەفە. بى ئەدەبى نە بى جىنو و قسەى قۆرى لەزارى
 ناكەوى. يە كىكى پى بلى، دە دانەت وەلام دەداتە ھە."
 باج گوتى: "راستە! كەوايە، بۆيە نىوانى ئەو نەدە لە گەل غەفوور تاغا خۆشە!"
 "نەخەير، تاغا، دەم بە دەمە لە گەل ھەموو كەس ناكە. پىرە پىاوئىكى شىتەكە و خۆش
 ئەخلاقە. ھەدى نە بى لە جەنابت باشتە بى!"

باجم قاقا پي کهنی: "باشه، دیسان بۆم باس بکه!"
 "وه لّلا قوربان چت عهز کهم... هه میسه وایه، هیندی جار، په رژین بی، دوور له
 روتان، له گه ل دهنگی دواوهی خوئی به شهر دئ..."
 باجم گوتی: "حه دی نه بی له من باشر بی!" و قاقا پي کهنی.
 ته تهره که گوتی: "استغفر الله، سه گی کوئی، تاغا، که له جه نابت باشر بی!"
 "گوتت پیره پیاوه - عومری چه نده؟"
 "عومری پیره پیاوان، قوربان... چل، چل و دووسال ته گهر بی، ته ویش وهک تاغا بۆز
 بووه." به دهست ناماژهی بۆ لاجانگی باجم کرد.
 باجم به پیکه نینه وه گوتی: "به و جوهری باس ده که ی زۆر شتی وهک من ده چی - ته گهر
 له خویم باشر نه بی!"
 "استغفر الله، قوربان... دوور له روتان سه گی کوئی که له تاغا باشر بی! نه خهیر
 تاغا... تاوا له ده ووبه ری عومری تاغا دایه."
 "زۆر باشه... ئیستا ئیشه لّلا به نیازی کهنگی وه ری که ری؟"
 "ههروهخت تاغا بفرموی."
 "زۆر باشه... یادۆ، بانگی ره حیمی که!"
 ره حیم هات، باجم گوتی: "ئه م برایه به ره خواری... ته مشه و زۆری خزمهت بکه،
 مه یه له وه رهز بی. ته من ئیستا ده چه مائی ماموستا سه ری کی ده ده م و دیمه وه. ته گهر
 ره سوول هات، بی نیره وی... کاکه... ناوی خو ت نه گوت!"
 "حه سه نی نو کهرت، قوربان."*
 "کاک حه سه ن، ده چیه خواری، نان و چا و هه موو شتی ک ده خوئی، و شه وی باش
 ده حه سییه وه، ته منیش جوابی نامه کهت ده نو سه مه وه... سبه ینی به یانی ئیشه لّلا به وهخت
 وه ری ده که ری. جاری ته من کار یکم به تو نیه."
 کاک حه سه ن رژیشت. بابیشم هه ستا، هۆقه و قه له مه که ی له سه ر تا قه دانان. نامه ی
 که ریم تاغای له گهرفانی هاویشت و رژیشتین بۆ مائی ماموستا.

* ته م پیاوه بیشت ناوی شه ریف بوو - و -

۱۲۰

۱۲۰

مامۆستا وەزعی خەراپ نەبوو" مەلاژن دووسەرینی بۆ دانابوون و ئەو پاللی دابۆو، چای دەخواردەو. بەلام هەروا تاي هەبوو، دەی گوت تینووئیەتی.

بایم گوتی: "خۆ پارێزت نیە - ئەگەر ئەهەناران نێوانت چۆنە؟ پێم وایە لەمائی هەمانن... ئەگەر هەبن بۆت دەنێرم. بۆ تینواییەتی خەراپ نین."

مەلاژن زۆری سوپاس کرد، بۆتە و شتانە کە ناردبوومانن" بایم گوتی شایانی نیە" خەجالەتە... و لێی زیاد کرد: "مامۆستا بۆخۆی شاھید بوو، حەتەن ئە وەختی خۆیدا بۆی باس کردووی. ئێمە زۆرمان لەبەر دانواند، مەلاژن، بەلام کابرا زۆر بێمیشک بوو... بە ئەندازە کێسە لێک مێشکی لەسەر دا نەبوو... مامۆستا دەزانێ ئەگەر ئەم حەیانە نەبایە، ئێستا ئەمن لە خزمەتتان دا نەدەبووم... چ بکەین "مقدّر"ە."

مەلاژنیش هەر پێی وابوو "مقدّر" بوو و خوا بەگەرەویی و کەرەمی خۆی وەخیری گێراو، "ئەگینا هیچ کەس باوەر ناکا... ئەمن ئەگەر مەلا نەبایە، کەسیکی دیکە گوتبای حەیانێک بەو ناوونیشانەو بەو شکل و قەلاڤەتەو وای کردو، باوەر بفرەموو باوەر نەدەکرد... بەلام وەختیک مەلا دەفرەموو بنیادەم ئیدی ناتوانی قبوولی نەکا... بەقەولی مەلا کاری خوا ماشەللا هەمووی رەمزو رازە... حەتەن حیکمەتیک لەو موقەددەردا هەبوو... رازین بەرەزای خوا!..."

چای بۆ من وبایم تێ کرد. مامۆستا گوتی: "ئەچایە کە خۆتانە... بەلام تامی وەك چای مائی خۆتان خۆش نیە... دیارە... بەقەولی ئێمە مەلاکان "مال وەمال" خێو نەچێ حەرامە." کە لەوئ را هات دەبیتە چای مائی ملامحمد*... چای مائی مالا حەسەنیش، وەك چای مائی شیرئاغا نابێ!"

بایم گوتی: "نا، چایەکی خۆشە... پاشان جەنابت شتیکی دیکەش لەبەرچاو ناگری، مامۆستا! سەگبابە ئەوەندە قسە تال و بیتام کردبوو کە لەو وەختە دا - داوای لیبوردن

* نوسەری بەرێژ لێرە ناوێکە گۆریو. ئەگینا پێشتر بە مەلا حەسەنی نار بردو.

ده كه م - ته گهر به چلكاوى پينه چيه تيبى وه ستا سالحيش چايان بو پياوى لى نابايه و
بويان هي نابايه , ديسان تام ويونى گولاوى لى ده هات - نه ونده قسه كانى بؤگن بوون!
ماشه لالا به قودره تى نه و خوايه , خوا له به خشينى كه ريه تى به و سه گبابه دا تۆسقاليك
ده ستى پيوه نه گرتبوو - هدرچى له به رده ست دا ببوو, پيى دابوو. نهى ده به ركه رده مت مرم
خوايه. كه ريه تيبش نه ونده ده بى؟ كه مالى بى, باش چاوش بى, كه ريش بى! الله اكبر!"
ماموستا گوتى: "شهدبالله!"

باجم چايه كهى خوارده وه كاغه زه كهى له گيرفانى دهره ينا, و گوتى: "وادياره له سايه
خواوه ئه م مه سه له يه ش سه ل بوو... " كاغه زه كهى له پاكه تى دهره ينا, و
گوتى: "حه وسه له ت هه يه بى خو ينيه وه يان بوخوم بو ت وه خو ينيتم?"
ماموستا گوتى: "تاغا, ... ئيوه بى خو يينه وه... ئيمه گويتان بؤده گرين."

كه ريم تاغا نووسيبوو كه مولازيم نه سه د له م رووداوه زور ناره حه ته, پيشتريش له و
كارانه كه نه و كابرايه كردوونى, نارازى بووه "كابرا سه ربه خو و بى تيزن وفه رمانى وى هاتوه"
سو يندو قورئان ده خوا كه روحى له هاتنى ئاگادار نه بووه... دياره له و ورده كاره
بى جى يانه ي پيشتريش زور جار كردوه, و نه و چه ندين جار سه ركؤنه ي كردوه, به لام كابرا زور
نه فام بووه. ئيستا پيشهاتيكه و قه وماوه, باشتره به شيوه يه كى "مريضى الطرفين"
چاره سه رى بكه ين...

ماموستا پرسى: "مريضى الطرفين... يه عنى چؤن؟!"
باجم گوتى: "ئيستا عه رزت ده كه م."

كه ريم تاغا له دريژه ي نامه كهى دا نووسيبوو به لى, به و جو ره ي نه وان بيستويانه
گويا باش چاوشى كوژراو به چه ك له جه نابت راساوه كه لى ت راساوه سه كه كه تان كه له و
ده و روبه ره بووه خؤى پيدا داوه و شاده ماريى بريوه و له وه دا فيشه كيك ده رچوه و مه لاي
ئاوه داني بريندار بووه...

ماموستا به پيكه نينه وه گوتى: "سه گ ومه لا - له پيش دا سه كه كه بريندار بوو!"
باجم گوتى: "باوه ر بفرموو ماموستا, نه من به ش به حالى خو م حازرم ده سالان له گه ل
حه يوانتيكى ئاوا له زيندان دا بم و روژيك له گه ل درنده يه كى وه كه نه فامه له كو شكى
پاشا دا نه بم!"

مامۆستا گوتی: "اشهدبالله!... سهگ... لهو بنیادهمه... چاکتره که دلی...
خه لکی... تازار ده دا... اشهدبالله!"

به هه رحال، که ریم ئاغا گوتبووی وهك ئەو تی گه یشتوه مولازیم ئەسه د ته نیاتنه نیا
نیگه رانی تفهنگه کانه، و ئەو له ئیستاوه پاساوی بۆ مهسه له که کردوه: چۆته راوه ورچ،
له گهل ئەو عهسکه ره که کوژراوه، ورچ هیرشی هیناوه فیشهك ده رچووه عهسکه ره که ی
کوشتوه و ورچه کهش قورقوراچکه ی باش چاوهشی جویوه و کوشتویه تی به لام مهسه له ی
تفهنگه کان ده بێ جوړیک چاره سه ر بکری. ئەو ئیدی هیچ شتیکی دیکه داوا ناکا...
مامۆستا گوتی: "سهیره! هه ره باشه... داوا ی خوینیشی نه کردوه!... زۆری لوتف
کردوه!"

بام گوتی: "دهم زانی... ئەمانه بێ ئیجازه له ولاته که مان دا ماونه وه، و دهوله ته که یان
نایه وی له وه هل ومه رجه دا ئەو پیوه ندی بیه ی پیک هاتوه و ره زا شا ریگی به تورکان داوه له
خاکی ئیرانه وه په لاماری ئاگری بدن، تیک بچی. له بهرته وه بیه کینچیان که وتۆته که ولێ...
ئه وهشی نووسیوه که ئەگه ر ئیمه رازی بین ده بیه وی له گهل که ریم ئاغا بێ، تا لییه رووبه روو
مهسه له که چاره سه ر بکه یین... ئیستا جه نابت چ ده فه رمووی؟ له پیش دا با بپرسم،
حه سه له ت هه بیه، زۆر قسه کردن ناره حه ت ناکا?"
"نا، نا!"

"باشه ئیستا چ ده فه رمووی?"

مامۆستا هیندیك چه نه گه و بنانگویی خوراندن، و "ئێ ئی" کرد، به لکی سۆرانی
ئاره قی نیوچارانی سرپه وه و گوتی: "ئه وی راست بێ، ئاغا، ئەمن له سیاسه تی عه شیره ت و
عه شیره تگه ری شاره زا نیم. به لام پیم وایه... مهسه له که قوول نه که ینه وه و له به ریکی
نه کیشینه وه باشتره، بۆته وه ی له و نیوه دا خه لکی فه قیوه ه ژار... به خۆرایی وه بهر ده ست و
پییان نه که ون... ئەمانه... خه لکیکی بێ چاو و روون... هه موویان ده زانن، ئیستا
له که سانی وهك غه فوورئاغا گه رتین... که بۆ خاتری قازانجیکی بچووی خۆیان... چاو
له و جوژه شتانه ده قوونجین. ئیستا که له سایه ی خواوه... مهسه له که تا ئیره به خیر
گوزه راوه... ئەمن پیم وایه که... بنوسی له گهل که ریم ئاغا... به خزمه ت بگا...
به لام له یه ک دووسوار زیاتر... له گهل خۆی نه بیه نی. ئەمه ی حه تمه ن لی دوویات بکه وه.
احتیاط کاریکی ئاقلانه یه. (بام گوتی یه ک دووسوار زیاتریش نین)، پاشان، جه نابت
تفهنگ یان جه نازه ت... بۆ چیه؟ ئەگه ر روژیک ده رفه تیک ری بکه وی... تفه نگیش په ییدا

ده بې. به دوو تهنه نگان هيچ كاريك راست ناكړي ته وه... ته گهر به نه قلی نایسی من ده كهی... ههول بده كاره كه به خوښی بگوزهری... و ته واو بی..."

بام گوتی: "بوخوښم هدر پیم وایه. به لام گوتم وهك ده لین هدر سره نه قلی کی تیدایه, ته گیپورا سوننه ته. ههروهك فهرمووت ته وانه خه لکی کی بی ته خلاقن... ده بینن, ده بیسن ریبه ری خه لك بانگهیشتن ده كا وتوویتی له گه ل بكا. كه چی هه رله وئ ده ی گری, ده ی كوژی. ته مانه ته من له جه نابت باشتریان ده ناسم. چما بامیان چو ن گرت؟ بانگهیشتیان كرده بوو بو وتوویتی... كه وایه جه نابت موافیقی؟ زورباشه, كه وایه ته مشه و ده نووسم دووسبه ی له گه ل كه ریم تاغواو ته وپه ركه ی دووسوار بین... وهك جه نابت فهرمووت ته من جه نازم بوچییه, ته ویش جه نازم ته و پیاوه مه زنه!؟ خو نامه وئ گومبه زی له سره سازكه م!... با بین جه نازم و تهنه كنه كان به رنه وه, مه باره کی خو یان بی!"

هاتینه وه مائی. ماله كه نه ختیك نالوز بوو... خوشكه كان ده هاتن وده چوون, دایك شله ژابوو, داده نامین دیار نه بوو. بام له پینش دا ههستی پی نه كرد. له سره پلیكانان تووشی شاهو بووین, چاوی پر بوون له فرمیسك. بام توژیك ته ماشای كرد" گوتی: "رؤله چییه؟ بوگریاوی؟ كلاشه كانیان خه را كرده وئ؟"

"نه خه یر."

"ته ی بوگریاوی؟"

"نه گریام... دوو كه ل چو ده چاوانم!"

بام به سره سورماوی ته ماشای كرد: "یانی چی؟ بانگی كرد: "فاتم!... فاتم!"

دایك هات: "به لئ, تاغا..."

"چ باسه؟ ته م كوره بو ده گری؟ كه س هیچی پی گوتون...؟"

"نا, تاغا, كه س هیچی پی نه گوتوه..."

"تی ناگه م... ته من چاوم به هه له چوون, یان سه لاج نیه بزائم له م ماله دا چ ده گوزهری!"

"هه ی بی به لا بی - چ ده گوزهری! ته و كچه فقیره مندالی له بهر چوو...!"

بام واقی ورماس... "كهنگی!؟"

"هه ر سه عاتیك له مه و بهر."

"الله اكبر! دیتم, تی گه یشتم, گوتم رهنگ ورووی په ریوه... ماشه لا كه ته م مانگه مانگی کی شوومه, هه تا توژیك وه خو دینه وه و ده مانه وئ هه ناسه یه کی ره حه ت هه ل كیشین, موسیبه تی کی تازه مان به سره دئ! هه مووده م و سه عات ناره حه تی و گرفتاری!"

دایکم گوتی: "به خۆرای خۆت نارەحەت مە که ... هیچ نیه, الحمدلله به خیر گۆزەرا... دایه تایشی له وییه - فه قیرە مندالە که ی دوومانگه بوو...!"

"ئێستا که وتوه؟"

"به ئی, ئیدی, یهك دوو روژان ده بی بکه وی..."

بۆنی "میوانی" ده ماله که گه رابوو.

بام هات, وهك قه لای ژه قنه مووتی له دیوه خانی دانیشته, و چاوی له گولی مافوره که وه بری. فه زای ماله که وهك ته وده مانه ده چوو که "ریوی" نه خوش ده که وت. که س دهنگی له بهر نه ده هاته دهه. ژووری دایکیشم ههه کړو بیدهنگ بوو.

بام پاش ماوه بهک سه ری هه ل بری وگوتی: "رۆله, بچوو له زمان منه وه له تامینی بپرسه و به دایکیشته بلن کارم پییه تی..."

دایکم هات. بام گوتی: "دوسبه ی شه وی رهنگه میوانمان بین..."

دایکم گوتی: "له م ئالۆز و بلۆزی یه دا!"

بام گوتی: "باشه ئیدی, خۆناکری به میوانی بلنی مه یه. ته ویش به پیاوی وهك که ریم ئاغا... رهنگه سی چوار که س زیاتر نه بن. ته وه ی به میوان حیساب بن له راستی دا دوو که سن - که ریم ئاغا و ته و زابته تور که."

دایکم به ئاشکرا ترسا: "زابتی تورک!... بۆچی دی؟"

"نا, نارەحەت مە به - له گه ل که ریم ئاغا دی... دی جه نازه ی عه سه که رو باش چاوه شه که به ریته وه. که وتوته پارانه وه, په نای بۆ که ریم ئاغا برده... ویستم ته تو له ئیستا وه تاماده بی. ته وی دیکه ش کاری ژنانه یه, بۆخۆتان ده زانن. دایه تایشی ده لنی چی؟"

"هیچ نالی, ده لنی وه زعی باشه - مه ترسی یه کی نیه, سبه و دوسبه ی ئیسراحت بکا, به سه..."

"زۆر باشه... ته و هۆقه و قه له مانه م بۆ بیینه, کورم... به وه سمان و شاهۆش بلن بیینه دیوه خانی - نانی شه وی لییه بخۆن. ته مشه و ژنانه و پیاوانه نانی ده خۆین."

KKK

بايم ئەو شەو بە شاھۆى گوت: "كۆرۈم، ئەگەر شەوئ بۇ كارى ئاوى ھەستايەو، يان خەوت لىنەكەوت سەرىكى ئەم ھەيوانە بەدە، دەفرى ئاوەكەى بۇ بگۆرە. سبەينىش بۆخۆت قاپى ئاوەكەى بۇ بشۆو بەئاوىدا دەو" دەفرى خواردنەكەشى. (دەى زانى كلفەت و نۆكەرەكان ئەم كارە ناكەن) ھەتا ئەم يەك دوروۆژە كە ئەم كچە نەختىك چاكتەر دەبى. بۆخۆشم ئەگەر وەخەبەر ھاتم سەرى دەدەم."

ئەو شەو ژنانەو پىاوانە بوو، و دىوہخان كړوبىدەنگ بوو، دەپازدە دەقىقەيەك نەبى كە بايم بە "رېوى" يەو خافلاو دوايەش نووسىنەوہى جواىى نامەى كەرىم تاغا كە نىزىكەى سەعاتىكى خاياند. دواى ئەو، براكان رۆىشتن و جىگای من و بايميان راخست. ژوورى داىكىشم ھەر بىدەنگ بوو. خەوتىن. بايم وەك عادەتى ئەو چەند شەوہى ماوہىەك تەنىشتاوتەنىشتى كرو دوعاى خویندن... ئەمن نەم زانى كەنگى خەوم لىكەوت، ھەتا بەيانى يەك تەختە نووستم" بەيانىش وەك ھەمىشە ھەموو ھەستابون كە داىكم ھات ھەلىستاندم.

بايم لەبەر ھەيوانى خەرىكى چاوكىپان بە دەوروبەوردا بوو، و بە دوروبىن تەماشای ئەملاوئەولای دەكرد. لىدانى نەبزی ژيان لە دەمارەكانى ئاواىى دا كز بىوو، رانەمەر لەوبەر رووبارەكە بوو، دەنگى فىكەو "ھىھى" لى شوانى لە دوروہو بەرگوى دەكەوت" دىوارەكانى چىا كە شەوئ دورو كەوتىونەو، دووبارە ھاتىونەو پىشەو، دەرودەشت دەست و چاويان شوتىون، و داران پىكەو سرتەيان دەكرد. بەو حالەش شەبا ھەروا بەنىويان دا دەھات و دەچوو، رووبار ھەروا گۆرانىى خۆى دەچرى و بىپەرەو لە ھەموو كەس و ھەموو شت دەچووہ خوار.

كەواى لىپەوار پىنەى تازەى لەسەر وەدەر كەوتىون" لە مائەكانەوہ جگە لە جاروبار دەنگى مەنجەلىك، تاوہىەك، قابللەمەيەك، دەنگىك بەر گوى نەدەكەوت... و دەنگى چەكوچى كەرىم دارتاش لەو نىوہدا لە ھەمووان دلپتر بوو. دىار بوو ھىشتا كارى سندوقەكەى تەواو نەكردەو. شاھۆ دەفرى ئاوى كارۆى لە جۆگەلەى ھەوشەى شوتىوو،

ئاۋى تىڭ كۆرۈپ، ۋ بۆي دەپرد. دىۋارى كەلاۋە كەي رووبەروومان ھەروا باۋىشكى دەدان . ئەمىنىش ھەروا .

قاۋلتيىمان خوارد. بايم ديسان چۆ بەرھەيوانى - پياۋە كەي كەرىم ئاغا رۆيشتىبوو، ۋەك دايكە دەي گوت بايم تەنىك پوۋلى سىي (زىۋى) ئەنعام پى دابوو... كچە كان برىغان پاك دە كردد... بايم بانگى رەھىمى كردد، گوتى بانگى كويخاي بكا، بىنىرىتتە لاي خانم، رەنگە كارى پىي بى. دايكە ھاتە ژوور، بايم گوتى: "ئەمن نىو سەعاتى ديكە بەسەر پىۋە دەچمە مالى مامۇستا، گوتوومە رەسوۋ بى... ئەگەر كارىكت ھەيە، شىتىكت دەۋى بەۋ بلى... " دايكە ويستى شتىك بلى، بايم گوتى: "دەزانم دەتەۋى چ بلى، مريشك ۋ فرووجت نىن... ھەر بۆيە گوتم رەسوۋ بى، بلى لەنىۋ دى بۆت بكرى... نووسىومە لەچوار كەس زياتر نەيەن... "

دايكە گوتى: "ئەيەرۆ!" ۋ دەستى بە چەنەگەي گرت. "چۆن بەمىۋانى دەلىن مەيە، يان چەندكەس بىن - ئەۋىش بە كەسىكى ۋەك كەرىم ئاغا!"
بايم گوتى: "كەرىم ئاغا بۆخۆي دەزانى - ۋەختە كە ۋەختىكى تايىتەيە... خۆ لەشكرو لەشكركىشى نىە - پاشان مىۋانىكى واش نىە... بەھەر حال، ئەتۆ كارت پىي نەبى...
ئامىن چۆنە؟"
"باشە."

"باشىكى چۆن؟ كى ئاگاي لە مندالە كەيەتى؟"

"بۆخۆي - ۋەزعى ھىندە خەراپ نىە... خەۋاندىمان نەۋە كا خويىنرىشى بكا... فەقىرە بەۋ حالەش شەۋى ھەستابوو سەرى ئەم ھەيۋانەي دابوو، ھەرچەند فەقىرە شاھۆش ھەستابوو. گويم لە دەنگى سرتەسرتيان بوو كە لەسەر پلىكانە كان قسەيان دە كردد... بۆ مىۋانە كانىش بۆخۆت ئامۆژگارىي بكە، ھەر لەۋ ژوورە لەبن سەماۋەرى دانىشى، چاي تى كار چاۋىكى لەمە جومەدە كان ۋ دانانى خواردنە كە بى، بەسە. كچىكى بەسە لىقەيە، خوا بى پارىزى... ئىدى با كارى ديكە نە كا ھەتا ئەم يەك دوورۆژەش دەرۆن. ئەمپۆ نەم ھىشت بچىتتە نىۋ ھەيۋانان... "

"كارىكى زۆر باشت كرددە... دە ئەتۆ ئەۋ شتانەي دەتەۋىن بەرەسوۋ بلى... پىي بلى فكري مىۋەش بكاتەۋە. ئەگەر لە نىۋ دى دەست ناكەۋى، بىنىرىتتە جىيە كى ديكە بۆي بىنن، ھەتا ئەمن لە مالى مامۇستا دىمەۋە."

دايكە گوتى: "ئىستا زوۋيە، بەم بەيانيە زوۋە ئەۋ ژنە فەقىرەش گرتارە: دەبى شىرى بكولىنى، مەشكەي بژىنى ۋ قاپ ۋ قاچاغان بشوا. فەقىرە خۆ ۋەك مەمانان كلفەت ۋ

نۆكەرى نين... زوويه, راوهسته با نهختيك خويان خپكه نهوه - ته تو بچيه وي ته و ژنه
فه قيره له كاروگوزهران ده كه ي... "

بام گوتى: "ده زانم... جوړيك قسه ده كه ي ده ليى له ته هسته مبول يان ئيسفه هانه وه
هاتووم... ده زانم, ته قلم هه يه."

دايكم روښت, كوښخا هات و راپورتى كارى خو ي دا: ئيشكچى يه كان هاتوننه وه,
نوبه دارى ديكه چون. هيجيان نه ديوه" كه ريم دارتاش ته مړو سندووقه كه ي ته واو ده كا...
كه لاکه كان بهر بهر بهر بونيان كرده... هه نارمان داوا كردبون, ته وانيشيان هيناهه.

بام گوتى: "له كوښن؟"

"بردمنه خزمهت خانم."

بام گوتى: "برو بلې به شيان كا. نيويهان بو مالى ماموستا بيړى - هه ئيستا بيان
ده به حوسين بويان بهرئ." ده
كوښخا روښت و هاته وه.

بام گوتى: "هه تا له بيرم نه چوه با نه وهش بلېم - ته مړو به يانى يان سبه ينى به يانى
يه كيك له ره عيه ته كان بانگ كه ريشى ته م عه سكه ره بتاشى - له بيرت نه چى! سبه ينى
پاش نوښت چنه كس له لاره كانى تاوايى بيړه له سه ره و باسكانه كه به سه ره هه ردو و
ريپازه كه دا ده روانن... دوور له تفهنگچى يه كان له پشت بهر دانه وه وختى هاتنى
ميوانه كان خويان نيشان بدن - جوړيك نه بى كه ميوانه كان بزنان تفهنگيان پى نيه,
هه ريه كه ي پرده دارى كيان پى بى, بو خه له تاندىن. تفهنگچى يه كانيش كه هه ن... تى گه يشتى?
وهختى روښتنه وه شيان هه روا. شه ويك زياتر ليړه نابن... به راست, فيشه كه كانت ژماردن و
داتنه ده ستى كوره كان?"

كوښخا گوتى: "به لى, تاغا, سه دوچل دانه بوون. ده مانچه كه ش به فيشه كه وه له خزمهت
خوتانه... "

بام گوتى: "زور باشه. كه وايه ته تو برؤ به كاره كانت رابگه - سبه ينى ئيواري, پيش
گه يشتنى ميوانه كان تفهنگه كان به فيشه كه وه له مالى بن... خيزانم ته وشتانه ي
ده يه ويستن پى گوتى?... له بيرت نه چى به ره همانى بلې قهول وابوو ته مړو برينى ته م
هه يوانه بكاته وه - له بيرت نه چى... "

كوښخا روښت. بام گوتى: "بچو ژوورى دايكت, بلې ته گه ره قه يدى نيه, ده قيقه يه ك ديم
ته حوالى ئامينى ده پرسم. ده ست له هيج شتىك نه دن - له سه رجى خو ي بى, به سه ر پيوه
ليى ده پرسم و ده روم... "

چوو... داده تامين له چككيكى له سه ركرد، لئنه كهى ريك وپيک كردو هاته وه. بايم به پيچه وانهى ئه وادهى دابووى، دانىشت. وه زعى باش بوو. ريوى له په ناي خه وتبوو. خه ونى ههوت پاشاي دهدى. جار جار له خه ودا زه رده به كيشى دههاتى. بايم گوتى: "ههى ناپياو، هه تهن به ئه قلى مه پي ده كه نئ!... باشه، خۆ وه زعت باشه. سوپاس بو خوا! رۆله، گوئى له قسهى داىكت بگره. ئه م قۆناغانهى ديون، به قه ولى خۆى ئه م پرچهى له به رتاروى سپى نه كردوون. ئه م يهك دوو رۆژه ئيسراحت بكه... هه تا له سه ر خيران تووشى نار هه تيبى دوايه نه بى..."

"خه فه تيش مه خۆ، رۆله، خه فه تى ناوى. شوکور جھيلى، مي رده كهت سلامهت بى ئيشه لالا مندال ئيشتان ده بى. نار هه ت مه به..."

دايكم گوتى: "باش بوو گوتت، ئاغا... له دويني وه تازيهى داگر توه بو كوته گوشتيك... نسحه تى ده كه م، ده ليم كچم، ئه گه ر ئه تو هينده خۆت نار هه ت بكهى، ده بى پوره هه نيفهى فه قير چ بكا كه سى كورپى جھيلى به يهك رۆژ له م ناگرى يه كوژران و ته رمه كه شيانى نه دى فه قيره!... شوكرى خوا بكه ئه غه ملای بوخۆت ماوى، ئه و كوره جوانه ت سلامه ت، له سايه خوايه وه مي رده كه ت زيندوويه، بوخۆت جوان وجورى... وه لالا مندال ياخوا سلامه ت بن بو داىك و بابان له خه فه ت به ولاوه نين..."

بايم كه فرميسكى به چاوى داده تامينه وه ديتن هه ستار رويشتين. له هه وشهى تووشى شاهوو وه سماني بووين، بايم چاوى له كلاشه كانيان كرد. گوتى: "جواني ده وه تى گرتوون... قايشه كانيشيان جوانه. پيرۆز بن... به لئى، ئيسستا بوونه شتيك!" منداله كان به پي كه نينه وه له بنه وه چاويان لى ده كرد. "يارى يه كه تان بكه ن!"

دهنگى چه كوچى كه ريم دارتاش دههات. بايم گوتى: "بچين بزائين كه ريم چيى كرده!" چووين. هه تاو گه رم ببوو، دايه خه رامان - داىكى كه ريم - له بن ديوارى هه ل تروشكا بوو، پشتى وه ديواره كه دابوو، بوو كه كهى داها تيووه سه رى. پشتى له مه بوو، و زۆر به هه وسه له وه سه ريبى ده دۆزى. راست وه كوو وه ستا سالحى پينه چى، وه ختيك به دوو ده رزى يان دهى دوورى - نينۆكى هه ر دوو قامكه گه وه رى به رده وام له كاردا بوون. هه رده كرانه وه و پي كه دههاتنه وه. بايم پي كه نينيكي تالى كرد و گوتى: "چ باسه، بپروانه چ ده كا! ئيسستا ده بى ئينه كه ده ريبى به كهى چه ندى تيدا بن!"

له نيودى دا ئه م جۆره ديمه نانه شتيكى ئاسايى بوون، هاويانان كارى مه زراو دروينه و خه له وه خرمان و ئه وجۆره شتانه ده رفه تيان نه ده دا، به هار فه سلى كارو تي كو شان بوو، زستانيش هه تاو به ده ره وه نه بوو. كه وايه باشترين فه سلى "راو" پاييز بوو: ئه و رۆژانهى هه وا

خۆش بوو، پیره ژنان له بن دیواران دادەنیشتن و سەریان دەدایە دەستی بووک و کچەکانیان و بە پێچەوانەى سەرتاشخانەکانى ئەمەرد کە سەرتاشەکان چیرۆک بێژن، وەك مشتەرى دەستیان دەکرد بە حیکایەت و دەردى دل (قرچ قرچ!) ئەدى، ئەوەم دەگوت، کچە کە چووبوو هیندیک هەرمى لى بکاتەو، هەتیوی "رەحمان سەرگاچوت" ی بەبى حەیاى چووبو بن دارى و لەوى وەك یەکانە مانى گرتبوو... ناخر توخوا وا دەبى "گولەباغ"! کەس نیە لەو لاوە بپرسى ئەتۆ لەوى کارت چیه... چۆتە سەر دارى هەرمیان لى بکاتەو. خۆکارىکى بى شەرعى نە کردو!... بروانە کەوتووینە چ دەوروزەمانیک! "ئەمە پورە زینەبە، زینەبە سوتاو.

پورە رابى دەلى: "زینەب، برینم مە کولینەو... حيسان ناتوانى هەموو شتىک بلى... لەدوورەو چاویان لیتە پى دەکەنى، دەلین خوشى لەخۆى، غەمى نیە، دەردى لى نیە. بووکى لەسەر مالىیه، دانیشتو لەقى لى راکیشاو، ئەمیان ئەم لاقى بو دەشیللى، ئەویان لاقە کەى دیکە... حيسان پى نە کەنى چ بکا؟ بى بوخچەى دلى خۆى لەلای هەموو چاک و خەراپىک بکاتەو!... ئەتۆ بۆخۆت بووکت هەیه، چاکتر دەزانى... حيسان ناتوانى هەموو شتىک بلى... بەرماوى چات لەپیش دادەنى... دەى خۆیهو چلپارت خواردۆتەو، نایخۆیهو دەبیتە شەر... خوایه زۆرشو کور"

دەلین ناخر زەمانە، باوەر ناکەین... (قرچ قرچ!) ئەو رۆژە ئەگەر مامۆستا تۆزىک دەرنگ گەیشتبايه، باوەرکە لەم دى یەدا دەکەس زیاتر دەکوژران، (قرچ قرچ!) ئیستا چ بوو؟ هیچ... چووبوونە هەرەو زەدروینە. کورپى رەحیم "تزرل" ی ویستوو یە تى باقەى بەستى باقەبىنى پى نە بوو" کچى "نايشە گپۆل" ی کە باقەبىنى وى داو پى کە نیو - برايه کەى چاوى لى بوو - "رەحمان گوى خەپلە" ... غیرەتى جوولاو... جا وەرە لى دە! کورپى رەحیم تزرلى نیو بزیی کردو، هەتیو بەرپۆتە گیانى ویش... بە کورتى هەموویان تىک بەر بوون، دوور لەرووی حازرىیان وەك سەگ و پشیلە. چابوو مامۆستا گەیشتى. کارى راست بى... ئەمەیه دەورو زەمانە کە، نازى! واپزانە ئیمە خۆمان هەروا لەتاسمان بەر بووینەو کۆشى مێردە کاتمان! ئیدى نالین جیئلن، پیکەو دەروینەى دەکەن، پیکەو دەچنە مازووان، پیکەو دەچنە دەشت و دەر... باشە، زەردەخەنەیه کیشیان کرد، نعوذبالله قورتانى خواى غەلەت نەبوو" پىرو تۆبە کار نین کە دەسحیبتى سەدویەک دەنکی دەمیان کەن و هەمیشەى خوا زیکرو ویرد و دوغایان لەسەر لیوان بى. جیئل جیئلەو پى پىر. (قرچ قرچ!)

پووره ریحمان ده لئی: "سهوئی رۆژی ئهتو لهوئی بووی حه نیفه، شهه ری
"سه رمار" و "ره شه پیزه" ی له سه ر چ بوو؟"

"له سه ر چ بی، خوشکی... هیچ! سه گبابه له لووتی فیلی به ربۆته وه... له بی ری
چۆته وه که بابی ههتا کورتانیکی ده دروو کلکی وشتری ده گه یشته عه رزی... سه رمار ده لئی
ره شه پیزه له خۆه پیله قه ی به سه گه که ی داداوه، به ئه نقه ست پیی داداوه... یانی به
بوو کیی گوتوه، ههتا خه سوو گوپی لی بی. حالی بووی؟! ره شه ش سویندوقورثانان ده خوا
که پیی دانه داوه (قرچ قرچ!) سه گه که له سه ر ریگا خه وتوه، ویستویه تی به لاق لای
بدا... ئه ی چ هه ره شه و گو ره شه یه کی ده کرد!... به ته سپی شایان گوتوه بارگین!... بلیم
چی، وه لئا ئاخ زه مانه! هه موو پیکه وه بوونه، دوور له رووی حازری یان سه گ و پشیله،
که لپان له یه کتری گر ده که ن (قرچ قرچ!) ئه و رۆژه "هه سه که چاوحیز" ت دی، چۆنی له و کچه
فه قیره دده! کویر بم له و چاوانه، "هه مه که ر" ئاوا له "که ره سوور" ده که ی نادا. به لای خۆه
چاره ره شه نۆبوو کیشه (قرچ قرچ!) ئیستا چ بووه، کویر خا به کا برای گوتوه گه نئی مائی
ئاغای به ره بو ئاشی... کچی فه قیریش به زمانیکی سووتاو گوتویه بو خۆشان ئاردمان
نیه... ته گه ر بزانی چ گو له زیکی وه ری خست! نۆبوو کی به سه ته زمان وه ک دایکی
کو پر مردوو ده گریا... هه ر چاک بو (نه قوستان) نه بوو. ئه وه ئیستا ش ده ی بی نی ده ستی
شکاوه له ملی هه ل به ستوه (قرچ قرچ!)... بو خۆشت ئاگات لی بوو له زه ما وه نده که ی دا
"چه ته ول" چ به زمی کی ده گێرا... ته دی خوشکی، هه ر که س له هه رچی قه لئس بوو،
به رده بیته گیانی ژن و منداله که ی، یان حه یوانیکی خوی... (قرچ قرچ!)"

نیزیک بووینه وه، بوو که که له بن لیوانه وه شتیکی به خه سووی گوت، لکی له چه که که ی
به ده میه وه گرت و غاری دایه وه حه وشه ی. دایه خه رامان تۆزی ک پیلوه چرچ و
لۆچاوی یه کانی هه ل گلۆفین و چاوی تروو کاندن و له وه ختی خۆی دا هه ستایه سه ر پێ.
با م هه ر له دووره وه گوتی: "هه ل مه سه ته دایه - هه ل مه سه ته... ته من کارم به تۆ نیه،
هه ل مه سه ته!"

دایه گوتی: "خوایه شوکور! کاری به من نیه! رۆژه، ئه وه خته ی کارت پیم بوو چ
گوئی کت له سه ری من دا ههتا ئیستا که کارت پیم نیه لیی بده ی! خوایه شوکور. زه مانه
گوپاوه رۆژه... ته تۆش هه قته!"

با م به پیکه نینه وه گوتی: "هه ر ئیستا بوو که که ت خه ری ک بوو گو له کانی سه رتی
لی ده کردنه وه!"

"رووی تۆسپى بى، رۆلە!... لە ساپەى سەرى تۆوئە... ئەتۆ كەنگى كىسە خەنەيە كى ناقابىلت لە بن هەنگلت ناو هینات دات بە داىە، كە ئیستا ئەو فەرمايشتانه دەفەرمووی! كەمت بە پشت ملی داىە دا مېزتوہ؟... ئەم داىكەت كەمى لە قەلاندۆش كەرووی؟ ئەودەم پەخەپەخە بوو، ئیستا بۆتە قەخەقەخە! كەم مېزو گوو لى شوتووئەوہ؟ قەت گووت ئەم پېرەژنە زەحمەتى پېوہ كېشام، با بچم سەعاتىك گوئ لە دەردە دلە كانى بگرم! حەيا شتىكى باشە وەللا، بەلام شوکور ئەتۆ نیتە! زەمانە گۆراوہ... ئیستا قەرزدارىشمان دەكا، ئاغا!"

بام بە پىكەننەوہ گوتى: "بام سەد جارى پى گوتى، دانىشە لە مالى خۆت مېردى مەكە، بە قسەت نە كرد! ئیستا كە كەبى خۆت كەردە بۆلەى دەكەى! مېردت نە كردبايە. لەوئ ماباى، پاروہ نانىكە هەبوو پىكەوہ مان دەخوارد... بام سەد جارى پى گوتى..."

"خوا بە زیادى كا، رۆلە، پاروہ نانىكە لە هەموو جىيەك پەيدا دەبى! ئەتۆ سلامتە بى موحتاج نىم. نوور لە قەبرەكەى ببارى، ئەتۆ هېچ وەك ئاغاى گەورە ناچى! بەلام كورم، بنیادەم بە مەحەببەت دەژى... تاخر بى حەيا، ئەتۆ هەروا سەر دادەخەى و خۆت گىل دەكەى، و خەبەرىكى ئەم پېرەژنە ناپرسى! ئیستا هاتووى ئاوا، دار دار خەبەردار. چىە؟ ئاغا هاتوہ... دەنگى جووت تەپلەى! كىيە؟ شىرئاغايە، كورى مارق ئاغا، دەچىتە لای داىەنەكەى. دەك رووزەردى دنيا و قىامەتان بى رۆلە!"

وردەوردە لە حەوشەى نىزىك ببوئەوہ، بام بن پىلىسى گرتبوو. كەرىم گوتى: "داىە ديسان دەستت كرد بە قسەى هاتەران پاتەران!"

داىە گوتى: "بەلئى، دەستم پى كرد... چاكم كرد... بەتۆ چى؟!"

بام پى كەنى، و گوتى: "كارت پى نەبى، كەرىم، دلئ پېرە."

"ئەرى وەللا دلئ پېرە... ها، ها تا ئېرەم هاتوہ!" و دەستى لە سەر گەرووی دانا: "هەردووكتان يەك لە يەكئى خەراپترن، كوئىر بىم ئەگەر شىرى ئەم مەمكانەتان لى حەلال كەم... نەحەت لە بام ئەگەر بىكەم!"

بام گوتى: "بچ بوو، ئەم شىرە بوو بە خوئىنى سیاوہش، هەر نەبراىەوہ! خۆ ئەمن جووتىك بزم بۆ كړبوى... ئیستاش هەر دەلئى شىر!"

"زۆر چاكە، گووت بەم پىرچانەم، ئیستا بە سەرىشمان دا بخوئە!... چاومان روون، گەورە بوو، دەستى ریز لە داىەنەكەى دەنى... ئەمنى پېرەژن لە تەرازووى بزنان دەنى! دەستت نەرزى، رۆلە! ئیستاش پىت وا نەبى هاتۆتە لای من... نا، هاتوہ بۆ سندووقەكەى! ئاغا چ كاری بە رەعیەتە... جەنابى ئیستا شىرئاغايە، ئىمەش بوئەنە"

دایه خه رامان! له بیرې چۆته وه ته ودهم چۆن له جیبې دا وهك گه نه بهم دایه خه رامانه وه
ده نووسا... ئیستاش تانوتی لئی ددهدا كه سهرت ته سپی هه ئیناوه, دور له رووی
حازری بیان فلانه جیت ئاوايه!..."

بام پئی كه نی: "نا دایه, ئیدی نه بوو, له خۆرا قسه م بو هه ل مه به سته. ئه من كارم به
فلانه جیت نه بوو..."

دایه خه رامان به تانوته وه گوتی: "نا تكایه كارت پئی بئ!... ته تۆ كارت پئی نه بئ,
كئ پئی بئ! تف له و رووانه ت بئ حه یا, خه جاله ت ناییه وه!"
كه ریم گوتی: "الله اكبر, دایه!"

دایه گوتی: "دایه و ژه هره مار! چیه, هه رفه رمانان ده دهی!... ته تۆ به ره ئلاش بو یه
بنیاده م!... ئه ی خوا بلیم چت لئی بكا زه مانه! وه ئلا راستیان گوتوه گورگ ته گه ر پیر بوو
ده بیته سوډه ی سه گان. سه گی وهك ته مانه... ئی خوا بم كوژی... ئه وه موو ماوه یه ته و
كوړه م نه دیوه... هیند تان قسه ی قۆر كرد! وه ره, وه ره... به قوریانی ته و به ژنو بالایه ت
بم... شیرۆ ته م منداله كز بووه, دور له گیانی?"

بام گوتی: "هیچ كز نه بووه, زۆریش به ده ماخه..."
"الله اكبر! یانی ته تۆ قسه ی پوچ مه كه, ته تۆ تی ناگه ی! زۆر باشه..."
بام گوتی: "یادۆ, برۆ ده سته دایه ماچ كه!"

ده سته دایه م ماچ كردو به و لیوه چرچانه ی هه رچی تف له گوپیه قویاوه كانی دا بوو, به
لاچاوی من وشكی كرده وه. به خۆم نه بوو قۆلم به لاچاوم دا هینا.
دایه گوتی: "ئه م منداله شت به ده مه ل كرده... بئ چا وروو, ته تۆ فیرت كرده,
ته گینا ته مه منداله, ته م شتانه نازانی!"

بام گوتی: "سه یر پیوه بووین! چیم فیر كرده چیی نازانی! باشه, هه رچی تف له زارت
دابوو خسته سه ر روومه تی كوړه كه و سواغت دا, ده ته ویست پاكیسی نه كاته وه...
داستانیکي سه یره!"

دایه خه رامان گوتی: "تی نه گه یستم!" ده سته چه پی بو چه نه گه ی برد, وهك سه ری سوړ
ما بئ و ده سته به چه نه گه یه وه گرت: "خوا ده نكه جو یه ك به خت بدا به بنیاده م!"
بام گوتی: "نا ره حه ت مه به, منداله."

"كو بی منداله? له چاوی پیس به دور بئ ماشه ئلا ده ئیسی داری شمشاله... كه نگی
ئیشه ئلا له سه ر خیران ژینی بو دینی?"

بام گوتی: "دایه، ته تۆ شته کهت تیکه ل کرد! چ وهختی ژن هینانیه تی!... نیازم هه یه نه گهر خوا ریکی خا بی نیرمه شاری بخوینی، ئیدی دهوری ئاغایه تی به سهر چووه!"

دایه به وچاوه کهم حوکه مانه ی تاویک ته ماشای کرد، وهك ئه وه ی به ئه قلی پی بکه نی: "بخوینی! بخوینی بیته چی...! عه بییش ناکا کوری مارف ئاغا! باشه، ئه وه بوو به مه لای دوازده عیلمیش، ئه وهخت چ بکا، تووره که له شانی بکاو دی به دی بگه ری!... چاومان روون! ههر له هه وه له وه گوتم ته قلت نیه، باوه ریان نه ده کرد... وه لئا نیته، بیللا نیته! ژنان ده لاین مندالیک که مینی ههر له دووسی رۆژی هه وه ئی عومری هه وه، دوور له رووی حازری بیان، به رهنگی گووه که ی را دیاره. ته تۆش ههر له مندالیته وه دیار بووی. به مارو بۆق گرته کهت، به وه هه موو په نده که به سهر ئه وه پیره ژنه ت دینا... ئه ی رووره شی دنیاو قیامه تان بی، رۆله...! ئیستاش ده یه وی ئه وه منداله بنیری بیته مه لا "نانی فه قییا ره جمه تی خواتان لی بی"!... ئی خۆت به سهر چووه، رۆله، خوا ئه قلی بدا به نه وه کانت!... ئاخه نازانی که ئیمه ش ئاوات و ئارو زویه کمان هه یه... ماشه لئا - به قوربانی ئه وچاوانه ی بم - گل له به ین دا بی، عه ینه ن ده لینی ئاغای ره جمه تی هه، مووی له ئاغای گه وره وه رنه گه یراوه... پیت نه گوتم که نگی له سهر خیران ژنی بو دینی?... ئیستا ئیدی وه ختی هه تی، رۆله، ئاخه ئه منیش ئاره زویه کم هه یه، بی شه رم!"

که ریم گوتی: "الله اکبر!"

دایه گوتی: "الله اکبر و قوززه لقورت!"

بام گوتی: "نه خه یه، وا به ئاسانی نای پرپته وه!" له بن لیوانه وه گوتی: "له که لله ی داوه!"

پیره ژن گوپی تیژ بوون... "به لئ، له که لله ی داوم - ئاواتیشم هه یه که مندالی وی ببینم! - کفرم کرده!"

بام گوتی: "دیت که ریم! دایه، گه یرو گرتی تۆ خه لکی وهك تۆ شتیکی دیکه یه... قه ول ده ده ی ئه گهر مندالی ئه م کورپه ت دی..."

"ئهی هاوار، قه ول ده ده ی! استغفرالله، استغفرالله! کورپه که شیته بووه، ئیستا ده ست له کاری خواش وه رده دا! رۆله، ته تۆ ئیدی گه وره ی... مردن و ژینی بنیاده م به ده ست خوایه... به راستی قسه ی وا ده کا کهس نه ی کرد بی! قه ول به دم که دوایه بمرم! خوایه شوکور...! ده زانم ته تۆ و که ریم له خواتان ده وی ئه من بمرم، به لام خوا به قوربانی بم ئه م داخه تان له سهر دل داده نی!" رووی کرده ئاسمان، ده ستی به سنگی دا کوتاو گوتی "ئهی خوایه، به قوربانت بم، به قوربانی گه وره بیته بم... وه ره ئه م داخه یان له سهر دل دانسی، هه تا زه ما وه ندی کورپه کورپه شی ده بینم - ئهی خوایه!" دیسان سنگی خۆی کوتا.

باجم زهرده يه كى كردو گوتى: "عه رزم نه كردى! نه خه ير ههر ئيستا هه يه...!"
 دايه خه راما ن گوتى: "خو ايه گيان شو كور - ئيستا به له بزى قه له ميبش قسه م له گه ل
 ده كا!... قور به سه رم... هينده تان قسه ي قور كرد, نه سللى كاره كه م له بير چوو!... به
 راست شيرو, نه وه چ بوو, نه وه جندرمه يه? راست بوو, شو كور بوخوا هيچت
 لى نه هات!..."

ئىستا ئيدى نوره ي باجم بوو.

باجم گوتى: "له نه حوالا پرسى يه كه ي تو!... ديتم چون به هه ناسه بر كه هاتى! به لام
 بوخت كه ده گه يه خه لكى, زارى جه والى دلته ده كه يه وه, و يه كه ته كان ده بوئىنى!"
 "روله, نه من له پى كه وتووم... هه ميشه ي خوا ئيسكه كامم ژان ده كه ن... ده مه ويست
 بيم, وانيه نه م ويستبى, زوريشم هه ز ده كرد" به كه ريميشم گوت, نه ي هينام, گوتى بوخوى
 هاتوه, شو كور بى مزه پته ي... ئاخه ئه ويش ئيستا وهك تو من منم لى ده گريته وه, بوخوى
 دى, بوخوى ده چى... نه ي هينام... نه ويش ئيستا وهك تو قسه ي خو شى نه وه يه كه به من
 ده لى مه كه, مه چو, مه خو...!"

كه ريم گوتى: "الله اكبر!"

باجم گوتى: "كارت پى نه بى!"

"نه ويش وهك تو يه, جوابه جه نكيه ده كا. هه تا قسه يه كه ده كه م ده يانم جواب ده داته وه! بو
 نه تو پيت وايه له شه وو روژى دا دوو كه ليمه قسه م له گه ل ده كا!... به خواى حورمه تى
 به چكه پشيله يه كم له م ماله دا نيه!... يه كه له يه كى خه راپترن... "پيره ژن له پر هاتسه وه
 سه ر خوى - باجم هه روا بن پيليى گرتبوو - نه ختيك پشتى راست كرده وه, ديسان ده سته
 بو چه نه گه ي برده وه" ئاخ هينده تان قسه ي قور كرد له بيرم چوو. "بانگى كرد: "ره زيه!
 ره زيه!"

بو كه كه ي له وسه رى هه وشه وه گوتى: "به لى, دايه!"

"روله, ئيستى كانيك چا بو ئاغاي سازكه!"

باجم گوتى: "زور سوپاس... كارم هه يه, ده بى برؤم - ئيستا ئيدى بو له ي مه كه, ده بى
 بچمه مالى ماموستا, دو ايه ش ميوانم هه يه, گرفتارم... پاشان به وه هه موو نه سپى يه وه
 كه كوشتت, حه تمه ن ده ته وي به وه سته جوانانه ت چاى ده م كه ي كه نه من بى خو مه وه!؟ نا,
 ناخو مه وه... وه ختيكى ديكه ديم, داده نيشين تير پيكه وه قسان ده كه ين... كه ريم, شيتى
 نه كردوى? نه ي ماشه للا كه بو له ده كا!"

دایه به قینه وه گوتی: "زۆر باشه! خوییه شوکور - ته گهر ده گاته مه ده بیته زړکور... وهختی نیه, نامه وی, ته سپییان ده کاته بیانوو! ته سپی... ئیستا ده لئی چ بکه م ته سپی یان نه کوژم؟! که سیك که قسه ی وا ده کا, ده بی کیسه کیسه خه نه و جیوهش بو دایکی بنیری, نه ک ههر ره خه بگری و قسه ی زل بکا, و پلاران بارپته دایکی! ئیستا نابی ته سپیانیس بکوژین - ئاغا فرموویه تی... به راست قسه یه کی عه نتیکه یه! دهسته کانم جوان نین... ئی جوانتری په یدا کردوون" راستیان گوتوه رۆله, تازه هاتن, کۆن خه لاتن! خوییه زۆر شوکور!"

بام گوتی: "زۆر باشه, جارئ قه لئس مه به... جوانن... خه نه شت بو ده نیترم, به چاوان, ته تو کهنگی داوات کردوه, ته من نه م ناردوه?"

"چما ته من ده بی داوا بکه م! وه لئا قسه ی چاکه! کوره که چاکه داوه ته باری نه فامی! ته دی بوچی بی پیگوتن بو ژنه که ت ده کری" باشه, بو منیش بکړه, ته من چیم له ژنه که ت که مته - که مم زه سمه ت پیوه کیشاوی!... ته تو ناردووته ته من وهرم نه گرتبی!"

بام گوتی: "الله اکبر! به چاوان, که ریم ته مرۆ ده بی ته واو بی... زۆری ماوه?"

"ته واو بووه, ئاغا - که سیك بنیره بی جاته وه!"

"جیی هه ردوویان ده بیته وه?"

"ته ندازه م گرتوه, ئاغا. گه وره یه - ده بی هیندی کیش پووش وپه لاشیان له گه ل تی هاوین

فکری هه لئسانیشم کردوه."

"هه قده ست چهند بو بنیترم?"

"هه رچه ندیکت نارد خوا به زیادی کا. یه ک دووبه سته فیشه کیشم له فیشه که کانیا بۆ

بنیره. به کوپخای بلئ ته گهر پرسیان, بلئ ههر ته وهنده بوون..."

"چۆن... چما ته تو تفهنگی ته لمانیشت هه یه?... نه م دیوو..."

که ریم هیچی نه گوت. بام گوتی: "ته گهر هه ته پالی پیوه نی, پروا - به که لکی چیت

دی" بی فرۆشه, که لینیکی پی بگه... "پاشان" یادۆ, له بیرت بی, له مالت و هیرم بیته وه..."

باشه, که وایه ته واوه? زۆر باشه! دایه ته من رویشتم, به لام له مه ودوا ته گهر بتسه وی هینده

بو له ی بکه ی ئیدی نایه م... میتشکی سه ری پیای ده به ی! پیای له و غه له ته ی کردوویه

په ژبووان ده که یه وه!"

"رۆله, ئاخو ته من له توو که ریم به ولاوه که سم نیه, ته دی قسه ی خۆم به کئ بلیم. بو یه

که دی لینگ دریت ده کا وله گه ل ته و مارمیله که یه ی ژنی ده ست ده کا به ده ستبازی و

مرقه مرق (ژنه که له هه یوانی لکی له چکه که ی به ددانی گرتبوو، و پیده که نی). له پيش چاوی منی پیره ژن، پیمان وایه نازانم، زور چاکیش ده زانم!"

که ریم گوتی: "الله اکبر! دایه، واز دینی یان نا!"

دایه گوتی: "الله اکبر و ژه هره مار! خو درو ناکه م. ته منی پیره ژنیش ده بی له وی دانیشم قروقه پ" و دهستی توند به ددانی دا کوتا. "چهند! چهند دانیشم!"

که ریم و باجم پی که نین. باجم گوتی: "به لئ، له دهرده که ت حالی بووم... ئیستا ده فهرمووی ته من یه کینک په یدا بکه م له گه ل جه نابت ده ست به ده ستبازی و مرقه مرق بکا؟ نه خه یر، خام، ته من له و ئه رکه عه فوو فهرموو! به لام خه نعت بو دهنیرم، به چاوان! بوچی زووتر باست نه کرد؟ بوخوت له و ماله دا ژیاوی، ده زانی که سهرقالین..."

"خوا له سهرقالی نه جاتت بدا، رۆله، رۆله، هه رته تو نی، هه موو سهرقالن - خوا ره حم به هه مووان بکا. خوا گریی کاری هه موو به نده یه کی خوی بکاته وه! رۆله گیان، جار جار حالیکه ته م پیره ژنه بیرسه" پیره ژن ئیدی ناشکوری نه بی پی له سهر لیوی قه بری یه، ها ته مرۆ ها سبه ینی ته واو بی، بروا. دلئ پی خوش ده بی... ئاخو ئیوه ماشه لالا جحیلن، تی ناگه ن پیره ژنیک چیی ده وی؟ هیچ... ده یه وی دوو ده قیقه دانیشی چا له به ژن و بالاتان بکا. هه ربه وه رازی یه که سلامه ت بن ئه و بتان بیسی... وریای ته م منداله ش به... مه یه له ئاوا کزیی..."

"به چاوان، به چاوان... ده ی، ته من رویشتم... خوا حافیز!"

دایه له دواوه گوتی: "رووره ش، له بیرت نه چی!"

باجم پی که نیو گوتی: "به چاوان، به چاوان!"

هاتینه وه. له ریی به باجم گوتی: "ته م پیره ژنه دایه نم بوو. خو ده زانی... ژنیکی زور میهره بانه... فه قیره ئیدی له پی که وتوه... ته ی، چه ند م به لا به سه ر ته م پیره ژنه هیان!... ته تو ماشه لالا له چاوه ته مه نت مندالیکه هی دی و هیمنی. ته من پارچه ئاوریک بووم - زور وه حشی بووم... تاقه کوری بنه ماله بووم، باجم زوری روو دابوومی، دایکم خوا عافووی کا، هه میسه هاواری بوو به ده ستمه وه. ده چووم تو له ماریکم ده گرت و دم خسته نیو جی و بانه که ی - جی و بانی ته م پیره ژنه... خو م ده خه و ده کرد، هه تا پر خه ی لی بلند ده بوو، له قووتوه سیگاری باجم توتنم ده ردینا، له کونه تفنکیم ده کرد و دووباره خو م ده خه و ده کرده وه. ته م فه قیره هه تا به یانی ده پیشمی. ئاوم ده پال جیبه که ی ده کرد، به دایکم ده گوت له خوی میزتوه...! فه قیره پیر بووه - هه ر ته م رۆژانه ره نگه بری!" ئاویک راوه ستا، دوایه گوتی: "به راست، ده مه ویست بیرسم: ته تو خه ریکی ده رسه کانت ده بی؟ ئیستا ماموستا

نه خۆشه، به لّام ته تو ده توانی هەر نه بێ ده وران بکه یه وه. ته وانهی خویندووتن، ده وریان بکه وه... به لّکوو بچینه شاری و ئیشه لّلا له پۆلی چوار و هرت گرن! ته تو ئیدی گه وری - ده بێ بچیه شاری بخوینی - ئەم ژيانه به که لّک نایه... ده بێ بخوینی..."

له تاوی شاری دلم هەر تۆزیککی لی مابۆوه!

بۆنی فروو جاوی له دالانی مالمی مامۆستا گه رابوو "مه لاژن و کچه که ی له دالانی خه ریکی قاپ شوتن بوون" سۆفی ره حمان تارێک پێش مه چووبوو برینه که ی کرد بۆوه دیسان مه لّحه می له سه ر دانابوو، و ده رمانی گوشته زوونی پی کردبوو "مامۆستا هه ناریکی ئاوله مه کردبوو ده ی مژی. پالی وه بالنجیک دابوو، وه زعی باش بوو، گوته جه راحه که گوته یه برینه که ت خه ریکه گوشته زوون دینیتسه وه، واته ویک ده که ویتسه وه، له چاو دوینی ژانی که مته ره. بام گوته زۆر شوکور..."

مه لاژن ویستی چای لی نی - بام گوته: "پیم ناخۆش نیه، ته گه ر ناییتسه زه حمه ت... مامۆستا، پیریش نه خۆشیه که ی خه راپه - رام سپاردبوو سندوقیک بۆ ئەم که لا کانه دروست که ن، چووم بزاتم که ریم چیی کردوه...! ته گه ر بزانی دایه خه رامان چیی پی کردم! هه رگوته وگوته. ئاسمان ورێسمانی تیک کرده وه، بزنی، ته سپی، چووزاتم... ئەه ی که نه خۆشیه که ی پیسه...!"

"به لّی، ئیدی... قورئان ده فه رموی "و من نعمره ننکسه"... بنیاده م که پیربوو، ئاقل سووک ده بێ. بۆیه پیریان به مندایی دووه م داناوه. راستیشه. پیر ته گه ر ته قلی که م نه بێ و وه ک ئینسانیککی ته واوو ساغ بیر بکاته وه، ژيانی تالّزه. به لّام به قودرته ی خوا ی دلی به دونیا و ژيانه وه پتر ده بێ که متر نابێ. کتیب ده فه رموی "دار چه ندی ره گ و گه لای پتر بێ، زۆرتر به زه وییه وه ده چه سپی." ته مانیش وان. به ره گ وریشه یه که ی زۆرتره وه له ژيان گری دراون. تاره زوی بنیاده م ته واو بوونی نیه."

بام گوته: "مامۆستا، جوابی نامه که م هه ر به و جوّره که قه رار بوو نووسیه وه، ره نگه سبه ی شه وی بین... به هه ر حال، با ته مه ش بگوزه ری تا بزانی بۆ دوا یه چ خه ونیکیان بۆ دیوین... جه نابت کاریکت نیه، شتیکت ناوی؟ چۆنه بۆخۆم بچمه پشت ده زگا که و خرت و پرته نیوه چله کان ته واو بکه م؟"

مامۆستا پی که نی: "نه خه یر، ئاغا، جه نابت زه حمه ت ناده م - زۆر سوپاس - بۆخۆم ئیشه لّلا وه ختیک ته واویان ده که م."

بايم پي كهنی: "كارپكت به من نيه - مه لائڻ كارپكت نيه - شهرمي مه كه... موقه ددهر بو - هه رچيتان دهوي بفرمون بوتان بينن... ماموستاي فهير له ونيوه دا هه قيكی باشی بو ديلمانجی بيه كهی وه رگرت...!"

ماموستا گوتی: "زور مه منون... هه ناره كانيش گه يشتن - زور به وه خت هاتن... به راست تاغا, هه يوانه كه وه زعی چونه... تاخر ئيمه هاوسه نگر بووين و هاوبرينيشين!" و پي كهنی.

بايم گوتی: "باشه, قه رار بو ره حمان ئه مپو برينه كهی بكاته وه. نازانم چوه يان نا." "به ئی, كه ليتره روشت گوتی ده چمه مالی تاغا... اشهدبالله سه گی چاكه, تاغا. ماشه لالا له قودره تی خوا! پياو پاسه وانی وای هه بی له هيچ دوژمنيك باکی نيه... به راستی, تاغا, هه وه ل روژ كه به خزمه ت گه يشتم وئهم هه يوانه م له سه ر پليكانان دی نارهدت بووم. ده مه ويست تكا بكه م له وي دوری خه يه وه... به لام ئه من چوزانم!..." بايم گوتی: "به ئی, ته رييه ت كراهه. سه هه به كهی ده ئی بوئی دوژمني له فرسه قه رييه كه وه ليك ده كاته وه. سه يره كهی ئه وه يه وهك بنياده ميكي ئاقل و تيگه يشتوو گوي له قسه ی سه هه به كهی ده گری... حه تمه ن ره حمان بوی باس كر دووی, وهك نه خو شيكی ئاقل ددانی به جه رگی خویدا گرت. ناله ی له بهر نه هاته ده ر! شتيكي سه يری ديكيه ئه وه يه كه پابه ندی ئه و منداله يه - ئه و منداله كه ديتت..."

"ماشه لالا مندالتيكي شيرنه - خوا بي پاريزي!"

"... ده بی چاری له و منداله بی, ده بی ئه و منداله له ده و روبه ری خو ی هه ست پي بكا, وهك سه هه به كهی ده ئی هه ست به بوونی ئه و منداله نه كا ده مری... جه نابت راست ده كهی, نه گه ر وا نه بايه, ئه وي جيی وی نه بو... به لام باشه, بوونی له وي, هه روهك ديتت بووه هو ی ئه وه كه ئه من له و فره ته نه يه گيان ده ركهم... به ئی, سه گيكي سه يره... ده تفه نگچیی باش دینی!"

هاتينه وه, ديسان سو فی ره حمانان نه دی. هاتبوو, برينه كهی كر دبوزه, ده رماني كر دبوو, پليته ی تی را كر دبوو, و دووباره به ستبوويه وه.

منداله كه ده گریا... بايم له ئه حوالی داده تامينيی پرسی, دا يكم گوتی: "باشه له سايه ی خواوه, دا يه تايشيش ليتره يه... ده ئی ئیدی هيچی نيه."

"ئه و منداله بو ده گری?"

"داوای تو ده كا..."

"یادۆ، برۆ بیهینه... " له پیش کارۆ چۆکی دادا... بهراست فاتم وه بیرم هاته وه - قهولی هیلکه ورۆنیکم بهوجه یوانه دابوو. بلێ مندا له کان دووسێ هیلکه ی بۆ دروست که نو بیهین، تا بۆخۆم له پیشی دانیم - دهمهوی له گه له بیته ئاشنا... "

دایکم تۆزیک تییه وه پام... رۆیشت. داده نامین لیباسی له مندا له که گۆری وه هی نام. ههروه که جارن له پیش که وشکه نه کان دام نا... و باجم باوهشی بۆ کرده وه: "غارده وه ره، غارده!..." و مندا له که خیرا خیرا چوو، و که وته گێرفان پشکنین... نیورۆژمان له گه له براکان خوارد... باجم نه ختی که ئیسراحه تی کرد. کوپخا هات.

باجم گوتی: "ها، چت کرد؟ سندووقه که ت برد؟ جییان بۆ وه؟"

"به لێ، تاغا - دووته خته مان بزمار نه کردوون، که ته گهر پییان خۆش بوو، بتوان سهر وچاویان ببینن... سۆفی مه جیدیش ریشی ئەم عهسکه ره ی تاشی."

"بهراست، نه م پرسى - خو دهستان له گێرفانی نه داوه؟"

"نا، تاغا، شتیکیان پی نه بوو دهستی لێ بدەن یان نه دەن - شاییه کیان له گێرفانی دا نه بوو. ئەمن تاغامان دلنیا ده که م!"

"زۆر باشه... له بیرت نه چی هه قدهستی که ریمی ته گهر نه ت داوه، بیده... داوته تی یان نا؟"

"نه خه یر، گوتی له گه له تاغای حیساب ده کا."

باجم گوتی: "بۆخۆت له گه لێ پیک وه ره - پاشان جگه له هه قدهسته که دوو بهسته له فیشه که کانی ئەو باش چاوه شهشی بدهیه... راهسته، مه رۆ... چم دهویست بلیم... ئا، برۆ لای خانم، بلێ ته گهر له مالتی خه نه یان هیه، کیسه یه که بۆ دایه خه رامان بنیرن، له گه له فیشه که کانی که ریم... چیی دیکه م ده گوت... سبه ی شهوی پیش ئە وه ی میوانه کان بین تهنه نگ و فیشه که کان بینه له م قولینچکه دایان بنی. له بیرت بی فیشه کیان له بهر لولوه له عه مباره که دا نه بی... هه تا ئیستا خو پیاوه کان به وتفه نگانه وه نه هاتوونه لای عهسکه ره که؟"

"نه خه یر، تاغا."

"زۆر باشه، تهنه نگه کان له پیش چاوی وی له کوره کان وه رمه گره... ئەمن ئیدی کاریکم نیه..."

کویخا روئی، بام داوای دایکمی کرد، نه حوالی داده ئامینی پرسی "دایکم گوتی باشه.

"باشی چۆن؟ ده توانی دانیشی؟"

"به ئی، ده توانی، به لّام باشتره زۆر دانه نیشی."

"باشه، نه گهر ده توانی دانیشی، و زۆر نارهدت نیه، هه موومان پیکه وه شیوی

ده خۆین. چیمان هه یه؟"

"فرووجاو، خواردنی نه خۆشی."

"زۆر باشه، به لّام زۆری روو لسی مه نی - نه وهك نه توانی و له روو دا بئینی..."

نه و شه وه ناتمان پیکه وه خوارد.

KKK

له میژه کەلاکە کانیاں بردۆتەوه، خەبەرێک نەبووه. ئاخرو ئۆخری دووهم مانگی پاییزه... ههوا به چاکی سارد بووه "خوشکم خەریکه گۆرهویی بهن بو" ریوی "دهچنی... مامۆستاو کارۆ چاک بوونهوه" کارۆ دهشەلێ - شهپیلکی ئازاری دیوه، به زهحمەت له پلیکانه کان سهرده کهویو دیتتهوه خوار" دیاره له یاری کردنیش دا دهماغی جارانی نیه... ئیشتیای له یاری ههیه، بهلام دهستی چهپی کۆمهگی ناکا. ههر که چهند ههنگاو غار ددها دهستی ههڵ دینێ و به سێ لاقان دهروا. وهک سوڤی رهحمان دهلێ ههرواش دهبی.

داده ئامین لامپایه کهی ههڵ کردوه، باهم دێ. له سهرد پلیکانان تاوێک له پیش کارۆ ههڵ دهتروشکی، و چاک وچۆنیی له گهڵ دهکا. ئەمه بو باهم بۆته عادهتیک. "ریوی" ئیش بی خه بهرو ئیجازه له ژووری دایکمه وه خۆی گه یاندۆته سهرد پلیکانان، له پهنا باهم دانیشتهوه. سه گه که وهک پیاویکی ئاقل کارێ به باهم نیه: ئەو وهختانه که داده ئامین له پیشی ههڵ دهتروشکی، دهست درێژ دهکا و ئیشتیای له یارییه. له گهڵ ریویش ههروا. بهلام چونکه دهزانێ باهم پێی خۆش نیه، گالته له گهڵ وی ناکا. له سهرد قوونان ههڵ دهتوتته کێ، و چاو ده بامه وه دهبرێ "جار جاریش مل له سهرد چه مۆلهی درێژ دهکاو دهنووزینێ.

باهم له پیشی ههڵ تروشکاوه و قسهی له گهڵ دهکا. تازه باهم پێ دهزانێ: "ئێ ریوی، ئەتۆ لیڤه! کهنگی هاتی؟... ئەدی بو دهنگت نه کرد؟" ریوی پێ ده کهنێ، باهم له باوهشی دهکا، ههڵ دهستی و دیتتهوه ژووری.

داده ئامین دهلێ: "ئهوه کێ هینای، بابه؟"

باهم دهلێ: "بوخۆی هات... ئیستا ئیدی بوخۆی بۆته پیاو، کورده کم!" و دهست به سهردی ریوی دادینێ، زۆر نهرم، له سهرهخۆ، دهلێی دهست به سهرد بالێ بالندهیه کی بریندار

دا دېنې. پاشان بهراوږښتيكى ئاسايى ده لى: "چون، نه تو نه ت هينا؟" داده ئامين ده لى نا، نه من ده لىم نا... له ونېوه دا رېوى كلوقه ندى خوى ديوه ته وه. باجم وهرى ده سوورپېنې بولاي خوى و ده لى: "كه وايه سه ربه خو بووى، ها! هه روا سه رى خوت داده خدى و بې ئيجازه دېى! كى گوتويه بېى؟! جارېكى ديكه بېى خوا هاوار! بېى ئه م گوى سه گانه ت ده بېرم - تى گه يشتى!" گوى مندا له كه ده گرى و زور له سه ره خو راى ده وه شېنې - مندا ل پى ده كه نى. باجم به داده ئامينې ده لى: "به لآم كچم، گالتهى له ولا دانين... وريابه، وه ختيك خوانه خواسته له م پليكانانه به رنه بيتته وه... قه تيش په نجه رى به كراوه بېى به جى مه هيلن... ريكه وته، وه ختيك..."

داده ئامين ده لى: "به چوان، بابه، به لآم كارو لېره يه، نايه لى..."

باجم ده لى: "به هه ر حال..."

دايكم دى، خوشكه كان دېن، جووته براكه ش په يدا ده بن... نه وده م كه س سه رنج نادا - به لآم براكان هه ژاون" هه موومان واده زانين دهم وچاويان به يارى كردن سوور هه ل گه راون. دياره كه س دژكرده وه نيشان نادا. دووسى ده قيقه يه كه راده برى، كوئخا دى.

باجم ده لى: "ها؟"

"دوعاى سه رت قوربان... تاغا "شوفير" يك هاتوه..."

باجم ده لى: "شوفير!"

نه من وشه ي شوفيرم بېستوه، به روا لته باجم و كوئخاش ده زانن، داده ئامينيش ده زانې... حاجى يه كان كه له مه كه ومه دينه دېنه وه، هه ر باسى شوفير ومؤفېر ده كه نو هيندى شت ده لىن، به لآم ئيمه ي مندا ل حالى ناين. ده لىن ژورېكى ئاسنه، تىيدا داده نيشن و شوفير لىى ده خوړى... چون، به چ شېتويه كه؟ نازانم. ده لىن لاقه كانى "لاستيق" واته لاستيكن. لاستيكنان ديوه، به لآم له م قسه يه حالى ناين" ده لىن هورن لى ددها - هورن چيه؟ ده لىن وهك هورې گا ده چى! ده لىن دووچاوى شوشه ي گه وره ي هه ن، هه ر يه كه به قه دهر كه شه فيكى چاى، له بنياده م چاكتر ده بېنن. ده لىن خو له گاش دا ده ي پلېشېنېتته وه" وهك بنياده م خوى له جوگه له و قوولكه و چال وچول لاده دا" جله وى به ده ست شوفيره وه يه، نه گه ر توژنيك له سه رخو دهر وا شوفير به نه قيزه يه كه كه له په نا ده ستيه تى، تيبه وه ده ژه نى، حه يوان دهر ده په رى" قه تيش ماندوو نابى، كاووچوش ناخوا!...

نه وده م تازه تاق ولوق له و باركي شه ئاسنانه په يدا بېون، كه ئيمه نه مان دېبون - ديبه كه مان چه په كه بوو، به لآم حه مه فه رجه باسى ده كرد، ده ي گوت زور له وانه ده بېنې - پييان ده لىن "لورى" - ده ي گوت بوخوشى سوار بووه، روژه ريبه كه به سه عاتيك ده بېرى.

بایبشم له شاری دیتبوی... دهیان گوت به تاوری به نزمین کارده کا، ئاگردانی هه یه...
به نزمین چیه؟ شتیکه وهك نهوت!...

هه موو ئه مانه بۆ مه مانان مه ته ئۆکه بوون... ئیستاش "شۆفیر" هاتبوو!

بایم گوتی: "له کوپیه؟"

"له خوارییه، قوربان."

"بیخییره سه ری..."

شۆفیر هات، ئه من و خوشکه کام زۆر نیگه ران بووین. دایکم باکیکی به و باسه نه بوو،
دهی گوت ئه م شتانه تازه له و گوزه راون. ئه و پیتی وابوو ئه مانه هه موو نیشانه ی
ئاخرزه مانن.

شۆفیر پیاویک بوو ئاسایی، سپیکاره و مسوزهد، چاکه ت و کراس و شه ئواریکی
عه جمیی له به ردا بوون. ده لینگه راستی شه ئواره که ی له گۆره ی هاویشتبوو، و به به ن
گۆره ی یه که ی راست و چه پ به ستبوی و به دهرزییه فه ره نگه قایی کردبوو،
کلاوشه بکه ی له سه ر بوو. هه مه فه ره ج ده ی گوت شۆفیره کان هه موویان کلاوشه بکه له سه ر
ده نین و ده لینگه کی شه ئواره که یان له گۆره ی داوین، قه تیش له مالی خویمان قاولتی
ناخۆن - قاولتی له قاره خانه ده خۆن!

سلاوی کرد، بایم گوتی: "وعلیک السلام، فه رموو... ماندوو نه بی! " شۆفیر دانیشت،
بایم گوتی چای بیین، چایان هیئا. چایه که ی خواریده وه. بایم گوتی ده ورکی دیکه شیان چا
هیئا - شۆفیر سه رمای بوو. بایم گوتی: "فه رموو هه وراز، بۆ په نا ئاره که... له ده ری را
دی، هه وا ساره."

شۆفیر گوتی: "زۆر مه منون، ئاغا، باشه... جه نابت ره حه ت دانیشه." و قوتوی
سیگاره که ی ده ره یئا، و گوتی: "ئاغا، له سه ر ئیزنی جه نابت..."
بایم گوتی: "فه رموو تکایه..."

شۆفیر هه ستا قوتوه سیگاره که ی له پیتش بایم راگرت "بایم جگه ره یه کی هه ل گرت"
نوسراوه ی قونچه که ی خوینده وه، و گوتی: "وادیاره ئیرانییه!؟"
شۆفیر گوتی: "به ئی، فومهنه" و چه ماغه که ی بۆ بایم لی دا - چه ماغه نه وتی! و
هاته وه سه ر جیی خۆی.

ئه مه شیان شتیکی تازه کووره بوو... له لای خویمان هه میشه "ئه ستی و به رد" هه بوون،
که بریتی بوون له ته به ردیک و کوته ئاسنیک و هیندیک پوشوو. پوشوو که یان له سه ر

بهرده که دادنه؟ به قامکه گه وره دهستی چهپ له سهر بهره که رایان ده گرت، و به دهستی راست جۆریک ئاسنه که یان له بهره که ددها که پریشکی لئی بیتته وه - که پریشکی لئی ده بۆوه، پووشووه که ئاگری ده گرت. له و دوایانه ش دا "چهرخ" داکه وتبوو، که پلیته یه کی هه بوو له تیزاب دا خوش کرابوو" له بن چهرخه که بهرد هه بوو" به نهرمه ی دهست له چهرخه که ت ددها ده سوورا، چهرخه که له بهره که ی ددها پریشکی لئی هه ل ده ستاو پلیته که داده گیرساو ئیستاش... ئه م چه ماغه!

بايم چهند مژی له سیگار که دان، دوايه گوتی: "زۆر ببوره - داب نیه، عاده ته ن له میوانی ناپرسن، به لام ریگا بدن یه کتر بناسین... ئه من ناوم شیرۆیه، ناوتان به خیر..."

شۆفیره که گوتی: "هراند."

هه ره که گوتی هراند داد ئامین رهنگی گۆرا، سپی هه ل گه را، سوور هه ل گه را، وه ک پشوری سوار بووی. بايم پیتی زانی، گوتی: "ئامین، رۆله، ئه م منداله هه ل گره نه وه ک میزم پئی دا بکا. بئ غیره ته خۆی مات کردوه - دیوته چۆن شل بووه... ئه گه ر باش تیمه ی خافلاند میزه که ی به ره لالا ده کا!... برۆ، برۆ، ئامین - ئا بارک الله!"

داده ئامین چوو، و هاته وه. بايم ده فکروه چو بوو... ئاخه که ی ته قانیدی

گوتی: "کاکه هراند هه رمه نیی؟"

"به ئی، ئاغا."

"له کوپوه دیی؟"

"له ماکووه، ئاغا."

"ئه ی چۆن بوو ریته که وته ئیره - ئیره زۆر له ماکو دووره!"

"وه لالا ئاغا چیت لئی وه شیرم تازووقه مان بردبوو بۆ ساخلوو... بۆخۆتان ده زانن ری ئیه که ی ری نیه. ماشین ده بی به و کویره ری یانه دا برۆا. ئه مرۆش هه وا خوش نه بوو، ری مان لئی ون بوو. تووشی که سیش نه بووین لیبی بپرسین" هه روا کوتامان وه اتین - هه تا ئیره که به نزیمنان لئی برا - پیره پیاویک ری ئیره ی نیشان داین... سی چوار سه عاتیك سه رگه ردان بووین..."

بايم گوتی: "ئیسنا ئه و ماشینه ی باسی ده که ی له کوپیه؟"

شۆفیر ده ستیکی بۆ لای ژووره که ی دایکم را داشت و گوتی: "هه رله و خواره یه، ئاغا، له خوار ئه و کوپوه - سه عاتیك سی چاره ک ری ده بی."

بايم گوتی: "ئای!"

"به لئى، ناچار بووم شاگرده كه مى له لا دانيم و بوخوم بيم گوى پيدا بگرم... ئاغا، وهك بزاني، ليره به نزين دهست ده كه وئى؟"

"نا، كورم، ليره هەر ناويشيان نه بيستوه... به لام ده توانين بپرسين... ئيستا ماشينه كه له لاي كييه؟"

"له لاي شاگرده كه مم داناوه، ئاغا."

"به تاقى ته نيا؟"

"به لئى، به تاقى ته نيا... سى چوار په توومان پين، له ماشينه كه دا - گوتومه شووشه كان هه ل داتهوه، دهرگاكان داخو بخه وئى."

"نانيك، شتيكتان پى بوو؟"

"پاروه نانيك هه بوو، گوتم ديم، بوى ده بهم... به لام وا دياره نه كرا... پيره پياوه كه پيى گوتم قه لئه كيشيكه رى به كه - پيم وابوو ده ده قيقه به... ته ماشاي سه عاته كهى دهستي كردوگوتى: "ئيستاش تازه درهنگه..."

"نا، ئيدى ته مشهو ده بى ليره بى - ئيستا جى شاگرده كهت خاترجه مه؟"

"به لئى، ئاغا... فيره"

"يادو، ره جيمى بنيره، بلئى حه مه فهره ج بى... باشه، گوتت چوو به ماكو - باس و خه بهرى وئى چ بوو؟"

"خه بهر پكى تايه ته نه بوو. ئاغا"

"نيزامى زور لى بوون؟"

"نه خه ير، ئاغا، رهنگه به هه موويه وه ده پازده كه س بن - وهك خه لك له قاوه خانهى ده يان گوت - له ساخلوو به پياوى نالين - ناش كرى بپرسى... له وه بهر توركه كان پترن..."

بام گوتى: "به لئى دياره، هه ره ده بى پترش بن. لايه نى سه ره كيى شه ر ئه وان بوون. ته م به ريش ده بى كه متر بن، هه تا هيچ نه بى بتوانن بلين توركه كان به بى ئيزن هاتوونه خاكي مه وه له پشته و هرا هيترشيان كردو ته سه ر ئاگرى! به لئى - چيى ديكه ت بيستوه... له قه ومو تايه فهى خو ت؟"

"چ بييسين ئاغا... هيچ ژماره يدك هاتوونه ته وريز، ژماره يدك هاتوونه ورمى... هيند يكيش چوونه ته وه بهر... زور نه بوون له وئى..."

بام گوتى: "ئيستا كئى به وه زعى ته مانه راده گا... ئاخه هيند يك له مانه له كه س و كاربان جيا بوونه وه، ده يانه وئى بيان دوزنه وه، ده بى كه سيك يارمه تى يان بدا... بنه ماله كان بو ته و مه به سته ده چنه كوئى؟"

"دەچنە خەلیفەخانەکان، ئاغا... ھەرکەس لە ھەر کۆی بێ، وکەسیکی لێون بووبی، سەری ئەم خەلیفەخانانە دەدا، یان نامەیان بۆ دەنوسی - خەلیفەخانە تەوڕیزو ورمی. خەلیفەخانەکان پێوەندییان پیکەرە ھەبە..."

"خەلیکی جیگای متمانەن؟"

"کامانە ئاغا؟"

"خەلیفەخانەکان... ئاخەر ئیمەش لێرە ئەم جووتە براپەمان ھەن." ئاماژە بۆ ھەمان شاھۆ کردو بە کورتی داستانێ ھاتنە کە یانی بە شوڤیرە کە گوت. مندالەکان ئارەقیان کردبوو.

"بە ئی، ئاغا، ھەستم پێ کرد."

با م رووی کردە براکان و بە گالتهو پێی گوتن: "ئەم بێ غێرە تینە! ھەر کە چاوتان بە یەکیک لە قەوم و قیلە ی خۆتان کەوت، خۆتان پێ رانە گیرا!" مندالەکان بە شەرەمە و سەریان داخست. با م گوتی: "گالتم کرد - ئەم جارە قەیدی ناکا." پاشان رووبە شوڤیرە کە گوتی: "باشە، تەرتیبی ئەم کارە چۆنە - ئەتۆ لێرە دەچێ کۆی؟"

"ورمی، ئاغا."

"باشە، ئەتۆ لەو بە خەلیفە دە لێی، یان دە بێ ئە من بۆ بنوسم، یان ئە دەنوسی - قاعیدە کە ی چۆنە؟"

شوڤیر گوتی: "ئاغا، فەرق ناکا... ئێوە دەتوانن بنوسن و خەلیفەش تەرکی خۆیەتی، زۆریش مەمنون دە بێ، ئە منیش دەتوانم بە دەم پێی بلیم - ھەر جۆر بە سە لاجی دەزانن و بکەن..."

حەمە فەرەج ھات، با م مەسە لە ی بە نزیکی لە گە ل باس کرد. حەمە فەرەج گوتی لە شاھەکان بە ولای، تەنیا جی کە دیویە بە نزیکی لێ بە شوڤیران بفرۆشن قاوہ خانە کە ی نیوان خۆی و سە لماسە... لەو بە ولای جی دیکە ی پێ شک نایە.

بە لام ئەو قاوہ خانە یە ئەو دە ی گوت رۆژە رێ یە ک بوو! رۆژیک دە چووی و رۆژیک دە ھاتیەو - ئەویش بە سواری!... الحکم لێ... بریار درا شوڤیرە کە شەوی بێ نیتەو، بە یانی ھیندی ک نان و پێخۆر بۆ شاگردە کە ی بەرێ، دووبارە شاگردە کە ی لە لای ماشینە کە دانێ و بۆخۆی وەدوای بە نزیکی بکەوێ بۆ ئەو قاوہ خانە یە کە حەمە فەرەج گوتبووی - و دوایە لە ھاتنەوێ دا سە رێک لە لای مە بەدا.

وه دووسبهی را شۆفیره که دیسان لای ئیواری پهدا بۆوه! بایم پیی سهیر بوو. شۆفیره که گوتی رییه که زۆر دوور نه بوو. بهرێکهوت پیاوکی قهتارچی به دووئیسترهوه به پهنای ماشینه کهدا تی پهریوهو ئهوه ههر دوو هیستره کهی لسی به کری گرتوون و سوار بوون رویشتون وهاتوونهوه.

بایم نهختیک وهشک کهوت... شۆفیر ئهوه شهوهش لهژووری براکان خهوت. بایم لهگهڵ دایکم و داده ئامین ته گبیری کرد:

"ئیوه چیتان پیی سه لآحه؟ به سه لآح دهزانن ئه م مندا لآنه ی بده می بیان با؟ چاک نیه ئیمه ئه مانه ههروا را گرین، ئه مانه ش دایک و بایبان هه ن و بو یان نیگه رانن... ئیستا ئه گه ر بو خۆیان مندا لآن و نفا من، به هه رحا لآ دایک و بایبان نیگه رانن. له لایه کیش تی ماوم - وای لسی هاتوه پیاو باوه ر به چاوی خۆشی نه کا... له لایه کی دیکه ش وهک ئهوه شۆفیره ده لسی ئه گه ر ما بن، حه تمه ن خه به ریان به خه لیفه داوه... به هه رحا لآ ده زانم خه لیفه به ره لآیان نا کا... ئیوه ده لسی چی؟"

دایکم گوتی: "وه لآلا، ئاغا، دایک و بایبان گونا حن - بو خۆت بابی، ئاغا، ده زانی ئه منیش دایکم - خوا نه کا، دهر دیکه خه راپه بنیاده م مندا لآی ون بیی! خوا ره حم به دل سی دایکان بکا!... ئاغا، ئه گه ر له من ده پرسه هه تا زووتر بیان نیی باشتره."

بایم گوتی: "ئامین ئه تو ده لسی چی؟ ئه تو قسه ت له گه ل ئهوه کورانه کردوه - هیچیان به تو نه گوتوه؟"

"به لسی، بابه، زۆریان پیی خۆشه برۆن... هه ران دیش به رواله ت پیاوکی خه راپ نیه... هه رمه نی له وه هل و مه رجه دا باره ر نا که م خه یانه ت به میلله تی خۆی بکا، هه رچه ند خه راپیش بی... دایه راست ده کا."

بایم گوتی: "به لسی، ده زانم، هه موو که س وهک مه "خۆخۆر" نیه. به لآم به و حاله ش، ئه وی راست بی ده ترسم... باشه، له باره ی خۆته وه ده لسی چی؟ ئه من له باره ی تۆوه کاغه زیک بو خه لیفه بنووسم، یان... یان را وه ستم خه لیفه بو خۆی له من بنووسی؟ پاشان شتیکت له بیر نه چی، رۆله، میرده کهت گوتویه بچۆ مآلی فلانکه س - یانی من - باسی خه لیفه ی له گه ل تو نه کردوه...! به لآم ده زانم ئه تۆش ده بی خه به ری برا کانت و میرده کهت بزانی. ئه منیش پیم خۆشه بزانی - بو خۆشم نیگه رانم... با ئه وه ش بلیم: کچم، راستییه که ی ئه من لی ره له باره ی تۆوه هه ست به مه ترسی ده کم، ده مه وی بت به مه شاری - بو خۆشم هه ر له وی بم هه تا خه به ریک ده زانین. که وایه کارمان به خه لیفه ی هه ر ئه وه یه که خه به ریکی لسی وه ده ست بینین..."

داده ئامین که می‌تک بیری کرده‌وه: "هەر جۆر خۆتان پیتان باشه... بۆخۆشم ده‌توانم بۆی بنووسم... به زمانی خۆمان..."

دایکم و خوشکه کام چاویان تیوه بری، باجم دهی زانی له دلی خۆیان دا ده‌لین چی "ئه‌یه‌رۆ، قاقه‌زی بۆ مه‌لاکه‌یان ده‌نووسی!"

باجم گوتی: "فاتم، ئەمانه وهك مه نین، ئەمانه به ژن و کچه کانیشیان ده‌خوینن. ئەمانه کاری چاک ده‌کن. پیتان سه‌یر نه‌بێ، ژنیش بنیاده‌مه، ده‌بێ خوینده‌وار بێ. ئەم قۆریاته شیخان بر دوویانه‌ته می‌شکی خه‌لکه‌وه. پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله علیه وسلم بۆخۆی ده‌فه‌رموی: "طلب العلم فریضة علی کل مسلم ومسلمة" یانی خویندن له‌سه‌ر هه‌موو ژنو پیاویکی موسولمان فه‌رزه - وهك ئەو نوێژه‌ی ده‌یکه‌ی... پیت سه‌یر نه‌بێ، ریگای راست ئەوه‌یه که ئەمان پیتی دا ده‌رۆن!..." دوايه گوتی: "زۆر باشه، که‌وايه، بۆخۆت بنووسه - به زمانی خۆتان - بۆته‌وه‌ی ته‌گه‌ر له‌رییه‌ گیراش ده‌سه‌جێ لێی حالی نه‌بن..."

"چ بنووسم، بابه؟"

باجم نیوچاوانی تیک نا، تاویک قامکی له گۆلی مافووره‌که وهردا - پاشان سه‌ری هه‌ل بری: "به‌سه‌رهاته‌که بنووسه... زۆر به‌ کورتی... بۆخۆت شوکۆر ژنیکی ئاقل و تیگه‌یشتوی... به‌لام پیم وایه ده‌بێ هه‌موو شتیکی بنووسی. ئیمه ده‌مانه‌ویست هه‌یچ روو نه‌دا، ئیستا که رووی داوه چ هه‌یه که بمانه‌وی بی‌شارینه‌وه. هه‌موو که‌س ده‌زانێ لێره‌ی... به‌ رواله‌ت تورکه‌کانیش رویشتون. هه‌رچه‌ند قولسه‌ نۆکه‌رو به‌رمارخۆره‌کان له‌ جیی خۆیانن - و ته‌ماعی خه‌لاتی که‌مال پاشاش له‌ جیی خۆیه‌تی... بنووسه، هه‌موو شتیکی بنووسه... به‌لام..."

دیسان ده‌فکره‌وه چوو... پاش تاویک سه‌ری هه‌لینا: "ئه‌م پیاوه ره‌نگه‌ جوابی کاغه‌زه‌که بی‌نیته‌وه، یان هه‌رچۆنیکی بێ که‌سیک ده‌یه‌نیته‌وه، ته‌گه‌ر جوابیکی هه‌بێ. ئەمن له شتیکی نیگه‌رانم: خه‌ت و ئیمزای خه‌لیفه‌ی نانسام - ته‌تۆ ده‌یناسی؟ ده‌توانی راست و ناراسته‌که‌ی لیک بکه‌یه‌وه؟"

داده ئامین گوتی: "مۆر و ئیمزای خه‌لیفه‌خانه‌ دياره - تا راده‌یه‌ک لیکه‌ی ده‌که‌مه‌وه، بابه."

"زۆر باشه، جا ته‌تۆ ته‌مشه‌و کاغه‌زه‌که‌ت بنووسه، دوايه... له‌گه‌ل براکانیش قسه‌ بکه... دیسان نه‌ختیک فکری کرده‌وه: "نا، قسه‌یان له‌گه‌ل مه‌که... با، با قسه‌یان له‌گه‌ل بکه. حال و مه‌سه‌له‌ که‌یان پێ‌بلێ - بلێ هه‌ز ناکه‌م خاونه‌کرده‌ بکه‌ونه‌ ده‌ست

كابرايه كى خەراپ كە بىيان با بە توركانيان بفرۆشى... بۇخۇشيان لانى كەم لىرە هيندىئ شتيان ديوه... رادەوہستين هەتا جوابى خەليفە دىتەوہ - ئەگەر جواب هاتەوہ ئەودەم لەسەر خىران بەرپىيان دەكەين. ئەگەر قسەكانى ئەم پىياوہ راست بن, هەمووى هەشت نۆ دە رۆژى دىكەيە دىتەوہ. باشتە بى بوار لە ئاوى نەدەين, نەوہك خوانە كرده پىوہ بن, گوناحن..."

دادەتامين سەرى داخستبوو, نارەحەت بوو.

وہسبەينىرا باجم حوسىنى بە هيندىك نان و پىخۆرەوہ لەگەل شۆفیرە كە نارد. پىم وايە ناردنى حوسىنى بۇ زانىنى راست ودرۆى قسەى شۆفیرە كە بوو. حوسىن چوو, و هاتەوہ, بەلام بە كۆلك داستان و چىرۆكى سەير و سەمەرەوہ: وختىك گەيشتیبونى "لۆرى" وەك بنیادەمىكى تىگەيشتوو هۆقاندبووى, بەزمانى خۆى سەلامى كردبوو! وەختى خواحافىزىيش فشقاندى و هەناسەى هەل كىشا... كە هەناسەى هەل دەكىشا - بىلاتەژبى - لە بن كلكى ئاگر دەردەپەرى. دوو چاوى گەورەى شووشەشى هەبوون!" كەلە تەپۆلكەكە چووبوہ خوار ديسان هۆقاندبووى - ويستبووى بلنى "دەى باشە, خواحافىز!"

زۆرى نەمابوو بۇ ئاخىرى پايىز. شۆفیرەكە خەبەرى نەبوو, و دادەتامين و براكان ئارام و ئۆقرەيان لى هەل گىرابوو. دادە تامين وەك مندالانى لى هاتبوو. وەخت بوو دلئى بتۆقى بۇ ئازادى: ئاخىر مندال وەختىك شتىكى دەوى و دەستى وى راناگا, يان نای دەنى حازرە بۇ وەدەستەينانى خۆى بە ئاو و ئاوردا بدا. دادەتامين دەت گوت لەسەر ئاگر دانىشتوہ. ئەوہندە ئۆقرەى لى برابوو كە هەر ئەوہى مابوو پىشنيار بكا جلكى نۆكەر و قەرەواشە كانىش بشوا. داىكم ئامۆژگارىى دەكرد: "رۆلە, بوويە چنگىك ئىسك و پىست - ئەوہندە خۆت مەخۆہ... خوا كەرىمە, هيشتا درەنگ نەبوہ" ئەتۆ كە ئەو هەموو ماوہىە خۆت راگرتوہ, مانگىكى دىكەش خۆت راگرە... ئەم پىرەپىاوہش گوناحە. ئەمىش فەقیرە كوپرەوہرىى زۆر ديون, هەر رۆژە بە شتىكەوہ گرفتارە. لەم ناوچەيەدا پەرژين بى لە خۆى, بۆتە گای قەشان" هەر ناوى بىنە هەموو نۆكەر و بەرماوخۆرەكان گوى قوت دەكەن! باشە بۇخۆت ديوتە, دەزانى چۆن دەبەر كەوتوہ. وەختىك تۆ بە خەفەتبارى دەبينى, نارەحەت دەبى. بۆتم گىرايەوہ, كورەكانى خۆمان هەر پىش هاتنى تۆ لە "نۆردوو" هاتبوونەوہ. بە گيانى ئەم مندالە نازدارەت ئەوماوہىە دلئى من و ئەو پىرەپىاوە هەمىشە جۆلانەى كردهو لەحزىەك

تارام وئوقرەي نەبوو. ئەگەر ئەمن دايك بووم دەگريام و بە گريان دلى خۆم سووك دەكرد، ئەو پياوھ ئەوھشى نەبوو. جگە لەو دەبوو دلخوشىيى منيش بداتەو... وەللا ئەمن بە نۆرەي خۆم سوپاسى دەكەم. ئاخىر، رۆلە، ئەوئيش باوك بوو، بىخەفەت نەبوو... ئەدى، رۆلە، ئىشەللا جوابى قاقەزەكە دىتەو، ئىشەللا بە سەرو دلى خوش مېردو كەس و كارى خۆشت دەبينىو... ئىشەللا كورە جوانە كەشت گەورە دەبى... پېرەپياو خەفەتان دەخوا. نارەھەتى مەكە!"

پاش نيوەرۆي رۆژيک كە دادەتامين لەنيو حەيوانى بوو، دايكەم بە بابى گوت: "ئاغا، ئىستا ناكري بە كەسيك دا بىنيىرى... ئەو ژنە فەقيرە گوناحە!..."

بام ھەرەك چاوەروان بى ئەو پتەيەي لىدري، بە جارېك تەقيەو. رەنگ و پروي پەرى: "بىنيىرمە كوي؟ لەگەل كىيى بنيىرم؟... پەرچت سپى بوو، كەچى قسەي مندالانە دەكەي! لەگەل كىيى بنيىرم؟ بۆخۆت دىتت، دەزاني لە رىيەدا بىگرن، بەلایەكى بەسەر بيىن، ئابرووي بە ھەزار سالم دەچى - ئەتۆ بەناخىرى گيانت ژنە عەشیرەتى! دەتەوي نەتوانم لە لای ئەم و ئەو سەر ھەل بېرم!"

دايكم گوتى: "ئەمن ھەر قسەيەك بوو كردم..."

بام گوتى: "دە باشە! دە ئاخىر ئەمن نامەوي ئەتۆ "ھەروا" قسە بكەي... ئەتۆ دايكى بنەمالەي. ئەتۆ دەبى لەپيىش دا بىر بكەيەو دوايە بلىي!"

دايكم گوتى: "گوناحە فەقيرە، رۆژى سەدجار لە پەنجەرەي ژوورى منەو دەروانى - چاوەرپىيە - دەترسى نەبى و نەي بيىنى... خۆي بە ئاوو ئاوردا دەدا... كار بۆخۆي دەتاشى... ئەگينا بەستەزمانە خۆ لەسەر سەرى من دانەنيشتو. بەو ھەموو زەحمەتەكە دەي كيشى لەھەر جيەك بى پارووە نانيك دەبى بىخوا. منەتیشى لى ھەل دەگرن."

بام ئىدى ھىچى نەگوت. ئەو شەو عىجىز بوو. مندالەكە چەندىن جار ريشى كيشاو بە سەرسورمانەو تەماشاي كرد و بە زمانى بى زمانى ويستى بزاني بۆ وايە... شيومان خواردبوو. بام گوتى: "تامين، رۆلە، ئەگەر چا ماوہ چايەكم بۆ تى كە..."

"بەلئى بابە، ماوہ - بە چاوان."

"دەمەويست دووسى كەليمە قسەشت لەگەل بكەم..."

دادەتامين چاوي پى بوونە چوار: "بەلئى، بابە!"

"لەگەل دايكت باسما دەكرد. دەبينم ديسان رەق و وشك بووى... چت لى وەشپىرم

نارەھەتم و لىت بە گلەييم..."

"بۆچی بابە؟..."

بایم گوتی: "نارەحەت مەبە. گلەبیم لە تۆ ئەو یە کە بە خۆزایی خۆت نارەحەت دەکە... فکر بکە، کچم، باش گۆی بگرە بزانه دەلیم چی. کچم، ئەمن پیاویکی نەخویندەواری عەشیرەتیم - بۆخۆم دەزانم - بەلام دەش زانم کە نەخەرفاوم..."

دادەئامین گوتی: "دوو لە تۆ، بابە..."

"دەزانم ئە تۆ وەک ئەسپێک وای کە لە ڕووت هەل برابی" دەبینی گەردەلوولە، ڕووکەت لە گەردەلوول دا گیرى کردو، هەورەکانی ژوور سەرت دەبینی، دەشتی تۆفان لیدراو دەبینی، لوورە لووری گەردەلوولت گۆی لیبە... هەزدەکە لە گەل ڕووکەت بی. نیگەرانی ساغی و سلāmەتیی وانی. دەزانم. هەقتە" بەلام، کچم، گورگیک کە لەم ڕوویە داو، گورگیکی ئاسایی نیە - ئەتۆش بچی لە بەین دەچی - دەبی ئەمە بزانی. ئە تۆ تا ئیستا بۆخۆت دیوتە. ئە گینا دەزانم نیگەرانی، لە خەلک و کەس و کارت دەگەرپی..."

ئەمن دەزانم بنەمالەو نیشتمان لە هەموو شتێک لە بنیادەم نیزیکتەن، و ئەتۆش بەداخووە هیچیان نین - ئاوارە..."

دادەئامین رەنگی پەریبوو، لێوکانی وشک هەلاتبوون، سپی بوون.

"ئەمن خۆم بە دۆستی مێردەکەت دەزانم - لە بیرت بی، پیم وایە جارێکی دیکەشم پێ گوتی مێردەکەت هەقی ژیانی بەسەر بنەمالە کەمانەو هەیه" لەو شەرەفی نیزیکی ئەرزرەووم دا، ئەگەر ئەو حاجۆ نەبواوەن و بۆ خاتری مندالەکانی من - مندالەکانی مە - خۆیان بە ئاووئاوردا نەدابایە، ئیستا ئەمن دوو کورم لە دەست چوو بوون و رەشپۆش بووم..."

دایکم گوتی: "خا نەکا!"

دادەئامین گوتی: "خا بیان پارێزی ئیشە ئالا!"

"کەوایە قەرزدارى مێردەکەتم، منەتیک بەسەر تۆدا ناکەم کچم، رەنگە لەم ماوێدەدا نەختیک لە وەزەح و حالێ ناوچە کە حالێ بووبی... خۆ ئێرە لە گەل ئەو هەموو رووداوانە کە دیوتن و شاهیدیان بوو، ئارامترین شوینی ناوچە کە یە. چونکە ئەمن نەچەتەم و نەشرەخۆر... بەلام لێ ناگەرین، کچم، ئە تۆ وەختیک هاتی، متمانەت بەمن کرد، مێردەکەت لەسەر متمانە بە من تۆی نارده ئێرە... ئیستا ئەمن ناتوانم هەروا تۆ بەدەمە دەستی هەر ریبوارێکی نەناسیاو، ناتوانم بەقسەى ریبوارێک کە نایناسم خوانە خواستە تۆ بەدەخت بکەم، ناتوانم ئەم مندالە بەدەخت بکەم. کچم، ئە تۆ ژنی پیاویکی کەم نی. تورکەکان دەزانن لەچی دەگەرین..."

دایکم ریوی له سهر کۆشی دایکی هه ل گرت، پشت ملی ماچ کرد وگوتی: "له م لۆتییه ده گهرین... تهی به قوربانت بم یاخو!"

"ئه من نامهوی - ته تۆش هه تمه ناتهوی ئابرووی ته و پیاوه بچی. سه برکه، رۆله، خوا که ریمه... ئیستا خو ئه م پیاوه نه هاتوته وه... بزاین، ته گهر هاته وه و خه به ریکی خوشی پی بوو که زۆرباشه، ته گینا لیسه ده بین" وه ختیگ ته شقی هه وای شکا به توفیقی خوی به هه رجۆر بی خۆمان ده گه یه نینه ورمی... چت لی وه شیرم ئه م جوته برایش نامهوی هه روا بی لیکدانه وه بده مه ده ست هه ر که سینک. به هه رحال ته مانه ش ئیستا بی که س وکارن - که س وکاریان ئیستا ته منم... وه منیش هه ست به به رپرسیاری ده که م. یان نه ده بوو رایان گرم، یان ئیستا که رام گرتوون، ده بی ته رکی خۆم به چی بیتم. به مانه ش بلئی نیگه رانیی من له بهر خاتری خویانه. ته گینا ته م به سته زمانانه لیسه چ درکیگ له له شی من دردینن! نامهوی کاریگ که م که دوایه په ژیوان به وه، و ته م به سته زمانانه بکه ونه زه همه ته وه، بیان نیرنه ئۆردو گاکان بو به ردشکاندن و جاده سازکردن. بوخۆت خه به ره کان ده بیسی! داده نیشین هه تا خه لیفه جواب ده داته وه... ته گهر جوابه که م پی باش بوو، و دۆخه که له بار بوو، ده یان نیتم" ته گینا لیسه چاکتره له به ردشکاندن له جاده و کیو و به نده نه کان دا...

"کچم، ته من چیودار نیم هه ر مشته رییه کی قه لهوم ده ست که وت دراوی خۆمی لی وه رگرم و مه ره کانی وی دم، و بلیم خیریان لی بیینی... ته گینا ده زانم هه قته! ته تۆ پیته وایه ته من چاوم لی نه بوو که وه که مه لی بال شکاو ده چووی له سهر بلندن داده نیشتی و چاوت له ریگاوه ده بری! چاوم لی بوو، ده م زانی... ته تۆ بوخۆت ئیستا دایکی... دایک و باب زۆر شتان ده زانن و ده بینن و به منداله کانیان نالین، و منداله کان پی نازانن. ته من هه ر له و دیوه خانه شه وه ده بینم که چۆن له پشت په نجه ره وه له و ده شته وه راده میینی!..."

داده ئامین پی که نی و سه ری داخست.

دایکم گوتی: "ئاغا راست ده کا. کچم، پیاو نابی به ده ستی خۆی، خۆی توش کا... لیسه ماله بابی خۆته، خوا له زوور سه ران شاهیده ته من له گه ل منداله کانی خۆم فه رقت پی ناکه م... بایشت که بوخۆت ده بیینی... نه له ته مه نیک دایه که زمانم لال بی، بلئی چاویکی له تۆوه یه... نه کوری جیحیلیشمان له سهر مالییه. وه که کچیکی باش، هه روه که تا ئیستا بووی، قسه کانت به بابت بلئی و له دلئی خۆت دا رایان مه گره... خوا که ریمه!"

"ئەم قسانەم بۆيە كرد كەبزانی پېم خۆش نيه به نارەحەتى و نيگەرانييت بيينم... نەختيەك پتر تاگات لەخۆت بچ. ئەوەندە تەقەلا مەدەو ئەوەندە خۆت مەخۆو... " تاويەك راوەستاو گوتى: "بە راست ئامين، ئەتۆ حيساب و ئەو جۆرە شتانەش دەزانی!"

دادەئامين بە سەرسورمانەو تەماشای کردوگوتى: "بەئى، بابە، بۆچى دەفەرمووى؟" "دەمەويست ئەگەر رۆژانە پیت كرا، نەختيەك حيساب بە يادۆ بليى... لە لای مامۆستا دەخوينى... بەلام مامۆستا حيساب و ئەو جۆرە شتانە نازانى. ئيملاو ئينشاو ئەو جۆرە شتانەى باشن، لەچاو تەمەنى. دەمەوى، ئەگەر خوا ريكى خا، بېمەمە شارى، ژووريكى بۆ بگرم، داي نيم بخوينى" ئەو قوتابخانە تازانە - ديارە - يانى مسۆگەرە تاقىي دەكەنەو. دەمەوى سالىكى ديكە، يان ئەوپەرەكەى دووسالى ديكە پروانامەى پۆلى شەشەم وەرېگرى، بە هوميدى خواى. ئەگەر حەوسە لەت هەبوو نەختيەك لەگەلى خەريك بە. ئەمەش بۆخۆى جۆرە خافلانیکە."

بەم جۆرە ئيمە بووينە قوتايى دادە ئامينى.

هيچ نەم دەزانی. يەكجار خویندەوار بوو. هەموو شتيكى دەزانی. پاييز تەواو نەببوو حيسابى پۆلى چوارەم وەك ئاوى رەوان بوو. چەنديش توندى لى دەگرتم! كاك رەشيدى براگەورەم هات. لەسەر ئيزنى باج چۆ ژوورى دايكەم. ئەو ماوئەيەى دادەئامين ليرە بوو. نەهاتبوو. لەگەلى چومە ژوورى دايكەم... لەگەل ديمەنيكى سەير بەرەوروو بووم: كاك رەشيد و دادەئامين تۆزيك تەماشای يەكتريان كرد، دوايە دادە ئامين راست وەك خوشكەكان خۆى هاويشتە باوئەشى كاك رەشيد، سەرى خستە سەر شانوى جا بگرى!

دايكم وخوشكەكانم واقيان ورمابوو - ئى، ئەو كچە شيت بوو! ئەو كارە چيە دەيكا! نەكا لەسەرى دابى!

بەئى، دەرکەوت پيکەو ئەشنان و يەكتەر دەناسن. كاكم زۆر بە ئەدەبەو لە خۆى جوئى كردهو. غوربەتيى هەستابوو. گوتى: "كەوايە، ئەوكيشەيە لەسەر تۆ بوو دادەئارمىن! باج لە كاغەزەكەى دا هيچ باسى ئەو بەسەرھاتەى نەكردبوو!" دايكم گوتى: "چۆن! هەر نەى نووسيبوو كە ئامين هاتو!؟ ئەم پياوئەش بنيادەميكى سەيروسمەرەيە! ئەتۆ تا ئيستە هەر نەبى دە جارت تەفەنگچى ناردوون - نەى دەنووسى بۆ چيە!؟"

كاك رەشيد گوتى: "پيويست نەبوو - ئەم جۆرە شتانە لە كاغەز دا نانووسن... بەلام وەختيەك باسى سەگە كەم بيست، دايە چت لى وەشيرم، باوئەم نەكرد - گوتم خەلك لەخۆو

سازیان کردوه... تۆمهز سه گى كاك هۆسپ بووه... چۆن بوو ئەم سه گم لىره دى ونه م ناسيه وه! سه گى كاك هۆسپ دهره قه تى ده توركان دى... به راست داده, خه بهرى كاك هۆسپ چيه؟ له كوئيه؟ خه بهرت لىي هه يه؟"

داده نامين گوتى: "نا, هيشتا هيج خه بهرم نيه."

كالم گوتى: "ناره حهت مه به... خوا ده زانى ئىستا وهك بوخۆى دهى گوت له كوئى خهريكى گورگ كوشتنه, له گه ل ئاپۆ حاجۆ! هه ربينا ديت پهيدا بووه! خو شحالم, هاتوويه جييه كى باش... دايه, لانى كه م ده جار خه بهرى كوژرانى هات, و هه مو جارى دووسى رۆژ دواتر پهيدا بووه - ماشه ل لا شيره پياويكه, لينگه ي نيه..."

دايكم گوتى: "خوا بى پاريزى! رۆله, بويه ناليم به ره وروويه ژنه كه شى لينگه ي نيه!"

"باشه كه وايه ته تو بووى! چۆن هاتى... كاك هۆسپ گوتى?"

دايكم و داده نامين رووداوه كه يان به دريژى بو كالم گيپرايه وه... كالم سه عاتيك له ژوروى دايكم مايه وه. بام ناره حهت بوو, گوتى: "حه تمه ن دايكى ده باوه شىي گرتوه, حه تمه ن چيشته خو شه ي بو لى ناوه! دهك عه مرت نه ميئى پياو! سه عاتيك له ژوروى ژنان... هيشتا منداله!"

بام گوتى: "برۆ بلى له وى چ ده كا. ئەو نازو لاواندنه وه يه ته واو نه بوو!"

چووم, پيم گوتن. دايكم نيوجاوانى تىك نا. گوتم: "بام ده لى هه موو بيينه ديوه خانى..."

ئهو شه وه شىومان پيكه وه خوارد. بام گويچكه ي ريو يى گرت, و گوتى: "به سه ئيدى, ناپياوى بى غيرهت. هه موو ريشت رنيمه وه به و نينو كه سه گانهت!" گويى كيشا, ددانى ده چيره وه بردن: "شه يتان ده لى هه لى كه نه, بى هاوى به رده م سه گه كه بى خوا, نه جاتيمان بى!" ريو يى پى كه نى و سه رى به سنگيه وه نا. پاشان بام رووى كرده كاك ره شيد و به روو گرژى گوتى: "دريژت كرده وه ره شيد! چ باس بوو له وى, دايكت له سه ر كو شىي دانا بووى لاي لايى بو ده كردى?"

روخسارى كاك ره شيد تىك چوو, دايكم گرژ بوو. كاك ره شيد گوتى: "نا, بابه, له گه ل داده نامين باسى ويمان ده كرد."

بام گوتى: "پيم سه يره... چۆن, چما يه كترتان ده ناسى?"

"به لئى، ئىدى... كاك ھۆسپ ھەموو كەس دەىناسى. لە گەل مەش تاشنا بوو... ديارە لئىك دوور بووين، بەلام، جارجار يە كترمان دەدى. ئەودەم لە گەل دادە ئارمىن دەزگيران بوون... دادە ئارمىنم زۆر كەم دەدى. بەلام بە ھەر حال لە يەك جى بووين..."

"سەيرە! ئامىن ئەدى بۆ نەت گوت؟"

دادە ئامىن گوتى: "بابە، نەم زانى ئەو كاك رەشىدەى دەتان فەرموو ھەر ئەو كاك رەشىدەى خۆمانە... لەوانەشە ھەر فەكرم پەرت بووبى... چونكە دايسەش يەك دوو جار گوتى كە كورە كان لەوى بوون."

"بە لئى جاروبار فەكرت پەرتە... ئەدى، ئەم بوو لە گەل مەرفى براى..."

دادە ئامىن گوتى: "كاك مەرفىش...؟"

"بە لئى، كاك مەرفىش!"

كاك رەشىد گوتى: "بە لئى، بابە، ئەمىنىش پىم سەير بوو. ھىچ بىرم لەو نەدە كەردەو ئەو كىشە كىشە لەسەر دادە ئارمىن بووبى. جە نايىشت ھىچت نەنوسىبوو..."

"شىكىش نەبوو بنوسم... ئەم ھەرامزادە يە نايەلئى كارە كام بەكەم!" قەدىلكەى مندالە كەى دا "رئوى قەزقە پى كەنى - ھەموومان پى كەنىين."

كاك رەشىد گوتى: "پىكە نىنە كانى كاك ھۆسپ ھەبىر دىنەو... يادى بە خىر!"

رەھىم ھات... بايم سەرى ھەلئىنا: "ھا؟"

"سالىح ھاتۆتەو ھاغا، چى لى بەكەين؟"

"سالىح! كام سالىح؟"

"سالە بى غەم، ھاغا؟"

بايم بە عىجىزىيەو گوتى: "ھاتۆتەو چ بەكا؟ ئەو رۆىشتىبوو كە ئىدى ئاور نەداتەو دوا خۆى!"

"عەرزت دەكا ھاتۆتەو كۆمەگ بەكا!"

بايم پىكە نىنىكى تالى كرد، و گوتى: "پەھا، كەس نا، رەجەب!... مالىاوا - كۆمەگ! چلەى زستان! نا، فىرى مەفتە خۆرى بوو، ھاتو بە مەفتى بلسەو ھەرى! ھاوئىنى سەور او تەو، زستانى ھاتو لىرە بى!... بنىادە مەكى بەدبەختە... ئىستا لە كوئىيە؟..."

"لە خوارىيە، ھاغا. نەخۆشە، دەر اوئىنى... فەقيرە لىياسى لە بەردا نىسە. خوا دەزانى دەمرى يان دەزى. دەلئى ھاتۆتەو "مالئى" كۆمەگ بەكا..."

بايم گوتى: "مالئى! بەلئى... ئەودەم كە دەمان گوت، جىفركى داوئىشتن و دەى گوت رابەخى عەرزو پىخەفى ئاسمانە. ئىستا "مالئى" و ھەبىر ھاتۆتەو - مالئى!"

باجم ههستایه سه‌رپیی: "له کوئییه؟"

"له لای ئییمه‌یه, ئاغا..."

هه‌موومان هاتین کاک ره‌شید نه‌بی که گوتی ماندووییه. له قولینچکیکی ژووره‌که به‌سته‌یه‌کی شپو په‌توور که ده‌ت گوت داوه‌لی سه‌ر بیستانه, هه‌ل تروشکابوو, سه‌ری له‌سه‌ر هه‌ردوو ده‌ستان وه ئه‌ژنۆی کردبوو, و هه‌ل ده‌له‌رزوی...

باجم گوتی: "خۆ ئه‌مه نه‌خۆشه!"

ره‌حیم گوتی: "خۆ ئه‌من عه‌رم کردی!... ورینه ده‌کا. هه‌ر ده‌لی هاتۆته‌وه "مالی" - هاتوه کۆمه‌گ بکا."

باجم گوتی: "ساله له کوپوه هاتووی؟ بۆ ئاوا?"

سالخ گوتی پێ‌نه‌داو هه‌روا به‌ده‌م له‌رزینه‌وه گوتی: "نه‌خۆشم... له ده‌شتیوه دیم... سه‌د جارت پرسی - له‌بن کرشه‌گیایه‌ک خه‌وم لێ‌که‌وتبوو... سه‌رم قورسه... ده‌لی ئه‌و کپوه‌یان له‌سه‌ر سه‌رم داناوه... خه‌وم لێ‌که‌وتبوو - چووبومه دروینه..."

باجم سه‌ری راوه‌شاند, و گوتی: "ئه‌دی, که‌س نا ئه‌تۆ! ئه‌وده‌م که ساغ بووی ره‌نگه‌ کاری ده‌ کریکارت کردبێ! نۆره‌ی ئیستانه که نه‌خۆشیشی!"

سالخ هه‌ستا, به‌ چاویکی تالی‌دراوه‌وه, وه‌ک گێژان ته‌ماشای ده‌وروبه‌ری کرد, چه‌ند له‌حه‌زه‌یه‌ک به‌ تووره‌یی ده‌ باجه‌وه رامار, و زۆر قایم گوتی: "ده‌بێ پانتۆلیک وجووتیک کلاشیم بده‌یه...!" قامکی شاده‌ی به‌نیشانه‌ی پێ‌چه‌قاندن راوه‌شاند: "... چاوت لێیه؟ کی‌لگه‌ نیه... بیابانی مه‌حشه‌ره... " ده‌ستی راستی درێژ کرد, ئامازه‌ی بۆ جییه‌کی دوورکرد "تفه‌نگی باوی له‌م سه‌ریه‌وه ناگاته ئه‌وسه‌ری!... چاکه بۆخۆت ده‌ی‌بینی!" و دووباره هه‌ل تروشکایه‌وه سه‌ری وه‌ئه‌ژنۆی کرده‌وه و دیسان ده‌ستی کرده‌وه به‌ نالین و له‌رزین.

باجم دیسان سه‌ری راوه‌شاند, له‌ ره‌حیم و حوسینی پرسی: "کێ هینایه ئیره‌?... به‌وحاله‌وه له‌ کوێ را هاتوه - وادیاره زۆر به‌رپوه بووه!"

سالخ هه‌روا به‌ده‌م له‌رزین و نالاندنه‌وه گوتی: "مامه حاجی, له‌وسه‌ری دنیاش بم, به‌ مالی خۆم ده‌زانمه‌وه... له‌م ماله‌دا کارم کرده... له‌ئه‌سته‌مبوولیش به‌ره‌للām که‌ن به‌ چاو به‌ستراوی دیمه‌وه!"

باجم سه‌ری راوه‌شاند, دایکم گوتی: "ئاغا, گوناچه!..."

سالم دهرفته تی نه دا، گوتی: "ره حمت له شیرت ناموژن... به لام ده بی پانتوئیکیشم بداتی!..."

بام گوتی: "زور باشه، دوت دهمی... نوت گوت له کوئ را دبی؟"

"مامه حاجی، زور توندی مه گره، هه موو جیه کی خوا ملکی خوایه - له مائی خوی بووم، ئیستا هاتوومه وه مائی خوم... ئیستا ده لپی هه قم نیه بیتمه وه مائی خوم... هاتوومه وه... هاتوومه وه له مائی خوم بوم... ئا - ئاخ!" لاقی راکیشاو گوتی: "ئه وه ده بینی که هاتوومه وه..." پشتته سه ری به دیواره وه ناو به روالهت خوی لی که وت.

بام ئاوری دایه وه لای ژنه کان و گوتی: "ئیوه ده لپین چ بکه یین؟... خو ناتوانی لی ره بی... ها فاتم چیی لی بکه یین... ئامین ته تو ده لپی چی؟... ئی ئی - ئه مندالهت بو هیئاوه ته ئیره؟..."

داده ئامین رهنگی به رووانه وه نه بوو - دایکیشم زور ناره حهت بوو. دایکم گوتی: "ئاغا، ئه و کادینه چونه؟ به ره یه کی لی راخه یین... هه م گهرمه و هه م له بهر ده ست و پییان نیه..."

بام گوتی: "فکریکی خه راپ نیه... به ره ی کوئی لی راده خه ی؟ نه خو شه، ده ترسم خوانه کرده منداله کان توش بن..."

داده ئامین گوتی: "به ره شپه یه ک له وچخانی ژووری براکان هه یه، به که لک نایه، هه ر له وی که وتوه..."

بام گوتی: "حوسین، برۆ بی هیئنه... گوتت کادینه که... سارد نیه؟ جیه ک بی هه ر نه بی له سه رمان نه مرئ!..."

دایکم گوتی: "گهرمه، پشتی ته ویله یه، گهرمه، لینه شپه یه کیشمان هه یه - ته ویشی پیدا ده ده یین!..."

بام گوتی: "ئیستا که وایه، له پیش دا هیئدیك کا یان گیا له سه ر زوی راخه ن، به ره که له سه ر وی راخه ن - زه وی سارده - به ده بخته له به یین ده چی... ئه مه ی گوت و رژی بو لای کادینه که - ره حیمیش به چرا فته یله وه له پیشی داو ئیمه ش به دوا ی دا... ئا... سارد نیه... گیاشی له بن بی چاکتره..."

حوسین بهر که هیئا "هیندیکیان گیا له سهر زهوی بلاو کرده وه بهر که یان له سهر راخست... دایکم له گهل حوسین رویش و پاش تاویک به لیفه شریه که وه هاته وه.

بام به ره حیمی گوت: "بی هینه ئیره... جیه کی خهراپ نیه." چون، بن پیل یان گرت و هینایان. سالح ههروا دهی راواند: "مامه حاجی، له هه وه له وه له گه لم هیناوی، سبهینی نه لئی و ابو، و اچوو... له گه لم هیناوی، ده بی پانتوله که م بدهیهی ته گینا دهست له داسی نادهم!" چاره کانی بیونه دۆ پشکو ناگر، سپینهی چاره کانی دوت گوت جهرگی مه پین.

بام پیکه نینیکی تالی کرد، و گوتی: "ته دی، ته وه مانه که ساغ بووی، زورت دهست له داسی ددها، نۆرهی ئیستایه که نه خویشی! مه یمون زۆر جوان بو، خروپلکه شی ده کرد!"

دایکم گوتی: "ئاغا، سه رکۆنه ی مه که - فه قیره نه خویشه - خوا ده زانی دهژی یان ده مرئ... گوناهه!"

سالح به وه حاله شه وه گوپی لی بو. گوتی: "ره حمت له شیرت ئامۆژن! ته ری وه لالا نه خۆشم، خه ریکه ده مرم... گه ردنم ئازا که ن، ته گهر مردم... ته گهر ماشم هیچ... ته وه یان به دهست خواجه... زۆر به ری دا هاتووم، ماندووم... عومریک زه حمت کیشاوه - ئیستا ئیدی له مالی خۆم ده بی لاقان راکیشم و بجه سیمه وه... هه! هه! هه!"

سالحیان له سهر بهر که دانا، دانیش و دیسان دهستی کرده وه به و پینه وه هه لله رزین: "ته و ژنه ته و گۆزه یه ی بو کوئ برد! له تینوان خنکام!"

بام گوتی: "حوسین، ئاوی بو بینه... گۆزه یه کیشی له بن سه ری دانئ... فاتم، هیچتان نیه وه بن سه ری دهن؟ به شکوو شتیک په یدا که ن..."

دایکم گوتی: "په یدای ده که یین، ئاغا، بو دی نه ئیرم... به لام ئاغا، ته م چرا فتیله یه هه ر ئیره ده بی؟... خه تهره، له وانده یه ئاگای له خۆی نه بی ماله که ی پی ئاور دا... کادینه، هه ر بکه ویته سه ر ته م گیا یه ی بنی، هه موو ماله که ئاگرده گری..."

بام گوتی: "چرای ناوی... با ته مشه و وا بی بزاین چون ده بی... بانگی کرد: "ساله، ساله!" شانیی راتله کاند "گویت لی بی بزانه ده ئیم چی...!"

"گویم لی نابی - کارم هه یه... لیم گهری کاره که م بکه م... کاره که م بکه م... ماندووم، له ته سته مبو له وه تا ئیره به پیمان هاتووم - به قورئ گپراوه دووره... گوتم

دیمهوه مائی خۆم. لیرەش لیم ناگەرین! وەللا، بیللا ماندووم - بە خوا خەریکە دەمرم -
چیتان لە گیانی من دەوی! ئەو رستە یە سێ چوار جار گوتەوه.

دایکم گوتی: "فەقیری بەستە زمان!"

داده نامین گوتی: "لەسەرئ لەنتەرمان هەیه - لەنتەرە که با لەسەر تاقە که دانین..."
بایم گوتی: "ئێ، زۆر سەیرە! ئەمن گۆتم ئەم منداڵە بەرەوه سەری، رۆلە! نەخۆشە،
ئەتۆ دەبێ تێبگە - منداڵە که لەبەین دەچی... برۆ تاگات لە منداڵە کەت بی!"
داده نامین بە نیوچاوان گرژی رۆیشت... بایم بە خوشکە کانی گوت: "تێوه بو لیرە
راوەستان - برۆن نامین!... یادۆ، ئەتۆش برۆ..."

چارە کەسە عاتیك دواتر بایم و دایکم هاتنەوه. بایم گوتی: "هەبھوو، ئەتۆش زۆر
نیگەرانی!... چەرمی ئەستورە، هێچی لێ نایە - ئەمن قەولت پێ دەدەم. پاشان ئەگەر
بمێرێ بۆخۆی زۆر باشترە - دەحەسیتتەوه. بنیادەمی بەدبەخت بۆچی بژی؟ بۆ ئەوهی زیاتر
بەدبەختی بکیشی! هەتا زووتر بمێرێ، باشترە... مەعلووم نیە لە چ جەهەننەمێک را
هاتو... هاتۆتەوه "مائی" - سبحان الله!" سەری راوەشاند.

دایکم گوتی: "فەقیرە تێرە بە مائی خۆی دەزانێ - ئەوەتا چاوی کردوونەوه تێرە دیو -
بچیتە کوێ فەقیرە، چ بکا بەدبەختە!"

بایم گوتی: "هیچ... لاقی راکیشی بی شیلین!... دەردی خۆمان کەمە، ئیستا
یە کیکیش تاگای لە کاک سالتج بی!"

قسە کە تال بوو، بەلام لە راویژە کە دا رەگیکی دلسۆزی و ئازار هەبوو، راویژی
بابێک بوو کە لە بیکارەیی و کەللەشەقیی منداڵە کە جارز بوو.

داده نامین گوتی: "بابە، ئەم نەخۆشییە زۆر خەتەرناکە. ئەگەر ئەوه بی کە کەوتبۆ
هۆردووی کورەکانەوه... لەنیو تورکان را هاتبوو - وەک دەیان گوت لە جل و بەرگی
عەسکەرە تورکەکانەوه هاتبوو... لەبیرمە هەموو لیباسە کاتمان لەبەر داکەندن، لە
ئەشکەوتیکمان هاویشتن و بە گۆگرد قانگمان دان..."

بایم گوتی: "چاکە ئەو شتانه دەزانێ... بەو حالەش بۆخۆت دێی هێچ، منداڵە کەش
دێی!"

داده نامین بە گریانەوه گوتی: "ناخر چ بکەم، بابە، ئەو فەقیرە گوناحە گوناح!"
"رۆلە، زۆر کەس گوناحن - لە هەمووان زیاتر منداڵێکی بێ گوناحی وەک ئەمەیه...
خەوی دێ، بەرە بی نویتە. بەلام نەکە بی بەیه خوارێ! بۆخۆشت کارت پێی نەبی..."

حوسپن و رحيم ليړن و کلفه ته کانيش ليړن. نه تو رنګه بوخوت چت لي نه يه, منداله که خوانه کرده له به ين ده چي... خير کرده کت هل ګره بو وه ختيک که ليړه ده روي. نه م ماويه, تکات لي ده که م ددان به جهرګي خوت دا بګره!... مندالينه, تيوش هه فتان نيه بچن... وسمان, شاهو! له ګل تيومه. تيوش هه فتان نيه بچنه خوارئ" دوايه روي کرده دايکم: "فاتم, نه مشه و هيچت هه يه بيديه ي؟... حه تمه ن هيچي نه خوارده..."

دایکم گوتی: "له شیری به ولاره شتیکی ته وتومان نیه... یادو, بانګی رحیمی که -
 نه ګر تا ئیستا هه وینیان نه کردی..."

بام گوتی: "قاپ و قاچاغیشی بو جوئ بکه نه وه, هه تا سبه ينی بزانی ماموستا ده لي چي." ماموستا پزیشکی ئاوه دانی بو. کتیبیکی پزیشکی گیاو ګولئ هه بوو, دهرمانی هه موو نه خوشی یه کی سهر نه جیهانه ی تیدا بو - له بای سووره بګره, تا ئه سپهک تا که وتویی, که ئیستا بوته تیفوس, و له سیل و ديقه وه بګره تا ګه روئيشه و ستل و جه م و هه موو شتيک.

KKK

دووسى رۆژنىڭ بەسەر ئەم رووداۋە دا تى پەريوھ" باجىم بەيانان زوو دەپرسى: "چۆنە؟" دايىم دەلتى: "ھەرۈك خۆيەتى" دەزائم باسى سالخە. ھەر ئەۋەندەۋھىچى دى. ھەرۈك، تاكوتەرا پرووشە بەفرىش لە ھەۋادا ھەن. ھەۋاكەى ساردە. ئەمەن ھەروا لە لاي دادەئامىن خەرىكى دەرس خويىندىم، باجىم نىۋوچاۋانى تىك ناره... رۆژەكان خىرا تەۋاۋ دەبن" بە پىچەۋانەى جارەن كە شو بە دزەدز لە پشت كىۋىيەۋە دەھات ئىستا شو زۆر بە ئاسانى دىۋ بەئاسانى رۆژى راۋ دەنى بۆ پشت كىۋىۋ دەرتانى پەل بزاونن بە بنىادەم نادا... شەۋى ھەتا درەنگ دادەنىشىن - باجىم قسەيەكى لە گەئمان نىيە، ھىچ كارى نىن، جگە لە يارى كردن دەگەل "رئوى". رئويىش خۆ ھەمىشە بەخەبەر نىيە. دادەئامىنىش سەرۋووخۆش نىيە... كاك رەشىدىش چۆتەۋە.

رۆژى چوارەم يان پىنچەمە" گويم لە "تەپتەپ" لاقانە... خەۋن دەيىنم يان بەخەبەرم! ھىشتا دەنگى نوزەى كارۆم لە بن گوئ دى... باجىم ديار نىيە، بەلام دەزائم لەبەر دەمى ھەل تروشكاۋە... گويم لە دەنگىتە: "چىيە ھەيوان - بۆ نارەھەتى!... جىيەكت دىشى! كارۆ ھەروا دەنوزىنى... دەنگى دادەئامىنىم گوئ لى دەبى... "بابە، ئەتۆ بخەۋە، رەنگە گورگىك شتىك ھاتىتە دەۋرۋبەرى دى... ئەتۆ بخەۋە!"

دەنگى تەپتەپە كە زىاتر بوۋە دەنگى نەپەى باجىم!... ھەست دەكەم خەۋم لى كەۋتوۋە... دوۋبارە خەبەرم بۆتەۋە. ۋەك گىژان لەسەر جىيە دادەنىشىم، كەس لە ژوروى نىيە، ژورۋە كە گەرمە. ئاگر لە كورەكەدا دايسى. شەئوارە كە دەپى دەكەم و سەرىك لە ژوروى دايىم دەدەم. ئەۋىش كەسى لى نىيە، جگە لە رئوى كەنۋوستوۋە... كارۆش لە جىيە خۆى نىيە!

دەيمەۋە، لىفەۋ دۆشە كە كان لە بن ھەنگەم دەنىم و دەچمە ژورۋە كەى تەنىشىتم. دەنگە دەنگ لە ھەۋشەى دى - باجىم دەنەپىنى!

چ بوۋە بەم بەيانىيە زوۋە! تورك ھاتوون... ميوان ھاتوون! ھەر چوار پلىكانان بە شەقاۋىك دەپىم و دەچمە خوارى. دايىم خوشكە كانم و دادەئامىن دەگرىن... كلفەتە كان

ده گرين. براهه كان دوراودوور ويستان و به رهنك په رپوي هه دل لهرزن. نو كره كانيش رهنگان په رپوه: له مزگه وتي را تابووتيان هيناوه!
 نه ماوه يه هه له بريم نه بو. تازه تې ده گم: سالي فقهير مردوه... كهنگي! -
 نازان. چون نازان؟ "ياني شهوانه تهنانهت جاريكيش سهرتان نه ده دا؟! تپوه چ
 جانه وريكن! نه من پيم وابو وينسان! پيم وا بو چونكه يه كيكه وهك خوتان هه نه بي
 پيال نه ويكي وده دست ده دن! قور به وسه رتان, جانه وري ده بي شعور!"
 رهيم ده وي پاكانه بوخوي بكا: "تاغا, وه لا تيمه خه تامان نيه... وه ختيك ده مان
 دي داده تامين پي را ده گا, تيمه ش خاترجه م بوين... نه گينا, تاغا, واش هه نين...!"
 رهيم يهك دوو جار نه رسته يه دوو پات كرده وه" باه له جاري دووم يان سيه م وهك له
 گيژي زه بريك وه خوي هاتيته وه, راده وه ستي, خوي داويته سهر دارده سته كه ي
 ده لي: "چون... تامين!"

داده تامين رهنكي په رپوه, سهری داخستوه ده گري.

رهيم گوتي: "به لي, تاغا, دوي شه وي, وه ختيك داده تامين به جامه شيره وه له كادي ني
 هاته دهر, پيمان وابو وهك شه وه كاني ديكه خه وتوه. تيمه ش لي نوستين..."
 باه ناوري دايه وه: "چون... تامين!... سبحان الله!... قه رارمان وا نه بو... نه مه
 پيشه ي هه موو شه ويكت بووه, يان هه دوي شه وي چوي!... الله اكبر... نازانم وه لا
 تي مارم - سهرم له تو سوږ ده مينې - پياو متمانه به كي بكا! نه مانه كه نه ركيان بووه
 ناواو نه تو كه هيج نه ركت نه بووه, به م جوړه... پيم سه يره!..."
 "باه, گوناح بو, پياويكي بيكه س و بي دهر بو - گوناح بو!..."
 "كچم, نه من ريشم له بهر گرتي - تكام لي كردي, گوتم نه م يهك دوو مانگه ددان به
 جهرگي خوت دا گره, خوت تووشی گيچهل مه كه... گوناح بو! نه توش گوناحي... نه و
 منداله بي گوناحه ش گوناحه - نه منيش گوناحم... هيج نه بي نه م ته مه نه ي منت له بهر
 چاو بي!... هه مووي دل خورپه - هه مووي تازار! سبه يني نه تو يان نه و منداله
 بي گوناحه شتيكتان لي بي نه من... "قسه كه ي ته واو نه كرد, ده ستي كرد به
 هاتوچو كردن و نه راندن به سهر نو كه روكلفه ته كان دا... كه بوچي بوخويان به نه خو شه كه
 رانه گه يشتون... بوچي نه يان گوته تامين ده چي سهری ده دا...! دوايه رووي كرده دا يكم و
 گوتي: "چون نه ت پرسيوه؟! تاخر نه تو به لاي ناخيرت خانم مائي! نه تو نه ت
 پرسيوه چونه, كي پي راده گا, چييان داوه تي؟! هه ده زاني قسه ي زل زل بكي!..."

دايكم گوتى: "وئلا تاغا - باشه, چوزانم. ئەمىنىش وەك تۆ بەتەماي ئەمانە بووم. پاشان چوزانم ئامىن شەوئ ئەو وەختە دەچىتتە خوارئ و سەرى دەدا... ئەمن نەم دەزانئ, ئەگەر وەخەبەرىش ھاتىپام فەكرى ئەو دەكرد كە دەچئ سەرى ئەو حەيوانە بدا!... ئەمە ئىدى بۇ پەرسىن نە دەبوو!... خۆت ناپەھەت مەكە... تازە شتتە كە بوو... قەزاو بەلەئ تۆو مندالە كانى بردبئ... بە فەرمايشتى خۆت چاكترىش... بەدبەختە بىئى چ بكا!"

بايم سەرى راوہشاندا "دىسان چەند ھەنگاويك بئ تامانچ رۆيشت" دووبارە راوہستاو خۆئ ھاويشتە سەر داردەستە كەئ: "يادۆر غاردا لەو سىگارانه سىگارېكم بۆ بىنە... شەمچەش بىنە... لەسەر تاقە كەيە... "بە عىجىزئ و بئ ئەوئ چا و لەكەس بكا, رۆيشت: "بچنە سەرى - ھەموتان بچن...!" و دەستىكى راوہشاندا, واتە حەوسەلەئ دەمەتە قەئ نىە!

جگەرەو شەمچەكەم بۆ بردن. رەعەتە كانىش تاك وتەرا ھاتبون و لە پەنا دەر كەئ راوہستاوون. نۆكەرەكان و دووكەس لە رەعەتە كەكان داتەر مەكەيان بىرە كادىنئ و جەنازە كەيان بىرە حەوزئ مزگەوتئ. بايم لە داوای گوتئ: "خەبەر بە مامۆستاش بىدەن... بىئىر قەبرىش ھەل كەن... بۆخۇشتان كە ھاتنەو دەستانتان باش بە ئاو سابوون بشۆن... ئەگەر قەبرەكەش تەواو بوو خەبەرم بىدەن...!"

ھاتىنەو. بايم ئىستىكانىك چاى خواردەو, و دانىشت دەستئ كرد بە سىغار كىشان و مائەكە بوو بە گۆرستانى بىدەنگ... كەس نەدەھاتە بەر دەستئ بايم. رىوئ ھەستاو بو - دادە ئامىن خىرا ھات ئەوئ لەبەر دەرگا دانا, و بۆخۆئ بەسپاىئ خۆئ دزىبەو.

رىوئ ماوھىيەك لەسەر كۆشى بايم دانىشت و كاتىك حال و ھەوئ رۆژەكەئ بە ئەقلى مندالانەئ ھەل سەنگاند, لە كۆشى بايم ھاتە خوار. بايم گوتئ: "بۆكۆئ, رىوئ! ئەتۆ بەو مندالىيەت زۆر لە گەورەكان باشتر تى دەگەئ - ئەم حەيوانە بەحەيوانىئ خۆئ زۆر لە مەمانان باشتر تى دەگا - ئىستا تى دەگەم ئەو ھەموو نوزو و بئ ئارامىيەئ دوى شەوئى چ بوو!... زۆر باشە, بۆ... " رىوئ بە گاكۆلكە بەرەو دەرگا وەرئ كەوت. بايم گوتئ: "ھەستە, ئەومندالە بدەو بە دايكى, با جەلە كانى تۆزوى نەكا..."

IIII

حال و ھەوئ مائەكە تارادەيەك وەك پىشووئ لى ھاتبۆو, وە دووسبەئ پرايان وەسئ سبەئ پرا بوو " لە گەل دادە ئامىن لە ژورەكەئ كاك رەشىد مەسەلەمان حەل دەكرد -

مهسه له كهه بۆحهه نه ده كرا... داده تامين قه له م داره كه ي لى وه گرتم، كه مهسه له كه
 حهه بكا... ههستم كرد قه له مه كه ي باش بۆ ناگرى... نه ختيك يارى به قه له م داره كه
 كرد، وا ديار بوو هه وه سه له ي نيه... چهند جارى ليك داو دابه شى كردو خه تى به سه ردا
 هينا. ئاخه كه ي گوتى: "وا دياره سه رمام بووه... وه زعم باش نيه - هه لى ده گرين بۆ
 سه به ينى - باش؟" قه له م داره كه ي دانا، تاويك پشته سه رى به ديواره كه وه دا... به بى وازى
 چارى هه لى نان: "سه رم تۆزىك قورسه..."

گوتم: "داده تامين، هه يچت ناوى بۆت بىنم؟ پيىت خۆشه بچم سه رى نيكت بۆ بىنم هه ر
 لى ره راكشى؟"

به قه لافه تيكي سام گرتوه وه گوتى: "نا، نا! هه يچم ناوى! به كه سيش مه لى - نا ره حه ت
 ده بن... چاك ده م - نه ختيك سه رمام بووه... مه سه له كه ش هه ل ده گرين بۆ سه به ينى..."
 و رۆيشت.

قه ولم دابوو به كه س نه لى م، به لام به سپايى به دايكمم گوت. دايكمم گوتى: "تامين،
 رۆله، وا دياره كه ميك بىحالى... مندا له كه بده به من، بۆخۆت نه ختيك ئيسرا حه ت بكه
 - ره نكه ماندوو بى...!" ده ستى برد مندا له كه ي لى وه گرتم.

داده تامين به نا ره حه تى به وه چاويكى له من كردو گوتى: "نا، دايه، وه زعم باشه... رۆژ
 كورت بوونه وه، ته گه ر ئىستا بنووم شه وى خه وم لى ناكه وى..."
 ماندووى له راويژى ده نكه كه ي را ديار بوو "دايكم له بنه وه لى ورد ده بۆوه - زۆركز
 ببوو. خوا بكا نه خۆشى به كه ي سالى نه گرته بى!

دايكمم گوتى: "رۆله، قسه ي له خۆت گه وه تر له گوئى بگه ره - ئيمه كراسي كمان له ته
 زياتر دراندوه - خه ويشت لى نه كه وت، نه كه وت. ته ته هه رچه ند زياتر تين بۆخۆت بىنى،
 كاره كه خه راپت ده كه ي - ته رده م خوانه كرده به يه كجارى ده كه وى - و كارىك ده ده يه ده ست
 خۆت... يادۆ، بۆ لى ره راهه ستاوى! ته ته بچۆ ژوورى پياوان..."

بام دانىشتبوو، ئىستا به ته واوى ببوو سيغار كيش: ليكدا ليكدا مژى له سيغار ده دا -
 ته م دووسى رۆژه زۆر نا ره حه ت بوو. نازانم چى به زه ين دا ده هات، به لام ئارامى نه بوو.
 له ده رى گه رده لول بوو، بايه كى توندى ده هات، به هه ر دوو ده ستان خۆى به ده ركه و
 په نجه رانه وه هه ل واسيبوو، وه ك مندا لى كى به دفه ركه له شه ق كه دايكى ده ركه ي له سه ر
 داخستى، و ته وىش نا رازى بى - ده يه ويست ده رگا و په نجه ره كان هه ل كه نى. ماندوو ده بوو -
 تاويك ده حه سايه وه، و دووباره هه ول و ته قه لا كه ي ده ست پى ده كرده وه ده ي زيراند.

بايم گوتى: "بەمنداڤە كان بلىيىنە ئېرە - كەل وپەلى چاش بېننە ئېرە!"
 چووم، رېوى ھېشتا نوستبوو. دادەئامېن راكشابوو. داىكم گوتى: "ئامېن، رۆلە،
 لەسەرەخۆ ھەلى سىنە... ئەم مەجموونە شەوى نايەلى بھەوين..."
 دادەئامېن بە پېچەوانەى جاران بە شل و شەويقى لەسەر جىگاكەى دانىشت... بە
 بىوازى دەستى بە روومەتى منداڤە كەدا ھېنا، و زۆر ئارام ودايكانە - ەك ھەمىشە
 گوتى: "رووبىك، رووبىك گيان!" دەستى بە روومەتى دا ھېنا: "ھەستە... ھەستە. بچىنە
 بابەى!" دەنگە كەى تىكەل بە نالىن بوو. بە چاويكى تاگرتوو، بەلام مېھرەبان و
 پىكەنىناوى پەو ە چاوە كانيەو ە رامابوو - رېوى ديسان نوستەو. ئاخە كەى دللى نەھات
 ھەلى سىنە، ديسان پالىدايەو ە چاوى لەسەر يەك دانان. خوشكم سەماو ەو كەل وپەلى
 چاى بردنە ديو ە خانى.

داىكم سەرى راو ە شاندى، گوتى: "چىە، بى تاقەتى؟!"
 "بۆچى داىە... دلن نەھات ھەلى ە سىنە... ئيو بچن، بە چاوان، ئىمەش ئىستا
 دىن..."

گوتى: "دادەئامېن... شىتېكت نە دەويست بۆت بېنم؟"
 بە پېچەوانەى جاران گوتى: "و ە زەم باش نىە... يادۆ گيان، بى زە ەمەت ئەم جامە بەرە
 ھىندىك ئاوى گەرم ە دادە شىلان وەرگەر... دەم وچاوى بشۆم... ئاوە كە ساردە..."
 دانىشتووېن، شىومان خواردو... لەسەر سفەرى ئەمەن و داىكم ورياي دادەئامېن بووين.
 ھىندىك دەستى لە خواردنە كە وەردا - ھىچى نە خوارد. سفەرى كەيان كۆر دبوو.
 داىكم گوتى: "يادۆ، بە رەھىمى بلى بچى بە كارە كەرە كان بلى ھىندىك شىر بۆ ئامىنى
 ھەل گرن، ھەمووى ھەوين نە كەن... ئەگەر ھەوينىشيان كەردو، لە مائە كانى دىكە
 وەرگرن..."

دادەئامېن خۆى خپر كەردو... بايم قوت بوو" داىكم بۆ ئەو ە قسەى ھىنايىتە نىو قسە
 گوتى: "ئاغا، ئەم مەجموونە دوى شەو نىو ە شەوى ئىشتىاي لە يارى بوو، ھەتا پلىتە چرامان
 دادە كىشا دەگرياو ئەگەر ھەلمان دەكىشا وەرئ دەكەوت بۆ ديو ە خانى - دەيەويست بىتەلاى
 تۆ..."

بايم دەم وچاوى بە دوو قامكان گرت وگوتى: "ئەرى مەجموون؟ باشە ديارە، مەجموونى
 خۆمە! ئەگەر گەورە بوو بە لۆتىيانى دەفرۆشم... باشە؟ بەلى؟ دوى شەو دەتەويست بىيە
 كەن بابە؟ زۆرباشە، ئەمشەو لەلاى خۆم بنوو - لەسەر سەنگى بابە... باش؟... ئاى - چەند
 گۆرەوى پىكە جىوانىشى ھەن!... سوور، رەش... سپى! ئەمانە كى بۆى ھىناوى، رېوى!

په خ، چند جوانن! "دهستينكي به سهرگوره وي په كان دا هينا" نه مانه بده به بابيه - بابيه
ده پييان كا، ئي؟" ريوبيش هه روا دهستي له زنجير سه عاته كه ي وهرده دا، يان دوراودور
ياربي له گه له خوشكم ده كړو قترقتر پي ده كني. بايم ناگاي له وه نه بوو: خوشكم قامكه كاني
سواري په كتر ده كړن و خيرا خيرا له قامكه گه وريه نيزيك ده كړنه وه، چاوي زهق ده كړن،
و له بن ليوانه وه ده ي گوت: "هات هات، هات هات... " و ريو ي له خوشي يان شاگه شكه
ده بوو.

بايم سهر ي هه له بري و چاوي بريه بن سه ماوه... رهنكي روخساري به ته واوي گورا -
هه موومان چاومان به دواي روانينه كه ي بايم دا گيړا. داده تامين پشته سهر ي به ديواره وه
دابوو، رهنكي به روانه وه نه ماوو، ده مي پي داپچراوو، هاكا بكه وي و سه ماوه كه
وهرگيړي... "

بايم رهنكي په ريوو. زور هيني گوتي: "شيلان وريا به، روله!... تامين، چيه، روله،
نه خوشي، بي تاقه تي؟"

داده تامين وه له خه ويكي قورس وه خه بهر هاتبي، چاوه كاني سوورو تاليدراو بوون.
قورساي پيلووه كاني هه ست پي ده كرا - پيلووه كاني ده ت گوت تاوساون. گوتي: "نا، بابيه،
هيچم نيه، وادياره كه ميك سهرمام بووه... "
"جييه كيشت ديشي؟"

"سهرم قورسه، بابيه... " ليوه كاني له رزين و فرميسكي هاتنه خوار.
هه موومان سهرمان لي شيوا - بايم له هه مووان پتر. داده شيلان سه ماوه كه ي هه له
گرت و بردي. دايم گوتي: "روله، ماندروي، ههسته بچينه ژوره كه ي ديكه... مه نيچ
كومه گي بكه... "

داده تامين گوتي: "كومه گم ناوي، دايه... " و به زه سمه ت هه ستايه سهر پي و به
لاجه لاج به كومه گي خوشكم چوه ژوري دايمكم.

نه و شه وه هه تا وه ختي نوستن بايم چه ندين جاري ناردم بو نه حوالپرسين... هه تا ده چوم
داده تامين له بن ليفه كه ي بوو، دايم ده ي گوت: "باشه، باش ده بي ئيشه لالا... جحيله،
چاك ده بي ئيشه لالا! به بابت بلې ناره حه ت نه بي."

بايم نه و شه وه زور خه راپ خه وت - ماويه كه ي زور له سهر جينگا دانيشت و سيغاري
كيشا، و دوعاي خویندن، و هه تا ئه من به خه بهر بووم هه رنه بي بيست جار
ته نيشتاوته نيشتي كړ و كوخي، و ديسان دوعاي خویند... ناخه كه ي ئه من خه وم

لئى كەوت. بەيانى كە ھەستام ئە ھەشەي بوو. لىياسم دەبەركردن، ئە پشت پەردەوہ سەرىكم بە ژوورى دايكم دا گرت - دادەتامين خەوتبوو!

براكان زۆر نارەحەت بوون، ديار بوو شەوئيش شاھۆ تاگاي ئە كارۆ بووہ.

بايم ھاتەسەرى، بۆ چەندەمىن جار ئە دادەتاميني پرسی، و بۆ چەندەمىن جاريش وەلامەكەي جاراني وەرگرتەوہ: "باشە، باش دەبى ئيشەللا" ئىستىكانىك چاي خواردەوہ، و چۆ ژوورى دايكم. دادەتامين، ھۆشى ھەبوو، ھەولئى دا ھەستى و بە سەر و سىمايەكى رىك و پىكەرە پىشوازي ئە بايم بكا - ھىشتا ئەوئەندەي ھۆش ھەبوو. بەلام توانايەكەي ئە گەل وىستەكەي نەدەھاتەوہ.

بايم گوتى: "ھەل مەستە، رۆلە، ھەل مەستە! ئەمن دەقىقەيەك دادەنیشم و دەرۆم... خۆت نارەحەت مەكە!" دايكم سەرى راوہشاندا "ئەم پىاوە دەلئى چى! ئە كۆئ دەتوانئ ھەستئ! خۆي بەدەخت كرد!" دووسەرىنيان ئە پال پشتى دانان، خوشكم بن پىلى گرت و ھىندىك ھەلئى كىشاو دادەتامين پالئى داہوہ. سەرى قورس بوو، چاوي شلەقابوون، دەم و چاوي رەق ھەلاتبوون. بەشەويك پىر ببوو. رىوي بە بارەشى دادەمەنىجەوہ بالەفرەي دەكرد. بايم گوتى: "رۆلە، مەي ھىنە ئىرە - بىبە ديوہخانئى بىگىرە." دادەتامين چاوي بەدواي رىوي دا گەراو فرمىسك ئە چاوانئى دا قەتيس ما.

ئەوشەوہ دايكم "رىوي" ئى لەلای خۆي نواندبوو... ديار بوو دادەتامين نەخۆشىيەكەي گرتبوو... بايم تاويك ئە پەنا جىيەكەي سەرى وەسەر بەرى دەستى كرد... وەختىك سەرى ھەل برى سوور ھەل گەرابوو. ماوہيەك ھىچى نەگوت "وہختىك فرمىسكى دادەتاميني دي گوتى: "كچم، نارەحەت مەبە، ئەتۆ ئىسپراحتى خۆت بکہ - ئەتۆ دەبئ ئىسپراحت بکہى. ھىوادارم بە لوتفى خوا بەخىر بگوزەرى... ئەتۆ بەخۆرايى خۆت نارەحەت مەكە... ئەم مالە سئ ژنى تىدان - دايكتە، خوشكەكانت - نىگەرانى مندالەكەش مەبە... مندالئى تۆ مندالئى مەشە... كارە ئىدى ھاتۆتە پىش... وىستى خوايە... ھەرچۆنىك بئ ئەتۆ نىگەران مەبە. پىم وايە لەو ماوہيەدا ھەستت كردوہ ھەموومان خۆشان دەوى. ئەمن بىر لەوہ دەكەمەوہ ئە گەر رۆژىك لەسەرخىران لىرە برۆي ژيانى مە بەبئ ئەم مندالە تىك دەچئ... مندالئى تۆ ئەمانەتە... ئە نەوہكانى خۆم خۆشەويست تر نەبئ - بەگيانى خۆشەويستى خۆت، بەگيانى ئەم مندالە بە قەد گلینەي چاوي خۆم خۆش دەوى - لەوان كەمتر نيە. ئەتۆ فكت لەبارەي مندالەكەوہ ئاسوودە بئ... شەرت بئ وەك گول راي گرین - ئەتۆ نارەحەت مەبە!..."

دادەتەمىن بە ئاشكرا دلى پر بوو: ئەم قسانە بۆنى جىابونەوھيان لى دەھات. فرمىسكى ھاتنە خوار! سەرى قورس بوو، رەگى بنەوشىيى مىلى ھەلى داويشت. ئارەقى كىردىبوو. چاوى بە دەوروبەردا گىپرا - بۆ مندالەكەى دەروانى. باىم غوربەتتى ھەستا. گوتى: "ئەتۆ ھىچ غەمى مندالەكەت نەبى... ھىوادارم بە زوويى چاك بىيەو... رۆلە، ئەتۆ ماشەللا كچىكى ئاقلى، بۆيە گوتىم بىبەنە ئەو ژوورە كە بۆخۆت دەزانى مندال ناسكە، دەترسم خوانە كىردە نەخۆشىيە كە بگىتتەو... داىكت و خوشكە كانت دەزانن دەبى چ بكنە - ئەتۆ نارەھەت مەبە!" دادەتەمىن ئىدى لەجى دا كەوت.

KKK

سەرى لە پېش دا قورس بوو، دەت گوت كېسەيە كى پر لە قورقوشە، قورقوشىكى بەژان... پاشان وردەوردە سووك بوو - و لېي دوور كەوتەو. دەت گوت لە ھەوا دا ھاتوچۆ دەكا... دەت گوت ژيانى لە ھەوادايە، گەردىلە كانى لە ھەوادا دەسوورانەو، ەك چەند دانە فودان، ەك چەند گەلایە كى وشك كە كەوتبەنە بەر رەشەباي پاييز. ژيان، نىگەرانىيە كانى ژيان، دلە خورپە كان، تەقەو بۆمبارانە كان و راكردن ئىدى مانايە كيان نەبوو، بوون و نەبوونيان بۆ وى ەك يەك بوو. دوور دەكەوتنەو، دەھاتنەو پېش، بەلام ھەستىكى ناخوشيان لەودا نەدەبزوواند، دەت گوت نە بەوو نە بە ھىچ كەسەو پېنەندىيە كيان نىە. ئەو دانىشتبوو، و تەماشای دەوروبەرى خۆى دەكرد... سووك بېوو... دەوروبەرى خۆى دەدى، بە رووبىك" مندالى چوارمانگەى خۆشەو - چاوى لە خۆى بوو كە لېوبەپىكەنېن دوور دەكەوتەو... خۆش خۆشە. ئەودەم زۆر جھىل بوو، ەك بەچكە گاكېوى لەم پر كەيەو بەزى دەدايە سەر ئەوبەرد - ھەر بەخەيالئىشى دا نەدەھات - ەك ئىستا... دەت گوت سەردەمى دەزگىرانەتییە كە لە گەل ھۆسپ دەچووە بىابان... بۆخۆشى نەى دەزانى بۆچى، ھەتا ھۆسپ دەردەكەوت جھىل دەبۆو... بە قەد كېويك غەمى ھەبووايە دەپۆشت - وى ھەست دەكردو دەسبەجى زەردەخەنە دەھاتە سەر لېوانى. دواتریش ھەروەخت زەردە ھاتە سەر لېوى، دىتى كە بە يادى ھۆسپ بوو - ھۆسپ بوو كە ئەم پىكەنېنەى لە گەل خۆى ھىناو...

بۆخۆيان دەيان گوت "بىابان" بەلام لە گابەردو بەردەلان بەولاه نەبوو. بەو حالەش جھىل بوون، دلدار بوون، دەگەشتنە ھەرگابەردىك دەسبەجى گول و گيا لە دەورى شىن دەبوو... گول و گيايەك لە گۆرئ نەبوو، گول و گيا لە نىھادى خۆيان دا بوو. ھەر يەك كىك سىس دەبوو سەدان گولئ دىكە دەپشكوتن و سەدان گياى دىكە لە گيانيان دا شىن دەبوو. ھەتا ناوى ھۆسپى دىنا بە قودرەتى ئەم خوايە مندالەكە لە خەودا پىدەكەنى... ئىستاش ھاتبوو. گوتى: "ھاتبووم لە دوات، كە بچىن لە گەل ئاپۆ حاجۆ دەورئك بگەرئىن؟" پىدەكەنى. پىكەنېنە كە ھۆسپ دەھىنا. پىدەكەنى، بەلام لە نېوھراستى پىكەنېنە كەدا بە خۆى نەبوو

نیوچاوانی تیک نا... زۆرحەزی لە چارە ئاپۆ حاجۆ نەدەکرد... ئەم پیاو سەیر دلی
 ھۆسپی بەدەست ھینابوو. لە حەزەبەك لیجیا نەدەبۆ... ھەموو شەوی دەی برد...
 لە گەل چەند کەس لە "کورەکان" دەرویشتن - خوا دەی زانی بۆ کوئی. "ناخەرکەمی رۆژیک
 سەری ئەم پیاو بە فەتەرات دەدا... "مچورکی ھاتی، لەرزی - ئەی خوا نەکا. (ئامین
 گیان، سەرماتە، ئیستا لیفەبەکی دیکەت پێدا دەدەم!)

ھیندیک جار بەرەبەری بەیانی دەھاتنەو - ھیندی جاریش نەدەھاتنەو... دەچوون بە
 دوو تەفەنگیان بەسەنگەری تورکەکانەو دەنا، ئیدی تا بەیانی دەنگی تەقە نەدەپرایەو -
 دەت گوت بریشکان دەکەن - لەنیو ئەشکەوتی گوپی لێ دەبوو. گوپی لە دەنگی ئاپۆ
 حاجۆ بوو، وەك لە ئەشکەوتی دا بێ... "ھا، ئارۆ (پییەدەگوت ئارۆ) چیه، دیسان
 دەفکرەو چووی!" ئاپۆ حاجۆ ناخۆشییەکانی لە دل نەدەگرت. بۆخۆشی ئەم جار ھیچ
 ھەستی بە تالی نەکرد، پێکەنی "چاوی لەوان بوو کە دوور دەکەوتنەو بە پیچەوانە
 جارێ ھیچ نەرەحەت نەبوو... ئەم جارە ھیچ دلی تەنگ نەبوو.

چاوی لە رۆیشتیان بوو... پروانە پروانە... بەھەوا دا دەرۆن! ئەمانە چییانە! وەك
 مندالان ھەلبەزدا بەزێ دەکەن... دەلیی دەچنە میوانداری، کەیف خۆش، سووک، و ھەر
 لەوکاتەش دا سەنگین... سەری تۆنیک دەبوو - ئەوەندە قورس بوو، ملی لە ئارەق دا
 خوسابوو...

دەورانی دەزگیرانەتیی دەورانیکی خۆشە - لیڕە دەلین "دەزگیرانەتی و دەستبازی."
 چاوی لە ژنە کوردان بوو کە نقورچیان تیک دەکووتان، و ئەوانیان بەیە کتر نیشان دەدا، و
 دەستیان بەدەمیانەو دەگرت و پێ دەکەن. "دنیای خەرابی پیکەنینی ئەم دوانە تەواو
 نابێ!" پێکەنی: پێنەکەن، چ بکەن دایە؟! دانیشین شەمۆتە دابگرین... خوا نەکا!"
 ژنان دەیان گوت: "نا، رۆلە، کێ وادەلێ... بۆ پێ نەکەن - گوئی مەدەنە قسەئەم و
 ئەو، ھەتا دەتوانن پێ بکەن، عەیبی ئەو دەورەئەمەن ئەو یە زوو دەروا، و بنیادەم
 وەختیک بەخۆی دەزانێ کە رابردو... ئەگەر بە قسەئەم دەکەن گوئی مەدەنە قسەئەم
 ئەو، جیحیلی خۆتان بکەن... ئیمە درەنگ وەخۆ کەوتین، رۆلە" ھەتا چاومان لیک نان
 جیحیلی رۆیی... بەجۆریک کە لە بلندترین کیویشەو بانگی کەین تازە نایەتەو! جیحیلی
 خۆتان بکەن... سبەینی کە بوونە دایک و باب، ناشکوری نەبێ، دەبێ ئەژنۆی خەم و
 خەفەت لە باوەش بگرن... ھەتا پێ بکەن کەمە!"

هەردووکیان پێ کەنن، ئەوەندە پێ کەنی کە چاوی پر بوو لە ئاو (ئامین گیان، شتیکت دەویست؟... جێ یە کت دێشی" هەستی کرد دەسەسپە لە چاوان درا... "لەخۆشی بیان دەگریم، دایە!")

بەلام ئەو نە گریابوو! لەبەر پیکەن فرمیسی لە چاوان هاتبوو، چاک بوو دایە گوێی لەدەنگی نەبوو (خوا رحم بە جوانی یە کە ی بکا! خویە بوخۆت رەحمی پێ بکە!... جحیلە، دایکە، مندالی چووکێ هە یە... غەریبە، ئاوارە یە!")

قسە ی سەیر دەکا ئەم پیرەژنە!... هەموو ئاوارەن - هەموو غەریبن... هەمووان مندالیان هە یە... خەلک پیرولار، لە هەوادا هاتوچۆ دەکەن - بەلام ئەو سەری قورسە - ئارەقی کردو، ئەدی بۆ هەل دەلەرزی! بۆهیندە ماندوویە - یەعنی ئاوا زوو پیر بوو! وادیارە راستە کە دەلین پیرەژن و پیرەپیاو لە هاوینیش دا میشکی ئیسکیان گەرمی نایەتەو - هەر بۆ یە پێیان خۆشە لە گەل نەو و نەتیژەکانیان بخەون - دەیانەوی بە گەرمای لەشی وان میشکی ئیسکانیان گەرم کەنەو!... "وریا بن - هیندە بی خەم مەبن!" حە ی حە ی، جحیل کەنگی بە قسە ی لەخۆگەورەتری کردو تا ئیستا بە قسە ی بکا! کامە کور بە ریچکە ی بابی دا رۆشتو!

سەری قورس بوو، ببوو دووکەس - بۆخۆی لە لایە ک و سەری لە لایە ک : بۆخۆی سووک و سەری قورس، ئەو ی لە گەل سەری بوو، زۆر ماندوو بوو. دە ی زانی جحیلە، بەلام هەستی دە کرد پیر بوو... گوێی لەدەنگی نالین بوو "دەنگی نالە ی هۆسپە" عادیەتی، لە خەودا دەنالین. "دەستی برد رای تلە کین" - دەستیشی لە گەل سەری رۆشت - و ئیدی نەهاتەو. پیر ببوو... پێشتر، وختیک پورە حەنیفە دە ی گوت پستی دێشی، لاقی دێشی یان هەناسە ی سوارە، پێی گالته بوو، لەبەر چاوی شتیکی سەیر بوو: چما دە کری بنیادەم پستی پێشی یان هەناسە ی سوار بی! ئەم قسانە چین! پیکەنینی پێ دەهات - ئەم پیرەژنانەش برۆبیانوی سەیر سەیر دیننەو!

بەلام ئیستا بۆخۆی پیر ببوو. بەشەویک پیر ببوو، پستی دیشا، لە نەکاو هەستی بە پیری کرد، ئەو دەمە ی دەرکەوت بزوتنەو تیک شکاوه، بە چاوی خۆی دیتی کە میردە کە ی یە کەوسەعات پیر بوو - بە جارێک دەریایە ک تالەمووی سپی لە سەر و ریشی دا پەیدا بوون. لەوانە یە پێشتریش بوون، بەلام ئەو نە ی دیبون. بەلام هەر کە بزوتنەو تیک شکا، یە کەمین شت کە دیتی ئەم تالەمووه سپیانە بوون... بەلێ، وادیارە وایە: تێشکانیش جوړیک پیری یە... نا، لە راستی دا پیری جوړە تێشکانیکە: وختیک تێشکای مانای

ئەو ھەيە ھەيىزى لايەكەى دىكە سەرکە وتوھ... جەيىلى ھەيىزە، و ھەيىز كە تى شكا جەيىلى رۆيوھ... لە دوای جەيىلىش پىرىيە... نا، باش تى گە يىشتىبوو!

جارجار گوپى لە دەنگى پىكە نىنى دەبوو، بەلام بۆخۆى پىكە نىنى نە دەھات. دەنگى پىكە نىنى رووبىك جاروبار دەى بردوھ سەردەمى جەيىلى... رووبىك لە كوئى بوو؟... جەيىلە، ماشە ئالا مندالە، مندال خوا عەمرى درىژ كا، زوو تى دەگا. مندال بۆنى پىرى پى خۆش نىە - ھىچ شتىكى پىرى پى خۆش نىە... پىشى دىشا... ناتوانى بە كە سىش بلنى "كە سىك پىر نەبى تاگای لە دەردى پىران نىە - بارەر ناكەن. ئىسكى پىشتىن و پىشت و بە لەك وئەژنۆ - ھەموو - ھەموو جىيەك - ھاوار دەكا پىرىن، ماندووين. ھەمووانىش گوپى يان لىيە، بەلام كەس بارەر ناكا - لاوان پى دەكەنن، و نىوكە وتوھە كان سەر رادەوھ شىنن... تازە تى دەگا چەندى ناھەقى لەو پىرە پىاوە - بابى - باوكە كان - كردوھ كە جارجار تەنانەت پىشتى كۆم دەكردوھو لاساى دەكردنەوھ: دەستى بە نارەھەتىيەوھ بۆ نىو قەدى دەبەرد، خۆى گرژ دەكرد، لىوى ھەل دەچنى: "ناخ... ئەوئىيە، ئەوئى! ئەوئىم ھىندىك بۆ پىشەلە! ئىسكى نىو شانام!"

پىرى ئاوايە، ئەو ھەيە كە بزانى پىرى، وەختىك زانىت پىرى، پىرى. ئەسلى كار خۆتى، خەلكى دىكەش بلین پىرى ئەگەر بۆخۆت ھەستت نەكرد پىرى... وەختىك ھەستت كەرد خەلكى دىكەش نەلین ئىسكە كانت ھاوار دەكەن... پىرىش وەك ھەر كارىكى ناشىرنە، كە بتەوئى بىشارىەوھ، خەلكى دىكەش نەلین و نەزانن كە فلان يان فىسار كارى بىجى ئەتو كەردووتە، يان فلانە كەست كوشتوھ، فلانە شتت دزىوھ، بۆخۆت دەزانى... دەى زانى. ("رۆلە، وریابە دۆشە كە كەى تەر نەبى - لەمەودوا تەشتە چكۆلە كە بىنە") ئىسكە كانى لەگەنى ژان دەكەن... ھەموو جىيەكى دىشا... سەرى دەگىژوھ دەچوو، بە خۆى نەبوو، دەت گوت بە دەورى خۆى دا دەسوورپى. زۆر نارەھەت بوو - بەلام دەرى نەدەپىرى. ھەموو ھاتبوون بەرپى كەن. خوا دەى زانى ئەمشەو كەنگى دىتەوھ يان كەنگى نایەتەوھ. ھەر ئەوھ نەبوو كە برۆن دوو تەقە لە سەنگەرى توركە كان بكەن و بىنەوھ، پىیان پى بكەنن. ھىندى جار بە چاكى دەبوو بە شەر... ھىندى جار تا ئەولای ئەرزەپۆم، تا لای دياربە كر دەپۆشتن - دەیانەوئىست توركە كان لەوئى بخافلىنن ھەتا كەمتر تىن بۆ ئىرە بىنن... جارى وا بوو لە بۆسەش دەكەوتن... ئەودەم ھاوار، دوژمن لە مالىت ناومىد بى، ھەر كوژراو و برىندار بوو دەیان ھىنايەوھ... خوا بە نىسب كەسى نەكا، كوركوژران بۆ دايك و بابان زۆر خەمىكى قورسە!"

ئەم جۆرە وەختانە ھەتا ھۆسپى بە چاوى خۆى نەدىبايە، ئۆقرەى نەدەگرت... بەلام ئیستا ھیچ دەربەست نەبوو: تەماشای دەکرد، زۆر ئاسایی. لە نیگەرانییان خەوی لى نەكەوتبوو، بەلام ئیستا... سەرى قورس بوو، و بۆخۆشى ھیچ نیگەرانی نەبوو. تازە چاوى گەرم دەکردن كە گوئی لە دەنگى نوزەى كارۆ بوو - تی گەشت كە ھۆسپ ھاتۆتەوہ.

لە ئەشكەوتى دا بوون، ھەر قوژبنیكى ھى بنەمالەيەك بوو... كارۆ لەبەر پىتى ژن و مێردەكە دەخەوت... لەپیش دا شەرمى دەکرد، نۆبوك بوو، خەجالەتیی دەكىشا، لەپیش چاوى خەلك وەختى رۆشتن و ھاتنەوہى مێردەكەى دەباوہش بگرت. وەختى مائىئاوى كە ھەموو دەچونە دەرى ئەشكەوتى، ئەگەر كەس چاوى لى نەبايە، بەدزىيەوہ دەستى دەبرد، و لەنیو جەماعەت دا دەستى دەگرت. شەوانە باش بوو، ئاسان تر بوو. بەرۆژ ھەر ئەوئەندە بەس بوو چەند لەحزە دەستى بگرت... ھەر كە دەستى دەگرت، دەستى ئارەقى دەکردو دلى دەكەوتە لیدان، ملی گەرم دەبوو، و بن ھەنگلى ئارەقى دەکرد... ھەولتى دەدا دەم بەپىكەن مێردەكەى بەرى بكا... بەلام ھەر كە چاوى لى دەکرد، چاولیكردنەكەیان لىك گرى دەدراو چاوەكان وەك پەرۆيەك كە لەسەر شتى تەر دانرايى لە دەوروبەر شىیان دەكىشاو بە لەحزەيەك پەر دەبوون لە ئاو.

ئاپۆ حاجۆ سەرى داويشتە سەریان: "نەبراىەوہ ئەم تازە بووكى و تازە زاوايىيە! ديسان!" و قاقا پى دەكەنى. ئەويش سوور ھەل دەگەرا، و سەرى دادەخست، و بە ناچارى پى دەكەنى. ئیستاش دووراو دوروور خۆى دەدى، وەك لە ھەلمى ھەمامى دا، وەك لەپشتى شووشەيەكى تاريكەوہ... دەنگى قاقای ئاپۆ حاجۆشى گوئى لى بوو، دەت گوت لەھەمامى داىە... دەنگە كە لەسەرى دەگەرا... وەك برىسكەيەك كە لە چىا دەداو خلۆر دەبیتەوہ... فرمىسكەكانى خۆيشى دەدیتن... بەلام نارەحەت نەبوو - لەدورەوہ دەى دیتن. مێردەكەى وەك براىەك باوہشى بە شانى دا كرد... ھەستى بە قورسايى دەستى دەکرد، و ئەو خوى دا بو دەست باسكەكانى. (ئەمن راى دەگرم، ئەتۆ بىگۆرە... زووبە، با سەرمای نەبى!) ئەويش ھەرچەند پىاو بوو لەپیش چاوى خەلكى دىكە شەرمى دەکرد... خۆى بە قەلافەت و رەفتارى بىگوناخانەى نۆبووكانەوہ دەدى... ئەوہى دەىدى جوان بوو. بەلام ئىدى دەربەست نەبوو. ئەو دەم لىوہكانى بۆماچىك گریان گرتبوو - بۆ ماچىكى خواحافزى - ماچىكى خوشك و برايانە... بەراست ئەمە داوايەك نەبوو - ئاخىر بەكى بللى لەوانەيە پروا و ئىدى، دوور لە گىانى نەيەتەوہ! بەلام چما دەیان ھىشت ئەم مېشەكەرانە!... دەرفەتبان نەدەدا.

ليني ببوه مهراق، هممو گياني ناره قى كردبوو، بهلام سه رمای بوو - ئەم پياوه نهى دههيشت... ئەم خه لکه نهيان دههيشت... ئەم پياوهش فریوى دابوو. رۆژيکیان پيی گوت: "گوى بگره. داده، ههزارانى وهك من وهۆسپ ده بى بکوژرين... ئەتۆ پیت وایه نازادى ههروا به خۆرايى دهست ده کهوى!" پياویکی سهیر بى پهروایه! بنیادهم قسهى وا به دايك، خوشك يان ژنى که سيك که ده چيته شهړ و هممو ساتيک له گهلا مردن بهر وروويه، ده لى! ئەم پياوه کامل بووه، بهلام هيشتا نازانى که خوا ژن و پياوى وهك يهك دروست نه کردوون... پياوى وهك پياو دروست کردوهو ژن وهك ژن... بکوژى؟ بهندى جهرگ و دلانى پسا. هۆسپ بکوژى؟ بۆ؟ خوانه کا!... ئەدى ئەو چ بکا... خۆى ده کوژى... ديتى سهیره، ئیستا هيچ ناره حهت نه بوو... ئەودهم دوو گيان بوو، هه که گوتى: "خۆم ده کوژم" منداله که پيله قهيه کى توندى به دللى دا! ترسا خوانه خواسته منداله کهى له بهر بچى... خوا نه کا!

ناره قیكى ساردى کرد... ئەم پياوه بنیاده ميکى دل په قه! خوا بۆ پياو کوشتنیى دروست کردوه... لهو سهرى دنيا - له جزيروه - وهړى کهوتوه هاتوه بيته به لای گياني ئەوو ميترده کهى!... بۆ بکوژى... چما ناوا عهيبى چيه؟ شهوانه ده چن، دهستى خويان دهو شين و دینهوه - ئەو که به و نه رازى به!

ههستى کرد له شهشکه وتى دا خهوتوه، رومه تى بهو بوخچه يه وه که له بن سهرى دهنه نووساوه... ئەى بابانم... لانکه بوو به سهرى دا که وتبوو، و ئەو نهى زانیبوو!... خوا رهحمى کرد... ئاخ، ئەمهش بوو به ژيان، پینسه د کهس لهم شهشکه وته دا دهنوون - وهك حه مام هه لى له هه لى دهستى!

هه که له بهر چاو ون ده بوون، بن پيى به تال ده بوو، و شهشکه وت ده بوو به "شهشکه وت" ئەو يش چ شهشکه وتيک، شهشکه وتيکى هه زار به هه زار... به تال، پىر، وهك سهرى، هه م قورس بوو هه م سووک - هممو تالی يه کان کال ده بوونه وه... ئەم ئاپۆ حاجۆيه چهند پياویکی دل فره وان بوو. هه رچه ندی کرديان ليوى له گۆشتى ئەو که وه نه دا... له هاتنه وه دا که ويکیان کوشتبوو. لى نه خوارد، دهى زانى دوو گيانه و پيوستى به خۆراك هه يه. خۆراکيش ناشکورى نه بى ببۆ روحى ئاده مي زاد. گوتى: "هه لى گره بۆ سبه ينيت، ئەتۆ پیت خۆشه. ئەمن قهت گۆشتى کهوم پى خۆش نه بووه!" ئاخ، بريا گالته کانى تال نه بایه ن... هه رچه ند ئیستا که رۆيشتبوون تال نه بوون. گوتى: "ئاپۆ حاجۆ، ماندوو نه بووى؟! باشه، ده بى يهك دوو شهوان ئيسرا حهت بکهى! خۆ دنيا خه را نابى... هه موو

شەوئى خوا داى ناوہ! ئەمەى گوت و وەك مندالان لىئوى ھەل چىن: "ھەموو شەوئى خوا داى ناوہ!"

دېتى قسەيە كى خەراپى كىردە، نۆبوك نابى ئاوا بە تازە زاواوە بنوسى - ئەويش لەم ھەلومەرجەدا...! بە زمانى بى زمانى دەلى: "دەمەوئى مېردەكەم لە پەنام بى!" ئەى خوا بىم كوژى! بە قەولى سەرەژنان، ئاخىر عەببىك، حەببەك، شەرمىك! لەشەرمان ئارەقى كىرد... سەرەژنەكان وەك داىكان نقورچيان لە گوپى خۇيان دەگرت، چاويان لىك دەنان و بە روخسارىكى پر گنج و لۇغجەو دەيان گوت: "ھەى دىلەسەگ!" و ئاپۆ حاجۆ بە تانوتەو زەردەى دەھاتى.

ئىواران ھەر لەو ئۆردوگايە، لەبەردەم ئەشكەوتەكان دا ھەرايەك بوو: جىئەكان خىر دەبوونەو - كچ و كور. دەزگىرانەكان پىكەو دەگەران، و پى دەكەن، ھەروا لە خۆوەش... ئەوانى دىكەش دەستيان دەگرت و ھەل دەپەرىن... ئەى كە پىي خۆش بوو دەستى ئەم ئاپۆ حاجۆيە لە جىئەك گىربايە!

گوتى: "ئاپۆ حاجۆ، ئەتۆ بۆ ژن ناھىنى...؟ ئەتۆ ھىشتا جىئەلى... وەرە ژنىك بىئە... زەساوەندىك سازكەين! چ دەبى ئەتۆش بۆخۆت ژيانىك و مال و حالىكت ھەبى!..."

ئاپۆ حاجۆ و ھۆسپ قاقا پى كەن. ھۆسپ گوتى: "ئەم گوت ئاپۆ حاجۆ - خۆ دىتت!" ئاپۆ حاجۆ پى كەنى، سەرىكى راوەشان و گوتى: "كچم، ئەتۆ لە كوئىتە! مال و حال!..." كچەكە گىان، ئەمن سى ژم ھەن، دەپازدە نەوہم ھەن!" "ئۆى!"

"بەلى... ئەدى پىت و ابوو!... ئەتۆ دەبى بزانى، لىرە خەلك بەو ئاسانىيە ناگەنە ئەم تەمەنە. لىرە جىئە ھەر كە فامى كىردەو ژنىي بۆ دىن، چونكە كەس نازانى سبەينى دەمرى يان دەمىنى (گوتى: خوانەكا!) داىك و بابى فەقىر ھەول دەدەن زووتر ژنىي بۆ بىنن كە وەجاخيان كوئىر نەبى... ئەتۆ تازە كەوتوويە فەقىر مەنەو! زۆر سوپاس! نا، كچم، ئىوہ خۆش بن - ئەمن گرفتارم!" و دووبارە كىردىوہ گالتەو گالتەبازى: "لەوانەش بوو ئەگەر داىكت مابايە، ژم ھىنابايە، بە زۆر بە بابتم تەلاق دەدا... پى كەنى، پىرەپىاويكى سەير روودارە!... ئەگەر گالتەش دەكا، ئاواى دەكا!"

سەرى دەگىژەوہ چو - دەورىك سووراو ھاتەوہ جىي خۆى... ھەمىشە و ابوو، ھەتا لە قۆرتىك باى دەدايەوہ سەرە گىژەى دەگرت - و ھەناوى بەتال دەبوو، و فرمىسكى بىپەرەو ھەل دەرژان... دلى تەنگ بوو، لەوہ نارەھەت بوو كە بۆچى لە ئاخىر لەھزەدا بە بىيانووى

قوتووه سیغاریک، نانینک، شتینک... چەند لە حەزەییەکی رانە گرتووە و غیریەتی وەبەر خۆی نەناوە کە شەرم و شکۆ وەلانی و بە دلتی خۆی ماچی بکا... میێردی خۆییەتی، خۆ بیگانە نیە. شەرعی خوا حەلالتی کردووە. خەلک چ دەلین با بلین. چما هەتا ئیستا کە میان گوتووە!... باشە، چ بکەن... لەو چیاو بەندەنە کە شیش و کلیسا لە کوئی بیسن؟ بە قەوڵی پیرەژنان ئەتۆ رازی، ئەمن رازی، چ کارمان داو بە قازی!... ئیشەللا ئەگەر چووینە شاری مارەیی شەرعیش دەبرین!... بە چ مەعلومە، دوور لە گیانی، زمانم لال بێ... خوا نەکا ئەمە جاری یە کەم و ناخاری نابێ! تاپۆ حاجۆ کە هەمیشە پلاری خۆی داویشت، هەرچەندیش ئەم موراعاتی کردبایە ئەو قسە ی خۆی هەر دەکرد - کەوا یە بۆ شەرم و شکۆی وەلا نەنابوو!...

ئاورێ دایەو، چاوی بە فاتیی کچی سۆفی مەجید کەوت... راوہ ستابوو، لە گەل ژنەکان - بە پروری تەماشای دەکرد! هیشتا دەسبەردار نەبوو - لێی ببۆ هەوی، وەک سیبەر دوا ی دەکەوت... بێ حەیا چاویکی جوانی بوون... هۆسپ تاغاش پیی ناخۆش نەبوو! شەرمی نەدەکرد، دەی گوت چاوی جوان! ددانی دەچیرەو دەبردن، ناخ. حەزی دەکرد چنگ لەو پرچە رەشانی گیرکا، لاسپ لاسپ هەلێان کەنی...! بەلام سەیرە. ئیستا هیچ رقی لێی نەبوو.

"نامین گیان، کویت دیشی کچم؟ کویت دیشی؟" هیچ جیی نەدیشان، دلتی ژانی دەکرد - بە کیی بلێ؟ خۆ ناکرێ هەموو شتینک بە هەموو کەس بلێی. گوتی: "هیچ جیم نایەش!" دەنگە کە لە سەری دا دەنگی دایەو. سەری بەتال بوو، بۆخۆشی گوئی لێ نەبوو. ("وریابە... بەسپایی... بەسپایی! لە نەکاو بەری مەدە... سەری لە دیوار نەدری! ئەگەر بۆ تۆ قورسە دایخی با شیلان بێ - وریابە!") هۆسپ بوو "چۆن بوو لەنیو ئەو هەموو خەلکە دا لە ئامیزی گرتبوو! لەو خواحافیزییانەدا هەمیشە دوا قسە ی ئەمە بوو: "وریای خۆت بە!" دە ی زانی حامیلە یە. "کاری قورس مە کە، شتی قورس هەل مەگرە! گوئی مەدە قسە ی ئەم و ئەو... ئەتۆ ئیستا تەنیا ئی خۆت نی!..."

دەنگی پییان لە تاریکی دا ون بوو، و ئەو مایەو. وەک هەمیشە تاویک چاوی لە تاریکایییەو بەری و ئەرکی چاوانی بە گوئیانی سپارد - و بەسەر و شانی دا کەوتووە لە جی و بانە کە ی دا دانیشت. دالانە کە تاریک بوو، بەلام چاوی دە ی دی "نووژە ی کارۆی گوئی لێ دەبوو" دە ی دی کە ملی راکیشاوە، سەری وە چەمۆلە ی کردووە تیپەو و راماو. سەری خۆی قورس بوو... دەت گوت سەرما ی بوو. ئاوی بە لووتی دا دەهاتە خوار. بە قورێ گێراو زۆر ساردە، چلە ی هارینیش سەهۆلێ دەکا... پیرەژنەکان قوژبنیکیان گەرم

کردبوو، و باسی جھیلو نۆبووکیی خویانیان ده کرد. به بووکییان ده گوت تا خه سوو گوییی لئی بی!... گوییی لئی بوو... لهو دهوروبه ره ده گه را، هه زی نه ده کرد گوییی لئی بی... به لām لئی بیووه مهراق بزانی ده لئین چی، و هه ر جۆر ده گه را دیسان ده دی که له په نای وان سه ر وه دهر ده نی. گوییی له ده نگیان ده بوو * "ده بی وریای منداله که بین! گوناحه به سته زمانه!... تۆزیک بی گیه با هیور بیتسه ره!" پیکه نینی هات... ئیستا چه ندی ماوه هه تا منداله که له سه ر خیران بیتته سه ر دنیا! ته مانه له ئیستاوه گویییان له ده نگی گریانی ده بی!... ئی... راست ده که ن - پیم وایه ده نگی گریانی مندال دئ! "بابام!" به خۆی نه بوو دهستی به لکی له چکه که یه وه بۆ زاری چوو! به لām هه ر له و کاته دا به قودره تی خوی ههستی به خۆشه ویستی منداله که کرد... ماشه لā له قودره تی خوی... له ئیستاوه! جۆزیک لئی هات... وه ک ئه وهی منداله که ی بوو بوو له سه ر کۆشی بی - ماشه لā له قودره تی خوی!

گوییی له ده نگی مام مسته فا بوو: "کارتان پیی نه بی - لئی گه رین با هه ر له وی بی - هه یوانه که له به رخۆله ش هی دی تره - کاری به کاری که س نیه!" گوتی: "نا، مام مسته فا، کاری به کاری که س نیه. مندالان سه ر ده خه نه سه ری - ته گینا هه یوانه که کاری به که س نیه." وادیاره مام مسته فا گوییی لئی نه بوو، که میک به گوییان گرانه.

ئه و ده مانه ی هۆسپ له وی نه بوو، ته نانه ت له ژووری ته شکه وتیش ده نگی ئه و ئاوه ی گوی لئی بوو که له ره گ و ده ماری کیوه کان دا ده گه را. هه میشه گوییی بۆ که مترین ههستی پییه ک هه ل ده خست. زۆرتر به ره به ری به یانی ده هاتنه وه... جاری وا بوو چه ندین شه و ون ده بوون... ده نگی ئیشک گر که بوو! "کییه؟..." گوییی له جوابه که نه بوو... هۆسپه؟ هه تمه ن ئه وه... خوا بکا ئه و بی! هه تا گوییی له ده نگی ئیشک گر که ده بوو - هه میشه ش گوییی لئی بوو - دلئ وه خه به ر ده هات... به خه به ر بوو، به لām وه خه به رتر ده هات، گوی قولاخ بوو، دلئ له جۆلانه ی سنگی دا راده ژا: "خوایه گیان، ئه مجاریش به سلامه تی بیتسه وه!" سه یر ئه وه بوو هه موو جاریش هه ر ئه و "یه ک جاره" بوو!

شه وانه تا به یانی به خه به ر ده بوو... بۆخویان مانگا و مه ریان نه بوون که ناچار بی بیان دۆشی... پیش زگیڕ بوون، کۆمه گی دراوسینکانی ده کرد "به لām له و کاته وه که مندالی وه زگی که وتبوو نه ته وان چاوه روانییان لئی هه بوو، نه هۆسپ رازی بوو، و نه بۆخۆشی هه زی ده کرد بچیتته به ر بز و مه ران و خوانه کرده منداله که ی له به ر بچی... به یانیان ده خه وت - وه ختی چاک بوو بۆ نوستن" مالات به ری کرابوو بۆ ده ری و ته شکه وت ییده نگ بوو.

بەخەبەر دەبوو، بەلام چون دەی زانی ھۆسپ پىيىخۆشە بخەوى، خۆى دەخەو دەکرد... گويى لە دەنگى نووزەى كارۆ دەبوو، ھەستى بە ناھارامىي كاتى ئارامى دەکرد، دەى زانى كە راست لەو لەحزەيدەدا ھۆسپ داھاتۆتەو سەرى دەى لاوئىتتەو، دەى زانى كە دەست بە سەر وگويى دا دىنى - گويى لە دەنگى دەبوو... بەئى خۆيەتى - ھاتوہ (كۆرى خۆم... كۆرە باشە كەم! غار دە وەرە لای بابە!) لەو جۆرە وختانەدا خۆى دەخەو دەکرد. خۆى دەخەو دەکرد. بەلام ھۆسپ دەى زانى بەخەبەرە" لەو تارىكەش دا زەردەخەنەى سەر لىويى و گولئى روومەتیی دەدى... ئەویش بىتەوہى چا و ھەلئىنى ماندوويى بىتەندازو شەپۆلى خۆشەويستى لە روخسارى دا دەدى.

"ئىستىكانە چايەك!"

پىكەنىنى ھات... بۆ پىكەنىنىش دەبوو... لەو ھەللاو ھەنگامەيدەدا، لەو كۆيو و بەندەنە، لەو ئەشكەوتەدا مام رەزا قاوہخانەى دانابوو! قاوہخانە كەى ژنانە و پىاوانە بوو. كچە كەى بە ژنان رادەگەشت و بۆخۆى بە پىاوان... ھەموو دەھاتن - چايان دەخواردەو، قسەيان دەکردن، نەقلان دەگىرانەو، دەردى دليان ھەل دەرشت، سەريان دەخستە سەر يە كتر - باسى "عەمەليات" يان دەکرد... ئاسمان و رىسمان يان تىك دەكردەو. چەند كەسىكەش لە مقەبا شەترەنجيان دروست كەردبوو، و دامەيان دەكرد... تەختە نەرد پىكەش ھەبوو كە خوا دەى زانى ئى چ مائە تور كىكە، ھەمىشە ودايم شەرى لەسەر بوو... دەرووبەرى ھەمىشە شلوق بوو. ھەمىشە ژمارەيەك "لادەست" ھەبوون كە قسەيان تىدا دەكرد و دەبوو بە كىشەو ھەرا... دامەش ھەر وا بوو: ھا، ئەو داشە بەرە پىش، ئاى ئەمەيان واوہ بىنە!" ئەم پىاوانەش بەراستى بىكارن!

قاوہخانە شلوق بوو، ھەر زەنگەى لە سەرى دەھات... دەت گوت ھەمامى ژنانە، كەس لەسەر كەس رانەدەوستا... ھەواش زۆر پىس بوو... موراعاتيان نەدەكرد، ھىشتا سەبىلەى ئەويان تەواو نەبوو كە ئەمەيان سىغارە كەى دادەگىرساند - ھەموو جىيەك ھەلم و دوو كەل بوو... لاوہ كانىش - ماشەللايان لىبى - ھەمىشە خەرىكى شەيتان بازارپى خۆيان بوون: كۆر كۆچ... كچە كانىش پىكەنىنە كەيان وەك قولتە قولتەى لولئىنە لەحزەيدەك بىدەنگ نەدەبوو، بەتايبەتى ئەودەمانە كە كۆرە جىتەلەكان لەو دەرووبەرە دەبوون. كۆرە كانىش كە لەوى دەبوون سەريان داويشتە سەر يەك و لەخۆو قاقا پىدەكەن:

ئەى بلىم خوا چت لىبكا حوسىن! خەرىك بوو ھەمووان بە كوشت بد! ئەگەر ئاپۆ حاجۆ نەدەبوو، تاقمان دەر نەدەچووين... ناپىاوە راست ھەموومانى بردە بەر ھىلانە ژەنگە سوورە كە! ھىندەى نەمابوو توركان ھەموومان بە زىندوويى بگرن!

نارهت بوو... ئاپۆ حاجۆ! خۆ ئاپۆ حاجۆ به تهنیا نه بوو، هۆسپيش بوو... پييان گرانه بليين هۆسپيش بوو! هه مووی هه ر ئاپۆ حاجۆ، ئاپۆ حاجۆ! عه زۆ گوتی: "ئه دی، ئاپۆ حاجۆ و هۆسپ فریامان كه وتن." له خه وی دا دلئی خۆش بوو... وادیار بوو خه ونی ده دی... "نازائم له كوئی را پهیدا بوون - راست له پشت سهنگه ری تور كه كان سهریان وه ده ر نا!... ئه وی پيشتر به ده ست خۆمانه وه بوو... كویره ری په كه بزنه كیوییشی به زه حهت پییدا ده روا... ئه وه هه رمه نییه چۆن چووبوو!" خۆش حال بوو... ئه دی، چما پیتان وایه هۆسپ پساویکی كه مه! هه ر ئه م ئاپۆ حاجۆیه تان ده لئی له شكریکی تورك دینی!

"كابرا يه ك بين ته قه ی ده كرد... به فكریشی دا نه ده هات، كه دیتی له پشته ورا دایانه بهر ده سړیژ!"

له لای چه پیه وه له سه ر بزاونتی وه زیر كیشه بوو "هه ردوو لای یاری دهنگیان هه ل بریوو... تاهیرئاغا ببوه نیو بژیکه ر. پیکه نینی هات. ئه گه ر نه ت دیبایه پیت وا ده بوو داخوا له سه ر چیان یاری کرده! له سه ر چایه کی شین! به لام ئه مه ش بۆ پیکه نین نه ده بوو- چای شین بۆ خۆی شتیکی پیاوماقوولانه بوو: ئاخرشه كر ده ست نه ده كه وت، چایان به هه موو شتیك ده خواره وه: به میوژه توو، كشمیش، خورماو زۆرتیش به تالی. كه ره سه ی گۆرینه وه ش فیشه ك بوو... یان پۆتین و فانوسقه ی سه ربازیکی هه ژاری تورك كه كوژرابوو - دایكه كه ی به ری... ده زگیانی به ری!"

جھیل ماشه لالی لی بی، زۆر بی به زه ییه! دایك و پوره كان ده یان گوت: "چ بکه ن به سه ته زمانانه بی به زه یی بیان کردوون، ناچارن، وانه بن ده كوژرین... لای ئه ولاش هه روان... ئه وانیش جھیلن. ئه و سه گ مردوو شیتی کردوون (ده لئی تورك تۆپه تاقه یه و خوا كوردو هه رمه نیی بۆ نۆكه ریی توركان دروست کردوون! تی نه گه یشتین وه لالا تورك له كوئی وایان لی هات، عه لی عه جه م كهنگی بووبه ئاغا!) ته سپی تی دان هه ریبه كه ی به قه د ده نكه نۆكیك... ئیستا بۆته ئه فه ندی، ده یه وی كچه كورد لاقی بۆ بشیلن و ته سپی لی بدۆزن!... زۆر شوکور خوایه!"

بۆ هه ناسه بر كه ی لی بوو... نه كا نه خۆش بی و به خۆی نه زانی... "بی به زه یی بیان کردوون، ئه گه ر ئه مانه نه كوژن. ئه وده م توركان له سه ر تفه نگی و فیشه کی ئه مان له قاره خانه كانی هۆردووی خۆیان دا یاری ده كهن... ئه م فه قیرانه كه وشییکی به كه لکیشیان ده بی دا نیه، خۆیانن و جووتیک كلاس...!"

گريانى دههات - دلئى هاوارى ده كرد: "جھيللہ جوانه كان، توخوا ورياي خوتان بن" به خوزايى خوتان به كوشت مه دن! تاخر ئيوه هيشتا تامى ژيانتان نه چيشتوه، گهرماي لهشى بوو كيتان به لهشى نه گه يشتوه، نه رمايى نيگاي بوو كيتان له سهر روومه تان ههست پئ نه كردوه... به خوا ئه من حازرم له جياتى وه بچمه شهري...!"

به لام ئه م پيره ژنانه ش گيانله به ريكى سهير وسه مه رهن، ده لئىن به چاوانيش ده بيسن... گوئى له دنكى دايه گولبه دن بوو، قورسايى دهسته چرچه كانيى له سهر پشتته دهستى ههست پئ كرد... پيره ژنيكى ميهره بان بوو - حهيف كه ميك فزول بوو ("تامين گيان، ده چيه كوئ، كچم!؟... فه قيره ده راوينئى، دايكه كهت بمري... كورم، مه گرين، ئيوه نه بالئقن، دوعا بكهن به لكوو ئيشه للا خوا ره جمى پئ بكا!")

پئ سهير بوو... نه بالئق! پيره ژن تيكه لئى كردوه... "له گهل منت بوو، دايه گولبه دن؟" دايه گولبه دن گوئى له دنكى نه بوو... خوشحال بوو - هيچ له بىرى نه بوو - له جئ دا كهر بوو، به لام دهى گوت هه موو شتيكى گوئ لئى ده بئ!

ها؟! - گوئى له قزقز پيكه نيني مندا ل بوو... دلئى كرايه وه. گه زيزه ديسان مندا له كهى هينابو قاوه خانه. ماشه للا مندا لئىكى شيرنه" بهو قزقز پيكه نينه ي باب مردووش دئنيته پيكه نين. هيچ شتيك وهك پيكه نيني مندا ل نيه... پيكه نيني بنياده مى گه وه هه ميشه شتيكى تيدايه، شتيكى تيكه له... باسى ئاپو حاجوى هه رمه كه - نيوه ي پيكه نينه كهى ته شه ره... پيكه نيني مندا ل شتيكى ديكه يه - دنيايه ك پاكييه، وهك بارانى به هار وايه، گياني بنياده م ده شواته وه و مشت ومالئى ده كا... مندا له كهى ده دى... گوئى له دنكى پيكه نيني خوشى لاره كان ده بوو...

سهرى راهه شاندا - ماشه للا لهو جھيللانه - خوا عه مريان دريژ كا! جارى وايه پياو رقى ههل دهستى... كهس نيه به مانه بلئى، له مانه بپرسئ ته تو كه هيشتا له زه تى ژيانت نه چيشتوه ئه وه موو شادى و پيكه نينه ت له چيه؟ چونه به وه موو دل خوشى يه وه ده چيه شهري؟... شهري، جھيل" باسى گولله يه - گولله براى كهس نيه... گولله يه وه دئى، ته گهر هات ئيدى كار ته واوه! ته تو ئه م شته ساكاره ش تئ ناگه ي! ته نيا خوشيى ژيانت ته وه يه كه به زيندويى بييه وه و بلئى توركيكت كوشتوه، و تفه نكه كه يت هيناره وه له قاوه خانه به هه مووانى نيشان به دى، تا جه ميله - يان نه شيل يان گلاره له دووره وه سيله چاوپيكت تئ بگرئى، و به عيشوه و نازه وه چاوپيكت ههل ته كينئى، كه يانى هونه ريكت نه كردوه!... ئه م كچانه ش زور بئ ره جمن... خه نئى له خوتان - زور ساويلكه ن... تاخ خ!

سەرى قورس بوو... ھەموو گيانى بۆ سەر، و ئەو قورسىيە... پىشتى دىشا - زارى وشك بوو، بىوو بە پارچە لە دىك "دەت گوت ھەموو لەشىيان لە ئاونگ دا کوتاوه... چاوه كانى دىشان - كالانە كەيان پىتەنگ بىوو... ماندوو بوون. نىوى چاوى خەرىك بوو بىتەقى... ھۆسپ گوتبوى... گوتبوى شتى قورس ھەل مەگرە... چۆن ھەل نەگرى! ئەدى كى بچى ئاوى بۆ بىتى؟ بۆخۆيان ئاويان دەوى، ئەم ھەيوانە فەقىرە ئاوى دەوى... ھەر ئىستا تىنوويەتى... گووى لە دەنگى ھانكە ھانكەتە... ئەمەش نوزە كەى - ھەيوان تىنوويەتى - چۆن ھەل نەگرى!

سەتەلە كەى ھەل گرت... قورس بوو... پىشتى وەژان كەوت... ئارەقىكى ساردى دەرکرد... بۆھىندە ماندوو بوو؟... وەزەى باش نەبوو!... ھەستى كرد نەخۆشە... نارەھەت بوو، واپزانە خەونى دەدى... ئەگەر بکەوى كى بەم ھەيوانە رادەگا! دووبارە دەنگى داىە گولبەدەنى ھاتە بەرگووى: "رۆلە، ئەتۆ غەمى ئەم ھەيوانەت نەبى! ئەو ھەموو لىرەين... يەككە ھەر دەبى بەم ھەيوانە رابگا... ئەو برايانە فەقىرانە ھەموو شەوى بەوخت وەخەبەر دىن!" وىكەوتنى دەستە چرچە كانى لەسەر نىوچاوانى ھەست پىدەكرد. دووبارە نارەھەت "پىرەژن دەلىى موويان لى ھەل پرووزاندو... دەچىتە ھەر كوى وەك سىبەر بە دواوہىتە! گوتى: "پوورى، لەگەل ئەم جىلانەم بوو... بە دەست ئامازەى بۆ جىلە كان كرد، لە قوژبى ئەشكەوتە كە... بەلام ھەر لەو كاتەش دا ھەستى كرد، كە دەستى لە جىى خۆى نەبزوت...!

پىر بىوو، لەگەل پوورە گولبەدەن وەك ژىكى ھاوتەمەن و ھاوشان قسەى دەكرد: "دەلىم ئەوئەندە بىباك مەبن! داىك و بابە كان چاوەرىن - دەزگىرانە كان چاوەرىن! وریای خۆتان بن!" ھەستى كرد پوورە گولبەدەن سەرى راوہشانە، بەسەر سەرىوہ راوہستابوو، تەراپى فرمىسىكى وى لەسەر دەم وچاوى ھەست پىكرد... بۆچى؟

ئەوہى بە زەينى دا دەھات، لەسەرى دا دەسوورا، وەك دەنكە گەنى بن دەستار - بەردى دەستار ئىسك و رەگ و ماسوولكە كانى دەجوین و دەى پلىشانەنەو دەسوورا، ئەو دەبەردە كەوہ رامابوو، و سەرى لەگەل بەردەكە دەسوورا دەنگى ھارەھارى دەستار لە ئەشكەوتە كە گەرابوو... ئاپۆ حاجۆ لەگەل ھۆسپ دانىشتبوو، و ھەر قسە كانى ھەمىشەى دەكردن: "جىل نەچن كى بچى... ھەموو ھەر ھاوتەمەنە كانى من! ھۆسپ و ھاوتەمەنە كانى لە قوون ژنە كانىيان دانىشن و مەمانان بچىن!"

"بابام!...!" وەك ژنە كوردان لكى لەچكە كەى بۆ دەمى برد و پىكەنى "دەنگى ھارەھارەكە زياتر بىوو... ئاى، لە ئەشكەوتى دا خپ بىوونەو، فرۆكە ھاتبوو! ھەموو

رۆژى دەھات، ھىندى جارى رۆژى چەند جار دەھات. گوۋى لە دەنگى شىست تېرەكان دەبوو... كە دېمەنە كەى دى دلى پىك دا ھات، ھىتى كردهو... ("غارده كچى، لە گەنە كە بىنە... زووبە!" ديسان گولبەدەن "خان" پەيدا بوو!

ئاي ئەو رۆژە كافر نەى بىنى! ھەنگامە يەك بوو... سەحراى مەحشەر بوو... فرۆكەيان بەردابۆو... ئايۆ حاجۆ كەيفى سازبوو، ھۆسپ لەخۆشيان لاقى لەعەرزى گير نەدەبوون - بەلام كافر نەى بىنى!... فرۆكەوانى فقير ببوو بە بزوت، بە مەقاشى بگري، نيسكە گۆشتىك بەلەشپەو نەمابوو... ئەى خواپە ئەو ددانە سپىيانەى لەو زارە بىپووكو لىوہدا، ئەو پىكە نىنە تالە... بنیادەم بە دىتنى دەتوايەو... ئەو كالانە چاوە رەشو بەتالانە... ئاي، لە جىيى خۆى وشك ببوو!

وئ كەوتنى دەستى ھۆسپى لەسەر شانى ھەست پى كەرد... بەسپايى گوتى: "ئەتۆ بەرحالەو بەھاتووى! كويى بۆ دىتن دەبى!... با بچىنەو." ("وہرى گىپر، رۆلە... پەرىشانە... باشە - باشە!" بەلام ئەو ھەروا راوہ ستابوو، و لە جىيى خۆى نەدەبزوت... ھەردوولاي نىوچاوانى (شقيقە) خەرىك بوون لىك بلاو بن - نىوچاوانى خەرىك بوو بتهقى... سەرى بە دەست خۆى نەبوو، يەك بىن بە دەورى خۆى دا دەسوورا. چاوەكانى لەسەر يەك دانابوون - دلى پىك دا دەھات.

ھۆسپ گوتى: "چتە نارەھتى؟"

"ئەتۆ بچۆ ئەو بەر... دلم پىك دا دى... دەمەوى بىھىنمەو!"، "لە گەنە كە لەبن چەنە گەى راگرە، با لىفە كە پىس نەبى!" رشايەو، بەلام سووكى نەكرد... وەى سەرم، وەى پىشتم!

("بزانە بابت چىي دەوى - پىرەپىاوە سەعاتىكە بانگ دەكا!") پىرەپىاوا!... ئىستا لەسەر مە دەبۆلنى: "خۆى بەدبەخت كەرد!" نا، قوربان بۆخۆت خۆت بەدبەخت كەرد! ئەتۆ بۆخۆت بەدبەختىت بەسەر خۆشت و بەسەر مەش ھىنا، ئەم گرفتارىيە خۆت بۆ خۆت دروست كەرد - دەتەويست براكانىش بكىشىيە ئىرە!... ئىستا خەتايە كە دەخەيە ئەستۆى خەلكى دىكە! ھەر لە قاوہ خانەكانى تەوريز دانىشتى و چاوپاوت كەردن كە لە قەققاز وات تەقە كەرد، چووزانم، تۆپى توركەكانت وا بىدەنگ كەرد، لە فلان جى فلانت كەرد... كە ظفرالدولەش گوتى: "باشە، ئىستا كە دەزانى تۆپ باوئى، و ئەوئەندە شارەزاي، فەرموو بچۆ ئاگرى - ھەرمەنىيەكانى خۆشتان لەوئىن... فەرموو بچۆ تۆپى كوردهكان وەرىخە!" ئاخىر كوردهكان چەند تۆپىكيان لە توركان بە تالان گرتبوو - و ئەو وەخت رەزاشا كۆمەگى بە ئاگرى و ئىحسان پاشا دەكەرد...

باشه، هاتیه ئیره - دوايه دهرکهوت ئه ویش نازانی... کاتیکیش به ههر به دبه ختییه ک بوو، به کومه گی ئیحسان پاشا نه ختییک وه ئی که وتی دهرسای تۆپ باوی، نه وه ک سبه یینی تورکان ئیعدامت بکن!... له لایه کی دیکهش دهرسای ئه گهر تۆپ ناوی کورده کان بت کوژن... دهرت گوت که داشناک نی - سۆسیالیستی - ئه م بزوتنه وه یه کۆنه په رستانه یه، ئینگلیسییه - دوايهش که چویه ئه و بهر، لای هاوری سۆسیالیسته کانت!... ئه وانیش نه یان کرده نامهردی، گوتیان فرموو بۆ سیبیری! ئیستا له جیاتی ئه وه ی ئه من شتییک بلیم ئه تۆ قهرزداریشم ده که ی! له هۆسپ باشر میتردم به کئی کردبایه "هه موو کچه کان قوربان ده خوارد - قامکی هه لئینا با سه د کچ خویان له بهر پیی داویشت... "ئیره که شیش نیه، خه لیفه ی لی نیه - وه لآمی خوا چۆن ده ده یه وه!" جه نابی سۆسیالیست بوو، به لآم ئه گهر که یشته سه ر هۆسپ بوو به موسولمان و خوی وه بیر هاته وه!

بۆخۆم وه لآمی خوا ده ده مه وه... سبه یینی ده چینه شاری، ده چینه کلیسا، ماره یی ده برین... ده ی، چی دی؟ ئیستا قهرزداریشمان ده کا - ئیستا به زمانی خوشمان قسه م له گه ل ناکا... ئه تۆ خۆت به دبه خت کرد یان من؟ خۆم به قوربان و سه ده قه کردی، گوتم مه چۆ ئه و بهر - به قسه ت نه کردم... ئیستا نازانم به سه ری پیری له کام زیندان و ئۆردوو گادا به دبه ختی ده کیشی! ئیستا ده لئیی خۆی به دبه خت کرد! ("کچم، بابته، له دلت گران نه یه! زگی پیت ده سووتی... وامه زانه، له سه عاتییک دا ده جار ئه حوالت ده پرسی... پیره، نارچه ته، هه قیه تی... به گیانی شیرنت کاری شه و رۆژی بۆته دوو که ل به باکردن - نارچه ته، هه قیه تی، لیی ده دل مه گره! ئه تۆ چاک به وه، ئه تۆ هیچت لی نه یه، له سه ر من ببۆلینه - ئه دی خۆشه ویسته که م، ده دلی مه گره!")

"دایه، به سته زمانه ده راوینی... له گه ل بامی نیه!"

ئهی که ئه م پیره ژنه فزوله، له هه موو دیزان ئه سکوی به که...! پیره ژنه، پیاو بلتی چی! هه روا ده کوئی، وله قوولایی دلێه وه وه ک دهریا خیزوچه وی رهنج و نازاری دینایه دهر.

(بسم الله!... چ بوو ئامین گیان...! فرۆکه بۆمبای بهردایه وه) - ده نگه که ی له کیوپاره گه را... له و کاته وه که نوری پاشا رۆیشت، هومییدیش رۆیشت. راسته ئاپۆ حاجۆ هه بوو، فه قیره دوور له گیانی وه که سه گی پی سووتاو، ساتیک نارام و ئۆقره ی نه بوو، له هیچ کوئی گیر نه ده بوو... ده یه ویست هه تا زوه کاری ئیره ته واو بکاو شه ره که بخاته ئه سته مبول. ده ی گوت ده بی شه ره که به رینه وی... ئیره عه سه کهری فه قیر ده کوژرین، ته یاره به رده بنه وه - ئه سپی هه موو جییه کی هه ل گرتوه، به لآم ئه فه ندی له ئه سته مبول دانیشته وه زگی زل ده کا! ئه گهر مه ترسی له بن گوئی هه ست پی بکا، ئه وده م له پیش دا

نەختىك بىر دەكاتەو دەوايە فەرمان دەدا... دەبى تاگر لەوى بەردرى... "ئاخ بۆ سەد كورە جىيلەى وەك ھۆسپ!" دللى گىرا - دىتى ئىرە دىسان باشە, ھاكە دىت لە بنى دانىشت و بردىە ئەستەمبول!... سەد كورە جىيلەى وەك ھۆسپ!... بۆيە چاكە نيە...! فەكرى تەخت بوو.

بەلام فەقىرە چ بكا... ھىچ كەس چاوەرى نەبوو: توركان لەپشتەو ھەراو لە خاكى ئىرانەو ھىرشىيان كرد! داماوە چ بكا - ئىرەى دەگرت, ئەويى لە دەست دەچوو, ئەو كونەى دەگرت ئەم كونە دەكرايەو - ببوو بە مەشكە كۆن... ھەتا كونيكى بە پشك دەگرت, لە دە جىي دىكەو دەوى لى دەرژا. چ بكا, چ بكا داماوە! ("فەقىرە پەرىشانە!") ئەمنىش ھەروا دەلىم بەستەزمانە سەرەگىژەى گرتو!

دوا جار كە ھۆسپ و ئاپۆ حاجۆى دىتن ھەردووكيان پىر ببوون. ئەگەر ھومىد نەما پىرىش نەبى, پىر دەبى... قنابونەو... دوور لە گىانيان دەت گوت لە قەبرىان دەرىئانەو... موويان سپى ببوون... خورجىنى بە كۆلەو بوو - لەحزەيك پىش ئىستا بوو... مندالە كەى لە خورجىنى ھاويشتبوو... مندال!؟ كەوايە بۆيە فەكرى تەخت بوو! ھەركە قورسايى مندالى بەپشتى خۆيەو ھەست پى دەكرد, ئاسوودە دەبوو. دايك وايە, ھەتا مندال قورستر بى, ئەو رەحەت ترە... ھەى, خوا نەكا رۆژىك مندال بىتتە چنگىك پىست وئىسقان - بەلايە بۆ دايك!

گوپى لەدەنگى ھۆسپ بوو, لەو ھەنگامەيەدا... ئۆردوگا ئالۆز بوو... توركان لە پشتەو ھەرا ھاتبوون... ھىشتا دوور بوون... بەلام ھەموو شتىك تىك چووبوو... ھۆسپو ئاپۆ حاجۆ لە گەل چەندكەس لەلاوەكان چووبونە پىشيان, كە بەشكوو بتوان رىيەك بۆ دەربازبوونى ژن و مندال بكنەو... مالاتيان برە نىزيك سنوورى ئەرمەنستان و دەنگيان دا بۆ ئەو بەر - بۆئەو ھەى و دەست توركان نەكەوئى - ئەسپە كانىش. ھەرلە ئىستاو ھەلك دەرۆيشتن - بۆكوئى؟ قىسمەت و نىسب... شلووقى و ھەرايەك بوو سەگ سەحەبى خۆى نەدەناسى... ژنان مندالە كانيان لە كۆلئى بەستبوون, تەنگيان بە دەستەو گرتبوون... دەرۆيشتن... ئەودەم كە ئۆردوگا لە جىيى خۆشى بوو, ھەختىك دەچونە داران ھەروا دەرۆيشتن...

دىسان گوپى لەدەنگى ھۆسپ بوو, لە پەناى دانىشتبوو, خۆى دابۆ سەر سەمان, تەنگە كەى لەسەر قۇنداغى رووبەھەوا راگرتبوو, و لىكدا لىكدا مژى لە سىگارئ دەدا. دەى گوت: "رۆبين لىرەيە - تەنيا نى... پىكەرەن - تەنيا نىن - ئەمنىش ھەمىشە لەگەل تۆم, ئەتۆش ھەمىشە لەگەل منى - لەيەكەم دەرفەت دا خۆم دەگەيەنمە تۆ. مەترسە -

کارۆشت له گه له - کارۆ کاری ده تهنهنگچی یان ده کا. "تفهنگه کهی له سه زهوی دانا، و دهستی به سه سه روگویی کارۆدا هیئا ("کورپی خۆم، کورپه باشه کهم! ماشه لالا چیت کرد، خۆت خۆلای کرد!") "ئه من بۆخۆم ههست ده کهم ئەو وهختانهی له گه ل تۆم له هیچ ناترسم!"

گوتی: "هۆسپ گیان، ئەمنیش وام - ئەو وهختی ئەتۆم لێ دیاری له خوا نه بی له هیچ ناترسم - له له شکرئیکی تورکیش ناترسم.

مندالە که له سه سه کۆشی خهوتبوو - له خهوی دا پێ که نی. ههستی کرد مه مکی هه لئ هایش و به رۆکی ته ر بوو... هۆسپ گوتی: "هه لئ ستنه - ده مه وی چاره کانی ببینم، جا برۆم... له بیرت نه چی - ده چیه شیروانه، مائی شیرئاغا... نارونیشانه کهم پێ گوتی..."

گوتی: "ئه ی نه گه ر نه ی ناسیم... ئە گه ر رای نه گرتم... ئاخو خۆ منی نه دیوه - خۆ ئە من ئە و دە م می ردم پێ نه کرد بووی..."

هۆسپ گوتی: "دهت ناسی - ته تو بلێ هۆسپ، ئیدی کارت نه بی... هه تا وی دووسی رۆژه ری پتر نیه - زۆر خۆت ماندوو مه که... مندالە که ناره حهت مه که... شه وانه له جیه ک ئیسرا حهت بکه... ئە گه ر به قسه ی من ده که ی ناچیه "ئاوه دانی" یان - له لۆ ده گیاو خۆ یانه گه نمان دا بخه وه - کارۆت له گه له - وریا به... "مندالە که ی له با وهش کرد، پاشان خۆ یی له با وهش کرد: "وریای خۆت به، وریای مندالە که به...!"

"ئه تو وریای خۆت به... غه می مهت نه بی - ئە من وریای مندالە که هه م..."

(دایکم بانگی کرد: "شاهۆ! شاهۆ!" شاهۆ به غاردان چوو... "به لئ دایه!" بزانه ده لئ چی، رۆ له! "له گه ل مام هۆسپ ده وی دایه، ده لئ" ته تو وریای خۆت به، ئە من وریای مندالە که ده بم... "دایکم گوتی: "فه قیره! خوا ره م به مندالە که ت بکا! و فرمی سکی هاتنه خوار - سه پر ئە وه بوو داده تامينیش گریا!)

وه ری که وت - ده رۆ یشت و ئاوری ده دایه وه ته ماشای دا وه ی ده کرد... هۆسپ رۆ یشتبوو، خه لک وه ک کولله ره شکه ر ژابونه ده ری، روزه کان سنووریان داخستبوو، و هه مووان روویان کرد بۆ ئە م بهر... هه ر که س به لایه ک دا ده رۆ یی... هه مووان خزم و ئاشنایان له ناوچه دا هه بوون... ئە ویش ده چۆ شیروانه...!

ده رۆ یشت، چاوی له خۆ ی بوو که دوور ده که وته وه... ژنیکی خورجین به کۆ ل که مندالئیکی له خورجین دا بوو... و سه گنکی پێ بوو. ری یه که ناخۆش بوو، ده وه نه کان وه بۆق هه لبه زدا به زیان بوو" ته نیا ئاواتی ئە وه بوو بگاته ئە و تیره شانه که به لیواری ئاسمانه وه نووسابوو، و له وی را چاوی له "وی" بی - بگاته ئە و تیره شانه، ته وا وه - له وی را ده توانی

هه موو جییهك بیینی... دهی دۆزیتتهوه! ئهوه له حالیک دابوو که نهی دهزانی به دواى چ دا ده گهری... هه رچهند منداله کهى به پشتهوه بوو، جار جار که دایک و منداله کهى له پیش خوی دا ده دیتن وه شک ده کهوت...! دهی زانی منداله کهى له کۆلی بهستوه، به لام هه ر له و کاته دا دهی زانی که شتیکی لی به جی ماوه... ئهوهی له پیشیهوه دهرویشته وهک خوی ده چوو... ئاواتی ئهوه بوو بی گاتی، منداله کهى لی وه گرئ، "جی" یه کهى بگۆرئ وشیری بداتی... وله گه ل "وی" برؤا - بۆ هه ر کوی بی... دهستی ده گرئ. پیکه وه ده رۆن... ئه وه دهی زانی له کوی یه وه ده چیتته کوی. هۆسپ پیی گوتبوو. هۆسپیشی دورا دور دهی، ده ت گوت له هه لمی هه مامی گشتی دا... چاوی باشی نه دهی - ماندوو بوو - هه تاوی نیوه رۆی سه ره تاى پاییز گه رم بوو... سه ری منداله کهى پیچا بوو... که خوانه خواسته گه رما نه ی با... به لام زۆر گه رم بوو...

ماندرویه، ئارهق له سه رتا پای له شی ده چۆرئ... قهیدی نیه، به هه ر جوړ بی ده بی ئه م سه د هه نگا وه ش برئ، ئیدی خوا هه ز کا، شتیکی وای نه ماوه... که منداله کهى له و ژنه وه رگرت ماندووی ده حه سیته وه - قورساییه که شی ماندووی لاده با - مندالیش به قودرتهی خوی ئه مه ده زانی. بۆیه هه ر داده نیشی پال ده داته وه، و خوی قورستر ده کا! ده زانی دایکی ماندوویه - ده یه وئ بی حه سینیتته وه. "هۆسپ حالی بووی گوتم چی؟ منداله که خه وت!" هۆسپ پی که نی. گوتی: "بۆخۆشت ماندووی - ئه تۆش بخه وه. ئه م دووسی رۆژه که س نه خه وتوه - بۆخۆت بنوو - ئیستا که منداله که خه وتوه!..." گوتی: "ئاخر ده بی بگه مه "وی"..."

لای ئیواری گه یشته یه که مین قۆناعی سه فه ره کهى... ئه ی که ماندوو بوو...! منداله که خه وتبوو... له لۆده گیایه ک دا جی بۆخوی ساز کرد، هه تا ملان چووه نیو گیایه که، به منداله وه... منداله که راجه نی. گوتی: "بسم الله!" منداله که وه خه به ر نه هات... په توه کهى به سه ر خویان هه ل کیشاو دوعای شه وی خویند... کارۆش چۆ سه ری - ئه ویش فه قیره ماندوو بوو... سه ری تاویک فیتووی لی داو خه وی لی که وت!

KKK

دادە نامىن بى ھۆش و بى ھال كە وتوھ... شەوى سىيەمى نە خۇشىيە كە يە، ھەوا تووشە، بە فر چىياكانى گرتوھ" تاك وتەرا پرووشە بە فر لە ھەوادا دەخولئىنەوہ - بەلام ھەواى بە فرئى نىە، ساردە" بايەكى ساردى دى كە پىستى دەستى بنىادەم دەقەلشىئى... چ دەكرى؟

بايم زۆر عىجزە، شەوانە ھەتا درەنگ دادەنىشى، رۆژانە ئارام و ئوقردى نىە" وەختىك سىغار دەكىشى، جارئك دەست دەئاگرى كوورەخانەى وەر دەدا. دەمىك لەو پرووشە بەفرانەوہ رادەمىنى كە لە ھەوادا دەخولئىنەوہ، ساتىك لە گولئى مافوورە كە ورد دەبىتەوہ، تاوئىك سەعاتە كەى قورمىش دەكا - رەنگە رۆژى دەجار سەعاتى قورمىش بكا: لەپىش دا سەعاتە كە بە گوئىوہ دەنى، پاشان بە نىنۆكى دوگمەى قاپى پشستەوہ دادەگرى، قاپە كە تەقەيە كى لى دى و ھەل دەستى... ئەودەم يە كىك لەو دوو كىلەيە كە بە زنجىر سەعاتە كەوہ ھەل واسراون لە جى كىلە كەى پشستەوہ داوى... تۆزىكى دەسوورئى... ئەجا بەروويە كى ناخۆشەوہ دەلئى "ئى!" كىلە كەى خەراپ داناوہ: لەجىاتى قورمىش دە شوئى مىزان كردنە كەى خستەوہ!... ئىستا لەو ھەوا ساردە دا دەبى ئەمن بچمە مالى ماموستا لە سەعاتى پىرسم و بە غاردان بىمەوہ، پىي بلىم "سى چارەگى لەدەستە لاداوہ" يا "چارەگى دەوى بۆ بانگى شىوان!" بۆئەوہى دووبارە سەعاتە كەى مىزان كاتەوہ - ئەگەر ئەجارىش لىي تىك نەچى...!

ماموستا ھاتوہ، بى ئەوہى نەخۆشە كە بىنىئى دەزانئى نەخۇشىيە كەى چىيە: دىتنى ناوى، دىتنى ژنى نامەحرەم مەكرووھە، بە تايبەتى كە غەيرە دىنىش بى... بايم سەر رادەوہشئى... باشە، نەخۇشىيە كەى چىيە؟

ماموستا تاوئىك لەسەر ئەژنۆيان خۆى دەبۆئى، شاقەلى كەواكەى كۆ دەكاتەوہ، و دەلئى: "بەلئى، عەرزى خزمەتى جەنابت بكم بە پىي "علم العلامات" (ئەوہ نەخۆشە كەشى نەدىوہ تا عەلامەتە كە بىنىئى) بەوجۆرە كە خانم دەفرموى ئەم راواندن و پەرىشانىيە نىشانەى ئەسپە كە. لە نەخۇشىيە ئەسپەك دا وەك كىتب دەفرموى، خوئىن

دیتته جۆش، مه عیده ده گیرئ، جهرگ ته شه نا ده کاو (ئه خلاتی ته ره به عه) له ته عادول ده رده چن و وجودی نه خۆش موققه لیب ده بی... ژووری نه خۆش ده بی گهرم بی...
 باهم گوتی: "ژووره که ی گهرمه... به لام چ بخوا، چاری چیه؟ پاشانیش ئەم مندالته یه...
 ده بی چ بکه یین که ئەم مندالته تووش نه بی؟"

"مامۆستا گوتی: "ئه مه یان ئیدی به ده ست خواجه... موققه دهر بی تووش ده بی و نه بی نابی."

باهم گوتی: "ئه مه راسته... به لام خۆتان زۆرجار ده فهرموی "لکل امر سبب" ته گهر
 ئە مه راست بی ده بی هۆیه کانی تووش بوون له شه خسه که دوور خرینه وه..."
 "به لئ، راست ده فهرموی... به لام وه ختیك خوا ئیراده ی فهرموو هۆیه که شی ریک
 ده خا" ئیراده شی نه فهرموو هۆیه که هه شبی دووری ده خاته وه، له راستی دا "موقته زی به
 وجود دئ و مانیع مه فقوود ده بی."

باهم گوتی: "به لام ئەم پیره ژنه - پوور ئایش - ده لئ که وتووی یه... ده لئ بو ئە وه ی
 مندالته که تووش نه بی، له پیش دا ده بی له دایکی دوور بی و پاشان چهند دهنکه سپریش به
 به نیکه وه که یین و ده ملی که یین..."

مامۆستا پیکه نینیکی نابه دلی کرد، و گوتی: "به لئ ئیدی... به لام تاغا، ئە من پیم وا
 نیه وه ختیك موققه دهر بی، نه خۆشی له چهند دهنکه سپر بسله میتته وه... باشه ئیدی،
 ئە مه ش یه کیك له دهرمانه کانی پرو پیره ژنانه..."
 باهم گوتی: "خواردنی چ به یینی؟"

مامۆستا گوتی: "خۆتان ده فهرموی بیهۆشه. له شیر به و لاره ناکرئ هیچی به نه..."
 وه ختیك مامۆستا رۆیی، باهم تۆزیک سه ری راوه شانده... "کتیب ده فهرموی... علم
 العلامات... محنتن، مقتضی! فاتم! ئە من قسه ی ئەم پیره ژنه م پتر به دلته وه دهنووسئ...
 مندالته که له دایکی جوئ بکه نه وه، ده پازده بیست دهنکه سپریش سپی کهن و به به نیانه وه
 بکه ن و ده ملی بکه ن... وهك ده لئین ئەم نه خۆشی یه له ئە سپی یان را په ییدا ده بی، ئە سپیش
 ده لئین بوئ سپرئ پی خۆش نیه... به داخه وه ئە سپیش له هه موو جیهك هه یه. ئیمه
 ته گهر هیچمان نه بی له ئە سپی دا کهم و کوریمان نیه... به نیازم حه مه فهره جی بنیرمه
 شاری، بپرسی بزانی ده بی چ بکه یین - بزانی حه کیمینک، که سینک هه یه... دئ؟ رازی ده بی
 ئەم فه سلی سه رمایه دا بیته ئیره؟ ئە من بو دراوه که ی قسه یه کم نیه... ئیوه ئیستا هه ر
 ئە و شتانه ی به نه ی که ئە و پیره ژنه گوتوونی - ئاوی مریشکی له گه ل برنج و گیزه ر بکوئینن"
 دوا یه که کوئ، به که تان سافی بکه ن، و به که وچک به ده میه وه کهن - شیریش به جیگای

خۆی... شیلان دوتوانی مندالە که به خێو بکا بۆ ئەوی بۆخۆت لەکن دایکی بی، و ئەوان لەو ژوروی دیکە بن! مندالە که لە ژوروی خۆتان نەبێ باشتره... مندال! فەرقی هەیه، لەگەڵ بنیادهمی گهوره... یەك دوو شەوان رەنگه گروو بگری، بەلام پاشان رادی... دەلین "مەمکه فەرەنگی" هاتۆتەشاری - شووشەیی خۆشی لەگەڵ - کەزەحمەتی کەمتره - ئەمن نەم دیوه، بەلام باسیم بیستوه. ئیدی پێویست نیه هەموو شەوی یە کێک هەلستیتتەوه تینگوشینی بۆ بکاو کەچک کەچک بەدەمیەوه بکا - شیریی بۆ دە شووشه که بکهو مەمکۆلەیی بۆ وەسەر خە، مندالە که بۆخۆی ئاسان دەیخوا، وەك مەمکی دایکی... دەلێی چی؟"

دایکم گوتی: "بلیم چی، ئاغا... ئەوانەیی فەرمووتن باشن... راستیە کە ی ئەو یە ئەمنیش تێ ماوم... لەکن ئامینی بێ بەخێوکردنی مندالە که بەزەحمەته، مندالە که بەخۆم بێ ئامینی چ لێ بکەم!... مندالە که لەلای شیلان و مەنیج بی... بەراست، ئاغا، تێ ماوم... ئەمنیش نیگەرانی مندالە کهم، مندال ناسکه، دەترسم خوانه کرده توش بین... ئیستا ئەمشه و تاقیی دە کەینەوه - مندالە که جوئ دە کەینەوه... بەرۆژ گێوگرفتمان نیه: ئەگەر بەخەبەر بێ لەلای جەنابتە - شەوانەش هەول دەدەین دەگەڵ مندالە کان بی... نیوانی دەگەڵ مەنیجی خۆشه. ئەم یەك دووشەوه بۆخۆم بە وەخت هەل دەستمهوهو شیریی بۆ گەرم دە کەمەوه - کچه کان جحیلن، ئەوانەیه وەخەبەر نەین... بەلام لەدایکی فیڕ بوون مندالە که چۆن بشۆن یان قۆنداغی بکەن - باشه ئیدی، ژنن، دەبێ فیڕ بن... فیڕبوون. مندال وەختیک شوتت رەحەت دەنوئ... ئەو دایکه فەقیرە هەموو رۆژی دەیشوت... ئاغا، حەیفه، وەللا، ژنیکی زۆر خاوتنە - خوا رەحمی پێ بکا! بەخوا مەریکم کردۆتە خیری حەزرتی غەوس!"

بایم گوتی: "بەلێ... مندالی باش بەخێو دەکا - پیاو کەیفی بە خاوتینی مندالە که دی...!" هەناسەیه کی هەل کیشاو لە سەری رۆیشت: "باشه، کەوايه ئەتۆ ئەم کارانه بکه! - لە ئیستاوه دەست پێ بکەن، چەند دەنکه سیر بە بەنیکەوه بکەن، زەرەری نیه... "دوايه "یادۆ، ئەتۆ بچۆ هەر لەسەر پلیکانان را بەرەحیمی بلێ بچیتتە مائی حەمه فەرەج بانگی کا بۆ ئییره..."

دایکم چۆتە ژوروه کە ی خۆی، رەحیم هاتۆتەوهو - حەمه فەرەجیش هاتوه - بایم خەریکه ری خۆش دەکا: "کا که حەمه زەحمەتیکم بۆت هەیه... بۆخۆم دەزانم لەم فەسلەیی سالا دا زەحمەتیک کی کەم نیه... بەلام باشه، چارەشمان نیه... " شاهۆ دی: "کا که یادۆ، رەحیم کاری پیتتە."

دەچمە سەر پلیکانان... باجم قەدەخەى کردوہ نۆکەر و قەرەواشە کان بیئە سەرئ، لہ نہ خۆشییە کەوہ گلاون، با مائە کەش زیاتر تییوہ نہ گلینن - ئەم سەرە منداڵی لیئە... دەپرسم: "چیئە، رەحیم؟"

بە ئاغا بلئی، شۆفیرە کەى ئەو رۆژەییە "هاتوہ دەلئی کاغەزى هیئاوہ..."

روخساری باجم لہ نہ کار کرایوہ "زەردەخەنەییە کە هاتە سەر لیئوانی. "خۆش خەبەر بی - ئەم خەبەرە مزگینییی دەکەوئ! خەبەریکی زۆر خۆشە! بلئی بیئە سەرئ، باشە، کاکە حمە، بزائە ئەگەر خوا حەز کا کارە کەمان خەریکە دروست دەبی... رەنگە ئەگەر خوا مەیلی پیی بی، چوونی جەنابت پیئوست نەبی... بلئی بیئە سەرئ... ئی، ریوی - خۆ ئەم لہ گەل تۆم نەبوو، ئەتۆش هاتووی! باشە، ئیئستا کە هاتووی وەرە، وەرە - غاردە!"

ریوی هات لہ سەر کۆشی جی قوونی خۆش کردن و خەریکی کاری خۆی بوو.

شۆفیرە کە هات... سلای کرد، باجم لہ بەری هەستا... "فەرموو کاک شۆفیر... ناوہ کە شتم لہ بیرچۆوہ...!"

"هراند، ئاغا!"

"فەرموو کاک هراند... بۆ سەرئ... هەورازتر... هراند لہ پیش دا بەستەییە کی پی بوو لہ پەنا دەرکەى دانا... یەک دوو هەنگار لہ کەوشکەنان هاتە سەرئ. باجم گوتی: "هەوراز... هەورازتر - سەرمايە، حەز دەکەم لہ ئاورە کە نیزیکتە بی - یادۆ، بلئی چای بۆ کاک هراند و کاکە حمەیی بیئن..."

چەند لہ حەزیە ک تئ پەرین، بارۆن هراند قوتووە سیغارە کەى دەرئنا، وەک جاری پیئشو و ئیزنی لہ باجم خواست - وەک ئەو جارەش هەستا قوتووە سیغارە کەى لہ پیش راگرت و خولقی کرد "باجم سیغاریکی هەل گرت، بارۆن هراند قوتووە سیغارە کەى بۆ حمە فەرەجیش راگرت و چەماغی بۆ باجم لی دا.

باجم مژیکی لہ سیغارە کە دا، و گوتی: "باشە، بەخیر لہ کوئ را دیی؟"

"لە ماکووہ دیئەوہ، ئاغا، لہ ورمی بارم لی دابوو... خەلیفە نامەى وئ دابووم، گوتم بیئیمە خزمەتتان." نامەییە کی دەرہیئناو دایە دەست باجم.

باجم گوتی: "نامە گەییئ خۆش بی... ئیئستا ئەگەر ئەم جووجیلەییە بیئلی..."

منداڵە کە هەرکە پاکەتە کەى دی دەستی بۆ برد. باجم گوتی: "نا... خۆ ئەتۆ "کە کە" ت نەدیوہ...!" ئاتە کی سەلتە کەى هەل دایوہ "ئیئستا وەرە بیئینەوہ، پاشان - باش؟" بەلام منداڵە کە پیی چەقاندبوو. باجم پاکەتە کەى کردوہ، کاغەزە کەى دەرہیئنا، و پاکەتە کەى وئ دا، و گوتی: "ئیئستا برۆ کاکە یادۆ - یادۆ، بانگی کە!" بانگی منداڵە کەم کرد، نەهات.

بایم پئی که نی - رومه تیبی به دووقامکان گرت، و گوتی: "ئه من مه یوونی خۆم ده ناسم! بۆ نه چوویه کن یادۆ...! هەر ده بۆ له سه ر کۆشی من له خۆ بمیزی! عه بیسه، شه رم بکه - ئه تۆ ئیدی ماشه لّلا پیاویکی بۆخۆت!..." و به هه رجۆر بوو نامه که ی خوینده وه.

هه راند گوتی: "ئاغا، خه لیفه زۆری سه لام لێ ده کردی - ره نگه له نامه که شه دا بۆی نووسی، ده ی گوت ئاغا بۆخۆی له ناچه یه و خه لکی ناچه که یه، وه زعی وی باشت ده زانی، هه ر وه ختیك بۆخۆی پئی باش بوو بیان نیی، یان خه به ر بدا ئیمه به دوایان دا بنییرین..."

روخساری بایم تیک چوو، هه ناسه یه کی هه ل کیشاو گوتی: "به داخه وه ئیستا کاری نه و کچه که وتۆته به ر که ره مێ خوی... راستی یه که ی، ئیستا په ژبوام، ده لیم بریا جاره که ی دیکه له گه ل تۆ نارد بام... ئه گه ر نارد بام له وانه بوو ئیستا ئه م گرفتاری یه نه هاتایه پئش... " هه راند به نیگه رانی یه وه گوی قولاغ بوو. بایم گوتی: "نه خۆشه، که وتوه، بی هۆش و بی حاله... یه کینک ده لێ ته سپه که، یه ک ده لێ که وتووی یه... نازانم ئه م رۆژانه به م نه خۆشی یه ده لێن چی، ته وه ی له ته سپی په یدا ده بی..."

هه راند گوتی: "تیفوس، ئاغا؟"

"به لێ، تیفوس... ته و کچه فه قیره بی هۆش و بی حال که وتوه - و تی ماوین، نازانین چ بکه یین - ده ستیشمان به هیچ کوی راناگا... نه ده رمانیك، نه دوکتۆرێك... له خوا به ولاره هومییدی کمان نه بوو. هه ر پئش پئی تۆ له دوای ئه م برای حازری یه م نارد بوو که تکای لێ بکه م (حه مه فه ره ج گوتی: "ئه مر ده که ی، ئاغا!") بچیتته شاری، به لکوو ده رمانیکی بۆ بیئێ، یان خوا له دلێ دوکتۆرێکی باوی له گه لێ بی... ته من بۆ خه رجه که ی هیچ قسه م نیه - به لام فه سلّه که ی خه راپه، ریگا که شه دووره... و جگه له وه ریگایه کیش نیه، هه مووی کیو و به نده نه... به هه رحالّ خوا تۆی گه یاند... ده قیقه یه ک ته شه ریف بیئه."

هه ستا، مندالّه که ی له باوه شه کرد، و چوو بۆ لای ژووری دایکم، ئه من و کاک هه راندیش به دوای دا - بایم له پشت ده رگاوه گوتی: "فاتم!"

"به لێ، ئاغا!"

"ده مه وی ده قیقه یه ک بیئه ژورئ..."

"فه رموو."

بایم ده رگای کرده وه، و به ده ست ئاماژه ی بۆ جی و بانه که ی داده ئامین کرد... "چۆنه ئامین؟"

"هه ره وک خۆیه تی."

"به لئی، دهی بیننی تاوایه." و هاتنه وه له دیوه خانئ دانیشتن... به لئی، فه قیره بی هوش و بی حال که وتوه - ئەوهش با بلیم، کاک هراند، خه تای خۆی بوو - هه رچهند فه قیره خه تاشی نه بوو: فه قیره خیری کردو شه ری هاته ری! خزمه تکارێکمان هه بوو، که سالی رابردوو له لامان رویشت. ئیستا مردوه خوا عافوی کا، به لام پیاویکی بی که لک بوو... به هه ر حال، چهند روژ له مه و بهر به حالیکه زۆر شه وه، نه خوش، بیچاره، لیقه و ماوو زه لیل هاته وه... چیه لئیکه یین؟ خۆ ناتوانین ده ری بکه یین، ئەویش به و حاله وه." پیکه نینیکه نابه دلئێ کرد، دهی گوتی: "هاتوته وه مالتی" هه رچۆنیک بی. به قه ولی خۆی هاتبووه "مالتی"... الحکم لله، له کادینئ خه واندمان... عومری دریشی بوته به جی هیشت، و ابزائم به سرپیری بوو... پاش ئەوهی مرد، تی گه یشتین که به لئی داده نامین سه ره بخۆ، له رووی دلسۆزییه وه، شه وانه که هه موو نوستون چوه پیی راگه یشتوه!... و ئاوا خۆی به دبه خت کرد... ئیستاش به راستی تی ماوین..."

شۆفیری هه رمه نی سپی هه ل گه رابوو، دیسان قوتوه سیغاره که ی بو باجم و حه مه فه ره ج راگرت و بوخۆشی سیغاریکی داگیرساند و قوتوه سیغاره که ی به شه مچه وه له پیش باجم دانار گوتی: "ئاغا، ئیستا چ ده فه رموی... ئەمن له ئیستاه له خزمه ت جده نابت دام..."

باجم گوتی: "سلامه ت بی کورم، خوا عه مره ت دریش کا - خیره کاک هراند - غه رییه، گوناحه. یادۆ، هه سته ئەم مه یه ونه ی بده به منداله کان، هه ریینا میزه که ی کرد... ئەدی، بی غه ره تی له خۆمیز، دیوته چۆنی خۆ له سه ر کۆشم شل کردوه!... به لئی، جاری با له م باره یه وه خاتره جم بم، دوایه - به ماشین هاتی؟"

"به لئی، ئاغا - ماشینه که م له جی جاری دی به جی هیشتوه - له لای شاگرده که م."

باجم گوتی: "ده بوو ئەو فه قیره ش بیننی... ده شته که سارده..."

"به لئی، به لام وه سیله ی پییه، ئاغا."

"ئهو جاره نار هه تییه کتان تووش نه بوو؟"

"نه خه یر، ئاغا، نار هه تییه کی وا نه بوو - به لام له خوار به نده نه که تفه نگچی پیشیان

پی گرتین..."

"کام به ندهن؟"

"هه ر ئەم چیا یه ی ئەم بهر."

"خۆ تورک نه بوون!؟"

"نه خه پير كورد بوون... توژيك ماشينه كه گهړان... بهراستی، تاغا، نه م پرسى، بهلام وا ديار بوو له شتيك ده گهړان، چونكه تهنانهت له پشت ماشينه كه چادر يكمان به سهر نوينه كان هه ل كيشابوو، ته ویشيان هه ل دايه وهو ته ماشايان كرد... بهلام ئیستا به رواهت هه موو جييهك نارامه، سهربازيكي زور هاتونه سنور" پاسگاكان سهر له نوي دانراونه وه، و تور كه كان چوونه وه جيی خويان... ئیستا ريگاكان ته مينن..."

"به لئى، خه بهرم هه يه... بيكه نينيكي نابه دلئى كرد:" به لئى ئیستا قوله نو كهره كانى توركان لييان قه وماوه - هه تيو بوون، نامه دهنوسن! "مه به سستی سهر تيب و غه فوور تاغاو ته و جوړه كه سانه بوون. غه فوور تاغا به كه ريم تاغادا نامه ی بو نارد بوو.

حه مه فهره ج گوتى: "تاغا، ته گهر فهرمايشتيكت به من نيه، مه ره خه س ده م..."

بام گوتى: "جا په له ت چيه... چات خوارده وه؟..." فكرى په رت بوو.

"به لئى، تاغا، خوا به زيادى كا...!"

"زور باشه... زور سوپاس... زه حه مت كيشا..."

حه مه فهره ج رويشت.

بام گوتى: "بلئى چاى بينن - به منداله كانيش بلئى بينن."

برايه كان هاتن - كزو ماته مبار له قوژبنيك دانيشتن.

هراند گوتى: "تاغا، ئيوه جوابى نامه ی خه ليفه بنووسنه وه، ته من ده چم - له بن عهر زيش بي دوكتورو دهرمان له گه ل خوم دينم... ده فهرمووى ته مانه ش له گه ل خوم ده به م... "ناماژه ی به جووته براي كه كرد.

بام گوتى: "ريگا بده كه ميك فكرى لئى بكه مه وه - له گه ل خيزانم قسه بكه م... بهراستی، كورم، هو شم له سهر خو نيه." رووى كرده شاهو، وگوتى: "شاهو، رول، ده ليئى چى... بيتان خو شه بچن؟"

شاهو گوتى: "نا، بابه، له لاي داده نامين و ئيوه ده مينينه وه... و گريا.

بام ناربه حه ت بوو... هراندش ناربه حه ت بوو... بام سوور هه ل گهړابوو، يدك دوو مژى له سيغار دار، گوتى: "مه گرى كورم، خوا كه ريمه - ئيشه لالا خوا ره هميك ده كا - مه گرین."

وه سمانيش هدر چلمى هه ل ده لووشى. "سوپاس، كورم... خوا عه مرتان دريژكا...!" و رووى كرده هراند: "ماشه لالا منداليكي زور ئاقلن... جارئ با دوكتور بي...!" له وه لامى تيچكچونى هراند دا گوتى: "فه قيرانه هه قيانه... نامين ژنيكي زه حه تكيش بوو - وهك دايكيك پييان راده گه يشت... ته وه نده يان پئى راده گه يشت كه ته من ههروام نه ده زانى

لیږه‌شن... هه‌قیانه... ماشه‌للا، عه‌مردرېژ بن... هه‌رچه‌ند ده‌ترسم ته‌و فه‌قېرانه‌ش
تووش بن...!"

"ئاغا، ته‌گه‌ر جوابی نامه‌ی خه‌لیفه بنوسیوه ته‌من هه‌ر ئیستا وه‌رې ده‌که‌وم...
به‌ره‌به‌ری به‌یانی ده‌گه‌مه‌وه، سبه‌ی شه‌وی لیږه‌ ده‌بین..."

"نا... ته‌مشه‌و نا - تاریکه‌ شه‌وه... جگه‌ له‌وه هه‌وریشه - ده‌ترسم خوانه‌کرده‌ تووشی
پیشه‌تیک بن و دوايه په‌ژیوان بینه‌وه... ته‌مشه‌و و سبه‌ی شه‌وی به‌ته‌مای خوا ده‌بین...
سبه‌ینی ئیشه‌للا به‌یانی زوو وه‌رې بکه‌وه... ته‌وی دیکه‌ی به‌خوت وهیمه‌ت و پساوه‌تی
خوته - خوا عه‌مرت درېژکا - باریکی گه‌ورته له‌سه‌ر دلې من هه‌ل گرت...!"

شوفیره‌ که‌ گوتی: "ببووره‌ ئاغا، ته‌و مه‌لایه‌ی بریندار ببوو، وه‌زعی چونه‌...؟"
"شوکور چاک بۆته‌وه - له‌پیش پیی تو دا لیږه‌ بوو... له‌و نیوه‌ دا ته‌م حه‌یوانه
به‌سته‌زمانه‌ بوو به‌قوریانی - ده‌ستی نازاری دیوه، ناتوانی باش پروا، ده‌شه‌لی... دیسان
چاکه‌ که‌ ماوه... کاک هراند، حه‌یوانیکی سه‌یره - کوردگوتنه‌ی ده‌تفه‌نگچی باش
دی... بۆخوت دیتت، ره‌نگه‌ له‌ بیرت بی، ته‌و جاره‌ که‌هاتی جیگاکه‌ی له‌ هۆی بوو."
نامازای بۆ جیگای کارۆ له‌ قولینچکی سه‌ریلیکانه‌کان کرد. له‌وه‌تا تامين نه‌خۆشه‌ هاتوته
ته‌م به‌ر - بی ته‌وه‌ی هیچ که‌سینک پیی گوتی - وه‌ک بنیاده‌میکی ناقل ره‌فتار ده‌کا. سه‌رم
سورماوه، ته‌و شه‌وه‌ی ته‌و لاهه‌ژاره‌ مرد به‌ زمانی بی‌زمانی پیی گوتین - ئیمه‌ حالی
نه‌بووین. به‌لې، حه‌یوانیکی سه‌یره... ره‌نگه‌ بیستیتت، ته‌و رۆژه‌ی ته‌گه‌ر ته‌و حه‌یوانه
نه‌بایه، ته‌من بی‌گومان کوژرابووم..."

شوفیر گوتی: "به‌لې، بیستم - تکین (خاتو) نارمین بوی باس کردم، ته‌و کورانه‌ش
باسیان کرد..."

"به‌راست له‌ بیرم چوو - نه‌م پرسى. دایک و بابی ته‌م کورانه‌ خه‌به‌ریان نه‌بوو...
خه‌لیفه‌ هیچی نه‌گوت؟"

"نا، ئاغا، هیشتا خه‌به‌ریان نیه‌."

بام سیغاریکی دیکه‌ی هه‌ل گرت: "ئیشه‌للا ده‌بی... باوه‌ر که‌ کاک هراند به‌م دووسی
رۆژه‌ ده‌سال پیر بووم - ته‌م مندا له‌ نه‌بی شیت ده‌م... ئای، به‌راست چاک بوو بیرم که‌وته‌وه -
ته‌م زه‌حه‌ته‌ ئیدی ئی خوته. بیستومه‌ مه‌مکه‌ فه‌ره‌نگی هاتوته‌ شاری، هی مندا لان.
ده‌مه‌ویست ته‌گه‌ر زه‌حه‌ت نه‌بی یه‌ک دوو دانه‌مان بۆ بیینی، به‌ شووشه‌وه. ده‌زانی، ئیستا
که‌ دایکی نه‌خۆشه‌ بیانوو ده‌گری... ته‌گه‌ر مه‌مکه‌ فه‌ره‌نگی هه‌بی، شه‌وانه‌ که‌ وه‌خه‌به‌ر
دی تیرکردنی ئاسانتره... ته‌گه‌ر نایته‌ زه‌حه‌ت."

"نا، تاغا، زهجمه تی چي، به سه رچار، حه تمه ن." دهفته ريكي چووكه لهی له گيرفانی
دهرهیناو يادداشتی کرد... شتیکی دیکه تان پیتوست نیه؟"

"نا، پیم وانیه - زۆر سوپاس... دیسان یهك دوو قومی له سیغاره که دان "با... با -
له بیرم چووبوو. زهجمه ت بکیشه دوو ژیرکراسی گهرمیش، به سه لیقهی خۆت بۆ ئەم
کورانه بینه... سهرمایه، فهقیرانه لیباسیکی باش و به که لکیان نیه. دهترسم نه خۆش
بکهون... دراهه کهشیان ههر ئیستا دهدهمه خزمهت..."

"نا، تاغا، ته مر ده کهی!"

"نه خهیر، ده بی وهری گری... ته من له بابیانی دهستینمهوه." به پیکه نینهوه لینی زیاد
کرد: "لیدی دهستینمهوه - پیت وایه ههر ئارا لییان خۆش دهیم!"

"به چاوان، به چاوان... خۆ ئیستا قیمه ته که یان نازانم - وهختیک کرپین و هیئامن،
به چاوان - عه رزت ده کهم."

"حه تمه ن؟"

"حه تمه ن."

شپومان خوارد، گهریک چاشمان خواردهوه. گوتم: "بابه، جیتی کاک هرانیدیان له ژووری
کاک رهشید راخستوه..."

بام گوتی: "زۆر باشه، که وایه ته تو ته وکه ل و په لهی کاک هرانده به ره ژوره کهی خۆی با
به یانی له بیري نه چن... "ئاماژهی بهر قوتوانه کرد که کاک هرانده له په نای که وشکه نان
دای نابوون.

کاک هرانده گوتی: "ببووره، قابیلی ئیوهش نین - هیندیک نوقل و شیرنیاته - دیاریی
ورمی یه... رهنگه ته مشه وو سه بهی شه و بتوانن منداله کهی پی ژیر کهن... ئیشه لالا
ته گهر شتیك نه یه ته پیش، سه بهی شه وی ته و هختانه لیتره..."

"ئیشه لالا هیچ نابی... زۆرتان زهجمه ت کیشاوه، پیم خۆش نه بوو ته و زهجمه ته
بکیشن... (بلێ ته و منداله ی بینه)... زۆر باشه، ئیستا ته تو ماندووی، فهرموو پاروه
نانیک بخۆ و ئیسراحت بکه - هه تا ته من جوابی نامه ی خه لیفه بنوسمهوه."

"تاغا، ته من به یانی زوو، وه ری ده کهوم. بۆ ته وهی زهجمه تان نه ده م ته گهر ده کری
نامه که پیش نوستن بگه یه نه من که به یانی موزا حیمتان نهیم."

"به چاوان، به لام ته من به خه بهرم... له باره ی منه وه نیگه ران مه به... به چاوان. کاک
هراند هۆشم زۆر له جیتی خۆی نیه. له وانه یه خوا نه کرده له بیرم بچی له نامه که دا بنوسم.
به خه لیفه بلێ له خه می پووله کهی دا نه بی، حه تمه ن دوکتوری بنییری... ته گهر بۆ

شهوڤيک، تهنانهت بۆ سه عاتیکيش بووه - تهوهت له بير نه چي... مه مکه
فه رهنگي به کهش..."

"يادداشتم کردوه، ئاغا، شتيک نيه له بيرم بچيتهوه."

کاک هراند چۆ ژوره کهي خۆي، و باجم به زه حمهت جوابي نامه ي خه ليفه ي نووسيه وه، و
به دايکمي گوت که بۆ ريگايه نان و رۆنه که ره و هيلکه کوليو بۆ کاک هراند دابني. تا له
ريگايه رانه وهستن.

به ياني رۆژي دوایه مامۆستا هاته ته حوالپرسیني نه خۆشه که - باسي هاتني
شۆفیره کهو نامه ي خه ليفه ي کرا. باجم نامه ي خه ليفه ي ده ريناو وه مامۆستاي دا. نامه ي
خه ليفه زۆر به حورمه ته وه نو سرا بوو، زۆري سوپاسي گه وره يي و دلئاوایي باجم کردبوو، و
نووسيوي له دووره به بيستني ته و قسانه که شۆفیره که و خه لکی دیکه بۆيان
گيپراوه ته وه، سه ري سوپ ماوه: داخوا ته ره ي ده ي بيست راسته؟ ئايا له م دنيايه دا هيشتا
ته و جۆره که سانه ماون؟ هه م غوربه تیی هه ستاوه وه هه م خۆشحال بووه - خۆشحالی له وه که
هيشتا ئينساني وا گه وره هه ن که ژيانی خۆيان به خاتري ليقه و ماوان ده خه نه مه ترسييه وه وه
ته و هه موو له خۆبووردووييه ده که ن، ناره حه تيش له و با به ته وه که بۆچی "سه رۆکاني"
ته م دوو نه ته وه به له رابردوو دا ته و ره گی ئينسانه تيه يان تي دا نه بووه ته م ره گی
ئينسانه تيه يان له به ر چا و نه بووه... ته نانهت له تاريقي باجم دا گه يشتبۆ جيگايه ک که
نووسيوي ئاره زوو ده کا رۆژيک بي شانازي ماچکردني لاقی ته م پياوه مه زنه - واته باجم سي
به نسيب بي و ليی زياد کردبوو که هه ر ته مر و فه رمايشتيکی هه بي به سه ر و ماله وه
له خزمهت دايه.

مامۆستا گوتي: "خوا هه قه... نامه يه کی ماقووله - اشهدبالله!"

KKK

بام ئەو دوو رۆژەى چۆن لى گوزەرا ھەر خوا دەزانى. زۆر جار دەبوو لەو جۆرە وەختانەدا پىكە نىنىكى تالى دەکردو دەىگوت دەلین دلت بەوە خوښ بى ئەگەر كەس نەزانى خوا دەزانى! و بنیادەم نازانى بللى چى، چون عەیبە كەى ئەوەبە خوا ئەو "زانين"ەى خۆى بەكەس نالى، نعوذبالله غەزەتە (رۆژنامە) و كتیبىش نانووسى... خەلك لەكوى بزانن ئەو و كەسانى وەك وى چەندىان نازار چەشتو وە خوینی دلیان خواردو!

بەلام ئەمن ھەرچەند منداڵ بووم دەم زانى فەقیرە لەحزەبەك ئارام وئوقرەى نىسە، وا بى تاقەت بوو كە لەو ساردو سەرمايەدا دەچۆ ئەوبەرى چۆمى، و لەوى لەسەر ئەو تاتە بەردە سارد و سەرە دادەنىشت و چاوى دە رىگاوه دەبرى. وەختىك دەهاتەو لە سەرمان شىن ھەل گەرابوو.

دایك گوتى: "پیاو، كە، خۆت لە بەین مەبە! ئەخەملای وەزعی باشە!... ھىشتا درەنگ نەبوو... ئەمرۆ رۆشتو، خۆ فەقیرە بالى پىو نى!"
بام بە جارزىبەو دەىگوت: "دەزانم... نارەحەت نىم... دوايە: "ھىندە دەلىتى و دەلىتى نارەحەتى كەم كەم خەرىكم نارەحەت دەم!" دلى نەدەھات چا و لە قەلافەتى كزو داتەپىوى دادەنامىن بكا... ئەمرۆ چۆن بوو..."
"ئاوا كە دەى بىنى!"

بام ئىستا بەپىچەوانەى جارن، بەیانىيان درەنگ لە جى دەھاتە دەر - لەنىوجى دا دادەنىشت، سىغارى دەكىشا... دوايە دىسان لىفەكەى بەخۆىدا دەدایەو... دووبارە لای دەبردەو دىسان دادەنىشتەو. چاوەروانى كەسىك بوو كە پەيدا بى و بى ئەوەى لى پىرسى بلى كە دادەنامىن وەزعی باشە. دەترسا بىرسى، نەوەكا...

دەچوو، تاوىك تەماشای دەکردو دەھاتەو زۆرەكەى خۆى، و ھىشتا دەدەقىقە پى نەچووبوو، دەىگوت: "یادۆ، ھەستە بچۆ بزانه نامىن چۆنە؟"
دەچووم و دەھاتەو.

"ھا، دایك چى گوت؟"

"گوتی شوکور باشه."

باجم دهی گوت: "خوایه شوکور!" به راویژیک که دهی گوت شوکرانه بژیره که هیشتا هه ناسه ی دی!

چه نده قیقه خه ریکی ئاگره که ده بوو... "که س بهم حه یوانه راگه یشتهوه?"

"به لئ، شاهۆ فه قیره هه موو شهوئ هه ل ده ستیته وه پیی راده گا..."

له دوینئ شهوئ وه که شاهۆ گوتی له گه ل داده ئامین له لای باجم ده مینیتسه وه باجم خو شه ویستیه کی سهیری دهره هقی ته و برایانه په یدا کرد بوو. هه تا ده هات دهی گوت. به شاهۆ وه سمایش بلئ بینه ئیره - به ته نئ له وئ دانه نیشن.

ده هاتن... "رۆله، وهرنه سه رتر - سه رمایه... باشه، نه تان گوت چهند بران... چهند خوشکتان هه ن...?" هه تا ئیستا لئی نه پرسیبوون، و ئیستا له گه لئان گه رم بوو. له سه ر پلیکانان ههروه ختیک تووشیان ده بوو دهستی به سه ردا دئتان.

IIII

رۆژی دیاریکراو بوو... ئه ی که نه وماو هیه چهند درهنگ گوزه را! دنیا تاریک ببوو به لام هیشتا خه به ریک له هاتنه وه ی هرا ند نه بوو. داده شیلان لامپای هه ل کرد بوو، خه ریک بوو بی هیئئ. هیشتا نه گه یشتهو بهر دهرگا، باجم تووره بوو:

"چ وه ختی چرایه یه؟ هیشتا دنیا روونا که... بی به وه، بی به وه!"

داده شیلان چرایه که ی برده وه ژووری دایکم... نه منیش چووم. داده شیلان گوتی: "باجم ده لئ..."

دایکم گوتی: "گویم لئ بوو، رۆله... پیاوه که فه قیره بی تاقه ته، به په له به، هه قیشه تی، چاره روانه... خو ی فریو ده دا!... پیی وایه نه گه ر چرایه که هه ل نه که بین شه و دانایه!... زۆر باشه! جارئ هه ر له وئ دای نی... چهند ده قیقه ی دیکه ش راده وه ستین... خوایه زۆر شوکور!... وه ک گئژان دهستی ریک خستن... "خۆم به خۆم کرد - دهسته که م بشکئ... دم زانی سرکه دانان به بنه ماله ی مه وه نایه. که چی چووم به هیچ و خۆرابی سرکه م داناو ته م به لایه م به سه ر خۆم و ته و پیره پیاوه هیئا... دهسته که م بشکئ!"

باجم بانگی کرد: "فاتم!"

"به لئ، ئاغا... و به روخساریکی زۆر خه ماوی به وه هات.

ته مشهو تهو دوکتوره دئ... با ژووره کهی چرای هه بی... فکری چرات بو کرده؟
 ته گهر نعت کرده چرا گرسوزه که بنیره خوارئ بلئ نه وتیی تی کهن، بوخوت شووشه کهی
 خاوین بکهوه، کاره کهرو نکه ره کان نهی شکینن... هه لئ کهو بی نیره دیوه خانئ
 لامپایه کهش له ژووری ره شیدی دانئ بو دوکتور... گرسوزه که پلئتهی تی دایه؟"
 "به لئ، تی دایه، پلئتهی زیادیشمان هه یه... به چاوان. چاک بوو وه بیرت
 هینامه وه... هیچ له بیرم نه بوو... ئیستا حه تمه ن دئ؟ خوا بکا بی... ناغا، له خوی
 شاره نیه، بو له بهندهی شاره بی، وه زعی تهو کچه کلؤلّه زور خه راپه... خوا ره حم
 به منداله کهی بکا... تی ماوم، هوش وفکر کار ناکا... نازانم ده مه ویست چ بلئیم...
 ناردم ماموستا بی، یاسینئکی له سه ر بخوئنی... "ئیدی له بهر گریانئ قسهی بو
 نه کرا..."

با بم له نیو ژووره که دا دهستی کرد به "غاردان". هاتوچوی ده کرد، به لام چ هاتوچویه ک -
 به ویرغه ده ریشت! ده چوو هه تا ته وسه ری ژووره کهو ده هاته وه - ئیدی باکی نه بوو داخوا
 تاته کی کهواکهی وه سه گه که ده کهوی یان نا. ده رگای ژووری دایکمی ده کرده وه، ده چو ژوور
 سه ری داده تاملئ، چهند له حزه ته ماشای ده کرد... و دو باره به غاردان ده گه راپه وه.

به ده نگیکی گره وه گوتی: "بلئ خیرا لامپایه که بینن!"
 خوشکه کان تیکیانه وه داویشت، چلمیان هه ل ده لوشی و فنه فیان ده کرد... با بم سوور
 داگیرسابوو، چاره کانی خوین گرتبوونی - ده هات و ده چوو.
 ماموستا هات، با بم هیچی نه گوت - نه سلاوئیک نه به خیراتئیک - ده سستیکی
 راداشت: "بیه تهو ژووره..."

ماموستام برده ژووری دایکم. دایکم گوتی: "رؤلّه، بلئ شاهو و وه سمایش بین...
 نه بالئن به لکوو خوا ره حمیک بکا!"

شاهو و وه سمان چوون. به هاتنی ماموستا بیده نگییه ک به سه ر ماله که دا هات،
 ماموستا له ژوور سه ری داده تاملئ، قورئانی له ژیر عه باکهی ده ره یینا،
 ماچی کرد... و کردیه وه... و دهستی پی کرد: "یس، والقرآن الحکیم. انک لمن المرسلین، علی
 صراط مستقیم. تنزیل العزیز الرحیم... لتندر قوماً ما انذر أبائهم فهم غافلون."

ئیدی له هیچ جییه کی ماله که جگه له دهنگی قورئان ده نگی نه بوو. شاهو و وه سمان
 له بن جی و یانه که دانیشتیوون و ده گریان. دایکم منداله کهی رووت کرد بووه، و له سه ر
 دهستی دانا بوو... به شاهو و وه سمان و خوشکه کانی گوت: "رؤلّه، هه رچی گوتم ئیوه
 به سپایی دو پاتی بکه نه وه...!" منداله کهی بلند کرد و روی کرده ئاسمان: "خوایه ره حمیک

بەم منداڵە بەکە بۆ خاتری محمد و ئالی محمد...!" براکان و خوشکەکان گوتیانەوه: "بۆ خاتری محمد و ئالی محمد!" دایکم گوتی: "رۆڵە، دەستەکانیشتان بۆ دوعا بەرز کەنەوه...". پاشان: "گوناحە...". هەمووان گوتیانەوه: "گوناحە!" دایکم منداڵە کە یەکەم جار راوەشاندو بەرهو ئاسمان رایگرت کە خوا باشتی بێنێ و رەحم بەرووتی و لێقه و ماوی بیه کە ی بکا - منداڵە کە قزقز پیکەنی. (دواتر زۆر جار میچی نیشان دەداو "ئێ ئێ" ی دەکرد و لە دایکمی دەویست کە لەسەر دەست رایگری و هەلێهاوی و بیگریتهوه!" مامۆستا یاسینی دەخویند... دەنگی لێ هەلێنابوو... "و جعلنا من بین ایدیهم سداً ومن خلفهم سداً فأغشیناهم فهم لا یبصرون" دایکیشم دەیگوت: "خوایە بۆخۆت دە ی بینی!" منداڵە کە پێشانی خوا دەدا، و باسی بیکەسی بیه کە ی بۆ دەکرد، باسی بەدبەختی بیه کە ی و ئاوارەیی دایکە کە ی دەکرد... "منداڵینە دووپاتی کەنەوه، بلین: "خوایە بۆخۆت رەحم بەکە...". "ئێوه نەبالتن." منداڵەکان دووپاتیان کردەوه: "خوایە بۆخۆت رەحم بەکە...". "غەرین، بیکەسن" - "غەرین، بیکەسن." - "کەسی بێ کەسان ئەتۆی!" - "کەسی بێ کەسان ئەتۆی!"... "رەحم بەم دایک و کورە بیکەسه بەکە بۆ خاتری محمد و ئالی محمد!" منداڵەکان دووپاتیان کردەوه "بۆ خاتری محمد و ئالی محمد!..."

ماوەیه ک پیچوو... مامۆستا هەروا یاسینی دەخویند و دایکم هەروا بۆ خۆی روون دەکردهوه و باسی بیکەسی دایک و کورە کە و غەریبی و ئاوارەیی و دەره به دهری و بێ مال و حال و جیحیلی دایکە کە ی دەکرد و خوشکەکان و براکانیش دەگریان و قسه کانی دایکیان دەگوتەوه. منداڵە کە قزقز پیکەنی - ئەمنیش دەگریام... پەریشان بووم... دەمه ویست بچمه لای باجم. لە لایە ک غوربەتیم هەستابوو و دەگریام، لە لایە ک دیکەش لە پیکەنی منداڵە کە را پیکەنینم دەهات... ئاورم دایه وه کە برۆم... بەلام...

بەلام لە گەل دیمەنیکی سەیر بەره وروو بووم: دیمەنە کە وە ک خەونیکی ئالۆز دەچوو... لە نیو شپیانە ی دەرگادا شۆفیرە کە لە پشتەوه راوەستابوو، و پیاویکی کە ئە گەتی بە دیمەن و جوان چاکیشی لە پەنا بوو... هەردووکیان رەنگیان پەریبوو... ویستم بچم بە باجم بلیم - چۆن بوو باجم پێی نەزانیبوو!... تەماشای ئەم بەرم کرد، دیتیم بابیشم لە تەنیشتیان راوەستاوه، دەسه سەرە کە ی بۆ چاوی بردوه... وە ک چەوه ندهر سوور هەل گەراوه.

لە جیی خۆم رەق بووم. براکان دووپاتیان کردەوه: "بۆ خاتری محمد و آل محمد..." و دایکم زیراندى... "بۆ خاتری محمد و آل محمد!"
 باجم گوتی: "فاتم!..."

دایکم دەستی شل بوون، خوشکم مندالە کە ی لێ وەرگرت. دایکم وەك لەخەوینیکی بەترس راچە نیبێ تاویك وەك گێژان تەماشای دەورو بەری کرد. پاشان لەقەلافەتی بابمە وە رامما، وەك کاریکی ناشیرنی کردبێ، بە شەرمە وەو بێ ئەو ی رووی لە کەسیکی تایبەتی بێ گوتی: "دوعامان دە کرد!..."

با م گوتی: "فکر م پەرت بوو... دەبوو خە بەرت پێ بەدم، هۆشم لێ نەبوو..."
مامۆستا قورئانە کە ی تەواو کرد: "صدق الله العظيم" و قورئانە کە ی پیکە وەناو ماچی کرد... با م گوتی: "جەنابی دوکتۆر، وەزە کە ی ئەو یە کە دە ی بینێ!..."
ئای، کە وایە ئە مە دوکتۆر بوو! هەموومان شادەو ئیمانیکێ بە هە قمان هیئا - ئە روخساری هەمووان دیار بوو. هاتنی پزیشک هەمیشە ئەو هومیدو دلخۆشی یە ی لە گە ئە. وەختیک پزیشک دیتە مایک خاوەن نەخۆش پێی وایە تازە مردن پێی ناویرێ و بە هیواو هومیدەو چار دە بریتە مل بە ملە ی وی و مردن.

دوکتۆر گوتی: "بێ زەحمەت ژوورە کە تۆزیک چۆل کەن!"
با م گوتی: "مامۆستا، جەنابت بچیتە دیوە خانێ - ئە منیش ئیستا دیمە خزمەت..."
مامۆستا گوتی کە لە سەر ئیزنی با م دەروا... و رویشت. براکانیش چوونە دیوە خانێ، خوشکە کانیش مندالە کە یان هەل گرت و چوونە ژوورە کە ی کاک رەشید.

دوکتۆر بە هرا ندی گوت: "بێ زەحمەت کیفە کە م بۆ بینە... و چووە نیزیکی جیی دادە نامین. لە پەنا جییە کە ی ئە ژنۆ ی دادا، لولە یە کی وەر شەری زۆر باریکی لە کیفە کە ی دەر هیئا، سەری لولە کە ی کردەو، میلە یە کی شووشە یی پلە بە ندی کراوی لێ دەر هیئا" میلە کە ی دووسی جار وەك بیەوی ئە عەرزیی دا و بێشکی ئی راوە شانندو لە بن هەنگلی دادە نامینی ناو باسکی بە سەردا نوشتان دەو... (با م دە ی گوت ئە مە "میزان الخارە" یە " دوکتۆر بۆخۆ ی دە ی گوت تەرمو مویتر...") تاویک پێ چوو، تەماشای سەعاتی کرد، پاشان لولە کە ی لە بن باخە لێ دەر هیئا، لێ ی ورد بۆ وەو گوتی: "بە لێ...!"

پاشان جومگە ی دەستی دادە نامینی گرت، و دیسان چە ند لە حەزە یە ک تەماشای سەعاتە کە ی کرد... ئە مجار لە کیفە کە ی "زەرە بین" ی دەرینا... هەموومان زیاتر خۆش حال بووین: بیستبوومان دوکتۆران زەرە بینیان هە یە و دل و ریخۆ لە و جەرگ و هە موو جییە کی نە خۆشی پێ دە بینن... هەردوو گیرە ی زەرە بینە کە ی بە گو ی یە وە نان، لێفە ی لە سەر سنگی نە خۆشە کە لادا، بەرۆکی کراسە کە ی کردەو وە زەرە بینە کە ی لە سەر سنگی دانا... ئە و لا، ئە ملا... و دووبارە ئە و لا... وەك قسە لە گە ل خۆ ی بکا، گوتی: "باشە!" دوا یە

زهره‌بینه‌که‌ی هینایه خوار بۆ زگی... دیسان هیندیک ئەملاوئەولای پئ کردو دوباره گوتی: "باشه!"

زهره‌بینه‌که‌ی کۆکرده‌وه‌و له‌ کیفه‌که‌ی هاویشه‌وه‌و ده‌زگایه‌کی دیکه‌ی ده‌رهینا، وه‌ک بازیه‌ند که "سه‌عات" یشی هه‌بوو، و شتیکی وه‌ک شه‌مامه‌ی پلاستیکی پێوه‌هه‌لاوه‌سرا بوو. قۆلی کراسی داده‌ئامینی هه‌ل دایه‌وه. بازیه‌نده‌که‌ی به‌ست و له‌ باسکی داده‌ئامینی قایم کرد. به‌ ده‌ستیک جومگه‌ی ده‌ستی داده‌ئامینی‌گرت و به‌ ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی چه‌ندجاری شه‌مامه‌که‌ی ریک گۆشی... بازیه‌ند بای‌کرد... دوايه‌ پێچی شه‌مامه‌که‌ی کرده‌وه‌و بازیه‌نده‌که‌ی به‌تال بوو، و دووباره "سه‌عات" ه‌که‌ وه‌کار که‌وت. دوايه‌ش دووباره شه‌مامه‌که‌ی ریک گۆشی، چه‌ندجار سه‌عاتی زهره‌بینه‌که‌ی له‌سه‌ر قولاپی قۆلی داده‌ئامین داناو به‌ دایکمی‌گوت: "بئ‌زه‌حمه‌ت ئەمه‌ راگره، نه‌بزوی..."

چه‌ندجار شه‌مامه‌که‌ی ریک گۆشی، دیسان پێچه‌که‌ی سووران‌دو ته‌ماشای "سه‌عات" ه‌که‌ی کرد... کیسه‌که‌ی فسه‌یه‌کی لئ‌هات و به‌تال بۆه... دووباره گوتی: "باش!"

لیفه‌ی به‌سه‌ر سنگی داده‌ئامین هه‌ل کیشایه‌وه‌و هه‌ستا، و له‌ کاک ه‌ران‌دی پرسی: "ناردت که‌ل وپه‌له‌که‌ بئ‌ن؟"

کاک ه‌راند گوتی: "به‌ئێ، هه‌رئه‌وده‌م پئم گوتن... ئە‌گه‌ر چووبن."

بام گوتی: "ره‌حیم و حوسین چوون."

دوکتۆر به‌ بامی گوت: "جاری باشه - ته‌وژمی خوینی باشه - تاشی زۆر له‌سه‌رئ نیه... گپوگرفتیک تاییه‌تی نیه، جگه‌ له‌ نه‌خۆشی... نه‌ختیک چاری له‌ ده‌ورو به‌ر کرد: "هه‌وای ژووره‌که‌ی زۆر خه‌راپه، که‌لئینیک بده‌نه‌ په‌نجه‌ره‌ با هه‌وایه‌که‌ بگۆرئ - ژووره‌که‌ش نابئ هینده‌ گه‌رم بئ... دوايه "ئاغا، ریکام ده‌ده‌ن چاویک له‌ ژووره‌کان بکه‌م؟ به‌لکوو ژوریک باشتر له‌مه‌ هه‌بئ..."

بام گوتی: "دیاره... مال مائی خۆتانه، ئاغا... به‌ئێ، حه‌تمه‌ن." و گوتی چرایه‌ک هه‌ل گرن بۆ ته‌وه‌ی جه‌نابی دوکتۆر چاو له‌ژووره‌کان بکا. دوکتۆر ژووره‌کانی دیت - ژووری براکانی پئ باش بوو... بریار درا براه‌یه‌کان جاری بچنه‌ ژووره‌که‌ی کاک مارق.

دوکتۆر گوتی: "باشه، جاری هه‌ تا که‌ل وپه‌له‌که‌مان ده‌گاتئ کارپکمان نیه... له‌ کوئ ده‌توانم ده‌ستان بشۆم؟"

چوینه‌وه‌ دیوه‌خانئ، ته‌شت و مه‌سینه‌یان هینان، و دوکتۆر ده‌ستی شوتنه‌وه‌و دانیشتن... بام بۆ عوزره‌هینانه‌وه‌ گوتی: "جه‌نابی دوکتۆر، لۆمه‌مان مه‌که‌ن... نه‌خوینه‌وارین... راستییه‌که‌ی چیتان لئ‌ بشارمه‌وه‌ ده‌ستمان له‌ هه‌موو جیه‌که‌

برابوو... ئەوەمان پێ ماپوو کە دیتان... "پێکەنینیکی تالی کرد" ئەم جۆرە وەختانە
دووا دەکەن. دایکان مندالی چوو کە لە روت دەکەن وەو بە خوای نیشان دەدەن، تا رحم بە
دایکی بکا... چ بکەن فەقیرانە! ئەو کە دیتان مندالە کە یان لەسەر دەست دانابوو، و
هەلداو پێدایان پێ دەکرد، بۆ ئەمە بوو... بەو هیواوە کە خوا باشتی ببینی و بەزەیی پێی
دایتەو... و رحم بە دایکی بکا... بەهەر حال ببوو... خەجالەتین..."

دوکتۆر غوربەتیی هەستا، گوتی: "بە پێچەوانە، ئاغا، بەراستی تێمە خەجالەتین!...
ئەم تێ ماوم، نازام بلێم چی... ئاغا، ئەمە ئەوپەری خۆشەویستیە - ئەوپەری لوتفە -
باوەر بفرموی ئەم بە دیتنی ئەو دیمەنە راتلە کام - ئەمە ئەوپەری لوتفە! ئێوە ئەوپەری
خۆشەویستیان نیشان دا... خانمە کەتان ئەوپەری خۆشەویستی نیشان دا... ئەم هەر
لەو کاتەو ریزیکی زۆرم دەرھەق بە خانمەتان پەیدا کردووە - باوەر فرموی ئەو هەستە
بەرامبەر بەو پەیدام کردووە راست ئەو هەستە بەرامبەر بەدایکم بوومە... ئاغا،
ئەم ئەم مائە هەست بەغەریبی ناکەم..."

با م گوتی: "سەروماڵ پێشکەشە، مائی خۆتانە."
دوکتۆر لەدریژە قسەکانی دا گوتی: "ئەو هەموو لوتفە... ئەو هەموو
گەورەییە... بەراستی نازام چ عەرز بکەم... و ئێوە ئەوپەری گەورەیتان نواندووە...!"
چاوی پر بیون لە فرمیسک!

بەلام ئاغا دوکتۆر دڵخۆشیە کمان بەدیە... شتیک بفرموو... هەتا ئیستا هیچت
نەفرموو... ئیشە لالا ئومید هەیه؟ مندالە کان چاوەروان... نیگەرانی - چاوت لێیە لە
پشت دەرگا راوەستاون... بۆ ئەوەی جەنابت شتیک بفرموی... تا ئیستا هیچت
نەفرموو! "دەنگی با م گر بوو، گۆراپوو، تا ئیستا قەتم وا نەدیوو.

دوکتۆر گوتی: "نا، خەیاڵتان تەخت بێ... شوکور جیحیڵە - وەزعی دڵ و تەوژمی
خوینی باشە - تاشی لەسەری نیە... ئەوەندە پێوەندی بەزانستی منەو هەیه
مەترسیە کە هەر شەهێ لێ ناکا - ئەوی دیکەشی بە دەست خواہ..."

با م پێکەنینیکی گریانایی کردو گوتی: "هەستە، رۆلە، مزگینیی بە دایکت و
مندالە کان بە - بلێ ئاغا دوکتۆر دەرھەق مەترسی نیە...!" و دەسەسەرە کە بۆ
چاوی برد و چەند لەحزە رای گرت. پاشان فرمیسکی سەری، بە پێکەنینەو
گوتی: "دەبووری، کاک دوکتۆر، پیری و هەزار عەیب... پیر پێکەنینی گریانیی دەگەلە.
پیاو کە پیر بوو دلیشی ناسک دەبێ، هەرچەند دەلێن دڵ ناسک پێستیان ئەستوو... خوا

دهوامی عدمرت بدا، جهنابی دوکتور، باریکی گرانته له سهر دلمان ههلا گرت...!" به شاهوی گوت: "کورم، بللی با منداله که بیئن - ئەم دوانیوه‌پۆیه نەم دیوه."

شاهۆ، چوو، و هاتهوه، داده مه‌نیج منداله‌که‌ی هینا، به‌سپایی له‌بهر ده‌رگای داناو رویشته، منداله‌که‌ی بێ‌ته‌وه‌ی گوی بداته میوانه‌کان، یان ره‌نگه‌ له‌بهر ئه‌وه‌ی میوانه‌کان له‌وی بوون، خیراخیرا به‌گاگۆلکه‌ هات و خوی هاویشته سهر کۆشی باجم. دوکتور و هراوند پێ‌که‌نین. منداله‌که‌ له‌پیش دا توژیک چاوی لێ‌کردن. دوايه سهری له‌بن سه‌لته‌که‌ی باجم دا شارده‌وه و هه‌روا که به‌دزی‌یه‌ره‌ چاری له‌وان ده‌کرد خه‌ریکی گیرفانی سه‌لته‌که‌ش بوو... نوقله‌که‌ی ده‌ره‌یناو به‌پیکه‌نینه‌وه به‌باجمی نیشان دا...

باجم گوتی: "ئێ... ریوی... ئەمه‌ له‌ کوی را هات! بخۆ بزانه‌ خۆشه‌!... نا... بیده به‌بابه‌!" ریوی خیرا نوقله‌که‌ی خسته‌ ده‌میوه‌وه‌ دووباره‌ پێ‌که‌نی. باجم ده‌ستیکی به‌سه‌روگۆیلاکی دا هینا: "به‌لێ، ئاغای دوکتور، ئیستا هه‌موو دلخۆشیی مائی ئەم منداله‌یه... ئاغای دوکتور چت لێ‌وه‌شارم نیگه‌راجم - ده‌ترسم خوانه‌کرده‌ ئەم جووجیله‌یه‌ش تووش بێ..."

دوکتور گوتی: "نا، نیگه‌ران مه‌به‌... دیاره‌ ده‌بێ وریا بین... ئیستا با که‌ل و په‌له‌که‌ بیئن... فکریک بۆ ئەم کاکه‌ جووجیله‌یه‌ش ده‌که‌ینه‌وه..."

شێومان خواردبوو که‌ ره‌حیم و حوسین هاتنه‌وه، و شتوومه‌که‌ که‌یان هینا. له‌ نیو که‌لو په‌له‌که‌دا دوو ته‌ختی سه‌فه‌ری هه‌بوون له‌گه‌ڵ دۆشه‌کیکی ته‌نک و دوو په‌توو و بالنجیک که‌ تاییه‌تی دوکتور بوون. ته‌خته‌که‌ی دیکه‌شی بۆ داده‌ئامینێ هینابوو. دوکتور له‌پیش دا جله‌کانیی گۆپی، لیباسی ئیسپراحتی کرده‌ به‌رو دوايه‌ داواي ئاو و ته‌شتی کرد. ده‌رمانیکی هینابوو له‌ ئاوی کرد. پێشان ته‌ختی ژووری براکانی، که‌ ئیستا بسوو به‌ژووری داده‌ئامین - به‌و ده‌رمانه‌ رشاند - ئەه‌ی که‌ بۆگه‌نیکی ناخۆشی لێ‌ده‌هات. بنیاده‌م دل و هه‌ناوی له‌ ژێللا ده‌هاتن! پاشان ته‌خته‌که‌ی لیک کرده‌وه، و گوتی نوینه‌کانی داده‌ئامینیی بۆ بیئن... شاهۆ لینگێ داو نوینه‌کانی هینان. دوکتور گوتی: "مه‌لافه‌تان نیه‌؟" باجم ته‌ماشایه‌کی هراندی کرد: "مه‌لافه‌ چیه‌؟" هراوند مه‌لافه‌ی په‌تووکه‌ی دوکتوری نیشان دا... "نا، نیمانه‌!... هه‌ر ده‌بێ هومایی بێ؟ لیسه‌ ره‌نگه‌ خام یان جاو ده‌ست که‌وی... به‌لام پیم وا نیه‌ هومایی په‌یدا بێ..."

دوکتور گوتی: "خامیش عه‌یبی نیه‌."

باجم ناردی له‌مائی حه‌مه‌ فه‌ره‌ج نیو توپ خام هه‌بوو، هینایان، و دوکتور دانیشته، به‌مه‌قه‌ست مه‌لافه‌ی بری - چه‌ند ده‌زی‌یه‌ فه‌ره‌نگیی له‌ کیفه‌که‌ی ده‌ره‌ینان و مه‌لافه‌که‌ی

ساز کرد ... و گوتی: "باشه، ئەمەش مەلافە...! ئیستا بچین نەخۆشە که بینین... لە گەڵ
 ھراندا چون و دادەتەمینیان ھینا و لەسەر تەختە که درێژیان کرد، و لیفەیان بەسەر ھەڵ
 کیشا. دواپە دوکتۆر داوای بزمازی کرد. بزمازیان بۆ ھینا، لە پەنا سەری تەختە که
 بزمازیکی لە دیواری دا... کیسە یەکی پر لە دەرمانی پیۆ ھەڵ واسی. بنی کیسە که
 لوولە یەکی نایلۆنی پیۆ بوو، ئاخری لوولە کهش دەرزێیەکی پیۆ بوو. دەرزێیەکی لە
 باسکی دادەتەمین رۆکرد، و بە چەسپ لە باسکی قایم کرد. پیچی سەرەوێ لوولە کە
 کردەوێ دەرمانە که دۆپ دۆپ چووە لە شێوە!

ھەموومان خۆشحاڵ بووین. بام رەنگ ورووی کرایەو... ماشە ئالا لە قودرەتی خوای!
 دوکتۆر گوتی: "ئیستا کافوریکیشی لێ دەدەین... دواپە بەخۆمان رادەگەین... " بە
 باجی گوت: "گەرماي ژوورە که ھەر ئاوا بی باشە... ئەمشەو کە سیشی لە لا نەبی قەیدی
 نیە، ئەمن بۆخۆم لەو ژوورە تەنیشتم، سەری دەدەم..."

بام گوتی: "بەتەنی نەبی باشترە... دایکی دلی تاقەت ناگرێ، ئەو لەلای
 دەبی... " دوکتۆر پێ کەنی، گوتی: "باشە، دایکی با لەلای بی... گۆم رەنگە بەبۆنی
 دەرمانە که نارەحەت بی... ئیستا که نارەحەت نابێ، با لەلای بی." داوای شەمچە
 کرد... شەمچەم بۆ ھینا "قوتوویەکی چووکە ئەی لە سندرۆق دەرھینا، لەشوشە یە
 نەختیک دەرمانی تی کرد، و شەمچە پیۆ نا... گریکی شین لە قوتووە که ھەڵستا.
 دەفریکێ چووکە ئەشی دەرینا، داوای ئاری کرد، ئاوە کە لە دەفرە که کرد و دەرزێ
 سرونگە کە لە دەفرە که ھاویشت و بە گازیکی چووکە لە دەفرە کە ھەڵ گرت و لەسەر
 گری چرایە که رای گرت - بەو قوتووی دە گوت چرا - دەفرە کە دووسی جار بەو گازە
 چکۆلە لەسەر چرایە که گێراو بە قودرەتی خوای ھەر لەویە دوو دەقیقە یەدا ئاوە که وە کۆل
 ھات. وەختیک باش وە کۆل ھات دەفرە کە لە عەرزێ دانا. ھەر بەو گازە چکۆلە
 دەرزێیە کە لەسەر جی دەرزێیە که قایم کرد. دواپە شوشە یەکی چووکە ئەی لە
 کیفە کە دەرینا، بە مشاریکێ زۆر چووکە ئە سەرە کە بریەو ھەر بەو مشارە لەسەری
 شوشە کە دا. سەری شوشە که تلیپە یەکی لێ ھات و پەری "دەرزێیە کە لە شوشە که
 را کردو دەرمانی نیو شوشە کە ھەڵ کیشا و ھەروا که نووکی دەرزێیە کە بەرەو ژوور
 را گرتبوو، بە کاک ھراندا گوت کە سەری شوشە یەکی دیکە ی بۆ بکاتەوہ که دەرمانیکێ
 شلی تێدا بوو، ھەر ئەو دەرمانە که "چرا" یە کە پی ھەڵ کردبوو، لە بەستە یە کە لۆکە
 نەختیک لۆکە دەر کیشا و چۆ لای دادەتەمین. قۆلێ ھەڵ مائی، دایکم قۆلە کە رای گرت،
 دوکتۆر ئەو لۆکە یە که دەرمانە شلە کە لێ دا بوو، بە باسکی دا ھینا، و دەرزێیە کە

له پیستی قۆللی راکرد... پاشان دهری هیئایه وه... چهند جار لۆکه کهی به شوینی نووکی دهرزی به که دا هینا!

ئیسنا ئیمه راوه ستا بووین، دت گوت خهون دهیین!

دوکتۆر دهرزی و جی دهرزی به کهی لیک کردنه وه له دهفره کهی هاویشتنه وه، و گوتی: "باشه، نه مهش ته!" رووی کرده باهم گوتی: "ئیسنا کاریکمان نیه... به راست ناغای..."

باهم گوتی: "ناوم رۆسته مییه، به زاراوهی ته م رۆژانه... به زاراوهی خوولاتی ناوم شیرۆیه. حه ته من کاک هراند عهرزی کردوی..."

دوکتۆر گوتی: "ته منیش ناوم ئاوانسیانه، ئارتووش ئاوانسیان... به راست ناغای رۆسته می، له بیرم چوو بپرسم - جله کانی ته و پیاوه تان چ لئ کردوون؟"
"کام پیاو کاک ئارتووش؟"
"ته وهی مرد."

"پیم وایه ههر ماون - دایان ناون بیان دهن به موسته هه قیک..."
"نا، به فرموو دهستیان لئ نه دهن - له بیرتان بی سبه ینی به یانی ته وانیش بسوتین."
ته وشوه دهرمانی به هه موو ژوره کان کرد - ژووری نۆکه ر و قهره واشه کانیش - و ماله که پر بوو له بۆنی دهرمان... وه سبه ینیش را ده بوو لیباسی هه مووان بکوئین.
دوکتۆر گوتی: "دهفر هه یه بۆ کولاندن؟"

باهم گوتی: "دهفری چۆن؟"
"دهفریک که بکری لیباسی تیدا بکوئینی... ته نه کهی نه وتیش بی، باشه، ههر له و ته نه که نه وتانه..."
"به لئ، ده بی هه مان بی... برۆ له دایکت بپرسه..."
"هه مانه."

دوکتۆر گوتی: "ته دی ئوتوو؟"
"نه خهیر، نیمانه... فه قیره ئامین چهند جاری پئ گوتین - به لام ئیمه خستمانه پشت گوی..."

دوکتۆر چاوکی له هراند کرد، هراند دهفته ره کهی دهرهینا له لای خۆی نووسی.
دوکتۆر گوتی: "ئیسنا کاری ته مشه ومان ته واوه - هه تا سبه ینی... رهنگه شتیکم وه بیر بیته وه... سیرۆمت له بیر نه چی - واکسیینه کانیش... بۆ "گارگین" ده نووسم."

كاك هرانڊ شووشه و مه مكه فهره نگییشی هیئابوون - سی ژیر کراسی گهرم و باشیشی
 بۆ من و براكان هیئابوون. ئیدی له هیچمان كه م نه بوو.
 باجم گوتی: "كاك دوكتور، ئیستا سبه ینی كه بزنان دوكتور هاتوه، ئیدی ئیسراحتت
 پێ نایه ئن - هه موو نه خووشن، یهك زگی دیشی، یهك لاقی، یه كیتك تای هه یه، یهك
 زهردویی گرتوه... ئیدی نایه ئن بجه سییه وه - فکریكیش بۆ ئه مانه بکه وه..."
 دوكتور گوتی: "به ریکه وت فکرم بۆ کردۆته وه، دهنوسم له و دهرمانه گشتی یانه م بۆ
 بنیڤن - قهیدی نیه."
 دوكتور پیش نوستنیش داده ئامینی به زه پهبین و شه مامه و میزان الخراخه فه حس
 (معاینه) کرد. دایکم به باجم گوت: "ماشه ئالا له قودرتهی خوی، به م دهرمانه رهنگ و
 روی به ته واری کرایه وه... ئه ی خوا ده ست ده عومرت بگری لاه... خه ریک بوو شییت
 بم!"
 ئه و شه وه باجم به چاکی خه وت... كاك هرانڊ به یانی زوو رویشته، دوكتور مایه وه.

KKK

جله کانی هه مووانمان کولاندوون، لیباسه کانی سالتحمان سووتاندوون،
 ئاوده ستخانه کامان به دهرمان رشاندوون - له سهه راسپاردهی دوکتور بام به نیازه له مه و دوا
 هه وتوی جارنیک بلن قسلایان پی بکن و رژی دوسی جار چند سه تل ئایان پی داکن،
 تا میس ومه گهز که متر کۆینه وه، هه رچهند ئیستا سه رمایه و میس ومه گهز نیه. دایکم
 هه میسه ده لئ: "خوا به ره که ت باوئته عومری ئەم کچه وه!" پیشت ئاوده ستمان نه بوو،
 ئاوده ستیش داهینانی داده نامین بوو، که بام سه رافه تیی ئەم کاره ی وه ته ستۆ گرت. ئیستا
 ماله که دوو ئاوده ستی هه بوون... له هه وشه ی گه وه بۆ پیاوان، له هه وشه ی چوکه بۆ
 ژنان... "دهک خوا ده ست به عه مرته وه بگری رۆله!"

کاک هراند هاتۆته وه و دنیا یه ک ده واو دهرمانی له گه ل خۆی هیناوه. هه موومان
 نه خۆشین... دوکتور واکسینی له هه مووان داوه. ده ستیکمان له کار که وتوه و چه ندیش
 دیشی! بام به گالته ده لئ: "کاک تارتوش، کچه که م چاک نه بووه، هیچ، خۆشانته نه خۆش
 کرد... ئەمه چ بوو؟"

دوکتور پی ده که نی، ده لئ: "راستی یه که ی، تاغا، زۆر پیویست نه بوو... به لام باشه،
 ههروهک فهرمووت، ئەمه مندا ل بوو... پاشان ئەندامانی بنه ماله بوون... هه رچۆنی بی،
 زه ره ری نیه... ئەم یه ک دوورۆزه ئازار بچیژن باشتره له وه ی خوانه کرده تووش بن -
 نه خۆشی یه کی پیسه!"

"به لام دوکتور، مندا له که به ته واوی له گه لت بوته دوژمن" هه ز ناکا هه ر چاری پیست
 بکه وی..."

دوکتور پی که نی: "به لئ، ده زانم، هه زم نه ده کرد تی بگا، به لام تی گه یشت. ئەگه ر له
 بیرت بی له پشته وه را دهرزی یه که م لی دا که نه م بین، و هه ر که لی شم دا رۆیشتم بۆ
 ئەوه ی چاری پیم نه که وی - به لام قومار بازه پییزانی. مندا لئیکه به هۆشه. پیتش بینیم
 ده کرد، هه ربۆیه ش به هراند م گوت چو کلیاتم بۆ بین... به لکوو به زه بری به رتیل ناشتی
 بکه مه وه!... له وه دا په پیره وی له سیاسه تی مسته فا که مال و دوستانی دیکه ده که یین!"

"زهمته ناشت بیتته وه. ماشه لالا مندالئیکی به هۆشه! نه خهیر، قهوم و قیله که ی خۆمان شعوری ئەم منداله، یان هیچ مندالئیکیان نیه - مندال ساکاره، به پیتی ههستی سروشتیی خۆی رهفتار دهکا. ئەمانه به حیساب و کیتاب کار دهکهن، ئەویش حیساب و کیتابیکی بهرچاوتهنگانه و خۆپهروستهانه. دهزانن براکانیانی کوشتوه، بابیانی کوشتوه، خۆیانی دوور خستۆته وه، که چی دیسان چو کلیاته که وهرده گرن و دوعا بۆ عومر و مائی دهکهن و "غازی، غازی" لێ دهگرنه وه! ئەمن زۆر جار له دلی خۆم دا ده لیم خویسه، استغفرالله بیکار بووی، حیکمه تییکی تیدا بسو که ئەم جروجانه وهرهت دروست کرد - ئیستا مستهفا که ماڵ یان چهنگیزخان، یان فلان سولتان یان ئەنهر پاشا... فکر دهکه مه وهو فکر دهکه مه وه. ده بینم می شووله، جروجانه وه، هه موو گیانله بهرانی سروشت هه رکامه له جیی خۆی به سووده. ئەتۆ رهنگه هیچ وهختیک له جیهک ته نیا و بی هه او ده م نه بووی... ئەمن به سهرم هاتوه. له وجۆره جیانه وه ئەو جۆره وهختانه دهنگی می شووله یان جیرچیره وره ده دا به بنیاده م، پیاو هه ست ده کا که زیندوویه، ته نیا نیه. به هه رحال ئەمانه جۆره جموولیک ده ده ن به سروشت..."

دوکتۆر گوتی: "به لێ، بیکومان... کهسانی وهک ئەو باش چاوه شه و مستهفا که مائیش رۆژیک ده بنه هیزیک به سوود. به لام کهنگی؟ به داخوه به سوود بوونی ئەو جۆره که سانه وهختیکه که چووبنه بن گل، وهختیکه که سروشت به ده نیان ده کوتی و دهرخواردی ره که گیایانی ده دا... ئەو ده مه یه که خاوین ده بنه وه و ده بن به هیز و توانایهک که خۆراک ده دا به گیاکان..."

بام گوتی: "عه بیی کاره که له وه دایه که پیاو ئەو گیایه نانس" ئەمن یه که بارئ خۆم ته گهر ناسیبام فرسه قهری به کیش به په نای دا نه ده رپویشتم... خه لکیکی چه په لن ئاغا، پیاو کوژی کاریکی پیسه!"
"به لێ ئیدی، سروشت ئەمه یه..."

بام پرسی داخوا خاسیه تی ئەم ده رزیسه چیه، مه به سستی واکسینه که بوو. دوکتۆر گوتی: "ئه مه شکلکی سووکی نه خوشییه که یه، ده خریتته نیو له ش، و به ره ره کانی له ش وه کار ده خاو چونکه بۆخۆی لاوازه له به رامبه ر به ره ره کانی له ش دا تی ده شکێ و له ش ئاماده ده بێ که له گه ل نه خوشییه که خوشی به ره ره کانی بکا. یانی له شی بنیاده م فی ر ده بی چۆن له گه ل ئەم نه خوشییه به شه ر بی... ئیستا جه نابیشت تووش بووی، به لام به

شېنويه كى سووك... ئەو تاو لەرزەى ھەتە بەر بەرە كانیى لەشە... دوايە تايە كە دەپراو
لەش سەر دە كەوئى و ئیدی ئیستا ئەتۆ ئامادەى... بە ھەر حال دوسى مانگىك مەترسیت
لەسەر نیە - ئەمسال ھەتا ئاخىر زستان خەيالت تەختە."

بام گوتى: "سەیرە... ھىچ نەم دەزانی - كەوابى ئیستا ھەموومان وەك ئامینی تووش
بووین!"

"بەئى... دەكرى مردن بشكىنین... زۆر جار كەسك بۆ دىفاع لەخۆى لە بەرامبەر
مردنىك كە ھىرشى ھینارەو دەپەوئى لە بەینی بەرى بۆخۆى دەبى بە "مردن" و تەواوى
ھەولئى پزىشكان و چاوەدیرى پزىشكى ھەر ئەو یە كە ئەو كەسە بۆ بەجى گەياندى
ئەركە كە ئامادە بكەن - كە بۆخۆى ببیتە مردن بۆ ئەو مردنە كە ھاتۆتە سەرى... بەئى,
ئەم وەزە زۆر جار لەژيان دا دیتە پىش... ئیمە زۆر جار مردنمان تىك شكاندەو, بەلام
پىمان نەزانیو - ئەوئە بە ھىز بووین كە سەرنجمان نەداوئە تىك شكانى مردن - لە
سەر كەوتنە كە خۆشحال بووین, بەلام نەمان زانیو ئەم خۆشحالىیە, شادمانیى شكاندنى
مەرگ بوو..."

بام زۆر جار كە ئەو ديار نەبوو بەمنى دەگوت: "پيارىكى تىگە یشتوویە... باش گوى
بۆ قسە كانی بگرە - لاویكى تىگە یشتوویە. قسەى جى بناخە ناكە. ھەر قسە یە كى بۆ
بنیادەم دەرسىكە...!" زۆرىش رووخۆش وقسە خۆش و گالته چى بوو. ھەمیشە قاقای
پىكە نینی بلند بوو - زۆرىش خاكى و خۆمانە و بى فروفیشال بوو... بە یەك دوورۆژان
لە گەل بام بوونە دۆستى گیانى بە گیانى..."

بام لە نیوقسان دا گوتى كە دەپەوئى من بنیریتە خویندن و دوكتور ئەم فكرەى زۆر پى
باش بوو.

"بەئى, ئیستا بمانەوئى, نەمانەوئى دنیا گۆراو و رۆژ بەرۆژ زیاتر دەگۆرئى. عەشیرەت و
عەشیرەتگەرى و ئەو جۆرە شتانە وردە وردە لەبەین دەچن... پاشان جەنابت دوو كورى
عەشیرەتیت ھەن بەسە... ئەویان بنیرە بخوینئى... ژيان ئیدی گۆراو."

"بەئى, نیازم ھەبە ئیشە لالا بەھارى كە لە گەل ئامینی ھاتینە شارى لەوئى خانووى بۆ
بگرم... بخوینئى بزائم دەبیتە چى."

"چاك دەبى بخوینئى, ھىچ نەبى ئیدی لە گەل باش چاوەش و بە قەولى خۆتان
قولە نۆكەرە كانی كەمال پاشا پتوہ نابى."

ئەمنیش ھەر لە ئیستارە خۆم لە بەرگى دوكتورى دا دەدى و دەرزى و سورنگم
دەكولاندن و دەرزیم لى دەدان!

كاك هړاند ئوتووی هیڼاوه، دوکتور دهوره ئوتولیدانی داناوه - بایبشم له دهوره که دا به شداره: پیی داگرتبوو قهره واشه کانیش به شدار بن، به لام باجم گوتی نه وان کاری دیکه یان هیه. دوکتور گوتی قهیدی نیه، دوايه له خانسه کان فیتر دهن. گوتی چهند کراسی شوراویان هیڼان - له گهل مه جومعه یه ک. مه جومعه که ی ناوه ژوو کرده وه. دهوری یه کیشیان هیڼا، نه ویشی سهره وین کرد - ئوتووه که ی له سهر دانا... گوتی دیاره ئوتوو له سهر دهوری دانانین، جیی تایبته یی هیه و له سهر میزیش ئوتوو ده کهن... کراسه که ی له سهر مه جومعه که راخست... "باشه، ئیستا... قامکی ته پر کرد، له بنی ئوتووه که ی دا، چزه یه کی لی هات - ناماده بوو." نابی زور سوور بیته وه که پارچه که بسوتیڼی، نابی زوریش سارد بی که کاریکی پی نه کری... "به دهست که میک ئاوی له کراسه که پرژاند: "له مالان، عاده تن ژنان بۆ هم کاره له لوله یه کی پارچه یی که لک ودرده گرن که به تایبته یی بۆ نه وه دروستیان کرده. لوله که له قاپیک دا که نه ختیک ئاویان تی کرده ده خو سینن و به لباسه که ی دا دین... "دوايه دهستی پی کرد - ئوتووه که ی به هه موو جییه کی کراسه که دا هیڼا، به تایبته یی گنج و لونه کان..."

کاریکی ئاسان بوو، خاصیه تیکی دیکه شی نه وه بوو، نه و جلکه ی ئوتوو ده کرا نوی نوی ده بووه!

به راست له بیرم چوو نه وهش بلیم هه رچه ند دایکم وخوشکه کام زور نارحه ت بوون، دوکتور سهری داده نامینی هه ل پاچی. داده نامین پرچیکی درپژی هه بوون که وه ک کاره با ده بریسکانه وه. دایکم ده ی گوت نه وه نده جوان و درپژن پر به دل حه زیان لی ده کا - زور کچیکی دلپاکه... نه و به سته زمانه!

دوکتور گوتی: "هیچ نیه - به یه دو مانگان هه ل ده ده نه وه... "سه یر نه وه بوو سووتاندیشنی... دایکم ده یه ویست دوسی داویان راگری قبوولی نه کرد!

هړاند "ئودو کلون" ی هیڼابوو، که ئیمه نه مان دیوو... ئود کلون عه تر بوو... بوئی نارنجی لی ده هات، وه ک دایکم ده ی گوت. دایکم نارنجی دیوو، ده ی گوت جاریک بۆ بابی هاتبوو له و به ره وه - ئیزمیر - نه وان خواردبوویان - نه گه ر بزانی چ تام و مه زه یه کی هه بوو! شتی وای ده گوت، بنیاده م زاری پر ده بوو له ئاو - ترش، شیرن - ترش و شیرن - به لام چ ترش و شیرنیک - پیاو هه تا نه ی خوا نازانی! ده ی گوت ماوه یه ک تویکله که یان له گیرفانی کولینجه کانیان هاویشتبوو "هه رمه پرسه، چهندی بۆن خو ش بوو - راست وه ک هم عه تره ی دوکتور!"

دوكتور ئۆدوكلۆنە كەي لەژووری دادەئامینی دانا... لەپیش دا هیندیک لۆكەي هەل گرت، سەری شووشە كەي هەل پچری، لۆكە كەي لەسەر زاری شووشە كە داناو شووشە كەي سەرەونخوون كرد - وەختیک لۆكە كە باش خووسا قۆلی دادەئامینی هەل مائی و لۆكە كەي بە هەموو جی بە كی دەست و باسکی دا هیئا. كە لە دەست و باسکی بۆ بە دایكمی گوت، ئیستا یە كێك لە كچە كان دەبی ئاوا لە لاقی و هەموو جییە كی لەشی بدا... بەتایبەتی بن هەنگلی... ئەمە لە راستی دا هەم جۆرە شوتنیكە، هەم لەشی نەخۆش بۆن ناکا. بەلام چما خوشكە كان دەرەتانیان دەدا؟ دەهاتن و لە خۆیان دەدا... هەمووان بۆنی ئۆدوكلۆنیان لێ دەهات" تەنانەت منیشیان فیر كرد. رییویش بۆ عەتری لێ دەهات. دوكتور پیی زانیبوو، پی دەكەنی.

ئەم چەند رۆژە ئەو دەمانەي هەوا خۆش بوو دوكتور دەچۆ ئەوبەری چۆمی، میشە كەي پشتەوی ئاوەدانی و گەئییە كەي جنووبی ئاوی... دەگەرەو كەیفی دەكرد! كەیفی بە سروشتی جوانی دییە كە دەهات و پیی سەیر بوو كە بۆچی باج ئەو گوندە جوانەي هەییە پییراناگا، خەلك بۆ هیندە بی مەیل و بی حالن!

باج گوتی: "كاكە دوكتور - نایەلن - حالنیکیان بۆ خەلك نەهیشتو. ئەوبەری ئاواتی خەلك بۆتە ئەو كە بەهارو هارینان لەمەزرا دا ئارەق برێژن، لەگەل ئازەلە كانیان بن، و پاییزو زستانانیس لەبەر كورەخانە، یان لە بن دیواری مألە كانیان دانیشن و ئاوا پیر بن، و دوايە بمرن... ئەمەشیان پی رەوا نایینن! كاكە دوكتور، رەنگە پیت سەیر بی، ئەم خەلكە زۆر ئاسان دەمرن. جگە لەم ژیانەو ئەم دییە شتیك و جییە كیان نەدیو - رەنگە جەنابت باوە نەكەي، بەلام زۆر كەسی وا هەن كە لەم دئیەدا پیر بوون، بەلام تا ئیستا دوودی ئەولاتریان نەدیو... زۆر ئاسان دەمرن. دایكان ئەوپەری ئاواتیان ئەوویە ژن بۆ كورەكانیان بیینن و كچە كانیان بەمێرد بدن، و بمرن! پیرەژنان دەبیینی دوعای سەر زاریان ئەویە خوايە زووتر بچ بەو، زەلیلە مەكە، موحتاجی دەستی بووك و نەوێ كام مەكە! پییرەپیاوان جۆرێك باسی مردن دەكەن دەئیی بۆ فرۆشتنی ئازەلە كانیان دەچنە شاری! هەتا لاون سەرگەرمییە كەیان ئەویە كە رۆژانە وەختی مازوونچین یان دروینەو خەلەوخەرمان پاش كار كردن ماویەك بۆخۆیان هەل پەرن و گۆزانی بلین - ئەویش بی ئەوی بزنان بۆ - تەنیا لەبەر ئەوی جیئلن... و ئیوارانیس لەسەر بانێ مزگەوتی لە دەوری یەك كۆ بنبەو و قسە بكەن و پی بکەن - ئەویش بەهیچ. وەختیک پیریش بوون دیسان قوژنی مزگەوتی، یان بن دیوار. گەورەترین سەیران و خۆشیی ژنانیش ئەویە كە لە كانییە ژنان دانیشن قسان بكەن و لە دەستی مێرد و بووك و كور و زاوا كانیان سكالالا بكەن. بەو حالەش دەبیینی

بنیاده من - پیاوان ده یانه وئ بالادهستی خویان به شتیک و جینگایه ک نیشان بدن... به تاغا و عهسکه ر ناویرن, بهر دهنه گیانی ژنه کانیا و ناژه له بهسته زمانه کانیا. به قهستی کوشتن لییان ددهن - داخی دلئ خویان بهو فهقیرانه دهریژن. ژنان چهندی بته وئ فهقیرن, و تهنیا بوونه ورن که بهزه بییان به حیوانات و بیچووه کانیا دا دئ. ئەمن زۆر جار سه رنجم داوه... له بهر ههستی دایکایه تی زۆر ئاگایان له حیوانه کانیا ههیه.

"دوکتۆر, زۆرم ههول داوه هیچ نه بی ئەم پهین و چه په ئییه له تاوایی دوور بجه مه وه... نه کراوه نه م توانیوه. ده ئین "تاغا, بۆچی لای بهین... بۆچی, چما ههر تاوا عه بیی چیه?" ده بینم راست ده کهن, به داخه وه. زۆر جار ویستومه گول و گیایه ک بۆخۆم داچینم... زه وی زۆر, و تاو زۆر... نه ک نه م توانی بی... توانیومه, نه یان هیشته, نایه ئن. له پیش ئەم ماله - له بن ئەو دارگۆیزه هوز و فواره یه کم دروست کرد, باخچه یه کم نایه وه - ئیستاش شوینه واری ماوه... به لام چما هیشتیان! تاغا دوژمن له مالیت نائومی د بی, ئیخۆمان وئی بیگانه ژیا نیان لی تال کردین! ههتا داده نیشتهین سه روسه کوتی مواحیمان ده رده کوت... باشه, ماله - پیاو ناتوانی دهریان کا. "فه رموون... فه رموون!" باوه رکه کاک دوکتۆر, عه بیه پیاو باسی بکا, مریشک و فرووج له م تاوایی به دا - بهو گه وره بییه - په یدا نه ده بوو... تاغا, عهسکه ر, سوپایی له خزیه وه وه ری ده که وتن... بۆ کوئی ده چینه خزمه ت فلانه کهس. له "وان" وه جه نابی میرتالا وه ری ده که وت. ته شریفیان ده چیتته کوئی؟ مائی فلانه کهس... بیستویه تی جیه کی جوانه... به کورتی, کاک دوکتۆر, هه وزو فواره و گول چان دن بوونه به لای گیانمان. ئاخ تئ فکره, وه ختیک هه یه خزمه تی میوان ده که ی, خۆشت ده وئ, دۆستی تۆیه, وه ختی واشه ده بی خزمه تی که سینک بکه ی که بابتی کوشته, کهس و کارتئ کوشته, چیه؟ میوانه, بۆ ته وه ی کابرا له دلئ نه گری و خۆشت نه کوژی. رهنگه بیستبیتت هه ر له م ژووره - ئالی ره - هه ر ئەو میوانانه که با میان کوشته بوو دیسان "میوان" بوون و ده یانه ویست خۆشم بکوژن!... مائی ئەم حیوانه ئاوه دان بی که نه ی هیشته... جه نابی تازه نانی نیوه رۆی خوارد بوو..."

"به ئی بیستم - هه راند باسی کرد..."

"هه وزو فواره که م باس ده کرد... به کورتی, سه ره نجام ناچار بووم خه رام کرد, و ئەمجار هه ر ئەم ره عیه تانه پلاریان داویشتم. دوکتۆر, ئەمانه به ساویله که تئ مه گه, زۆر زی ره کن. پلاریان تئ ده گرتم: "تاغا, چۆن بو... ئەمسال گول و ریجانه ت نه چان دن... چاک ده بوونی!... وه ئلا حه یف بوو ئەو هه زه جوانه... ئاری فواره که ی گه زیک بلند ده بوو!" زه رده یه کیشیان بۆ ده کرد. ره زم نایه وه, هه ر له و پشته, له و رووبه رووه... به لام چما

هېشتيان! سواری فلان تاغا دههات، به ئهسپهوه وهنپوی ده کهوت... عهسکه دههات - عهسکه که ئیدی ههه خوا پپی دهویرئ... وهنپو رهزی ده کهوت - هیشووی لی ده کردهوه، به دلی نه بوو، یه کی دیکه لی ده کردهوه. به کورتی، ژیانیان له خه لک تال کردهوه... ئیستا نه مرین سبهو دووی نیزامی یانیش ده بینین... ئه وانیش جوره گرفتاری به کن... خو قازانجیکیان نیه... پاسگا! شهوی ته گهر پیشهاتیک روو بدا، ژن ومندالت بکوژرین، دنیا خه را بی و تاگری تی بهر بی سهر له کونی نایه نیتته ده ری، هه تا به یانی که سهر کار وه کیل باشی ده ست ده کا به تاوانبار دۆزینه وهو به رتیل وه رگرتن. ته گهر "ئارامی" یه که په یدا بی، ته م جوره ئارامی به یه... به لی، ژیانیان له خه لک کردۆته جه هه ننه م. له جه هه ننه میش وه ده لین فریشته به خپو ناکه ن... بووینه جه هه ننه می، کاک دوکتور!... ته وه سالداته که، ته وه عهسکه ره که، ته ویش قازاخه که... ئیستا با سبه یینی له سهر خیران نیزامییش بی بزاین چ گوئی کمان له سهری ده دا...!"

شیو و نیوه رۆ خواردن بۆ دوکتوری ببوو به سهر گهر می یه که، سهر گهر می یه کیش که دوکتور به هیچ جۆر پپی خوش نه بوو ته رکی بکا! له پینش دا بام دیتی وا دیاره دوکتور به ئیشتیاوه نانی ناخوا. به هراندی گوت: "کاکه هراند، ته تۆ بۆخۆت یه که دوو جار هاتووی، دیوته که له مائی مه به خاوینی چیشتی لی ده نین - که چه کان چیشت و شت لی ده نین، ته و شتانه ی نه شیان زانیوه له ئامینی فیڕ بوون. بۆخۆشم زۆر که یفم به پاک و خاوینی دی. زۆر جار ته گهرچی دابیش نیه بۆخۆم سهری خوارئ ده دم و چاو له شوتنی قاپ و مه نجه ل و شتی وا ده که م... بۆخۆشت دیوته - پیم وانیه زۆر خراپ بی - به لام ده بینم کاک دوکتور خواردنی به ئیشتیاوه ناخوا." دوکتور له ژوره که ی داده ئامینی بوو.

هراند پپ که نی و گوتی: "نا، تاغا... دوکتور فیڕ بووه نانی به که وچک و چه نگال ده خوا - نار هه ته به دهستی بخوا - فیڕ نه بووه... ته منیش فکر م لی نه کرد بۆوه - له بیرم نه بوو ته گینا بۆم دینان."

بام گوتی: "نا! و دوا یه هه روا که تییه وه رامابوو، گوتی: "که وچک که وچکه... چه نگال چیه... نه م دیوه!"

هراند بۆی باس کرد که چیه "بام دوا ی نه ختی که بیر کرد نه وه گوتی: "یادۆ ته و هۆقه و قه له مانه بۆ کاک هراند بینه... کاک هراند، ته گهر ده توانی بی زه جه مت شکه که یم له سهر کاغه زی بۆ بکیشه وه..."

ههتا ئەمەن وەخۆ کەوتم ههراوند قەلەمه داره کهی دهرهیناوشکلێ شتیکی لهسەر پاکهته
سیغاره که کیشایه وههك "سێلك" لهو سێلكانه که وهختی خهلهو خهرمان به کاری دینن*
بهلام به پێچهوانه ی سێلك که سێپهلی هههه، ئەو چوار پهلی هههه، و گوتی بهوه گۆشتی
لهسەر دهوری ههه دهگرن.

بایم گوتی: "ئێ، تێگه بيشتم، تێگه بيشتم!"

وهسبهینێرا بهیانی زوو چۆ لای مامۆستا و تکای لێ کرد که له دارههرمییه کی زۆر
باش کهوچک و چهنگالێکی خاوین بۆ دوکتۆر دروست بکاوه تا ئیسواریش حازریان بکا.
مامۆستا قهولیدا، و بایم ئیسوارێ ناردی کهوچک و چهنگاله کهیان هینانهوه. کهوچکه که
له قاعیده بوو، دوو هیندهی کهوچکی مرهباخواردن، بهلام چهنگاله که... چهپی له بهر
سێلکی عادهتی دا نه بوو. ئەوهی گوتویانه فیله و فنجان لهسەر ئەو دووانه راست بوو!
قسه ی مامۆستا ئەوه بوو که ئەگه لهوه ناسکتز بێ "دانه" کانی به یهك دووجار دهشکین
یان خواروخیچ دهبن. بایم دهیگوت پیم وایه باش له قسه کهم حالی نه بووه، پێی وا بووه
داوای "کهوگیر" م لێ کردوه، بۆیه ئەمه ی بۆ دروست کردووم.

ئهم دووانه له مالتی ناریان به "شهه و بیلی دوکتۆر" دهر کرد. خوشکه کان و کلفه ته کان
زۆر ئاسایی دهیان گوت: "شهه و بیله که ی دوکتۆریشیان بردهوه؟" یان "شهه و بیلی
دوکتۆرت باش شوتن، هه لیم؟ هه بیه، له نه کاو شتیك له نیو "په نجه" کانی دهر نه کهوئ!"
نان خواردنیش بۆ دوکتۆر ببوو به سه رگه رمییهك "شهه" که ی به زه همت له گۆشتی
را ده کردو به هه واره رای ده گرت. دهرت گوت سێلکیکت له عهرزی چه قاندره و چۆله که یه کی
له سه ر نیشتهوه! دوکتۆر قاقا پێ ده که نی هه تا سفهره یان راده خست و "شهه و بیله" که ی
ده دیتن کلیلی پێکه نینه که ی لێ ده دا - و به هه یچ جۆریش حازر نه بوو بیان گۆرێ. ده ی گوت
له گه ل خۆیان ده باته وه.

سه رگه رمیی دیکه یان "رێوی" بوو. رێوی وه هه مووان و زیاتر له هه مووان دووسی
شه وان بیهال بوو، هه میشه به باوه شی خوشکه کانه وه بوو. خوشکه کان هه ولیان ده دا له
ژووری داده تامين و دوکتۆر نيزیک نه بنه وه، نه وهك تووشی دوکتۆر بن. شه وان هه ش بۆخۆی له

* لێ ده دا نووسه ری به ریز "سێلك" و "شهه" ی به یهك شت داناهه. به لام چونکه شهه شتیکی دیکه یه،
رسته یه کی کورتی ته رجمه نه کرا.

زاري دەرگاوه وەرپى نەدەكەوت - ئەمن لەباوەشم دەکرد و دەم هینا، لەسەر كۆشى باجم
 پىشتى لەدوكتۆر دەکردو سەرى لەبن ئاتەكى سەلتەى باجم دا دەشاردەوه - ئیستا لە
 جارانیش زیاتر لەسەر كۆشى باجم لەخۆى دەمیزت.
 باجم دەىگوت: "كاك دوكتۆر، بۆكوئى وا زوو! تەشریف مەبە... حەتمەن تەشریف
 دەبەى!؟"

رئوى بە دزىیەوه لەبن سەلتەوه دەى روانى، هەر كە دوكتۆرى دەدى شاقەلى
 سەلتەكەى بەسەر دەم وچاوى دا دەداو باجم و دوكتۆر پى دەكەنین. دووسى شەوى هەوئى
 ئارامى نەبوو "دەبوو وەختى لە باوەش كردن وریای دەستى بین. ئەگینا زىرەى دەگەيشته
 ئاسمان - بۆخۆشان هەر گرفتار بووین: جارى وا بوو لەبیرمان دەچوو، و بە باسكى
 بریندارەوه لە باوەشمان دەکرد و ئاخمان لى بلند دەبوو!
 دوكتۆر چوكلیاتیكى لە گیرفانى دەریناو بۆ باجمی راداشت: "ئاغا، فەرموو... زۆر
 خۆشە...!"

باجم دەىگوت: "ناكرى بیدەى بە رئوى!"
 دوكتۆر دەىگوت: "رئوى نایەوى... پى خۆش نیە...!"
 رئوى سەرى دەبردەوه بن سەلتەكەو بە دزىیەوه تەماشای دەکرد. باجم بەگوئى دا
 دەچپاند: "خۆشە، بلئى دەمەوى!" رئوى دوودل بوو. باجم چوكلیاتەكەى وەر دەگرت، لەتى
 دەکرد، نیوئى بۆخۆى دەخوارد و بە دەم خواردنەوه سەرى رادەوێشانند و دەىگوت: "پىباح، كە
 خۆشە...! وەرە، وەرە ئەوى دیکە بدەم بە تۆ رئوى - زۆر خۆشە." رئوى لەوماویدە دا چارى
 لە زارى باجم بوو. چوكلیاتەكەى وەر دەگرت و دەى خوارد - خۆش بوو!
 باجم دەىگوت: "نەم گوت، خۆش بوو؟ هەستە باش دانیشە... لەوانەى ئى دیکەشى
 پى بى... ئاغای دوكتۆر ئى دیکەت پى نیە؟"
 "بەدى، ئاغای، فەرموو!"

باجم دەىگوت: "لئى وەرگەرە...!" بەلام رئوى ئاوری نەدەدایەوه. باجم بەگوئى دا دەچپاند
 دەىگوت: "لئى وەرگەرە، خۆشە، ئەگەر بۆخۆت ناخۆى بیدە بە بابە... " رئوى بى ئەوئى
 سەر وەرگىرئى، دەستى لە پىشتەوێرا درێژ دەکردو چوكلیاتەكەى وەر دەگرت و دوكتۆر و باجم
 قاقا پى دەكەنین. باجم دەىگوت: "هەى نامەرد، وەرى دەگرئى، كەچى ئاوپ ناداتەوه!"
 سەرەنجام پاش دانى چوكلیاتیكى زۆر رئوى بەرە بەرە لەگەل دوكتۆر ئاشت بۆوه...

IIII

بە قەۋلى بايم، دالان ببوو بە كاروانسەراي شارى: مريشك، فرووج، هيلكه، رۆنەكەرە، پەنير، ھەنگوين... ھەموو شتېكىيان ھىناوھو دېنن. ئەمانە ۋەكەس نادەن، لە پەناي خۇيان دايان دەنن ھەتا نۆرەيان بگاتى و بە دەستى خۇيان بيان دەنە "دوكتەر" و "دوكتەر" بزائى كى چىي ھىناوھ - ئەمانە ھەقدەستن.

ھەرۋەك بايم پېش بىنىي كىرەبوو ناوبانگى دوكتۇر و ئەو "دەرمانى قەۋەت" ە كە بەلوولە دەچۆ نېودلى نەخۇش بە سەعاتىك مال بەمال گەراو كەوتە سەر زمانان، و لەھەر مالىك كەم ووزر شتېكى خرايە سەر" ئەو زەرەبىنە كە دوكتۇر پېت تەماشاي دل و جەرگ و رېخۆلەي نەخۇشەكان دەكرد، لە ھەر مالىك و كۆخىك دا لىنى كۆلرايەو، و ئەو شەمامە "لاستىق" ە كە رېكى دەگوشى و ئەو كېسەيە كە ھەل دەمسا كەوتنە بەر وتوويژ. سۆفى رەشىد دەيگوت لە پىياۋىكى "باۋرپىكراۋ" ى بىستوھ - لەباش چاۋەشىك - كەگوتويە لە ئەستەمبول ئەمانە زۆرن. بەمانە "دل" ى نەخۇش مشت و مال دەدەن رەق بوونى دلې پى چارەسەر دەكەن، چۆن ئەتۆ ئەگەر شان و ملىم رەق بووبن بۆم دەشىلى و قۆلنجم بۆ دەشكىنى! ئەمەش تاوا دلې نەرم دەكاتەو. ئەودەم دل ۋەك رېسەمى دەرگا كە چەورت كىرەبى، بەئاسانى دى و دەچى!

ئەو مىلە شووشەيىيە كە لەبن ھەنگل و جارجار لە بن زمانى نەخۇشى دەنا، مەتەلۆكەيەك بوو: بۆچى ئەو؟ مامۆستا پېي وا بوو بەو مىلەيە (اخلاط اربعە - دم، بلغم، سواد و صفرا - "استمراج" دەكەن. بەلام چۆن... باشە ئىدى، دەزگايەو كارخانە دروستى كىردو، قەرار نىە ھەمووكەس بزائى - كارخانە بۆخۆي دەزانى، ھەكىمىش عىلمەكەي خويندو" ئەوكېسەيەش ديارە: دەرمانى قەۋەتتېيە كە دلۆپ دلۆپ دەچىتە نېولەش. دەلېن لەوھتا ئەو دەرمانى قەۋەتەيان لە بەدەنى پەپوئەند كىردو، بەقودرەتى خۇاي خواردنىش نادەن بە نەخۇشەكە! پاشان ئەو دەرزىيەي لە نەخۇشى دەدا، ئەگەر گەرم بى ساردى دەكاتەو ئەگەر سارد بى گەرمى دەكاتەو!

بەسالداچىوان سەريان رادەۋەشاندا... "ئەي توشى چ دەوروزەمانەيەك بووين، سەرىكى پر دەردى سەرمان ھەبوو - چىمان نەدى!... ئىستا ھەر بلېن ئاخىر زەمان نىە - ئەدى ئاخىر زەمان چۆنە... خوايە شوکور كەعومرى خۇمان كىردو موحتاجى ئەم شتانه نەبووين!

بەحوالە دالانى مالى شلوق بوو... ھىشتا نىوەرپۇمان نەخواردبوو ئەوان پەيدا دەبوون. دەھاتن لەھەردووبەرى دالانى ھەل دەترووشكان، زۆرتەر لە بەرى رۇژئاوا كە رووى لە

ژووره که ی دادە ئامین بوو - پشتیان به دیواره وه دەداو له بن لیوانه وه قسه یان دەکردن... هیندیک هەر بۆ ئەوه دەهاتن بزانی چۆنه - به وهیوییه که له کرانه وه پێوه درانی ده رگای ژووری دادە ئامین دا، ته شکیلاتی نیو ژووره که ببینن.

دوکتۆر گوتهووی له دالانه که دا سیغارو سه بیله نه کیشن، ده رگای ژووری دادە ئامینی هه میشه پێوه دراو بچ. به لام ئەو قاعیده یه به وردی ره چاو نه ده کرا: جاری وا بوو یه کیکیان ده چوو کاری به دایکم بوو، یان هەر بۆیه ده چوو خۆی بنویستی و نیشان بدا که ده توانی بچی. له وه ختانه دا هه مووان چاویان له ده رگا ده کرد، ئەوانه که له بهری رۆژئاوی دالانه که بوون هه موو قوت ده بوون، وهک ئەو لاه به ره لایانه که جارن، له زه مانی شادا له ته نیشته پلیکانی فروشگا کان دادە نیشتن و هەر که ژنیک به پلیکانه کان دا سه ر ده کهوت خۆیان خوار وخیج ده کرد - هه مووش به وه هیوییه که چاویکیان به وه کیسه هه لئاسراوه بکهوی که "ده رمانی قه وه تی" ی تێدایه، تا دوایه بتوانن سویند بخۆن که به چاری خۆیان دیویانه.

دوکتۆر له ژووره که ی خۆی - له لای راستی دالانه که - بوو، یهک یهک ته ماشای نه خۆشه کانی ده کرد. زۆرتریان پیره ژن بوون و مندال: منداله که زهردوویی گرتبوو، هه رچه ند بردبوویانه سه ر هه وزی "پیریونس" و ته ماشای ماسییه سووره کانی کردبوو، هه رهک خۆی زهردو زه عیف بوو... "زهردوویی" شی له دهستی کرابوو "مووفه رکی" "پیرمواد" یشیان بۆ هیبابوو که چی هه رهک خۆی بوو...!

منداله که سه مانگه ی هاوینی تای لی بووه، مامۆستاش تاو له رزی بۆ بریوه، که چی چاک نه بووه و منداله که رۆژ به رۆژ باریک ده بی، پووور تایشی ده لی دوور له گیانی ده رده باریکه یه...

دوکتۆر له بامی پرسی: "یه کیک له ژنه کان ده ی گوت سپلی منداله که یان به خه نجه ر بریوه - تی نه که یستم ده لی چی."

بام له پێش دا منی نارده لای مامۆستا لیی بپرسم به عه ره بی به سپل ده لی چی... مامۆستا گوتی پیتی ده لی ن طحال. "چۆنی ده برن؟"

بام گوتی: "نه خۆشه که له سه ر پشت درێژ ده کهن... چۆن به ساتۆر گۆشتی ده کوتن، تاوا به ده می خه نجه ر زه بری وردورد و توند له پیستی زگی ده دن، دیاره وا نیه که پیستی برووشی - به مه ده لی ن سپل برین."

دوکتور نەختیک بیری کردەو گوتی: "بەریکەوت خەراپیش نیە - بەهەر حال جۆریک جوولاندنە... بە لێ ئیدی، ئەزمونە. دەردەباریکە چیە؟"
بام گوتی: "سیل"

رۆژەکانی هەوێ ئی ئی ئی کەس گلەبیان هەبوو: کەس نە دەزانی دوکتور بۆچی لەنیوان نەخۆشەکان دا فەرقی دادەنا - ئیستاش هەر دای دەنی: بە یەکیک دەرمانی سووری دەدا، بە وی دیکە دەرمانی سپی، بە یەکی دیکە شین. "خواتۆزقالتیک بەخت بەدا بە بنیادەم... ئیمە کەنگی بەختمان هەبوو هەتا ئیستا هەمان بی! دەجارم گوت: "زەرەبین!" گویی خوی کەر کرد، ئاخەر کەشی "حوب" یکی سپیی دەمستی نام، ئەمنیش توورم هەل دا...! کەچی کە نۆرە دەگاتە خەلکی دەمی دەکاتەو... ئاخەر دەم و ددانی جوانن - دەیهوی چاو لە ددانەکانی بکا... زاری پی دەکاتەو، بە "مەقاش" دەرمانە شینەکی لە گەروو هەل دەسوێ... دەیگوت هەتا دوورۆزان، بیلاتەژی، دوور لە رووی حازیریان، میزەکی شین بوو! بەلام کە نۆرە دەگاتە پیرەژنیکی وەک من "حوب" ی سپیم دەداتی!"

بام گوتی: "پیرەژن، بۆلە مەکە! ئەتۆ بۆ هیندەت نەقە دئ! ئەتۆ هاتویە سەر حەکیم بە ناخیری گیانت... ئەگەر بۆخۆت زانیبات دەرمانت چیە، نەدەهاتی... ئیستا کە هاتوی دەبی گوی بۆ قسەکی بگری... هەرچی دایە بیخوی... زۆر خراپت کردو کە فریت داو!"

"ئەی تاغا!... ئەتۆش ماشەللا هەموو شتیکی دەزانی بەلام جۆریک قسە دەکە دەلیی پەرژین بی لە ناشی هاتویەو... کویر بۆ ئەگەر قبوول کەم! ئەتۆ چ دەفەر موی! استغفرالله خواش فەرق دادەنی" ئەگەر دای نەنابا، یەکیکی جوان دروست نەدەکردو یەک ناخەز...!"

بام گوتی: "وەللا پیم وا نەبوو لەم تەمەنەدا بەخیر ئیشتیای میردیت هەستاو! ئەگەر بەو هەوایە هاتوی کە دوکتور جیلت بکاتەو تا بەخیر میردی بکە یەو بە خۆرایی تەشریفت هیناو!"

"تاغا، یەعنی جەنابت دەتەوی چاوم نەبینی! ئەدی بۆ ئی شین دەدا بە "هیئیدیکان" و ئی سپی دەدا بەمن! ئەدی بۆ بە زەرەبین تەماشای جەرگ و دلانی نەکردم، چونکە لەش و لارم جوان نەبوو! بۆچی شەمامە ی لە دەستم نەدا - چونکە قۆلم جوان نەبوو! بە خویەکی

تاك و ته نيایه بۆیه بوو! بۆچی بۆ ئی دیکه زهره بين له هه موو جییه کیان ده گری - ئیمه ی
پیروپاتال خوا خه لقی نه کردوین!"

بام به پیکه نینه وه گوتی: "سی وه بره پیره ژن - شهرم بکه ... سهرت سپی بووه!"
پیره ژن لکی له چکه که ی بۆ زاری بردو، رووی وه گیپرا - که یانی زویر بووه!
"مه حسه بزائم... چیی دا به تو؟... ئای، به ختی خۆت، ئی تو سووره... زهره بینیشی
بۆ دانای؟"

"شه مامه که ی له قۆلم به ست... پووری، ههر مه پرسه، وه ختیك تهو شه مامه یه ی هه ل
ده گوشی، دوور له رووت پووری، خه ریک بوو شام به ته قی! سه عاته که ش کاری ده کرد - ههر
ده چوو، و ده هاته وه فووی تی ده کرد!"

"خۆ هه موو که س وه ک مه به ده به خت نیه... ئیمه که نگی به ختمان هه بووه، ته گهر
هه مان با ناویان ده ناین به ختی خام... ده رزییشی له ریحانی دا - ده ی گوت ته گهر لیی داوه
به هه ردوو کونه تفنکی دا ئاور هاتۆته ده ری و به قودره تی خوی هه رچی ده ردو نه خۆشی و
عیلله ت بووه له گه ل تهو ئاگره له له شی هاتۆته ده ر!"

IIII

دایه خه رامان به سواری کۆلی که ریم هات. ئاخری وه خت بوو.

بام گوتی: "یاللا، دایه خه رامان - چاو مان روون! پایزه برا - له کوپی، دیارنی!"
"رووی تو سپی بی رۆله... ته من پیرو په ککه وته م، ته تو چی؟ ته تو بۆ دیار نی!
هه مووی هه نگاویکه... ده زانم - به خۆراییی چاوو راوان مه که - ده ترسی - به وقیله ی
محمدی ده ترسی! ته من به ره وروو قسان ده که م - وه که خه لکی دیکه نیم پاشه مله سرته سرتی
بکه م - له خوی به ولاره له که س ناترسم... ده ترسی - له ژنه که ت ده ترسی!"
بام گوتی: "به لی، چونکه بۆ کورپینی دیمه خزمه ت فه رروخ لیقا خانم - ئاخه ماشه لالا
هیند جوانی!"

"رۆله، رووی زه مانه ی ره ش بی - ئی تو ش!"

که ریم گوتی: "دایه!"

دایه گوتی: "دایه و ژه ره مار... لیم گه ری قسه که م بکه م، له سه ر دلم بۆته گری!"

بايم گوتى: "ئىستا بۆ بە سواری... فەرموو دا بەزە لانیكەم ئاوردۇيەك بۆۋە! كەرىم، بىيە ژورەكەي رەشىد... " بۆخۆشى وەدوای كەوت. "ئاغای دوكتۆر، ئەم خانمە جوانە داينى منە."

دايە خەرامان گوتى: "بووم... پىشتەر بووم! ئىستا ئەمە ئاغايە" بە دەست ئامازەي بۆ بايم كرد "ئەمن رەعیەتم... ئىستا جوان نیم... ئىستا ئاغای ژنى جوانى دەئى!..." دوكتۆر پى كەنى.

بايم گوتى: "نائىدى، خۆت مەشكىنە، ئىستاش خەراپ نى!... كاكە دوكتۆر، دەمەوئ ھەرچى دەرزى و دەرمانى ھەتە لىي خەرج كەي - بە زەرەبىن ھەموو جىيەكى تەماشاش كەي... ئەمنىش دەمەوئ تەماشاش كەم... دەئى ئەمن بە مندالى دىومە - بەلام لەبىرم نىيە، دەمەوئ دىسان بىيىنم...!" دوكتۆر بە پىكەنەنەنە گوتى: "بەسەرچاوا!"

دايە خەرامان گوتى: "شەرم بکە پىياو! ئەتۆ ئىدى گەرەي، قسەي پىس مەكە... خۆ مندال نى! ماشەللا مندالەكانت پىربوون... شىرۆ، بە قودرەتى خاى تۆزقالىك لەگەل زەمانى مندالىت فەرقت نەكردە - بەقەد دەنكە جۆيەك ئەقلىت پەيدا نەكردە! عەيىيە، شەرم بکە!"

كەرىم گوتى: "دایە!"
"دایە ژەھرەمار! چاك دەكەم - بەكوپىرايى چاوى ھەردووكتان - بەسەرى پىرى كارى بە فلانە جىيە من چىيە?"

دوكتۆر كە تەواى ئەو ماوہیە لەبەر خۆیەو پى كەنىبوو، كە قسە گەيشتە ئىرە لە قاقای پىكەنىنى دا.

بايم گوتى: "خانم، لەخۆرا دلخۆشىي خۆت مەدەوہ - ئەوجىي ئەتۆ دەلىيى، ئەمن بەھىچ جۆر نامەوئ بىيىنم... ئای نەم دىبوو - ئەمپۆ خۆشت تاس ولسوس داوہ - ھىچ پىم نەزانىبوو، ديارە خەنەت لى داوہو كراسى جوانت لەبەر كردوہ...!"

"رۆلە، ئەو خەنەيە بوو كە بۆخۆت بۆت ناردبووم... نىوہى بەتال بوو كىسەكە..."
بايم گوتى: "ئەمەيانم ئىدى قىبول نىيە - بۆخۆم دىتم، كىسەكە مۆر بوو... لەخۆوہ شتى ساز مەكە ئىدى!"

دايە خەرامان دەستى بۆ چەنەگەي برد، و بە ئەداو ئەتوارىكى كچانەوہ گوتى: "ئەي! تف لە رووانت! يەعنى پىرەژنىكى وەك من درۆ دەكا! تف لەو رووانت!"

دوکتور قاقا پېڅ کهنی.

که ریم گوتی: "دایه!"

بام گوتی: "لیی گهری، با دلی خوی به تال کا - دلی پره."

هری و لالا پره - دروی بۆ چیه... بۆ پر نه بی! له جیاتی نهوی پېش هه مووان له دوری من بنیری، دوی هه مووان به دوام دا ده نیری... یه عنی ئیستا ئیمه له هه مووان دورتر که وتووینه وه! ئەقلی نه و نه ده ت نه بوو بلیی نه وه دایه نم بووه، با دلی خوڤش که م، که پیره ژن بتوانی له نیو دهر و جیرانان سه ره له ئینی! ئیستا نه من به چ روویه که وه چار له چاری خه لکی بکه م... مه سه له ن لینگه که وشمان له دیوه خانی دا هه بوو، به لای ناخیرمان دایه نی تاغا بووین، میز و گوومان لسی شوتبووه! نهی خوا خه جاله تی دنیاو قیامه تت کا، رۆله! مارو دوو پشکه که ت بۆمه بوو، شیرنی و هه نگوینه که ت بۆ خه لک..."

بام گوتی: "به چاوان، شیرنیشته ده ده می... نه تو نه و نه ده مه بۆلینه! یادۆ برۆ شیرینی

بۆ دایه بینه..."

چووم قاپیکم شیرنی هینا.

بام گوتی: "بلی زیاتری بۆ بنیرن با له گه ل خوی به ریته وه!"

دایه خه رامان رووی کرده دوکتور و گوتی: "چاوت لییه! ده لیتی له سه ره سه ری دانیش تووم، لیم به په له یه، به زمانی بی زمانی دهر م ده کا... باشه کورم، نه تو خوڤش بی، منداله کانت خوڤش بن... به راست شیرۆ له میژه نه م دیون نه و توتکه سه گانه!"

دوکتور هه روا پېڅ ده کهنی. که ریم دیسان گوتی: "دایه الله اکبر!"

بام گوتی: "دین - چۆن؟ ره شید دووسی هه وتوو له مه و بهر لی ره بوو - نه هاته لات؟

هه تمه ن سه رقان بووه..."

دایه خه رامان چاره شیواوه کانیی دهر په راندن: "چۆن! لی ره بوو!... که وایه دیتت به خۆرابی نالییم...! دنیا گۆراوه، رۆله - ئیمه فه قیرین، ئیمه ره عیه تین... ئیوه تاغان... نهی زه مانه!..."

بام گوتی: "دوکتور، نه گهر به توئی هه روا راوه ستی و گوئی له و فه رمایشته جوانانه

راگری ده بی تا به یانی راوه ستی. قسه ی ئەم خاتوونه ته واو بوونیان نیه..."

دایه خەرمان گوتی: "ئەتۆ راست دەکەى!... بەلى! "خاتون"! پاشان... "لەبیریشم چوو چیم دەگوت... دەمەویست شتیك پیرسم - هیئند ئۆینان دەردینی لەبیرم دەچیتەو... ها... وەبیرم هاتەو: ئەم کچە فقیرە چۆنە... بۆی نەمیتیم یاخو!"

بام گوتی: "لەسایەى ئەحوالپرسییەکانى تۆو... ئاخىر دیار بوو نیگەرانی, هەموو رۆژى دەت نارد ئەحوالیت دەپرسی..."

"رۆلە ئەمن چ بکەم - ئەمن چیم لەدەست دى!... ئەمن هەر پیم دەکرى دوعا بۆ غەریبى و بى کەسىیە کەى بکەم... دوعاش دەکەم - ئیدی چ بکەم! بەخوای کەلەبايیکم نەزرى حەزرتى غەوس کردو کە ئیشە لالا چا بێتەو."

بام گوتی: "ئەدى, ئەو باوەرم کرد - ئەگەر راست دەکەى بۆخۆمانى بنیەرە بىخۆین!"

"پروانە ئەم چاوى رووئى! بەرەو رووى خۆم دەلى درۆ دەکەى... دەک رووئەشى دنیاو قیامەتان بى رۆلە!..."

"بە جیئلى دەزانم قەولت نەدەردنە سەر - ئیستا نازانم!"

دایه خەرمان تاویك چاوى دەچاوییهو بەرى, دوايه گوتى: "تف لەو رووت, بى شەرم!"

دوکتۆر قاقا پى کەنى.

دایه خەرمان گوتى: "هەقمە, کورم! ئاخى ئەتۆ لى پیرسە ئەتۆ جیئلیى منت دیوہ عەنتەر, کە ئەو فەرمايشتە دەفەرمووى؟

دوکتۆر دیسان لەقاقای پیکەنینى دا.

"هەتیوہ ریشى سپى بووہ مانای قسەى خۆى نازانى... هیشتا منداڵە! پیس پیس بە پیرەژنیکی وەک من دەلى کەلەگات هەبووہ! پیاو چ بەحیسانی وا بلى... هەر هیچ نەلى باشترە - جوابى نەداتەوہ چاکترە."

بام گوتى: "یەعنەى دەفەرمووى جوابى نەفامان بیدەنگییه!?"

دایه خەرمان گوتى: "ئەمن حەوسەلەى تۆم نیە, بۆخۆت دەزانى دەلیم چى!"

دوکتۆر دیسان قاقا پى کەنى.

بام گوتى: "کەوايه کەلەبابە کەمان بۆ نانیرى!"

"نا, کەلەبابى دەدەم بە موستەحەقک... بەلام مریشکیکی قەلەوى بۆ دەنیرم... بۆ ئەم کچە غەریبە - بۆى بکەنە شۆربامریشک, بۆ نەخۆشى چاکە..."

بام گوتى: "هەرمەنییه!"

دایه خه رامان به سه رسورمانه وه گوتی: "وهی! ماشه لالا، ئیستا عهیب له کاری خواش ده گری! باشه هه رمه نییه هه رمه نییه... خوا کردوویه ته هه رمه نی... ئه توش بوویه که ماڵ پاشا... ئه توش کلکت لێ روا! شۆر باومریشک بۆ نه خوڤ باشه...!"

بام گوتی: "ئێ، که وایه بۆخۆت دوکتۆری!... چی دیکه بۆ نه خوڤی باشه...؟! ته گهر بۆخۆت دوکتۆری ئه دی بۆ هاتوویه لای دوکتۆر!?"

"رۆله، خۆ ئه من ئه وده رزی و زه ره بینه م نین...!"

بام به پیکه نینه وه به دوکتۆری گوت: "چاوت لێیه... حاشا له دوکتۆرایه تییه کهی ناکا - وه سیله کانی نین!" دوکتۆر پێ که نی "ده فهرموو کاک دوکتۆر!"

دایه خه رامان گوتی: "شیرۆ... ئه تۆ مه چۆ ده ری...!"

"زۆر چاکه نارۆم - مه ترسه ئاشقت نه بووه - ته گهر دهستی له جیه کت دا هاراکه!" دوکتۆر ماوه یه ک پێ که نی.

دایه خه رامان سه ری راوه شانده، و گوتی: "هه ی خوا ئه قل به مندالت بده، رۆله، تازه له خۆت گوزه راوه!"

دوکتۆر به پیکه نینه وه "زه ره بینه" له سه ره هه موو جیه کی دایه دانا، "شه مامه" شی له قۆلی به ست و سه عاته که ی وه کار خست... پاشان پرسی کوئی دیشی. هه موو جیه کی: نیوقه دی دیشی، پشتی دیشی، مه واسیلی "مفاصل" دیشی، لاقی... ته ژنۆکانی زۆر دیشن..."

بام گوتی: "زمانت نایه شی؟"

دایه خه رامان به تووره یی چاویکی لێ کرد، به لām هه یچی نه گوت.

دوکتۆر گوتی: "زۆر باشه!" و یه کیلک له وه ده رزی یانه ی لێ دا که ئیش و ژانی وه ک دوو که ل به کونه تفنکان دا دینه نه ده ری. دایه خه رامان گوتی: "ئاخ خ خ! ئه ی خوا ده ست ده عومرت بگری، رۆله، ئه ی خوا عه مر ت درێژ کا، رۆله... خه ریکه هه رچی ژانه له قالیم ده چینه ده ری... ئای... ئاه - ئاخ خ!"

بام گوتی: "باشه، ره حه ت بووی، دایه؟ ئیستا ده بینه سبه ینی بوویه وه کچیکی چاره سه لئه..."

"رۆله چاوم باش نابینن - بلێ فکریک بۆ چاره کانم بکا..."

"ئه تۆ ئه و رۆژه ده ت گوت هه موو شتیکی ده بینه - چاکت چاوییه که که ریم چۆن له گه ل بوو که که ت ده ستبازی ده کا... ئه ی چۆنه که ئیستا ده لێی نابینم؟ حه تمه ن دوایه ش ده لێی گویت گران بووه...!"

"دەيىنم، رۆلە - واش ھەر نىم - بەلام كەمىك تارىك دەيىنم - گویشم تۆزىك گران بوون..."

بام گوتى: "عەرزىم نە كەردى! بەراست، تاغاي دوكتۆر نەت فەرموو جەرگ و دللى چۆن بوون؟"

"زۆر باشن - ھەموو جىيەكى ساغە... بۆ چاۋە كانىشى دەرمانى دەدەمى." شوشە يەكى چووكەلەي لەنيو دەرمانەكان دەرھىنا كە سەرەكەي شتىكى وەك مەمكە فەرەنگىي پىۋە بوو. بەكەرىمى گوت: "ۋەرە پىشى... ئەمە دەكە يەۋە - ئاۋا - ئەمە قەترە كىشە... ئىرە جارېك رېك دەگوشى، پاشان دەرىدىنى... و ھەر چاۋەي دلۆپىكى بۆ تى دەكەي... بۆخوشى ھەر چاۋەي دا يە قەترە يەكى بۆ تى كەرد." پاشان سەرەكەي قايم دەكە يەۋە - ئاۋا... بۆ پشت ئىشەكەشى ھەبى دەدەمى ھەموو شەۋى پىش نوستن ھەبىك دەخو لەگەل پەرداخىك ئاۋ... چى دى؟"

"سلا مەتت رۆلە" خوا بەرەكەت لەعەمر و مالت باۋى!"

بام گوتى: "دايە، وريا بە، لەلەي خەلكى فيشالان مەكە - ئەم شوشە يان نىشان مەدە - سبەنى ھەموو ۋەسەرمان دەگەرىن - و ئەمىش لەو يەكە بەۋ لاۋە نىەتى..."

"چاۋت لىيە! غەرىبە چاكتە... چاۋى بەرايى نادا كە شوشە دەرمانىكى چووكەلەي داۋەتە ئەم پىرەژنە...! بەراست شىرۆ، دەمەۋىست شتىك پىرسم... ماشەللا ھىند عەزىدەت دەكەي پىاۋ قەسى خۆي لەبىر دەچىتتەۋە... ئا... ئەۋە يوانەي باسيان دەكەرد ئەمە بوو؟"

بەللى، بۆچى، فەرمايشتىك ھەبوو... باش نىە لەۋى كەوتە!"

"بسم اللہ!... كى گوتوۋىە باش نىە... قەسى سەير دەكەي!... بۆ باش نىە، زۆرىش باشە... ماشەللا زۆرىش بەدەماخ و بەكە يەفە... ئەدى بۆ دەيان گوت شەل بوۋە...!"

"دەستىكى لەكار كەوتە بەستە زمانە..."

"ئەي خوا زەلىليان كا! ئىشەللا... ۋەللا لەزمانى خەلكى دەترسم، دەنا ئىستا دەچوم دەستم دەستۆي دەكردو تىرتىرم ماچ دەكرد - ئەم جۆرە ھەيوانە نەزەر كەردەن، رۆلە... ئەگىنا ھەيوان چوزانى ئەمە توركە، ئەۋە پىاۋكوژە... نەزەر كەردەيە، رۆلە، قەدرى بزائە. دەمەۋىست ئەۋەت لى پىرسم... چىي پى خۆشە بۆ لى نىم و بۆى بنىرم؟"

بام گوتى: "زۆر سوپاس دايە - لىرە ھەرچى بىەۋى دەي دەمى... بەلام ئەۋ ۋەختانەي كارى چاك دەكا ھىلكەۋرۋنى دەدەنى..."

دایه خه راماښ گوتی: "ئهی بهو دوو چاوانه... بۆی دروست ده کهم و بۆی دهنییم...".
حه یوانه که هاتبو رووبه رووی جیڭای پیښووی. به جۆرێک که ده رگای ژووری داده نامین و
کچه کانی ههردووک لسی دیار بن.

IIII

ئهو شهوه هه مووی، باس باسی نه خو شه کان و دایه خه راماښ و پاکی و ساویلکه یی
خه لکه کهو پیڤکه نین به قسه کان و گله یی به کانیاښ بوو. تا ئیتره بیرو پای گشتیی دئی به
دووبه ش دابه ش کرابوو: ته وانه که ده رمانی سوور و شینیاښ وه رگرتبوو، له گه ل ته وانه که
دوکتۆر ده رزی لسی دابوون و به زه ربه یښ دل و ریخۆله ی دیبوون و به شه مامه دلی بو
مشتوما ل دابوون... ئه م به شه یان پیڤیاښ وابوو چاریاښ کراوه" و ته وانه ش که "حوب" ی
سپییاښ وه رگرتبوو، و به زه ربه یښ ته ماشایاښ نه کرابوو، و ده رزییاښ لسی نه درابوو،
و شه مامه له قۆلیاښ نه به سترابوو... ته مانه هه روا ده یان نالاندو باوه رپاښ به دوکتۆر
نه مابوو. له سه ر پیڤشیاښی باج برپاښ درا له سه به یښی را دوکتۆر دل و ریخۆله ی هه مووان
بیڤیښ، شه مامه له قۆلی هه مووان به سستی و ده رمانی شین که "بلودومتیل" بوو له گه رووی
هه مووان بداو ته گه ر هه بیښ ده رزی کلوژۆ کالسیۆم له هه موو پیره ژنه کان بدا و ئیش و تازاښ
له کونه تفنکایاښ وه ده رکیشی.

بیرو پای گشتیی خه لکی ئاوی له ماوه ی یه ک دوو رۆژدا کهم کهم یه کپارچه بووه و
له هه موو جیڤه ک هه ر تاریفی دوکتۆر، و مۆجیزه ی ده واه ده رمانه که ی بوو: ئای ته و
شه مامه یه چ ده کا - ئای ته و "سلپاته" * - هه تا په رداخیکی لسی ده ده ی به مندال چ ده کا!
ته و ده رمانه شینه هه ر باسی مه که - هه موو تازاښ له ش له گه ل خو ی ده شوو ده با... ته و
ده رزییه که تازاښ به کونه تفنکان دا دئیڤته ده ری! دایه خه راماښ ده لسی رۆژ ئاوا نه بووه
هه موو ته ستره کان به ئاسمانه وه ده بیڤی! ته نیا گله یی ته وه یه که ده رمانی چاوی، چاوی
نه برژاندۆته وه، ته گه ر تۆزیکیش برژاندبا یه وه، ئیدی بیڤه یب ده بوو!

دوکتۆر مه سه له که ته ی ناگا، باج بۆی شی ده کاته وه: به گشتی خه لک پیڤیاښ وایه
ده رمانیڤ که نه برژانیته وه خاسیه تی نیه! "ده رمانی چاک" ده بیڤه وک تیڤاښ به جۆرێک

* سولفات دوسوود.

بېرژېنېټه وه که بنیادهم ټاگر بگری. "له و جوړه وه ختانه دا ده لېن: برینه که ده رمانه که
ده چیژی!"

KKK

۲۳۳

تای داده‌تأمين ته‌واو بووه، به‌لام بوخوی هه‌روا بیهۆشه“ و هه‌روا له‌ژیر سیروم دایه“ هه‌راند پازده رۆژیک ده‌بی رۆیوه، قه‌راره سبه‌و دوویکی بیته‌وه... خوا بکا تا ئه‌وده‌م به‌فر نه‌باری و ری نه‌گیری. دوکتۆر نیگه‌رانه. نه‌خۆشه‌کانی له‌شار ماونه‌وه، به‌داخه‌وه له‌شاریش چه‌ند نمونه‌یه‌ک تیفوس بینراوه. به‌حیسابی وی کاری عیلاجی داده‌تأمين ته‌واوه، و ده‌بی ئیدی وه‌هۆش بیته‌وه. با‌م هه‌میشه‌ چاره‌روانه‌ مزگی‌نیسی بو بیسن که تامين وه‌هۆش هاتۆته‌وه...

دوکتۆر - به‌قه‌ولی خۆی - چۆته "شاخه‌وانی". هه‌موو به‌یانان دواي سه‌ردانی داده‌تامين و پیراگه‌یشتنی وه‌ری ده‌که‌وی، کاری ته‌ماشای نه‌خۆشانی خستۆته‌وه دوانیوه‌رۆیان. نه‌مڕۆش رۆیشتوه، هه‌یشتا نه‌هاتۆته‌وه، له‌نیوه‌رۆیه‌ تی په‌ریوه... چاره‌روانیی - سفره‌یان راخستوه... له‌حواله‌دا دایکم به‌چاوی پر له‌فرمی‌سکی شادمانی‌یه‌وه په‌یدا ده‌بی: تامين دوچار جوولا!

خه‌به‌ره‌که به‌خیرایی بریسکه له‌مال‌دا بلاو ده‌بیته‌وه، ده‌نگی ته‌په‌ته‌پی هه‌نگاوی وردو خیرا له‌دالاتی ده‌گه‌ری "کارۆ" له‌بن گه‌روویه‌وه ده‌نووزینی... با‌م ده‌چی وئه‌منیش به‌دواي‌دا - با‌م ده‌چیتته په‌نا ته‌ختی و تاوینک له‌ژووور سه‌ری داده‌تامينی راده‌وه‌ستی، و به‌روخساریکی شاد و پرله چاره‌روانی‌یه‌وه تییه‌وه راده‌مین - ئه‌منیش له‌ته‌نیشتی. دایکم دادیتته‌وه، ده‌لی: "تامين، تامين گیان...!" وه‌لامینک وه‌رناگریته‌وه، داده‌تامين ده‌لی خه‌وی لی‌که‌وتوه - نیوچاوان و پشتته‌لیو وگه‌ردنی ئاره‌قیان کردوه، ره‌گی بنه‌وشه‌یی گه‌ردنی له‌بن پیسته‌ سپی و ناسکه‌که‌ی‌دا هه‌ل داوی. وه‌ک می‌رمندا‌لیکی پازده شازده سال ده‌چی، که خه‌وی لی‌که‌وتبی... له‌و ماوه‌ کورته‌دا مووی سه‌ری که‌مینک هاتۆته‌وه، قه‌لافه‌تی مه‌عسوومانه‌تر بووه، چاوی ده‌قوول که‌وتوون. دایکم دیسان له‌ ژووور سه‌ری ده‌لی: "تامين، تامين گیان!" داده‌تامين سووکه جووله‌یه‌که ده‌کا... و ئیدی هه‌یج...

له‌و سه‌روبه‌رده‌دا "ریوی" خۆی دزیوه‌ته‌وه و چۆته سه‌ر پلیکانان، لیواری پلیکانه‌کان... ویستوویه‌تی بیچته‌خوار، به‌لام کارۆ به‌لمبۆزی پیشی پی‌گرتوه و گیراویه‌ته‌وه. ریوی تووره

بووه گویچکە دە کیشی... و کارۆ دە قرووسکیینی... لەوکاتەدا یە کە باجە لە ژووری دادە نامینی دیتە دەر... دەلی: "غارده... غارده ئەو مندالە بگره!" غارده دەم, مندالە کە هەل دە گرم.

باج دەلی: "ناپیاو, لە جیاتی ئەوەی سوپاسی بکە ی گویچکە دە کیشی!" بە گائتە گویی دە کیشی...

"بی کیشم؟ باشە... پیت خۆشە!" مندالە کە پی دە کە نی. باج دەلی: "وە لا زۆر نامەردی!" و مندالە کەم لێ وەر دە گری. بانگ دە کا: "شیلان... مە نیج!"

خوشکە کان دین: "بە لێ, بابە!"

باج دەلی: "رۆلە, لە کۆین؟ ئەم مندالە لیرە چ دە کا... بۆ وریا نین!؟ ئە گەر ئەم حە یوانە نە دە بوو لە پلیکانان بەر بیۆه... وریا بن!"

دادە مە نیج بە قامک لێ راو شاندن و چاومۆر کردنە وە, دووراودوور بە دزی, هە پە شە لە ریوی دە کا: "زۆر چاکە! مە گەر لە باوە شی باجە نە یە خوارئ!" ریوی پی دە کە نی و پشت لە دادە مە نیج دە کا. باج پی دە کە نی و دینە وە دیوہ خانئ.

دوکتۆر دیتە وە, دنیا یە ک داوای لیبووردن دە کا کە وە درەنگ کە وتوہ, و باوہ شیکی گولۆ گیای پاییزی هینا وە تە وە. ئە ی چە ند گولئ جوانن, کە ئیمە تا ئە و دە م نە مان دیوون! راستیان گوتوہ کە دیتنی جوانی و تیگە یشتنی جوانیش فیڕ بوونی دە وئ: ئە و هە موو ماوہ یە ئیمە دیوومانن و دە مان دیتن, و ئیستا پیمان سە یر بوو - چۆن, ئە م گولانە هە ئە م چو کیوہی خۆ مانن!

دوکتۆر دە ست و چاوی دە شوا, جلە کانی دە گۆرئ و داوای دە فر دە کا بۆ گولە کان. دوو گۆزە ی کاشیی تایبە تی ترشیاتی بۆ دینن و ئاریان تی دە کە ن و دوکتۆر زۆر بە سە لیکە گولە کان دە را زینیتە وە - یە کیان لە ژووری دادە نامین دادە نی, لە سەر تاقە ی روو بە رووی تە ختە کە ی, ئە و ی دیکە ش لە سەر پە نجەرە ی لای شیمالی دیوہ خان.

نانی نیوہ ریۆ ی دە خۆین کە دە نگی قیرە قیری مریشک لە سەر پلیکانانە وە دیتە بەر گوی... هە موو ئاوڕ دە دە ینە وە, و چا و لە دەرگا کە دە کە یین - مریشکی چ وە ختی!...

کە ریە, کورە کە ی دا یە خە رامان مریشکی ئە بن هە نگل داو قاپیک بە دە ستە وە: مریشک بۆ شۆر باوی نە خۆ شە کە و هیلکە و پۆن بۆ کارۆ:

باج دەلی: "نا بابە, دا یە قسە ی قسە ی پیا وانە - بە لām ئە تۆ نە دە بوو بیان هینی, کە ریم... ئیستا هیلکە و پۆنە کە شتی کە بە لām مریشکە کە ت نە دە بوو هینا بابە..."

که‌ریم گوتی: "تاغا، بۆخۆت ده‌ی‌ناسی - ئیستا وای لئی‌هاتوه ناکرئ بی‌دوینی - له بیانوویه‌ک ده‌گه‌رئ بۆ جنیودان و قسه‌ی سووک..."

دوکتۆر پێ‌که‌نی. با‌م گوتی: "به‌رپه‌که‌وت به‌ وه‌خت بو... دانیشه‌ پاروویک نامان له‌ گه‌ل بۆ."

که‌ریم گوتی، خوا به‌زیادی‌کا، نانی خواردوه، و با‌م هه‌رچی‌ی کرد دانه‌نیشته... با‌م گوتی: "زۆر باشه، بیسه، بیده به‌من‌داله‌کان" دوایه‌ داستانی‌ی چوونی‌ی رتوی بۆسه‌ر پلیکانان و کیشه‌که‌ی له‌ گه‌ل کارۆی بۆ دوکتۆر گێ‌راپه‌وه‌و به‌منی گوت که هیلکه‌ورژنه‌که له‌ گه‌ل ده‌فری کارۆ به‌رمه‌ هه‌وشه‌ی و له‌وئ بیده‌می - تا ئیتره‌ بۆن نه‌کا... له‌ گه‌ل شاهۆ چووین.

پاش نان خواردن دوکتۆر سی‌رۆمی داده‌ئامینی‌ی گۆری، و گوتی هیواداره‌ ئه‌مه‌ دوا سی‌رۆم بی - ئیدی ده‌بی‌ ورده‌ ورده‌ وه‌هۆش بیته‌وه، ته‌نانه‌ت که‌می‌کیش دواکه‌وتوه، ده‌رزیه‌که‌ی لێ‌ دا، ده‌ره‌جه‌ی بۆ دانا و ته‌وژمی خوینی‌گرت... باشه... تابه‌که‌ی به‌ ته‌واوی براوه...

IIII

له‌خه‌وه‌ستاوم... * ئاره‌قم کردوه... له‌بیرم نیه‌ که‌نگی‌ی خه‌وتووم... هه‌یج له‌بیرم نیه... شتی‌ک له‌ هه‌نارم دا ده‌ی‌گوت که‌خه‌ریکم له‌خه‌ونیکی گران وه‌خه‌به‌ر دیم - یان وه‌خه‌به‌ر هاتووم... گویم له‌ ده‌نگی‌ک ده‌بی... وه‌ک که‌سی‌ک له‌ری‌گای سی‌فرسه‌قه‌ره‌ بانگم بکا: "نامین - نامین گیان!" زه‌ینم تاریک بوو، به‌تال بوو... ته‌ماشای ده‌وروبه‌رم ده‌که‌م... ماندووم... هه‌یندی شت ده‌بینم... به‌لام وه‌ک نه‌م دیی، وه‌ک ئه‌وده‌مانه‌ که‌زۆر ماندووی می‌شک کار نا‌کا، و هه‌رچی ده‌لێن تی‌ی‌ناگه‌ی و هه‌رچی ده‌ی‌که‌ی بۆخۆشت نازانی - خه‌وم لێ‌ ده‌که‌وی... دووباره‌ وه‌خه‌به‌ر دیم... چاو هه‌ل دینم... ده‌لێی نه‌خۆش بووم... نه‌خۆشم... می‌شکم به‌تاله... "به‌قوربانی ئه‌و چاره‌ جوانانه‌ت بم! که‌چه‌ جوانه‌که‌م!"

ئه‌م پیره‌ژنه‌ کییه...! چارم لێ‌ن، باش نابینم - دووره... ده‌مه‌رئ بلیم وه‌ره‌ پێش... ناتوانم... ده‌مه‌رئ ده‌ست راوه‌شێنم، ده‌لێ: "ئای مه‌ی بزیه... دیته‌ ده‌ر" ده‌نگه‌که‌ له‌ سه‌رم دا خول ده‌دا... و دوور ده‌که‌وتیه‌وه... و دووباره‌ به‌رده‌بمه‌وه‌ نیو تاریکیی. به‌لام له‌ جی‌گایه‌کی می‌شکم، وجودم را، شتی‌ک وه‌ک گه‌رمایی له‌شی مندا، که‌گیانی دایک پر

* له‌ زمان نارمی‌نه‌وه‌ ده‌وی - و -

دهكا، زۆر نهرم، زۆر به تارامى له گيانم دا بلاو ده بێتهوه... ههست ده كهه زیندووم،
نوستبووم، نوستووم... خهون ده بینم - ماندووم.

IIII

دايكم ده ئی: "دایك بوونه وهریكى گيان سهخته، بهو هاسانییه ته سلیمی مردن نابی،
به تاییه تی دایكك كه مندالی چو كه له ی هه بی. چ وهختی مردنه؟ منداله كه ی ته نیایه،
چكو له یه، مندالی به هیوای كی به جی بیلی! فهرقی هه یه له گهل دایكك كه
جوو جیله كانی په رهازه بوون، و هیلانه كه ی چۆل بووه... دیاره مندال بو دایك
هه میشه منداله - مندالی هه میشه پیویستی به دایك هه یه، به لام فهرق ده كا، له گهل
مندالی شیره خۆره - مندالی شیره خۆره پیویستی به گهرمای باوهشی دایكى هه یه،
پیویستی به شیره كه ی هه یه، پیویستی به په نایه كه ی هه یه... دایك ته مانه ده زانی...
مندالی هه قودره تی خوی ده زانی" هه ر بۆیه وهختیك دایكى ته مبی ده كاو له خوی دوور
ده خاتهوه، تهو زیاتری خۆ پیوه ده نووسی. خوا وای دروست كردوون... دایكیش
پیویستی به مندال هه یه. بوونی به بوونی منداله كه یه وه به ستراوه. ده زانی ته گهر تهو نه بی،
دنیا نیه، ژیا نی به تاله، بۆیه نایه وئ منداله كه ی به جی بیلی. به هیوای كی به جی بیلی؟
كاتیك مندال له سه ر خیران گه وه بوو، و له خه م رست بو خوشی ده زانی كه ئیدی ته ر كیكى
له سه ر نیه، كاری خۆی كردوه... دایكان هه موویان وان. وهختیك منداله كان له سه ر خیران
له خه م رستن و ژیا نیان ریك بوو، ومان و حالیکیان په یدا كردو قسه ی زل زیان كردن،
دایكیش ده زانی كه ده بی كۆله كه ی دانئ و لاقی لی درپژ ده كا."

IIII

له هه نیسكى گریانی خۆم وه خه به ر دیم*... بۆنیكى خوشم به به ر لووتی هه ئلا دی...
چاو هه ل دینم، له میچی ژووره كه وه راده مینم - بی فکر - بی حال، زه ینم به تاله "چۆن؟"
كی یه كه به زمانی خۆمان قسه ده كا! جواب ناده مه وه، پیم وایه خهون ده بینم. چاو

* به پیچه وانیه هه موو رۆمانه كه كه نووسه ری به رپژ له زمانی "یادۆ" وه قسه ده كا، له م به شه دا به زمانی
تارمینه وه ده دی.

له روخساری ته وکسه ده کهم که داهاتوته وه سهرم - نای ناسم... دهنکه که دهنگی هوسپ نیه... روخساره کهش روخساری وی نیه... چاو لیک دهنیمه وه.

دهنگی پیاوه که ده بیسم... "ماندوویه... رییه کی دووری بریوه... لاوازه... "چاو ده که مه وه، روخساری کی دیکه داهاتوته وه سهرم... تم روخساره م خوش ده وی... ده دست درپژ ده کهم، که دهستی بگرم، به پاریزه وه... ده ترسم خه وه کهم بره وی... ده دست له سهر دهستم داده نی... ههر به و روخساره میهره بانه و به قه لافه تی ئازار چه شتو وه ده لی، "ماندوویه... "گویم له دهنگی ژن ده بی: "ته توش دل ناسک بووی!" گویم له دهنگی گریانی مندا ل ده بی... نازانم بو ده شله ژیم... ده مه وی ههستم و مندا له که بیسم... ههر له وکاته دا دوود لم، پیم وایه خونه... به لام ههست ده کهم وه که ته وی مه کم چل لی بدا... به لام له میتره وشکم کردوه... خونه ده بیسم... ده لی کرسه کهم ته بره بو!... کراسیک نه بی نیمه نیستا چ بکه م!

ته مانه نه گوتون، به لام گویم له دهنگی خوم هه به... دهنگی پیره ژنه دلوفانه کهش ده بیسم، ههر به و دهنکه دایکانه یه وه: "ده سهر سهرت گه پریم، روله" ته تو چاک به وه... بابت خوش بی هزار کراس به قوربانی ته وچاوه جوانانه ت! شیلان، مهنیج، به بابتان بلین نامین گیان دیسان وه هوش هاتوته وه!"
"وه هوش هاتوته وه!"

پیاویکی تاشنا، به قه لافه تیکی تاشناوه قسه ده کا... خوم لی ده که وی... له دهنگی هه نیسکی گریانی خوم وه خه بهر دیمه وه... بوخوشم نازانم بو ده گریم... ئای، برسیمه... ته مه چیه له ژور سهرم... دهستم... له دهستمه وه راده میسم... دیسان خه وم لی ده که ویته وه... "نامین گیان!..." به لکی ده سماله که ی چارم ده سرپیتته وه... له خه وی دا دهنگیکی تاشنا ده بیسم. "دایه، باجم بانگت ده کا..."

دایه! دایه! خه ون ده بیسم... دایه ی ده بیسم له ژور سهرم ده گری... به لام روخساری پی ده که نی... ههز ده کهم چاو له قه لافه تی بکه م - چاو لیک دهنیمه وه که خه وم لی نه ره وی. نه وه که خه وه کهم بره وی و نه ی بینمه وه... به لام ده زانم که خه وم لی نه که وتوه... له کویم؟... له خه ودا له خوم ده پرسم... له کو ی بووم؟ بو لیهره م!

خه و به خه بهر بوون به دوی یه که دا دین، نیزیک ده بنه وه" تاویک ده میتنه وه و دور ده که ونه وه... به ترس وله رزه وه چاو هه ل دینم... نا، به خه بهرم... له وگوله جوانانه! دایه له ژور سهرم راوه ستاوه - ده گری: بوخوی ده گری، چاوه کانی پی ده که نن. "دایه بو ده گری!"

- "ناگریم، کچم... خویبه شوکور!... ناگریم... ئەتۆ نارەحەت مەبە، کچم... خویبه
هەزارو هەزار بار شوکور، خویبه شوکور!"

"دایه، له کهنگیوه... "گویم لێ نیه چیم جواب دەداتەوه، سەرم بەتالە... دیسان بە
دەنگی گریانی مندال وەخەبەر دێم و بەخۆم نیه دەگریم... دایهش له گەلم دەگری: "خویبه
شوکور! دایه بانگ دەکا: "شیلان... مەنیج... بە بابتان بلێن داوی مندالە که
دەکا..."

گویم له دەنگی بابە دەبێ - زۆر لە دوورهوه - "بۆی بەرن، قەیدی نیسه، کاک دوکتۆر
دەلێ قەیدی ناکا... "ئای، تازە تێ دەگەم پیرەپیاو دوکتۆری بۆ هیئارم! ئەهێ که چەندم
زەحمەت بۆ دروست کردوون!... دەگریم، ئەما چۆن! دادەشیلان و دادەمەنیج له ژوور سەرم
راوەستان - خۆشحالن، بەلام دەگرین... مندالە که بە باوہشی دادەمەنیجەویه... "برۆ
دایه... برۆ! برۆ! نامین!" مندالە که نایه... روو وەر دەگیرێ. دایه دەلێ: "مەیه لێ دەست
لەو لۆله یه بدا... زۆر باشه، مندالە که بەرەوه جارێ ماندوویه!" بە دوو قامکان
روومەتی مندالە که دەگری: "هەهێ لۆتی... ئیستا ئیدی نامان ناسی - زۆر باشه!"
برسیمه... بەلام خەوم لێ دەکەوی... دوکتۆر پەیدا دەبێ... دەرزیم لێ دەدا...
برسیمه... بەلام هەتا بەیانی دەنووم...

ئەو بەیانی یەم قەت لەبیر ناچی: بەیانی که وەخەبەر هاتم دواي چەند "سەدە" بۆ یه کهم
جار تیشکه رووناکایی یه کم دی که له لیفە کهی دابوو... چەند جوان بوو... دنیا چەند
جوان بوو، ژیان و زیندوومان چەند جوان بوون. دەنگی با چەند خۆش دەهاتە بەرگوێ! له
دەری با دەهێ نەران، بەلام له گوێی من نەره کهی له پیکه نینی مندال، لە دەنگی بالندە
خۆشتر بوو... هەوا روونه، کهم که مە بەسەر هاتی دۆینیم وەبیر دیتەوهو له گەل ویش دا
بەسەر هاتی دوورتر... نەخۆش کهوتنە کهم... ئیستا ئیدی بەتەواوی هۆشم هەیهو دەزانم
خەونم نەدیوه... بەلام برسیمه. ئەو لۆله یه یه بە دەستمەوه یه و ئەو کیسه یه یه له ژوور
سەرمه دەبینم... هەموو شتی که دەبینم... نەخۆش بووم.

کاکه یادۆ دێ، هەر بهو زەر دەخەنەو قەلافەتی مەعسوومانەو گەنجانە... حەز دەکەم
له باوہشی بگرم... دایه تێم دەگا، دەلێ: "یادۆ گیان، برۆ دادەتامینی ماچ که... برۆ
کورم، خوشکی گەورەتە - قەیدی چیه!" یادۆ دادیتەوهو بە شەرمەوه ماچم دەکا... گریانم

سوار بووه. دهش گريم... ئيستا به خوږايي ده گريم. يادو له گهل دايه قسه ده كا، دايه ده لي "نامين گيان، بابت ناروويه ته گهر ماندووني، له گهل تاغاي دوكتور تاويك دينه لات... له خوام ده وي و ده لييم كه له خوام ده وي.

بابه دي، گويم له دهنگيه تي: "ريوي هيشتا نوستوه؟... ته ي كه دهنگي له گويم خو شه! ده ست ده بهم كه له چكه كه م چا كه م... له چك نيه... ئاي، پرچه كانم چي يان بووه! هيچ نالييم، به لام نارو حه ت ده م. دايه ده لي: "تازيزه كه م، نارو حه ت م به به، به قورباني سهرت بن... جحي لي، به دوو روظان دريژ ده بنه وه... ئيمه ش پيمان ناخوش بوو به خوا، به لام وه ختيك كاك دوكتور گوتي چاره مان نه بوو... نارو حه ت م به به كچه كه م - به قورباني سهرت بن!"

نارو حه ت م، به لام وه سهر خومي نايه نم... ماندووم... خه وم دي... برسيمه. دايه بانگ ده كا: "شيلان، رو له، سهرينيك بيته له پال پشتي داني، با پال داته وه - بابي خوشحال ده بي..."

بابه دي، له گهل دوكتور. دوكتور به زماني خومان نه حوالم ده پرسى: "باشه ئيدي، وه ري كه وتوويه وه... ده پرسم چهند روژه؟ ده لي: "زور نيه - بيست روژي كه."

بيست روژ! زور نيه... دهره جه م بو داده ني... پاشان: "نا، ئيدي چاك بوويه وه، نه مپرو نه م سپرومه ش لاده به م و سپرومي دي كه ت بو دانانيم... و نه گهر هرانديش بي، ئيدي نه من خوا حافيز... خوشحالم!" گوشي به كه (سماعه) داده ني، سنگ و زگم فه حس ده كا... بابه ش را وه ستا وه... ده زانم برسسته، نه مپرو ده بي تاوي مريشكي بخوي... جاري ناني ناخوي... نابي سهر ماش لي ت بدا... نه م يه ك دوو روژه ده بي به برسسته تي رابوي ري..."

بابه سوور بوته وه "تاويك ده ست له سهر دم وچاوي داده ني، چاو بهر ده داته وه، دوايه ده ست له سهر چاري ههل ده گري: "چوني كچم؟ خوشحالم... زور خوشحالم... نازانم بلييم چي... ههر نه وه نده كه ده ت بينم چاكي، ئيدي تاره زويه كم نيه... نه م ماويه زور تالمان لي گوزه را. خوشحالم...!"

ته ي چ نووريك له و سيمايه ي ده باري! ده مه ويست نه م بازي م و تير تير ماچي كه م... به لام نه م ده تواني... زور شت هه بوون ده مه ويست بيان لييم، به لام گريان دهره تاني نه دام... نه وه نده نه بي كه گوتم: "ببوره، بابه...!"

"خوا لیت ببوری، رۆڤه" هه موو زهحه ته كه كاك دوكتور كيشای. ئەمن به قهه
دنیايهك سوپاسی ده كه م..."
دايه گوتی: "ئه رۆ وه لالا، خوا دهستی ده عومری بگری...*"

IIIIII

بام گوتی: "ئه دی وه سمان و شاهۆ له کوین...؟"
گۆم: "بابه، له پشت ده رگا راوه ستاون..."
گوتی: "ئه یۆ نایه ن؟... وهرن، وهرن. بهسته زمانانه زۆر خهفه تبار بوون..."
هاتن، دهستیان دهستۆی داده تامين کرد و ماوه يهك گريان... بام گوتی: "مندالینه
هیشتا زوه، زۆری ماندوو مه کهن - ماشه لالا مندالی ئاقلن... دنیايهك
خۆشه ويستين...! منداله كهشت دی، شوکور به ده ماخه... له دوکتۆریش زویره..."
پى كه نى. "دوايه بۆت ده گيرمه وه. حه يوانه كهش سلامه ته. ئەمپۆ هيلكه ورۆنمان دايه...
فاتم، ئەمپۆ بوو يان دوینى؟"
دايكم گوتی: "پينم وايه ئەمپۆ بوو..."
گۆم: "دوینى بوو!"
بام گوتی: "ئەم گولانهش كاك دوكتور بۆى چنپوى... زۆرى زهحه ت كيشا..."
دوكتور گوتی: "ئه ركى سه رشام بوو... دهى، خۆ باشى... دووسى رۆژى ديكه هه ل
دهستيه وه... به لام ده بى وريا بى، سه رمات نه بى..."
بام گوتی: "ئه دی، رۆڤه... هه ولّ بده ئيشه لالا زووتر وه رى كه ويه وه... خوا يار بى
زستان ئەوه ته واو ده بى" ئە گهر تۆزىك هاتيه وه سه رخۆ وه رى ده كه وين ئيشه لالا..."
داده تامين گوتی: "باشم بابه. وه زعم باشه!" پى كه نى و سه رى راوه شانده.
دوكتور و بام له په نا ته ختى داده تامين قه رار و مه داريان دانا بۆ ئەوهى خاترجه م بى.
بريار درا به هارى هه ركه رى كرايه وه هه راند بىت و بام و داده تامينى به رى ته شارى...
بام گوتی: "رئوى خه وتوه، ئە گهر هه ستا دايكت ده لى منداله كان بۆت بىتن."
وه سه بيه نى را هه راند هاته وه، وه دووسه بيه رى دوكتور رۆيشته... به پى كه نيه وه
كه وچك و چه نكاله كهى له گه لّ خۆى بردن، و ته خته كهى داده تامينى بۆ بام دانا" بام و

* لێره دا قسه گيرانه وه له زمانى نارمى نه وه كۆتايى دى.

براکان و ئەمن هەتا بن ماشینە کە بەرێمان کرد. باجم زۆری هەول لە گەل دا هەقی چارەسەرە کە وەرگیری، بەلام دوکتۆر قبوولی نەکرد، و باجم بە کۆلیک داوای لیپووردنەو بە پێداگرتن دەستیک رانکوچۆغە بە دیاری دایە... "ئەمە ئیدی قابیلی نیە... ئەمە خۆ دراو نیە. یادگارییە... هەرەک چەنگالە کەت لە گەل خۆت برد، دەبی ئەمەش بەری!" و دوکتۆر قبوولی کرد.

KKK

دووسى رۆژ دواى رۆيشتنى دوكتۆر ھەوا زۆر تووش بوو، گەردە لووليك بوو چاۋ چاۋى نەدەدى" لەماۋەى دوو شەوو رۆژدا گەزىك بەفر كەوت. خوا رەھمى كرد، ئەگەر ئەم بەفرە چەند رۆژ پىشتى بارىبايە دوكتۆرى فەقېر لەكارو كاسى دەبوو.

دادەئامىن كەم كەم پىتىگرتۆتەو، مائەكە ۋەك پىشۋى لى ھاتۆتەو. ئەمن لە لاي دادەئامىن دەخوئىم، رىۋىش خەرىكى پى ھەلگرتنە. دايكە دەلى: "ھاوار بۇ رۆژىك كە ئەم مەيمونە پى ھەل گرى - ئىدى دەبى قاپ ۋەنەكە كانىش بەدەرزى لە بەرۆكمان قايم كەين!"

رېۋى بە گاگۆلكە دەروا، يەكسەر بۇ لاي تاقەكە، بە پارىز خۆى ھەل دەكىشى، يەك دوو جار دەكەوئى... ۋە ھەموو جار ئاۋر دەداتەو ۋە ئىمەش ھەموو جار بە چاۋى بە پىكەنەنە ۋە سەر دادەخەين، يان روو ۋەردەگىرىن، ۋا نىشان دەدەين كە چاۋمان لى نەبوو... ئەو سەرلە نوئ ھەۋلەكە دەست پى دەكاتەو... سەرەنجام بە ھەر جۆرىك بوو سەرى قامكە چكۆلە كانى لە لىۋى تاقەكە گىر دەكاو خۆى ھەل دەكىشى ۋە ئاۋر دەداتەو، ۋە ئىمە ھەموومان بە پىكەنەن ۋە بارەقە ئلاگوتنە ۋە چاۋى لى دەكەين، ۋە ۋە خىراخىرا لەم سەرى تاقەكە ۋە دەچىتە ئەوسەر ۋە گەرىتەو... جارى وايە دەكەوئى... جارجار لە نىۋەى رى دا رادە ۋەستى، دەستى لە لىۋارى تاقەكە دەكاتەو. زۆر بە پارىزەو ۋەك ئەۋەى تۆزۋارى بوۋىن دەستە كانى رىك دەخا، تەماشامان دەكا، ۋە دوايە دەلەرزى ۋە تەپ ھا دەكەوئى...! ماندوۋىە... ئەو ۋەختانەى دەكەوئى بە گاگۆلكە ھەل دى بۇ لاي مە... دايكە دەرتەنى پى نادا، ھەلى دەگرى، لەسەر كۆشى دادەنى، ۋە دەست دەبا لەبن كراسەكە ۋە بە بەرى دەست خىراخىرا دەست بەزگى دادىنى. مندالەكە پەلەقاژە دەكا، خۆى وىك دىنى ۋە قۆقۇ پى دەكەنى ۋە ئىمەش گرگر پى دەكەين...

لەگەل دادە مەنىچ نىۋانى لە ھەمووان خۆشترە... دادە مەنىچ راستى دەكاتەو... "زۆر باشە... ئىستا راۋەستە بزىم... ئا، بارەقە ئلا!" بۇخۆى لى دورو دەكەۋىتەو، پاشان دەستى بۇ درىژ دەكا، ۋە دەلى: "باشە... ئىستا ۋە... نەكەۋى... پەلەمەكە... ئا،

باره قه لالا! و به پیکه نینه وه چاو داده پچرئ "ئا، باره قه لالا... کورئ چاک! رییوی دوو ههنگاو به له رزه له رز دئ، سام دهی گریئ و ده که وی... چه نه گهی وه عه رزی ده که وی... له بانگی گریانئ ددها... داده مه نیج به سه رسوورمان و نار هه تی سه وه ده لئ: "ئئ... خوئی یه که ت لئ رژا!" و ده ست بۆ چه نه گهی ده با. مندال له که ژیر ده بیته وه بۆ خوئی رژاوه که ده گه رئ و بیر له و کاره خه راپه ده کاته وه که کردوویه و نهی دیوه... داده مه نیج ده رفه تی نادا، هه لئ ده گریئ و وه باجی ددها. باج ده لئ: "ماندوو بووی، ئیستا تۆزیک بجه سیوه دوایه..."

دوایه "باشه" و ده ستیک به سه روگوئی دا دئینی. دایکم ده لئ: "ئاغا، به قودره تی خوی گیانله به رانیس وان. چاوم له چۆله کان ده کرد - که وه ختی دئ به چکه کانیاں ده به نه سه ر ئه م داره هه لیاں ده فرینن - فیریاں ده که ن. دایکه و با به کام ده دیتن که بۆ خوئیان له سووچیک و یستان و به چکه کانیاں هان ددهن، چۆن ئه تو یان مه نیج له دووره وه ده ست راده وه شینن و بانگی مندال له که ده که ن، ئه وانیش راده وه ستان و به باله فر که بانگی بیچوه کانیاں ده کرد. بیچوه که به ترس و له رزه وه له م لکه وه هه ل ده فری بۆ ئه و لک... باوه ر بکه ده له رزی، ئاغا... به قودره تی خوی، جاری واش بو ده که وت و دایکه و با به که ده گه یشتنه سه ری و جیکه جیکیاں ده کرد. سه ره نجام به جو ریک راستیاں ده کرده وه... ئه منیش دلم ده مستم دا بوو که نه کا پشیلهی سه گباب خبو په یدا بی!

باج ده لئ: "به لئ ئیدی، سه روشته..."

ریوی ئیسراحت ده کا. باج ده لئ: "خه راپی پال دا وه ته وه، ناپیاو... هه ربینا میزه که ی کرد!"

داده ئامین ده لئ: "بیده به من با به!" ده ست دریژ ده کا، ریوی سه ر راده وه شینئ - ناچئ. باج ده لئ: "به لئ، جییه که ی گه رمه، بچیتته کوئ! خوا دای ناوه بۆ میزکردن، وایه، ریوی؟" ته زبیحه که ی له پیش راده گریئ: "هه سته کورم، ئه مه بده به دایه - ئا، باره قه لالا!" ریوی ته زبیحه که ی وه رده گریئ، به کۆمه گی باج هه ل ده ستئ، و وه رئ ده که وی به باله فر... دووه ههنگاو ده رواو خوئی له کۆشی دایکم داوی، که ده ستی بۆ دریژ کرده. دایکم تاویک به سنگی خویه وه ده ئئ، یاری به سنگی و زگی ده کاو دهی داته ده ستی داده ئامین... داده ئامین ده روا...

سه ره نجام ریوی باویشکی دیتئ و به دوو ده سته چکۆله کانی چاوان هه ل ده گلۆفی "دایکم ده لئ: "ئامین، رۆله، مندال له که خه وی دئ..."

به رویشتنی مندال له که هه موو بلاوی ده که ن. ئه مه سه رگه رمیی شه وانهی بنه ماله یه.

به لّام داده تامين ئوقرهى لى براوه... ئەم زستانه كەنگى تەواو دەبى! دايكم دەىگوت: "به قودره تى خوى... دەلین هیچ ژنيك به بهختى خوى رازى نيه... به لّام, ئاغا, ئەم ژنه به بهختى خوى رازى يه. بۆخوى هیچ نالى, به لّام ئەمن دەزانم. له حزه يهك ميره ده كى له بير ناچيته وه... خوى به ئاو و ئاوران دا ددها بۆ ئەوهى تاويك له بيرى بچيته وه - ناتوانى... رەنگه له بهر ئەرهش بى كە له لای نيه... ئاغا, ئەگەر بلى زيريك, مروارى يهك, يان ياقوتىكى واشى بۆ كړيوه, واش نيه, خويه تى و ئەو جووته گواره چوكه له و ئەم ئەلقه ناسكه و ئەم زنجيره بارىكه..."

له پيش دا پيم وابوو زيره كى له لای دايكيه تى, يان له جيه كى داناوه - به لّام له خويم پرسى گوتى هەر ئەوه يه كه ديوته. پيم گوت: "رۆله, دپته پيش, دنيايه... دار وهختيك رووت وقوته وهختيك به گه لا داپوشراو... ميردپش وهختيك له ماله وهختيك له مال نيه... "دهلئى": "دەزانم, دايه, خوا بكا مابى - ئەمن چى ديكه له خوا ناي - هەر مابى, به سه...!"

بام گوتى: "ئەوان وهك مه نين... له نيو وان كچ به تاره زوى خوى ميره ده كا, ئەوه نيه ده دى ئەولاتر فلان ئاغا بنيرتته سەر كچى من يان ئەمن بنيرمه خوازبيني كچى وى وكچ وكور له نه دپته بنه ژن و ميره... له نيو وان كچ وكور يه كتر ده بينن, له گه لا يه كتر ده گه رين... پاشان ئەگەر يه كتر يان خوش ويست ده بنه ژن و ميره... ئەمه فهرقى هه يه له گه لا كارى عه شاييرى خومان..."

دايكم گوتى: "ئا, كه وابه بويه! ده بينم چۆن منداله كه به سنگيه وه ده گوشى... به سته زمانه بونى ميره كى به كوره كه يه وه ناوه! دياره ژيانىكى خوشى له گه لا ميره كى هه بووه, ژنيكى خورتيكخه رو به گوئيه... خوا ههقه, ئاغا, له وماوه يه دا "نا"م لى نه بيستوه, جگه له وه كه بلى: "به چاوان دايه, به سه رچار بابه!" هيچى ديكه م لى نه بيستوه... به لّام به سته زمانه بى قه راره, خهريكه ده توپته وه!"

بام گوتى: "دەزانم, ديومه... باشه ئيدى... وهك دهلین گامان گورواوه, هەر كلكى ماوه... ئەم يهك دوو مانگهش ده روا...!"

IIII

به ره به ره به هار هاتوه - هه تا زستان له لوتكى "باسكه رهش" دپته خوارى, به هار له ژيللا دى. پياو پيى سه يره... له و هاتن و چونه دا چونه تيك هه لا نه نگوتون! عهرز

وهخه بهر هاتبوو، وهك داده تامين، و هه ناسه ي قوولتي هه ل ده كيشا - دهت گوت ماندوويه، دهت گوت له رتيه كي دووره وه هاتوه - دهت گوت تووشي زور گيروگرفتان بووه " له و ساردو سه رمایه دا هه ناسه ي وهك ليباسي ك كه له بهر ناگر وشكي كه يه وه هه لتي له هه ل ده ستا. بي قه راريه كه ي داده تامين زيادي كردبوو... دي له جموجول دا بوو، جو يه كانيان جو مال ده كرد، ميزاويان له زهوي يان ده شوت.

به هار هاتبوو، سروشت له خهوي زستان راپه ريبوو، وهك روزه كاني هه وه لتي وه هوش هاتنه وه ي داده تامين - برسي بوو، و به شي زوري ده گريا: ئاخو داده تامينيش هه تا شو رباو مريشكه كه ي پي ده گه يشت وهك مندالي چو كه له ده گريا - راست وهك ريوي، كه رانه ده وه ستا شو وشه شيره كه ي سارد وه ي... .

زهوي مه رومالات زوو ده ست ي پي كردوه... دواي ناني نيوه رويه دانيشتويين - ريوي له سه ركوشي بايم جي خوي خوش كردوه. بايم ده لتي: "ريوي، ره فيقم بو پهيدا كردوي! بز نه ره ش كاريله يه كي چو كه له ي بووه له خوت شه يتانتر - ديوته!" ده لتي: "يادو، به ره حيمي بلتي كاريله كه بي نيته سه ري... تامين ته تو ديوته؟"

داده تامين ده لتي: "به لتي، بابو، ديومه - زور جوانه..."

دايكم سه ر راده وشيني - پره پياو - سه رگه رمي بوخوي داده تاشي!

ره حيم كاريله به باوه شه وه ديته سه ري... داده تامين ده لتي: "ته ي له و مووه مونج مونج جو انانه... گوا ره شي هه ن، بابو!" و وهك ده ست به بالتي په پوله دا بيني، به سپايي ده ست به پشتي كاريله كه دا ديني... .

ره حيم كاريله كه له نيوه راستي ژوره كه داده ني - ريوي حه به ساوه... كاريله ده رده پهر ي... و نه و به دواي دا... دووه نكاو به پي، دوايه به گاگولكه. كاريله كه ده گرمه وه - حه ز ده كه م بز انم ريوي ده يه وي چ بكا... دايكي دي، ده ست به سه ر مووي كاريله كه دا ديني... ده لتي: "بيري... بيري... روويك گيان... ماچي كه.. چاو چه ند جوانه!"

ريوي ماچي ده كا...

بايم نو قلتي كه گيرفاني سه لته كه ي ده ر ديني و ده ي دا به كاريله - كاريله نو قلته كه ده خوا، و ده مي ده لي سيته وه، و دووباره بو ن به باجه وه ده كا - نو قلتي دي كه ي ده وي!... هه موومان پي ده كه نين... .

به هار هاتوه، به لام وهك يه كه م روزه كاني پي هه لگرتني ريوي هيشتا به چاكي وه ري نه كه وتوه - جار جار كه ده كه وي به گاگولكه ده روا! سه وزه گيا هيشتا مندا ل بوون... .

تاوه كان هيشتا منداڭ بوون، و وەك ئەو كچۆلانە كە يارى لە گەڭ بووكە كانيان دەكەن بە دەنگىكى مندالانە گۆرانىيان دەگوت و قۇقۇز پى دەكەن پىن و شە وورۇژ چىرۇكيان بۇ گابەردو خىزو دارەكان دەگىرەنەو... هيندى جارىش كە لە چىكان دەبارى، وەك داىكە گەوران دەيان بۆلاند.

بە ھار ھاتبوو" ئە جارىش وەك ھەمىشە جەلە كانى نوى بوون - ھەموو سالان جىژن دەھات... ئەمسالىش ھاتبوو، و جىژنانەى بۆ ھەمووان ھىسابوو... لەك لە كىش ھاتونەو. داىكم دەم بە پىكەن پىن و چاوبە ئەزەت دەلى: "دىمانە تان بە خىر!... چەند چاك، زيارەتى خۇتان كرد وھاتنەو! خۇزگە بە خۇتان، كوئىتان پى خۇش بى دەچن - وەك مە لەم چواردىوارەدا ھەبس نىن!"

لە ھەموو جىيەك قولتە قولتى ئار، قاروقىژى بالئندان، ھازە ھاژى چۆمان، وزەوزى مېشەنگوئىنەو چىپە چىپى ئاوى كانى بوو، و ھەر كانى بوو لە ھەموو كەلپن و قوژبنان ھەل قولىبوو... روون وەك چاوى قرزالى. ھەر دارو درەخت بوون كە وى رانە گە ىشتىبوون بۆ جىژنى جلكى نوى بدوورن و ھەروا بە جلكى بنەو دانىشتىبوون، وەك ئەو پىساو وەنىو كەوتوانە كە پاش ھاتنەدەر لە ھەمامى ماوئىەك بە جلكى ژىرەو دادەنىشن تا دوايە بە كاوخۆ جلكان لە بەر بکەنەو.

بە يانىيان زوو چۆلە كە ھەراو ھۆر يايە كيان ساز دەكرد كە گوئىت لە دەنگى چۆمىش نەدەبوو... چما دەت توانى سەر لە بە يانى سەر خەوئىكى باش بشكىنى! بە ھالەش، ھىچ جىيى نارەحتى نەبوو... سروش جۆرىكى لى ھاتبوو، ھەموو بە پەلە بوون، دارو درەخت نەبى... ھەموو، لە مېشەنگوئىنە را بگرە تا ھەموو شتىك زمانيان پىژابوو... رىويش كەم كەم زمانى پىژاوه... ئەو ىش جىكە جىكى خۆى دەكا... ھەر كە چۆلە كە يەك دەبىنى دەلى: "جوو جوو!" بابە بابە يە كىەتى، باجم لە خۇشىيانى خەنى بوو. لە دالانى را گوئىمان لە دەنگى دەبى: "بابە، بابە!" باجم جوابى دەداتەو: "رىوى، رىوى!"

زەوى پىشوو دەدا... بە فر دەبارى... زۆر ئارام - بى ھەراو ھۆر يايە... بە لام ھەر دەگاتە زەوى دەلى مېشولە يەكە لە سەر تاوئى سوورەو بوو نىشتەو، رىك دى و دەبى بە ئاو، راست لە جىيى خۆى - تەنانەت "چزە" شى لى نايە... سەير ئەو يە كە سىش بەو بارىنە قەلس نىە - ھەموومان دەزانىن نامىتتەو. بە ھالەش دادە نامىن نىوچاوان تىك دەنى و دەفكرەو دەچى... و جارى وايە بەدواى فكروخە يال دا مىلى لارى يەك دەگرى و ون دەبى... پارووى لە دەم دا لە بىر دەچىتەو...

به ريكهوت قه لافه تي بايشم داگيراه... كه بؤچى به فر نامينته وه؟!... له بهرامبهردا روخسارى داده تامين رۆژ به رۆژ گرگرتوتر ده بئى، گوپى گوليان كردوه. دايكم ده لئى: "چ بكا پيره پياوا! زستانى له بير نه چوه... ئه وه قيرانه يان قه تل و عام كردوه (مه به ستى ناگرى بو)... ئه گهر خه به ريك هه بئى، ههر ئه مه يه كه ئه وه نده يان كوشتوون، ئه وه نده يان له سيداره داون، ئه وه نده يان له سهر مال و حاليان هه ل كه ندوون و خوا ده زانئى بردوو يان نه كوئى... يان ئه وه نده دئى يان سووتاندوون... خوا كوئى يان كا! ناشكورى نه بئى ئه م رۆژانه كوا خه به رى خوښ... خه به رى خوښ بۆته كيميا رۆله" خه به رى ناخوشيش ناشكورى نه بئى له هه موو مالان هه يه - كوا سه رودلئى خوښ! سه گ مردوانه سه رودلئى خوشيان به كه س نه هيشته وه... پيره پياوا هه قيه تي!"

به لام ئيستا پيم وايه شتيكى ديكه ش هه يه: باجم "پيوه" ببوو: ده ي زانى به رويشتنى داده تامين و مندا له كه ي ماله كه مان چۆل و بيدهنگ ده بئى، و ئه وه ده بئى له گه ل خوڻى و خوڻى دانيشئى... چهند ده كرئى قه ده م لئى بدا، يان سه عات قورميش بكا، يان له په نا په نجهره دانيشئى، و له ديواره وه رامينئى، يان له گه ل ماموستا قسان بكا...!

ئه من هه روا له لاي داده تامين ده خوئينم... داده تامين ده لئى وه ختيك چووينه شاريش ده رست پئى ده لئيم - چونكه هيشتا نه له براكانى خه به ريك هه به وه نه له ميرده كه ي - ناچاره ماوه يه كه له لاي خه ليفه وه مينئى - يان ئه من ده چمه خه ليفه خانه، يان ئه وه دئته لامان - هيشتا ته كليفى روون نيه...

هه رده م و ساتيك له وانه يه هه راند بيته وه "چۆميكى له سه ر ريگا نيه، هه ر دووسئى رۆژان نه بارئى و ريگا وشك بيته وه، ده توانئى بئى. شه وه، دانيشتووين" داده تامين چوه ريوى بشواو بئى خه وينئى... باجم ده لئى: "فاتم، به نيازم له شارى ئيشه ئالا مزليك بگرم - ماوه يه كه له وئى بين... بۆ ره شيدم نووسيوه بئى، ئه وه ماوه يه كه ئيمه ليته نيين، ليته بئى... يادۆ ده بئى ئيمتياحان بدا و بخوئينئى... هه موومان پيكه وه ده چين (خوشكه كان خوښحال ده بن - شاربان نه ديوه)... كچه كان ليته ده بن (كچه كان نيوجاوان گرژ ده كه ن)... ئه گهر پيئت خوڻ بوو ئه م سئى چوار مانگه له لاي يادۆ ده بين هه تا نه ختيك داده مه زرى... دوايه هه ر ئه م هه رانده به دواى كچه كان دا ده نيترين، يان به يه كيك له نوكه ره كان (نيوجاوانى كچه كان ده كرئته وه) ئاوو هه وايه كه ده گۆرپين... هه تا كه نكئى به دله خوڻيه ي باش چاره وشو عه سه كه رو نيزامى يانه وه دانيشين! كوره كان هه ن - فير بوون... ئه مپروښ نه بئى، سه به ينى ده بئى ئيره به رپوه به رن... ئه من هه ر پيم وايه ره شيد به ژن و ماله وه به يه كه جارى بيته وه

ئېرە تا ھەم ئەو وەختانەى لېرەين تەنيا نەبين و ھەم... كورە گەورەى مالئېيە، ئىدى، بابئى
لە جىبى خۇى دانئېشئى... خۇ رۇژئىك ھەر دەبئى دانئېشئى... "

دايكم دەلئى: "نا، ئاغا، ئېشە ئالا... ئېشە ئالا ئەمن ئەو رۇژە نايىنم!"

بايم دەلئى: "باشە ئەتۇش نەى بېنى، يەكى دىكە ھەر دەى بېنى - بىيادەم عومرى
نووحى نېە - دەبئى رۇژئىك بىروا - بېھوئى، يان نەيەوئى... ئېمەش پېر بووېن - ھەقمانە
دووسئى رۇژئىك ئېسپراحت بىكەين... ئەم جارە فرىا نەكەوتېن، بەلام لەوئى دوكتۇر ھەيە -
خۇمان بە دوكتۇرئېش نېشان دەدەين... يادۇش بە تەنى نېە... "

دايكم دەلئى: "بۇخۇت دەزانى... دەزام تەنىاي... بۇخۇت دەزانى... " لە بىنەو
چاوپىك لە بايم دەكا - ھەست دەكەم دل پېسىيەكەى جارانى وەخەبەر ھاتۇتەو. ئەم حالەتە
زۇر ناخايەنى. دادەئامېن خەرىكە ھەمامئى بە رېوى دەكا. دەنگى دەرھاتو - رېوى
نايەلئى: "خەوى رەويو، دەيەوئى بېتتەو. " رېوى: "ئېستا بەراستى رېوىيە، ھەر دادەئامېن
لېى غافل بئى فېزمالكى دەداتئى و دەردەپەرى... لەپەر دەبېنىن بە ھەنگلەشەلە دئى،
رووت و قووت... سەير ئەوئە نەش كەوئى، ئاوا بە پەلە دئى كەچى ناكەوئى ھەموومان
پې دەكەنېن، ھەموو دەىكەنە ھەرا... بايم دەلئى: "ورىا بە نەكەوئى...!" بەلام ناكەوئى،
دئى و خۇى داوئتە باوئەشى بايم... و دادەئامېن بە پېكەنېن و بە شەرمەو بەدوای دادئى،
ئاوو كەفە سابوونى لە باسكان دەچۇرى.

"بابە، لانئىكەم جەنابت شتئىكى پې بلى - دەى بېنى!... زۇر باشە، لە بېرت نەچئى.
ئېستا خۇت وەشېرە، دوايە بە خزمەتت دەگەم!" وەك ھەموو دايكىك ھەر لەوكتەدا كە
نارەحتە چاوەكانى پې دەكەن، و مندالەكە بە ھەستى مندالانەى خۇى دەزانئى ئەم جۇرە
ھەپەشەيە ھېچى لە پىشت نېە.

بايم دەلئى: "ئى ئى... عەببە كورە - حەيات بئى! لېرە ژن دانئېشتون! ئى ئى... " و
دەست دەكا بە دەست تېوئەردانى سىنگ و پىشت و ھەموو لەشى. دادەئامېن راوئەستارە،
سوورھەل گەرارە، ئارەقى كىردو... بايم دەلئى: "رېوى لېرە نېە... چۇتە جېئەك خۇى
شاردۇتەو!... ھەموو گىئام تەر بوو - ھەى نەحلەتت لئى بئى!" و بە گوئىدا
دەچېئى: "خۇت بشارەو برؤ بن سەلئەكە " دوايە روودەكاتە دادەئامېن و دەلئى: "لېرە نېە،
رېوى... ون بوو!... " دوايەش: "ديارە خەوى نايە، لېى گەرئى با دووسئى دەقىقەيەك
لېرە بئى... " بەرېوى دەلئى: "زۇر باشە، دانئېشە - كارى پېت نېە... شتئىك بېنە...
خاولىيەكەى پېدا دە با سەرمای نەبئى... " رېوى لە بىنەو چا لئى دەكا، ئاور دەداتەو
لەسەر كۇشى بايم پاژ دەداتەو بە قەلافەتئىكى زۇر جىددىيەو چا لە خۇى دەكا... "

بام ده‌لئی: "کوره عه‌یبه، شهرمت بی! لی‌ره ژن دانیشتون، ته‌تۆ ئیدی گه‌وره‌ی!" و
 ئاته‌کی که‌وایه‌که‌ی به‌ سهر ران و زگی دا ده‌دا...
 داده‌ئامین ریوی خه‌واندوه‌و هاتۆته‌وه... بام ده‌لئی: "ئامین، ته‌تۆ لی‌ره نه‌بوی - له‌گه‌ل
 دایکت باس ده‌کرد... بریارمان دا ئیمه‌ش له‌گه‌ل تۆ بیین، له‌وی مزل بگرین..."
 داده‌ئامین له‌ خۆشی‌یان شاگه‌شکه‌ بووه: "بابه، یاخوا هه‌زار ساڵ بژی، خوا کوره‌کانت
 پی‌بیتلی - خه‌ریک بووم نیوه‌گیان ده‌بووم - له‌وی که‌سم نیه...!"
 "ئه‌ری، ئه‌وم ده‌گوت - یادۆ با بخوینسی و ئیمه‌ ئاووه‌ه‌وایه‌ک بگۆرین... مه‌گری
 کچم... هه‌تا ته‌وهم ئیشه‌للا ته‌تۆش خه‌به‌ریکت بۆ دی... ته‌گه‌ر ماوه‌یه‌ک له‌وی بووین
 شیلان و مه‌نیجیش ده‌به‌ین... ئیدی له‌وی ته‌نیا نابی... با بزاین خوا چ ده‌کا..."
 چهند له‌حه‌زه‌یه‌ک بیده‌نگ ده‌بی، دوایه‌ ده‌لئی: "به‌راست ده‌مه‌ویست لیت پیرسم - ته‌م
 هه‌یوانه‌ چ لئی بکه‌ین؟"
 داده‌ئامین ده‌لئی: "له‌گه‌ل خۆمی ده‌به‌م، بابه... له‌ ماشینی داویم ده‌ی به‌م... له
 ماشین دا جی‌زۆره... دیاره ناتوانی زۆر به‌ری دا بروا. نازام هه‌تا ته‌و جی‌یه‌ی ماشینی بۆ
 دی چهند دوره، به‌لام هه‌رچۆنیک بی، ده‌ی به‌م - گوناهه، ناتوانم به‌جی بیلم."
 هه‌تا وی زۆر نیه - هه‌ر له‌و سه‌ره‌وژیره‌ چوویه خوار ئیدی ده‌شته - ماشین هه‌تا لی‌وی
 چۆمی دی، ته‌گه‌ر قورچلپاو لئی گه‌ری. ته‌گه‌ریش نه‌بوو مه‌سه‌له‌ نیه، سواری ولاغی
 منداله‌کانی ده‌که‌ین... شاهۆ سه‌ری ولاغه‌که‌تان ده‌ده‌ن! وه‌زعی باشه...؟" منداله‌کان
 لی‌و به‌ پینکه‌ن سهر به‌ر ده‌ده‌نه‌وه... "به‌لئی، سواری ولاغه‌که‌ی ده‌که‌ین، با ته‌ویش
 که‌رسواری‌یه‌ک بکا - خۆ له‌ پاشاکان که‌مه‌تر نیه... و پسی ده‌که‌نی... به‌راست، له
 ورمی به‌ولاره‌ چیی لئی ده‌که‌ی؟"
 "سندووکیکی بۆ دروست ده‌که‌م، بابه، له‌ سندووکیکی ده‌خه‌م و ده‌ی به‌م... له
 ئوتوووبوسه‌کان دا ده‌بی جی‌ی سندووق هه‌بی..."
 ئوتوووبوس چیه؟ هۆده‌یه‌که‌ بۆ موسافیران، له‌سه‌ر ماشین دروستیان کردوه... و
 به‌هه‌رحال ئیمه‌ ناتوانین بی‌هینینه‌ به‌رچاومان.
 بام هه‌روه‌ک له‌و باره‌یه‌وه‌ گه‌وگرفتییکی نه‌بی، ده‌لئی: "زۆر باشه... که‌وایه، ئاوا!"
 ئیمه‌ خۆ نازانین چۆن.

IIII

ههوا خوښه، باجم همه فهره جی ناردوته شاری، که مزلی بو بگری... دووسی ژوری
هه بن بهسه - به لام حه تمن سه ربه خو بی. به دایکم ده لی تهو کهل و په له ی ده سی بی به یین
تاماده بکا، بو تهوی که هراند هاته وه مه حته ل نه یین - تهو فه قیره ش گرفتاره - کاری
هه یه، هه ر روژیک کار نه کا، ده لیا یه که زه رهی لی ده که وی...

کهل و په له که مان تیگ ناوه و چاره روانی هاتنه وه ی همه فهره ج و هراندین... به لام
تهوه هراندیش هات - فایده ی چی! ته گهر همه فهره ج زووتر نه یه ته وه بچینه کوی،
جیبه کمان نیه! داده تامین ده لی ده توانین بچینه مالی خه لیفه - به لام باجم قبوول ناکا -
تهو، خو خه لیفه ی نه دیوه - ناشنایه تی لی که گه لی نیه... شار فهره ق ده کا، وه ک دی نیه -
تهوی شاره، لیتره که ره سه ی میوانداری هه یه، له وی نیه - پاشان لیتره میوان ناچاره...

داده تامین ده لی له شاری "میواخانه" هه یه... پوول وهرده گرن و ژورر به کری ده دن."
"باشه، ته مه بوو به قسه یه که!" بابیشم بیستویه. ده لی: "زورر باشه... به لی، ده چینه
میواخانه" له سایه خواوه پوول هه یه - به قه ولی خه لکی لای خو مان پوول بو ته وه یه
بیخوی، نه که بو ته وه ی بت خوا... پوول راست بو ته م شتانه یه، نه که بو خر کردنه وه. به
قه ولی پیشینان هه تا پیاو پتری له پاش به جی بمینی، خه فه تی پتر ده باته بن گل...
ته له ملای پوول هه یه، به لی، ئیشه للا ده چینه میواخانه ژورر به کری ده گرین."
برپار دهری چ همه فهره ج بیته وه چ نه یه ته وه، هه ر که هراند هات وه ری که وین...
ده چین کهل و په له که له مالی دوکتور یان له خه لیفه خانه داده نیین و بوخو مان له
میواخانه ده یین...

کاک ره شید و کاک مارفیش هاتون - نای کاک مارفیش داده تامینی دناسی و وه
خوشک و برا پیکه وه به ره وروو ده بن. ئیستا ئیدی باجم عه یییک لهو خو مالی بوونه یان
ناگری... شه وه، ماله که شلووقه، دانیشتوین، قسه ده که یین و پی ده که نین... که هراند
و همه فهره ج پیکه وه په یدا ده بنه وه!

بوچی پیکه وه؟ - همه فهره ج چوته خه لیفه خانه بزانی کاغه زیک شتیگ بو داده تامین و
تهو جووته برایه هاتوه یان نا، به ریکه وت کاک هراندیش له وی بووه گوتویه تی که دیته
ئیتره - پیکه وه چوونه ماکو - و له ماکو را هاتونه وه.

زورر حیسابییه! باشه، که نگی وه ری ده که وین له سه رخیران؟ هه تا زووتر بی، باشتره...
مه سه له ن چ وه خت؟ پارشیوان... باشتره وهره نگ نه که وین بو ته وه ی بتوانین فهره ج و کهل
و په له که جیبه جی بکه یین. ماله که بیان خارین کردو ته وه له گه ره کیکی باشه، نه وگه چهر -
گه ره کی هه رمه نی و نازه ری نشینه، جیبه کی له باره، سه ربه خو یه...

كەل و پەلەكە ئامادە دەكەن كە پارشېئوان وەرپ كەوين... دايكەم و دادەئامېن و خوشكەكان توپشوروى ريگايان ساز كرده... ئامادەين... بە دلەكوتەوہ...
 ئەو شەوہ ھەموومان نارەھەت دەخەوين - ئەمن لە ھەمووان نارەھەت تر: شەوئ
 دووسى جار وەخەبەر ديم، و ھەموو جارئ بېر لەوہ دەكەمەوہ كە سبەينى دەچمە شارى و
 ماوہيەكى زۆر نايمەوہو ئەم مائە و ئەو دەشت و كيوو بەندەنانە ناينم، جوړيكم بەسەر
 دى... نازانم، رەنگە ئىستا وابېر بگەمەوہ. لە نەكاو شارى نەناسراو و نامۆ بە
 قەلەفەتتىكى ئىلەوہ لەپيش چاوم ئىك دەكىشريتەوہو بە شىوہيەكى تىكەل بە ھەرەشە
 تيمەوہ دەروانى... وەك ھەموو مندايىكم كە يەكەم جار دەچيتە قوتابخانە. سەدان
 قەلەفەتى نەناسراو و نامۆ، و لەخۆوہ دوژمن، لە بەرامبەرم دەردەكەون... دەزانم كە
 گائەم پىدەكەن - شارستانى ھەميشە گائە بە دىھاتىيان دەكەن... ھەرچەند دەزانم
 كە پيش كرانەوہى قوتابخانە پىنج شەش مانگ لە شارى دەمىنمەوہو لەگەل ديمەنى شار
 راديم، و لەوانەيە لەو نيوەدا بتوانم چەند دوستيكيش پەيدا بگەم. بەحوالەش دەترسم. ھەر
 لەوكاتەدا بۆ چوونە شار بە پەلەم. لىفەكە دەخۆمەوہ دەپىچم، و لەنيو جىدا جىنگلان
 دەدەم، و لەبەر خۆمەوہ بېر دەكەمەوہ - بلاو، پەريشان، ئالۆز - باش نازانم بېر لە چ
 دەكەمەوہ - فەكرم بەردەوام لە لكىكەوہ باز دەداتە سەر لكىكى دىكە... نارەھەتم. دواتر
 تىدەگەم كە بۆچى نارەھەت بووم و ئەو نارەھەتىيە لەخۆوہيە لەبەر چ بوو. نەم دەزانى كە
 بەو چوونە شارە كۆتايى بەو ئۆگرىيە لەمىژينەيەم دىنم - نەم دەزانى كە ئەو لىرەوارە،
 ئەو كىوانە، ئەو شاخانە، ئەم رووبارە، كانياوہكان، ئەم ھەوزوكانىيە... ئەم گەلئىيانە
 ھەريەكەى پەرىك لە دەفتەرى بىرەوہرىيە كاتم بوون و ئىستا ئەم دەفتەرى پىكەوہ دەنيم...!
 ھىچ دارىكى ئەو لىرەوارە نەبوو كە بىرەوہرىيەكم لەسەر گەلاكانى نەنووسىبى، ھىچ
 بەردىك، ھىچ گلمەتىك، ھىچ چلە دركىك لەو چىيانە نەبوون كە ئەمن تاقىم نەكردبەوہو
 بەشيك لە زەينى خۆم پى نەسپاردبن... چۆن ئەمانە لەبېر بەرمەوہ، چۆن ھەوداى ئەم
 بىرەوہرىيانەم بېسىنم؟ قەلەفەتى قەلەپەشەكان، داركوتكەكان و رەشيشەكان... و
 ھەموو شتىكى ئاوايى - لە بەلندەوہ بگەرە تا خشۆك و پىرۆ - بۆ من ئاشنا بوو. خووم بە
 بۆنەكانى ديوە گرتبوو - بە بۆنى بزن و مەرەكانى - و تىكەلاو بوونى ئەم بۆنە لەگەل
 تەپو تۆزى سەر لە ئىواران، و سەدان شتى دىكەى ھىشتا بۆمن خۆشترىن بىرەوہرىن.
 چووبوومە گوندەكانى دىكەش، بەلام زياتر ئۆگرى قەلەفەت و بۆنەكانى گوندى خۆمان
 بووم. چۆمەكەى خۆمان شكلىكى دىكەى ھەبوو - ئاوەكە و لىوارەكانى بە دەم بنىادەمەوہ

پي ده كه نين - هيچي له من نه ده شاردوه، هيچ نوخته يه كي بو من نه پي نه بوو، له هيچ نوخته يه كي ههستم به مه ترسي و هه ره شه نه ده كرد...

نه مانه م به جي ده هيشت و ده رويشتم، و له سبه پي وه ئيدي نه م ده ديتنه وه. دياره كه شار فهرقي له گه ل دي هه يه - نه من ته نانه ت له نيو بالنده كاني نه م گونده و گونده كاني دي كه دا فهرقم داده نا - زور جار تاقيم كرد بووه: له بيه كاني قه راخي ريگاره كه ملكي خو مان ده ستي پي ده كرد قه لافه ته كان ده گوران - ناشاتر و دوستانه تر ده بوون، و نه من جوړيكم هه ست ده كرد كه هه روا بزانه گه يشتوومه وه حه وشه ي مالي - دوايه و ابو - له گه ل نه وه ي هه زاران سا ل بوو له گه ل ده ورو به رمان دراوسي بووين و رهنگي يه كترمان گر تيوو، به و حاله ش ديسان گونده كه ي خو مان، چيا كاني خو مان، داره كانمان و بالنده كانمان شتيكي دي كه بوون...

تيستا له شاري قه لافه ته كان چو ن ده بن، به ديتني من دژكرده ويان چ ده سي، و نه من چو ن له گه ل نه وه قه لافه ته نامويانه را ديم و خو ده گرم؟ داخوا نه وي ش دارو دره خت و تاته به رديكي هه يه كه نه وه ختانه ي غه مي كم ده بي په نايان بو به رم و سو كنايم بي؟ لي ره هه ركات دل م ته نگ ده بوو ده چوومه بن هه رمي پاييزي يه كو نه ساله كاني گو رستانه كو نه كه و ده خه وتم... ده سبه جي خه وم لي ده كه وت، و كاتي ك وه خه به ر ده هاتم ئيدي غه مي كم نه ما بوو - غه م نه گه ر هيندي كيويك بايه، ده رويشتم و نه من بارسو ك ده بووم. ده يان گو ت نه و تو قه ره گر تنه له هيممه ت و به ره كه تي گياني نه و پيا رچا كانه يه كه له ري نيژراون. گو رستانه كه كو ن بوو. خه لكه كه ي وه ك مه مانان نالووده نه بوون... تيستا تاخر زه مان بوو، هه موو نالووده بوون، هه مووان كلاويان له سه ر يه ك ده نا - نه وان نه ولياي خوا بوون - له م ده ورو زه مانه پيا وي وا له كو ي په يدا ده بن. نه و ده مانه وه ك تيستا نه بوو، نه و وه ختانه گونا ح نه بوو - گونا ح نه گه ر هه بوو تا يبه تي زور داران بوو - خه لگ سا ويلكه بوون، له سه ر زه ي زه جمه تيان ده كي شا، ناژه لداري يان ده كرد، و شو كرى خوا يان ده كرد... و ده مردن. تيستا خه لگ ده لين: نه ي با به كه شك و په ني ر و رو ن دروست كردن و خوري ره نيوه ينانيش بوو به كار! كارخانه شتيكي دي كه يه - نه مه نيشانه ي دوا كه وتو وي يه! نه وده م خه لگ سا كارو بي فرت و فيل بوون، وه ك به ره مه كانيان... خوا كه شيان وه ك خو يان سا كار بوو، هه ردوويان يه كتر يان باش ده ناسي... بووني نه مانه ش هه ر نيشانه ي تاخر زه مان بوو. نه من قه ت سو في حه سه م له پير نا چي كه به چ سا كاري و پاكي يه كه وه گو يي بو حه ديسه كاني ما مو ستا را ده گرت، و به چ دلپاكي يه كه وه له حوزو ري خوا ي خزي را ده وه ستا. هه ميشه زه رده خه نه ي زه زامه ندي و شو كرى خوا ي له سه ر ليوان بوو. نه بوونه كه ي

بەجۆزىك ناشكورى دەزانى: بۆخۆت ساغى، مندالە كانت ساغن، بۆخۆت تواناي كار كردنت
 ھەيە - بۆ ناشكورى؟ خوا كەرەمى پىڭ كردوى، لە چىت كەمە؟ خىواي نعوذباللە، بە
 بوونەوھەرىكى ساكارى وەك خۆي، بەلام بەرى لە ھەموو عەيب و خەتايەك لە بەرامبەر
 خۆي دا دەدەيت و بە زەردەخەنەوہ لە گەلى بەرەوړوو دەبوو. جارېكيان كورەكەي دزىي لە
 نۆرە ئاوي دراوسىكەي كردبوو، و دراوسىكەي پىي زانىبوو، و لە لاي مامۆستا گلەيي
 كردبوو. ئەگەر بزاني سۆفى ھەسەن چۆن دەگريا! دەيگوت نازاني لە رۆژي ھەشرى چۆن
 رووي ھەل بى چاوي لە چاوي خوا بكا - و ئەگەر پرسى، چىي جواب بداتەوہ! ... كورې
 تۆيە... ؟ بلى چى؟ دەبى سەر داخا... چونكە بۆخۆي ئاگاي لە ھەموو شتېك ھەيە...

دەيگوت جھيل بوو، ھەر لەم دىي حازرى "نيوہكار" بوو، خەرمانى سوور كردوہ و
 ھەلى گرتوہ" بەشى ئاغا لەم لاو بەشى خۆي لەو لا، كە سبەينى بەشى ئاغا بار بكاو بۆي
 بنىرئتەوہ دى. دەيگوت: "مامۆستا، بە تەنى بووم، لەسەر خەرمانى بووم، دەمەويست
 بنووم، بەرەكەم راخست، لىفەم بەسەر خۆم ھەل كىشابوو خەريك بووم سەبىلەم دەكىشا...
 مامۆستا دوژمن لە مالىت ناتوميد بى، نەم زانى ئەو شەيتانە لەعینە لە كوئ پەيدا
 بوو... بەلى، بە مامۆستاي خۆم بلىم پەيدا بوو. گوتى: "ھەسەن... " ئەودەم تۆبەكار
 نەبووم... بەلى، گوتى: "ھەسەن، راستە، ئەتۆ ئىستا نىواونىو بەشت كردوہ - نىوہى
 ئاغاو نىوہى خۆت - بەلام ھىچ بىرت لى كردۆتەوہ بۆ؟ جگە لە تۆو و عەرزەكە، كە ئەويش
 ھى خوايە ئەم ئاغاىە لەو ماوہيەدا كە ئەتۆ ئارەقت دەرشت و ھەولت دەدا چىي كردوہ؟
 ھەر ئەوہ نەبوو كە لە ديوہخانئ دادەنىشت، چىي شىرنى دەخواردوہو فەرمانى دەدان و
 قسەي زل زلى دەكردن! چىي كردوہ كە ئىستا نىوہى بەرھەمەكە وەرەگري؟ ھەستە،
 ھەستە بەشى ھەقى خۆت لە بەشى ئاغا ھەل بگرە، ھىچ نابى... ئەودەمانەي ئەتۆ و
 جىرانەكانت تۆزى ئاردى لە كەندوہكانتان دا نىيە، ئەو زىلدانى مالىكەي پرە لە ئىسكى
 مريشك و قەلەمونە، ھىچ نابى - ھەستە، ھەستە!"

"مامۆستا، ئەو كافرە لەعینە ھىندى بە گويى دا خويندم كە ئاخەرەكەي لە خشتە
 چووم. ھەستام، تارم داىە "رە" كەو دوازە رەم لە بەشى ئاغا ھەل گرت و بەسەر
 بەشەكەي خۆم دا كرد... و نوستم... ھىشتا چاوم بە باشى گەرم نەببون كە دىتم بۆسۆ
 دى!"

لەسەر جىيەكەم دانىشتم - بۆن بەم لاوہ بكە، بەولاوہ بكە... دىتم ھەياران، وەختىك
 لە جى ھاتوومەدەر سەبىلە كەوتۆتە سەر لىفەكە، و بە قودرەتئ خىواي قولنچكىكى
 لىفەكە بە تەواوي سووتاوہ! ... ئىستى خوا رەحمى كردبوو، نەگە يىشتبو لۆدەكايەكە،

ته گینا هیئندی چاو له سهر چاو دانییی هموو جییهك ئاوری ده گرت، و بهو شهوه، شهویش به تهنیابالی، بهو بایه كه دههات هموو دنیا ده بوو به خۆله مییش، تهنانهت خهرمانی خه لکی بی تاوانیش به گوناحی منهوه ده سوتان! ... ناوی خوام هیئاو شهیتانم به نه حلهت کرد، و لیفه كه م کووژاندهوه، له په له پهلان دیزه دۆیه كه م به سهردا کرد. گوتم: "ههقی خۆت بوو، ههقی خۆت بوو، ههسن، ههتا ماوی جارێکی دیکه فریوی شهو له عینهی نه خۆی...". به کورتی، ههستام، شهوی له بهشی تاغام هه ل گرتبوو، هیئامهوه جیی خۆی و ربهیه کیشم ته مبیانه له ئی خۆم به سهردا کرد... و دووباره شهیتانم به نه حلهت کرد... و وهسبهینی را چوومه خزمهت حهزرتی شیخ و بوومه تۆبه کار...!"

پیتم وایه له پیداجوونه وه كه دایه كه ئەم شتانه ده بینم... به لām باشه، جیسایی دهشت و دهر و جیاوچۆل و "مال" شتیکی دیکه بوو. ده بوو قوژینی کوره خانهی مالی له گه ل خۆم بهرم - و بهوی، نه مهوی، دهشم برد... هه رچهند له گه ل شهوی دم برد هه میشه ئاواتی دیتنه وهیم ههیه...

له دهنگی جموجۆل وه خه بهر دیم - به پیچه وانهی رۆژانی پیشوو بی شهوی پیتم بلین له جیی دیمه دهر. ئاسۆ هیشتا رهنگی شهوی پیوهیه، ئاسمانی ئاسۆی رۆژه لات به رهنگی پۆلایه، وهك ئاوی رووبار له ئیواری زستان دا. هیشتا سهره تای به هاره، دهشت له سه رمان بیحاله، له خه و دایه، و له خهوی دا ده له رزی، شهو گیایانهی تازه سه ریان دهر هیئاوه له سه رمان رهش بوون، تاك و ته را، بۆق قیره قیریک ده كه ن...

دایکم بهرنامهی "حهوت ساله" به داده شیلان و داده مهنیج ده لئ و ته مانه تی مالو حاله که یان ده داته ده ست. باجم سهر راده وه شیئ، کچه کان ده گرین... ژنه کان ده گرین، باجم به دم ریگاوه ده لئ: "فاتم، پیکه نینم هاتبوو... ته تۆ پیت وایه ته گهر ئیمه رۆشیتین کاری دنیا ناگوزهری! به لām بهو حاله ش ده بیننی ده رۆین و هیچیش نابی... هیچ شتیك دوا ی مه خه را نابی." دایکم ده لئ: "ههتا ماوین ده بی به بیرمان بی، ته گهر مردیشین مردوین... كه س چاره و رانی لیمان نیه...!" باجم ئاور ده داته وهو له سهر قسه که ی خۆی ده روا - روهی قسه ی له داده ئامینه، ده لئ: "ده لئین به ردی له سه ر گلکۆی مردوو داده نین تا له بیر نه چیتته وه... به لām به رده که ده که وی، قه بره که خه راپ ده بی... کی سهری خه لکی شه م گۆرستانه کۆنه ده زانی! راسته، میهره بان ی و چاکه و خه راپه له بیر ناچنه وه، به لām بهو حاله ش هه ر شه و به رده که له سه ر گلکۆی مردوو داده نین - ته گهر بش مینئ - چهند شه و میهره بان ی و چاکه و خه راپه یه ی مردوه که به خه لکی دیکه ده لئ؟ هیچ. هه موو ده مرن، یهك زوو یهك درهنگ. کاروانیکه ههتا قیامهت به رپوهیه" هه موو ده رۆن و له بیر ده چنه وه.

وختی وایه گومبەز وبارەگایه کیشیان لەسەر ساز دەکەن... ئەویش هەر بۆ ترساندنی زیندوووەکانە - ئەویش هەر زیندوووەکان بۆخۆیانێ دروست دەکەن - بەلام ئەمانیش کە روڤشتن لەبەر دەچنەوه... "

کەچی لەبن ماشینە کە بۆخۆی زۆر شتی بە کاک رەشید سپارد, کەریم ئاغا و, غەفوور ئاغا و, مامۆستا فلان و فلان زەوی فیسار... بە کردەوه گەیشتبۆ قسەکانی دایکم!

بە کورتی, روڤشتین, وەك چەند کۆچەری, بە قاپ و قاچاغ و بەروبوخچەوه... ولاغیك بە بارێك كەل و پەلێ سەفەرەوه و یه کی دی سەگێك بە کۆلەوه... روڤی بە باوەشی کاک رەشیدەویە - روڤی نوستو - وەسمان لە سەرمان هەل دەلەرزی, دادەئامین ملیچە کە ی بە شانانی دا دەدا... هەتا لە ماشین نیزیکتەر دەبینەوه, دنیا رووناکتەر دەبێ... دادەئامین لە خۆشییان وەك بەئێدە هەل دەبەزی. دەلێی بەرەو بەهەشتی خوا دەروا" بەلام ئەمن هەست دەکەم لەو حالەش دا جاروبار دەفکرەوه دەچی... حوسینی لە گەل خۆمان دەبەین, کە هەر نەبێ کە سینکمان بە دەستەوه بێ.

IIII

باجم و دایکم و دادەئامین لەپێشەوه دانیشتون "جیگایان تەنگە" پاش ماویەك دادەئامین دیتە کن مە - لە پستی ماشینە کە - شاگرد شۆفیرە کەش - هایگ, کە لایکی نۆزده بیست سالیە - لە لای مەیه. تیرە رەحەتە. ریگاکان تەرن, تۆزوخۆلیك نیە, لەسەر نۆینە کان دانیشتووین و کەیف دەکەین, روڤی لەسەر کۆشی باجم و جاروباریش لەسەر کۆشی دایکمە, هەر نیوسەعات جارێك کاک هیراند ماشینە کە رادەگری تا دادەئامین رای دێری, نەوێک لەسەر کۆشی باجم میزی بکا... ماشین وەك گۆللە دەروا, و ئەمن و مندالە کان پیمان خۆشە لەوێش خیراتر برۆ... نانی نیوهرۆ لە قوتوور دەخۆین, لە گەلێیەکی خۆش لە دەری قارەخانەیهك. باجم نۆیژە کە ی دەکا, و ئیسپراحه تییکی کورت دەکا... کاک هیراند ئاوێ دە ماشینە کە ی دەکا و چاو لە تە گەرەکانی دەکا, و دەلێ: "هەر وخت بفرموون, وەرێ دەکەوین!"

دەورو بەری دووی پاش نیوهرۆ وەرێ دەکەوین... لە بەندەنی قووشچی شۆر دەبینەوه - دنیایەکی دیکە لەپێش چاومان دەردەکەوێ, سەرسەوز, جوان... دەشتیکی خۆش و زەنویڕ... باجم زەردەخەنە دەیگری.

ئاي، ئەمەش بەحرى خويىيە! دەريا پالى دابۇزە، لە جىيى خۇي نەدەبزوت" جارجارىك
وەك پىرەپىياوى بىدەن زامانىكى لە رەملەكە دەداو لىتوارەكانى دەلستەوہ - جارجار پىنىكى
دەكرد... دەنگى پىفەكە پىمان گوى لىبوو، كە وەك دەنگى زارى پىرەپىياوان فىشەفىشى
لىدەھات... رىگاكە بە تەنىشت دەريادا تىدەپەرى.

ماشەللا لە قودرەتى خوي! بايم دەىگوت بەردىش لە لاقى خوت بەستى قوم نابى!
ئەو خويىيەى دەىخويىن ھى ئەم بەحرەيە... دەىگوت: "دەلىن ئاوو لىتەكەشى بۇ ھەموو
جۆر لاق ئىشەيەك دەرمانە... " داىكم دەلى: "چ باشتر... وەللا شەوانە لەبەر ئىشى
"مەواسىل" خەوم لى ناكەوى... " بايم دەلى: "رۆژىك دەچىن... ئىستا كە ھاتووين بۇ
نەچىن!" ئەم قسانە ديارە ھى ئەو وەختەن كە دامەزراوين.

دەين، بەكن دىھاتى سەرسەوز، و زەوى و زارى سەرسەوز... و باغاتى خەملىو بە گولۇ
خونچەدا تىدەپەرىن... ماشەللا، ھەر دەلىي بەھەشتە! بەھار زوتتر گەيشتوتە تىرە،
گىارگۆر تەواوئىك ھەستاوہ، مەرومالات بە دەشتىدا بلاو بوونەوہ - گوانيان بەقەد
دۆدانەيەك!... بەلای مىگەلان دا رەت دەبىن، سەگەل بە پىشوازانەوہ دەين، چەند
ھەنگاويك بە حەپەحەپ دەگەل ماشىنەكە غار دەدەن، لەپىشەوہ، لە دوايەوہ. ئەوانەى
پىشەوہ ھەر كە چەند ھەنگاوار غار دەدەن شل دەبن، و دەگەرىنەوہ دەوہرن و كە ماشىنەكە
دەگاتى، لە حالىك دا چاويكىيان لە ماشىنەكەيە، دەر دەپەرن... بۇ يەكەم جار گويم لە
دەنگى وەرپىنى كارۆش دەبى: ھەر لەو جىيەرا كە لىي دانىشتوہ خۇي داويتە سەر پاشووان،
مىل ھەل دەپرى و لەپىشت چەپەرى ديوارى ماشىنەكەوہ چەند جارىك دەوہرى: پاش ئەو
ھەموو ماوہيە دەلى چى؟ وەرپىنى رق نىيە، لە قەلافەتى را ديارە... خۆشحالە - واديارە
ئەو پىش وەك مەمانانى مندال كە دەمانەوى برادەرەكانان بزانتن سواری ماشىن بووين،
دەپەوى سەرنجى ھاوونەوانى خۇي راكىشى كە: "بروانن، ئەمنىش سوار بووم!"

لەنىو رىگادا جاروبار تووشى ماشىنى دىكە دەبىن - زۆرتەر ھىگەورە وەك ئەم لۆرىيەى
كەك ھراند، تەنانت گەوہرتىش، و بە دەگەنىش يەك دوويكى چووكەلەو جوان، كە وەك
ئاوینە دەبرىسكىنەوہ... سى چوار كەسىيان تىدا دانىشتوون - خۆزگە بە خۇيان! كەك
ھراند دەلى ئەمانە ماشىنى سواریيەن، فۆردن... ئەمانە دەولەمەندەكان دەپان كەرن.
قىمەتتيان زۆر گرانە - چوارپىنج ھەزار تەن!... داىكم دەپرسى بۆچىيان دەكەرن؟ كەك
ھراند دەلى بۇ سوار بوون. بايم بۇ داىكىمى روون دەكاتەوہ كە چۆن ئىمە ئەسپ رادەگرىن بۇ
سوار بوون، ئەمانىش ماشىن رادەگرن. وەختىك دەگەينە ماشىنان چراكانيان ھەل دەكەن،

كاك هراند ده لئی ئەمە سلاو و ئەحوالپرسینی شۆفیرانە... ئیمە چاومان لى نیه، ئەویش چراكانى هەل دەكا...

هەتاو گەبۆتە سەر کێوکانی "بەندی" کە دەگەینە شاری. مەیدان و شەقامیکی پەر دارو درەخت - و ئەویش داری چۆن! خەلک لە شەقام دا پیاسە دەکەن: ژن و پیاو، ژنی چارشێو بەسەر و روودا پۆشراو، ژن و کچی بێ چارشێو و سەررووت! دواتر تێ دەگەین چارشێو بەسەرەکان موسولمانن" بێ چارشێو کانی شەووری و هەرمەنین. هەرمەنی بەکان زۆرتریان موو خورمايي و سپین، و ئاشووری بەکان بەشی زۆریان ئەسمەر و تەنانەت رەشتالەن... ئاشووری بەکان هەر فەلەکانی خۆمان کە لیڕە پێیان دەلێن ئاشووری...

بە شەقامی دا سەر دەکەوین... زۆر لەسەر خۆ... مزگەوت، دوکان، فرۆشگا... چەند جوانن!... ماله کەمان لە تەنیشت ئەم شەقامە یە... ناگەینە مەیدانە کە سەرئ بە کووچە یە کە دا با دەدەینەو... تێرە گەرەکی نەوگە چەرە. كاك هراند ماشینە کە راست لەبەر دەرگای خانووە کە رادەگرئ. لەنیو شەپانە دەرگای مائی تەنیشتمان دا دوو کچی بێ چارشێو کە وا دیارە خوشکن لەگەل ژنیکی قەلەو کە دەم و چاویکی گەرەو سپی وە بە فرو قژیکی زەردی هەبە راوەستان. کچەکان تۆی دەقرتین و خیراخیرا قسان دەکەن. دایکم چاو لە باج دادەگرئ و بە حال و بال سەر رادەو شینئ، "یەعنی چاوت لییە ئەو کچانە لەپیش چاوی خەلکی تۆی دەتروو کینن، ئەویش ئاوا! تۆی، ئیستا بزانه بەو دەمەو کە دەلێی مەقەستە، چ لە پیاو کە دەکا!" سنگیان لە درزی یەخەیان را دیارە، بسکیان باداون. دیارە هاتوون گوی پێ داگرن، بزانه کینن، چ کارەین، شتی بەکە لکمان چ پێیە. جل و بەرگی دادەتامینئ لەگەل جل و بەرگی ژنانی لای خۆمان فەرقيکی وای نیە، لەچکی بەستو، بەلام بەو قژە کورت و کورانە یەو سەرنج رادە کیشئ. کچەکان قەلەو کزو نیونجی - لە نیزیکیوە چاومان لى دەکەن، بە سیلە ی چاو" ئیمەش گوی هەل دەخەین. - هەرمەنین. بەلام دادەتامین خۆی شلوی ناکا.

لەگەل كاك هراند و حوسین و شاھۆ وەسمان کەل و پەلە کە دەبەینە ژووری. هۆدەکانیان خاوتین کردوونەو، فەرشەکان لە حەوشە دا گەسک دەدەین، و رایان دەخەین... و تازە پێ دەزانین کە چامان پێ نیە. كاك هراند بە غاردان دەچئ هەتا دوکان و بازار دانەخراوە لامپایەك بکړئ... بە لامپاوە لنتەر و تەنە کە نەوتیکەو دیتەو. ژووریك بو "دیو خان" واتە بو باج دیاری دەکەین، ژووریك بو من و دایکم، و ژوورە کە دیکە بو دادەتامین و مندالە کە. ئەدی براکان؟ - براکان كاك هراند دەیان باتە خەلیفە خانە - لەسەر ئیزنی تاغا... خەلیفە گوتوویە - لەوی جی زۆرە.

بايم ده لئى: "رۆلە، بچن - ئەگەر پىنتان خۆش نەبوو، وەرنەو... بەجۆرىك جىيى خۇمان دەكەينەو... ئەگەر پىنتان خۆش نىە مەچن... ھەر لىرە بن... ئەمن بە خەلىفەى دەلىم... پىكەو لە دىوہ خانى دەخەوین... مندالەکان هیچ نالین.

مالەكە رۆژھەلات بەرۆژتاوا ھەل كەوتو، ژىرخانىكىشى ھەيە، كە ھەم ژوورى نۆكەرەكەيەو ھەم تاشپەزخانە. قەرارە حوسىن لەوئى بى. ھەوشەكە چووكە، بەلام دوو دارى تىدان - گۆگجەو قەيسى - لەگەل باغچەيەكى زۆر چووكەلە - و دووسى چل سوورەگول. كارۆى ھەر لەوئى لە سووچى ھەوشەى بەجى دىلین. ئەگەر دىبايە، باران بارى دەتوانى بىتە دالانى.

مالتىكى رىك و پىكە...

كەل و پەلەكەمان جىبەجى كردو، قاپ و قاچاغمان لە خواری داناون... نوپىش ھى ھەر كەسە لە ژوورى خۆى... بەلام لامپايەك نەبى، نىمانە، بايم دەلئى يەكى دىكەش دەكرىن - جارى با بزانین خوا چ دىنیتتە پىش، كاك ھراند حوسىنى لەگەل خۆى دەباو ھەر لەو يەك دوو سەعاتەدا كە تا تىواری ماوہ نانەواخانەو قەساجانەو دوكانى بەقالتىيەى پى نىشان دەدا، نانى گەرم دەكرى و دەى ھىنیتتەو، لەگەل دووجۆر ھەلواى سووروسپى، كە ئىمە نەمان دىون" ھەلواى گۆيز و گىزەرن" ھەلواى گۆيزەكەى زۆر خۆشە... لە توپشورى رىگاش مرىشكىك ماوہ... شىوہكەمان ھەر ئەودەم دەخۆين.

"ئاغا، فەرمائىشتىكى دىكەت بە من نىە؟ ھىچتان كەم و كورى نىە؟"

بايم دەلئى: "نا... زۆر سوپاس، مالت ئاوەدان بى!"

دايكم دەلئى: "زۆر سوپاس، زەحمەتت كىشا... " و چاوتىك لە بايم دەكا... كە يانى عەيبە، ھىچ نەبى "خولقتىكى" بكە.

بايم دەلئى: "كاك ھراند... ئەتۆ ھەموو جارى دووسى رۆژ كارى خۆت... "

"ئاغا، دەزانم چ دەفەرموى... ئەمن ئەگەر ئىوہم نەھىنابايەو بە بەتالى دەھاتمەو... "

نارەحەت مەبە... تكا دەكەم ھەر باسى مەكە، ئەمنىش وەك يەكىك لە كورەكانى خۆتان... "

بايم دەلئى: "مالت ئاوەدان بى!" و چاوتىك لە دايكم دەكا، كە يانى تىگەشتى! "زۆر

باشە، كەوايە خوات لەگەل... جارى لىرەين... خواحافزى ناكەين." بەشى ئاخى روى لە

براكانە "كاك ھراند، لە زمان منەو بە خەلىفە بلئى ئەگەر جىگا نىە بيان نىریتتەو ئىرە...

لىرە بەجۆرىك جىيى خۇمان دەكەينەو - نامەوئى خەراپيان لى بگوزەرى... "

"نا، ئاغا، جى زۆرە... "

"زۆر باشه، كهوايه به خيړچن... مندالينه، سبه يني ديم سهرتان ددهم... ته گهر نارهدت بوون وهرنه وه ئيره... به راست كاك هرانده، ئيمه ئيدي به خزمهت جه نابت ناگه ينده وه؟"

"بوچي تاغا، سبه يني ديمه وه خزمهتتان، خو ئيوه بوختان شاره زاي خه ليفه خانه نين..."

"دوره؟"

"نه خه يري، ههر له و پشته يه، له ته نيشت مزگه وتي مه هدي... دهم رمون سبه يني سه عات چهند به خزمهت بگه م؟"

بايم ده لي: "بوختو كارت نيه، كاره كانت دوا ناكه ون؟ ده ترسم..."

"نا، تاغا، بوخوشم ده بي چارم به خه ليفه بكه وي."

"ژن و مندالي خه ليفه ش ههر له وي ده ژين؟"

"خه ليفه ژن و مندالي نيه."

"چون؟ ژن و منداله كه ي نه هيناوه؟"

"نا، تاغا، خه ليفه كان ههر له جي دا ژني نايه نن."

"ههر قهت؟"

"به لي، ههر قهت."

قه لافه تي بايم وهك بليي ده كر تته وه...

كاك هرانده لي: "كهوايه ته من به ياني زو ديمه وه خزمهت تان و پي كه وه ده چين."

زور چاكه - ده ي به خوات ده سپيرم... نه مانه ت ته مندالانه بي..."

هراند گه يوه ته سه ري كو لانه كه، كه تازه تي ده گه ين شيرمان بو ريوي نيه... ته ي هاوار

ئيستا چ بكه ين - به قه ولي بايم زور قه ره چي يه، شه وي نايه لي بنووين! ده مه وي غارده م

كاك هرانده بانگ بكه مه وه، داده تامين نايه لي.

"تيگوشيني بو ده كه م - ئيدي ده بي ورده ورده له شيري بكه مه وه... گه وره بووه..."

جارانيش تيگوشيني ده خوارد."

حوسين سه ماوره كه دينتته سه ري: وه كول هاتوه. بايم ده لي: "هه ي بزي بو ته و

ميشكه ت... چهند چاك بو كه له بيرت بوو!" دا يكم چايه كه ده م كا.

ماندووين، به دوا يه ك دا دووس ئيستيكان چا ده خو ينه وه كه زو بخه وين. داده تامين

له م وه زعه ش دا ئوي گه رم ده كاو خو ي و ريوي ده شوا... سبه يني يه كشه مه يه.

داده تامين ده لي: "دايه، ته گه ر پيتان خوش بو نو يزي مه ش ده بينن..."

"رۆلە، خۆ ئەمن نوێژی وە نازام - بێم چ بکەم!"
 "پێویست نیه بزانی... لە دلێ خۆت دا دوعا بکە..."
 دایکم دەلێ: "چۆن... ئە گەر وایە دەزنوێژ و شتی واتان نیه، وەك مه؟"
 دادەئامین دەلێ: "نا ئیدی، بنیادەم لەشی پیس نەبێ بەسە... ئە گەر زانیت ئەو
 کە لیمانە کە کەشیش وەپێش دەکەوێ، دەلییهو ئە گەر نەشت زانی لە دلێ خۆت دا چۆنت
 پێ خۆش بوو دوعا دەکە..."
 دایکم دەلێ: "وەئلا ئەمن نوێژی وام نەدیوه!"
 باجم دەلێ: "باشە، لە نیو هەر قەوم و مەزەبێک جۆریکە... نوێژی خۆشان هەر ئەو یه
 کە بنیادەم لە گەل خۆی بدوێ و نیازی خۆی لێ داوا بکا - فەرقی چیه - خوا زمانی
 هەمووان تێ دەگا."
 دایکم گوتی: "بەراست چۆنە... بیستوومه ژن و پیاو تیکەلن؟"
 "بەلێ..."
 دایکم گوتی: "ئۆی!"
 "بەلێ... بەلام واش نیه... بنەماله یییه... لەوی نیوتەخت دانراون... هەر نیو تەختیک
 جیگای بنەماله یه کە..."
 دایکم دەلێ: "ئای... ئیوهش وەك مه مەلاتان هەیه پێشنوێژیتان بۆ بکا؟"
 "نا، ئیمە کەشیشمان هەیه."
 باجم دەلێ: "هەر ئەم خەلیفه یه؟"
 دادەئامین دەلێ: "خەلیفه گەرەوی کەشیشە کانه. بۆخۆی تەنیا لە جیژنە کان و هیئەندێ
 وەختی تاییهتی دا بەشدارێ رێوڕەسمە کان دەبێ... دیتنی رێوڕەسمە کان خەراپ نیه بابە."
 باجم دەلێ: "با بزانی - رەنگە خەلیفه حەز نەکا، رۆلە."
 پێوهندیی بە خەلیفه وە نیه... کلیساش وەك مزگەوت مائێ خوایه - ئەو هەقی نیه
 پێشی کەس بگرێ. بۆ چوون بۆ مائێ خوا کەس پرس بە کەس ناکا."
 "بەلام ئیمە رێ نادەین غەیره دین بێنە مزگەوتی..."
 "نا، هی مه هەرکەس هات هات... دیاره نابێ موزاحیم بێ یان قسان بکا - پێی خۆش
 بوو دادەنیشێ دوعا دەکا - پێی خۆش نەبوو نایکا - دیتنی خەراپ نیه."
 باجم گوتی: "ئێستا با بزانی... جارێ ماندووین، با بنوین بزانی سبەینێ خوا چ دەکا!"

KKK

خه لیفه خانه دوور نه بوو، چووین: پیش ته وهی بچینه دهرکی کلیسا کاک هراند له پیشه وه رویشته، و تاویک دواتر پیاویکی که له گه تهی به قهد باجم، به ریشیکی ماش و برنجی که مینک پان و دریزو به عه بایه کی رهش و زوناریکی سوور و کلاویکی دوفاقه وه که خاچیکی گهره ی به زنجیریکی ته ستوره وه له مل دا بوو، هه تا به رده رکی کلیسا به پیشوا زمانه هات، و سهیر ته وه بوو پاش ته وهی دهستی دهستوی باجم کرد دا هاته وه دهستیشی ماچ کرد له گه من و دایکیشم ته حوالپرسیی کردو دهستی بو لای داده تامین دریز کردو داده تامین ته نگوستیله که ی ماچ کرد، دهستیکی به سهر سهری ریوی دا هیئا - ریوی کشایه وه دواوه سهری به سنگی دایکیه وه نووساند - له سهر سهری ریوی "خاچی کیشایه وه! له گه ل داده تامین تاویک به زمانی خوین قسه ی کرد" داوای لی بووردنی له باجم کرد: "که م لوتفیتان فهرموو، ته من به خزمهت ده گه یشتم - هه تمه ن به خزمهت ده گه یشتم - ته رکی سهرشانی من بوو - ته من ده مه ویست که مینک بجه سیته وه!" و به کورتی دنیا یه ک ریژ و حورمهت. له وه زعی ریگا و ماندووی ریگای پرسی.

باجم گوتی: "جه نابی خه لیفه، ههر ته وهنده خو شه تا پیاو پیر نه بووه... وه ختیکی پیاو پیر بوو بیانوو زوره - ریگا دریز ده بیته وه، ماندوو بوونیش ده بی - گیروگرتی مه مانان پیری یه، جه نابی خه لیفه."

داده تامین گوتی: "نا، بابه، ماشه للا شوکور پیر نی... " خه لیفه زهرده یه کی کرد، و بروی هه لته کاند: "بابه!" داده تامین به زمانی خوین هیئدی شتی به خه لیفه گوت و خه لیفه به سهر له قاندن بو سملاند. داده تامین دوا یه گوتی: "ئیشه للا سه دو په نجا سال دهژی، بابه - له گه ل دایه ئیشه للا! ..."

باجم گوتی: "رۆله، ته توش جحیلی - دلته خو شه... زور داوای لی بووردن له جه نابی خه لیفه ده که م، وه ختیکی بنیاده م گه یشته ته مه نیکی به فلانه خو اردن زگی با بکا، به دوو هه نگاو رویشتن پشتی وه ژان که وی، شه وی له بهر ژانی ئیسیکی له شی خه وی لی نه که وی... سه د یان سه دو په نجا سال عومر به که لکی چی دی! راسته ژیان شیرنه - به لام به خو شی و

سهر به رزی، نهك به زه لیلی و سووکی - به سووکی تاقه رۆژیکیشی به كه لك نایه...
خیلافت عهرز ده كه م جهنابی خه لیفه...؟"
"راست ده فه رمووی!"

له م وه خته دا شاهۆ و هسمان به هه ناسه بر كه هاتن... باجم دهستی دریژ کرد دهستی
به سه ر سهریان دا هینا... به دابی لای خۆمان دهستی باجم و شانی دایکمیان ماچ کرد و باجم
و دایکیشم نه وانیان ماچ کرد.
خه لیفه به پیکه نینه وه گوتی: "هیشتا نه بۆته بیست و چوار سه عات... نه وه نده
هه ستان به غه ربایه تی کردوه!"

باجم گوتی: "وايه ئیدی، نه گهر خۆشه ویستی هه بوو بیست و چوار سه عاتیش زۆره...
ماشه لالا مندالێکی باش و ئاقلن... به راست جهنابی خه لیفه، دایک و بابی ئەم کورانه
خه به ریکیان لێ نه زانراوه?"

"نه خه یر... تا ئیستا خه به ریان نیه... به لām په یدا ده بنه وه - زۆر جار خۆیان
كه مته رخه می ده كهن... ماوه یه کی پی ده چی - نه خه یر، هیشتا خه به ریان نیه..."
منداله كان به قه لافه تیکی شه رمیونه وه له گه لمان به ری دا ده هاتن، به لām وهك دوودل
بن وا دیار بوون...

باجم پرسی: "باشه، لیره ئاوال یاریتان هه یه؟ خه ریکی چین؟"
منداله كان به شه رمیونی سهریان داخست.
خه لیفه گوتی: "نایه لێن بیکار بن، کۆمه گمان ده كهن، ده خوینن... به کورتی، بیکار
نابن..."

باجم گوتی: "ئاغا، ریگا بدن جاروبار سه ری مه ش بدن - ئیمه ش غه ربیین!"
"حه تمه ن - ئەمه ئه رکیکه!"

به ده م ئەم قسانه وه گه یشتینه مائی خه لیفه. مائیکی ساکار بوو، به و جوړه كه له
وه زعی ژووری خه لیفه را دیار بوو - میژیک و دووسی سه نده لێ. دانیشتین... داده نامین
کورسیی به ر نه كه وتبوو. باجم گوتی: "نامین، نه تو دانیشه - یادۆ ده چیتته لای هاواله کانی."
مه به ستی شاهین و وه سکان بوو. به لām داده نامین كه هه ستی ده کرد خانه خوئییه، گوتی: "نا،
بابه، قه یدی نیه - با کاکه یادۆ دانیشی... ئەمن ده رۆم، له وانیه یه له وئ پیویستی یان به
یارمه تی هه بی... و رۆیشت."

دانشتین. پیره ژنیک که به روانکەیه کی سپیی له خۆی دابوو، به که شه فه قاوه وه هاته ژوور، باجم و خەلیفه به یینیک خولقی یه کتریان کرد... سه ره نجام له پیش دا باجم و دوایه دایکم و ئەمن قاوه مان هەل گرت، و پاش هەمووان خەلیفه.

قاوه مان خواریده وه. باجم گوتی: "ئیمه پتر فییری چاین، زۆر کهم قاوه ده خوینه وه - ئەمن رهنگه له هەموو ژیانم دا دووسێ جار زیاتر قاوه نه خواریدیتته وه.

خەلیفه پێ کەنی، گوتی: "به ئێ، هیچ له بیرم نه بوو... " دوگمهی زهنگینکی که له سه ره میزه کهی بوو، داگرت " دووباره هه ره ئه و پیره ژنه به روانکە به به ره هات، خەلیفه به زمانی خوێان ده ستووری دا چای بینێ. له و نیوه دا دهنگی گریانی ریوی هات - دیار بوو که له گه ل دایکی کیشه به تی. باجم هه ره که له مائی خۆمان بی، هه ره به و راویژی جارانی بانگی کرد: "ئامین!" خەلیفه گوی قولاخ بوو. داده ئامین هات.

"به ئێ، بابه!"

"چ بووه - ئەم منداله بۆ ده گری؟"

دایکم گوتی: "باشه، منداله، ده ش گری! ئە خلاقی مندالی وه که هه وای به هاری یه، تاویک پێ ده کەنی تاویکی دیکه ده گری!"

داده ئامین گوتی: "بیانوی جهنابت ده گری، بابه... ده یه وی بیته لات..."

"باشه بابێ... رۆله، سه ری مه خه سه ر... ئینی گه ری بابێ... وه ره ریوی - وه ره! وه ره لای بابه - ئاها کوری باش!"

داده ئامین وه که هه میشه "ریوی" ی له به ره ده رگا دانا. باجم که یفی به هه نگه شه له که ی ده کرد. ریوی به هه نگه شه له، و لاجه لاج که وته ری و باجم باوه شی بۆ کرده وه "ئای باره قه للا!" له عه رزی بلند کردو له سه ره کۆشی خۆی دانا. ریوی نه ختیک ته ماشا ریشی خەلیفه ی کردو به وردی که وته هه لپشکینینی ریشی باجم. خەلیفه دانشتیبوو، و نوقمی ته ماشای هه ره کاتی ریوی بوو. ریوی له یاری به ریشی باجم ماندوو بوو، و چوه زگ گیرفانی سه لته که ی و زنجیر سه عاته که ی، و پاشان به نینۆکه چکۆله کانی که وته هه لگۆفینیی گویچکه کانی... باجم هه روا دانشتیبوو، و به هه وه له وه خۆی دا بۆ ده ستی ریوی و یاری پێ کردنه که ی - خەلیفه له فکرانه وه چوو بوو.

باجم گوتی: "رۆله، ئامین، رات داشته وه؟..."

"به ئێ، بابه، هه ره ئیستا گۆریومه..."

"زۆر باشه... ئاغای خەلیفه، چیه ده ئینی ده گژ فکرو خه یالان را چووی...!"

خەلیفە گوتی: "بەئێ، راست دەفەرمووی... لە دئی خۆم دا فکرم دەکردەو... لە کارەکانی خۆمان مات مارم - ئیو ئەم جۆرە ئیدیکەش ئەوجۆرە...! فکردەکەمەو ئەو هەموو ماوەیە بۆ لەنیو ریبەرە کاتمان دا چوار ریش سپیی وەك جەنابت نەبوون کە نەهیلن ئاوا وەك گە لە گورگ یە کتر لە بەر یەك هەل درین!"

با م گوتی: "بەئێ، ئیدی... ئەمەش لە بەدبەختیمانە. هەر وەخت سەرەپەتیکمان دەست کەوتو بەر بووینە گیانی یە کتر. خەلکیکی چارە رەشین... ئیستا ئیو هەر چاکن... ئینگلیس و روس دەیان زانی چ دەکەن - لەو ئیو دا ئیمەین کە بە داخەو ئیستاش تئ ناگەین - ئینگلیس هانی مە دەداو روس هانی وە - هیندیک چلکاوخۆریش هەن کە لەو ئیو دا ئاوا لە ئاشی کەمال پاشا یان عبدالمحید دەکەن... و ئارامان بەسەر دئ کە بەسەرمان هاتو...!"

دادەئامین راوستانبوو، خەلیفە گوتی کە کورسییەك بۆخۆی بینێ. کورسییەکی هیناو دانیشت... کەشیشیک بەعەبای رەشەو هات. خەلیفە هیندیک قسە لە گەل کرد... و کەشیش رویشت... زەنگی کلیسا هەروا ئینی دەدا... دادەئامین گوتی ئەو زەنگە لە جی جی بانگی وانە.

با م گوتی: "لە گەل ئامینێ باسما بوو، دەیگوت خەراپ نیە بێن رێزەسمی کلیسا بیین - تا ئیستا نەمان دیو... دایکی پێی سەیر بوو... دیسان هەر ئەو قسانەو ئەو جیاییانە - کە چۆن دەکرێ ئەمنی موسولمان لە کلیسا نوێژ بکەم! گۆم بۆ ناکرێ؟ خوا هەر یە کە، لە هەموو جیبەك هەیه، ئاگاداری کاروکردهوی هەمووانە، زمانی هەمووان دەزانێ... ئیستا فەرقی چیه مزگەوت بئ یان کلیسا! شەرتی ئەو یە بنیادەم دئی پاک بئو لە گەل خۆی راست بئ، و "نوێژ بکا..."

خەلیفە گوتی: "بەئێ، هەر وایە کە دەفەرمووی - فەرمايشته کەت زۆر راستە... بەئێ، بەسەرچاو، دەچین، رێزەسمە کەش دەبینین. فەرمايشته کەت تەواو راستە، هەموو هەولێ پێغەمبەران ئەو بوو کە ئینسانەکان ئینسان بن و لە گەل خۆیان و خۆی خۆیان راست بن. وەختیک پیاو لە گەل خۆی راست بوو، لە گەل خەلکیش راست دەبئ. ئەمن بە نۆرە ی خۆم جەنابت بە سەد رووحانیی مەسیحیی وەك خۆم ناگۆرمەو. بۆ دلخۆشکردنیش وا نالیم... جەنابت راست ئەو کارەت کردووە کە حەزرتی مەسیح درودی لەسەر بئ فەرموویەتی: "دەرەق بە چەند ئینسانی مەزلووم و بئ پەنا چاکەو باوکەتیت کردو، فیداکاریت نواندو... ئاغا ئەمن تئ دەگەم... هەر جارە ی ئەم کچە جەنابت بە بابەو خیزانت بە دایە بانگ دەکا ئەمن دەتویمەو" کاتیک دەبینم ئەم مندالە بەو هەموو

متمانەو ئۆگىرىيە لەسەر كۆشت يارى دەكا رادەتلە كىم... و خەفەت دەخۆم كە بۆچى بۆخۆم وەك جەنابت نىم..."

لەپشت مېزەكەى ھەستا... پىمان وا بوو دەچىتە جىيەك, بەلام نەچۆ ھىچ كۆي" ھاتە پىش باج - رېوى خۆى خپر كۆرەو, لەبنەو تەماشای كۆرەو بە باجەو نووساند. خەلىفە دەستى باجى گرت و ماچى كۆرەو, باج سەرى لى شىوا, چەند لەحزەيەك قسەى بۆ نەكرا... خەلىفە دەگريا... بايشم رەنگى پەرىبوو, زارى پى داپچرا بوو - دادەئامىن رەنگ بە روانىيەو نەما بوو.

باج تى ما بوو, نەى دەزانى بلى چى, ئاوپى داىيەو بە دادەئامىنى گوت: "رۆلە, بزانه لىرە لە بازار كەوشى مندا لىنە ھەيە - ئەگەر ھەبوو جووتىكى بۆ بکەر... با گۆرەوىيە كانى تۆزۆوى نەبن...!" بە دەست تۆزۆوى گۆرەوىيە كانى كچكە لى تە كاند... و ھەناسەيەكى ھەل كىشا.

دادەئامىن رۆيشت و بۆ ئەوئەى ئەو بىدەنگىيە بشكىنى كە مەجلىسە كەى داگرت بوو, گەرىك چاى ھىنا. باج لەسەرەخۆ چاىە كەى خوار دەو, پاشان گوتى: "جەنابى خەلىفە, لەم قسانە گەرىن ئىستا جەنابت دەتەوئى چ بکەى?" خەلىفە تاويك راو ھستاو گوتى: "راستىيە كەى ئەم دەمەويست ئەو پرسىيارە لە جەنابت بکەم... جەنابت دەتەوئى چ بکەى؟ چەند دەمىنيەو... چ خزمەتەك لە دەست من دى?"

باج گوتى: "ئەوئەى راست بى, جارئ لىرەين... نىازم ھەيە ئەگەر خوا ھەز بکا ئەم مندا لى بھەمە مەدرەسە... لەوئەى لەلای مەلای تاو دانى خوئندوويە - لەلای ئامىنىش ھەر خوئندوويە... نىازم ھەيە بىيەم ئىمتىحان بەدا - داىشەش وەمىنى. ژوورىكى بۆ دەگرم... جارئ ئەمەن و داىكىشى لىرەين... ئەگەر ئىمەش چوئىنەو ھەتا كەس و كارى ئامىنى دىنەو ئامىن لىرەيە... يان پىرەژنىك كەسىكى دەئىرمە لا... ھەرچۆنىك بى نىازم ھەيە داى نىم بخوئنى..."

خەلىفە گوتى: "كارىكى زۆر بەجى دەكەى, ئاغا... زۆر مەبارەكە, ئاغا, ئەمىنىش دەتوام لەو بارەيەو كۆمەگ بکەم - لە كلىسا مامۆستامان ھەيە... ھەموو جۆرە مامۆستايەك... يەك دوو رۆژ ئىسراحت بفرمىون, داىشە كارەكە رىك دەخەين. مامۆستای زمانى فەرانسەش ھەيە - پىي دەئىم ھەوتووى دووسەعات دەرسى بۆ دانى - بۆ دوارۆژى باشە... لەبارەى ئارمىنىشەو بۆخۆى سەرىشكە - ئەگەر پىي خۆش بوو ھەتا

ئەو ماوھىيە كە تەشريفتان لىرەيە، لە خزمەت جەنابت و دايكى وەمىنى، پىشى خۆش نەبوو با يىتە ئىرە... "

دادەئامىن گوتى: "ئەمن لە لاي بابە و دايە دەم... ديارە ئىرەش ھەيە... با بزائىن چۆن دەبى - خۆ جارى - خەبەرىك نىە... "

خەلىفە گوتى: "كارىكى زۆر باش دەكەى كچم. ئەمن لە جىي تۆم ھىچ وەخت دەست لەم بنەمالەيە ھەل ناگرم... "

دايكم گوتى: "ئىمە لە خوامان دەوى، جەنابى خەلىفە. بە گيانى خۆى كە لە ھەموو كچە كام خۆشەويست ترە، بە گيانى ئەم مەيموونە (دەستى بەسەرى رىوى دا ھىنا) ئىمە تىمارىن - خوومان بە خۆى و منداڵە كەيەو گرتو. ئەمن نازانم ئەگەر ئەمانە بپۆن وەزەى ئەم پىرەپىاوە چىي لىدى - دەترسم نەخۆش بکەوى - دەترسم منداڵە كەش ھەر نەخۆش بکەوى - زۆر خەراپ خويان بە يە كترەو گرتو. "

بايم گوتى: "ئەى بابە، ئەتۆش زۆر توندت گرتو! جارى ئەمن لە كوى پىرم... ئەمن و جەنابى خەلىفە تازە سەرەتاي چلە كامانە... پىرەپىار! ئەو خاويە، ھەريينا ديت لەنەكاو ژنىكى دىكەشم ھىنا!... پاشان، لە گالته دەرچى، خوا دەكا كەس و كارى دىنەو ئىمە نەخۆشيش بووين با بىين... دوو رۆژ دەكەوين و دوايە ھەل دەستىنەو، وەدوا كارى خۆمان دەكەوين!... "

لەو كاتەدا ئەو كەشيشە كە وەختى ھاتنە ژوورمان ھاتبوو دووبارە پەيدا بۆو. خەلىفە گوتى: "لەپىش دا با عەرزتان بکەم بۆ نانى نيوەرۆ تەشريفتان لىرەيە... ھىچمان بۆ ساز نەكردوون - خۆشتان بە ميوون مەزانن... پاشان دەتانهويست رىورەسمى مەمانانىش بىين، فەرموون ئەمن لە خزمەتتان دام... "

ھەستايىن و بە كۆمەل وەرئى كەوتىن" لەبەر دەرگاي كليسا خەلىفە ھىندئى شتى بە كەشيشە كە گوت و ديار بوو ئىمەى بەو سپارد. داواى لىبووردنى لە بايم كرد، گوتى ئىمە بچىن دانيشىن، ئەويش چەند دەقىقەى دىكە دىتەو. بە داواى كەشيش دا رۆيشتىن... ئاى، كليسا... چ كليسايەك، لەو چلچرايانە... لەو شووشە رەنگاورەنگە جوانانە! كەشيش ئىمەى بەنىو بىدەنگىي كۆمەلنىك دا كە بە سەرسورمانەو تەماشايان دەكردىن لەگەل خۆى بردو لەسەر نيوتەختەكانى رىزى پىشەو داى ناين - شاھۆ و ھەسمانىش ھاتن و لە تەنىشتان دانيشتن... "

لە بنەو تەماشايەكى دەوروبەرم كرد: لە دەوران دەورى كليسايە كە لەسەر ديوارەكان پەيكەرو وىنە ھەبوون - دوايە تىگەيشتم كە وىنەى پىارە پىرۆزەكان (قدسىن). لە لاي

راست شتیکی وهك حهوز هه بوو، و له ولاتر له قولینچکینک په یکه ری حه زره تی مه سیح و حه زره تی مه ریهم هه بوون که ژماره یه کی زور مؤم له بهر پی یانیاں دا ده سوتان... له لای چه پیش کومه لیک کچ و کور هه بوون به جل و بهرگیکی شینی ئاسمانی یه وه که به قه لافه تیکی مه عسوومانه وه به ریز راهه ستابون.

زه نگیك لی درا، کچان و کوران سروودیان خوینده وه و خه لیفه به لیباسی تایبه تی یه وه هاته ژور... هه رکه هات ریوی به په له له باوه شی داده تامين دا خوئی کیشا بۆ لای باجم. خه لیفه لیباسی تایبه تی یه له بهر کردبو: نیوبالتویه کی سپی و گولده زوی کراو که به هه ودا ده زویه ک له ده ورو به ری ملی قایم ده کرا، و پشتینیکی پان... که ئه ویش به ده زویه کی زهرد گولده زوی کرابوو. به هاتنه ژوروی خه لیفه هه موو هه لستان. ئیمه ش به ناچار هه ستاین. خه لیفه به ده ست راهه شانندن خه لکه که ی "موتفه رک" کرد، و رووبه پرووی مه سه ری دانواندو به ده ست ئاماژه ی کرد که دانیشین...

خه لیفه نیوسه عاتیک قسه ی کرد که ئیمه هیچی لی حالی نه بووین، به لأم باجم جوړیک چاوی ده زاری یه وه بریبوو دت گوت له هه موو شتیك حالی ده بی. ریوی له سه ر کوشی باجم دانیشتبوو. له پیش دا نومی ته ماشای وینه و چلچرایه کان بوو... به لأم پاش ماوه یه ک... بای دایه وه سه ر پیشه ی جارانی: دانیشتبوو دهستی ده زنجیر سه عات و گیرفانی باجم وه رده دا. ئیمه نه مان ده زانی خه لیفه ده لی چی، به لأم دیار بوو باسی مه ده کا. له نیو قسه کان دا یه ک دوو جار ئاماژه ی بۆ باجم کرد، و ناوی هیئا، و بزویی منداله که ی به حازری یان نیشان دا... و به دم قسه کانه وه که میکیش گریا - له نیو جه ماعه تیش ده نگه گریانی ده بیسترا... دوايه دوعای کرد. هه مووان - یه ک له وان داده تامين - هیئدی وشه یان له بن لیوانه وه گوتنه وه، و کلیسا بوو به هیلاننه ژهنگه سووره. هه تا سه ره نجام خه لیفه گوتی: "تامين!" و جه ماعه ت گوتیان "تامين!"

خه لیفه به ریوی خوئی دا گه رایه وه و ئه و که شیشه ی ریئوینی مه بوو، وه پیشمان که وت و له کلیسای بردینه ده ری - به لأم دوژمن له مالت نائومیید بی... مه گه ر خه لک ده ره تانیاں داین: نه مان ده توانی هه نگاو هه لئینه وه. ژنان وه سه ر دایکم و داده تامين و منداله که ی جووته برا که گه رابوون جا ماچ که. ئه وه نده یان دایکم ماچ کردبوو که ده ی گوت دم و چاوی بونی سه روپییاں لی دی. بابیشم بی به ش نه بوو "هه ر ژن و پیاو بوون که ده هاتن و ده ستیان ده ستوی ده کرد - هه مووان هه ولان دده دا به جوړیک سوپاس و ئیخلاسی خوئیان ده ربړن. چاوی زۆره ی ژنه کان به فرمیسک بوو، تامينیش هه ر باسی مه که

- خەرىك بوون بەستە زمانەى بە كالى بۆن! دەورى سەعاتىكى پى چوو، تا سەرەنجام گە يىشتىنەو مالى خەليفە... بە چاكي ماندوو ببووين...

خەليفە پيش مە هاتبۆو. بايم گوتى: "جەنابى خەليفە، ئەو چىت كرد! چىت بەو خەلكە گوت كە ئاوا بە گيانى مەت وەر كردن! خەرىك بوو لەو نيوەدا ژنە كەم وەبن دەست و پيشان بکەوى، و ئيمە ناچار بين بە سەرى پىرى ژينكى جحيل بينين! بەراست رىوى چىي بوو... ها ئامين؟"

داده ئامين گوتى: "خەوتو بەبە... ماندوو بوو بە باو شەو خەوى لى كەوت."

بايم گوتى: "هەقى بوو، وەللا - ماندوويان كرد..."

خەليفە گوتى: "ئەمن هېچم نە گوت، ئاغا، هەر ئەو شتانەم گوت كە روويان دابوو، ئەو پيش زۆر بە كورتى... مندالە كەم نیشان دان و قسەى خۆشەويستى مەسىحەم وەبىر هينانەو. ئەم جۆرە وەبىر هينانەو بە قازانجە، ئاغا... زەمانە كە بەداخەو زۆر خەراپ بوو،" خەلك پىويستىيان بەو جۆرە وەبىر هينانەو بە هەيە... بەهەر حال پىويست بوو..."

لە راويژى قسەكانى خەليفە وا تى گەيشتم كە ئاخىر زەمان گەيشتۆ ئيرەش.

دەست و چارمان شوتن، و نانى نيوەرمان خوارد - ژنان بەجياو پياوان بەجيا - دايكەم دادە ئامين لە گەل ژنە خزمەتكارە كە لەسەر زوى - وەك مالى - و ئەمن و بايم و براكانيش لە گەل خەليفە لەسەر مېز.

خەليفە گوتى: "ئاغا، ئيوە "مقيد" مەبن... چۆنتان پى خۆشە، بە دەست يان بە كەوچك و چەنگال..."

بايم گوتى: "دەزانين، جەناب، لە دوكتور ئارتوش فير بووين. جەنابى خەليفە، لەوى رام سپارد بوو ماموستا چەنگالينكى دارى بۆ دروست كردبوو، بەقەد "شەنە" خەرمان هەلاويشتن - بەيادگار لە گەل خوى هينايەو... بەراست ئاغاى خەليفە، ئەمەردۆ دوكتور ئارتوشم نەدى..."

خەليفە گوتى: "رەنگە گرفتار بووبى... دوكتوران وەختيان تى خويان نيسە. حەتمەن نەخۆشيك پەيدا بوو - لەوانەشە لە دەرمانگاي خۆمان بووبى و نەى توانيبى - لەو پشته دەرمانگايە كمان هەيە بۆ فەقىر و هەژاران - رۆژانى يەكشەمە دوكتور لەوى دادە نيشى - حەتمەن ئەم يەكشەمە يە نۆرەى وى بوو..."

دواى نان خواردن خەليفە هەستار خولقى بايى كرد "دەرگاي ژوورى تەنیشتىي كردهو، و گوتى: ئەمە ژوورى جەنابت و خانم... ئيسراحت بفسەرموون... بەرامبەر پيش دەستشۆرىيە. دەرگاي ژوورينكى ديكەى كردهو... ئەمەش ژوورى ئارمىن و كورەكەى..."

ژورېك بوو خاوپن به دوو تهخت و نوینی خاوپن و مه لافه تیگیراوه... باجم و دایکم
چوون و ئەمن و براکانیش هاتینه حه وشه... .

ئیواریش چا و شیرنیاتمان خوارد... و فینکایی لای رۆژتاوایه به دروشکهی خه لیفه
هاتینه وه مالتی... دروشکەش له و شتانه بوو که ئەمن و باجم نهمان دیوون. دایکم
له پیش دا گوتی: "ئه ی رۆ!" باجم گوتی: "نامین، رۆله، دایه ی سوارکه!" به لام چما دایکم
پیش باجم سوار ده بوو... "چی دیکه؟" خه لیفه زۆری خوئق کرد که لیته چندی بمانه وئ
ژورر هه یه، به خوړایی خانوومان گرتوه" باشتره خانووه که بدهینه وه سه حه بی، و هه رلیته
میوانی وی بپن - قهولی له باجم وهرگرت که رۆژانی یه کشه مه حه تمن نانی نیوه رۆ له گه
وی بخۆین. ئەویش ته نیایه... و به کورتی خوئقیکی زۆر. سه ره نجام باجم سوار بوو، و دایکم
و داده نامین به دوا ی دا... بریار درا له دووسه ی را ئەمن به دهفته ره وه هه ر نه بی بچمه
کلیسا و خویندنه که م دهست پی بکه م...

له ژیللا هاتین، له شه قام زۆر که سمان به جل و بهرگی خۆمانه وه دی و به قهولی دایکم
له غه ربیی هاتینه ده ر. هاتینه وه مالتی... تازه لامپامان هه ل کرد بوو، که له ده رکه یان
دا...

دایکم گوتی: "ده بی کچی به نیوه شه وه!"

باجم گوتی: "خه ون ده بی نی، کچی - هیشتا سه ر له ئیواره یه!"

دوکتۆر ئارتووش بوو به پاکه تیك چو کلیاته وه. دهستی ده ستۆی باجم کرد گوتی زۆر
داوا ی لیووردن ده کا، هه ر نیوسه عات له مه و به ر خه لیفه خه به ری پی داوه، ته گینا زووتر
ده هات - و ئیستاش به دروشکهی خه لیفه هاتوه...

باجم گوتی: "ئه مرۆ چاک ماندوو بووین... نازام خه لیفه چیی به خه لک گوتبوو که
رژانه سه رمان خه ریک بوو بمان خنکیتن! به راست دوکتۆر، له مالتی خه لیفه ی له سه ر نانی
چه نگاله که ی جه نابتم وه بیر هاتوه، باسه که م بۆ خه لیفه گێرایه وه - بی تو ناخۆش - زۆر
پی که نیین... وه ره... وه ره - تازه هه ستاوی؟ وه ره!" رییوی به هه نگله شه له هات،
له سه رکۆشی باجم دانیشت، و به سیله ی چاو به دزی ته ماشای دوکتۆری کرد.

باجم گوتی: "ئه ی ناپیار! ناسیته وه، ها!... له بیر نه چۆته وه... له قوتوه
چو کلیاته که دنکیکی هه ل گرت و به سپایی دایه دهستی دوکتۆر. بچۆ لای دوکتۆر قه قه ی
لی بستینه! بچۆ - بچۆ!" به لام رییوی تهخت دانیشت. دوکتۆر چو کلیاته که ی له
کاغه زه که ی ده ره ینا، و گوتی: "وه ره... وه ره وه ری گره - خۆشه...!" رییوی هه روا که

تەخت دانىشتىبوو، دەستى درېژ كىردو چوكلىياتە كەي وەرگرت... و دوكتۇر دىسان لە قاقاي دا.

دوكتۇر بىش زۇرى خولقى بايم كىرد، كە مائە كەي گەورە يە، و بە خۇرايى كىرى خانوو دەدەين... و بايم دىسان مەسە لەي خويندىنى منى باس كىرد، و گوتى بە ھەرحال بۇخۇي پىي خۇشە وەختىك دىتە شارى پىنگە يە كى ھەبى... ئە مجار خەلكىش گرفتارن، دە يانە وئ ئەو چەند سەعاتەي دىنە وە مائى، تازاد بن... شار لە گەل دى فەرقى ھە يە - ژيانى شارى ئەو بەر بەرە لئايى يەي ژيانى لادى ھەل ناگرى... لە وئ بىسادەم لە ھاودە مەيەك دە گەرى، فەرق دە كا لە گەل شار كە پىاو لە خواي دە وئ سەعاتىك بە تەنيا بى. ھەر چۇنىك بوو، زۇر سوپاسى دوكتۇرى كىرد. دوكتۇر گوتى دىيارە زووزو دىت و سەرمان دەدا، بەلام بۇ چارەسەرى نە خۇش شوينى كارى پزىشك باشتە، كەل و پە لە كە لە بەر دەست دا يە، با بچىنە وئ بەلكو فكرىك بۇ لاق ئىشەي دا يە و چاوە كانى ھەردوو لا بكتە وە... .

چارە كە سەعاتىك لە رۇيشتىنى دوكتۇر گوزە رابوو، دووبارە زەنگىان لى دا... ئاغا بە گى خاوەن مائمان بوو لە گەل زارا خانى خىزانى. بايم گوتى: "بلى با بفرمىون!" ئاغا بەگ پىاويكى رىوئە لەي نە خۇش و فېرە تىريك بوو، چل چل و پىنج سالىك دە بوو. ژنە كەي لە خۇي بە خۇو تر و بەدە ماخ تر بوو. ژن و مېرد تەنيا بوون، مندا لىان نە بوون. ئاغا بەگ لە بازار پىنە چى بوو. مائە كەي خۇي ھەر بە ھەوشەي ئەم مائە وە چەسپىبوو، لاي رۇژ ھەلاتى ھەوشە كەي مە سەرەتاي مائە كەي وان بوو. ژن و مېردىكى زۇر ئارام و نە جىب و بىدەنگ بوون، و لە توركىي ئازەرى بە و لاو زەمانىكىان نە دەزانى. دادە ئامىن توركىي دەزانى، بەلام بىرە وەرى يە كى خۇشى لە توركان نە بوو، و زۇر لە گە لىان گەرم نە بوو... .

بايم گوتى: "رۇلە، ھەموو مىللە تىك چاك و خەراپى ھە يە - لە وئىش پىم گوتى. كارە خەراپە كان نابى لە سەر ھەموو خەلكە كە حىساب بىكەي. ھىچ مىللە تىك ھەموو فرىشتە نىو ھىچ مىللە تىك ھەموو شەيتان نىو. چەند شەيتاننىك پەيدا دە بن، مېشكى خەلكى دىكە دەدزن و خەلكى بە گز يە كتر، يان بە گز خەلكىكى دىكە دا دە كەن... ئەم شەروكىشانە لە وئو دىن، ئە گىنا من و تۆيان تا ئىستا نە دىو... ئە مان و كە سانى وەك ئە مان خەلكى دىكە رىيان لى دە گۆرن. خۇ ئە من ھەموو توركانى عوسمانىم نە دىون، ھەمووانىش بابى منىان نە كوشتو - چەند بزنە گروئ يە كى كە مېگە لىان گروئ كىردو - خەلكى ساويلكە گوناحيان نىو - گوناحيان ھەر ئەم نە زانى يە يە، كە ئە وئىش بە داخە وە

هۆيەكەى ھەر ئەوانەن كە ئەمانە لە گيانى خەلك بەر دەدەن. خەلكى ساويلكە گوناحيان چيە - ئەوانيش ھەر وەك ئاغابەگ و ژنەكەين - كار دەكەن و زەھمەت دەكيشن. ميللەت قەت خەراپ نابن... ميللەت وەك لىرەوارە - لىرەوار كارگى سالمى ھەيەو كارگى ژەھراويشى ھەيە... جروجانەوهرى ھەيە, دېندەى ھەيە, دارو درەختى ھەيەو گياى باشو خواردنى خۆشيشى ھەيە..."

بام چوكلياتى بۇ ئاغا بەگ راگرت. ئاغابەگى فەقىر قسەيەكى نەبوو بيكا, ھەردەى گوت: "مەنزىل موبارەك, چۆخ چۆخ خۆش گالب سوز...". لە ژوورەكەى ديكەش زاراخانم چارشىپوھەكەى بە ددانى گرتبوو, و دەىگوت: "چۆخ چۆخ سەفا گوترب سوز, ئوز ئىوزدى... چۆخ چۆخ خۆش گالب سوز" * دايكم زاراخانمى زۆر خۆش ويستبوو. بە چاوان پىكەو قسەيان دەكرد.

ھاتبوون بۇ شىپو بانگھىشتنمان بکەن, بۇ سبەى شەو. بام زۆرى سوپاس كردن و گوتى: "مالتان ئاوەدان بى - نەختىك مۆلەتمان بەن, دوايە بەخزمەت دەگەين, حەتمەن... ئەوى مائە بابى خۆمانە!" و بە كورتى, دنيايەك خولق.

نيوسەعاتىك دانىشتن و رۆيشتن. بام گوتى: "ئامىن... ھىچ لەبىرم نەبوو, ئەرى ھىچ بەم حەيوانە راگەيشتون... ئاوتىك, نانىك?" دادەئامىن گوتى بەلن, دەفرى ئاوەكەى بۇ گۆرپوھ... خواردنى داوھتى...

KKK

* زۆر زۆر بەرەكەتتان ھىنا... خانووى خوتانە, زۆر زۆر بەخىرەين!

هېشتا شارمان نه ديوه، قهراړه دروشكه بگرين و بچينه گوټي رووبار سه يراننيك بكه ين. باجم ده لټي له وي ته و بهري پرده كه ته پو لكه يه كه به ناوي شيخ ته په سي كه له وي را هه موو شارو باغات ه كه ي دياره، و تيواران زور ديمه نيكي جواني هه يه... ته مړو تيواري ده چين، سه ماوهر و تيستيكان و ژيريپيالو يه كه دوو بهره ده به ين، و له وي تيسراحت ده كه ين... ليړه دابه. (تهم ته واو كړدنه ي ولامي ته ماشاي پرله سه رسورماني دا يكم بوو) "به لټي، تيړه شاره - ليړه له چوارديواري ماله كه ت دا تاغوا كوټخا بوخوتي، كه س كاري به كه س نيه، كه س كه س نانا سي... كه ل و په ليكي كه م له گه ل خو مان ده به ين - قوري و سه ماوهر و چوند تيستيكانيك - نا، ليړه هم جوړه شتانه عه يب نين - له وي توجارپيش هه يه، به لام جاري زوييه، توو نه گه يشتون" وه ختي تووان خه لك ده چنه وي، هم تووان ده خون و هم ناني نيوه رږ... جاري وايه شويش ده خون. تيمه ش ده چين، گوي چومه كه ي زور به سه فايه..."

خه ريكي ك ل و په ل كو ده كه ينه وه، كه له ده رگا ده دن. داده تامين ده چيت و ديت ه وه... دروشكه چي خه ليفه يه" ده لټي خه ليفه سلاوي گه ياندوون و گوتويه تي ته گه ر وه ختيان هه بي، ده يه وي نيوسه عاتيك بي. باجم ده لټي "بلي فرمون... تامين، تيدي ته وي ديكي به ده ست خوته... چاي ساز كه... چوكليات و ته و جوړه شتانه ش هه ن... ته گه ر شتيكي ديكه ش پيوسته، بنيره بو ت بكن..."

ده ده قيقه يه ك پي ده چي خه ليفه دي، باجم به پيشوازي خه ليفه وه له گه ل داده تامين ده چيته خوار پليكانان... خه ليفه پياويكي له گه ل، له گه ل شاهين و وه س كان كه چاوه كانيان پي ده كه نن... داده تامين هه ر كه چاري به پياوه كه ده كه وي، بي ته وي گوي بداته ته وه كه خه ليفه له وي يه هاوار ده كا... "كاگيك!" و پياوه كه ده باوه ش ده گري،.

مندالە کانیش دە ئامیژ دە گری و دە لئی: "شنوور هاوړ! شنوور هاوړ!" واته پیرۆزبایی به
زمانی خوځیان هیندئ شت ده لئی و سه رو ده ست راده وه شیئیی...
هه موومان حه به ساوین...

خه لیفه ده لئی: "ئاغا، ئەمەش بابی مندالە کان... که دوینی به یانی پرسیات
لئ کرد... ئەمڕۆ په یدا بۆوه... ئینسانی باش پئ وقه ده میشی پیرۆزه و هه ناسه شی
پیرۆزه... پیتم وایه ئەمەش هه ر له به ره که تی هه ناسه ی جه نابت بوو!..."
بابی مندالە کان هاته پیشه وه، باجم باوه شی پئیدا کرد... و یه کتریان ماچ کرد. باجم
مندالە کانیشی ماچ کرد: "باشه، باشه، پیرۆزه... چاری هه مووان روون... به خو شی...
پیرۆزه ئیشه لالا... فه رموون، فه رموون!"

هاتنه سه ری... مندالە کان ده ستی دایکمیان ماچ کرد... دایکم چاک و چۆنی
له گه ل خه لیفه کردو پیرۆزبایی له بابی مندالە کان کرد: "به خو شی ئیشه لالا، به سه رو دلی
خو ش...!" له گه ل داده ئامینیش چاوود لروونی کرد...

باروون گاگیك پیاویك بوو دهسته پیاو، وه نیو که وتوو، ده م و چاره قه له و سوور کاره -
هه میشه ده م به پئیکه نین بوو "چاره کانی له ده ریای پئیکه نین دا مه له یان ده کرد.
دانیشتن. خه لیفه گوئی: "نه کا موزاحیم بووین!"

باجم گوئی: "نه خه یر ئاغا، بی لوتفی ده فه رمووی، جه نابت موراحیمه... خو ش خه به ر
بی... به لام دوینی فه رمووت خه به رت نیه!"

خه لیفه گوئی: "راستی به که یم عه رز کردی، خه به رم نه بوو... گۆیا ره فقیکی شو فیری
هه راند تووشی ئەم برایه بووه هه رچۆنیک بووه باسی هه راندو ئەم مندالانە هاتۆتسه گۆری...
ئەم برایش بی راوه ستان وه ری که وتوه - به لئی، خیلافم عه رز نه کرد بووی..."

باجم دیسان گوئی: "پیرۆز بی... خه به ریکی زۆر خو ش بوو - ئیشه لالا هه میشه خو ش
خه به ر بی" به م زووانه خه به ریکی خو شت بۆ ئامین و ئەم تووته له یه ش هه بی... زۆر
خو شحالم کا که گاگیك... دایکیشیان هاتوه؟"

باروون گاگیك گوئی: "نه خه یر ئاغا... ئە گه ر هاتبا بۆ ده ست ماچکردن به خزمه ت
ده گه یشت..."

باجم گوئی: "باشه، ئە له ملای به خیر گوزه را - به سه ته زمانانه خه فه تبار بوون...
به تاییه ت ئە و ماوه یه که ئامین نه خو ش بوو... ئیمه ش نه ختیک گرفتاریمان هه بوو،

مندالە کان بوخۆيان دەيان زانى... ماشە لالا مندالە کان ئاقلن، ئە گەر باشيان پى
رانە گە يشتووين دەبە خشى..."

"نا، ئاغا، ئىمە هەتا هەتايە قەرزدارى مەحەببەتى جەنابتىن... جەنابت ئەركى
باوكتەت دەرهە قيان بەجى ھىناو - ھەروەھا خانم - خوا مندالە کانتان پى بىلى - خوا
تۆفيقان بەدا كە رۆژىك ئەم ھەموو پياوہتىيە قەرەبوو بەكەينەو..."

باروون گاگىك كەوشدروويە، لە تەوريز دوکانى كەوشدروونى ھەبوو، ئىستاش ھەر
ھەيەتى. باج روو دەكاتە خەليفە و دەلى: "دەبىنى، جەنابى خەليفە ئىمە دەلىين يەك لە
دنیا سەد لە قىامەت - ئىستا ھى مە جوړىكى دىكەيە: ھەم لە دنيا ھەم لە قىامەت!
كەوشە كانىشمان مسوگەر بوون... و بە پىكەينەو بە داىكەم دەلى: "ئىدى لەبارى
كەوشيشەو بەخەمىن...!"

باروون گاگىك دەلى: "ئەى بەسەرچاوا!" و دەست لەسەر چاوى دادەنى "ئاغا، ئە گەر
بمانەوى نامەتان بو بنوسىن دەبى چ بەكەين?"

باج دەلى: "كاكە گاگىك، ئىمە لەدەوى دەژىين - لەوى رەعيەتى خەليفەين!"
خەليفە دەلى: "دوور لە ئىو، ئاغا... ئىو، ئاغا سەرورە مەن..."
داىكەم دەلى: "ئاغا، توخوا زووتر مندالە کان بەگەينە داىكەم... ئەو ژنە فەقەرە
گوناحە!"

باروون گاگىك دەلى: "بە چاوان خانم، سبەينى ئىشە لالا مەرەخەس دەم... ئە گەر
ئەمرىك فەرمايشتىكتان لە تەوريز ھەبى..."

باج دەلى: "تەنيا سەلامەتى خۆت و مندالە کانمان دەوى... مندالەينە، ئە گەر
خەراپە يەكتان لىمان ديوە لەبىر خۆتانى بەرنەو - ماشە لالا ئىو، ئاقلن، بوخۆتان لەوى
دەتان دى - كەمىك سەرقال بووين - ئە گەر خوانە خواستە بى مەحەببەتتەن دىبى
ببوون..."

مندالە کان سەر دادەخەن. خەليفە ھەل دەستى... "وا ديارە بەنياز بوون تەشرىف بەرنە
جىگايەك؟"

باج دەلى: "جىگاي چۆن؟"

"لە دالانى چەند بوخچەو بەستەم دىتن... خۆ مىوانتان نەبوون؟"

"نەخەير ئاغا... ئە گەر خىلافەم عەرز نە کردبى، دەمانەويست بچىنە گوپى رووبار.
مندالە کان ھىشتا شارىان نە ديوە - ئىستا ئىدى درەنگە... ئەمرۆ نەبوو سبەينى،

دووسبهي - وهخت زوره, کاریکی پیوستیشمان نیه, بو شیو خواردن ته شریفتان لیږه بی... مندالنه کان شتیک ساز ده کهن..."

خه لیفه ده لی: "زور باشه - دوو کار ده توانین بکه یین... ئەمن لیږه وه به پییان ده چمه وه... کلیسا نیزیکه... ئیوه به دروشکه ته شریف بهرن, ههروهخت پیتان خوش بوو دروشکه که بنیرنه وه" یان ده ده قیقه یه که راده وه ستن تا دروشکه که ده نیږمه وه خزمه تان..."

ديسان زوری خولق نیشان دا... سه ره نجام وا دانرا که خه لیفه به دروشکه بچیتته وه و دروشکه که بیته وه.

مندالنه کان ماچ ده کهن, و لهش ساغی یان بو به تاوات ده خوازین... بام ده لی: "مندالینه شتیکم وه بیر هاته وه... شاهو, ئیوه له وی ولاغیکتان هه بوو که ئەم حه یوانه مان سوار کرد - ولاغه که چ لی بکه یین? به پیکه نینه وه لی زیاد کرد: "بوخومان که ری کوردمان زور هه ن, له هه موو جوړ - که ری هه رمه نیمان پیوست نیه...!" (به ری که وت هه ر له روژی هه وه له وه ولاغه که ی شاهو و وه سمان به "که ره هه رمه نی" له نیو نو که رو قه ره و اشه کان دا ناوبانگی ده رکردبو) چیی لی بکه یین - هه روا له دی رای گرین?... کاکه گاگیك, جه نابت شاهید به, سبه ی و دووی مندالنه کان ته شقه له مان پی نه کهن: که ره که گو له, دیل نیه که سبه ی نی داوی جاش و جاشه زاکانیمان لی بکه ن!" تاویک پی ده کهن, بام و دایکم دووباره مندالنه کان ماچ ده کهن, خواحافیزی له باروون گاگیك و مندالنه کان ده کهن - ئەوان به خیر و ئیمه به سلامه ت!

IIII

بام ده لی: "خوایه زور شوکور... به سته زمانانه زور نارحمت بوون... دهره دهری و بی مال و حالی ده ردیکی خه راپه - ته ویش له و ته مه نه دا, خوایه شوکور, خه به ریکی خوش بو... ئیستا بزاین ته و تووتکه مان که نگی ده بن!" دوایه روو به دایکم ده لی: "فاتم, تازه که ل و په لیش نابه یین... چامان خوارده وه, ده چین هیندیک ده گه ری و دیننه وه." ته و شه وه وا ده گوزهری... ده وریک ده گه ری, چرابه رقیش ده بیسین, کاره بایان بو شه قامی په هله وی کی شاهه - به رقی کارخانه یه, هه موو چراهه کان به دوگمه یه که هه ل ده بن, ته په ته پ, ته په ته پ - ده نگی ماتویری کارخانه یه.

شېومان خوارده، دانیشتووين... رېوی له سهر کۆشی بام دانیشتوه... پیمان وایه رووداوه کان به شیوهی ئاسایی و ههروهك رۆژه کانی دیکه راده برن... به لām نا... بام باسی شارو ئیمکاناتی شار ده کاو باسی شاره گه وره کان و ئەو خه لکه به ختیاره که لییان ده ژین، ئاغای خۆیان، غه می باش چارهش و عهسکه رو نیزامیه کان و بهرچاوته نگیی کهسانی وهك غه فوور ئاغای ئی دیکه یان نیه و ئەو دووس رۆژهی ته مه نیان به خه یالئیکی ئاسووده وه به سهر ده بن: "تیمه ژیان نیه دهی کهین... هه فتاودوو ساڵ ته مه نم رابوارده، ئەو ری یه ی له و ماوه یه دا بریومه، له ریگای هه ناسه یه ک کورت تر بووه... هه فتاودوووس ساڵ! جحیل بیر ده کاته وه... ئای، هه فتاودوووس ساڵ... عومری نووچه!... به لām نا، ئەجار بگاته سه دیش... دیسان هیچ - هه ناسه یه کی کورتی دیکه... نه مان زانی چۆن رابرد - نه یان هیشت بزاین... هیچمان لئ حالی نه بوو، له و ته مه نه... له پر چاومان هه ئینا دیتمان پیر بووین، و ده بی برۆین! له چی حالی بووین؟ - هیچ. له شار ژیان جوړیکی دیکه یه..."

هیشتا قسه که ی ته واو نه بووه که له ده رکه ی ددهن. هه موومان به سه رسو پرمانه وه ته ماشای یه کتر ده کهین... یانی چی... به و شه وه دره نگه!

دووس ده قیقه پی ده چی، هیچ خه بهر ناب، بام ده لئ: "یادۆ، برۆ بزانه کییه؟" ده چم، له سهر پلیکانان تووشی حوسینی ده م. "کییه؟" ده لئ کاریان به ئاغایه - "کی؟" - ده لئ وه کیل باشییه..."

بام گوئی له قسه کانمان بوو، ده لئ: "ها - یادۆ، کییه؟"

ده چمه وه ژووری ده لئیم: "حوسینه." حوسین به دوام دا هاتوه، ده لئ: "وه کیل باشییه که له ئیداره وه هاتوه."

بام به سه رسو پرمان و ناره حه تییه وه ده لئ: "ئیداره؟! فاتم، ئامین... ئیوه بچنه ئەو ژووره... منداله کهش بهرن... بلئ بیته سه ری..."

وه کیل باشی دئ، سلای نیزامی ده کا. پیاویکی ره شتاله ی کزه له یه که سه هه شتی له سهر قوئی چه پهن به جومگه پیچ و فیشه کدان و که مه ره بندو کلاوشه بکه وه.

بام خوئقی ده کا دانیشی، وه کیل باشی قبول ناکا، زۆر وشک و ره سمی ده لئ سبه یین به یانی سه عات هه شت بام بچیتته له شکر، جه نابی ئەمیر له شکر داوی فه رموه. له بیری نه چی... زۆر ره سمی.

بام ده لئ: "له کوئی؟"

"ستاد... ئه رکانی له شکر - هه ره له وسه ری مه یدانه... سه ری سه عات هه شت..."

ده‌پړا“ دايكم و داده‌تامين هاتونوه ژووری باجم. باجم نیوچاوانی گرز بووه. دايكم ده‌لئ: “تاغا، ئەم قازاخه کاری چ بوو؟”
 “نازائم. له ساخلوو ږا هاتبوو. گوتی ئەمیر له‌شکر داوی کردوی.”
 “ناخر وا دیاره نارەحه‌تی!”

“نا... له‌بەر خۆمه‌وه بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که چۆن ئاوا زوو زانیویه... به‌هه‌رحال ته‌ویش داوی نه‌کردبايه ده‌بوو بۆخۆم چوبامه‌ لای.” ئەمانه‌ی گوت، به‌لام دیار بوو فکری په‌رتە“ چاری ده‌ دیواره‌وه بریبوو، و قامکی ده‌ مووی چه‌نه‌گه‌ی وه‌ر ده‌دان... “به‌هه‌رحال، ده‌بوو چوبام... ئیستا چۆن وا زوو زانیویه‌تی...! جیی مه‌ راخه‌ن - ماندووم...!”
 جیمان راخستن و نوستین.

به‌یانی زوو باجم چۆ “ساخلوو” منی‌شی له‌گه‌ل خۆی برد - که ئەم شتانه‌ فی‌رېم! رئی‌یه‌که دوور نه‌بوو، له‌سه‌ری ئەو مه‌یدانه‌ بوو که دوینئ له‌ کاتی چوونی سه‌رچۆمی دا پی‌یدا رویشتبووین. خانووبه‌ره‌ی ئه‌رکانی له‌شکر خانوویکی دوونه‌ۆمی خشتی سووری خاوین بوو که به‌عه‌مبارته‌ دانرابوو. ده‌دوازه‌ پلیکان له‌سه‌ر شه‌قامه‌وه‌ سه‌ر ده‌که‌وتی ئە‌حجار ده‌گه‌یشتیه‌ نه‌ۆمی خواری.

له‌ پلیکانه‌کان وه‌سه‌ر که‌وتین. له‌بەر ده‌رگا سه‌حه‌ب مه‌نسه‌بی‌ک به‌پیرمانه‌وه‌ هات، له‌ باجمی پرسى کاری به‌ کئ و به‌ کوی‌یه. باجم گوتی که جه‌نابی ئەمیر له‌شکر داوی فه‌رموه‌. سه‌حه‌ب مه‌نسه‌به‌که ئیکلامیکی کیشاو بۆ رئی‌پیشاندان وه‌پیش که‌وت. باجم پی‌ی گوتم له‌بەر ده‌رگا راوه‌ستم - ئەمن به‌جئ مام... و ئەو چۆ سه‌ری.

سئ‌چاره‌ک - سه‌عاتیکی پی‌ چوو که په‌یدا بۆوه، و سه‌حه‌ب مه‌نسه‌بی‌کی دیکه‌ی له‌گه‌ل بوو، نیوچاوانی زۆر تال بوو، ماندوو، تووړه. چاره‌کانی که هه‌میشه‌ پر له‌ میه‌ره‌بانی بوون ببونه دووگۆمی خوین... و دوو دوو‌پشک. له‌ وه‌ختی ئاسایی دا له‌ چاری ئاسک نه‌رمتر بوون. باجم وه‌ک ئەمن ناسیبووم پی‌اوئیک بوو راست و دروست و به‌به‌لین - جا به‌لین‌ه‌که هه‌رچی‌یه‌ک بوو - قسه‌ راست و ره‌فتار باش“ له‌ دۆستایه‌تی دا زۆر پایه‌دارو له‌ دوژمنایه‌تی‌دا زۆر لیبووردوو بوو، و زۆرتر چاوپۆشیی ده‌کرد. ئەمه‌ هه‌موو که‌س، ته‌نانه‌ت دوژمنه‌کانی‌شی - بگه‌ر نه‌وانه‌ش که چاویان نه‌بوو بی بینن ده‌یان زانی و باسیان ده‌کرد. ده‌یان گوت دۆستایه‌تی‌یه‌که‌ی دۆستایه‌تی‌یه. باجم ده‌ی‌گوت به‌لئ، ده‌زانن و ئەوه‌ش که له‌گه‌ل ئەوه‌ی دوژمنن ده‌لین فلانکه‌س وایه‌و وایه، له‌ راستی دا جوړیک سوالکه‌ری‌یه. ده‌یان‌ه‌وئ خه‌لکی دیکه‌ بلین که خه‌لکیکی به‌ ویژدانن و له‌ هه‌ق لا ناده‌ن. ئە‌گینا ئە‌گه‌ر

ئەم يان ئەو رەفتارەى من باشە بۆچى خۆتان رەچاوى ناكەن؟ ئەم "گەورەبى" يەشيان ھەر جۆرىك نزمىيە، سەرپۆشپكە بۆ كەدەو دزپۆەكانى لەمەو دوايان... زۆر توورە بوو، سىمىلى گرژ ببوون و پىستى دەم و چاوى دەت گوت لەسەرمان زىپكەى دەرکردوون. روخسارى ھەر لەو كاتەدا كە داگىرساوبوو، رەنگى پىتو نەمابوو، دەرووبەرى سەرگۆناو چاوەكانى وەكوو توئ شىرى ساردەووبوو گنج و لۆنجى تى كەوتبوون - ئەمەن كە شارەزاي خوو و رەفتارى بووم ھىچم لى نەپرسى.

لە پلىكانەكان ھاتىنە خوار، سەحەب مەنسەبە كە بەدەست ئاماژەى بۆ لاي چەپ كرد... بەلای چەپ دا بامان داىەو... چەند ھەنگاو رۆشتىن... ئەمەن لە دوايانەو بووم، دووبارە بەلای چەپ دا... ئاى... دەچووينە سەربازخانە. سەربازىك لەبەر دەرگا بە تەفەنگ و سەرنىزەو راولەستاوو. باج شتىكى بە سەحەب مەنسەبە كە گوت و بەدەست ئاماژەى بۆ كردم كە بچمە پىشەو.

چووم. گوتى: "بچۆو مالى، بلى نانى نيوەرۆم بۆ بنىرن، بە توو حوسىن دا... دەستى بە گىرفانى داكرد، دوو ئەسكىناسى پىنج تەنىي دەرھىتان" ئەمەش بەدە بە داىكت... دەستىك نوينىش بىنن، لەگەل تەختە سەفەرىيەكەى دوكتۆر... "لەبن لىوانىشەو گوتى... "خەبەر بە خەلىفەش بەدە... ئامىن و مندالەكەى با شەرى بچنەوى بچەون... باشە، دەبرۆ... ئەوانەى گوتم لەپىرت نەچن... تەختە سەفەرىيەكەى حەتەن بىنن!..." ئەوان رۆشتن.

IIII

ھەموومان تازىەبارىن، دادەئامىن دەگرى، داىكم دلخۆشى دەداتەو، بەلام بۆخۆشى حالىكى نىە - رىوئىش گرۆوى گرتوو دادەئامىن تىن بۆخۆى دىنى... حوسىنى دەنىرى لە مالى ئاغا بەگ سىنى و كەوچك و چەنگال و خویدان وەرگرى، نىورۆژى باج بە سەلىقەو لە دوو قابىلەمە دەكاو سەرقاپىيان لەسەر دادەنى... سەفەرىەك كە شوتووى و ئوتووى كىشاو بەسەر سىنىيەكە ھەل دەكىشى... بۆخۆى خىرا دەچى دروشكەيەك بەكرى دەگرىو بە دروشكەو دىتەو - كەل و پەلەكە دەخەينە نىو دروشكە و وەرپ دەكەوین... دوو دەقىقە رىگايە ھەتا سەرى مەيدانەكە... پىمان دەلى ئەگەر دابەزىن پووللى

دروشکه که بدهین، بۆخۆشمان لهوئى راوهستين ههتا باجم نانه کهى دهخوا - دوايه به پييان بيينهوه. بۆخۆشى دهچيته خهليفه خانه.

پيکهوه ده که وينه رى، ئيمه بۆ سه ربازانوه و تهو بۆ خهليفه خانه. دروشکه له بهر ده رکی سه ربازانوه راى ده گري "سینى يه که ئەمن هه لم گرتوه و نوينه کان حوسين. يه کينک دى و ده مان باته ژوورئى. باجم له پاسدارخانه يه له گه ل ئەفسه رى ئيشک گر.

پاسدارخانه له هه وه ئى شه قاميکى زۆر خۆشه، له لای چه پى ده رگای چوونه ژوور، که راسته رى به ره و جنوب ده روا - هه ردوو به رى شه قامه که دارچناره و له ئاخري شه قامه که خانوبه ريه کى سپى هه يه، که دواتر تى ده گم ئيداره ي له ش ساغى و نه خۆشخانه ي له شکره. باجم له ژوورئى ئەفسه رى ئيشک گر. ژوور يکى رووت و قووته به ميژيک و دووسه نده ئى و ته ختيکى ناسنه وه. ئەفسه رى ئيشک گر پياويکى نازه رى يه، ته مه نى سى سى و سى چوار ساليک ده بى، سوور کاره و قه له وو دم به پيکه نينه. باجم به حوسين ده لئى له به رده رگا راوهستى هه تا نانه که يان ده خۆن... ئەمن له لای باجم ده ميئمه وه.

ده لئيم: "داده تامين چۆ لای مامۆستا..."

باجم پيکه نينى ديتى... که تهو "مامۆستا" يه م له کوئ هيناوه! ده لئى: "پيى بلئى شه وئى خۆى و منداله کهى هه ر له وئى، له لای مامۆستا بن... ناره حه ت نه بى... ئەمن له وئى گوتومه له مالى مامۆستايه. به رۆژ با له لای دا يکت بى و شه وانه بچيئته وه وئى... ئە گه ر لييان پرسى با بلئى له دوئى وه که چووينه لای مامۆستا هه ر له وئى بووه، قه رار بووه بچيئته وه شه ره کهى خۆيان ماشينى ده ست نه که وتوه... پاش ئە وهى ئە من هاتومه "ئيداره" هاتۆته سه ردانى دا يکت..."

ئەم شتانه به بهر ناخواردن و وتوؤژ له گه ل ئەفسه رى نيگابانه وه ده لئى: "بلئى بۆمان له فکرى نانى شه وئيش دا بن... هه ره ک ئە مرۆ خواردنى دوو که س بنيرن..."

نيورۆژه که يان ده خۆن، سيني و که ل و په له که هه ل ده گرم ده يان ده مه ده ستى حوسين... و ده چمه وه مالى. دا يکم هيشتا نانى نه خواردوه، داده تامين له خهليفه خانه هاتۆته وه "قسه کانى باجم ده گيرمه وه... داده تامين ديسان بى ته وهى نانى بخوا وه رى ده که وئى و ده چيئته خهليفه خانه، که ئەم شتانه به خهليفه بلئى... ديتته وه. خهليفه گوتويه پاش نيورۆ له گه ل دوکتۆر ئارتووش ده چيئته ئەرکانى ئەرته ش و ئەمير له شکر ده بينئى... گوتويه ناره حه ت نه بين دوکتۆر ئارتووش پزيشکى تايبه تيبى ئەمير له شکره..."

به لّام نيگه رانين" دايكم له بهر من و داده تامينى تينى بؤخوى دينى و دلخوشيمان ده داته وه، به لّام ته ویش به پيى ته زمونى ته مه نيک، باوهري به و شتانه نيه که پيمان ده لى و چاوه روانه قبوليان بکهين... ريوى گروى بام ده گرى، وه ريزى کردوه...

نانى نيوه رومان خواردوه، نيوه رويه کى زور تالّ که وهک نيوه روى مه جليسى سهره خوشى ده چوو. دايكم ده پرسى: "رؤله، ته گهر شهوى برؤى ته م حه يوانه به سته زمانه چ لى ده کهى - له لاي مه ده بى؟ تاخر پيم وايه گوتت به ند نابى... په لهى لاي تو ناکا؟"

داده تامين ده لى: "نا دايه، ناچم... بچمه کوى! له لاي تيوه ده م... بايشم ديتسه وه، ئيشه لّلا... خه ليفه زور به دلنيابى قسهى ده کرد!"

دايكم ده لى: "رؤله، بابت گوتويه... له قسهى بابت دهر مه چوو... دياره شتيک ده زانى که وای گوتوه..."

داده تامين هيچ نالى... و ته من ئوقره م لى براوه - تا ئيستا قهت وا نه بووم - وادياره بى بام هه لّ ناکه م... هه لّ ده ستم.

دايكم ده لى: "بؤکوى؟"

ده ليم: "ده چمه سهر بازخانه."

"ته دى برؤ... له وانه يه پيره پياو کارىک شتيکى هه بى... به لّام وريا به!" ده ترسى ته منيش به لايه کم به سهر بى!

داده تامينيش ده يه وى بى، دايكم نايه لى... داده تامين دوودله...

ده ليم بام به ته ميرله شکرى گوتوه چويه تاران... هاتنت باش نيه..."

ده چم... له سووچى مه يدانى له تاخرى بهرى رؤژئاواى ته و شه قامه که ده چيته سهر بازخانه، راده وه ستم... ته م مه يدان و شه قامه ديمه نيکى دزيويان هه يه... ئيواره يه کى درهنگه، راوه ستاوم، که دروشکهى خه ليفه په يدا ده بى - دروشکه که ده ناسمه وه. خه ليفه و دوکتور تارتووش له دروشکه داده به زن، و به پليکانه کان دا سهر ده که ون...

پاش سه عاتىک په يدا ده بنه وه و سه حه ب مه نسه بيکيان له گه له. خه ليفه له ته نيشت دروشکه که راده وه ستى... سلاوى لى ده که م. دوکتور ده لى: "ئوى... ته توش ليى ره! زور باشه! وهره، وهره پيکه وه برؤين!"

ده چين - له پشت په نجه ره وه بام ده بينم که له گه لّ ته فسهرى نيگابان دانيشتوه و قسان ده که ن. ته و ته فسهرى له گه لّ دوکتوره ده چيته ژوروى، بام له گه لّ ته فسهرى نيگابان ديتته ده رى... دوکتور تارتووش پى ده که نى: "ئاغاي رؤسته مى، خيره ئيشه لّلا ته تو چى و ئيره چى؟"

بايم ده لئى: "به لئى ئىدى... رۆژگار، دوكتور... ھەميشە له قەرارىك نيه - شتى واش ده بى... وهختىك له وى وهختىك ليرە..."

ئەفسەرى ھاوړى دوكتور به ئەفسەرى نىگابان ده لئى: "فەرموويانە تەشرىف بەرى." و ئاوپ دەداتەو زۆر به نهيى به بايم ده لئى: "فەرمووى بى تاگادارىى خوى تەشرىف نەبە يەو ناوچەى خۇتان..."

بايم ھىچ نالئى، خواحافىزى له ئەفسەرى نىگابان دەکا... و دئىن. خەلىفە ھەروا له تەنشىت دروشكە كه راوہستاوہ. پاش چاك و چۆنى دروشكە كه تەسلىمى مە دەكاو ده لئى ئەو به پياسە كردن له گەل دوكتور دەچى ھەر لەم نىزىكانە سەرى نەخۆشنىك دەدا. "ئىوہ تەشرىف بەرن... دروشكە كه دئتەوہ - ئەمن و دوكتورىش ھەر كه كارمان تەواو بوو، پىكەوہ به خزمەت دەگەين..."

به بايم ده لئى ئىستا كه دروشكە مان پى به با بچىنە بەردەركى سەربازخانە ئەمن بچم تەخت و كەل و پە لە كەش بىنمەوہ. دەچم تەخت و كەل و پە لە كە دئىنم و دەيان خەمە سەر دروشكە كه و دەچىنەوہ مالئى. له دەرگا دەدەم "حوسىن دەرگا دەكاتەوہ، و بە پارىزەوہ له كە لئى دەرگاوہ تەماشاش دەكا، ھەر كه چاوى پىمان دەكەوئ دەسبەجئ - غار دەداتە سەرى... و ھەر لەسەر پلىكانان را ھاوار دەكا: "خانم مزگىنيم دەيە... ئاغا ھاتەوہ!" گويم له دەنگى داىكمە: "خۆش مزگىنى بى، رۆلە!... دادەئامىن بە غاردان و ھەناسەپر كه دئ و دەست دەكاتە ئەستۆى بايم، سەر وەشانى دەكا - و جا ئىستا نەگرى كەنگى بگرى!... فەقىرە له بەيانى يەوہ تا ئىستا دەمى له زەوادى نەداوہ..."

بايم پى دەكەنئى، دەستى بەسەرى دادىنئى - و ده لئى: "باشە ئىدى... بەسە ئىدى!" و وەرئ دەكەوئ. داىكم لاق ئىشە يەتى، لەسەر پلىكانان راوہستاوہ، رىوى به ئامىزەوہ يە "رىوى ھەر له دوورەوہ خوى بو ھەل داوئ، و باوہش دەكاتەوہ - بايم پى دەكەنئى... كارۆ دەنووزىنئى... بايم لەپىش دا لەبەردەم كارۆ ھەل دەتروشكى، و چاك و چۆنى لەگەل دەكا - پاشان دەچىتە سەرى، و رىوى وەردەگرئ.

دانىشتووين چاى دەخۆينەوہو بە يارى و ھەلبەزدا بەزى رىوى پى دەكەنئى. داىكم ده لئى: "ئاغا... خىرە - چ بوو؟ چىيان دەگوت؟ ئەم مندا ئە دوور له گىانى خەرىك بوو وەك بەفرى بەھار دەتوايەوہ..."

بايم دەست بەسەر سەرى رىوى دا دئىنئى، و ده لئى: "ئا رىوى! ئەو نەدەت بابە خۆش دەوئ...!"
رىوى ده لئى: "بابە!"

پي ده كەنين، بايم دەلى: "هەي بەد فەر!" و دەي لاوتىتتەو. داىكم دەلى: "ئاغا، وەللا زۆرى ئۆگىرى خۆت دەكەي - باش نىه. ئەم مندالە دوو رۆژان جەنابت نەيىنى دوور لە گيانى لەبەين دەچى... داىكىشى لەو خراپتر - هەردوو گيان خەرىك بوو خۆيان دەكوشت!" بايم دەلى: "چت لى بشارمەو، ئەمنىش هەر لەو چەند سەعاتەدا هەستم بە دلتنەنگى دەكرد، دەت گوت شتتكم لى ون بوو - گىژ بووم... چ بکەين، مندالە... ئەتۆ بوخۆت لەمن خەراپترى... ئەگەر راست دەكەي، بوخۆت رووى مەدەيه!..."

"باشە كى بوو" چىي دەگوت؟

بايم گوتى: "كەي؟ ئەو ناپىساو؟ چ بلى؟ هەر لەو فەرمايشتەي هەمىشەيان... مەسەلەي مېردەكەت بىستو كە نەدەچۆو مالى، نەفەقەي ژنەكەي نەدەدا، سالى مانگىك ئەگەر چووبايەو مالى، وەر دەگەرايه ژنەكەي و بە قەستى كوشتن لىي دەدا... دراوسىيە كان وەسەر دەگەرپان و ژنەي فەقېريان لەبەر دەستانى دىنايه دەر... "چ بوو - بوچى لىي دەدەي؟" - "هېچ." "چۆن هېچ؟ ئەتۆ كە هېچ كات سىبەرى سەرى ئەم ژنە نى، هېچ وەخت نەفەقەي نادەيهي، ئىدى ئەم لىدانەت لە چىه؟ هېچ نەبى داركارىي مەكە، بى ئىنساف!" كاپرا دەي گوت: "ئەگەر لىي نەدەم خەلك بەچى را بزنان كە ژنە!" ئىستا بەسەرھاتى مەش بۆتە نەقلى ئەم ژن و مېردە... ئامىن، وا ديارە لە دەرکەي دەدەن - بچۆ بزانه - رەنگە خەلىفەو دوكتۆر بن..."

خەلىفەو دوكتۆر بوون... هەر گەيشتنى و رىوى لە دوورەو باوەشى بۆ داىكى كەدەو. دادە ئامىن هات وەرى گرت و بردى - بايم و دوكتۆر لەبن لىوانەو پى كەنين.

بايم گوتى: "بە رىكەوت ئىستا باسى ئەو مان دەكرد" خەرىك بوو باسى ئەو مېردە داستانىيەم بۆ ئامىن و مندالە كان دەگىرايهو. "و چىرۆكەكەي سەرلەنوى گىرايهو. "بەلى، بەسەرھاتى مەش بۆتە نەقلى ئەو ژن و مېردە... لەوى دانىشتووين - بووينە نوکەرى بى خەرج و بەرات... بە زۆرى خۇمان بەرىشى سىپى و كە بخواگەرى و رىش دەبارمتە نان ناوچە كە رادە گرین - ئەمەش پاداشە كە پىمان مەرحەمەت دەفەرموون! دەلى بوچى لەگەل خەلكى ولاتى بىگانه بەشەر هاتووى؟ عەرزى دەكەم دەبى لە دەولەتى بىگانه بېرسى بوچى دانىشتووانى دەستدرىژى دەكەنە سەر خاكى ولاتىكى دىكەو زۆرى لە خەلك دەكەن. ئىمە لە مالى خۇمان دانىشتووين، زەرەرمان بە كەس نەگە ياندو - دەبى لەوان بېرسى. دەفەرموون ئەتۆ دەبوو "راپۆرت" ات دابايە، پرست كەردبايه كە چ بکەي.

"راپۆرت! عەرزى دەكەم راپۆرتىم بە كۆي دابايە؟ دەفەرموئى بېترە - بەو - خۆ ئەو بۆ راوئى نەھاتۆتە ئېترە، ھەر بۆ ئەم كارانە ھاتوھ! سەمىل ئاغاى "سەمكۆ" ئەو كوشتوويە، ئەوھە كە بەرپرسى ناوچەكەيە، ئاسايشى ناوچەكەيان لەو دەوئى - دەبوو پرسەم بەو كەردبايە، يەعنى عەرزى خزمەتى باش چاوەشم كەردبايە، سەبەر فەرموون پرسەم بە ئەمىرلەشكەر كەردوھ، بزەين چ دەفەرموئى!"

نازانم، ئاغاى خەلىفە، تى مەرم... سەمىل ئاغاى فەقىر!... ھەمووان كوشتوويانە... ئەويش بەو جۆرە كە دىتان! بنىادەم چ بەو پىاوە بۆ؟ ئەوئى را راپۆرت بەدەم، بە جەنابى - ئېترە... چونكە بۆ راوئى نەھاتوھ... بەرپرسى ئاسايشى ناوچەكەيە! بەئى... دەفەرموئى بۆچى خەلكى بېگانەم كوشتوھ - عەرزى خزمەتى دەكەم - مەسەلەكەي بە درىژى عەرزى دەكەم كە بەئى، دانىشتبووين، دىتم سى نىزامى تورك ھاتن - باش چاوەشەك و دوو عەسكەر - كاریان چىيە؟ - مەوانن. زۆر باشە، قەدەمى مەوانى لەسەر چاوان... مەواندارىيان لى دەكەين، دەئىن نا، مەوانىكى واش نىن، حوكمیان پىيە، بە دوای ژن و مندالى فلان ھەرمەنى دا دەگەرئىن. پىيى دەئىم ئەگەر دەولەتى وە، يان سەربازى وە كارىكى ھەيە، دەبى بچىتە لای سنوورەوانى دەولەتى من، نەك ئەوھ كە جەنابت ھەروا سەر داخەى، پىيى و ژن و مندالى فلان ھەرمەنى لى من داوا بكەى... ژن و مندالىكىش بەو ناوونىشانە نەھاتۆتە ئېترە. دەئى نەخەير، ھاتوھ... لەو بەينەدا مندال دەگرى. باش چاوەش دەپرسى مندالى كىيە، دەئىم نەوھەمە، دەئى دەبى داىكى واتە بووكە كەم بىيىنى، ھەموو ژنانى مالى بىيىنى. دەئىم ئاغاى باش چاوەش، لەپىش دا ئەتۆ مەوانى، ئەمن لەبەر خاترى دەولەتى خۆم و لەجىياتى دەولەتى خۆم مەواندارى لى دەكەم، پاشان ئېترە داب نىە، عەيىيە، دەئى ئىللا و بىللا دەبى بيان بىيىنى - حوكمى پىيە. دەئىم ئاغا ئەمانە بووك و كچانى منن، و ئەمن رىگە نادەم كەس بيان بىيىنى... جەنابى باش چاوەش زۆر ئاسان قەمچىيى ھەل دەگرى و لەنىوچاوانى دەدا... ئەويش لە مالى خۆم... و دەست دەبا بۆ چەكىش...

جەنابى ئەمىر لەشكەر دەفەرموئى: "ئەو بە چەك راساوە، ئەتۆ كوشتووتە!" عەرزى دەكەم بەئى... كە قەمچىيەكەى لى دام سەگە كە تامبازى بوو، قورقوچكەى جوى - بە چەك نە كوژراوە - گوللەى دەمانچەكەى خۆى دەرچووە، سەگەكەو مامۆستای - كە دىلمانج بوو - برىندار كەردوھ...

دەفەرموئى عەسكەرەكە كى كوشتوويە؟ عەرزى دەكەم نۆكەرەكەم - تاوى داوھتە يەكەن لە تەفەنگەكانى خۆيان كە لە سووچىكى ژوورەكە دانرابوون، ھەئى گرتوھو عەسكەرەكەى

پي کوشتوه... ددفرموي نه خه ير، به تفهنگي خو تانتان کوشتوه - چه کتان هه يه و دهبی بیهینن ته حویلی بده نه وه! دوايه... بۆچی ئه و عهسکه ره و چه که کان و ته رمی کوژراوه کانتان داونه وه؟ عه رزی ده که م ته گه ر نه م دابانه وه دهبو ناخوشی و خوینرپیژی... ده ولته تی خو مان له وی هیژیکی نیه - هیژیکی نه بوو... ئیستا جه نابی خه لیفه له وه ش گه ریڼ که ته گه ر هیژیکی له وی هه بایه، دروویه کی له له شمان دهر نه دینا... به لئ، عه رزی ده که م ته من که چه کم نه بوو ناچار بووم مه سه له که به که یخودایی چاره سه ر بکه م. ددفرموي ئه و ماوه یه بۆچی راپۆرتت نه داوه؟ عه رزی ده که م جه نابی ته میرله شکر بۆخۆم خوینده واری یه کی وام نیه. خوینده واری کمان له دی دا هه بوو ته ویش بریندار بوو... له یه کیکی ته مین ده گه رام که راپۆرتته که م بۆ بنووسی - خو ناکرئ متمانه به هه موو که س بکه ی... چونکه له وانه یه خوانه کا بیته به لگه یه که به ده ست ده ولته تی بیگانه وه...؟ پاشان زستان بوو، ریگا به سترابوو... ته مجار نه خو شمان هه بوو، گرفتار بووین. ددفرموي نه خه ير، وانیه - بۆچی بۆ کچه هه رمه نی وه سیله هه بوو بنیتری له ورمی وه دوکتوری بۆ به ری، بۆ راپۆرت ناردن وه سیله ت نه بوو؟ عه رزی ده که م. شو فیریک به ریکه وت ریی لئ گۆرابوو و هاتبوو - و به ریکه وت هه رمه نییش بوو. ته منیش که لکم له دهر فه ته که وه رگرت و دوکتورم بۆ ته و لیتقه و ماوه هیئا - و دوايه نه خو شمان هه بوو، سه رمان قال بوو... و ته مجار زستان بوو" گوتم بۆخۆم به خزمه ت ده گه م و عه رزتان ده که م. ددفرموي نه خه ير، ته مه یان یاخیگه ری یه "ده ستور ده ده م دوررتان بجه نه وه بۆ تاران." عه رزی ده که م "ده سه لات به خو تانه... به ریکه وت بۆخۆشم له و فکرها بووم... به نیازم ته گه ر خوا چه ز بکا بار که م بۆ تاران... به راستی ئیدی ماندوو بووم له م ژیانسه... "دهره ل دهبی و ددفرموي: "ئیستا جوابییش ده ده یه وه!" عه رزی ده که م: "جه نابی ته میرله شکر، خو تان له ناوچه بوون، ئیمه جگه له وه ی نۆکه ری بی مووچه و به رات بووین، و ناوچه که مان راگرتوه، کاریکی خه رایی دیکه مان نه کردوه - هه ق نیه تاوامان ره فتار له گه ل بکه ن!..."

"به لام جه نابی خه لیفه، ته مه ش بۆخۆی مه غوله. له تورک به و لاوه که س به بنیاده م نازانی... ده ولته تی تارانیش وه که هه میشه که س نازانی چ ده کا - مه غولیک ده کاته ته میر له شکری نازه ربایجان..... نازانم وه للا، ته من تی ماوم" زگم به خو م ده سووتی..."

تاویک بیر ده کاته وه، دوايه له دریتزه ی قسه که ی دا ده لئ: "له بیرم چوو ته مه ت عه رز که م، ده ی فرموو" ته و ژنه (واته تامينی) دهبی بیسنم... له کوئی یه، بنیتره بی" به

تەشەرەو ئەمەشى لى زیاد دەکا: "دیارە ئەگەر ئیزن بفرموی!" یانی ئەمن ئیزن بفرموم!

عەرز کرد، پیم وایە ئەمۆ چوویتە تاران - نازام، باش ئاگادار نیم، لە دوینی وە کە تەحویلی خەلیفەم داوہ خەبەرم لئی نیە... قەرار وابوو پروا بۆ تاران... هەربۆیەش بوو رام سپارد ئامین لەگەڵ منداڵە کە شەوی لە خەلیفەخانە بخەون... بەلئی، جەنابی خەلیفە، ئەمەش راپۆرتی کاری مە...!"

خەلیفە گوتی: "وایە ئیدی، ئەوێ چاکە جەنابت شارەزای وەزعی ناوچە کە... ئەم شتانە بەداخەو بوونە بەشیک لە ژیانی مە... هەرچۆنیک بی، دەبی قبوول بکەین کە جەنابت و ئەمن هەردوو کمان لەم رووداوەدا خەتابارین. کاری جەنابت "دۆستان" ی خۆتان خەبەریان دابوو، و کاری منیش "دۆستان" ی خۆمان..."

بام گوتی: "دەردە کە ئەوێ کە بەهەر لایەک دا دەسورپین ئەو "دۆستان" ه لەمە لەپێشتن... بەلئی، بیگومان جەنابی غەفورئاغا و ئەوانە راپۆرتیان داوہ - دەبی بەرتیلیکیشیان داب و بە شەویک بوونە "نیشتمانپەرەر" ئەودەم تورک پەرست بوون، ئیستا بوونە ئیران پەرست... بەلئی ئیدی، بە دەردی دەلین دار هۆرە لە خۆی نەبی ناقلشی..."

خەلیفە گوتی: "بەلئی، بەهەر حال "گوناح" ی جەنابت خیر بوو، بەلام ئەمن بی پارێزیم کرد... بەداخەو دنیا کە وای لئ هاتوہ پیاو ناتوانی بەزمانیش ریز لە کاری چاکی خەلکی دیکە بگری. دوینی ئەمن لە کلیسا تەنیا باسی مەحبەت و ئینسانەتی جەنابت کرد، بەلام وا دیارە "دۆستان" مەسە لە کەیان جۆریکی دیکە گیراوە تەوہ. ئەمانە نایانەوئ دلی تورکان بیەشینن، یان لە شاری دا بۆتە دەنگۆ کە چەند تورکیکیان کوشتوہ خەلیفە هەرمەنیان ریزی بۆ ئەم کارە دانارە - لە حالیک دا ئەمن تەنیا تاریفی ئینسانەتی جەنابت کرد کە ژنیک و مندالیک و دوو مندالی دیکەت لە بن بالی خۆت دا حەواندبوونەوہ. تورکان لێرە کونسوولخانەیان هەیه - دیارە جاسووسیشیان هەن... ئەمجار هیندیک هەن کە بە زاراوہی خۆیان پان تورکیستن. لەوانەشە لە راستیدا هیچ کام لەمانە نەبووی" لەوانە یە براکامان ئەم بەسەرھاتەیان بۆ خەلکی دیکە گیراویتەوہ خەبەرە کە بە گوئی ئەم جەنابانە گەیشتبیتەوہ... بەهەر حال ئەمن یە کەبارئ خۆم خەجالەتی جەنابت..."

باجم گوتی: "دوژمنتان خه جالته بی... جه نابی خه لیفه، ئەمن ئیدی مندال نیم - به دەردی دەلین ئەم ریشەم لە بەر تاوی سپی نه کردوه - ولاته کم دەناسم، جاسوس و خائین هەمیشە لە خزمەتگوزاران بەرێزتر بوون!"

خەلیفە گوتی: "بەلێ... پاشان سەرنجی ئەمەش بەدە - راستە کە ئەمیر لەشکرە... بەلام ئەمانیش لە نیو خۆیان دا دوژمنیان زۆرە - کابرا لە پلەوپایە کە دەترسێ... دەترسێ نەوێ کە لە لال زاده بەک راپۆرتی دا بیته تاران، یان بیدا... یان تورکان گلەیی بەکن - لە حالیک دا ئەمان دەبێ گلەیی بەکن - باش چاوەش و عەسکەری تورک لە خاکی مەدا بوون، خۆ جەنابت نەچوو بوویە وئ... بە هەر حال، شوکور بە خێر گوزەرا..."

باجم دەلێ: "سەیرە... وەختیک گۆتم باش چاوەشی تورک بە حوکمەرە هاتبو خاکی ئێران، و تەنانەت حوکمە کە ی نیشانیشت دا، و ئەم حوکمە ئیستا لە لای منە، نە ی گۆت ئەو حوکمە لە کوی یەو شتی لەو بابەتە...!... سبحان الله!"

بەری ئیوارێ بوو، دوکتۆر گوتی دەبێ بچیتەو پزیشکخاوە کە ی خۆی... خەلیفەش گوتی کاری هەیه، دەبێ بروا... باجم زۆری خولق کردن کە بۆ شەوی لە لامان بێننەو... قبوولیان نە کرد... و رویشتن.

بێشان خەلیفە رویشت، دوکتۆر نەختیک لاقەولاقی کرد... دوایە گوتی: "دیتت مندالە کە چۆن هەلات - هەر چاری پیمان کەوت و خۆی لە نامیزی دایکی هاویشت...!"

باجم گوتی: "هیشتا دەزێ یە کە ی لە بیرە..."

"نائاغا... لە بەر من نەبوو... بەم ریشەو بەم کلاوێ دوو فاقە یەو وە کە عە کسێ روستەم دەچم کە کە لێ ی دێوی سپیی لە سەر نابێ... مندالە کە ترسا!": و قاقا پێ کە نی...

باجم لە بەرێ کردنی خەلیفەو دوکتۆر را هاتەو... گوتی بە نیازە سبەینێ ئە گەر خوا حەز بەکا بچیتە حەمام، و بە دادە نامینی گوت: "رۆلە، ئەتۆ شارەزای ژیا نی شاری، ئەتۆش لە گەل دایکت بچۆ. لێرە حەمامی نمرە هەیه - حەمامی میرزا عەولا - هەر لەم نیزی ک بازار، سەری بازاری. نمرە بەک بگرن و چلک و چەپە لێ ریگا لە لەشتان دەرکەن... ئەمنیش لە گەل یادۆ دەچم... "رووی کردە من: "دەرسی تۆ دەستی پێ کردوه - قەول و قەراریکت داناره؟"

"قەراره لە دووسبە ی را بچم."

باجم گوتی: "زۆر باش، کەوا یە دایکت و نامین سبەینێ بە یانی بچن، ئەمن و ئەتۆ پاش نیوەرۆ یە دەچن... نیوەرۆ یە شتیکی حازر دەخوین."

داده‌ئامین گوتی: "نا بابه، بۆ شتی حازر! ئەمڕۆ چونکە پیمان وا بوو لەوانە یە شه‌وی
له‌وی بمیینه‌وه گوتمان چونکە به‌ته‌نی نی خواردن زۆر سازکه‌ین - بۆ سبه‌ینی ده‌میینه‌وه‌و
زیادیش دینی... هه‌ر ئەوی گه‌رم ده‌که‌ینه‌وه ئە گه‌ر موافیق بی."

با‌م گوتی: "بۆ موافیق نیم رۆله، فکریکی زۆر به‌جی یه... که‌وا یه قه‌رارمان
ئه‌وه یه... که‌ل و په‌له‌که‌تان به‌ن به‌ حوسین هه‌لیان گری... ری یه که‌ دوور نیه - هه‌ر له‌م
شه‌قامه سه‌د هه‌نگاو بچنه خواری ده‌گه‌نی - رووبه‌رووی مزگه‌وتی بازار باشه - به
مناره‌که‌ی را دیاره..."

شیومان خوارد" ئەمن دانیشتم ده‌ستم کرد به‌ مه‌سه‌له‌ هه‌ل‌کردن و با‌یشم به‌ یاری
کردن له‌ گه‌ل ریوی و گوتن و پیکه‌نین. ریوی ئیستا فی‌ر ببوو گازی‌شی ده‌گرت - به‌ قه‌ولی
با‌م ددانه‌کانی له‌ گه‌ل کارۆ گۆریبوونه‌وه" و دایکم و داده‌ئامین هه‌ر له‌وده‌م را ده‌ستیان کرد
به‌ خۆسازکردن بۆ چوونه‌ هه‌مام و ئوتولیدان.

دایکم تا ئیستا هه‌مامی نه‌دیوو - به‌لام خه‌لکی دیکه‌ بۆیان باس کردبوو چۆنه...
ده‌بی بزانی چۆن جییه‌که‌ که‌ ئەوه‌نده‌ تاریفی ده‌که‌ن!

با‌م گوتی: "رۆله، له‌ بیرت نه‌چی، سبه‌ینی که‌ ده‌رۆن هی‌ندی خواردن بۆ ئەم تووتکه‌
سه‌گه‌ له‌ گه‌ل خۆتان به‌رن - له‌وی برسیی ده‌بی، ئەزیه‌تتان ده‌کا، زۆر بی‌چاوو‌روویه!
ئابرووتان ده‌با... ئەری، تووتیله!"

ریوی بی‌ راوه‌ستان ده‌لی: "تووتیله" و با‌م قاقا پی‌ده‌که‌نی.

داده‌ئامین ده‌لی: "به‌سه‌ر چاو بابه - له‌ بیرم بوو."

ئه‌و شه‌وه‌ تا دره‌نگ باس باسی هه‌مام و مۆجیزه‌کانی هه‌مام بوو.

KKK

کلاوی په هله ویش دا هاتوه و مهیدانی له به سالداچوان تهنګ کرده. جل و بهرګ بۆته یه ک شیوه "متحدالشکل" بام به کۆت و شه لواره قه لافه تیکی په پیدا کرده، کۆت و شه لوارى لى جوانن. به لام بۆخوى نارحه ته، ده لى بۆته حاجى له ک له ک، وه ک نه و لوتى يانه لى هاتوه. کۆته کهى خوا هه ل ناگرى ره حه ته، به لام شه لواره کهى وه ک شه لوارى به ندى بان ده چى. رها شا نه م ديارى يه لى له تورکيه وه هيناوه، ده ستاوى که مال پاشايه: پيى و ايه هه ر که ده به ريان کردو ده به رمان کرد ده بينه ئوروپايى و کابراى ئوروپايى پيى و ده بى وه کوو خويمان لى هاتوه، و حورمه تمان ده گرئ. ئيدى نازانى ئوروپايى ئوروپايى وه تورک تورک، و نه گه ر ئوروپايى به چاوى سووک يان به چاوى نۆکه رى ده رواني ته ئيرانى يان تورک، ئيرانى يان تورکى هه ژار خه تاي نيه - به رماوخورى و نۆکه رى و نيشتمانفرۆشى کارى وان و هاوشانه کانيانه. ئوروپايى نه وان به تورک و ئيرانى ده زانى، نه گينا سوڤى حه سه نى فه قير يان ئويار عباس يان عه لى په پاخ چ پيوه ندى يه کيان له گه ل ئوروپايى يان هه بووه، که نگی نانيان له گه ل ئوروپايى يان خواردوه. راستى يه کهى ئوروپايى يه کانيش نه م وه زعه يان پى خوش نيه... ده ترسن ئابرويان بچى... خه لک پييان وا بى نه مانه هه ر به راستى ئوروپايى!

به سالداچوان وه تهنګ هاتوون - نه م خه لکه هه ژاره ناژين - هه ر نه ده ژيان - ئيستا زياتریش ناژين... به سه ر ژيان دا تى ده په رن، وه ک نه و وه خه ي کتیبى کى ناخوش ده خوینيه وه، که ماندووت ده کا و ده پازده په ر به سه رى قامکى هه ل ده ده يه وه به لکوو بگه يه جييه کى وا که پيى خوش بى و ماندوويىت ده رچى - که چى پيى ناگه ي و چپرۆکه که هه ر به و ناخوش يه ده روا ته پيش - کلاوى په هله ویش شتيکه وه ک نه و په ره له لدا نه وه يه... به پيچه وان ه ژيان له پيش چاوى لاوان خوش و جيى هيوايه. هه نگامه يه که بۆخوى: قوتابخانه ي تازه کراونه وه: سه ره تايى، ناوه ندى، هونه رستان... هه ر رۆژه شتيکى تازه ديته بازار و نه تو دلنيای که سبه ينى شتيکى باشت و جوانتر دى... راديو هاتوه ده لى ن

ئەمىرلەشكەر يەككى ھەيە. تارىفى سەيرسەيرى دەكەن: بە يەك لەحزە دەنگ لەو سەرى
 دىيارا دىنى و ئەتۆ تەنانەت دەنگى كۆخەي كابراشت گوى لىيە!
 ئىواران شەقامە كان ئاوپرژىن دەكەن, و لىرە تەنانەت كچانى مەسىحى بەسەر
 رووتىش بە شەقام دا دەگەرپىن! شەقامى پەھلەوى وەك جۆگەلەي بەھار لە قولتە قولتى
 قسە كردن و پىكەنىنى لاوان ھەل دەقولتى... لاوانى دووچەرخەسوار لە قوتابخانە را
 دىنەو بە قىل و قانچ بە پىش خەلكى دىكە دا دەرۆن. ئەم دووچەرخەيە سىنەتتىكى
 سەيرە... چۆن لەسەر ئەم دوو تەگەرە بەر نايىتەو - وەئلا تاخر زەمانە!
 بايم زۆرى حەز لە چوونەدەر نىە - لەراستى دا حەز بە كلاوى پەھلەوى ناكا, ھەرچەند
 دوكتۆر ئارتووش دەلى بەسەرپووتىش دەتوانى لە مال دەركەوى... بە سەرپووتى! ھەر
 ئەوھەمان مابوو بلىن فلانكەس شىت بوو! لە قەدچەو سەرپووتى خەسلەتى شىتان بوو,
 پىاوى ئاقل چۆن بى دەسەر و كلاو لە مالى دەر دەكەوى!...
 ھەموو شىتەك تىك چووە... خوا مالىت خەرا كا رەزاشا! ئىستا دەلىن دەبى بە
 سەرپووتى بچىە لای پىاوى گەرە - بە كلاووە بچى بى ئەدەبىيە! كارى دنيا سەير تىك
 چووە" جارن ئەگەر لە ژوورى دانىشتباي دەسەر و كلاوت لابرديان كە بايەك لەسەرت بىدا,
 يان ئارەقى لى وشك بىتەو ھەر كە پىاوىكى لەخۆت گەرەتر وەژوور دەكەوت, بە
 شلەژاوى دەسەر و كلاو كەت ھەل دەگرتن و وەدەر دەكەوتى, تەنانەت لە لای وى لەسەرىشت
 نەدەنانەو... و ھىوادار بووى كەئەو لەخۆت گەرەترە لەو بى ئەدەبىيەت خۆش بى! كەچى
 ئىستا دەبى بەسەرپووتى بچىە لای لە خۆت گەرەتر... بۆ... پەھلەوى واى گوتوہ!
 ھىندىك جار ئىواران, كە دنيا كەمىك تارىك دادى دروشكە دەگرىن و بە كۆمەل
 دەچىنە گوىي رووبار" جارى واىە كەل و پەلىش دەبەين و لەسەر تەپۆلكە چاى
 لى دەنەين... كە دنيا تارىك بوو خۆش خۆشە بە پىيان دىنەوہ.
 ئەمن زۆر خەرىكم, دەخوینم بكوته - ھەرەلى رەزبەرى ھاتوہ, ئىمتىحانم داوہ, بە نمرەى
 باشەوہ دەرچووم, و پۆلى پىنچەم. بايم دەلى برىا ئىمتىحانى پىنچەمت دابايە, سالىك
 پىش دەكەوتى. سچىلىشم وەرگرتوہ. ئەودەم وەك ئىستا نەبوو, ھەر كە لە داىك بووى
 مامان و پزىشك وەرەقەت بۆ پر بكنەنەوہ ھىشتا ھەرتووت نەچووە سچىلت بۆ وەرگرن.
 ھەرەخت ھاتبايە شارى و ئىشتىيات لى بايەو يەك دوو تمەن زىادىت ھەبايە, يان
 كارىكت بوايە كە بى سچىل جىبەجى نەبى سچىلت وەرەگرت. پىسولەى لەش ساغىشىم
 وەرگرتوہ! توخوا تەماشاش, بۆ خویندىكى مندال رەزا شا ئۆينى چۆنى دەر ھىناوہ! لەش

ساغی! دهی، دیاره مندالده که ساغه، ئهوه نیه بهری دا دهروا“ ته گهر ساغ نه بایه له جینی دا ده کهوت، ئیدی بۆ ده چۆ قوتابخانه؟... ئه م په هله وی یه ده یه وی خه لکی ئازار بدا!

میژد و براکانی داده نامین هیشتا خه بهریان نیه، به لام داده شیلان و داده مه نیجی خوشکم میژدیان بۆ په یدا بووه. ئه ویش به سهر یه که وه: دووبرا، کوره کانی فه تاح ئاغا. وه ک باهم ده لئ خه لکیکی باش و به ریژن، و سه ودا که شی "نه دیته" یه. نازانم خوشکه کان بیستویانه یان نا... پیوست نیه بیسن یان بینن - سه حه ب مال بۆخوی سه ودا به مائی خوی ده کا - مه باره که، خیری لی بیستی ئیشه لالا! قه راره مانگیکی دیکه زه ماوه نند بکه ن، باهم و دایکم و داده نامین بچنه وه وی، زه ماوه ننده که ساز که ن و بیته وه - ئه ویش ته گهر بیلان باهم بچیتته وه... دوکتور ئارتوش واسیتته یه.

ئیحازه ده دن باهم بچیتته وه و بیته وه. ده بینم باهم به سپایی پولتیک ده دا به داده نامین که دیاری زه ماوه ندی بۆ خوشکه کان بکری، به ناوی خوی. دایکم پیی وایه خه لیفه پولتی داوه تی. ئه وه ش با بلیم خه لیفه جاریک پیشنیاری به باهم کرد که ریگا بدا مانگانه موخاریجیک بدا به داده نامین. باهم دووسی رۆژان قه لئس بوو، و خه لیفه داوای لیووردنی لی کرد. به لام ئه و و دوکتور به بیانووی جوړاوجوړ هه م بۆ مه و هه م بۆ داده نامین و مندالده که ی دیارییان دینا - به بۆنه ی جوړاوجوړه وه: جه ژنی هامبارسووم (میعراج)، جه ژنی پاک، جه ژنی تری و له و بابه ته. رۆژانی یه کشه مه ش هه موویان جگه له من له کلیسا نانی نیوه رۆیه ده خون.

باهم و دایکم و داده نامین ده چنه وه دی، دیسان له گه ل کاک هرا نند. ئه من و حوسین ده مینینه وه. رۆژانه زۆرتر به نان و هه لئا رای ده بویرین، جار جاریش که باب، شیشه ی پینج شایی و هیندئ جاریش جه رگ و دل و گورچیله شیشه ی دووشایی.

ده چن و به گیانیکی شادمان و به که یف و ده ماغه وه دینه وه. له هه موو جییه ک پاسگا دانراونه وه... و وه زع ئارامه، سه فه ره کان بی خه تهرن... "نا، ئه مه ی باشه ره زاشا - خوا هه ل ناگری. پیشت ده بوو ده دوا زده تفه نگچیت وه دوا خۆت دا بان بۆ ئه وه ی له م دی یه وه بچی ئه و دی یه " ئیستا بۆخۆت وه ری ده که وی ته شتی ته لا له سه ر سه رت دانئ که س نیه پر به چاوان ته ماشات کا... پیاو هه ق بلئ ئه م کاره ی باشه، به قه ولی ماموستا اشهدبالله! به و حاله ش به سالداچووان وه که هه میسه بۆله یان دی و لاوه کان وه که هه میسه شادمانن...

سال نئی ده بیته وه، هاوین دادئ، ئیمتیحان ده ده م، و به تییکرا "معدل" یکی باش ده رده چم، و بکوته ده خوینم - سالی دادئ پروانامه ی پۆلی شه شه م وه رده گرم، و ده چمه ناوه ندی! له ئیستاوه فه رانه یی له قوتاییانی ناوه ندی پتر ده زانم" هه روا دوانیوه رۆیان ده چمه

کلیسا، و له لای پییه (باوک) فرانسوا، که فرانسوییه، ده خوینم. نه و له ناوهندی و هونه رستانیش دهرس ده لیتسه وه. پییه فرانسوا که شیشی کاتولیکانه، به لام دۆستی خه لیفه یه. ده لئی زۆر له قوتابییه کانی پۆلی هه و ته م له پیشترم... له بهر خۆمه وه دهرسی فرانسوییه که م ده لیمه وه... با م ده لئی: "بی خوینسه وه بزانه... زمانیکی جوانه!" بۆی ده خوینمه وه، گوئی بۆ ده گری، به وردی. ده لئی: "زمانیکی جوانه... زۆر کچانه و ناسکه!" دایکم به مۆره چاوی لئی ده کا، دوور له گیانی خه رفاوه پیره پیانو، به و ناخری عومره کچانه! هه ر ته مه مان مابوو به سه ری پیرییه!"

با م زۆر تر خۆی به ریوییه وه ده خافلینئ و جار جاریش له گه ل دایکم ده چیتته لای دوکتۆر تارتووش بۆ پشت ئیشه ی خۆی و لاق ئیشه ی دایکم. دوکتۆر به با م و دایکم ده لئی رۆنی هه یوانی که م بخۆن، زۆر تر ماسی و مریشک و سه وزی بخۆن. با م ده پرسئ: "بۆچی؟" هه ر بۆ ته وه ی دوو رۆژ زیاتر بژیم؟ ته ی بابسه، هه وسه له ت هه ییه دوکتۆر! رۆنی خۆم ده خۆم، له زه ته ی خۆم وه رده گرم، دوایه ش ده مرم... قه رزم له سه ر که سه نیه!" و هه ردووکیان قاقا پی ده که نن.

هه تا ئیستا چه ند جار چووینه مائی دوکتۆر و خیزانیشی چه ند جار هاتۆته مائی خۆمان - مندالیان نین. دایکم ده لئی: "خۆزگه به خۆیان وه لالا، خانم ته من ئیستا هاتوومه سه ر قسه ی پینشینان که گوتوو یانه ته وه ی مریشکی نین هه یچ نه بی رۆژی" کسه "یه که له پیشه! هه ر له و حاله ش دا ده ست ده با ریوی هه ل ده گری بۆ هه مو قه وه تی خۆی پشت ملی ماچ ده کا! بۆ پینه کردنی کاره که ی ده لئی: "مندال خوا سلامه تیان کا، هه ریبه که یان جوړیک شیرنه - وه که میوه جات، هه ر منداله شیرنایی و تامی خۆی هه یه!" داده تامین ده لئی: "نه وه کان ماشه لالا زۆر شیرن."

دایکم ده لئی: "ته ی رۆله، سلامه ت بن... به مه چی... هه ر بی مزه رته بن ئیمه چیی دیکه مان ناوی... فه رقی چییه ته م بزۆزه ش هه ر نه وه یه... ده زانی زه جمه تی چه نده! بزانه، له و شه رپۆشه دا - بی مزه رته بن - ته و هه مو وه م گه و ره کردوون! ئیستا ئاوا، که ده بی بچه دوکتۆر و ده رمان! وه لالا سه رم له کاری خوا سوڤ ده میتئ... به ته قلی من دایک ته گه ر مندالی پی گه یاند ئیدی کاریکی نیه، ده بی لینگ راکیتشی و بمری... به لام ده بینی، به قودره تی خوی، نامری. مندال گه و ره ده بی به لام بۆ دایکان هه ر منداله، دایک ده بی به غه م و ده ردی رابگا. مندال هه ر چه ند گه و ره ش بی له وه ختی ته نگانه و نارچه تییان دا په نا بۆ دایکی دینئ. له گه ل بابی ته و نه نده نیزیک نیه - به لام روی له دایکی کراوه یه... ده بینی ژن و مندالی هه یه - وه که مندالی چو و که له... ده ردی دلئ

خۆى بە دايكى دەلى... پاشان ئەويش نەيلى دايك بە چاولنىكردينىك تى دەگا... ھەر بۆيەشە كە دەيىنى پاش مردنى دايك و دايكە گەورە مندالانى بنەمالە بەر دەبنە گيانى يەكتز... ناخ - خەفەتە كەيان بۆ دايك و بابانە, و خۆشىيە كەيان بۆخويان... مندالدارى خەفەتبارى... دايكى فەقىر بەرە دەژى كە ژيانيان خۆش بى... بەلام وەختىك ژيانيان تالە ناتوانى خۆى لىلادا... خوا واى دروست كىردە..."

ھاودەمى دايكم جگەلە دادەتامين زاراخانم خيزانى تاغابەگە: "چەند ژىنكى مەزلىومو بىدەنگ و نەجىبە... چەند ژىنكى مېھەبانە!" يان ئەو لىرەيە يان دايكم دەچىتە مالى وان و چەند جوانىش. ئىمەيان بانگەيشتن كىردە مالى خويان, چ مىواندارىيەكى جوانيان كىرد. وەختى ھاتنەوہ باجم گوتى: "دەيتت تامين - ئەمە پىنەچىيەكى نازەربايچانىيە, مال و ھالىت دى چەند خاوينە! ئاودەستى مالە كەيت دى! لە مالى ھىچ سەروك عەشىرەتەيىكى كورد شتى و نابىنى... كارى سەراويت ھەيە دەلەين بچۆ مزگەوتى! جا دەلەين ئىمە بۆچى واين!"

دادەنىشتن - دايكم و زاراخانم - پىكەوہ تىكەلاو بوون, قسەى خۆشيان بۆ يەكتز دەكرد - دايكم باسى كورو نەوہكانى خۆى دەكردو ئەويش باسى تاغابەگ و براكانى - ئەم بە توركى ئەو بە كوردى - و دادەتامين قىزىق پىن دەكەنى, ژنان و كچانى ھەرمەنىيىش دىن... و سەير ئەوہيە يەكتريش لەبەر يەك ھەل نادرىن! ئەم كورد, ئەو نازەربايچانى, ئەوى دىكە ھەرمەنى... دادەتامين پىتى سەيرە, دايكىشم ھەروا.

باجم دەلى: "بۆ سەيرە, رۆلە - مىراتى بابى يەكتريان نەخواردوہ, ھەركەس بۆخۆى كار دەكا زەھمەت دەكىشى... خۆ مالى يەكتريان نەخواردوہ! گوتم, ئەم خەلكە شەيتانەكان پىكيان وەردەكەن - شەيتانى وەك كەمال پاشا و نەوہر پاشا, روس, ئىنگىلىس - ئەگىنا خەلك ئاوان... دەيىنى ھەموويان پىكەوہ لەم شارە دەژىن و ھىچىش نەقەوماوہ. كورانيان دەيىنى ماشەللا جوان, كچانيان وەك پەلكى گلووك... پياو ھەر ھەز دەكا گويى لە پىكەنىنيان بى!"

دايكم دەلى: "ئاي, ئەم پياوہ ئەم رۆژانە جۆرىكە, كەوتۆتە يادى دەورانى جىئىلىسى خۆى!"

باجم دەلى: "ئەمن ھەروەك جارام, راستىيە كەى دەلەيم - ئەتۆ بۆخۆت پىكەنىنى جىئىلانت پىخۆش نىە! بنىادەم ھەلبەزدا بەزى كارىلەى پىخۆشە ھەتا دەگا بە ھەلسو كەوتى لاوان و پىكەنىنى كچ و كوران... لەم تەمەنەدا ھەموو جىئىلك مىندالى مەنە. چ فەرق دەكا! ئەمانە دەبى بژىن - ئەمانە نابى ھەمىشە تەفەنگيان بەشانەوہ بىو

یہ کتری بکوڑن... ئەمانە دەبێ پێ بکەن. ژیان هی ئەمانە، خوا ژیانێ بۆ ئەمانە دروست کردوہ...!"

ساڵ نوێ بۆتەوہ، کلاوی پەهلەوی رویشتوہ، کلاوی گەرگەری هاتوہ...! دیسان سەد رەحمەت لە کلاوی پەهلەوی، ئەو وەخت پیاو ئاسمانی لە لایە کەوہ نەدەدی ئیستا لە هیچ لایە کەوہ نایبینی! کلاوی هەمووان وە کلاوی پییەر فرانسوای لێ دێ - یەعنی وای لێ هاتوہ: بە شەویک کلاو لە تارانەوہ هاتوہ: بۆ دەوڵەمەندان لە لەمەدی زۆر باش و بۆ خەلکی فەقیر و لادی بی بیان لە لەمەدی ئاسایی... پیاو بلێ چی! ئەمە ئیدی وە کلاوی ئۆتۆبیان دەچی، هەر ئەوہ ماوہ رەزاشا هیندیک مەیموون بینێ و بیان داتە دەستی خەلکی هەژار. هینشتا لە گەل گەمە یەکی را نەهاتووین ئۆینیکی دیکە دەردینێ. هەتا بە دلەت دا دێ لە بەر ئەو ئاسایشەو ئەو قوتابخانەو رێک و پێکی یە فاتیحایەک بۆ بابی بنیری، پەرژین بێ، پیاوی وە ک سەگ پەژیوان دەکاتەوہ. ئیستا دەبێ دیسان پوول بەدین و کلاوی گەرگەری بکری.

پیاو بلێ چی؟ هیچ، هیچ دەگوتری... رەزاشایە ئیدی، چما دەکری هیچ بلێ! با بزاین سبەینێ چ ئۆینیکی دیکە دەردینێ.

وہ سبەینێ را ئۆینیکی زۆر گرنگ دیتە کایەوہ... هیچ بی بیان لێ نەکردۆتەوہ - بە فکری جندۆکانیش دا نەدەهات: لابرەنی رووبەند! ژنان دەبێ بێ چارشیو و پەچە لە مال وەدەر کەون!

— بەلام بۆ!؟

— بۆی ناوی... ژنیش دەبێ بیته نیو کۆمەل... نیوہی حەشیمەتی ولات لە مالێ دانیشتون...

— باشە، دانیشتون با دانیشن... چما هیچ قەوماوہ؟ چما تا ئیستا زەحمەتیان بۆ کەس بووہ؟

— زەحمەتیان نەبووہ، بەلام ئیدی کاریکی بەسوودیشیان نەکردوہ.

— ئەدی مندالدارێ و نان و چیشت و مالدارێ کار نیہ!؟

— با، کارە، بەلام کارە کۆمەلایەتی یەکان گرنگترن. ژن دەبێ بچیتە نیو کۆمەل، لە گەل پیاوان تیکەل بێ، کاری بکا، بخوینێ، دەرسی بلیتەوہ - ئەویش هەقی ژیانێ هە یە - خۆ کۆیلە نیہ - دەبێ کاری بکاو کەلک لە بەرھەمی کارە کەشی وەرگری.

— یانی بۆ وینە بیته کەسیکی وە ک پووہ زیوہر؟

— بەلێ، باشە - قەیدی چیہ؟

— ئای... —

ژنان دەست بۆ چەنە گەیان دەبەن - بە قەولی ژنەکانی لای خۆمان "ئەیه پۆ!"
پوورە زیوەر بە قالی گەرەکی خۆمانە... بیوژنە، هەتیوبارە، لەسەر کۆلانی دوکانی
میڤدە کە دەگێرێ - زۆریش وردە - لە دیناریکی خۆی خۆش نابێ. * زۆر کەمیش قەرز بە
کەس دەدا" ئە گەر شتیکیش بە قەرز بدا حیسابە کە لە لای دەستیەرە بە گێچ لەسەر
دیواری دەنووسێ - خەتی پێدا دیتێ، و دەزانی کام خەت هی کام مشتەرییە... ژنیکی
جوانیشە، و زۆریش جیددییه: چما کەس دەتوانێ پر بە چاوان تەماشای کا!
— بەلێ، قەیدی چیه - کارێ دەکا - پاشان خۆ هەموو نابنە پوورە زیوەر، هیندیک
دەخوینن، هیندیک وەك ئەم خانمە "پۆستخانە" دەچنە "ئیدارە"...
لە پۆستخانە ژنیکی هەبوو کە قەبزی نامە و تەلگرافەکانی دەنووسی. زۆر بە سەنگینی
لە پشت میزە کە دانیشتبوو کاری خۆی دەکرد - دەیان گوت دوازدە تەمەن وەر دەگرت!
— زۆرە!

بە سالدادچووکان وەك بە کوتک لەسەرت دابن گێژ دەبن - پاشان وەخۆ دینەووە
دەحەبەسین، و کە لەحەبەسان رزگار دەبن، سەر رادەووشین... پیرەپیاوکان ئایەتەل
کورسی دەخوینن، و ئارەقچینیکی لەبن کلاوگەرگەرییە کەووە لەسەر دەنن، پیرەژنەکان
دەگرین... جارجار هەناسە هەل دەکێشن... "خوایە، چ گوناچیکمان لە دەرگای تو
کردبوو کە ئاوا کردتینە گەپجارێ چاک و خەراپ!... خوایە زووتر لەم غەمخانەیه
بمانبەدەر...!" بەلێن دەدەن هەتا ئەو رۆژە دەمرن لە مالتی نەچنە دەر - تەنانەت بۆ
حەمامیش...

بایم سەر رادەووشین: "بەلێ، بەلێ، ئەوان گوتیان و ئەمنیش باوەرم کرد!" دایکم
دەلێ: "ئەم پیاو هەمیشە، بۆ هەموو شتیکی دەبێ قسەیکە بکا... هیچ شتیکی قبوول
نیه!"

بایم دەلێ: "نا، قبوولم نیه... ئیستا پیرەژنەکان پەنگە... بەلام خانم، جحیل جحیلە -
جحیلی خۆی دەکا - ئەمن مردوو ئەتۆ زیندوو مانگیکی پێ ناچێ هەر لەم شەقامەدا
دەبینی کور کچان دەتریقینەو!... جا دەبینی چۆن پێشپەیکە دادەنن! جحیل جحیلە،
خانم، خۆ وەك من و تو نیه لە قولینچکی ژووری هەل کروشم، دەبێ بجیتە قوتابخانە،

* تەنیکێ ئێرانی هەزار دیناری ئێرانییە. - و -

دهبى به نيتو خه لڭك دا تى په پرى، دهبى له گه ل ره فيقه كانى قسه بكا... ده بىنى كه قسه ش ده كهن، و پييش ده كهنن و خو شيان جوان ده كهن... ئه مه سروشتى بنياده مه.

پوليس له چك له سهرى ژنان ده كهنه وهو ده يان سووتين... به لام دوايه... وا ديار بوو باجم شتيكى ده زانى... خه لڭ وهك هميشه به وهش رادين. ژنانى ته فسه ران و هينديك له كارمندان بو شت كرين، بو چوون بو جه ژن و كو بوونه وه كان به سهرى روت و به كلاوى تاييه تى يه وه دينه شه قام... و تيكه لى ژنه مه سيحى يه كان ده بن! و رهنگه ههر ته مه ش بيسته هانده رى ته وانى ديكه. ديوته ههر ته وهنده يه بزنيك له جوگه له بازى دا، هه موو مه رو بزنه كانى ميگه له به دواى دا باز ده ده ن؟ پاشان ليتره مه سه له كه ئاسانتره تا شوينه كانى ديكه: ليتره مه سيحى يه كان به سه رووتى دينه ده رو چاوى خه لڭكى تا راده يه ك به و ديمه نه راهاتوه.

زورى پى ناچى كه به لى... وه ره سه يري. شارى فه رهنگو له هه موو رهنگه! ژنانو كچان وه ده ر ده كه ون و چاكيش وه ده ر ده كه ون... قه لافه ته كان له پر ده پشكوون وهك غونچه يه ك كه شنه باى به هار لى دابى - كلاوه كه يان لاره ولار له سه ر دهنين و كه مه ر بادانيكه وه ره سه يري! پيره ژنه كان ته ماشا ناكهن، به لام لاره كان زه مه تى وانيش له م "نه ركه نيشتمانى يه" دا وه ته ستو ده گرن و له هيچ "هول و تيكوشاينك" دريغى ناكهن!

دايكم ههر به جل و به رگى جارانه وه له مال دينه ده رى: ژنه عه شيرت په چه و چارشويان نيه، به لام له چكيك له سه ر ده كهن... و تهو له چكه ئيستا گرفتارى يه كى گه وره يه... به هه ر حال، ناشكورى نه بى به وهش رادين.

له قوتابخانه كان ههر روژه جه ژنيكه و سه روود سه روود خو يندنه وهى كچ و كوران... ده رسيش ده خو ينين... پولى شه شه مم... نيوه راستى مانگى ره زبه ره... روژيكيان ئيواري دانيشتووين كه خه ليفه په يدا دهبى وه هه ر ده گاته جى ده لى "مزگينى...!"

باجم ده لى: "خوش مزگينى بى!" وهك سه رسورماوان ته ماشاى ده كا" ئيستا جوړيك خووى به داده تامين و منداله كه يه وه گرتوه كه ته وان به به شيكى جيانه كراو له ماله كه ي ده زانئ و هيچ له فكرى ته وه دا نيه كه له وان هيه خه به ره كه پيوه ندى به وان هوه هه بى. منداله كه ورده زمانى پزاوه، و باجم لهو به ولاره تاگاي له هيچ جيهك و هيچ شوينيك نيه...

داده تامين دلئى خه به رى داوه... رهنكى په رپوه! سه روور هه ل گه رپاوه، سه روورسپى بووه، چاوى برپوه ته زارى خه ليفه، به لام خه ليفه ته و شه يه ي زور به نارامى و به بى هه ژان و

شهووقو زهوق به زمان دا هاتوه، و شهوی خستوته چاوه روانییه وه... سهره نجام خه لیفه پاکه تیک له گیرفانی دهر دینیی و دهی داته داده نامین و ده لئی: "خوشحالم!" تازه باجم پی ده زانی... تی ده گم به حال و بال رهنگی ده گۆری... داده نامین به غار ده چیتته ژووری دایکم، که نامه که وه خوینیی. خه لیفه له وه لامی چاولیکردنی باجم دا ده لئی: "برایه که یه پیدا بۆتسه وه... یه کیک له براکانی... له تاران: نامه که شه و نار دوویه..."

باجم به حاله تیکی شیواو - تیکه لایک له ناره حه تیو خوشحالی... ده لئی: "ئا... به لئی... زور خوشحالم - به سته زمانه زور ناره حه ت بوو... دهری نه ده بری... به لام ئەمن دەم دی... به لام..." قسه که ی تهواو ناکا. چهنه له حزه یه ک راده وه ستی. پاشان به دوو قامکان چهنه گهی ریوی - که خوی به باجمه وه نووساندوه - ده گری و دەم و چاری بۆ لای خوی ورده گیریی و ده لئی: "یه عنی ئەم تووتکه یه ش دهبا!؟" تووتکه ده لئی: "باشه... تووتکه!" خه لیفه و باجم پی ده که نن... به لام باجم به تاشکرا ناره حه ته. داده نامین هاتوته وه ژووری. نامه که ی خویندوته وه، دیاره که گریاوه.

خه لیفه هه ستاوه، به داده نامین ده لئی: "باشه... سبه ینی وهره کلیسا... ههر بۆ نیوه رۆیه وهره وی - تاغا ئەمن تکا له جه ناییشته ده که م سبه ینی بۆ نانی نیوه رۆ ته شریف بیینه لامان... چاوه ریتانم... شتیک ساز ناکه یین... خاترجه م بن... ئیدی هیچ نالی - که س هیچ نالی.

باجم ده لئی: "باشه، رۆله، چاوو دلت روون!" دایکم ده لئی: "به سه رودلی خوش ئیشه لالا... به سلامه تیی ئەم لۆتییه" و به دوو قامکان گوویی منداله که ده گری.

داده نامین ده لئی: نامه که هی برا گه وره که یه تی، ئارسه ن" نووسیویه له فه رانسه بووه، هاتوته تاران - برا چو که له که ی، سرووژیش له فه رانسه یه... شه نه ی توانیوه بی - به لام هیشتا خه به ریکیان له هۆسپ نیه...

باجم ده لئی: "په له ت نه بی، رۆله، ئیشه لالا خه به ری ویشته بۆ دی... حه تمه ن له جییه که که ناتوانی پیوه ندی بگری... بۆخوت ده ی ناسی... پیاییکه له حزه یه ک له جییه ک تۆقره ناگری... ته گهر له گهل حاجۆش بی شه وه ههر هیچ، وه ک دوو بره دار که له کوره خانه دا له په نای یه کت دانابن ئەمیان ناگر له و بهر ده داو شه یان له م... خوا ده زانی ئیستا له کام قوژنی کوردستان، به زاراوه ی خویمان چوونه راوی بیچووه گورگان...!" و پی ده که نی. به لام پیکه نینه که ی به تاشکرا نیویه تاله، و زرنگانه وه ی دووره دیمه نی جیابونه وه له

"رئوی"ی تیدا بهرگویی ده که وی. زۆریش ئۆگری داده تامينه - هه موومان ئۆگری بووین. دایکم ده لئ: "ماشه لالا! ئه و دهم و لئوه, ئه و چاوه پرخۆشه و بستی یانه, ئه و نئوقه ده که بستیک خه یاته ی لئ ده گاته وه... ئه و پیکه نینه که له پیکه نینه مندا ل جوانتره... ئه و ددانانه که ده لئیی دوو لیزگه مروارین - و ئه و رۆینه که وه ک ره وتی که وی یه... له هه مووی جوانتر ئه و ئه ده ب و خاوینی و سه لئقه یه... ئه و بابه بابه دایه دایه گوته ی... کیوت له جیی خۆی هه ل که ندبئ که بانگت ده کا دایه ده حه سییه وه! ده ک خوا ئاخو خیرت بکا کیژی... ره بی خوا زگ سووتاو ت نه کا!"

بایم له ئیستاوه ده فکروه و چووه, کاردروستایی ده کاو له ئیستاوه که وتۆته ری کخستنی سه فه ری تاران! ده به وی بچئ خۆی به دوکتوره کانی وی نیشان بدا "زۆریان تاریف ده که ن, ده لئین دوکتوری وای لئین استغفرالله وه ک حه زره تی مه سیح مردوی زیندوو ده که نه وه... دایکم وه ک هه میشه سه رسورمان نیشان ده دا, به لام وه ختیک بایم ده لئ زیاتر له به ر خاتری وی ده چئ که لاقی دیشئ, سه رسورمانی دایکم وه ک شیریک که هه ل ده چئ و به دووسی فووان ده نیشیتته وه, داده مرئ. ده لئ: "به لئ, ئه گه ر ئامین ئیشه لالا له وی دامه زری ئیدی غه ربیش نابین... " ئاورئیکی دایکانه وه سه ر ریوی ده داو ده لئ: "ئه م لۆتی یه ش هیه... باشه, لۆتی؟ دایه ی ده به یه لای دوکتور؟" ریوی لئوی ده کاته غونچه و ده لئ: "دودوزرا!" و چاو به ده ور به ردا ده گئری, بو دوکتور ئارتووش ده گه ری... هه موومان پئ ده که نین...

IIII

داده تامين له سه ر سه فه ره... هه موومان تازیه مانه - بوخۆشی سه دپله له مه خه راپتر, له حزه یه ک فرمی سکی چاوی وشک نابیتته وه, هه رچه ند هه میشه ش زه رده خه نه ی له سه ر لئوانه. ده زانین به بیانوی جۆراوجۆر ده چیتته خاوی: به بیانوی کۆمه گ به حوسین له چیش لئین دا, شوتنی قاپ و قاچاغ, سه ردان و پیراگه یشتنی کارۆ... ده چئ بو ئه وه ی به ئیشتیای خۆی بگری و بیتته وه.

دایکم به بایم ده لئ: "ئاغا, ئه م دووسی رۆژه که مینک خو له مندا له که ببویره... ئیمه که وه رین به رگه ده گرین, به لام به و ئۆگری یه که هه یه تی ئه م مندا له نه خۆش ده بی... وه ک

بۆخۆت باسى دەكەي رېيەكەش دوورە، كارىك دەداتە دەستى دايكى خوانە خواستە...
گوناحه!"

باجم دەلى: "چ بكم - منداله... ئەتۆ بۆخۆت دەتوانى روى نەدەيەى... ئەتۆ بۆخۆت
لەمن خەراپتى!"

"هەول بە ئەم دووسى رۆژە زۆر لە مالى نەبى... ئەمنىش دەچمە لاي زاراخانم...
بەلكو نەختىك رابى..."

هەرواش دەكەن. باجم بەيانىيان زوو، پيش ئەوئى رېوى هەستى لە مالى دەردەكەوئى
دەچىتە قەراخ چۆمى - لەوئى لەبن داران دادەنىشى و تەماشاي "أنفس و آفاق" (خەلك و
ئاسۆ) دەكا - زياتر سەيرى انفس. دايكم يان لە لاي زاراخانمە يان لە لاي دراوسى كانى
تەنىشتەمان... بەلام نيوەرۆيان دەبى بېنەو. ئەو وەختەيە كە ئىدى بە هېچ فىلىك ناكرى
رېوى لەسەر كۆشى باجم بېنىنە خوارى - و باجم وەك هەمىشە لە گەرانەو دەدا "كەكە" شى
بۆ دىنى.

رۆژى رۆينەكەيەتى... نيوەرەستى رەزبەرە، لە پۆلى شەشەم، ئەمسال پروانامە
وەردەگرم... دادەتامين دەروا، خەلىفە بلىتى تەورېزى بۆ وەرگرتو. بەيانى وەرپى دەكەوئى،
شەوئى دەگاتە تەورېزى. كارۆش دەبا. سندوقىكمان بۆ دروست كرده، كرى بەكەشى داو -
ناتوانى نەبى، حەيوانى بەستەزمان گوناحە، لە بەين دەچى. هەرچەند خەلىفە هەول دەدا
باجم قبول ناكە: بۆخۆ سندوقى بۆ بە دروست كردن دەدا... چۆن! بۆ باشچاوش دروست
بكاو بۆ ئەم حەيوانە كە هەقى ژيانى بەسەريەو هەيە دروست نەكا!

قەرارە دادەتامين لە تەورېزى لە مالى گاگىك وەمىنى، هەرچەند لەوئى خەلىفەخانە
هەيە، بەلام دادەتامين ئادرەسى گاگىكى وەرگرتو... باجم دەلى كارى چاكىش هەر
ئەمەيە، ئەوئى ئەمىن ترە. لە تەورېزەو بۆ تاران دوو رۆژەپى... ئەى خوا رەحم بەم
منداله بكا!

خەلىفە پووللى بلىت و خەرجى رىگاي دادەتامىنى داو، و باجم زۆر نارەحەتە. دادەتامين
دەلى: "بابە، جەنابت بە خۆرايى نارەحەتى... خۆ ئەو لەگىرفانى خۆ نادا - پووللى
خەلكە - ئىمە جگە لە خىرو كۆمەك هەموو سالى مالىات دەدەين بە كلىسا... جەنابت
لەخۆ نارەحەتى... ئەو پوولانە بۆ ئەوئى كە لەو جۆرە كارانە خەرج بكرىن... ئەو رۆژە
بۆخۆت چاوت لى بوو ئەو سندوقەيان لە كلىسا دەگىرا... باشە، بۆ ئەو شتانەيە..."

باجم ده لئی: "انا، رۆله، هەر کاره پئوشوینی خۆی ههیه. ئەمه کارێکی دروست نه بوو. میرده کهت گوتبووی بییه لای من - ناوی خه لیفه ی هینابوو؟ - نا. ئەگەر ویستبای له خه لیفه وه رگری ده یگوت بچۆ لای خه لیفه. وه ختیک گوتوو یه بییه لای من، یه عنی بییه لای من - ئەتۆ ئیدی ماشه لّلا گه وه ی، ئەم جۆره شتانه ده بی بزانی - ده بوو به خه لیفه بلیی میرده کهم ئیجازه ی نه دارم، ههروهک هه وه ل رۆژ گوتت له لای ئەمانه ده میمنه وه. کاری دروست نه وه بوو..."

داده تامين تئ ماوه، ده گری. دایکم ده لئی: "تاغا، بی قه زاو به لا بی، ئەتۆش به خۆرای، له سه ره هیچ و خۆرای ئەم مندالّه، ئەویش له وه خته دا که له سه ره خیران به سه فه ره ده چی - نا ره حه ت ده که ی! هیچ نه بووه استغفرالله کابه که چ نه بووه - داو به تئ داو به تئ... مه گری، کچم...!"

باجم ده لئی: "لااله الاالله! ئەمن ئەم قسانه بۆیه ناکه م ئەم نا ره حه ت بی، کچی! ئیستا ئەم مندالّه، خه لیفه ده بوو تئ بگا... باشه ئیدی، ئیستا هه رچی بووه بووه... "سه ره نجام خه رچی سه فه ره ده دا به داده تامين به و ناوه که له وان هیه خا نه کرده له ر ئی به ماشین خه رابئ، له وه ختی خۆی دا نه گه نئ، یان روودا و ئیک بێته پیش... کئ ده زانی، هه زار موقه ده ره. به هه ر حال پوولّه که ده داو سو لحه که ده کری..."

له قوتابخانه ئیجازه م وه رگرتوه، له گاراژین، له په نای ئوتووبووس. جیی داده تامين له ریزی دووه مه. که ده چیه ژووری ریزی دووم له لای راست. "کارۆ" ده خه نه نیو ئوتووبووس. به سه ته زمانه ده نگ ناکا، جار جاره له کونیکه وه که له سه ره پۆشی سن دووقه که دا یه لمبۆزیک ده ردی ئی و ئیدی هیچ. ریوی به با وه شی باجه وه یه.

"موسافیره کان سوار بن."

موسافیره کان به دوا ی یهک دا یهک یهک و دوودوو ده که ونه پئ. باجم به خۆی و ریوی سه وه وه ر ئی ده که وئ بۆ پیش پلیکانی ئوتووبووسه که... داده تامين ده ستی ده ستۆی دایکم کرده، سه ری وه سه ر شانی کرده و ده گری. باجم له بهر ده رگا را وه ستاوه... به خیسه یهک ته ماشای ژووری ئوتووبووسه که ده کا... را وه ستاوه که ئوستواریک دیتسه په نای... به باجم ده لئی: "تاغای رۆسته می!" باجم ناو ره ده داته وه: "به لئی، ئەمریکت هه بوو!?"

ئوستوار زۆر به سپایی، به جۆزیک که له باجم به ولاوه که س گوی لئ نه بی، ده لئی: "ده ستووریان داوه که جه نابت ته شریف نه به ی..."

باجم ده لئی: "بۆ کوئ؟"

"ته ورێز... تاران... نازام - بۆ سه فه ر."

بايم ده لئى: "ته من به سه فهر ناچم..."
 تاويك بايم و ئوستواره كه ته ماشاي يه كتر ده كه ن. بايم ده لئى: "كئى گوتوويه؟"
 "له ستاد گوتوويانه..."

روخسارى بايم گرژ ده بئى... له و به ينده دا داده تامين دئته پيشه وه, ته من له ئاميز ده گرى - خواهفيزى له حوسين ده كاو سه ره نجام ده چيته لاي بايم و خوى به شانيه وه هه ل ده واسئى, و ده گرى... بايم نيوجاواني ماچ ده كا, و ده ستي به سه رى دا دئنى, بئ ته وه ي قسه يه ك بكا - زور تيك چوه, ره شو سوور هه ل گه راوه... له داده تامين جيا ده بيته وه, ئاوپى ده داته وه سه رو به منداله كه ده لئى: "برؤ تامين... برؤ داده!" منداله كه خوى به وه وه ده نو سينئى... داده تامين ده ست دريژ ده كا, بايم له نيوقه د به ره و ژورى ده باته پيش, و ده لئى: "تامين! - برؤ تامين!"... "ئاغا... له سه ر ئيزنت!" بايم خو لا ده دا تا ريگه ي موسافيره كه بدا... ئوستواره كه هه روا راوه ستاوه... ئاخره كه ي بايم به هه ر جوړ بووه منداله كه ده خاته باوه شى داده تامينه وه, و داده تامين سوار ده بئى له سه ر سه نده لئى دووم له ريزى دووم, لاي راست داده نيشئى... ده چينه ته وبه رى ئوتووبووس, ئوستواره كه شان له گه ل دئ!

له بهر په نجه رى راوه ستاوين و قسان ده كه ين... كه دوكتور ئارتوش ده گاته وئى, به پاكه تيك "نوقلى بيدمشك" و دووسئ قوتوو هه لئاوه... شوڤيره كه ديار نيه... شاگرد شوڤيره كه خه ريكى ته گه ره كانه... تاويك پئى ده چئى, دئى, له نيوه راستى دالانه كه راده وه ستي... هه موه اتوون؟ - به لئى هه موه اتوون... ناوى موسافيره كان و پيش كرى و پاش كرى به كان ده خوئنيته وه... موسافيره كان چه نديار ده ژميرئى... ته واون.

هراند به هه ناسه بر كه ده گاتئى... ته وپش شيرنياتى هيناوه. ده لئى: "له پادگان بووم... وه دره نك كه وتم...": "به شاگرد شوڤيره كه ده لئى: "ته دى عه لئاغا كوا؟" عه لئاغا شوڤيره كه يه... عه لئى ئاغا دئى... موسافيره كان سله وات لئى ده دن... عه لئاغا چاك و چوئى له گه ل هراند ده كا... بايم تا راده يه ك خه يالى ئاسوده ده بئى. هراند داده تامين وه ك خوشكى خوى به عه لئاغا ده سپيرئى, كه له ريگا ئاگاي لئى بئى... پيش په نجه ره كانى ئوتووبووس شلوقه... دوا مالتاواييه... شاگرد شوڤير هه نديل لئى ده دا, شوڤيره كه كلاج ده گرى, تورمز (ئيستاپ) ه كه تاقى ده كاته وه... "خوايه به هيواي تو!" ماشين چه نديار ده پشمئى, و هه ل ده بئى, و موسافيره كان سله وات لئى ده دن: "اللهم صل على محمد وعلى آل محمد!"

دوا قسه كان... "تامين ورياي منداله كه به... پيم وانيه داده تامين گويي له هيچ بئ - وهك مندالي چكوله ده گري، پشته ليوې هه ل مساون... ريوې دهستي دريژ كرده كه زنجير سه عاته كه ي باجم بگري... ماشين وهري ده كه وي، سله واتي سييه م له ئوتووبوسه كه ده گري... ماشين وهري ده كه وي، دووسئ ههنگاو له گه ل ماشينه كه غار ددهم... ماشين ده روا... به خير چن!

باجم هه ناسه هه ل ده كيشي... ده لي: "ته مه ش تامين... باشه، به خير چي... دوكتور، كاك هرا ند، به ته نيابين فه رمون بچينه وه نيورژمان له گه ل بخون... به ته نيابين..."
دوكتور ده لي: "ئه مرؤ هينديك كارم هه يه، گرفتارم... به لام نايه لم ته نيا بن، حه تمه ن سه رتان ددهم..."

هرا ند ده لي: "ئه منيش ئيستا ده بي وهري كه وم... بچمه پادگان... له وي بار لي ده دن... له سه ر ئيزنت ئاغا!" و ده روا.

باجم به دوكتور ده لي: "بوخوت له وي بوي... ديت؟"

دوكتور ده لي: "چيم دي... نا، له وي نه بووم چ بوو!?"

باجم ده لي: "به لي، له بيرم نه بوو، ته تو درهنگ هاتي... "ئوستوار هه روا له وييه، چه ند ههنگاو دوورتر به دوامان دا دي، باجم به سيله ي چار ته ماشايه كي ئوستوار ده كاو ده لي: "خهريك بووم تامينم به ري ده كرد كه ئه م ئاغا يه هاته پيشه وه..."
"كام ئاغا؟"

باجم له بن ليوانه وه گوتي: "ئه و ئوستواري به دوامان دادئ... ده لي "ئاغاي روسته مي... ته تو نابئ بروي." ده لييم بو كوي؟ ده لي ته وريژ، تاران... سه فه ر. ده لييم كي گوتويوه؟ ده لي ستاد..."

دوكتور تاويك ته ماشاي روخساري باجم ده كاو له قاقاي بيكه نيني ددها. زور به خوشي بيكه نيني خوي ده كا. ده لي: "گالته ده كه ي!?"

"ناوه لالا، نه به گياني تو - گالته ناكه م - حه ز ده كه ي له خوي بپرسه..."
دوكتور ديسان پي ده كه ني. ده لي: "زور سه يره... ئيستا بو ت ده گيرمه وه... ئه م ده سته گو له ئي منه... دويني و پيري بوو، به دواي دا نار دبووم، نه خوشه... دياره بوخويان دوكتوريان هه يه، دوكتور ي چاكي شيان هه ن. به لام متمانه به دوكتوره كاني خويان ناكه ن، ئه من وا هه ست ده كه م... دياره بو ته وه ي راپورتيان لي نه دن دوكتور ي خوشيان بانگ ده كا، به لام ئه و در مانانه ناخوا كه ده ي داتي. به كورتي، چووم. هيچي نه بوو - ده به ويست قسه بكا، ئاخز ده زاني، ته نيايه، له نيو ته فسه ره كان دا هاوده مي نييه - ئه مه زور

لەسەرئێپەو ئەوان زۆر لە خوارپەن، نە باوەری بە کەس هەیه، و نە کەسی هەیه کەوێک دوو دۆست دانیشن و پێکەوه دەردی دڵ بکەن. باسی ناوچە کرا، و دوايە باسی جەنابت. لەو بەسەرھاتەى باش چاوەش دەترسێ. ئەمانە لە راپۆرتەکانیان دا بۆ تاران دەنوسن کە لە هەموو جێ بەک هەن، کەچی دەبینى تازە چوونە ناوچەى جەنابتان. دەترسێ ئەو بەسەرھاتە بە گۆبى رەزاشا بگاتەو، لە حالىک دا تورکان بە هیچ جۆر نایانەوئ دەنگى لى بێنن. تاخر چىيان هەیه بلىن؟ سەربازى وان دەستدریژی کردووە کوژراو - بە قەولى خۆت حوکميشى پىبوو - لانیكەم دەبى داواى لىبوردن بکەن و زەرەروزيان بپۆرنەو. بە هەر حال، باسى جەنابت کرا، گوتم جەنابى ئەمىر لەشکر، ئىمە لە کۆنەو ئەم بنەمالەى دەناسىن، لە زۆر کۆنەو پىوهندىمان لە گەلىان هەیه. هەموو کەس ئەمانە دەناسى. لە گەل سوپا بود ئەمىر ئەحمەدى دۆستى، گەورەپىاوانى دیکە دەناسن، هاتوچۆيان لە گەلىان هەیه. دەترسێ نەوێک بچى تاران و ئەو بەسەرھاتە بە جۆرێک بەهوى ئەو "دۆستان" ئەو عەرزى شا بکەى. لە ورۆژەو کە گووتوتە بار دەکەى بۆ تاران خەيال هەلى گرتو... بە کورتى... بزانه ئەمن ئەمانەم گووتو... بە راست، ئىستا خۆمانىن ئەمانە دەناسى، هەتا ئىستا سوپا بود ئەمىر ئەحمەد دىو؟ وختىک بە درۆمان نەخەیهو... چاک بوو ئەمەت گوت... ئە گەر وختىک لىتى پرسى، نە لىتى نای ناسم!"

"نا، بەرپێکەوت دەى ناسم... و زۆرىشم دىو - هەم لىرەو هەم لەتەورپز - ئەمىر عبداللە تەھماسپىش دەناسم، سەرتىپ جىھانبانى... سەرلەشکر شابەختى... ئەمانە هەمويان دەناسم..."

"بەلێ، گوتم بەرپێکەوت لە گەل ئەو هەموو کەم لوتفىیە کە ئەو رۆژە فەرمووبووت تاغای رۆستەمى زۆر موخلىسى جەنابتەو باوەرپێکى سەیرى پىت هەیه، دەلێ ئىران ئەگەر دوو ئەمىر لەشکرى وەك جەنابى هەبايەن ئىدى هىچى کەم نەبوو. هەر کە ئەمەم گوت بە تەواوى گۆرا. دەزانى چى، ئەمانە ئەم جۆرە قسانەيان زۆر پى خۆشە... ئەمن بۆخۆم نە عەشیرەتم نە نىزامى، هىچىش لە شەرپوشۆرۆ لەشکر کىشى نازانم. بەلام دەبینى ناچارم چەندىن سەعات دانىشم و گوى بۆ داستانى ئەو شەرپانە راگرم. کە جەنابى لە گەل سەمىل تاغا يان فلان سەرۆک عەشیرەت يان صولت الدولەى قەشقايبى کردونى..."

"درۆ دەکا بەقەد خۆى! شەرى لە کوئى کردو... سەمىل تاغات کە دى چۆنى کوشت - فەقىرە لە دارالحکومەرا دەچۆو مالى، چەند کەسى بۆ دانان تەقەيان لى کردو کوشتيان - شەر!!"

"دهزاتم - بیستومه. به کورتی، زۆری که یف کرد" گوتی به لئی، ئەویش ئەگەر دوو کەسی به خزمەت و ئیترانپەرست له ناوچه دا بناسی یه کیان ئاغا ی رۆسته مییه... "ناره حەت بووم که دەم دی له گەڵ ئەو هەموو نەتەوی و دوژمنه که له ناوچه دا هەیه تی، بۆ دەبی بیانویان بداته دەست، ئەگینا مەبه ستیکم نەبوو - دەزاتم غەفوورئاغا له چی ده گه پڕی - داوام کردوه، هیشتا نه هاتوه... " گوتم جه نابی ئەمیر، ئەمن پزیشکم، سەر له نیزامی و نیزامیگه ری و سیاسه تی عه شیره تی دەرناکه م، به لام ده پازده بیست رۆژیک له وی بووم، ئەو مه لایه م دیت که بریندار ببوو، و وه که هەر غه ربیه یه که گویم پیدا گرت... ئەو باش چاره شه له مائی ئەو غه فوورئاغایه را هاتبوو - له حالیک دا غه فوورئاغا ئەگەر نیازی پاک بایه و ئۆگری ئاسایشی ناوچه که بوایه ده ی توانی به جوړیک له چوون په ژیوانی بکاته وه، یان به که بخواگه ری مه سه له که برپیته وه، چونکه دووسی مانگ له مائی خۆی دا خزمه تی ئەو باش چاره شه و چهند کەسی دیکه ی کردبوو... به هه رحال، ئیستا داوای غه فوورئاغای کردوه، داوای تۆش ده کا... به کورتی، بزانه ئەو گیچه له ئەمن تووشم کردی"... پێکه نی "ئەمن ئیدی دەبی پرۆم."

"ئیستا نایه ی نانی نیوه رۆیه مان له گەڵ بخۆی؟ ته نیاین..."

"دیم... ئەمپرۆ بۆم ناکرێ، گرفتارم..."

هاتینه وه، له حالیک دا هیچ هه زمان نه ده کرد بیینه وه مائی. نه ریبوی له وییه باوه ش بکاته وه، نه داده ئامین که به ده مانه وه پێ بکه نی، نه "کارۆ" که له بنی گه روویه وه بنووزینی "مال چۆل و هۆله، به قه ولی دایکم وه که ناشی ئاولی پراوه... راستی ده کرد. مال بی مندال وه که ناشی ئاولی پراوه... ئەمن له سه ری کۆلانی له دایکم و باهم جیا بوومه وه و چوومه قوتابخانه.

KKK

دەببىسەن كە غەفورئاغا و سەرتىپ ھاتوون و ديارىي باشىشيان بۆ ئەمىر لەشكر
ھىناوہ. حوسىن نۆكەرەكانيانى لە شەقام دىوہ، گوتوويانە كە غەفورئاغا ئەسپىكى
كەحلانى بۆ ئەمىرلەشكر ھىناوہ كە پىياو ھەر ھەزەدەكا تەماشاي كا، و سەرتىپىش
سندووقە گۆرانىيە كى "ئەبوچەلب" *ى جوت فەنەرى پىشكەش كىردوہ.

بايم دەلى مەبارەكە!

ئەمىر لەشكر داواي بايىشى كىردوہ. بايم زۆر بە خۇشحالى و كەيف سازى دىتەوہ.
ئەمىرلەشكر دلخۆشىي داوہتەوہو گوتوويە خزمەتەكانى ھەمىشە لەبەرچار بوون و بە
"تاران" ىشى راگەياندوون. ئەوجارەش كە ئەو گلەبىيەي لى كىردوہ، لە روى دۆستايەتىو
لەبەر دەولتەتخاوي خۆي بووہ... دەولتەت "خزمەتەكانىي" ھەمىشە لەبەر چاوہ. بايىشم
بە كىنايە كارى خۆي كىردوہ، گوتويە "قوربان ئەگەر خزمەتگوزار نەبايەم ئەمىش وەك
خەلكى دىكە دەمانچەم بەسەد فىشەكەوہ بەخەلات بۆ دەھات." بەوجۆرە لە ئەمىرلەشكرى
حالى كىردوہ كە توركان دەمانچەيان بۆ سەرتىپ و غەفورئاغا بە خەلات ناردوہ. پاشان
ئەمىرلەشكر پىرسويە كەنگى دەچىتەوہ ناوچە، بايم گوتوويە ھەرەخت جەنابى ئىزن
بفەرموون، جەنابىشى گوتوويە ئىزنى ناو، ھەرەخت ھەزى لى بى دەتوانى بچىتەوہ...
بايم ئەمانە بۆ دوكتۆر ئارتووش دەگىرپىتەوہ، و ھەردوو كىيان قاقا پى دەكەن، و سەر
رادەوہشىن. زستانە بچىتە كوى؟ ھەتا بەھارى را دەوہستى. دوكتۆر دەلى ناوچەكە
جۆرىكە كە دەبى پىياو حىسابى زۆر شت بكا، ئەگىنا زۆرى پى خۇش بوو بەھارى لەگەل
بايم چووباو لە سروشتى دى لەزەتى دىيا. بايم پى دەكەنى - سروشت!

دوكتۆر دەلى: "ئىوہ ھەقتانە - لەگەل من فەرق دەكەن... ئىوہ لەوہتا لە داىك بوون و
چاوتان ھەلئىناوہ ئەم جوانىيەتان دىوہ، ھەمىشە دىوتانە... سەرنجى چىيى بەدەن؟
ھەمىشە بووہ، ھەمىشە دىوتانە - لەگەل من و خەلكى وەك من فەرقتان ھەيە... ئەو

* سندووقە گۆرانى = گرامافون - ئەبوو چەلب (ابوكلب) سەگ نىشان.

گوندەى ئەمەن دىم بەراستى جوانە - جا ئەودەم ھەوئەلى زستانىش بوو، ئىستا دەبى بەھارى
چۆن بى؟"

بام دەلى: "باشە، با بچىن... كەس پىشى پى نەگرتوى... ئەمەن خۆم نەخۆش دەكەم
بم بەو ئەوايى بۆ چارەسەر كەردن!"

دوكتۆر بەپىكەننەو دەلى: "وئەللا جوانە! خۆت نەخۆش دەكەى ھەتا لە شارى را بۆ
چارەسەر كەردن بت بەمەو دە!" و پى دەكەنى.

بام دەلى: "ئەدى چ بكم... دەباشە، ئەتۆ خۆت نەخۆش كە ئەمەن دەت بەمەو! لە
گالتە بەدەر، پىت وايە ھىچ دەبى؟"

دوكتۆر دەلى: "نازەم... لەوانەشە ھىچ نەبى... بەلام دەبىنى لە نەكارىش شتىك روى
دا. بەسەرھاتى تاگرى ھىشتا كۆن نەبوو... ئەمانەش كە بۆخۆت دەزانى، دۆستايەتى
دوژمنايەتىيان ديار نى، وەك خۆت دەفەرموى دەگەل فرفرە ھەل دەپەرن. ئەگەر
راپۆرتىكى نالەبار بەدەن، لەبەر خاترى پلەو پایەى خۆى ھەموو شتىك دەخاتە ژىر پى
دەبىنى لەخوت و خۆرايى كەوتىنە زىندانى قەسرى قەجەر. باش بزەنە يەكەمىن كەس كە
بۆيان لە مل بەدا خۆيەتى. خەلكىكى خەتەرناكن. ناكرى بە ھىچيان متمانە بكەى.
لەجىدا فەزاي ترس وايە... ھەموو كەس لە سىپەرى خۆى دەترسى، ھەر كەس ھەول دەدا
توند دەست بە كلالوى خۆيەو بەگرى، با نەى با... خۆ بپارىزى - خەلكى دىكە بەدەرەك.
يەكەمىن كەس كەوگومان دەكەوى خۆيەتى: "چۆنە، ئەم ھەرمەنى، ئەوكورد - چ خەبەرە،
چما لەوى! بۆچى - چما قاتى جىيە بۆ گەرەن! چما ورمى بۆخۆى جىگەى جوانى كەمەن!"
بە كورتى ناكرى. ئىستا تى دەگەم ئىوھە كەسانى وەك وە چىتان كىشاو..."

IIII

تەلگرافى دادەئامىن ھاتوھ - نامەشى دى - لە سى چوار لاپەرە نامەدا بەسەرھاتى
سەفەرەكەى بە درىژى نووسىوھ. نووسىوھەتى رىوى لە تەواوى درىژايى رىگادا گرووى بابەى
لى گرتووم و بەھىچ جۆر دانەمەزراوھ، وەختىك لە ئوتووبوس دابەزىون بە دىتنى ھەر
مەلايەك كە كەواى درىژى لەبەردا بووى لە دوورەو باوھشى كەردۆتەوھ "بابە، بابە" ي
گرتۆتەوھ (بام لە مالى ھەررەك دى كەواى درىژى دەكردە بەر) و كاتىك نىزىك بۆتەوھ
ناھومىد بووھ لە رقان چنگى دەپرچى داكى ناوھ "دوسى شەوان لە مالى گاگىك بوون،

ههتا بلیتی تارانێ وهگرتهوه، و ئەو دووسێ شەوه ریوی ئەوهنده گرووی گرتووه که نهی ههشتوه
کهس چاو لێک نێ، هه مێشه گوتوویه "بابه، بابه!" و جاروباریش "توتکه!"
بام پێ دهکه نێ، "دایکم ده لێ: "بهسته زمان! خوا بکا نا ئومێد نه بن! خویاهه ده رگای
هیویان له سه ر دامه خه، زه عیفه یه - گوناحه!"

نوو سیویه له گه ل برایه که ی ده ژێ، برایه که ی میکانیکی ئوتومبیله، کاروباری باشه،
سه لته. به لام هه شتا هۆسپ خه به ری نیه. کارۆش باشه، هه روایه که دیومه. هه
هه ر ده پازده بیست رۆژ جارێک نامه ی دێ - وه لامی نامه کانی زۆرتر ته من ده نووسمه وه،
بام له سه ره خۆ ده نووسێ، هه وسه له شی نیه. له و جوړه وه ختانه دا دایکم له ته نیشتم
دا ده نیشێ، و رێ نوینیم ده کا: "له بیرت نه چی، رۆله، بنوسه، بنوسه له وێ دانیشتووی چ
ده که ی... بابت ته نیایه، ئیمه ته نیاین... وه ره وه لای خۆمان، هه تا ئیشه لالا خه به ریکی
مێرده که ت دێ... ته گه ر خوا کردی و خه به ره ات چ له وێ بی و چ لێره فه رق نا کا. وه ره وه
لای خۆمان، لێره هه م بۆ خۆت ئاسووده تری هه م ئەو "مه یوونه"... هه ندی ده لێ و
ده لێته وه لیم تیک ده چی، جاری وایه ناچار ده م چه ند جاری بگۆرم و هه موو جارێش ئەو
نه زمه دوویات ده بیته وه.

ده لیم: "دایه، نووسیومه... پروانه" و به قامک نیشانی ده ده م که نووسیومه.
ده لێ: "دووباره بنوسه، رۆله، زه ره ری نیه، کاری خۆت توند بگری خه راپ نیه...
بنوسه وه ره وه کن خۆمان، بابت به ته نیایه. بۆ له وێ دانیشتووی، ته گه ر ئیشه لالا خه به ر
بی..."

ناچار هۆقه و قه له مه کان هه ل ده گرم و ده چه م ژووری بام.
دایکم له دواوه ده لێ: "رۆله، له بیرت نه چی، بنوسه - بنوسه، زارا خانی ش سلوات
ده گه یه نێ... کچی جیرانه که مان له سه رخێران مێردی کردوه..."

بام پێ ده که نێ: "ئیسستا تی ده گه ی له و ماوه یه دا ئیمه چیمان چه شتوه! بنوسه،
بنوسه... به رده پیشت له بیر نه چی!" دووباره پێ ده که نێ. ته مه کاری هه ر پازده
رۆژێکمانه... "بنوسه ته گه ر له وێ مپوورۆن و خه نه په یدا نابێ، با بۆی بنیرم... حه یفه
ئه و مووه جوانانه له به یین بچن... ماشه لالا چه ند زووش هاتنه وه... کچیکی دلپاکه،
بنیاده م قه ست ده کا بی خوا...!"

بام ده لێ: "ده ته وێ لێره را خه نه بنیریه وێ!... ماشه لالا...!"
دایکم ده لێ: "له وانیه له وێ نه بی، یان ته گه ر هه بی جیه که ی نه بی نیتته وه... کیسه
حه مامیشت له بیر نه چی، رۆله!"

بايم ده لئى: "لا اله الا الله!"

دايكم ده لئى: "ئاغا، ئەتۆ پياوى، كارت بە كارى ژنان چيه؟ باشه، ژنه، دەچيته حمام، سپياو و بەردەپيۆ و كيسه حمامى ناوين!... لەبىرت نەچى بنووسه شيلان و مەنيح لەسەرخيران حاميلەن فەقيرە لەو غەربيايەتيايە دلى پى خوش دەبى... " و ئەوەندە دەلئى كە ديسان ليم تيك دەچى.

زستانە و قورۇچلپاوسەرما. خەليفە ھەروا سەرمان دەدا، و ئيمە رۆژانى يە كەشەمە نانى نيورۆ لە كليسا دەخوين. ئيوارەيە، دانىشتووين كە بە سندوقتيكى چكۆلەو! پەيدا دەبى. حوسين سندوقە كە دئيتتە سەرى. خەليفە دەلئى: "ئاغا سەوقاتم بۆ ھيانون!" "سەوقات."

"لە كوئى را؟"

خەليفە دەلئى: "بۆخوتان راتان سپاردبوو، ھەروا زوو لە بىرتان چۆو؟" بايم دەلئى: "وئەللا لە بىرم نيه، جەنابى خەليفە... لەبىرم نيه شتيكم راسپاردبى - كەنگى؟"

دايكم كە چوو كەل و پەلى چا لىنان ريك و پيك كا، ھەر لە ژورەكەى ئەولاولە دەلئى: "جەنابى خەليفە، لەو رۆژووە كە ئامين و مندالە كە رۆشتوون ھيچى لەبىر ناميئى. ئيستا لىي بپرسە نيورۆ نانى بە چى خوارو، نازانى... " "بەلئى، دەزانم، خام... باشه، بيكەنەو بەزان!"

دەي كەينەو... ھەر كە تەختەى سەرەو، سندوقە كە لا دەبەم بايم دەلئى: "ئاي، سبجان الله! ئەو پياو فەقيرەمان تووشى چ زەحمەتيك كرد!"

گاگيك بابى "براكان" سى جووت كەوشى ناروون!... چەند كەوشى چاكيش - دووجوتى رەش و جووتىكى شين - كارى تاران - بايم تاويك دەست بە كەوشەكان دا دئىنى، و دەلئى: "ئەى دەست خوش پياو - بەو دەلئى سنعەتكار!" و ھەر لەپيش چاوى خەليفە تاقىيان دەكاتەو. "باشه، ئەندازەى لە كوئى گرتو...! پر بە پيمن...!"

خەليفە دەلئى: "ھەر ئەو رۆژە كە ھاتبو - ئيوە ئاگاتان لىي نەبوو - لەبەر دەرگا ئەندازەى گرت... كە ئيمە چووينە خوارى ئەو چەند دەقيقەيەك لە گەل مندالەكان بەجى ما، بە بيانوى خواحافيزى لە گەل خام و ئارمىن - ھەرئەو دەم ئەندازەى لاقى و شى گرت. بايم پى دەكەنى: "عەرزەم نە كردى - يەك لە دنيا سەد لە قيامەت... ئيستا ئەو مە بۆتە يەك لە دنيا سەد لە دنيا - ئەمن دووجوت كلاشى نالەبارم بۆ كورەكانى كړيوە ئەو

سڀ جووت ڪهوشي ناردوه، ٽهويش ٽهوجوره ڪهوشه... رڙله، ههسته ٽهمانه بده به
دايڪت... ٽه م يه ڪهشيان ٽيخوته..."

دايڪم له خوشييان و له سهرسورمان دهه به سي: "ٽهي لهو ڪهوشه موٽانه (مؤد)
چهند جوانن... رهنگيان چهند جوانه... پاڙنه تاقراڻي!" دايه لڀي راناوهستي، ڪهوشه ڪان
دهيڊ ده ڪار له نيڙو ژوروه ڪه دا پيڀان دهرواو له ته نيشته وه چاريڪيان لي ده ڪا... "چهند
خوشن... پيڀم وا بوو به پاڙنه تاقراڻي يه وه ناتوانم برؤم... ٽهو رڙه ديتم ديار بوو له
ڪهوشه ڪان ورد بڙوه - پيڀم وابوو شتيڪي لي ڪهوتوته سهر زهوي لڀي ده گهري، تومه ز
ته ندازهي لاقمي گرتوه!"

هر بهو ڪهوشانه وه هاته بهر ده رگاي ژوروي باڀم و گوتي: "جه نابي خه ليفه، وه لالا بهو
زه حمه ته رازي نه بووين... زوريان زه حمه ت ڪيشاوه... جه نابي خه ليفه، خه بهري تازهي
ٽامين گيان و منداله ڪهي چيه - خه بهري تازه تان هه يه؟"

"نه خه ير، خه بهريڪي تازه نيه - هيشتا له گهل برا ڪهي ده ڙي - براي ڪهي ديڪهي له
فه رانسوه چوته سووريه، لهوي گوي پيدا بگري... گزيا حاجو په ناي بڙوي برده...
نه خه ير، خه بهريڪي تازه نيه."

باڀم ده لڀي: "جه نابي خه ليفه، ٽه مه ي تازه نووسيوه - له نامه ي من دا نه ي نووسيويو
ڪه برا ڪهي چوته سووريه!"

"نه خه ير، ٽهو نه ي نووسيويو. ٽه من خه بهري تايه تيم هه يه... نه يان ويستوه بهو
بليڻ... چونڪه ٽه گهر به دهستي به تال بيتته وه، ٽهو ڙنه فه قيره ناوميد ده بي... چاڪ نيه
له ٽيستاوه چارهرواني بڪن..."

ڪاريڪي باشيان ڪرده... به لڀي، تي ده گه م!... ٽيستا راسته ڪه حاجو چوته سووريه؟"
"به لڀي... به لڀي له لاي فه رانسه ي يه ڪانيش گزيا بڙي گرتوه - وه ڪه ده لڀي... لهوي
له ڙير چه تري فه رانسه ي يه ڪان دايه..."

"به لڀي، تي ده گه م... پياويڪي به توانايه - له هه موو ڪاريڪ دا پياويڪي به زيڪه."
دايڪم له سهر قسه ڪهي خزي دهروا: "وه لالا، جه نابي خه ليفه، ٽاغا لهو ماره يه دا دور
له گياني وه گيڙ و ڪاس بي وا بووه، چيت لي وه شام ده ترسام خوانه خواسته نه خوش
بڪه وي... ٽيستا به چاڪي نه هاتوته وه سه رخو. جه نابي خه ليفه، ٽامين له قسه ي جه نابت
دهرناچي، بڙي بنوسه هه تا به خير خه بهريڪي ميرده ڪهي پهيدا ده بي بيتته وه ٽيره لاي
خومان... لهوي دانيشتهو چ ده ڪا له شاريڪي گوره، غه ريب و بي بنه ماله؟ ٽيمه ش ليڙه
ته نيابن..."

"براکه‌ی له‌وئ‌یه، خانم."

"باشه، تاقه برابره‌ک چ بکا؟ حه‌تمه‌ن ئه‌ویش وه‌دوای کاروکاسبی ده‌که‌وئ - لیره‌ ده‌وربه‌ری ئاوه‌دانتره - ئیوه‌ن، ئاغای دوکتوره، مندالّه‌کانن... هارینانیش ده‌چینه‌دی... ئیره‌ باشتره... وه‌للا خوا له‌ ژور سهران شاهیده‌ وه‌ک کچیکی خوشه‌ویست جییه‌که‌ی دیاره، ئه‌و "مه‌یمونه" ش که‌ باسی مه‌که، شه‌و نیه‌ خه‌ونی پیوه‌ نه‌بینم..."

خه‌لیفه‌ ده‌لئ: "ده‌زانم، خانم - ده‌زانم لوتفتان هه‌یه، به‌لام باشه‌ ئیدی... ئاغای بو‌خوئ بو‌چی بو‌ی نانووسی؟"

"ئاغای هه‌موو جارئ ده‌نووسی. به‌لام به‌ قسه‌ی جه‌نابت زیاتر ده‌کا."

خه‌لیفه‌ ده‌لئ: "خانمه‌کان! نا، خانم، ژنان به‌ قسه‌ی که‌س ناکه‌ن - ئه‌من یه‌که‌بارئ خو‌م تا ئیستا نه‌م دیوه‌ ژنی‌ک به‌ قسه‌ی که‌س بکا جگه‌ له‌ خو‌ی و فالگره‌وه - ئاغای جه‌نابت دیوته‌؟"

بام پی‌ده‌که‌نئ، دایکم پی‌ده‌که‌نئ" بام ده‌لئ: "چیت دیوه، جه‌نابی خه‌لیفه، جارئ زوویه، ره‌نگه‌ دوایه‌ بیینن... جارئ زوویه، په‌له‌مان نیه، هیشتا لایین... تاران دووره، ته‌گینا ده‌چووم، دم برده‌ لای فالگره‌وه‌یه‌ک - پیشتر فالگره‌که‌م ده‌دی و دم هینایه‌وه‌ به‌ دوای مووی ورچی ره‌شی کوردی دا، که‌ به‌ره‌به‌ری ئیواران هه‌لئ پروژینئ و میرده‌که‌ی له‌ هه‌ر کوئ بی، به‌ بو‌نه‌که‌ی به‌ چوارنالی بیته‌وه... حه‌یف ری‌یه‌که‌ی دووره!"

خه‌لیفه‌ ده‌لئ: "ئیوه‌ پیتان وایه‌ فالگر پی‌ی بلئ نایه‌ته‌وه‌؟ ئه‌و کاره‌ ناکا؟... به‌هه‌رحال دوعا ده‌که‌م نائومید نه‌بی."

دایکم ده‌لئ: "نه‌ ئیشه‌للا نائومید نابئ - ته‌مام به‌ که‌ره‌می خوای!"

گه‌ریکم چا هیناوه، خواردوومانه‌ته‌وه. خه‌لیفه‌ ده‌لئ: "کاکه‌ یادۆ، له‌گه‌ل دهرسه‌کانت چوئنی - باش ده‌خوئنی؟ ئه‌مسال ئیمتیحانی یه‌ که‌جاریتانه."

ده‌لیم به‌لئ، ماموستا لیم رازی‌یه.

خه‌لیفه‌ ده‌لئ: "له‌ دوکتورم بیست که‌ گویا ده‌تانه‌وئ به‌هاری ته‌شریف به‌رنه‌وه... ئاغای چکو‌له‌ چ لئ‌ده‌که‌ن؟"

بام ده‌لئ: "هیشتا وا ساغ نه‌بوینه‌وه. ته‌گه‌ر بریار درا به‌ یه‌که‌جاری برۆینه‌وه، ناچار ژووریکئ بو‌ ده‌گرم و پیره‌ژنیکی له‌ لا داده‌نیم... له‌وانه‌شه‌ هه‌ر ئیره‌ رابگرین، و پاییزو زستانان بیینه‌ شاری... به‌هه‌رحال ئیمه‌ش گه‌یشتووینه‌ سه‌ره‌وژیری ته‌مه‌ن... لیره‌ ده‌ستمان باشتر به‌ ده‌رمان و دوکتور راده‌گا، مندالّه‌که‌ش ته‌نیا نیه... به‌ رواله‌ت سه‌رده‌می عه‌شیره‌تی به‌سه‌ر چووه - بو‌خوئ بو‌چوئ باشتره..."

"به لئى، دياره... فكرى چاكه... حديفه، وهك له ماموستاكانيم بيستوه ماشه لالا مندالئىكى زيره كه. بچيته وه دئ خه سار ده بئ. خوئندن تا ته وهى ئيستاي وهك عه وام ده لئين نه به كه لكى دنيا دئ نه به كه لكى قيامهت - هيچ نه بئ با ديپلومه كهى وهر گري، تا ته گهر ويستى بتوانئ له جييهك دامه زري... ته گهر به قسهى من ده كهن، ئاغا، ئيستا كه شوكور دهستان ده روا، له سه رخيран ته گهر ديپلوميشى وهر گرت ده ست هه ل نه گري و دريژى بدا..."

بام ده لئى: "بوخوشم ههر نياز م وايه. جا بزانيں خوا چمان بو دئ نيته پيش. راستى به كهى ته وهيه، جه نابى خه ليفه، ته وهندهى له بيرمه قهت نه بووه وهك جيى حيسابى - به وه جورهى دهى بيسم - توانيم ژيانى خو م بجه م سهر حيساب و كيتاب، كه به لئى ته مسال فلان كاره ده كه م و سالى دادئ فيسار كار... هه ميشه له سه ره تاي كار، له نيوه راستى كاردا نايينك، سولتانيك، باش چاوه شيك، قولنه نو كه ريك پهيدا بووه ديزه و گوزه كهى پيك دا دا ون - و گه راومه وه سهر جيى هه وه لئى! به لئى، ته گهر خوا حه ز بكا ده مه وي بچئ بوخوى بيتته دوكتور. پوولئ تفهنگ و نه سپ و تاژى و ته و جوره يارى يانه له خوئندنه كهى خه رج كا، تا ئيدى ههر نه بئ وهك من "قه مچى" ي باش چاوه شى وي نه كه وي... ئيستا بزانيں، جارى زويه، تا ده پازده سالى ديكه خوا ده زانى كئ زيندويه و كئ مردوو..."

"نا، ئاغا، رئيه كى دوور دريژ نيه - هه تا چاولئيك ده نيئ تئ په رپوه... ههر به فكرى هه بى باشه، مووه فقهق بن، فكرى كى باشه. دواوژى خه لكى وهش و هى مهش ههر خوئندنه، ته من هه تا كوره كانى نورى بهگ ده بيسم كه روژ تا ئيواري قيت و قنج له شه قام دا ده گه ريئن و ده زبيحان ده گيړن ناره حهت ده م. ناخر چه ند هاتوچو ده كهن! ته م هاتوچوو ده سحيب گيړانه ته واو نه بوو! باشتر نه بوو چوبانه قوتابخانه يهك خوئندباتان و شت فير بان، و ئيوارانيش وهك خه لكى ديكه هاتبانه شه قام پياسه تان كردبا! نا، مه باره ك بئ، فكرى كى باشه... ههر نه بئ به بيانوى ويشه وه بئ هيئدى جيى تازه ده بيئى... زور باسى تاران و ئاوه دانى به كهى ده كهن..."

"به لئى، بيستومه - با بزانيں خوا چوئى دئين..."

دوكتور ئارتوش دئ "تازه ده زانيں كه غه فوور ئاغا و سه رتيب ته و هه موو ماوه به له شار بوون و ته ميرله شكر تازه يهك دوو روژ له مه وه سهر وهى گرتوون" زوريش به گزيان دا

چووه، گوتوويه ئېوه نەزمى ناوچە كەتان شيواندوه، و جارئ هەقتان نيه لەشار دەر كەون. دەبئ لېره بن هەتا بۆخۆم دەستوورتان پئ دەدەم. دياره ديارى يە كانيشى لئى وەرگرتوون. عادتەن ديارى رەت ناکرېتەوه. رەعيەتيك كە دەچيئە مائى ئاغاو مەسەلەن هۆقە رۆنيئكى لەگەل خۆى بردوه، ئاغا هەرچەنديش لئى توورە بئ و قسەى پيسى پئ بئى رۆنەكەى بەسەر دا ناداتەوه. داب نيه.

بەهار نيزيکە. بام دەبئ خۆى بنويئى و بچيئەوه ئاوايى، و بەوان و بە هەمووانيش نيشان بدا كە دەستبەسەر نەكراوه، و ئەوانن كە دەست بەسەر كراون. لەسەر ئاموژگارىي دوكتور ئارتووش داواى چاويئكەوتنى ئەمير لەشكر دەكا "بۆ ئيزن وەرگرتن"، ئيزنى چوونەوه وەر دەگرئ و لەگەل دايكەم دەچنەوه دئ. ئەمن لەگەل حوسين ماومەوه، قەراره ئەگەر كاريكەم هەبئ بچمە لاي دوكتور يان خەليفە. كاريكەم نيه، بەلام حەوتوى جارئك دەچمە شوئنى دوكتورو چەند جاريش سەرى كليسا دەدەم. نامەكانى دادەئاميينش بە ريك و پيئكى دئ، بۆخۆم دەيان خويئمەوهو جوابە كە شيان دەنوسمەوهو بە حەمەفەرەج و جاروبار بە بارون هراوند دا بۆ باميان دەنيرمەوه دئ. بارون هراوند هەر جارئك بچيئە شاپوور يان ماكو سەرى من دەدا تا ئەگەر كاريكەم هەبوو پيئ بليئم. زاراخانيش هەموو رۆژئ دئ، تا ئەگەر لياسى چلكنم هەبن بۆم بشوا - بەلام ئەمن زەحمەتى و بەر نانيم، جاروبار نانئ نيورۆ بۆ من و حوسين دئ. دايكەم لە دئرا كووپە رۆنيئكى بە ديارى بۆ ناردوون لەگەل چەند سەلك پەنيرى تەر.

IIII

سەرەنجام دلەخورپەى ئيمتيحان دئ - ئيمتيحانى يە كجاري يە... شەوورۆژ خەريكم... ئيمتيحان دەدەم. ئاكامى ئەزمونەكان كۆتايى جۆزەردان دەدەنەوه. هەرچەند دەزانم وەرەقە كام باش نووسيون خاترجەم نيم - و رۆژئك كە ئاكامەكان رادەگەيهنن ئارام و ئۆقروم نيه. ئاكامەكانيان بەديوارى دالانەكەوه داوه... ئەى هەتا ناوى خۆم لەليستى دەرچووهكان دا دەبينمەوه چ عەزابيئك دەچيئم.

تەنيكەم پوولئى تەمر داوهو كارنامەكەم وەرگرتۆتەوه. پروانامەكە داويه دەدەن. بە تيئرا (معدل) ۱۷/۵ قبول بووم. كارنامەكەم لە پيش دا بە دوكتور و داويه بە خەليفە نيشان دەدەم. دوكتور پيم دەلئ پاش نيورۆيە بچمە پزىشكخانه كارى پيمە. خەليفە قوتوويەك چوكلياتم بە خەلات دەداتئ و زۆر ئافەرينم لئى دەكا. داوى نيورۆيە

دەچمە پزیشكخانه... ئاي، خودنويىسى بۆ كرىيوم! چەندم ئەو خودنويىسە لە پشت شووشەى دوكانە كانەو دەيوە ئارەزووم كرده! دوكتۆر زۆرم پىرۆزبايى لى دەكا: "ئافەرىن، (معدّل) يىكى چاكە. هەول بەدە هەروا بخويىنى... فەرانسە يىيە كەش دەخويىنى؟ وەدواى كەو، بە كەلكت دى" دەرسە كانى دىكەشت لە بىر خۆت مەبەو... دەتەوئى ھاوئىنى چ بىكەى؟

"نيازم ھەيە مانگىك بچمەو دى، لاي دايك و بايم..."

دەلئى: "ئەگەر دەتەوئى بچمەو زووتر بچۆو... گەلاوئىز و خەرمانان لىرە خەرىكى دەرسە كانت بە... بە ئامادەيى برۆ سەر پۆلى دەرس خويىندن."

ھەروا دەكەم.

دەرووبەرى نيوەراستى پووشپەرى ۱۳۱۵ يە. يەك دوو كتيبى سالى يەكەمى ناوئەندى لە گەل خۆم دەبەمەو دى، لە گەل كتيبە فەرانسە يىيە كام. سالى خويىندى دادى عەرەبىيىش دەخويىن. دەمەوئى لەو ماوئەيەدا كە لەوئىم لە لاي مامۆستا عەرەبى بخويىنم. بايم دەلئى فەكرى چاكە، قسەى لە گەل دەكەم. بايم قسەى لە گەل دەكاو ئەمن دووبارە دەبەو قوتايىيى مامۆستا... بەلام مامۆستا كتيبە كانى قبول نين! دەلئى خۆ ئەمە عەرەبى نى، ئەمە فارسىيە! كتيبىكى زەردو پەرىپووت و لىوھەلگەراو لە مجرى دەردىنى. دەلئى ئەمە تەسرىفى زەنجانىيە، و دەست پى دەكا لە رووى ويەو دەرسم پى دەلئى و ئەمن ھىچ ھالى نام. ھەر لە ھەوئى فعل فعلوا، ذھب ذھبا ذھبوا... و ھەتا ئەو وختەى لە لاي دەخويىن ھەر لەو جىيە دەمىنمەو. جارىك نەبى كتيبە كەى من لىك ناكاتەو، دەلئى قبولئى نى، ئەمانە عەرەبىيى جلقن، عەرەبىيى فەسىح دەبى عەرەب بىنووسى! قىبىتى دەبى قىبىتى بىنووسى - كە ئەمن نازام چىە "نەبىستىبو تا ئىستا كتيبى عەرەبى فارس بى نووسى! نازام چۆن بوو پىرسىم، كەوايە ئەم زەنجانىيە عەرەبە، زەنجان لە كوئىيە؟ گوتى لە جىيە كى نىزىك "مىسر"ە. و ئەمن تا ماوئەيە كى زۆر پىم وا بوو زەنجان لە نىزىك قاھىرەيە، تۆمەز ھەر ئەم زەنگانەى خۆمانە كە مامۆستا ھەلئى گرتوھو بردوويە لە پەنا ئەھرامى دانارە!*

مامۆستا دەيگوت مەلاسىد شريف قوتايىيى مەلاسىعدى تەفتازانى بوو، زۆر بەتوانا بوو، بە جۆرىك كە پىش مامۆستاي خۆى كەوتۆتەو، ھەموو رۆژى مامۆستاي سوئال پىچ كردهو مامۆستا كەى نەى توانىوھەلامى بداتەو... كار دەگاتە جىيەك كە

* نوسەرى بەرپىز نووسىويە تەسرىفى جورجانى بەلام تەسرىف ھى زەنجانىيە، نەك جورجانى - وەرگىز -

مهلاسه عد كتيبه كاني ده خاته هممبانه وه، هممبانه به كوژ دا ددهاو سهري خوي ههل ده گري و ده روا. ده سالي تهواو له ميسر، مه كه و مه دينه، حيجاز و عه ره بوستان ده خويي كه بيته وه و مهلا سهد شهريف بوژ بدا. به كورتي سهرله نوئ دوازه عيلمه كه باش شي ده كاته وه، له گهل زانايان باس ده كا... و له همموو عيلمه كان دا ده بيته به حر، و ديته وه بو شاره كه ي - زهنگان. له نيزيك شاري له دور وه جووتياريك ده بيني كه خهريكي وهر د برينه، تينوي ده بي، ده چي كه ميك تاو له وهر زي ره كه وهر گري و بي خواته وه... ده بيني ئي، خو ته مه مهلا سهد شهريفه! "ياللا مهلا سهد شهريف!... وه زعت چونه، چوني چ ده كه ي!... "مهلا سهد شهريف ده ئي: "به خيرييه وه، مهلا سهد، له كوي بو ي - ديار نه بو ي!" مهلا سهد حال و مه سه له كه ي بو ده گير يته وه، كه به ئي، چوته عه ره بوستان و حيجاز و قاهره و ميسر و مه كه و مه دينه، سهرله نوئ عيلمه كاني خويندو ته وه، ئيستا له همموو زانسته كاني كيمياو سيمياو ليميا دا تهواوه و هيچي كه م ني ه. مهلا سهد شهريف مه سه له يه كي شرعي لي ده پرس يته وه - ده پرس ي ته گه ر دو كه سي شيت سه ودايه كي ان كرد و كيشه يان لي په يدا بو، قازي به چ را بزاني كه هق به كاميانه و كاميان شيت تره... مهلاسه عد جوابي پي نادر يته وه... هممبانه كه ي به سه ر شاني دا ددهاته وه و ده چي ته وه ميسر و قاهره و عه ره بوستان و مه كه و مه دينه و حيجاز... به ئي ته م ته سريفه دانراوي ته و پياوه مه زنه يه... ئيستا فارس هاتوه ته سريف ي نو سي وه!... لي ره دا دهر سه كه تهواو ده بي!

به با م ده ئيم. با م ده ئي ئيستا بخوينه، قه بد ي ني ه - له وانه شه نه ي زاني، فه قيره!... داي كم ده ئي: "نا، تا غا... تو خوا... گونا حه!"

با م ده ئي: "چ بو وه، كفرم نه كر ده! باشه، نازاني... ته م كتيبانه تازهن - ته و كتيبي خوي خويندوه، هه ر ته وي ده زاني... هينديك وان وه ك سو ف ي ره حيم كه ته گه ر داسه كه ي خوي پي نه بي به داسيكي دي كه نازاني دروينه بكا - هينديك كه س وان."

داي كم ده ئي: "فه قيره ته و همموو زه جمه ته ي كيشا، ته گه ر زه جمه تي وي نه بايه ته م منداله كوا له "ئينتيحام" (امتحان) دهر ده چوو! راستيان گوتوه وه للا، ته گه ر خوا تو زي ك به خت بدا به بنياده م... " و هه ناسه يه ك ههل ده كيشي.

با م ده ئي: "باشه، نه ي خويندوه، شاره زا ني ه، ته رتيب و قاعيده كه ي نازاني. خو نه م گوتوه زه جمه تي نه كيشاوه.

داي كم ده ئي: "چون نه ي خويندوه... دوازه عيلمه... ئيستا با بلين عيلمكي له بير چوته ره يان يه كيكي باش نه خويندوه. خو ته واني دي كه ي خويندرون! هيچ نه بي له لاي ده

مهلايان فەقييه تيبى كردوه... به خوا ته گەر زه حمه تى وى نه بايه ئەم مندا له تا ئيستاش هەر له "ئينتياحم" دا گيرى كردبوو... گوناحه فەقيره...!"

بام سەر را دهو شينى. ده لى: "باشه, پيت خو شه بچوو, پيت خو ش نيه مه چوو..."

پيم خو ش نيه و ناچم, له جياتى ته وه داده نيشم ده ورى فەرانسه ييه كه م ده كه مه وه. بپيار ده دم له بهر هەر دهرسيك سى جار بنوسمه وه, جار يك دهرسه كه م بكه م به فارسى, پاشان كتيبه كه م پي كه وه نيم و له رووى ته و تهرجه مه يه وه كه كردوومه, وه رى بگيرمه سەر فەرانسه يى. هه رواش ده كه م - ئاكامه كه ي زۆر باشه... بيست رۆژيك ئەم كاره ده كه م - كتيبه كه م وهك ئاو له بهر...

ورده ورده خهريكم خۆم ساز ده كه م بيمه وه شارى, ده مه وى ته و يهك مانگ و نيه و "رياضيات" ي پۆلى هه وته م بخوينم و فەرانسه ييه كه ش دريژه بده م. بام ده لى سه بر كه, به لكوو پي كه وه بچينه وه. دايمك پي ناخو شه, هيشتا به چاكى نه وه كانى نه ديوه, هيشتا به بۆنى مالى را نه هاتو ته وه...

ماله كه له بهر چاوى من كو نتر دياره, له بهر چاوم وهك له و ماوه يه دا ماله كه پير بووى وايه. دايمك ده لى باشه, مالىش وهك بنياده م وايه, دى وهك بنياده م وايه باشه, دياره پير ده بن" بنياده م يان مال ته گەر پير بوو پير ئيدى, ئيدى رەنگ و رووى سه رده مى جحيل ييه ي نامينى - مال به شيله سواغيك جحيل نايته وه - بنياده ميش هه روايه... ته وانه كه سووراووسپياوى له دم چاوى خو يان هه ل ده سوون, خو يان فريو ده دن... جحيل پيوستى به و جو ره شتانه نيه. به رى داچوونى و پي كه نينى هاوار ده كه ن كه جحيله... خو يان فريو ده دن.

بام ده لى: "خو يان فريو ناده ن, خه لكى دى فريو ده دن. به لام, فاتم, له هه ق دهر نه چين هيندى كه س له م كاردا وه ستان. ده زانن چ بكه ن. له شه قامى سه رنجت دا وه - شيله سواغ كردنيس سه ليقه ي ده وى: گنج كارى ئيره ده بينى له گه ل گنج كارى شارى چه ندى فه رق هه يه! سووراووسپياو كردنيس هونه رى ده وى... ژنه ته فسه ره كانت ده ديتن..."

بام دهر فته تى نابى قسه كه ي ته واو كاو دايمكيشم دهره تانى نابى سه رسورمان دهر برى كه هه موومان گوئى قولاغ ده بين" له هه وشه ي مالى ده نگى قاووقيش دى... به و به يانى يه چ بووه!

بام ده لى: "ديسان چ بووه! برۆ بزانه چ بووه... چ قه و ماوه... ره شيد له كو تيه?..."

هه ل ده ستم, هيشتا چاك راست نه بوومه وه كه يه كيك به غاردان به پليكانان دا سەر ده كه وى... ده ي بينم" ته و كه سه ي به پليكانان دا ديتنه سه رى ده بينم و ده ي ناسم... به لام

له جيئي خؤم روق بووم... باوهړ ناکه م - جيئي باوهړ نيه... وهك كه سيك وام كه تهرميكي
له سهر شاني خؤي برديپته گورستان و ناشتبيتي و هاتبيته وه مائي و كه گه شتبيته وه
ديپتي كه تهرمه كه ساغ و سه ليم, و به ده ماخ له جيئي جاراني دانيشته وه!...

بام فريسا نه كه وتوه له جيئي خؤي ههستي... داده تامين وهك گولله به كن من دا
تي ده په رڼو دست ده ستوي بام ده كا... نه من له جيئي خؤم حه به ساوم... چاوم له دايكمه
كه به قهولي خؤي دوور له گياني - وهك تايشه گيژي پشتي به ديواره وه داوه, زاري پي
داچراوه ته ماشاي ديمه نه كه ده كا... هيچ جيئي باوهړ نيه!

هيشتا نه م زانيوه "ريوي" ديار نيه... داده تامين له بام بوته وه دهستي ده ستوي دايكم
كرده... نه من هاتومه وه ژوروي... بام هيشتا دهر فته تي نه بووه له ريوي پيرسي. ده بينم به
چاويكي داچراوه وه كه هينده يان نه ماوه له كالانه بينه دهرې ده لي: "تهي تهي تهي!" ريوي
به باوهشي باروون هرانده وه ده بينم و له تهنيشتشي پياويكي سي و دوو ساله كه به زه حمت
له پليكانان وه سهر ده كه وي...

بام ده لي: "هو سپ... ته توي؟... له كوي بوي... بو تاوا!..."
كه وايه نه مه مامه هو سپه!

دايكم و داده تامين ده گرين. بام ده لي: "يا خوا به خير بين... به ره كه تو هينا... بيده به
من... به خير بين... تامين... هراند... " نازاني روو له كاميان كا. بارهش بو ريوي ده كاته وه
- به لام ريوي ماويه كه نه ديوه نامويي ده كا... ده بينم نوشته كه ي باه سه يي و مووروه
شینه كه كه دايكم له سهری دابوو, هه روا به سهر شاني كوته چووكه له كه يه وهن. وهك
ترساوان راوه ستاوه ته ماشا ده كا... "وهره لای باه... غارده, غارده!" داده تامين ديسان وهك
روژه كاني پيشي هاني ددها بچي: "گنا بابايي... گنا بابايي!" ريوي به دوو دلي يه وه ده چي و
له سهر كوشي بام داده نيشي.

شلوو قه, هه موومان پي كه وه قسه ده كه ين... "ته دي بو له و نامه ي دوايي دا نه ت
نويسيوو?... چون بو... كه نكي په يدا بويه وه؟ هراندت له كوي ديتته وه؟ تامين, پيم
نه گوتي ته و شه يتانه بچيته جه هه ننه ميش به سلامه تي ديتته وه دهر...!" شلوو قه!

داده تامين ده لي: "باه, كوي سلامه ته... ئيستا بوخوي بوت باس ده كا..."
"ريوي خؤم... ريوي يه كه ي خؤم...! بوچي نه تان نويسيوو... چون بو تاوا بي خه بهر
هاتن...!?"

دايكم ده لئى: "باشه، كارى چاكيان كرد هاتن... ئەمن هيچ پيىم وا نه بوو... كچى
 ئەگەر بزاني ماله كه چەند چۆل و هۆل بوو - دوورلە گيان، دەت گوت مالى تازيه دارانه..."
 "پيىت نه گوتم... چۆن بوو بى خەبەر هاتن؟"
 مام هۆسپ ده لئى: "راستى يه كه يت دهوى... هاتويين بو زەماوەند... بانگهيشتن
 كرابويين..."

"زەماوەندى كى؟"

مام هۆسپ ده لئى: "زەماوەندى خۆمان."

بام ده لئى: "ديسان دەستت كرد بە قسەى قۆر... خۆمان كى؟ قەوم و قیلەت ليرە هەن...
 ئەمن نەم دېون!"
 "عەرزم كردى خۆمان."

بام ده لئى: "هيشتا هەروەك جارانى... هيشتا نه بويە بنيادەم... تازە بوخت هيچ، خوا
 ئەقل بدا بەم منداڵە - ئامين، ئەو ده لئى چى - ئەمن زمانى هينديك جانە وەرەن نازانم!"
 دادە ئامين ده لئى: "وەللا چت عەرز كەم بابە - لە خوى بپرسە." و لە ژورە كە دەچيىتە
 دەر.

"باشه، نەت گوت هەرانەت لە كوى دۆزىه وە؟... ئەم ماشينەش ژانە سەريكى خەراپى بو
 ئەو پياوہ دروست كرده!..."

هەرانە گوتى: "ئاغا، دلخۆشى منيش هەر ئەمەيه."

مام هۆسپ ده لئى: "لاقم ئۆينان دەردىنى، ئەگينا پيىم خۆش بوو بە پيىان بيم..."
 دەلینگى شە ئواری لاقى راستى هەل دە كيشى... ئاى "راست دە كا: لاقى راستى يان لە
 قولاپەى را بپيوەتەو!"

"چاوت لىيە قەوم و خزمە كانت چ بەلايه كيان بە سەر هينانم! بەلام قەيدى نيه، دنيا
 زۆرى بە بەرەو ماوہ - بە خزمە تيان دەگەم!..."

بام ده لئى: "ئافەرين بو ئەو چاو و رووت - ئەتۆ ئيىستاش لە رووناچى!... باشه، بۆم باس
 بكە... چۆن بوو، بۆ وات لى هات - لە كوى؟ - ئەم هەموو ماوہ يە لە كام دۆزە خدەرە
 بووى!"

مام هۆسپ دە گيرپيىتەو كە لە ئۆرفە لە "يارى لە گەل بيجووه گورگان" دا بريندار بوو،
 بەلام بە گوللەى بە كرى گيراوان - پياوہ كانى سەليم پاشا... "با وا بى، جارى درەنگ نەبوو،
 بە خزمەتى دەگەم، ئەگەر هەتا ئيىستا لە دەستى حاجۆ بە مفتى رزگارى بووى..."

كاك رهشيد دى. له گهل كاك رهشيديش ههر تهو ماچ و موچ و بهزم و رهمه دووپات دهبيتهوه. بهلام له گهل دادهتامين زور به پاريز و دهست پيوهگرتن. باجم له باره رهفتارى نهدامانى بنهمالهوهو تهوه كه نهدامى بنهماله له بهرهوړو بوون له گهل خهلكى ديكه بهتاييه تى ژنان داو تهنانهت خزمانى نيزيكيش - دهبي چ شتيك له بهرچار بگرى زور توندى دهگرت... له بهرچاروگرتنى تهو رى وشوينا نه بو باجم حوكمى مهزهه بيكي هه بوو كه سه رپنچى لى كردنى به هيچ جور هوا نه بوو. بهو حاله ش تيستا كه مام هوسپ ليره بوو، داده تامين شانى كاك رهشيدو كاك رهشيد شانى داده تامينيى ماچ كرد...

باجم گوتى: "باشه... تامين، روله، تيستا ميزى ناكاه؟"

"نا، بابو - كه وره بووه تيستا - بوخوى فير بووه... خوى ديارى دهكا..."

باجم دهلى: "ماشه لالا... كه وابه ريوى من كه وره بووه! باشه، ريوى چ فير بووى... بللى!"

بللى "دودور" له بيرته؟ بهراست، تامين، دوكتوران نه دى؟"

"نا، بابو، له كويى بيئين... دوى شهوى هاتينه وهو نه مړو وهرى كه وتين... بوخوت

هوسپى دهناسى... ته گهر باروون هراندى نه ديبايه وه ههر تهو شهوه وهرى ده كه وت... چاك

بوو باروون هراند له وى بوو، ته گينا به پييان ملي ريگاي دهگرت... ته م پياوه ناشقى چياو

به نده نانه..."

"باشه، ئيدى - گوتم جانه وهره... باشه دهت گوت... له ئورفه بريندار بووى -

حاجوشته له گهل بوو؟"

"بهلى له وى بوو... بهلام ليك ههل پرابووين - ژماره مان كه م بوو، كه وت ههشت

كهس پتر نه بووين - ته وان گوردانيك بوون، له گهل ژماره يه كه به كرنگياو... زور خهراپ

پيوه ببووين. ته وانى خومان راپورتيان دابوو... په نامان بو شاخ بردبوو، و ته وانيش

دهوريان گرتبووين... ريگاي هه لاتنمان نه بوو، وهك گورگينك كه به ته له وه دهبي و خوى به

ته له كه دا ددها به لكوو هه لى كه نى و له گهل خوى به رى، تيتمه ش ده بوو لى دهين و له و نيوه

ريگايه كه بكه يينه وه.

"به ههر جورىك بوو هه تا شهوى خومان راگرت. كه دنيا تاريك بوو، تيتمه دهستان له

ته قه ههل گرت... و چهند بر كه گوئيمان له چهند جينگا ناگرتى بهردان - بهلام له جيسى

خومان نه بزوتين - چونكه ده مان زانى ته وان پييان وايه ته مه كه له كه، و تيتمه له

جينگايه كى ديكه سهر وهدر دهنين...

حاجو گوتى: "هوسپ، ته گهر ههر تيستا نه توانين كارىك بكه يين دوايه پييمان ناكري -

له چوارلاوه خهريكن ده وره مان دهگرن... نابى بيلىن سه نكه رمان له ده وره لى دهن... دهبي

هەر ئیستا خۆمان بە ئا و ئاگر دا دەین... پێیان وایه چوینە جێیەکی دیکە... بەلام ئیمە هەر لێرەوه خۆ پێدا دەدەین... ئەتۆ ئەم چوار کەسە هەل گەرە بەم ئاودرەدا بۆ، ئەمنیش لەگەڵ سێ کەسەکی دیکە بە بناری ئەم تەپۆلکەیه دا دەڕۆم، قەرارمان سەرچاوهی بەردەرەش بێ... ئەگەر پێشھاتیەک بوو، بریندار بووی یان پێویستیت بە کۆمەگ هەبوو... تەنگیەک هەل تۆقینە یان گۆتییەک ئاوردە - ئیمەش هەروا... "

لە ئاودرە کەوه هاتم - لەگەڵ چوار کەسە... دیتم راستی بۆچووه، خەریکن خۆش خۆشە سەنگەرەن هەل دەکەن... دەنگی باش چاوش و ئەفسەرەکانم راست لەبەر پێی خۆمان گۆی لێ دەبوو!... ئیمە هەر ئەودەم دەستمان لە تەقە هەل گرتبوو... بەرواڵت باش بۆ مەسەلە کە چووبووین... فکریان بۆ جێی دیکە چووبوو... گۆتم "کۆرینە هەموومان پێکەوه سێ جار لەسەر یەک خێرا دەسپێژ دەکەین... دوايه "هەرا" یەک دەکەین و لەو نیوەراستەوه رێی خۆمان دەکەینەوه - علی الله!"

سێ جار لەسەر یەک و تەردەست دەسپێژمان کردو هاواریکمان کردو - جا غاردە! ئاپۆ شیرۆ، ئەگەر بزانی چ بوو! هەموویان وەک ئیفلج بووبن، هیچ چاوەروان نەبوون - ئەگەر بلیی یەک تەقەشیان لێ کردین - حاشا! دەرچووین - چۆن! هەر لەو کاتەدا لەو بەریش دەنگی تەقەوه هەرا بەرز بۆوه... ئیدی زۆرمان نەمابوو بگەینە جێی مەبەست، کە دیتم کوتکیەک لە گۆزینگی لاقم درا... و کەوتم... دوايه تێگەیشتم پیاوێکانی سەلیم ئاغا بوون...

"کۆرەکان هەلیان گرتم. بێ ئاپۆ شیرۆ ناخۆش هەتا بەیانی هاتین - بە چ عەزابێک، هەر باسی مەکە... بەلێ، هاتین - بەرەبەری بەیانی بوو کە گەیشتینە "کانی بزە". قەرارمان ئەوی بوو. حاجۆ منی لەگەڵ یەکێک لە کۆرەکان لە پەنا ئاواپی داناو بۆخۆی لەگەڵ ئەوانی دیکە لە دوولاهە خۆی بە ئاوەدانی دا کرد. مالتی زەفەرئاغای گرت و بۆ ماوهی چل و هەشت سەعات لە دێدا حکوومەتی نێزامیی راگەیاندا. هیچ کەس هەقی نەبوو لە مالتی بێتەدەر، تەنانەت بۆ مزگەوتیش... کاریکی باشیشی کرد، چونکە دوايه زانیمان کە زەفەرئاغاش کەین و بەینیکی لەگەڵ دەولەت هەیه... ئاپۆ شیرۆ، حاجۆ پیاویکی سەیره، درۆ ناکەم، پیاوی وا بە برشت، وا ئازام نەدیوه. بەدبەختییەکی ئەوێه کوردە. ئەگینا بەخوا هیچی لە سەردارە گەورەکانی میژوو کەمتر نیه. لینگە ی زۆر کەم پەیدا دەبێ، کە ئاوا شارەزا بێ، وا زوو بریار بدا و وا بە لێپراوی بریاری خۆی جێبەجێ بکار لە وەختی خۆی دا رەحم بە کەس نەکا... پیاویکی سەیره، باوەر کە کوردستان ئەگەر

پینچ پیای وک ویی هه بان نه ده که و ته هم رۆژه وه - نازام چۆن بوو له شۆرشى شیخ سه عید دا له سه ر کاریان لابرده... به دبه ختییه ئیدی... به لئی حکومه تی نیزامییی راگه یاند... باشیشی بۆ چوو بوو - دهی گوت هه ر ئه وه له بچوو کانه و ئه وه که مته ر خه مییه بچوو کانه شکانی گه وره یان لئی پهیدا ده بی... جه راحیان هیئاو برینه که میان برژانده وه... به لام ئیسکی گویزینگی پییم وردوخاش ببوو... کوره کان به نۆزه ئیسراحه تیان ده کردو ئیشکیان ده گرت. پاش چل وه هشت سه عات, شه وئ ته سپیکیان گرت, بارگه یه کیان لئی هه ل به ست و منیان له گه ل تفه نگچییه ک و شاره زا یه ک به ر ئی کردو حاجۆ خۆی مایه وه... ئیستا ئیدی له نیزیکی لئواری سنوور بووین, به لام ئه و دیوی سنووریش پر له عه سکهری تورک بوو - فه رانسه یییه کان هیشتا پاسگایه کیان نه بوو, له سه ر به نده ری ته سکهنده روون و فلان و فیسار له نیوان تورکه کان و فه رانسه یییه کان دا نا کوکی هه بوو...

"به کورتی ئاوا... پاشانیش منی برده نه خوشحانه ی دیمه شق..."

"باشه, نه ده کرا لاقه کت نه برنه وه?"

"نا ئیدی, ره ش ببوو..."

"ئیستا حاجۆ چ ده کا؟ به چی ده ژئ?"

"ملکی هه یه, فه رانسه یییه کان زۆری ریز لئی ده گرن... له وه خته وه که ئه وه چوو هه موو بوونه ماستی مه ییو - هه موو باجی ده ده نی... له وئ پاشایه تی ده کا - هه قی خو شیه تی... نۆشی گیانی بی... به یارمه تییه فه رانسه یییه کان شارۆچکه یه کی دروست کردوه به ناوی "تربه سپی" هه ر شیرنه بی بینی!"

بام ده لئ: "تامین له فکری نانی شه وئ دا هه ن?"

دایکم ده لئ: "ئه ی... ئاغا ئه وه دوو ساله... فه قیره سه عاتیکه هاتوه... مندا له کان لیڤه ن, حه قه ن شتیکیان دروست کردوه!"

"باشه ئیدی, زارم به تامینی راهاتوه... به راست هۆسپ, نه ت گوت چۆن بوو هاتی... کهنگی هاتی...?"

"له کوئ را?"

"گوتت له سوریه را..."

"له سوریه را نه هاتم, له فه رانسه وه هاتم - له فه رانسه وه هاتم - چوو بوومه فه رانسه..."
دوومانگینک ده بی."

"دوومانگه هاتوويه تاران ونه شت نووسيوه! بهراستی شیتتی!"

"به لئی، ئاغا، ئیمه واین - خو ئیمه ئاغا نیین، که وهك جه نابت ئیشکگر و قهره و لمان هه بی، له پیشمانه وه بره وای ریمان بۆ پاک بکاته وه. ئیمه بۆ خۆمان دین... قسه ی زیادیش ناکه یین: "کئی له ویهه؟" ده زانین که سی لئی نیه، بۆ خۆمان هه ل ده ستین کاری خۆمان ده که یین!"

په که نیین. باهم گوتی: "ئیهستا چۆن بوو پاش دوو مانگ لوتفت کردو ته شریفه هینا!?"

"عه رزم کردی... هاتوینه زه ماوه ند... پیت وایه گالته ده که م!"

داده ئامین دیسان هه ستا رویشته.

وه ختیک لینی کۆلرایه وه ده رکه وت که به لئی، کاتی خۆی له چیا که شیش ده ست نه که وتوه و ماره یی شه رعی بیان نه بریوه و ئیهستا هاتوون له ورمی ماره یی به رن... دایکم گوتی: "ئوی، هیچ نه م ده زانی!"

باهم گوتی: "شتی وا ده بی... له شه رعی مه ش دا هه یه... به راست، ئامین..."

"ئامین چۆته ئه و ژوره ی دیکه لای مندا له کان..."

"به راست هۆسپ، ئه م چه یوانه وه زعی چۆنه - هه ر ماوه؟"

"کارۆی ده لئی؟ به لئی ماوه - له لای ئارسه نمان داناره - زۆرمان به گوئی دا خویند - چاکه... هه روه ک دیوتانه وایه - ده شه لئی - عه که سه که یم بۆ هیئاوی، ئارسه ن بۆی ناردوی..."

"ها... ریوی - بیستم وه ره زیی بابه ت کردبوو، به لئی؟ له گه ل ئه م شیت وشوره چۆنی؟... باشه، ئیهستا له وئ چ ده که ی - کاریش ده که ی؟"

"ئه ی چۆن - خو ئه وئ وه ک ئیره نیه راوو پروت نیه که وه ک جه نابت دانیشم ده ست به سمیلان دا بینم و بینن له پیشم دانین... له وئ ده بی کار بکه ی."

"مه سه له ن چ کارێک ده که ی؟"

"کارێک هه ر ده که م."

"چ کارێک مه سه له ن؟ لیت نایه وه ک بنیاده میکی حیسابی دانیشی کار بکه ی... ها ئامین؟ راست ده کا - کارۆی ده کا؟"

"به لئی، بابه، راست ده کا، قالب سازی یه ده کا... کاره که شی به ریکه وت باشه - له گه ل برا که م کار ده کا - ئه ویش میکانیکه. وه زعمان خه راپ نیه."

باهم ده لئی: "زۆر باشه... ئه ی که چه ند خۆشحالتان کردم. ئه گه ر بزائن چه ند م وه ره زیی ئه م تووتکه کردبوو...!"

دایکم ده‌لئی: "ئه‌ویه‌ک دوو‌حه‌وتوو‌هی هه‌وه‌لئی زۆر ناخۆشمان لئی‌گوزه‌را... ئامین باوه‌رکه هه‌موو شه‌وی خه‌ونم به‌م "مه‌یموون" هه‌ ده‌دی... ده‌م گوت خوا‌یه, ده‌بێ جارێکی دیکه‌ ته‌م منداله‌ بیه‌نمه‌وه!... ئیستاش به‌ته‌وا‌ری باوه‌ر ناکه‌م - پیم وایه‌ خه‌ونه!"

با‌م ده‌لئی: "کاک ه‌راند, زانیت با‌بی ته‌و منداله‌نه‌ که‌وشی بۆ نارد‌بووین؟ ئامین, ته‌و که‌وشانه‌ی ده‌یان بیه‌نی ته‌و نارد‌بوونی, بۆ دایکیشته‌ که‌وشی "مۆد" ی نارد‌بوو - لاقی‌دیشا به‌سته‌زمانه‌" وه‌ختیک که‌وشه‌که‌یان ه‌یتان به‌ قودره‌تی خوی له‌مه‌می لئی بر‌ا. ته‌گه‌ر دیات به‌چ عیشه‌وه‌ نازیکه‌وه‌ ده‌رۆیشته‌... راست وه‌ک ته‌وکچانه‌ی له‌شه‌قامه‌کان دا هه‌لبه‌ز دابه‌ز ده‌که‌ن..."

دایکم گوتی: "ئه‌یه‌رۆ ئا‌غا...! یادۆ, تو‌خوا پیم بلێ - ته‌من پیه‌انه‌وه‌ رۆیشتم!?"

گوتم: "زۆر نا... که‌میک له‌نیۆ ژووری‌دا!"

هه‌موو لیکرا پی‌که‌نیه‌ن.

"به‌ته‌ورێزدا هاتن؟ منداله‌ کانتان دین?"

"به‌لئی, با‌به, زۆر عه‌رزی سلاو‌یان هه‌بوو - هه‌مووان باسیان کرد که‌ نامه‌ت بۆ

نووسیون."

"کاک ه‌راند, دوکتۆرو خه‌لیفه‌ی ده‌یه‌نی؟ چۆن بوون, وه‌زعیان باش بوو?"

"به‌لئی, سلاو‌یان لئی ده‌کردی..."

"سلاو‌گه‌یه‌ین خۆش بێ... هۆسپ ته‌م شه‌و ته‌تۆ له‌ژووری خۆت ده‌خه‌وی... ته‌ختی

دوکتۆر ئارتووشیش هه‌یه. ته‌گه‌ر کاک ه‌راند هه‌زی‌کرد, بۆی لئی‌ده. یه‌ک نه‌فه‌ری‌یه..."

رێوی له‌سه‌ر کۆشی با‌م خه‌وی لئی که‌وتبوو. کچ وکوره‌که‌ی کاک ره‌شید له‌ملاو له‌ولای دایکم دانیشته‌بوون وه‌ به‌به‌سا‌وی ته‌ماشایان ده‌کرد.

دایکم ده‌لئی: "ئامین منداله‌که‌ خه‌وی لئی که‌وتوه. بیه‌ بی نوینه‌, ماندرویه..."

با‌م گوتی: "ته‌م شیوه‌ بوو به‌ چی ئامین...! فاتم ده‌لئی ه‌ینده‌ مه‌لئی ئامین ئامین -

ته‌دی به‌کی بلیم!?"

گوتم: "با‌به, زۆر له‌میژه‌ نان حازه‌, براژم له‌وی چاوه‌ر‌وانه..."

"باشه‌, ته‌دی ماتلی چین!?"

KKK

۳۲۲

پاش ناشتاخواردن بام به داده ئامین ده ئی: "باشه، ئیستا هه رکوی پیت خوشه بچی ئازادی... برۆ بزانه. ئیدی خه به ریک له تورک و پاش چاوه شی تورک و قوله نوکهره مرۆف دزه کان نیه... مێرده کهشت ملی به نو بیوران نابریته وه... ماشه لالا چەندیشته دهوی چاو و پوت بۆ ده کا... ئیستا سه عاتیکی دیکه لئی بپرسه به یانی چیی خوارده ده ئی سه رویی بیچوه گورگا! که سیك ناشارهزا بی ده ئی بۆته "عهزه خريل" ی قه ساب بیست و چوار سه عات بیچوه گورگان سه ره ده بری و که و ئیان ده کا! "داده ئامین وهۆسپ پی ده که نن... رۆله، هه تا له بیرم نه چوه نانی بۆ شاگرده که ی کاک هراند بنیره - به حوسینی یان به که سیکی دیکه دا... کاک هراند، قهیدی هه یه یه کیکی دیکه له لای ماشینه که بی و ئه م لاره بی لانی که م خه لکینک بیینی... چایه ک بخواته وه... خو چا نانیردری..."

کاک ره شید ده ئی: "بۆچی، بابه... "ساردوگه رم" ی من هه یه... له ساردوگه رم دا چای بۆ ده نیڕین..."

"زۆر باشه... ته گه ریش و بیستی بی یه کیك له لای ماشینه که دانین... با به رۆژ بیته ئاوه دانی و شه وانه بچیتته وه لای ماشینه که... ته مه حه والته ی تویه ئامین... جیی دوکتوری خالییه... ته گه ر دوکتور لییه بایه ده م برده دوو که له."

داده ئامین ده ئی: "تا ئیستا ته و ناوه م نه بیستبوو، بابه"

بام روونی ده کاته وه: دوو که له تافگه "ئاوه له ئییر" یه، ئاو له قه دی کیوی دیتته خواری، به ته ندازه ی دووسی ئاش گیران و له په نجا شه ست میتری یه وه به سه ر تاته به رده کانی گه لی دا هه ل ده رژی و به جۆریک په رش و بلاوده بیته وه که وه ک دوو که ل دیتته به رچاو - له ده ورو به ریشی دار گوژیرو دار به رووی گه وروه ته ستور هه ن له هه ردوو لاشی هه ر دووسی هه نگاو کانییه که... به هه شتیکه بۆخوی: بام له وی دوو سه کۆی دروست کردوو بۆ دانیشتن... جیی که زۆر جوانه. ته گه ر بای نه یه... به لām ته گه ر بای بی ده بی له چادر دا دانیشی... مام هۆسپ ده ئی: "ته منیش نه م دیوه..."

بام دەلى: "باشە، دەر فەتھان نەدەدا... خۇ ئەتۆ قەت بۆ خۇشى نەھاتوویە ئییرە - ئەگەر هاتووی یان راگردوو بووی یان لەراگردووان گەراوی، یان بە قەولی خۆت ویستووتە بچیه راوہ گورگ... دەر فەتھان نەدەدا... جیی دوکتۆری خالی... ئەگەر لییرەبا دەچووین، بارگەو بنەشمان دەبرد، دووسی رۆژیک لەوی دەماینەوہ - فاتم و نامینیشمان دەبردن - زۆر خۆش دەگوزەرا."

ھران دەلى: "ئاغا، ھینانی دوکتۆر لەسەر من - ئیستا ھاوینە، نەخۆشیشی نین - بەیانی دەچم ھەئەدەگرم و شەوی لییرەم... ئەگەر پیتان خۆشە!"

بام دەلى: "ھەروا ئاسان! قەیدی نیە بۆتۆ؟ گرفتاریت نیە؟... وادیارە ئەتۆش خوی ھۆسپ گرتوہ - ئاخەر ئەویش ھەرچی دەبۆ دەلى "گرنگ نیە!" دەلىی بەوی دا مەرۆ دەکەوی، دەلى گرنگ نیە... پیی دەلىی ئەوکارە مەکە زەرەر دەکەوی، دەلى گرنگ نیە... دەکەوی لاقت دەشکۆ، گرنگ نیە... ئیستاش گرنگ نیە!"

مام ھۆسپ دەلى: "نەخەیر ئیستاش گرنگ نیە، چ بوو. شاخم لی راون؟" "ئا ئاغا، بەراستی گرنگ نیە - سالی دەتوانم دە رۆژان ھیخۆم و دۆستانم بم... خۆ نابۆ پیاو ھەمیشە بۆ پوولی بییتە سەگی ھاھایە - پاشان بۆ کیی بکەم - خۆم و خۆم! لەکۆنەوہ لەدایک و بابانم بیستوہ کە دەیان گوت گیان بۆ خوا، مالیات بۆ دەولت و دلش بۆ ھاویریان..."

"بەلى، دەمیئیتەوہ مال ناموس... ئەویش پیوندی یەکی بە دەولتەتوہ نیە... ئەو دەبۆ مالیاتی خۆی وەرگری!"

ھران دەلى: "بەھەر حال، ئەمن لەخزمەتتان دام، ھەر وخت بفرموی وەرئ دەکەوم..."

مام ھۆسپ دەلى: "ئەمنیش دیم..." دادەئامین لەبنەوہ مۆرە یەکی لی دەکاو خۆی دەخواتوہ، بەلام ھیچ نالی. مام ھۆسپ وا نیشان دەدا کەچاری لی نەبوو، و چاوە لەچاری دادەئامینی وەر دەگیی. بریار دەدرئ نامە یەک بۆ دوکتۆر بنووسن و خۆی و خیزانی بانگھێشتن بکەن. ھەر کەسە شتیک دەلى، دەبیستە باسیکی گەرم. سەرەنجام بە پیشنیاری مام ھۆسپ بریار دەدەن - لەراستی دا مام ھۆسپ بریار دەدا. ھوکی بەزۆر ھینان "جلب"ی بۆ دەر بکەن.

"بەپیئ ئەم راگە یاندنە دوکتۆر ئارتووش ئاوانسیان، کوری باوکی خۆی، خاوەنی شناسنامە ی ژمارە (بۆخۆی دەزانئ) لەسەریەتی بەگەیشتنی ئەم فرمانە لەگەل خیزانە کە ی (ناو و ژمارە ی شناسنامە ی لەدەست دا نیە - دوا یە لە خۆی دەرپرسین)

به پيڻيان، به جادهي شاپوور بؤ سه لئماسي جاران دا بي و خوي بهم دادگايه بناسيني و بهوخت بگاته دوو که له. ته گهر له جي به جي کردني ته م فرمانه سه ريچي بکا به خواردني دوو هوقه گوشتي گونلکي کوري گاجوت مه حکوم ده بي.

تي بيئي:

۱ - ته گهر گومان ليکراو له ريگادا تينووي بوو هه قتي هه يه ناي کاني بخواته وه و سزاي له سهر نيه. هاسه ري گومان ليکراو ده تواني ته گهر گومان ليکراو له بهر شه که تي خه وي لي کهوت به لکي ده سماله که ي باوه شيئي بکا.

۲ - هه قتي به پيوه بردني ته م فرمانه تمه نيک پوولي ره واجي ولاتي شاهه نشاهي بيترانه که گومان ليکراو ده ي دا به فرمانه ري راگه ياندني ته م فرمانه هه تا چو کلياتي بؤ منداله که ي پي بکري.

۳ - فرمانه راني جي به جي کردن له سه ريانه ته گهر گومان ليکراو سه ريچي کرد، به ده ست به ستراوي بيخه نه سندروقه وه و پوولي سندروقه که ش له خوي بستين.

ته م حوکه "فرجام" (استئناف) ي بؤ نيه. سه رۆکي دادگا "

بام ده لي: "ته مانه له کوئي فير بووي: راگه ياندن، فرمان، فرجام!؟"

مام هوسپ ده لي: "چون پيم نه گوتي... تاخر له وي موحا که مه يان کردم."

"له کوئي؟ له سووريه؟... بوچي؟"

"له سهر سنوور به زاندني بي تيزن..."

"سه يره...! مه حکوم ميش بووي؟"

"نا، فرانسه ييه کان له وي سه ربازيان نه بوون، تورکانيش تينيان هينا بوو..."

پيوستيان پيمان هه بوو... به لي، دادگا بوو... وه هه موو دادگا رواله تييه کان -

پووليکيشيان دايني - نه خوشخانه که ش خورايي بوو..."

بام گوتي: "راسته!"

هه موومان به پيکه نينه وه، لاي خواره وه ي فرمانه که تيمزا ده که ين وقامي پيوه

ده نيي... ته نانه ت منداله کانيش و "فرمانه راني جي به جي کردن" ده چنه سه رگومان

ليکراو. حوسنيش ده بن. داده تامين را ده سپري که حه تمه ن توتوي بينن... ده پازده شيشه

که بايش بکرن..."

بام پي ده که ني و سهر را ده وشيني... "تازه مندال ده بينه وه - لاساي مندالان

ده که ينه وه... ته و کارانه ي به جي لي ده بوو بيان که ين به سه ري پري ده يان که ين!"

داده‌تامين ده‌لئى: "بابه، جارى وايه پيويسته، پياو نابى هميشه و دايم دانيشى و خه‌فەتان بخوا، خوښى وسه‌يرانيش به‌شېكه له ژيان، قه‌يدى چيه؟"

"ده‌زانم، كچم... به‌لام هەر كارېك به پيى ته‌مه‌ن جوانه... ئەم جوړه كارانه زۆر جحيلاڼه‌ن - له‌مه‌مانان گوزه‌راون!"

"نا، بابه، هيچ نه‌گوزه‌راون - ژيان له هەر كوڼو به‌گرى ژيانه... فكر بكه‌وه ته‌گه‌ر خوانه‌كرده له‌مه‌سه‌له‌ى باش چاوه‌ش دا شتيكت لى هاتبا، ژيان ته‌واو بسوو. تىستا كه خوا نه‌ى كرده‌وه ته‌واو نه‌بووه، ده‌بى له‌هه‌ر له‌حزه‌يه كى به‌هه‌ر وه‌برگرى..."

"ده‌زانم كچم، به‌م ئويناڼه‌ى مي‌رده‌كەت پى ده‌كه‌م... روو ده‌كاته هراڼد: "كه‌وايه حه‌تمه‌ن دوكتوري دىنى؟"

هراڼد ده‌لئى: "به‌لئى، ئاغا حه‌تمه‌ن..."

"زۆر باشه... پاشان له‌بیرتان نه‌چى، كه‌رچك و چه‌نگالمان له‌ مالى هه‌ن، ئەوانيش بي‌ن - هه‌تا ئيوه دینه‌وه تيمه‌ش خو‌مان ساز ده‌كه‌ين... ره‌شيد، نه‌تو هه‌ر نه‌مرو‌ئو دوو ره‌شماله‌ى له‌مالين بنيره له‌بن داره‌كان هه‌ليان ده‌ن... جييه‌كه‌ى ده‌زانى... بللى ته‌وه دوو سه‌كوڼه‌ش خاوين بكه‌نه‌وه - بنيره ته‌سپه‌كانيش له‌ ره‌وى بگره‌وه... بللى ته‌سپى زۆر نارام بي‌ننه‌وه، ژنيان سوار ده‌بن، كارېكمان نه‌ده‌نه ده‌ست... فاتم ئيدى ده‌بى چ بكه‌ين... نه‌تو باشت ده‌زانى..."

"ئيوه كارتان پى نه‌بى، ئاغا - ره‌شيد ته‌وكارانه جييه‌جى ده‌كا..."

"زۆر باشه."

دايكم به‌ داده‌تامين ده‌لئى: "تامين، مي‌رده‌كەت زۆر پياويكى خوښ ته‌خلاق و سه‌رودل زيندوويه. ئەم جوړه پياوانه قه‌ت پير نابن..."

"دايه، له‌وه‌خته‌وه لاقى واى لى هاتوه كه‌ميك به‌دته‌خلاق بووه... به‌لام هه‌روه‌ك فه‌رموت دلى هيشتا زيندرويه - هميشه ده‌به‌وى له‌گه‌ل ره‌فيقه‌كانى بى... به‌لام توژيك به‌دته‌خلاق بووه..."

"نا، رو‌له، فه‌قيره كويى به‌دته‌خلاقه... به‌دته‌خلاق نه‌ديون!"

بام پى‌ده‌كه‌نى، كاك ره‌شيد زه‌رده‌ى ديتى.

دايكم ده‌لئى: "وايه، نه‌ى ديوه - له‌كويى بي‌نى به‌سته‌زمانه!"

بام ده‌لئى: "له‌كويى؟ هه‌ر ليره... ئەمن له‌خزمه‌تتان دام!"

دايكم ده‌لئى: "هم!" يانى دلى پره... به‌لام فايده‌ى چى، هه‌ر باشتره له‌دلى خو‌يدا راى‌گرى!

دادەئامین قسە دینیتتە نېوقسان، دەلئى: "دايە، زۆرم پېن خۆشە ئەو ھەنارستانە بېينم لېرەوہ دورە؟"

كاك رەشىد دەلئى: "ئېمە لېرە ھەنارستانمان نېە... لە كېنۇ رەنگە يەك دوو دارىك ھەبن، بەلام باغە ھەنارىكى وامان نېە" دايكىشم ھەر دووپاتى دەكاتەوہ.

"ئەدى ئەو ھەنارە باشانە... بۆخۆت گوتت دايە... گوتت رەغىتەتەكان چوون بۆ بابەيان ھېناون!"

دايكم بە پېنكە نېنەوہ دەلئى: "كامە... ئا... ئەوہى ئاخرى پايىزى بو...!" لېرەدايە كە دادەئامین تازە تى دەگا مەسەلە چ بووہو سوور ھەل دەگەرئى.

دادەئامین زۆر مەشغوولە. ئاوى گەرم كىردوہ دەيەوئى مندالەكان بشوا. ھېشتا بەچاكي نەگە يىشتوتەجى رېوى ومندالەكانى كاك رەشىدى روت كىردۆتەوہ، وجلكى ھەمووانى شوتوہو چاوەروانە ئوتووى بۆ بى. باجم راست دەگا، ھىندىك ژن جۆرىكەن ھەر چاويان ديار بى مال رىك وپىك دەبى. شوئىنى دەست وكارىان لەسەر ھەموو شتىكى مالى ديارە "روت سپى بى، كچى! ژن وكچى باش نېعمەتىكە!..." سەير ئەوہيە دايكىشم بۆى لە مل دەدا: "ئەرى وەللا، مالەكە لەپر ئاوەژوو بوو... باشە ئىدى، ئەمەش بە خوادانە - خۆ خوا ناي دا بە ھەمووكەس!"

باجم دەلئى: "ئا، فاتم، مندال دەبى لەمالئى بابى فېر بى - چ كچ چ كور. وەختىك لە مالئى دىتى و كىردى، ئىدى خووى پى دەگرئى. ئېمە داب وشوئىتىكى خەراپمان ھەيە. لېرە كچانى وەك بنەمالەى مەمانان ھېچ كارىك ناكەن. كارەكان بە كلفەت و نۆكەران دەسپېرن. كلفەت كىيە؟ يەكىكە وەك دايەخەرامان - يەكى وەك پوورە ھەلىمە. ئەمانە لە مالئى باييان چ فېر بوون كەبېن لە مالئى تۆ دا نېشانى بەن... ئەوجۆرە شتانە مندال لە مالئى بابى فېر دەبى..."

دايكم دەلئى: "دەزانم - ھەر ئەوچەند مانگە كە ئامین لېرە بوو شىلان ومەنىچ زۆريان فەرق كىردبوو - ئەم دوايىيانە بۆخۆيان كراسەكانى خۆيان ئوتوو دەكرد، ئىستىكان و ژىرېيالەكانيان پاش شوتن بە دەسەسپە وشك دەكردەوہ..."

باجم دەلئى: "دەباشە، ئەسلى كار مالەباوانە... بۆخۆت دايكى دەزانى... ھەربۆيەشە وەختىك دەيانەوئى ژنى بۆ كورپان بېنن، لەپېش دا لەدايكىكچە دەپرسن - دايكى بووكى... دايكى كىيە - لەراستى دا خوازىئىنى لەدايكى دەكەن، چونكە مندال شىرى دايكى دەخواو لەبن دەستى وىدا گەورە دەبى... ديارە ئىدى، ژيانى مە و ھى وان فەرق

ده كا... لهوئى بوخوت مالى پينه چىپه كى نازه ربايجانيت دى... له مندالئيه وه فيريان ده كه ن..."

داده تامين به تانيشكى كه فاوىپه وه پيدا ده بى: "با به، كراسه كه ت دانئى بو ت بشوم... كاك ره شيد، ته توش داي نى... ئيستا كه ده شوم با هه مووان بشوم... دايه، ته تو هيچت نيه... مه لافه كان هه ر ته م دووانه ن؟"

با م ده لئى: "دوكتور عاده ته ن نوئينى خوئى دينئى، به لام هه ر بو تى بينى بنيره مالى حه مه فهره ج ته گه ر هومايليان هه بوو چه ند ميترىك بكه... هه رچه ند پيوست بوو... زياديش بى زهره رى نيه. ده رزىپه فهره نكيشى هه ن." دايكم ده لئى: "منداله كانت شوت؟"

"له ميژه... پى ده كه نئى" كوره كه ي كاك ره شيد نه ي ده هيشت... وام گوئچكه رايكشا كه يفى پى بكا - گزگل خان لاساى پياوانى ده كرده وه. "دوباره پى ده كه نئى: "توتوه كه ش دينن. ته گه ر ته من ته و پياوى بناسم هه ر ته مشه و دوكتور وخيزانى به رايكش رايكش ده كه يه نيته ئيره. دايه، باش نيه، غه ريبه ن، ماله كه ده بى خاوين بى..."

ته وشه وه هه تا نيوه شه وئى خه ريك ده بى. لىباس، سفره، سه ره قورى... هيچ شتىك پاش خوئى نادا، هه مووى ده شوا. شوشه په نجه ره كانيش خاوين ده كاته وه... كه توتوه كه ش ده گاتئى هه تا سه عات يه ك و دووى دوانيوه شه و خه ريكى توتوو ليدانه.

IIII

پيش بينىپه كه ي داده تامين راست ده رچوه... شيومان خواردوه، ريوئى نووستوه، با م خه ريكه ورده ورده خوئى بو خه وتن تاماده ده كا. نيوه شه وه، بگره له نيوه شه وپيش لاي داوه، كه ده نگ و هه را له حه وشه ي پيدا ده بى و تاويك دواتر ده نكي قاقاي پيكه نينى دوكتور له سه ر پليكانان ده نگ ده داته وه...

با م خوئى خى ده كاته وه، و ليوبه پيكه نين ده لئى: "هه ي غه زه بت لئى گيرى پياوه! ته م هه رانده چوئن روئيشته وا زو هاتوته وه!... تامين، له فكرى نانئىدا به، روئه...!" به پيشوازي دوكتوره وه ده چى: "ماشه لالا، چاومان روون. هاسميك خانم... زور لوتفت كرد، ده بوورى، ده زانم ماندووى - ياخوا به خيى بئى!"

دایکم و دادەئامین له گەڵ هاسمیک خانم یه کتر ماچ ده کەن. دایکم ده لێ: "سەررومان
پێشکەش... بە خێر بێی... بە خوا زوو زانیبام دەبوو گاوگەردوون بکەم... زۆر بە خێر
هاتی!..."

مام هۆسپ ده لێ: "دایه خانم، ئەمانه قسەن... زگمان دەقاروقوور کەوتووە. قسە ی خۆش
ناخوڕی، برسیمانە."

دایکم ده لێ: "ئەه بەسەر چاوا!"

دەنگی قیروھۆری مریشکان ھەوشە ی پر کردووە، ژوورە کەش پر بوو لە دەنگ و ھەرا. مام
هۆسپ ده لێ: "ناخخ!"

بام ده لێ: "ئەمنیش ناخخ! چا بوو ھەرنەبێ جارێکم گوی لێ بوو بلیی ماندووم!..."
"ماندوو...! دلی خۆت خۆش مە کە، خەراپ حالی بووی! راستییە کەت دەوی بوومە
ریوی. کە گویم لە دەنگی قیروھۆری مریشکان دەبێ، جۆریکم لێ دێ وەك ژاندرمە کان. ئەم
"ناخخ"ە کە گوتم ھی ئەو یە قوربان، ئیستا با کە بابی مریشکی بخۆین توزیک بیینەو
سەرەخۆ..."

بام ده لێ: "تامین!"

"بە لێ، بابە..."

"رۆلە، سووریان مە کەنەو، بیان برژین..."

"بە چاوان، بابە...!"

ھەموو پێکەو قسان دە کەن، ھەموو پێکەو پێ دە کەن... کەس گویی لە قسە ی
کەس نیە. پێکە نیی دوکتۆر ژوورە کە ی پر کردووە. ئەو بە ھەرمەنی قسە دە کاو ئەم بە
کوردی..."

بام ده لێ: "ئێرە بۆتە کۆمە ئە ی نەتەو کەن. کەس گویی لە قسە ی کەس نیە!"

چارە کە سە عاتیك پێ دە چێ. بۆ میوانی درەنگ وەخت پیتش بیینیان کردووە، لە
کانی یەر ئاو و دۆیان ھیناوەتەو.

بام ده لێ: "دوکتۆر، خەلیفە چۆنە؟"

دوکتۆر ده لێ: "خەلیفە؟ چۆن بێ باشە؟... زۆر چاکە، ملی بە نۆ بیوران ناپریتەو...
ھیچ کاری نیە ئەو نەبێ بە ناوی متفەرک کردنەو دەست بە سەر و گویی خەلکی دا
بیینی...!" و قاقا پێ دە کەنێ.

مادام هاسمیک ده لئی: "تارتوش، ئیس ئینچ خوسکا وور ئاسومن!...*" ئەم پیاوه تازه مندال بۆتەوه!"

دادەئامین ده لئی: "جاری راوسته دووسی رۆژیک له گەل ئەم "ئاغا" یه مه بهری دا برۆا ئەودەم دە بیینییهوه!" وشه ی "ئاغا" له بنیگه روویهوه ده لئی، به تۆزیک رقهوه. "ئەودەم ده بیینی به رۆژی رووناک به رووت وقوتی له نیو دی دا سواری ولاغ ده بی!"

بام ده لئی: "هۆسپ؟ به ریکهوت ئەمن حەزم له وگالتانه یه تی - هه رچی هه یه ئەمه یه، ئەهلی فیئل و ته له که نیه."

دادەئامین ده لئی: "بابه، توخوا شتی وا مه لئی. ئەتۆ وا بلینی ئیدی باشاری ناکری! حه وتوی رابردو چووبوینه وه نهک. دی یه کی هه رمه نیانه له نیزیکی تاران... ئاغا که ریکی بی کورتانی ده ست که وتبوو، بۆخۆشی رووت وقوت، له پیش چاری ئەو هه موو ژن و منداله، به رۆژی رووناک که رسواریی ده کرد...!"

بام ده لئی: "ئەمه قهیدی نیه - چونکه هه ردووکیان رووت بوون!" هه موو پی ده که نن.

مام هۆسپ ده لئی: "کاریکی بی شه رعیم نه کرده - خوا که ری بۆ سواری بوون دروست کرده... ئیوه خانه کان ره عیهت سواری ده که نن، باشه، باشه ره عیهت زۆر خۆش لیباسه، یان خانه کان که سواری میرده کانیان ده بن؟ پاشان ویستم منداله که فیڕ که م... چاک بوو باست کرد، لیڕه ولاغ زۆره..."

دادەئامین ته ماشای ده کاو پیش ده خواته وه.

بام ده لئی: "خانمی دوکتۆر، ئیڕه وهک مائی بابت ته ماشا که. چۆن ئاسووده ی وا بکه.

له مانه گه ری، شیتن، لییان گه ری شیتی خویان بکه نن!"

مام هۆسپ ده لئی: "وه لالا زرنگن. دایکی باشتان داهیناوه اشهدبالله. له جیاتی نان پیدان میوانی نامۆژگاری ده که نن. فکری چاکه وه لالا!"

بام ده لئی: "زۆر به په له ی، زۆرت برسییه، هه سته بۆخۆت بچۆ باره شیتن بکه... خۆ ده ستیان نه برپوی، زمانیش ماشه لالا سی گه ز... ئەم پیاوه به چوار مانگی له دایک بووه، چوون و هاتنه وه ی ئەوه، و ئەمه ش پرتو و بۆله که ی!"

"به لئی، راسته! بۆخۆت به دای میوانانت دا ناردوه - ئەگینا ئەمن ژانه سه رم نه بوو هیشتا نه گه یشتبوومه جی وه ری که وم - ئەمن چووزانم ئەتۆ به ره مز قسه م له گەل ده که ی - خۆ ئەمن کوێخا نیم که له پیش چاری ژاندرمه پیم بلینی کاله کی بۆ ئاغا بیینه و بچم

* تارتوش، ئەوه چ قسه یه که ده یکه ی!

خه یارچه نښه‌ری بؤ بینم...! گوتت بچوړو چووم...! خه راپم کرد زوو هاتمه‌وه! ده ته ویست نه یه مه‌وه؟ خه یالت ته خت بی تاغا، نه هاتنه‌وه له کاری من دا نیه..."

"به ریکه‌وت ته منیش هه‌روام به خیزانت گوت. بچیه کوئی لیږه باشتز... که لاق له‌سه‌ر لاقی دانیی و شیوو نیوه‌رزی مفت بخوی و قسه‌ی زل زل بکه‌ی... له‌وی ته‌ونده‌ت بیچووه‌گورگ کوشته‌وه له‌وی نازانم چند - له‌حالتک دا ره‌نگه به‌ه‌موو عومری خوت که‌رویشکیکت نه کوشته‌بی! تیمه خه‌لکیکی ساویلکه‌ین - بلئی و باوه‌رت پی ده‌که‌ین. به‌راست چونه بلئی چوری که‌مال پاشا بکوژی، له‌مال نه‌بووه... یان دایکی خوی هاویشته‌ت سهر ده‌ست ولقانت! تاخر ته‌تو به قسه زوریش جوامیری!"

"که‌توش راست ده‌که‌ی. ته‌گه‌ر ته‌من مال وژیانی خوم وه‌لا نه‌ده‌ناو به‌هاراری هاویشتمانه کانتانه‌وه نه‌ده‌چووم، ته‌توش ته‌و فرمایشته‌تانه‌ت نه‌ده‌فرموو... له‌تینوان خنکاین... نه‌مردین ماله تاغای کوردیشمان دی!"

سفره راده‌خه‌ن و نان داده‌نین.

با‌م ده‌لی: "باشه ئیدی، دل‌ت دامرکا؟ ئیستا دانیشه تلپته‌که‌ت بخو!"

دوکتور یادی چه‌نگاله‌که‌ی ده‌کاته‌وه: "حه‌یف! به‌ویان ده‌گوت چه‌نگال - هیندیان په‌له‌کرد له‌بیرم چوو. ته‌و چه‌نگاله‌ وری ده‌دا به‌ بنیاده‌م - رانه‌مریشکیکت هه‌ل ده‌گرت پی‌ت و ابو ده‌نکه کشمیشکیکت هه‌ل گرتوه... چه‌نگال به‌وه ده‌لین... " و قاقا پی‌ده‌که‌نی.

جیی دوکتور و خیزانی دوکتوریان له‌به‌ر هه‌یوانی راخسته‌وه - بو‌خویان نوییان هی‌ناون. داده‌تامین و مام هوسپ له ژووره‌که‌ی داده‌تامین ده‌خه‌ون. وکاک هراند و با‌م وئ‌ه‌من له سه‌ربانی ده‌خه‌وین. پیش نوستن با‌م کاک ره‌شیدی را ده‌سپی‌ری که به‌یانی زوو بی هه‌للاوه‌نگامه بارگه‌و بنه‌که بنی‌ری... هه‌ر به‌یانی‌ش ته‌سپه‌کان تاماده‌بن، به ره‌سو‌لپش ده‌لی له‌بیری نه‌چی هه‌موو روژی به‌وه‌خت نان وچای بو شاگرده‌که‌ی هراند بنی‌ری..."

KKK

به هار هيشتا گه لئيه كهى به جى نه هيشتوه - جوانى گه لئيه كه سهرسور هينره - له هردوو بهرى ريگا داران سهرىان به بنانگووى يه كتره وه ناوه به حوسه له وه گوويان بو قسهى يه كتر راگرتوه، و ههر تاوه ناتاويك زور نارام به نيشانهى سهلماندن سهر راده وشينن. ليڤه داريك سهرولهشى هيناوته پيش، دوو ههنگاو تهولاتر يه دوو دار كشانوه وه دواوه تا ريگا بو ريبواريك كه له مه وه ديار نيه، بكه نه وه... تهوانى ديكه له نه كاو چونه پال يه كه وه... هه موويان كشانوه تا ريگا كه نه گيرى. هه موو جييه كه دهنگى سرتوه و چپهى لئى ديتته بهرگوى" به مه وداى كه م كه م ههوا به تاشكرا فهرق ده كا: ليڤه نهرمه، ده ههنگاو ده روى له پر فينك ده بى. ده چپه پيشتر تا فگه يه كى چكوله يه كه هيشتا دهنگى سازگار نه بووه، و دووباره ده چپه پيش تا فگه يه كى ديكه يه. هه تا دهنگى ته مه يان ون ده بى دهنگى تهوى ديكه يان له ههوا ديتته بهر گوى - وهك تيشك گران ريبواره كان ته حويلى يه كتر ده دن. ليڤه گابهرديك چارشپوه تاريكه كهى ده خويه وه پيچاوه، و داره كانى له خوى كوڤردونه وه وهك دايكه گه وره چيروكيان بو ده گيريتته وه، له وئى گابهرديكى ديكه ده لئى دايه گه وره يه كى قه له وه كه هه تا قه راخ ريگا وه دواى نه وه بزوزه كانى كه وتوه، به لام له بهر قورسايبى خوى نهى توانيوه له ريگا بپه ريتته وه.

"هوور، هوور، هوور" ته مه بالنده يه كى بال گه وره يه كه باله كانى وهك پانكه يه كى ميچى كه له بهر كۆنى شهق ولهق بووبى به زه جمهت هه واي به م لاوادا ده با... چه ند ههنگاو پيشتر ده روا "ورررر!" بالنده يه كى ورديله يه كه خه بهرى هاتنى هوردوو بلاو ده كاته وه... داركوتكه به دندروكى له ده زگا كهى ده داو به "مؤرس" خه بهرى گه يشتنى هوردوو بهرئ ده كا... و له دووره وه گوڤگريك ده لئى: "كوو كوو، كوو كوو!"...

هه تا وهل كشيوه، قورت وپيچى ريگا كه زياتر بوون، ريبه كى بهرده لانه، هه ورازه. با م ده لئى: "وشيار بن - ده سته جله وه كان ماوينه سهر ملي ته سپه كان نه وه كا سهرسم بدن!" به كاك ره شيدى گوتوه له خانمى دوكتورى نيزيك بئ و لئى وريا بئ...

ههوا فينك بووه... له دوروره دوو كه لينيكي تهنك ديتته بهرچا، له گهل تهو تنوكه تاوانه كه له ههوادا مه له ده كه ن. به مليون تنوكه ناوي بريقه دارو رهنگاورهنگ. ههتا زياتر دهرزين و ههتاو پتر ههل ده كشي ههوا فينك تر و دوو كه ل خهستتر دهبي - بهره بهره تنوكه تاوه كان له سهر نيوجاوانمان ههست پي ده كه ين...

ئه مه "دووكه له" يه... ئه من تا تهو دم نهم دييو... ناكري راسته وخو ليكي نيزيك بيهوه... دهبي دوروي بدهينهوه. كاك رهشيد هه ي له ته سپه كه ي ده كاو له پيشه وه دهر وا... باجم ديتته نيزيك خيزاني دوكتور... ره شماله كانيان ههل داوه... له پشت سه كزيه كان... دوو سه كو، يان به قه ولي باجم دوو سه فقه كه حهوت ههشت ميتر ليك دورن... و له پشته وه شي، داربه روو و گويزو ههرمي و كيويله ي پر لك و پوپ و پرگه لا... له نيو تنوكه تاوه كانه وه كيوه كه ي تهو بهر وهك تابلوييه كي زيندوو ديتته بهرچا، پر له له رزين و بزوين. ده ليكي پهرديه كي توره كه به شنه ي با ده شه كيته وه...

دوكتور واقی ورمهوه... سهدان كوكه زيرينه له نيو تنوكه تاوه كان دا دروست بوون... ده ليكي: "هاسميك، پياو سه ري ده گيژه وه دي لهو هه موو جوانييه!" وه لاميك وهر ناگريته وه، تاو ر ده داته وه... باجم له په نا خوي ده بيني - مادام هاسميك له گهل داده تامين له چادري ژنانه، خه ريكن خويان ده گورن... دوكتور ده ليكي: "ئاغا، جييه كي له راده به دهر جوانه... ته دي بو زووتر باست نه كرد! خه لك له چواره دوروي دنياوه وه پي ده كه ون ده چنه سويس... به خودا تي ره هزار جار له وي جوانتره... ئه من بوخوم ديومه، سويس حه دي چيه... زور جوانه!..."

مام هوسپ ههر ده گاته جي و خوي روت ده كاته وهو خه ريكه "ريوي" يش روت ده كاته وه.

باجم بانگ ده كا: "هوسپ، بوخوت ههر ناماقولويه كه ده كه ي بيكه... به لام تاوه كه سارده، منداله كه نه خوش ده بي..."

مام هوسپ ده ليكي: "تاو، له ئيستاره ده بي فير بي!"
"پياوي باش، تهو نايه وي وهك تو بيته چه ته... قسه بييه - نه خوش ده بي! بوخوت به دهره كه، به لام منداله كه نه خوش ده بي!" و بانگ ده كا: "تامين!"
"به ليكي، بابيه!"

"مه يه له ئه منداله به ريتته نيو تهو تاوه - نه خوش ده بي... ئه م پياوه تي ناگا..."
"داده تامين به غاردان دي، منداله كه دهر فيني و ده ي با - هيندي شتيش ده ليكي كه ئه من حالي نام. باجم ده ليكي، "باشه، جا ئيستا بوخوت ههر ناماقولويه كه ده كه ي بيكه..."

به لّام ته گهر له من ده پرسی ماوه يه ك راوه سته ئاره قوت لى بسرپته وه... ئه مه به فراوه
گالته ي پى ناكړى!"

تابلويه كى سه يره, زه ينى پر كړدوه - پياو قسه يه كى نيه له بهرامبهر ته وه همومو
قسه يه ي سروشت دا بى كا, ههر ده بى دانيشى ته ماشا بكاو دووباره ته ماشا بكاو بیدهنگ
بى. له وجره وه ختانه دا پياو نازانى هه ست به چى ده كا... هه ست ده كا هيچى كه م نيه, و
له "مهر كه ز" نيزيكه... كام مهر كه ز؟ نازانى, به لّام ده زانى ههر ته وه كه نازانى مهر كه زه و
تېستاش كه له م مهر كه زه نيزيك بوته وه ده بى كارېك بكا... به لّام نازانى چ كارېك! هه ست
ده كه ي خوتت - كه له ميژ بو لیت ون ببوو - ديوه ته وه و گه يشتوويه وه و خوت و خوتى و
خوت... و كه مايه سیت نيه.

دهنگى تاوه لدير دۆل و گه لى و چياو همومو جييه كى پر كړدوه. هيچ بوشاييه كى له
زه ين دا نه هيشتوه... و وه همومو دهنگيكي سروشت نه ك ههر جازر ناكا, به لكوو
تاراميش دىنى. پياو وا هه ست ده كا "تويژ" ي تازارى هه زاران ساله ي هاويشتوه له شى
سوك بووه... سهرم ده گيژه وه ده چى...

ته سپه كانيان له بن داران به ستوونه وه, باجم ده لى: "ريوى هزه چيه؟"

ريوى ده لى: "هاپووا!"

"هاپوو... ته مه كوئى هاپوويه, سه گباب! ته مه ته سپه... ته سپ - بلنى ته سپ!"

ريوى ده لى: "ته پت" سينه كه ي به پسكى وشين دهر ده بري. باجم ده لى: "ئه ي"

باره قه للا... ته پت..."

كاك ره شيد و حوسين تفهنگيان له گه ل خويان هيئاون... چهك, بوونى خهراپ نيه...
ههر چه ند, چهك پى بوون وه بير پياوى دينيته وه له كوئيه و له چ وه زيڪ دايه, و چ
پيشهاتيكى له وانه يه بو بيته پيش. دانيشتووين, چايان هيئاوه كه باجم تاور دده اته وه, و به
ريوى ده لى: "ريوى, ريوى, ريوى!" و به قامك تامازه ده كا.

شینه ريوى يه كه, كلك ته ستور كه بى ترس نيزيك بوته وه. مام هوسپ پر دده اته
تفهنگى كاك ره شيد, ژنه كان خويان خر ده كه نه وه... باجم ده ست له سهر لوله ي تفهنگه كه
داده نى و ده لى: "نا, هوسپ... نا! ليړه قه ده غه يه! چاوت لييه حديوانه كه هاتوته پيشه وه,
ته وه چونكه سى چوار ساله قه ده غه م كړدوه, هيچ كه س هه قى نيه ليړه راو بكا... ئاخړ
ماناى نيه... حديوانيكى وا جوان چ گوناحيكى كړدوه!..."

خیزانی دوکتوری ده لئی: "راست ده فہرمووی، تاغا؟ چند کاری چاکت کردوہ...! تم خہ لکھ جوڑیکن... حہ یوانی فہ قیر چپی کردوہ کہ دہ تانہ وی بی کوژن... وہ لالا کاری چاکت کردوہ، تاغا!"

دوکتور ده لئی: "کاریکی زور باشت کردوہ - بریا ہمووان چاویان لہ جہ نابت کرد باہ... و قانونیکیان دہر کردایہ... ئەمانہ زینہ تی سروشتن... حہ یف نیہ بالندہ یہ کی وا جوان بکوژی!"

بام ده لئی: "بہ لئی، سئ چوار سائیکہ قہ دہ غم کردوہ، ہم راوم قہ دہ غہ کردوہ، ہم دار برین... تہ نیا ہہ قی ئەوہ یان ہہ یہ سہرتوولہ کہ یان لئ بدہن بوخوڑاکی زستانی ناژہ لہ کانیاں... خوویہ کی سہیریان گرتوہ، ئەم خہ لکھ ہہر کہ حہ یوانیکیان دی، بہ خویان نیہ دہست دہدہنہ بہر دیان تہ فہنگ - دہ لئی دوژمنایہ تی یان لہ گہل حہ یوانی فہ قیر ہہ یہ... ئیستا لہ بہر دہنگی تاوہ لڈیرہ کہ گویمان لئ نیہ، ئە گینا لیرہ وار پرہ لہ دہنگی پە لہ وەر - بہ تاییہ تی بہ یانان... لہو خوارہ کانییہ کی ئاری گہرمیشمان ہہ یہ، کہ دہ لئین تاوہ کە ی بو لاق ئیشہ و ئەو جوڑہ شتانہ باشہ..."

دوکتور ده لئی: "وہ لالا ہموو شتیک لیرہ ہہ یہ: ئاری زورہ، دارہ کانی جوانن... تم ہمموو کولکە زیپرینہ یہ - بہ خەونیش نەم دەدی... چلہ ی ہاوینییہ، بہ لام رەنگی داران دہ لئی پیروزیہ - ہەر وا بزائہ ہہوہ لئ بہ ہارییہ. ئەمن ہەر ئەوہ ندہ دہتوانم بلیم کہ شتیکی ناتاساییہ..."

بام ده لئی: "دوکتور، لہ گہل خانم بچنہ سہر ئاوہ گہرمہ کہ... رەشید، ئەتۆش لہ دہرفہ تیک دا دایکت و نامینی بہرہ - دہ لئین بو لاق ئیشہ سوودی ہہ یہ... سموران دہ بیسی چند بہ ئاسانی دین و دہچن... ئە گہر یەک دوو رۆژان کارت پییان نہ بی دینہ پیشی... کلۆ قہ ندت لہ دہست وەر دہ گرن... زور زوو رام دہ بن. ریوی... وەرہ... ئەم کلۆ قہ ندہ بہرہ بو پیشی! دہی بینی، پیشی!... ئیستا... شتیک کہ حہ تەمن سہر نجت رادہ کیشی... بہری بہ یانی، پیش تاوہ لہ لات لہ سہر ئەولووتکە رەشہوہ کہ دہی بینن... ئاگری و ہہرمہ نستان بہ جوانی دیارن... ہۆسپ ئەتۆ دہتوانی وەسەر کەوی بو وی...؟ بہ شتیکی ریہ کہ دہتوانی بہ سواری بچی..."

"بو ناتوانم؟ - سبہ بینی لہ گہل دوکتور دہچین."

خیزانی دوکتور و دادہ نامینیش دہ لئین دہچین "جاری لہ گہل کاک رەشید و دادہ نامینیش دہچن کانیی تاوہ گہرمہ کہ بدۆزنہوہ."

هه مووان هاواريان لى بلند بووه، هه مووان برسپيانه. مه ره كه يان كوشتوته وهو كه و ليان
كردوهو به دارپوه هه ليان واسپوه. ناگر كراوه ته وه. داده ئامين شيشه كانى له سه ر سيني
داناون - چاوه روانين ئاوره كه دامري.

مام هو سپ به په له يه: "ئارميين، ئه م نيورؤژه بوو به چى...!"
داده ئامين به پي كه نينه وه ده لى: "هه ي نه وست ده به رى پيت كه وي، نه وسن!"
بام ده لى: "ها، چيت گوت!"

داده ئامين پى ده كه نى: "بابه، ئه و پياوه حيسانى شيت ده كا!"
دوكتور ده لى: "ئارميين، به ره به ره ئه منيش ده نكم ده ر دى... نه وسى منيش ده به رى پيم
بكه وي؟! ناخر ئيره هه مووى ئوكسيژنى ساغه، پياو زوو برسى ده بى... ليكدا ليكداش
په لامار ده باته سه ر ماست و رو نه كه ره و هه نگوينه كه...
هه ر كه بابه ده ي به ين و هه لى داوين و ده ي خو ن.

بام ده لى: "ها دوكتور، چونه - ئيستاش كه بابى نه خو م؟"
دوكتور هه ر به ده م خوار دنه وه ده لى: "بو ناخوى؟... بخو، نو شى گيانت بى... ئه وه ي
گوتوويه مه خو، په رزين بى، زور گه وچ بووه...!" و قاقا پى ده كه نى. "لي ره ئيدى ناكري
كه بابى نه خوى... بخو، نو شى گيانت بى... هه تا ده توانى بخو - ئه تو له جي دا ده بوو
دييه كه لي ره دروست بكه ي...!"

بام ده لى: "نا، ئيره جي دى نيه - باشه كه جييه كه ي له بار نيه، ئه گينا خه لك به دوو
روژان پيسان ده كرد... ئه وه دووره بو يه وا ماوه..."
"به لى، وا يه... ده ترسم گرفتارى يه كت بو دروست كه م..."
بام ده لى: "چون؟"

دوكتور ده لى: "دياره راپورت ده دن، ئه گه ر تا ئيستاش نه يان دابى... بو يه باشتره
بو خو م بيليم - هه تمه ن ده پرسى ئه و دووسى روژه له كو ي بو ي، ده بى بو ي باس بكه م...
ئه گه ر بو شى باس بكه م، كه يفى ده چي تى بى و ئه تو نا چارى بانگه يشتنى بكه ي و خه رجت بو
دروست بى. دياره پي ده ليم ماشيني بو نا چى... ناپياوه پيريشه... به لام وه سه ر خو ي
نا يه نى و به و جو رى كه ئه و له "هه مه ليات" هه كانى ده گي پي ته وه هه موو روژى دووسى ئه سپان
ده وه ستي نى، و وه ك بز نه كيوى له م شاخه وه باز ده داته ئه وشاخه... ده ترسم هه وا ي هاتن له
سه رى بدا..."

بام دەلئى: "مەسەلىكى كوردى ھەيە، دەلئى نابى بە پېش پياۋى گەورە بە پاش ئېستىر دا تىپەرى" بەلام جارى وايە پياۋ ناچارە... قەيدى چيە؟ بە ماشىن دېتە ئەوجىگايە كە ئېۋە ھاتن... و ئەسپى بۆ دەنېرمە كىن ماشىنە كە...

"ماشىنى ۋى ھەتا ۋى دەرناچى... و بەخۆشىيەۋە چونكە ئەمىرلەشكرىشە سوۋرى ماشىنى بارى نابى... بە كەسرى شانى دەزانى... دەى ترسىنم..."

ئىستىكانە چايەك دەخۆينەۋە ھەتا ئىۋارە درەنگانىك ئىسپراحت دەكەين، ئىۋارى ھەل دەستىن، جەرگە ودن وگورچىلەى مەرەكە دەخۆين و بلاۋەى لى دەكەين، ھەر كەسە بۆخۆى بە تەنيا روو دەكاتە لايدەك.

بام راست دەكە: "ئىۋاران تاقگە سام و جوانىيەكى تاييەتى پەيدا دەكە: پياۋى نوقمى خۆى دەكە. دانىشتوۋىن، ھەر كەس چۆتەۋە پال خۆى... نىزىكەى نىوسەعاتىكە كەس مەتەقى لىۋەنايە. دوكتور دەلئى: "ئەمىن باسى خۆم دەكەم، بىر لە ھىچ ناكەمەرە، بەلام ئاسوودەم، گىنام پەرە، لە بېرى ھىچ شىتەك و ھىچ جىيەك دا نىم... ھىچ كەمايەسىم نىيە، دەتوانم چەندىن رۆژ ئاۋا دانىشم و چاۋ لەۋ تابلۇ سەير و سەمەرەيە بىكەم، قەت ئىسپراحتى ۋا تەۋاوم نە كىردە - ئەۋ ھەموو ھەراۋ ھەنگامەۋ چۆرە چۆرە... و ئەم ھەموو ئارامى و ئاسوودەيى دەمارە!"

ئەمە ھەستى ھەموۋانە... ژنەكان دانىشتوۋىن، بىدەنگ - مەلافەكانيان دەخۆۋە پىچاۋە... مانگ ھەلاتوۋە... لەنتەريان ھىناۋە...

دوكتور دەلئى: "مانگەشەۋەكە بەسە... جوانە... كاك رەشىد، بلى لەنتەرەكە لابەن... ھەيف نىيە!"

دايىم چوۋە لەگەرماۋەكە خۆى شوتوۋە... دەلئى دەست ۋاقتى سووكتىر بوۋىن. خىزانى دوكتورى دەلئى ئەۋىش سەبىنى لەگەل دادەئامىنى دەچى...

بام دەلئى: "دوكتور، ئەتۆش بچۆ كانىيەكە بىينە - ئاخىر ئەتۆ دوكتورى - بىرۆ بزائە چۆنە...!"

مام ھۆسپ دەلئى: "باشە، دوكتورە - نەشى بىينى دەزانى! ئەتۆ پىت وايە ئەۋ دەرمانانەى دەيان دا بە نەخۆشەكانى، دەناسى؟ بە خودا نايان ناسى. ھىندى شىيان ھەروا فېر كىردوۋىن، ۋەك توۋتى دوۋپاتيان دەكەنەۋەۋ پوۋلى لە خەلكى دەستىن - ئەتۆ بلىيى ھەست بە لىدانى دل بىكەن - حاشا! چاۋىك لە سەعاتەكەى دەكە... يانپا بەخۆرايى نىيە، بە سانپە جىسابى دەكە! - نەختىك تەمەشا پىش خۆى دەكە لەگۆترە - داۋىيە دەرجەكە دووسى جار رادەۋەشىنى، توند، و دە زارى نەخۆشەكەى رادەكە... تاۋىك فەكر دەكاتەۋە -

تەجار دەرىدېنېتتە، برۆيەك ھەل دەتە كېنى، زۆر زانايانە دەفەرمويى "ئەم!" ھەر وا بەھالو بال بەپىنكە نېنە ۋە سەرىك دەلە قېنى... يانېھا خەرىك بو، ۋەزە كە شپرزە بى بەلام باش بوو زوو ھات... ھېشتا دەكرى چارىكى بكرى! پاشان "دوي شەوي چىت خواردو؟" - "كەمىك نان وپەنر... ئەم - تەجار لە بنى گەروويە... يانى دەم زانى... "سبەي شەوي نان ۋە ماستى بخۇ!" ژنە كان لە پىنكە نېنى ھەموو چاويان پىر بوون لەئاو. تەتۆ پىت وايە ئەمانە شتىك دەزانن؟ ئەمن گروت لە گەل دەكەم، لەسەر ھەرچى دەلىنى - دەچم پزىشكخانە كەي بەرپو ۋە دەبەم، زۆر لەخۇ باشتر. ئەتۆ ئەمانە ناناسى... ئەمانە قۇلپن. دەستى چەتە دزى ۋەك ۋە شىيان لە پشتە ۋە بەستو!"

ژنە كان قاقا پى دەكەنن، باج دەلى: "ئەرى ۋەللا - دەست خۇش!"

دوكتۆر دەلى: "لە بىرت چوو، گىژە... ھېشتا فىرى نەبو، زەرەبىنت لەبىر چوو - ھەتا زەرەبىنيان بۇ دانەنى ۋە دل ۋە رىخۇلەيان نەبىنى مرىشك ۋە فرووجت بۇ نايەن... پاشان شەمامە كە!" ۋە قاقا پى دەكەنى.

باج دەلى: "شانسمان ھەبوو كە شەمالە، پرىشكە ئاۋە كان ئەزىھ تمان ناكەن... كەس ھىچ نالى" ھەموو پەيتا پەيتا داۋاي چاي دەكەن ۋە ھەمووان برسېيانه. داستانى نيوپەزىيە دووپات دەبىتتە... ئەۋەندە شتى جوان ۋە شىارى تەماشاشا ھەپە كە رېوى ئاگاي لەباج نىيە... ماندوويە، لەسەر كۆشى داىكى دانىشتو ۋە چۆتە فکرو خەيالە ۋە.

ھەردو سە كۆپە كە بەرىنن. دور لە دارە كان نوپان رادەخەن. دوكتۆر ۋە خىزانى لەسەر سە كۆپەك، دادە تامىن ۋە مام ھۆسپ لەسەر سە كۆپەك ۋە باج ۋە داىكم ۋە ھراندو كاك رەشىدو ئەمنىش لەپشتى چادە كان...

بە يانى زوو بە دەنگى كەوان ۋە خەبەر دىم. بايىشم بە خەبەرە، ھېشتا خۇر دەرنە كەوتو، بەلام لىرەوار ۋە خەبەر ھاتو، پرە لە قاۋوقىژى بالندە. چاوم لە دادە تامىنىيە، مندال بە باۋەشە ۋە - زۆر بەسپايى نىزىك دەبىتتە ۋە. مندالە كەي كەخەتو ۋە لەپەنا داىكم دادەنى، لىفە كەي بەسەر ھەل دەكىشى، چەپەك لە گەل داىكم دەكاۋ دەروا. گويم لە دەنگى باج دەبى: "رەشىد، ئەتۆش لە گەلىان بچۆ - رەنگە ھۆسپ پىويستى بە يارمەتى ھەبى... پىويست نىيە تىفەنگى بەرى..."

"بابە، دەلىن لەرى ۋە چىيان دىو..."

"بەۋكەرى بە يانىيە ھەموو جانە ۋە رىك دەچىتتە ۋە ھىلانە كەي... كەيفى خۆتە - ھەز دەكەي پىت بى بىيە." ۋە تەنىشتا ۋە تەنىشت دەكا.

له گهل دهنگی كه وان خهوم لى ده كه ویتته وه، تاویك دواتر له خه و راده پهرم - ههوا زور
فینكه...

چاوان ههل ده گلوفم، به ته كانیک له بن لیفه دیمه دهر، شه لواره كه م ده پی ده كه م...
وه دوايان ده كه وم.

هه موو جییه كه شینكه یه، هه موو جییه كه دارودره خت، بونی جه نكه ل، شه ونم، و دهنگی
قاوو قیژی په له وه... ده گه ینه "شاخه رهش". سه ره ده كه وین - كاك ره شید و كاك هرا ند به
نوره بن پیلی مام هوسپ ده گرن... و ورده ورده سه ره ده كه وین... سه ره نجام ده گه ینه
لووتكه ی شاخی...

له دوور - دوور دوور، لووتكه ی ئاگری وهك دایه گه وره یه كه كه خو ی ده چارشیه
به پینه و په رژیه كه یه وه پیچاب، دیاره - له و سه ره وه دانیشته وه، خه مگین، نارحه ت - ده لیلی
وهك دایك لاق ئیشه ی گرتوه. دواتر كه له نیزیكه وه دیتم تی گه یشتم زور سه ره ی وهك
ده ما ونه ده چی، ده لیلی سیویكن له تت كردوون، ده لیلی دوو برای لفانه ن... كی ده زانی،
له وانه شه له چی دا جمك بووین و له ئاكامی گه پانی رژژگاردان لیک جیا بوو بنه وه.

داده نیشین، مام هوسپ له پر تی ههل ده كاته گوزانییه کی هه رمه نیكه زور له سه یرانی
كوردی دوور نیه - و هه موو غه م و ئازاری میله ته كه ی ده خو ی دا چی كردۆته وه. ژنه كان
ده گرین - نازانم له خو شی یان یان له غوربه تی یان. پاش وی داده ئامین تی ههل ده كا...
دهنگی کی شیرنی هه یه... ئه ی كه، چ ئازاریك، چ ره نجینك و چ غه میکی غه ربیایه تی له م
دهنگه دا هه یه! هه موومان ده گرین... نازانم ئه من بو...! باشه، ئیستا ده ئیم كاك ره شید
له وی بووه، كوشت و كوشتاری دیوه، توپ باران و بومبارانی دیوه، مردنی هارسه نگرانی
نیزیکی دیوه كه ده ستیان به درمان و دوكتورو ته نانه ت به نان و ئاویش رانه گه یشته وه
دنیایه ك ئاوتیان له گهل خو یان بردۆته بن گل... به لام ئه من و حوسین بو؟ نازانم، به لام
ده گریم... ناتوانم بلیم له خوت و خو رایی. رهنگه بو داده ئامین بگریم كه بابی له داوینی
ئه و کیوه یه و ئاگای له چاره نووسی نیه... له وانه شه ئه م غه مه میراتیک بچ كه له باب و
بایرانه وه پشت به پشت هاتوه گه یشته ته من و ئیستا سه ری ههل داوه ته وه... نازانم...
هه ره ته ونده ده زانم كه ئازاری خه لکی دیکه هه ست پی ده كه م... وهك باجم ده لی بنیاده م
کیسه ل نیه كه به ئازاری خه لکی دیکه نارحه ت نه بی.

مام هوسپ ده لی: "ره شید... له بیرته چهنده مان له و به فره خو اردوه... له و په له گه وره
خال خاله؟"

كاك رهشيد ده لئى: "تهو رۆژه لهوئى بوو كه كوره كان ته ياره كهى توركانيان پيكا - له بيرته؟"

"تهو رهزاشا نامه رده، ته گهر تهو نامه ردى بهى نه كردايه... حهيف، دهرفه تى چاك بوو...!" دوايه سه ريك هه ل ده ته كيئى و ده لئى: "ناپه حهت مه به، ته من قه ولت پى ددهم كه ته من وتو ديسان به چاوى خو مان توركيه ده بينين كه وا ته رس و گوى تيكه ل ده بى بو خوشى نه زانئى چوئى بخوا! به لام حه يفيك وسه د مخابن كه ته ودهم حاجويه ك نيه - حه يف! پياوانى وهك حاجو ههر به سه د سال جار يك هه ل ده كه ون... ئاخ، شكان كاويژه كه شى ههر به ژانه... با برۆين!"

هه تا و بلند بووه، دهرۆين - به چاوى به فرميسكه وه وه رى ده كه وين... پيش هاتنه وه بو دواچار چاو له لووتكهى ئاگرى ده كه ين... ديينه وه، هه موومان به دهم يه كتره وه پى ده كه ين. پى ده كه ين و سه ر داده خه ين، كه ته وانى ديكه فرميسكه كانمان نه بينن. خي زانى دوكتور هيشتا زور زور ده گرى و چاو له چاوى ته وانى ديكه ناكا. ئيمه ش خو له چاوليكردى ده پاريزين... كاك هه راند ده لئى: "ته من دايمك مرد ته وه نده نه گريام... نازانم بوچى... به راست بوچى گريان؟"

دوكتور ده لئى: "له هاسميكى پيرسه كه ئيستاش ههر هون هون ده گرى...!" مادام هاسميك به چاوى فرميسكارى به وه پى ده كه نئى.

ديينه وه... تازه سه ره تاي داستانه. لهو كۆلكه زيرينانه، لهو تابلو رهنگاره پهنگانه، لهو هه موو جموؤله... تهو تنو كه رهنگاره پهنگانه جار به جار رهنگ و جيگايان ده گورئى... قيامه تيكه...!

داده نيشين... وهك بنياده مى قاتى ليدر او قاولتئى ده خوين... پياوه كان پاروو له ده ستى يه كتر دهر فيئن... خي زانى دوكتورى ده لئى: "دايه خانم، له هه موو عومرم دا به قه د ته م شه وو رۆژه نه ژياوم!"

دوكتور ده لئى: "هاسميك بلئى به عومرى خو م ته وه ندهم نه خواردوه...!"
دايمك ده لئى: "نوشى گياتان بى... ئيشه للا سه د سال هه ردووكتان له سي به رى يه كتر دا له گه ل مندالى سالح وسه ليم پيكه وه بژين، هيوادارم به كه ره مى خوى...!"
مام هوسپ ده لئى: "ئاغا، له برسان مردين... شتيكمان بده نئى بخوين... پووله كه يمان لئى بستين!"

بام ده لئى: "هه ي ورگت درى هه ي...!"

دوكتور ده لئى: "ئاغا، خو ت تووش كرد، ئيدى هه موو سالى سه رودت ده گرين..."

دایکم ده لئی: "نا، تاغای دوکتور سهرودل گرتنی چی، هه موو سالی له گهڻ هاسمیک خانم وهرن... ئەمن له سایه ی سهری جه نابنانه وه ئەمپرۆ هه له مم لی نیه... خو شحال دهبین بین به خوا..."

بام ده لئی: "دوکتور، دوروژ وستی روژ به که لک نایه... دهبی بین مانگیک، لانی که م پازده روژ وه مینن. ئە گهر لی رهش وهره ز بوون دیسان جیگای جوانی دیکه مان ههن. ده چینه پۆله کانی."

دوکتور ده لئی: "پۆله کانی!؟"

بام ده لئی: "هۆ له ولایه... به دهست ناماژه بۆ لای روژه لات ده کا... "چیا یه که... ههردوسی ههنگاو ده رۆی کانی یه کی لییه... سهیر نه وه یه که لی ره کانی یه کی جنوب به شیماله، دوو ههنگاو نه ولاتر کانی یه کی دیکه ی شیمال به جنوبیه... ئەوانه ی به ره و جنوب ده رۆن ئاوه که یان زۆر سازگارو زولاله - مستیک ده خو یه وه ده لئی درمانت خوارده پاش نیو سه عات برسیتته. زۆر لی ره وار نیه وه ک ئیره... نه ک نه وه که دارودره ختی نه بی، هه یه تی - به لام و نا... هه وایه که ی زۆر ساغه..."

دوکتور ده لئی: "ئیره که قیامه ته... تاغا، ئەمه به دبه ختی ولاته که مانه، ئەگینا ئەمه خو ی سامانی که - ئە گهر له ولاتی کی حیسابی بایه هه ر سالی چه ندملیۆن فرانکی ده خسته خه زینه ی ولاته وه!"

بام ده لئی: "نا، نامه وئ... هه ر ئاوا باشتره... چیه تاغا هۆسپ، ته شریف ت چوویه پال خو ته وه!... ده نگت له بهر برا... چووی تاگریت دی، که وتیه وه بیری خو شگوزهرانی یه کانی ده ورانی جی لیت!... ئامین، رۆله، مه یه له بهم به یانی یه زوه ئەم منداله نه وه نده هه رمی کیویله بخوا... "گویتزو هه رمی و ئالوبالوو و هه رمی کیویله یان لی کردونه وه هیناویانن*"

مام هۆسپ ده لئی: "ئاپۆ، یادی هه موو شتی ک... ئەوانه ی رویشتون، ئەوانه ی ماون... ئەوانه ی دورو خراونه وه، یادی بی ئە خلاقیی ده ولته ته کان وگه لانی پیگه یشتوو، داوای لی بووردن له خانمه کان ده که م، یادی قه جبه یی ده سه لاته گه وه ره کان... و یادی دایه مه عسوومه..."

"دایه مه عسوومه کی یه - نه م بیستبوو!..."

* ئەو میوانه هه موویان له و فەسلەدا پیناگەن. بەتایبەتی گویتز. بەلام له ئەسلە که دا هه بوون وهه روا کرانه کوردی. - وەرگێت -

"ئەو پېرەژنە بېنكارەيە - كۆمەلەي نەتەوہەكان!..."

باجم دەلئى: "وہللا راست دەكەي!... باشە ئىدى، زۆر بېر لەوشتانە مەكەوہ، كوپم...
بەخۇزايى موى سەرى خۆت سېى مەكە... بۇخۇشمان پىياوى پىياو و حىسابى نىين...
بەداخوہ ژيان ئەمەيە!"

ئەو رۆژەش نىوہرۆ و شىو ديسان وەك قاتىلىدراوان دەخوين" وە سبەينى بەيانىپرا
ديسان ژنەكان و پىاوہكان دەچنە شاخەپەش... سىرۆژان دەمىتتەنەوہ، بەيانى رۆژى
چوارەم ھەر بەم شىوہيە كە ھاتبووين دەگەرئىنەوہ. دوكتۆرو خىزانى و كاك ھراند ھەر
لەبەر دەرگا مال ئاوايى دەخوازن... بەلام باجم قبول ناكە - ھەموومان - جگە لەدايكم -
بەسواری بەرئىيان دەكەين.

KKK

مام هۆسپ وهك بلبيل به فهرانسه بى قسه ده كا. هه ميشه له گه ل من به فهرانسه بى ده دوى... له پيش دا به زه حمه ته, وشه كان باش وهر ناگرم. به لام ورده ورده كه گويم رادى, وه رى ده كه وم. ئيستا ئيدى به چاكي كه وتوومه سهر گهر. له م مانگه دا به قه دهر ده سالان فير بووم. ئيستا زور به ناسانى به رپه رى خوم له تاو دهر دينم.

پازده رى خهرمانانه - له شارين "خومان ساز ده كه ين - خو ساز كردن!؟ به لئى, هه م ماره برين و زه ماوه ندمان له پيشه وهه م سه فهر. هه ر به راستى ده يانه وئى ماره بى برين, هه روا به گالته خه ريكه م وه رى ده كه وم! بو كوئى به خيتر؟ تاران!

"ئه م منداله لي ره داده نيى چ بكا؟ بو خوت هه ميشه لي ره نى. ناتوانى لي ره بى... بو خوت فيرى وئى بووى, دايش فيرى ئه م قه وه زه نيه, ئه و له وه تى چاوى كراوه ته وه چياو دهر و ده شتى ديوه... دهر و به رى پر بووه... لي ره ته نيايه - چه ند له گه ل زاراخام دانيشى به كوردى ئه حوالى بپرسى و به توركى وه لام وه رگريته وه! پوولئى خه رج ده كه ي, ئاسو ده بيشت نيه... هه چ كاميان. هه ر ئه م پوولئى بو بنيره تارانئى - ئيمه له وئين, له گه ل مه ده زى..."

داده ئامين ده لئى: "راست ده كا, بابه. هاوينا ن يان ئيمه دئينه ئيره, يان ئيوه دئينه وئى... به راست خه راپ نيه - دنيايه كى تازه ش ده بينن... باشه دووسئى سالى ديكه ش لي ره ما... دوايه چى؟ ئاخه كه ي هه ر ده بى بچيته جييه ك وه دوا خوئندنه كه ي بكه وئى - جا چ باشتر له ئيستا وه فيرى شوئنى گه وره تر بئى... له وئى هه موو جو ره كه ره سه يه ك هه يه, هه م مامو س تاكانى باشن, هه م بنياده م ده ستى به هه موو شتيك راده گا... ئيمه ش ته نيا نابين - ئاخه بابه, ئيستا ئه منيش وهك قه ره جان ئاواره م - نه له م به رم نه له وبه ر" له هه چ كوئى ئوقره ناگرم: له گه ل هه رمه نيانم دلم بو كوردان لئى ده دا, له گه ل كوردانم دلم بو هه رمه نيان ده چئى. ئاواره م, تئى ماوم... وهك هۆسپ. ئه م فه قيره ش كه س نازانئى چ كار هيه. شه وئى خه ون به ئاگرى يه وه ده بينئى, رۆژئى خه ونى سووريه... ره نگه باوه ر نه كه ي, بابه,

شەوانە لەخەودا ھەر لە گەڤ حاجۆ باس وخواسیەتی... ھۆسپ زۆر تەنیاہ... باوەر کە ، جارجار بەزەبیم پێی دا دئ... "

مام ھۆسپ دەئێ: "وازی لئ بێنە ئارمێن... ئەمن لە گەڤ خۆمی دەبەم دەمەوئ بزائم ئەمە چ دەکا! ئەو وەختە رویشت کە ئەو ئاغا بوو، و ئیمە دەمان گوت بەئێ قوربان... ئیستا نەخەیر قوربان! "مەبیە" - "دەبیەم" دەمەوئ بزائم چ دەکا!"

بام دەئێ: "فاتم، ئەتۆ دەئێی چی؟ ئەتۆش قسە یەکی تێدا بکە... چۆنە بێنیترین لەسەر خێران لەوئ بچوئین؟ ھۆسپ راست دەکا. لێرە ھەم پوول خەرج دەکەین ھەم ئاسوودەبیمان نیە... بەتەنئ بئ جۆرێک ناپەختە، بە تەنیا نەبئ ئیمە جۆرێکی دیکە ناپەختین... وەسیلە ھەبە، تەلگراف ھەبە، ھیچ فەرق ناکا، لێرە لەوئ" تەنیا فەرقی ھەبەتی ئەو یە کە لەوئ وەسیلە پترەو فکرمان ئاسوودەترە" دەزانین ئامین وھۆسپ لەوئین، فکرمان ئاسوودە یە... ھا، دەئێی چی؟"

دایکم دەئێ: "وہللا بلیم چی ئاغا... تۆزیک خەراپ فیر بوو. دەترسم ئامینئ ئەزیەت کا، ئەم فەقیرەش مندائی چووکە ئەی ھەبە، تەنیا بالە... "

دادە ئامین دەئێ: "نا دایە، ئەتۆ بیر لەتەنیا بالی من مەکەوہ - ھۆسپ لەمائی بەقەد سئ کەسان کار دەکا. پاشان یادۆ کاری چپە کە دەست وپێی من بگرئ یان نەگرئ. ھیچ بەدخووییە کیشم لەوماوە یەدا لە یادۆ نەدیوہ... ماشە للا زۆریش مندائیکی ئارام و بەئەدەب و ریک وپیکە. خوا بکا ھەتا سەر وای... مندائی خەلکی دیکەت نەدیوہ... "

دایکم دەئێ: "بەیانان تۆزیک درەنگ لەجیی دیتەدەر... مندائی چکۆلە ی مائی بووہ، بابی کەمێک رووی داوہتئ... "

مام ھۆسپ دەئێ: "ئای، تئ گەیشتم دایە! ئەمە کارێکی نیە - مەمکە فەرەنگی یە کە لە گەڤ خۆمان بۆ دەبەین... لەنیو کەل وپەلە کە ی خە بۆ دەبەین. پەرۆکانیشی ئامین دەیان شوا... ئەم ژنانەش بەراستی بوونەوہریکی سەپروسە مەرەن. لەھیچ بیانوو دا دەتاشن! حەتەن شەوانەش ماشە للای لئ بئ لەخەوئ دا دەبزوئ... اللہ اکبر!"

دایکم پئ دەکەنئ، دەئێ: "ئەتۆ ئەقلی دروست و حیسابیت نیە، ئەتۆ قسان مەکە. ئەمن لە گەڤ ئامینئ قسە دەکەم."

مام ھۆسپ دەئێ: "بەرێکەوت ئەمنیش ھەر لە گەڤ ئامینئ قسە دەکەم" خەلکی دیکە "ش ئەگەر حەزیان کرد گوئیان لئ بئ!"

پئ دەکەنئ.

"تامین، لیږه دته ویئ ټم مندالڼه له بن دهستت دانیتی که به سلامه تی سهر له هیلکه
دهربینتی؟ دترسی ټه گهر بچیتته تاران، خوانه کرده، زمانم لال بوخوی بیتته بنیادهم و شاخی
له شاخی خه لکی دیکه چووکتر بی؟!"

همومومان پی دکه نین. دایکم ده لئی: "ټه ی خه جالڼه تی دنیاوقیامه تان بی، پیساوه!
یه عنی ټیمه لیږه بنیادهم نین، که تازه دهیه وی بچیتته تاران بیتته بنیادهم! دهک خه جالڼه تی
دنیاوقیامه تان بی پیساوه!"

مام هوښپ ده لئی: "تامین، ټه دی چ ژانه سه ریکت هه یه؟ ټیستا باشه، با قسه ی تو بی،
بنیادهمه - به لام خه راپه بیتته وی پتر بیتته بنیادهم؟ دنیا گزراوه، تامین - ټیوه ی پیروپاتال
هی دنیای رابردون! ټم مندالڼه ده بی له دنیا یه کی دیکه دا بژی، تامین!..."
دایکم ده لئی: "زور باشه، ټیستا ټه تو بویسه بنیادهم، ټیمه بوینه پیروپاتال... زور
باشه...!"

بام ده لئی: "ټم قسه یه ی راسته، فاتم. هه رچهند ټه قلی ته واو نیه، به لام جاروبار
به ریکه وت قسه یه کی حیسایی له دم دهر ده چی - ټم قسه یه ی راسته. دنیای مه رابردوه،
ټم مندالڼه ده بی له دنیا ی خوی دا بژی... ټیستا با بزاین یادو بوخوی ده لئی چی..."
مام هوښپ ده لئی: "هیچ... چی هه یه بلئی، تامین!" بام پی ده که نی. "هیچ... بیتته
تاران، تیترتیر کچ وکوری جوان بینتی، پاشان شتیکیش به دهستی وهر گری و به دزی یه وه بو
دایک و بابی بنووسی لیږه شامی که بابی ددهن، سینهمای هه یه، تیئاتری هه یه، شاری
فهرهنگی هه یه، ههستن وهرنه تاران جییه کی خه راپ نیه... چی هه یه بلئی، تامین!?"
داده تامین پی ده که نی و ده لئی: "یادو، باشه، ټه تو ش قسه یه ک بکه!"

ټه من بلیم چی... زورم پی خوشه بچمه تاران. به خه ونیش نهم ددهی که روژیک
ده رفه تی وام بو ری که وی... بو من ټاره زویه که... به لام دایکم جوړیکم چاو لئی ده کا که
زگم پیی ده سووتی. ده لیم: "باشه... ټه وی ماموستانکانی باشتن ټیدی..."
مام هوښپ ده لئی: "به لئی، شامی که بابیش ددهن، تامین!... سینهماو شاری فهرهنگیش
هه یه... چاو لهو قسه یه! ټه تو ش قسه یه ک بکه! قسه ی چ بکا؟ کام مندالڼه سه فهری
پی خوش نه بی، تامین؟ مندالڼ له ته مه نیک دایه حمز ده کا چه ندی بگری دهوروبه ری خوی
بینتی و بناسی...!"

پرپار ددهری بچم. بام ده لئی: "باشه، ټیستا ده بی چ بکه بن جه ناب?"

مام ھۆسپ دەللى: "كارىك نيه بېكەى، ئامىن - كارنامەى ھەيە، لە قوتابخانە كەشى گەواھىيەك وەردە گرى - دەستىكى دىكەش كۆت و شەلوارى دەوى... لە گەل يەك دوو دەست كراس و ژىر شەلوار... ئەمانە دەكرى لە تارانىش بكرىن. پاشان بە كالمە پىتاوۋە دەكەۋىتەرى و سالىكى دىكە ۋەك بنىادەمىكى حىسابى بە كەوش ولىباسى قۆزۋە دىتەۋە بەمن و تۆ پى دەكەنى! ئامىن ئەمن قەولت پى دەدەم سالىكى دىكە كە دىتەۋە بەماچ و موچى دايكى دللى پىك دا دى!"

دايكم خۆى توورە نىشان دەدا: "بەسە ئىدى، مىشكى سەرت بردىن! ..."

IIII

رئوشوئىنى مارەپرىنى مام ھۆسپ و دادەئامىنە... جوانكارىان بردۆتە مالى دوكتۆر دادەئامىنى برازىننىتەۋە. قەرارە كراسى زەماۋەندى مادام ھاسىكى لەبەر بكا، دوكتۆر خىزانى برازاۋاۋ خوشكى بووكىن... تەشرىفاتىكى سەرنج راكىشە.

لە گەل بايم ودايكم ومام ھۆسپ چوۋىنە كلىسا. قەرارە بايم نەخشى باب يارى بكا. پىيان گوتوۋ ھەر كە بوك گەيشتە جى بايم بچىتە پىشەۋە قۆلى بگرى و لەنيۋە رىگادا، پىش ئەۋەى بگاتە رووبەروۋى خەلىفە، تەحوپلى مام ھۆسپى بدا - لەجىياتى بابى دادەئامىن، و پاشان لە گەل دايكم - لەجىياتى باب و دايكى دادەئامىن ومام ھۆسپ - بچنە پىش مىحراب، و كاتىك خەلىفە پرسى: "كى ئەم ژنە بەمىرد دەدا؟" بايم بللى: "ئەمن دەىدەم!"

بايم بەمام ھۆسپ دەللى: "پىيارى باش، ئەتۆ ھەموو كارەكانت ئاۋان... تۆسقالىك ئەقل و شعوروت نيه!"

مام ھۆسپ دەللى: "بۆچى ئاغا، چىمان كردوۋە - بەئەسپى ئاغامان گوتوۋ بارگىن!؟ دووبارە ئىمە خەتابار بوۋىن!"

"چت كردوۋە؟ چما ئەتۆ نەت دەزانى ئەمن ئاغام... ئەمن ئەگەر بىمە ھەرمەنىش نامبە ھەرمەنىيەكى ساكار. دەبوو كلاۋى دوۋفاقە ۋەك كلاۋى خەلىفەم بۆ ئامادە بكەى لە گەل عەبايەكى گولدۆزى كراۋ و زنجىرى باش و بەزم و بىيسات. ھەروا حازر نىم ۋەك تۆى سوالكەر بىمە ھەرمەنى - كە نە دنىام ھەبى نەقىامەت...!"

مام ھۆسپ دەلئى: "بەچاوان ئاغنا، بۇ جارېكى دى... ئەم جارە بېوورە - پېكەوۋە داىك و كچېك دەخووزىن - داىكە كە بۆمەن و كچە كە بۇ جەنابت..."

داىك دەلئى: "ئەى رووزەردى دىناو قىامەتان بى، رۆلە! بەخوۋا ھەيفە بۇ ئامىنى... بە قەد كىيۆك زېرۆ جەواھىرات قىمەتىتە... راست دەكەى وەللا، ئەم ژنانە وەك بۇخوت دەلئى، سەىر و سەمەرەن... ئەگىنا يەكى وەك تۆ چىپى ھەيە كەژن ئاشقى بى - ئەویش ژنىكى وەك ئامىنى... لەكۆنەوۋە گوتوويانە بزنى گروئ لە سەرچاۋەى نەبى ناخواتەوۋە، سىئوى سوور بۇ دەستى سەقەت!..."

"دايە، ئەمەن چت پى بلىم! ئەتۆ ھىشتا دەست ولاقان لىك جىا ناكە يەوۋە فەرمايشتى ھەكىمانەش دەفەرموۋى. ئەمەن كوا دەستم سەقەتە... ئەگەر گوتبات لاق دىسان شتىك بوو!..."

داىك دەلئى: "خەفەت مەخۇ، رۆلە... "مقدّر" بوۋە... ھەر چاكە شوکور سىلامەتتى و سىبەرت لەسەر ژن و مندالت ماۋە. خۇ دزى و حىزىت نەكردوۋە كەوۋە ھىندىكان سەرشۆر بى... مقدّر بوۋە، خوا وىستوۋىيە... ھەتمەن مەسلەھەت بوۋە..."

"بەلئى: ئەگەر نۆرەى مەھات دەپتتە باسى مەسلەھەت... مىلى "ئاغنا" ش بەنۆ بىوران نابرىتتەو!"

"ئەى خوا بلىم چت لى بكا! زمان زمان نىە، درىشوۋكەى ماریيە... چاكە ئەم زمانەت ھەيە، دەنا لە برسان دەمردى... شوانى وگاۋانىشىيان پى نەدەداى..."

IIII

بىدەنگى دەكەۋىتتە سەر كلىسا، ھەموو چلچراكانيان ھەل كىردوون، دەنگى تۆرگ لەوپەرى خۇى دايە. سرودخوئىنەكان دەست پى دەكەن - بووك گەپشتۆتە دەركى كلىسا. باجم تۆقرەى لى ھەل گىراۋە... مام ھۆسپ دەلئى: "ئاپۆ، خەرىكن دىن - ئىمە ھەر لىرە رادەۋەستىن، زوۋ نەجاتت دەدەين... " باجم دووسى ھەنگاۋىك بۇ لای دەرگا دەچى، دوكتۆر كە بەو قەدوقەۋارە، و بەو شاپۆيەو بەو رىشە كۆرپەيەو بەو يەخە بى كراۋاتەوۋە دەى بىنى، لە قاقاى پىكەنىنى دەدا... دادەئامىن و خىزانى دوكتۆرى پىكەنىن گرتوونى. دادەئامىن رەنگى پەرىۋە... سەىر ئەوۋەيە بايىشم رەنگى بزرگاۋە... رىۋى بەباۋەشى كاك ھراندەۋەيە.

باجم قۆلّی دادەئامینی دەگرئ، نیتوچاوانی ماچ دەکا، به دابی خۆمان (چەند تاجیکی جوانه!) دووسی هەنگاو دەرواو دەی داتە دەستی هۆسپ، و دەلّی: "پرو، کەمیک ئاقل بە - عەبیە ئیدی گەورە بووی!" و هەموومان پیکهوه بەرەو میحراب وەرئ دەکەوین...

خەلیفە هاتو - تەشریفاتیکى جوان و هەر لەوکاتەدا بەسامە... خەلیفە هیندی شت دەلّی و سەرەنجام دەگاتە ئەو جییە کە "کى ئەم ژنە بەمێرد دەدا؟" و رادەووەستئ، بۆ جوابە کە. ئەمن لە باجم دوور کەوتومەوه، باجم لە دنیای خۆی دایە، لەبیری چۆتەوه. خەلیفە چەندجار روو بە باجم چەنە گە دەبزیوئ... بەلام باجم سامی رى و شوینە کە گرتوویەتی...

ئاخەرە کەى خەلیفە بە فارسی دەلّی: "ئاغا لە گەل تۆمە!" باجم دەلّی: "بەلّی، جەناب گویم لیتە!" دوکتۆر وختە لەبەر پیکه نین بتەقئ. خەلیفە تاویک چاو لە باجم دەکا. سەرەنجام باجم وەبیری دیتەوه و دەلّی: "عەرزم کردی ئەمن دەی دەم!" خەلیفەش پیکه نینی هاتو. دیسان هیندی شت دەلّی. دوايە "شەربەتی پیروز" بۆ بووک وزاویان دینن، هەریە کەى قومیک دەخۆنەوه - ئەمجار ئەلقە دەگۆرنەوه... سرود خوینەکان دەست دەکەنەوه بە سرود خویندەنەوه و ئۆرگ لى دەدرئ... هەرکە مارەبرین تەواو دەبئ دادەئامین ومام هۆسپ دەست دەستۆی باجم و دایکم دەکەن... ژنەکان هەموو دەگرین... دایکم ملوانکە یەک کە باجم وەک دیاریی زەماوەند بۆ دادەئامینی کپیوه، دەکاتە ملی - و ماویەک دەست دەگیرە کەى وەر دەدا... و دووبارە ماچی دەکا. دادەئامین ومام هۆسپ دەچن دەفتەرە کە ئیمزا دەکەن... و بەرەو مالى دوکتۆر دەکەوینەپئ. لەوئ میوانداری لەمیوانەکان دەکەین...

پیالەکان بەخۆشى بووک وزاوا هەل دینن. دەزانن کە باجم مەشرووبی ناخواتەوه. ئاوی میوهیان بۆ هیناوه. دوايە دیارییەکانی زەماوەند دەدەن بە بووک و زاوا... دەست دەکرئ بە قسان - باجم لە دوکتۆری دەپرسئ: "ئەرى خەلیفە دەی گوت چی - زۆرى قسە کرد...!"

دوکتۆر دەلّی: "هەر لەوقسانەى هەمیشە، کە بە کراسی سپییەوه دەچیە مالى میردی، دەبئ بە کفنی سپییەوه بییە دەرى" ئیفلیج بوون، شەل بوون، کویر بوون، شیت بوون دەبئ ئاگاتان لە یە کتر بئ - بە کورتی، ئەو کە هەتا رۆژی قیامەت لەستۆی یە کتر پەستیوران...! گوتی: "بەدبەخت، ئەتۆ کە هەلاتبوی هاتنەووت لە چ بوئیدی!" و قاقا پئ دەکەنئ: "راستیش دەکا ئاغا. دەلّین دووشت ئە گەر رۆیشتن ئیدی نایەنەوه - یەکیان

عومری رابردوویه و یه کیان بالندهیه که که له داوی بهر بووی. بهلام ئەمن پیم وایه سی شت: ئەو میردهش که له دهستی ژنه کهی دهرباز بووی!" و دووباره قاقا پی دهکنی.

باجم گوتی: "وهللا ئەمن له جیاتی تامینی بام دەم گوت ئاغا ئەمن هه موو ئەمانه م کردوه - شیت بووه, شه له, گیلیشه... هه موو ئەمانه م کردوه, ئەوی راست بی ئیدی ماندوو بووم, و ئیستا له سه ر ئیزنی جه نابت له خزمهت مه ره خهس دەم - و له کلیسا ده هاتمه ده ری... " هه موومان پی ده که نین.

دوکتۆر ده لی: "ئاغا, زۆر خۆش ده بوو ته گه ر ته وه ختی خه لیفه گوتی: "ئاغا له گه ل تۆمه!" بت گوتایه "ئه من عه رزیکم نیه" باشترین خزمهتت به هه ردووکیان ده کرد... باوه ر که - زۆر خۆش ده بوو. ئەمن خۆم بۆ پیکه نینکی حیسابی ساز کردبوو - هینده ی نه مابوو بی ته قینم!"

باجم گوتی: "له بیرم چوو بوو, هه رچه ند فه قیره دووسی جار چاو و برۆی لی هه ل ته کاند... نهم دیووو, چ بکه م!... ئەو ماره برینه ی وهش وهک دادگای دیوانی شه ر ده چی - پیاو سه ری لی ده شیوی!"

"به لی, وا دیاره زۆر تامه زرۆی قسه کانی بووی که فه رموت گویم لیته جه ناب! زۆر جوان بو!" و دیسان پیکه نین.

داده تامين گوتی: "ماره برینه که مانت پی جوان بوو, بابه?"

"ئه دی, زۆر جوان بوو, رۆله, ئەمه م بۆ دوکتۆری باس ده کرد."

دوکتۆر گوتی: "بهلام قوناخی جیبه جیکردنی حوکی دیوانی شه ر جوانتره, ئاغا!" و قاقای پیکه نین.

خانمی دوکتۆری گوتی: "ئارتووش, باروون هه راند له گه ل تۆیه تی..."

دوکتۆر گوتی: "به لی, گویم لیته نه!" و دیسان پیکه نین... پیکه نینه که ی کردو دوایه رووی کرده مام هۆسپ گوتی: "ئیستا بۆ مانگی هه نگوین ده چیه کوئ؟ وه ره بچینه دوو که له - ئاغا ی رۆسته می هه ل ده گرین و به سپایی هه ل دین - خو خه لیفه ش رای سپارد... ئاغا, موافیقی?"

باجم گوتی: "حالی نه بووم, دوکتۆر."

"که وایه گویت له من نه بوو!" و دووباره قاقای پیکه نین.

ئه و شه وه تادهرنگ دانیشتن, قسه یان کردو پی که نین. پاش نیوه شه وی بوو که له گه ل بووک و زاوا و دوکتۆر و خیزانی و هه راند سواری دروشکه بووین, چه رخی کمان به نیو شاری دا

لئىدا، ھەتا قەراخ چۆمى چووين، پىياسە يە كمان لە لىئواری چۆمى كورد، و چووينەو مالى. دوكتور و خىزانى و ھراندا ھەتا بەردەركى مالى لە گەلمان ھاتن... روشتن... لەسەرى كۆلانى دروشكە كەيان راگرت...

بام گوتى: "بچۆ بزانه رەنگە كارىكيان ھەبى...!"

دوكتور بانگى كرد: "ئاغا، عەرزىم كردى ئەمن دەى دەم!" و لەقائى پىكە نىنى دا.

بام گوتى: "حالى نەبووم!..."

دوكتور بە دەنگىكى بەرز گوتى: "عەرزىم كردى ئەمن دەى دەم!" و دروبارە پىكە نىن.

دايكم گوتى: "رەفيقە كانى ئەم پىاوه ھەموويان وەك خۆى بى ئەقلن! ئىستا ھەتمەن

دەروجىران لەدلى خۆيان دا دەلین ئەمانە بەو نپووشەو شىت بوون...!"

بام گوتى: "جھیلن... دراوسىكان قەوم وقىلەى خۆيانن... دەيان ناسن..."

KKK

له ته ورپښې سې شهوان له مالمې مام گاگيك بووین“ شاهین و وهسكان ده چونه قوتابخانه. پوڅی چوار و پینچ بوون - له وی هه رمه نییه کان بوخویان قوتابخانه ی تاییه تی بیان هه بوو. شه ویکیان مام گاگيك بردینیه باشگا و باخی خه لیفه خانه و شتیوی داینی. کورپو کچیکی گه وهی هه بوون. کچه که ی میړدی کردبوو، کوره که ی هیشتا ژنی نه هینا بوو، و هه له گه ل خوی بوو... شه ویکیش میوانی مالمې کچه که ی بووین. به یانییه کیان بردینی بو دوکانه که ی، دوکانه که ی له شه قامی په هله وی بوو. وه زعی گوزهرانی باش بوو. ژنه که ی - پوره سیرانوش - ژنیکی زور میهره بان بوو. مام گاگيك پیی چه قاندبوو که جووتیک کهوشی نوی هه ل گرم. مام هوسپ چاری لی داگرتم، به لام هه رچی هه ولی دا قبوولم نه کرد. کهوشه کانی خوم تازه بوون. خیزانی دت گوت سه د ساله ده مان ناسی - به جوریک رهفتاری له گه ل من ده کرد که هیچ هه ستم به غه ربیایه تی نه ده کرد. هه میشه قوربان و سه ده قهی "نهو چاوه جوانانه م" ده بوو، و هه موویان جوریک باسی دایه و بابیه ان ده کرد که هه روا بزانه به راستی "دایه و بابیه" ی خویانن. نهو ناوانه یان له زمانی منداله کان وهرگرتبوو. روژی رویشتمان هه موو هاتبوونه گاراژ و شیرنی و تاجیل "چه رهس" یان هینا بوو. ناواتی پوره سیرانوش نهو بوو جاریک بام و دایکم بیینی.

مام هوسپ گوتی: "په له مه که، سیرانوش ده یان هینم... نه مسال هه ر توانیم نه مه یان لی بستینم... یه ک دووسال پی بچی خوشیان دینم... دین هه وتویه ک به ته وای سهرتان شلوق ده که یین - به لئین بی. دایه لاقی دیشی - به ناوی چاره سه رکردنی لاق یشه که ی ده ی هینم بو تاران..."

روژ و نیویک به ریوه یین و روژی دووه ده گه یینی...

نای، دنیا یه کی دیکه یه! وای، نهو هه موو شه قامه، نهو هه موو دروشکه یه، نهو هه موو توتوبووسه، نهو هه موو ماشینه!... له گاراژی ته ورپښې دا ده به زین. مام هوسپ ده لی مال که نیزیکه... یادو، ته تو نهو رو نه هه ل گره، نه من روویکی هه ل ده گرم و

ئامىنىش ئەو وردە ھەواجە... " بەلام نا، كەلو پەلەكە زۆرە. بە ناچار بە كۆلى
ھەمباليكىيان دا دەدەين، و دەپۆين.

مالى مام ھۆسپ لە مەيدانى ھەسەن ئابادە، كۆلانى نعمت اللہى - ناوى كۆلانەكە
موسولمانانەيە، و خەلكى كۆلانەكە ھەموويان ھەرمەين. خانووەكان زۆرتەر دوو نھۆمن، و
لە ھەر نھۆمە دا لانىكەم مالىك ھەيە، و ھەوشەكان زۆر چووكن، لە ھەوشەى مالى
ئاغا بەگىش چووكتر. ئىواران ھەوشەكە ئاپرۆژين دەكەين و لە ھەوشەى دا دەنیشين...
ھىندى جار ژنە دراوسىكان دىن و لەگەل دادەئامىنى قاوى دەخۆنەو، يان دادەئامىن
دەچىتتە مالى دراوسىكان - ئەمن لە مالى دەمىنمەو...

مالەكەى مە دوونھۆمە: لە خوارى دا دەنیشين، نانى دەخۆين و ميوانداری لە ميوانان
دەكەين و لە سەرى دەخەوين. ھەركەس لە ژوروى خۆى. قەرار بوو لە داھاتوودا ژورورەكەى
من ژوروى روويكى بى.

مام ئارسەن ھىشتا لەسەر كار نەگەرپاوتەو... ئىوارى دىتتەو - پياويكە نيزىك بە
چل سال" براگەورەى دادەئامىنە" پياويكى زۆر بەرپۆز و بە ئەدەب و تىگەيشتويەو زۆرپىش
تۆگرى بنەمالەيە. مام ھۆسپ زۆرى رىز بۆ دادەنى - دادەئامىن دەلى ھىشتا ژنى نەھىتاو.
لە دارالفنون ناوئوسى دەكەم. مام ھۆسپ دەلى مەدرەسەى چاكە. مانگانەيەكى كەم
دەستىنى، بەلام دىنى. مەدرەسەيەكى رىك و پىكە، مامۆستاكانى باشن، جىيەكە لىيى
دلىيا بى، ئەگىنا ناوئەندىي ئىسلام (رەوشەن) پەنجا ھەنگاو لە مالى دوورە. دەلىين
مەدرەسەى لات و لووتانە - ھەركەس لە ھەر كوئى دەردەكرى دەچىتتە وى" بەلام دارالفنون
ھەموو كەس وەر ناگرى. تىكرا (معدل)ى نمرەكانى من لە سەرىيەو بە ئاسانى وەرم دەگرن.
دوسى رۆژنىك دەگەرپۆين، جىگاي شىاوى دىن دەبىين و كەل و پەلى پىويست ئامادە
دەكەين. شار بەمە دەلىين... ئەو شەقامە خاوتىانەى، بەردچىن، ئاسفالت... ئەو
ماشىنەى، ئەو چواررئىيانو مەيدانانەى، ئەو ھەموو پەيكەرە! لەنىوہراستى چواررئىيان
دا پاسەوانىك كە قۆلبەندى سىيى بەستتو بە كلاويكى دووفاقەو لەسەر سەكۆيەك
راوہستاوہ ماشىنەكان رىنوئىتى دەكا. مام ھۆسپ دەلى دەتوانى پىش بە ماشىنى
ئەمىرلەشكرىش بگرى! تەنيا پىشى شا و وەلىعەھد ناتوانى بگرى - ئەگىنا دەتوانى
ماشىنى وەزىرەكانىش سزا بدا. مام ھۆسپ ئامۆژگاريم دەكا وەختىك لەمبەر شەقامەوہ
دەمەوى بچمە ئەوبەر ھەتمەن لەو جىيانە بپەرمەو كە بزماركوت كراون - لەو جىيانە

ماشینه‌کان هه‌قیان نیه خیرا برۆن و ئەگەر لەو جۆره جینیانه که سیك وه‌بەر بدن شۆفیره‌که
تیعدام ده‌کن!

IIIIII

هیشتا هیچ نه‌بووه وه‌ره‌زیی مائی و دایک و باجم کردوه... ئەو وه‌ختانه‌ی له‌قوتابخانه‌م و
خه‌ریکم وه‌بیرم نایه‌نه‌وه. له‌وئ یان دهرسه یان یاری... به‌لام هه‌ر که دیمه‌وه مائی
دلته‌نگییه‌که‌ش دئ. ده‌لئی پیکه‌وه هاتووینه‌وه. هه‌تا ئەو‌ده‌م قه‌ت له‌ مائی جوئ
نه‌بیومه‌وه. ئەمه‌ یه‌که‌م جار بوو... دیاره‌ داده‌ ئامین و مام هۆسپ زۆرم لئ نیزیک
بوون، به‌لام به‌و حاله‌ش هه‌ستم ده‌کرد که دیسان فهرقی هه‌یه، و وه‌ره‌زیی باسه‌ ودايه‌و
مائییم ده‌کرد. راسته‌ له‌ ورمیش به‌ ته‌نیا مابوومه‌وه، به‌لام له‌وئ حوسینم له‌گه‌ل بوو،
هه‌ستم ده‌کرد له‌ مال و بنه‌ماله‌ نیزیکم، و ده‌م زانی شاره‌که‌ شاری خۆمانه، دئییه‌که‌مان
له‌ قه‌ده‌ر نیزیکه‌و به‌شیکه‌ له‌ ورمی و هه‌ر له‌حه‌یه‌که‌ له‌وانه‌یه‌ باجم یان کاک ره‌شید یان
حه‌مه‌فه‌ره‌ج له‌ دئ‌را بئین... به‌لام ئییره‌ زۆر دوور بوو، و ئەو دووری‌یه‌ش هه‌ستی
غه‌ریبایه‌تییه‌که‌ی تیژتر ده‌کرد. نه‌خۆش نه‌بووم، به‌لام جاروبار هه‌ستم ده‌کرد ئەو وه‌ره‌زییه
له‌ نه‌خۆشی زۆر خه‌راپه‌ره. داده‌ئامین تیم گه‌یشته‌بوو، و هه‌ولئ ده‌دا به‌ هه‌موو جوړ
سه‌رگه‌رمم کاو نه‌یه‌لئ خه‌فته‌تان بخۆم. ئەمنیش تی‌ده‌کۆشام وا نه‌که‌م پئی وابئ نار‌ه‌حه‌تم.
به‌لام نه‌ده‌کرا.

مندالانی ئیره‌ له‌ منداله‌کانی ورمی له‌ پئیش تر نه‌بوون... مامۆستای فه‌رانسه‌بیمان
موسیۆ جه‌لیلی بوو، که ده‌یان گوت که‌شیشه، به‌لام جل و به‌رگی ئاسایی ده‌کرده‌ به‌ر.
له‌بیرمه‌ دانیشتنی دووه‌م و سییه‌می دهرسه‌که‌مان بوو - تازه‌ ئەلف و بیمان ته‌واو کردبوون.
ده‌فته‌ریکی چووکه‌له‌ی له‌ گه‌رفانی دهره‌ینا و دای به‌ چاوه‌دیره‌که، و گوتی ناوی
قوتاب‌ییانی پۆله‌که‌ی تیدا بنووسی. چاوه‌دیر ناوه‌کانی نووسی و ده‌فته‌ره‌که‌ی وی دایه‌وه.

موسیۆ جه‌لیلی گوتی: "باشه، ئەمن ئیستا ناوی هه‌مووان ده‌خوینمه‌وه" ناوی
هه‌ر که‌سم خوینده‌وه هه‌لستئ، که بی بینم و بی ناسمه‌وه."

ناوه‌کانی خوینده‌وه. له‌ هه‌ر که‌سه‌ چهند پرسباری کرد: خه‌لکی کوئی، پار له‌ کویت
خوینده‌وه... که گه‌یشته‌ من به‌ فه‌رانسه‌یی جوابی پرسباره‌کانیم دایه‌وه - گوتم کوردم، له
ورمیی خوینده‌وه.

موسیۆ جه لیلی وهك دنیا یان دابییتی له خوشحالی و سه رسورمان هه ژا "دهت گوت پاش چه ندين سال خوشه و بیستیکی له سه فه ریکی دوورد ریژ هاتۆته وه له نه کاو له گه لی به ره وروو بووه... باوه ری نه ده کرد! موسیۆ جه لیلی پیاریک بوو، وه نیوکه وتوو، دهسته پیاو، سوور کاره، نیوچاوانی روتابۆه" سه ریکی در یژو گه وهی هه بوو، و نیوچاوانی خهت خهت، له گه ل هیلکی ریك و پیکه دهه و چاو و دهنگیکی ناسک. وهك دۆستیك قسه ی له گه ل بنیادهه ده کرد.

گوتی: "فه رانسه بی له کوئ فی ر بووی؟" گوتم له کلیسای کاتولیکام خویندوه. گوتی: "ئا... له لای کی؟" گوتم له لای پییه ر فرانسوا. هه ر به و سه رسورمان و هه ژانه وه گوتی: "ده ی ناسم، ده ی ناسم! چه ندهت له لا خویندوه؟" گوتم دووسال. گوتی: "سه یره... دووسال... زۆرت کار کردوه!" گوتم مامم له مائی به فه رانسه بی قسه م له گه ل ده کا... له سووریه بووه، فه رانسه بی ده زانی. وهك که شفیکه گرنگی کرد بی، هه ر به و رووخوشی و پیکه نینه وه گوتی: "ئای! باشه، زۆر باشه!"

ئیسنا منداله کان هه روا به حه به ساوی ته ماشا ده که ن... و به حاله تینکی تی که ل به ریژه وهش! له حالیک دا هه ر دووسه رۆژ پیشت هه ر ده مم هه ل پچه ربایه گالته یان پی ده کردم... ئیسنا له حه وشه ی به قامک من به مندالانی پۆله کانی سه ره وه نیشان ده ده ن. جارن گالته وگه پی وان له سه ر من و یه کیك له منداله ئازه ربایجانی یه کان بوو - گالته یان به راویژه که مان ده کرد. ره فیکه ئازه ربایجانی یه که م زۆتر خه تای خۆی بوو. هه ره وه خه ت مامۆستایه که ده ی گوت: "کی له ده رسه که حاله ی بووه؟" قامکی هه ل دینا، و کاتیك مامۆستا ده ی گوت بیلی، لال ده بوو، له بی ری ده چۆه، سوور هه ل ده گه را، سپی هه ل ده گه را و ده له رزی. به لām هه رچی ده کرد وه بی ری نه ده هاته وه. منداله کان پی ده که نین و شلووقیان ده کرد. سه عاتیك دواتر دیسان که مامۆستا ده ی پرسی کی حاله ی بووه؟ قامکی ته و فه قیره ده چۆ حه واو دووباره مندالان ده یان کرده هه را. نازانم بۆ وا بوو... نمره ی ته زمونی نووسراوی هه میشه زۆر باش بوو، به لām که ده هاته سه ر ته زمونی به ده م تیکی ده دا. هیندیك له مامۆستا کان به له به رچاو گرتنی نمره ی ته زمونه نووسراوه که ی کۆمه گیان ده کرد و نمره ی باشیان بۆ داده نا. به لām هیندیکیان چاویان له وه نه بوو، و نمره ی خه رایبان ده دایه، و ته و فه قیره خۆی ده خواره وه... ئاخه که ششی به سه ته زمانه ده سته ی له خویندن هه ل گرت!

موسیۆ جه لیلی وای لئی هاتبوو ئەو کاتانهی له پۆلی چوارهم و پینجهم دەرسی دەبوو به دواى دا دەناردم، و له وئى له پيش چاوى قوتابىيه كان به فه رانسه يى قسه يى له گه ل ده کردم و كه يفى پى ده هات... و هه مووان سه ريان سوږ ده ما. رۆژيكيش بانگه يشتنى کردم بۆ ماله كه ي. به لām داده ئامين نه ي هيشت بچم، گوته ئيستا وه ختى ئەو جوڤه كارانه نيه.

به سه رهاته كه م بۆ مام هۆسپ گيڤايه وه. گوته: "يادۆ، ئامۆڤگارىيه كت ده كه م ده گوئى بگه، به كه لكت دى. له بىرت بى له ژيان دا له هيج كارىك زۆر وه پيش خه لكى ديكه نه كه وى... ئيستا خوئندن شتيكه، پياو ده توانى بوخوى باش بخوئنى و خوى پيوه رانه نى... به لām له شتى ديكه دا نابى... دژواره، سيكه دانه ي ده وى. نه زۆر وه پيش خه لكى ديكه كه وه نه زۆر پيش به جى بمينه. بنياده م كه زۆر وه پيش كه وت له بهر چاوى ئەوانى ديكه وه كه ئەوه وايه تاوانى كردي، كه سيك زۆر پيش دوا بكه وى هه روايه - هه رچه ند به و راده يه رقيان لى نيه... و به ريكه وت ئەمه يان تاوانه. چونكه دراوى مالى و ته مه نى خوى به خوڤايى به فيڤۆ داوه... "ئەمن ئەو وه خت باش حالى نه بووم، به لām له ژيانم دا چه ند جار هاته پيشى كه راستى و دروستى قسه كه يم به چاوى خۆم دى.

له مالى را تا قوتابخانه رىيه كى دوور نه بوو. ده ده قيقه يه ك ده بوو. چه ند رۆژى هه وه لى هه تا فيرى ريگاوبانه كه بووم داده ئامين له گه لم ده هات، و نيوه رۆيانيش و دوانيوه رۆيانيش كه مه دره سه بلاوه ي ده كرد، له بهر ده رگا چاوه رۆانم ده بوو. هه ر كه ده رده كه وتم كيفه كه ي لى وه رده گرتم و روويكى ده خسته باوه شم و ده هاتينه وه. منداله كان گالته يان پى ده کردم... هاواريان ده كرد: "دايكى به دووى دا هاتوه!" "خوشكى نيگه ران بووه!" داده ئامين گوئى لى ده بوو، به لām وه سه ر خوى نه دينا.

هيئديك مندالى به دڤه ر له بهر ده رگا زۆر جار له سه ر شتى هيج و پوچ به شيوه يه كى سامناك تيك بهر ده بوون - ناخر هه موو جييه كى شه قام و پياده رىيه كان ئاسفالت بوو. ئەوه نده به س بوو كابرا سه رى وه عه رزى بكه وى... يه كترىان له ت و كوت ده كرد. جاريكيان هه ر رۆژه كانى هه وه لى له پيش چاوى داده ئامين پينك هه ل پىڤان. داده ئامين گوته: "يادۆ، نه خه له تابه ي چاوه له مانه بكه ي! ئەتۆ كارت به كارى خه لكى ديكه نه بى... چاوت لىيه چون وه ك سه گ يه كترى له بهر يه ك هه ل ده درن! ده بينى خه لك به چ قيزيكه وه چاوبان لى ده كه ن!... بنياده مى باش، مندالى به حه سل و نه سه ب شه رى ناك... ئەو جوڤه مندالنه كه ده بينى ده سه به جى ده زانى كه بنه ماله يه كى باشيان نيه. نه كا ئەتۆ كارى وا بكه ي!"

"به لّام، داده، هيندينك كهس شهر به پياوى ده فرۆشن... ته تو كارت پيمان نيه ته وان كاربان پيته. بيانوت پي ده گرن، ته تو به ربي خوت دا ده روي ته وان له خووه له قه داويژن..."

"باشه، با باوين - ته تو جواب مه دهوه."

"دوباره داويژن..."

"با باويژن... نابي گوي بدهيه تهو جزره كه سانه... نه كا ته تو خوت وا سووك بكه!"

چاوت ليه خه لك چونيان چار لي ده كه ن! ته مانه تاخره كه ي ده بنه چه قوكيش...
داده تامين له ماله كه ي خوي تهو داده تامينه نه بوو كه ديتبووم... له پر گوراو بوو به شمريك بوخوي. نهك ههر له گهل من، له گهل مام هوسپيش. هاوار بو وهختيك كه پينج دهقيقه درهنگتر يان زوتر هاتباينهوه: تا ئيستا له كوي بووي؟ له گهل كي بووي؟ چما ده رست نه بوو؟... ته من و مام هوسپ ناومان نابوو باش چاوهش.

له شهواني ههيني بهو لاره كه ته گهر فيلميكى باش ههبايه دهچويينه سيينه ما، شهوه كاني ديكه عاده تن له مال ده بووين. ته من ههر كه له مه درهسه دههاتمهوه ده رسه كام حازر ده كردن و داده تامين وه ماموستا ده ي ديتن و بنه كه ي ئيمزا ده كردن - دوايهش شيومان ده خوارد - و ته من ته گهر خهريكى "رياضيات" نه بايه م داده نيشتم تهو چيروكه ئاسانه فه رانسهي يانهم ده خويندوه كه داده تامين له كتبخانه ي فه رانسهي بو ي وه رگرتبووم. هيندينك جاريش دياره يان ميوانمان هه بوو يان ميوان ده بووين... جار جاريش دوور له چاوي "باش چاوهش" له گهل مام هوسپ تهخته (تاو له) مان ده كرد. مام هوسپ فيري كردبووم "تهو كاتانه ي داده تامين له ناشپه زخانه خهريك بوو، يان ليباسي ده شوتن، يان خهريكى ميوانداري له ميواناني ژن بوو، ياريمان ده كرد. داده تامين دژي ته م جزره شتانه بوو، ده ي گوت قوما ره - و ههر ده گه يشتي و مؤره كاني ليك ده دا... جاري واش بوو پيش ته وه ي تهو بگاتي بوخومان تيكمان ده دان.

له نيو تهو ياري يانهدا تووشي شتيكي سه ير بووم - كه هيج چاره پراني نه بووم. مام هوسپ يهك دوو جار به قازانجي خوي به غه له تي ياري كرد - و ته من كه پيم وابوو به هه له چوه ده نگم نه كرد... به لّام ديتم نا، هه ميشه فيلم لي ده كا. ته و جار ههر كه ياري يه كه ي پيچه وانه كرد، گوتم: "نا، مامه، وانيه - فيلم لي ده كه ي!"
گوتى: "نا، فيلم نه كرد - خه راپت دي!"

گوتى: "نا، مامە، ئەو چەند جار... فىلەم لى دەكەي!"
 گوتى: "حەقەن ئەتۆش وەك بابت پىت وایە کارىكى خەراپ دەكەم - نا؟"
 گوتى: "بەلى، ديارە... کارىكى باش نىە... ناۋى خۆى بەخۆیەوئەيە - بۆخۆت گوتت
 فىل..."

گوتى: "نا، ئەتۆ بەھەلە چوۋى... ئەمە يەككىكە لە قانۇنەكانى يارى... " نەختىك
 زارەكانى لە دەستى دا گىران و گوتى: "بەلى، ئەگەر نەت زانىوہ بزانه... ئەمە يەككىكە لە
 رىۋشونەكانى يارىيە - بەشىكە لە رىۋشونەكانى ژيان. ھەركەس ئەم قانۇنە نەزانى
 دۆراوہ - دۆرانى مسۆگەرە. كىيە پىي خۆش بى بدۆرى؟ ھەر يارىيەك، ھەر سەودايەك،
 ھەر كارىك جۆرىك شەرە... لەشەر دا كى پىي خۆشە بكوژرى يان بشكى؟ نا، لە شەر
 دا، لە ھەر كارىك دا خۆ نواندن ھەيە، خۆ ئەمە دەزانى؟ فىلبازى ھەيە... پاشان
 خۆنواندنىش بۆخۆى فىلبازىيە، روكىشىكە بنيادەم بەسەر خۆى ھەل دەكىشى تا وەك
 ھەيە ديار نەبى و وەك پىي خۆشە بىتتە بەرچاۋ... وانىە؟ شەر ھەموۋى فىلە... پىيارى
 ئاقل ھەروا سەر دا ناخا بچىتتە بەر گوللە!... گالتتە نىە، گوللەيەو گوللەش براى كەس
 نىە، دەكوژرى! ئەتۆ ئەمە بزانه، لەم سروشتە دا بەم گەرەيىيە، چ لە زەۋى، چ لە ھەوا، چ
 لە دەريا، ئامانجى ھەموو بوونەوئەرىكى زىندوو ئەوئەيە كە بخاۋ نەخورى. ئەو پىشىنيانە
 لى گەرى - ئەودەم خەلك ساۋىلكە بوون، ئەودەم سىياسەتى گاجوتى ھەبوو - دەيىنى دوو
 گاي دوژمن كە دەگەنە يەك چۆن دەسبەجى ئامبازى يە كتر دەبن؟ بەو حالەش دەيىنى كە بە
 ھەموو ساۋىلكەيى خۆيان ئەمانىش فىل لە يەكتر دەكەن. بەلى، ئاژەلىش. دەيىنى
 دەنەپىنن، مل فش دەكەن، كلك رادەوئەشىنن، مليان قىت را دەگرن، چاۋ دەگىرن... ئەمە
 ھەموۋى فىلە، دەيانەۋى ھەرىفى بترسىنن. خۆ شەرەكەلەبابت ديوە، دەيىنى چىنەى دەكا،
 لەكاتىك دا لە ھەرىفەكەى غافل نىە... دەيەۋى لىيى ھالى بكا كە گۆيا ئاگاي لىيى نىە،
 پىياۋ ھىسابى بۆ ناكە بەلام وريايە... ھەم فىل دەكا، ھەم وريايە كە فىلە لى نەكرى!
 پىشىنيان وەك لە كىتيان دا دەخونىنەو شەرەفريان دەكرد: ئەمن ئەوئەم كە فلانكەسم
 كوشت، شاخى فلانكەسم شكاند، دايكم فلان و بام فىسارە... ئەمە ھەموۋى دەھۆ بوو.
 دەيانەويست بەم قسانە وەرى ھەرىف بروخىنن. پاشان ئەم فىلە ساكارانەش تىمە دامان

نه هينان: شەپ، چوزام، ناخونەك... بەلئى، تەنانەت ئەوانىش بەو ساكارىيە فيليان دەکردن... ئەمىرۆ ئىدى فيلکردن بۇخۆى بۆتە زانستىك: پرۇپاگەند، شەرى دەروونى...! دەشكى، دەلئى سەرکەوتو، لىئى دەدرئ دەلئى لىئى داو - وا نەلئى دەدۆرئ...!"

"نا، مامە، ئەمن قبوئم نىە... قوتابىيەك كە دەرسى دەخوئىئى و نمرەى باش وەردەگرئ چ فيلئىكى كەو؟"

"كورم، فيئەكەيان لە جيئەكى دىكە كەو - هيچ دوور نارۆين - هەر خۆت دەلئىم. ئەتۆ فەرقت لەگەل كورپى فلانە رەعەت چىە - ئەو نەبئى كە ئەو كورپە رەعەتەو ئەتۆ كورپە ناغا؟ فيئەكە باب و باپىران كەوويانە: دەستيان بەسەر زەوىيەك، ملكيەك، مالىك دا گرتو، و دەرتانى ئەوويان بۆتۆ پىك هیناوە كە بخوئىئى. يان لىرە، دەبىنى پوول دەدەن و مامۆستای تايبەتى دەگرن و "لە لای" دەخوئىئى، لە كاتىك دا مندالى فەقىر و هەژاران ئەو دەرتانەيان نىە. رەنگە هەر لە مەدرەسەكەى تۆ لەو جۆرە مندالاتە هەبن... دەبىنى مندالى جەشۆرىكە، بە توانايە، باش فير دەبئى... بەلام دوايە دەبىنى ناتوانى دريژە بە خوئىئىندا. برسەيەتى، دەبئى بچى كار بكا، و ئەو دەم ئەو چەند پۆلە دەرسەش كە خوئىئىندويەتى لىئى دەبىتە تۆقى نەحەت و دەچىتە مى. چونكە كابرأ خوئىئىندويە پىئى وايە شەرمە بچىتە تری رىن و فەعلەيى...! بەلئى، كورم، لە بىرت بئى، فيلئىش بەشيكە لە رىوشوئىنەكانى يارى، كە ئىستا ناويان ناو، نازام، هونەرى پرۇپاگەند، بلاو كەردنەو، شەرى دەروونى، دىپلۆماسى و ئەو جۆرە شتانە..."

IIII

حەوتووى يەكەم كە دەگەينە جئى، وپراى ئەو كە تەلگراف بۆ باجم لىئى دەدەين وئىنە (عكس)ى بە كۆمەلئىش دەگرين و بە پۆست دا بۆى دەنيرين - ئەمە دەبىتە كارى هەموو سالىكمان - هەموو سالىئى، حەوتووى يەكەمى رەزبەر عەكسى بە كۆمەل دەگرين و بۆى دەنيرين.

بەرەبەرە شارەزای داب و شوئىن بووم - بۆ جەژنى لە دايك بوونى مندالان، چوومە مائە دراوسىيان... دايئىكى جوانە: خزمان، دۆستان، دۆستانى مندالەكان كەل و پەلى يارى

کردن بۆ مندالان دهبەن، جارى وايە زير بۆ كچان دهبەن - بۆ دواروژيان - تەنانەت جارى وايە پووليش بۆ ئەوئى بىخەنە دەفتەرى پاشە كەوتيانەو...
 ئاخروئوخرى خاكە ليوه، ئيمەش جەژن دەگرين، جەژنى چوارەمين سالى لەدايك بوونى رووبيك... دادەئامين خەريكە شيرنى دروست دەكا، مام ھۆسپ ژورە كە بە فوودان و كاغەزى رەنگاوپرەنگ دەرازينتەو... لە مەدرەسە ھاتومەو - خەريكى دەرسە كاتم... مندالانى دراوسىكان دین و دەچن، كيرۆلان لەبەر دەرگای مالى تۆوى دەقترينن و تريقه تريقيانە... لە ژوروى مالى دراوسىكەمان دەنگى ئاكاردۆن دى... و چەنديش ناخۆش... بە قەولى مام ھۆسپ ئەو كورە جھيلەيە ھيندى زەرەز كەردو مېشكى سەرى بردووين، كچە كەش بەقەد سەگىك حەمىه تى پى نادا!... خەريكم، كە لەپەر ديمە نيكي وەك لادى دوپات دەبیتەو...!

پيم وايە شەر بوو - غار دەدەمە خوارى. "چ بوو دادە!?"
 "كارۆ ديار نيە!... رەنگى وەك كفنى مردووانى لى ھاتوہ.

مام ھۆسپ لەبەر خۆيەو پيش دەخواتەو... "ئەمانە كە تەشريفيان دى لەبەر دەرگا دادەنیشن و دەست دەكەن بە تۆترووكاندن، بلنى لانىكەم ئەو دەر كە سەگباب خىوہ لە دواى خۆيان پيوہ دەنەوہ!"

"دەرگا زۆرتەر كرابۆوہ... نەدەرپويشت... لەجيى خۆى نەدەبزوت... ئيستە چۆنە رۆيوہ - چۆتە كوئى لەم وەختەدا... ئەويش وەختى دەست كەوت بۆ گەران... تاكوش راستى دەكرد - ئەمن گويم نەدايە... دەستە كەم بشكى!"

"تاكوش خانم چ فەرمايشتتىكى فەرموو... كە دەستت بشكى بەقسەت نەكرد! ئەم ژنانە مەخلووقاتىكى سەيرن! ھىچ لە خۆيان ناپرسن مووى سەرى مندالى كارى بە سەر سەگەوہ چيە! خانم چونكە پيى وايە ئاكاردۆنە كە پيوەندى بە كچە كە يەو ھەيە، كەوايى ئەمەش پيوەندى ھەيە... كليسا! ئيرەو كليسا فەرقيان چيە?... وەللا شيتن بەخوا...!"
 دەر دەكەوى تاكوش خانم گوتوويە دەبوو لە كليسا سەرى مندالە كە چاك بکەن و كيشى مووەكانى پوول بەدەن بە كليسا، چونكە مندالە كە تاقانەيە، بەلام دادەئامين بردوويەتە سەرتاشخانەو لەوى سەرى بۆ چاك كەردوہ!... مام ھۆسپ راستى دەكرد... ئەو ژنانە بەراستى بوونەو رىكى سەيرن...!

هەریە کەس بە لایەك دا وەرئ دە کەوین: دادە ئامین سەری حەوشەى جیرانە کان و کۆلانە کانى دەوروبەر دەدا، مام هۆسپ دەروا بۆ لای سەنگلەج، کە وێرانە یە، و ئەمنیش دەچمە لای تۆپخانە و لەوئ را دەچمە مەیدانى باغى شا، لە رینگادا سەر بە هەموو کۆلانە کان دا دەگرم، بە لایەك دا دەرۆم و بە لایە کەس دیکە دا دیمەوه، بە لām نا، کارۆ خەبەرى نیە، کارۆ بۆتە دڵۆپێك ئاوو بە عەرزى دا چۆتە خوار!

هاتوو مەوه. دادە ئامین هاتۆتەوه، و خەریکە لە ئاشپەزخانە رقى خۆى بە قاپ و قاچاخە کە دەریژئ، هەر پیاڵە یە کە بە دەوریى دا دەدا.

دانیشتوین، تازیه مانە... خوايه ئەم حەيوانه چى بووه! دزیوانه! بە لām سە گێكى سە قەتیاں بۆ چیه! مندالان لە بەر شەیتانى خۆیاں بردوویانە شرت و گومیاں کردو! - بە لām حەيوانه کە ئەو نەدەش فەقیر حال نەبوو... حەتمەن وەختێك دیوانە سە قەتە لە دوورەوه هیندیاں بەرد پى دا داون کە بیهۆش بووه، دوايه بردوویانە شرت و گومیاں کردو... بە لām مندالی غەریبە نایەنە کۆلانە کەمان، مندالانى کۆلانى خوشمان هەموو دەى ناسن...

دادە ئامین دەگری، ون بوونی حەيوانه کە لە رۆژى ئەدايك بوونی رووبیک دا بە بەدیومن دەزانئ... بولێلى ئیوارى یە، کە مام هۆسپ بە هانکە هانک بە خۆى و کارۆوه پەیدا دەبیتهوه... هەتا سەرى کۆلانى بە دروشکە هیناویەتەوه،...

دادە ئامین دەلئ: "بۆ کوئ!؟"

مام هۆسپ سەر رادەوه شینئ، ئارەقى نیوچاوانى دەسپئ... و دەلئ: "بام سووتا... بارەر ناکەى!" پاشان روو دەکاتە کارۆ، بە پیکە نینەوه لە کاتیك دا قامکى لى رادەوه شینئ، پى دەلئ: "بئ شەرەف - هیچ نەبا دەنگت کردبایه... بۆخۆم بۆم پەیدا دەکردى!... هەروا بئ پىرس تەشریف دەبەى قورپەسەر!" ئارۆ دەداتەوه سەر من، دەلئ: "پیاو پى سەیره... لە کوپوه بۆنى کردو... ئەمە چ هەستیکە... تەشریفى چۆبووه کورپى... چۆن لەو شلوقى یەدا، بەو حالەوه، خۆى گەیاندۆتە وئ!... باشە ئیدى، قانونى سروشتە... دەبینى کاکە یادۆ؟ هەر بوونەوه رێك دەیهوئ و دەبئ، ئى وەك خۆى بەرھەم بئئ... ئەوان ئیدى ئەو ئاکاردۆن لىدان و چاوەرم کردن و رەنگ کردنەشیان نیە... "ئا.ز - یزم!" هەى سندان و ژەهرەمار! ئەتۆش وەك ئەم حەيوانه هەر

تۆسقالېڭ راستیت تی دابی. هەرگه یشته وی، مادام گوتی فهرموو... له به یانی یه وه
رۆیشتبوو...

داده تامین واقعی ورمهوه: "راست ده که ی! سه رم قال بوو... له بیرم چوه. ده بینم
به سته زمانه هیشتا خواردنی نیوه رۆی نه خوارده... چون بوو له بیرم چوو!"
"گویت بو فه رمایشاتی چه کیمانه ی تا کوش خانم شل کردبوو... نیستا نه گهر نیمه
ده بووین...! زور باشه... نیستا شتیکی بو بیننه بیخوا، چه یوان ماندرویه ئینی رژی
خه رج کردوه..."

مام ئارسه ن دپته وه "داده تامین ئاوی دینی، مام ئارسه ن ده ست و چاوان ده شواو لیسان
ده گۆزی.

مام هۆسپ ده لی: "ئارسه ن، زانیت چ بوو؟ تیکه ل بوو..."

مام ئارسه ن ته ماشایه کی ده کا: "چ تیکه ل بوو؟"

"له دایکبوون."

"له دایکبوون... تیکه ل بوو! ده لینی چی... دیسان له سه ری دای؟"

"ناوه لالا... به لام ته گهر رۆژیک له سه ری دام بزانه له ده ستی ئەم ژنه یه... ته تو
شاهید به، ته گهر رۆژیک مردم بزانه ئەم خوشکەت کوشتومی... زه ماوه ندمان
هه بوو..."

داده تامین لیوان هه ل ده چنی: "ئایش، ئەو کابرایه بی تامی کردوه. ناکری ده قیقه یه ک
قسه ی قور نه که ی هه تا ئەم پیاوه نیستی کانه چایه ک به ئاسووده بی بخواته وه!"

"به لی - کارو بوو به زاوا، به لام هه تیوه هیشتا هه ر ئاکاردونه که ی لی ده دا..."

کچه که گوتوو یه ئاکاردونی پی خوش نیه... کوره که قه راره ویلونی بکری..."

مام ئارسه ن ده لی: "هه ر زه زری ویلومان که م بوو... راست ده کا، ئارمین؟"

داده تامین ده لی: "کا که، ته تو چند ساویلکه ی... چ راست ده کا؟! - به عومری راستی
نه کردوه!"

به مه سلله حه تی مام هۆسپ قوتوو یه کم چو کلیات دیاری رۆژی له دایک بوون بو روبيک
کریوه، به پازده قران. داده تامین قه لسه، ده لی زورم خه رج کردوه. رۆژی دووقرآم ده داتی که
ته گهر پیم خوش بوو له مه دره سه تۆ گوله به رۆژه یان بریشکه و شادانه بکرم. وا نیشان

دهدهم كه ئەم پوولەم لە رۆژانه كەم پاشه كهوت كردوه - بەلام دادەئامین كالاوی ناچیتته سەر.
 مۆرەیه كم لى دەكا، دەلى: "پوولەكانت بەخۆرايى خەرچ مەكه..."
 دەلىم: "كامه پوول؟"
 "نامەوى لە ئیستاه وەك" ئەم "فیرە درۆ بى... دەزانم پوولەكانت لە كوئ
 دادەنىی... هەلیان گره بۆ وەختی چوونەوه شتىك بۆ بابە و داىه بکره... پىیان خۆش
 دەبى."
 وەدروسبەى را یەكشەممەیه، لە کلیسارا هاتونەوه، چاوه‌روانى منن كه لە مەدرەسه
 بىمه‌وهو پىكه‌وه نیورۆژ بخۆین - مام ئارسەن و مام هۆسپ خەریکن تەختەى دەكەن. لەسەر
 میز دانیشتووین، تازه دەستمان پى کردوه كه زەرەزرى وىلۆن بەرز دەبیتته‌وه.
 كه‌وچكه‌كان لە نیوان ئەرز و ئاسمان دا راده‌گرین و هەموو تىكه‌وه راده‌مىنن... لەپەر
 وىکرا لە قاقای پىكه‌نین دەدەین.
 مام هۆسپ دەلى: "ئىستا بلى ئەرى وەئلا!"

KKK

هاوین داھاتو، کارنامەم وەرگرتۆتەو، بە پەلەم بۆ رۆیشتنەو، مام ھۆسپ لەمن بە پەلەترە" دەلێ ئەم کەژوکیوەی بە دلەو نانووسی. ئەمانە "مالی" بوون... و دەپۆین. لەپیش دا زۆر خۆش دەگوزەری" لە شەقامەکان دا دەگەرپین، بە کۆت و شەلوازی دوورای تارانەو، رەفیقە قوتابییەکانی قوتابخانە سەرەتاییم کە ئەوانیش وەک من چوونە ناوئەندە دەبینمەو، داستانێ سەیر و سەمەرەیان لەبارە تارانەو بۆ باس دەکەم - وەک پیاری جیھاندیدە... پاشان دەچینە دێ. بەلام هیشتا دووحەوتوو پێنەچوو وەرەزی تاران و مندالەکانی قوتابخانەم کردو - مام ھۆسپ پێی وایە وەرەزی زەرەزی ئاکاردۆم کردو. خوا خوامە ئەم دوو مانگ و نیو بەدوو رۆژ تەواو بێ - کاتیگ وەختی خۆسازکردن بۆ گەرانەو دێ، ئە نەکاو دەچمەو بارێکی دیکە.

هاوینان دادەئامین دەچیتەو بەرگە کە جارانی - و دەبیتەو "دادەئامین" زەبرۆزەنگی باش چارەوشی لادەچێ و چارەکانی و روخساری دەبنەو یە کپارچە خۆشەریستی. هیلەکانی دەم و چاری زۆر رێک و پێک نین، و ھەربۆیە زیندوون و وەک ئەو کچانە کە رەگیکی یاخیکەرییان تێدا ھەبە، شیرتەن.

ھەرسالە جۆریگ دەچین. سالی یە کەم ھەر کە مەدرەسە تەواو دەبێ لە گەل دادەئامین و مام ھۆسپ وەرپێ دەکەوین" سالی دواتر لە گەل دادەئامین و مام ئارسەن - بۆ ئەوێ دوکانە کە چۆل نەبێ. مام ئارسەن ھەر وەخت دێ مانگیگ دەمیییتەو. وەک زۆرە ی ھەرمەنییەکان ھەزی لە وەرزشە - شاخەوانە - ھەموو رۆژی کەری بەیانی کۆلەپشتە کە لە خۆی دەبەستێ و دەچیتە چیاو بەندەنان. دێی زۆر پێخۆشە. دوو رۆژانییش دەچینە دوو کەلە... بەرنامە دادەنێ، کە سالی دواتر بچین ھەر نەبێ حەوتوویەک لەوئ بێن و حەوتوویکیش لە پۆلەکانی.

لە گەل باج نێوانیان زۆر خۆشە. پیاویکی ئاقل و تێگە یشتوویە. دایکم دەلێ لە گەل ئەو "شیت و پیتە" فەرقی زۆرە. شیت و پیت مام ھۆسپە.
باج دەلێ: "حا!... بەو شیت و پیتییەش ھەزار ئاقل دینی!"

مام تارسەن دەچىتتە ۋە مام ھۆسپ دى - ۋە ھەتا تاخىرى، پشۋوى ھاۋىن دەمىنىتتە ۋە. ئەۋىش ھەموو رۇژى بە سۋارى دەچىتتە چىيا، ۋە بەرەبەرى ئىۋارى دىتتە ۋە - جاروبار روۋىكىش لەگەل خۆى دەبا... ئەگەر كاك ھراند دەست كەۋى دوكتور ۋ كاك ھراندىش چەند رۇژىكان دىن...

ئەمە بەرنامەى ھەموو سالىكمانە - ۋا ديارە باىم ئىستا كەمتر دەچىتتە شار. ژيان بى ئەۋەى گۈى بداتە پىشھاتەكان رىنگاى خۆى دەبىرى، لە مانادا لەگەل پىشھاتەكان را ھاتتە... ۋ سەرى لەو پىشھاتانە سور نامىنى: رۇژىك رەزاشا سەحەب دەسلەتتە، بە سام ۋ ھەببەتتە، رۇژىكىش لە خە ھەل دەستى، دەبىنى ھىچ كام لەمانە نەماون ۋ بۇخۆشى رۇشىتتە - كەس نازانى بۇ كۈى - كەسىش پى خۇش نىبە بزانى بۇ كۈى... پاشان ئەگەر زانىيان بۇ ۋى يان بۇ مە چ فەرق دەكا... ئىستا ۋەك ئەو پىرەژنانە كە سووراو سىپاۋىيان كىرۋە ۋە توننەتتە بەر رۇژنە بارانى پايىز، رۇژنە بارانى پىشھات ھەموو ناو ۋ لەقەبەكانى شوتتە ۋە بۇتە "شای پىشۋو!" پاش ماۋەبە كىش دەبىتتە "شای رەحمەتى!"

لە دىن، خەرىكىن خۇ بۇ گەرانەۋە ساز دەكەين كە ۋلات ئالۇز دەبى، ۋ تەفەنگەكان لەبن گل دىنە دەرى ۋ دوۋبارە عەشیرەت ۋ عەشیرەتگەرى. باىم دەلى ۋەمىنن. دادەئامىن دەلى: "چۇن ۋەمىنن بابە. ئەمە دەبى بۇخۆنى، حەيفە. ئىرە ئاۋايە، تاران ۋا نىبە." باىم دەلى: "باشە، ئىستا كەۋايە، نازوۋقە لەگەل خۇتان بەرن... زەرەرى نىبە... ئەمەن بە تەجرەبە دەزام - ئەم جۇرە ۋەختانە گرانى پەيدا دەبى... بەلام نازوۋقە بەرىنە كۈى! بە ھەر حال، لەسەر پى داگرتنى باىم ھىندى شت دىنن، بەلام زۇر نا - ۋ ۋەختىك دەگەينەۋە تى دەگەين كە باىم ھەقى بوۋە، ۋ برىا پىرمان ھىنابايە... بەلام رووسەكان نايەلن! بۇخۇيان پىۋىستىانە - نازوۋقەى ناۋچەكە دەكەن ۋ دەى نىرنەۋە شوورەۋى. ئەۋان لە مە برسیتن... گرانى گالە دەكا... شت بە كۇپىن دەدرى، نازوۋقە كەم دەست دەكەۋى، بازارى رەش پىشتى خەلكى شكاندەۋە" ۋەك ھەمىشە لەو جۇرە ۋەختانەدا ھىندىك قەلەۋ بوون ۋ زۇر بە ھىزىيان لەبەر براۋە... رۇژنامەكان ھەرايە كىان سازكردەۋە، ھەر رۇژەى قانۇنىك لە مەجلىس دەردەچى، ھەر رۇژە دەۋلەت رىفۇرمىك دەكا... بەلام ھىچ ناچىتتە زگى خەلكەۋە... لە كەرى بەيانىيەۋە دەبى لە سەفى نانى دا راۋەستى تا ئەگەر تۋانىت، ئەگەر ئەستىرەى بەخت درەۋشا، دوو نانى رەش بە ناۋى نانى سىلۇ ۋەربگىرى.

پۆلى شەشى دواناۋەندىم، رىشتەى سرۇشتى. دادەئامىن دەلى: "ئەتۆ دەرسىت ھەيە، ئەتۆ نابى ۋەختى خۆت لە سەفى نانى دا بەفېرۆ بەدى، ئەتۆ دەبى خەرىكى دەرسەكەت بى. ئەمسال ئىمتىحانى يەكجارىيە...!" بەلام بە ھەرحال دەبى يەكىك بچى - ئەم ئەركە دەكەۋىتە سەرشانى مام ھۆسپ. رۇبىكىش گەورە بوۋە. پۆلى دوۋەمى سەرەتايىيە. كارۋ زۆرتەر ھەر نۇستوۋە.

لەم ھەنگامەيەدايە كە ھرانىد پەيدا دەبى، ھەۋەلى زىستانى. ئىستا لە نيوان تەۋرەز و تاران دا كار دەكا. جارجار فىزىمالكى دەداتى بۆ ۋرمى. باىم تازوۋقەى ناردوۋە... ھەى رەھمەت لە بابت! لە نۆك و ماش و نىسكەۋە بگەرە تا رۆن و ئارد، و تەنانەت قاۋرمە! ھرانىد دەلى زۆر بە زەھمەت دەربازى كردوۋە... "ھەمىشە لە ماشىن دا ھىندىك فۆدكام پىيە، ھەر كە "تەۋارىش" پەيدا دەبى سىغارو فۆدكاي دەدەمى... ھەموۋ جىيەكى ماشىن دەگەرپىن، تەنانەت تەگەرەكانىش لە بن ماشىن دەردىن!"

مام ھۆسپ دەلى: "دەمان گەيەنەتە بەھارى، بەھارىش خوا كەرىمە!" دادەئامىن دەلى: "ئىستا ئىدى فېرەم ئاسوۋدەيە... ئاردمان لە مالى دا ھەيە، ھەر لە مالى دەتوانىن نانى بگەين... " و دەسبەجى دەچىتە لاي تەنەكەسازى سەرى مەيدانى و سىللىك بەرادان دەدا. پاشان ھىندىك نىسك و ماش بۆ دوۋسى پېرەژن دەبا كە "ئىرىنە" يان لە مالى دا نيە، و گىرتارن. دەلى: "لە خۇمان زىادە... گوناحن... ئىستا كە باروون ھرانىدمان ھەيە، بابە بۇمان دەئىرى... ۋەلامى نامەكە بنووسنەۋە... يادۆ، ئەتۆش بنووسە، لە زمان مەۋە سوپاسى بگە!"

مام ھۆسپ دەلى: "سوپاسى ناۋى - دەبى بنىرى... ئەتۆ مىندالى!... ئەو دەزانى چ دەكا... ئاغا دەستى رەپىش خىستوۋە تا دوا نەكەۋى! ئەو دەزانى سەبى و دوۋى ھكۈمەت دەكەۋىتە دەست خۇمان، لە ئىستاۋە بەرتىلمان دەداتى، پىيە وايە بەو جۆرە شتانه كار دروست دەبى!"

دادەئامىن دەلى: "بەلى، بە ھىۋا بە، بۆيان زىن كردوۋى، ھەر دەبى سوار بى! يادۆ، ئەتۆ چاۋ لەۋەى مەكە... ئەتۆ نامەى خۆت بنووسە با ھرانىد بىبا... نەۋەك پىرا." مام ھۆسپ دەلى: "ھرانىد دەچىتە كۆى! ئىستا لىرە بوو... دەيەۋى بچىتە ئىسففەھان سەرى خوشكى بىدا... ئارسەن دەبى ماشىنەكەى ۋەرى خا. ماشىنەكەى زۆر شىرە... ھەر نەبى ھەۋتوۋبەك كارى ھەيە. بۆ دايە بنووسە ھىندىكىشمان ترخىنە بۆ بنىرى - زىستانە، جى دەگرى..."

دادەئامىن دەلى: "دەى، جىيە دىكە - مەگىرانى دەكەى! ترخىنە!"

مام هۆسپ دەلێ: "بەلێ، ترخینە! جۆریک باسی ترخینە دەکا دەلێی داوای گامیشی ئەفریقاییم کردووە! باشە، کوردستانەو ترخینە. شتیکی سەیر و سەمەرەم داوا نەکردووە...!" ترخینەش دەگا.

کەوتویی تینی هیناوە، وەک باس دەکەن لە تارانێ رۆژی سەد کەس دەمرن... خەلک هیلک و برسین... دادەئامین هەموو شەوێ گنج و لۆنجی لیباسەکان ئوتوو دەکا و حەوتووی جارێک لیباسی بنەوی هەمووان دەکوێنێ "دەسبەجێ هەموومانێ ناردۆتە سەر تاشخانە سەرمان کورت کردۆتەو، رای سپاردووە کە لە پۆلیش جۆریک لە لای هاوێژەکانم دانیشم کە لەشم لە هشیان نەدرێ..."

کالیجی فرۆکەوانی رایگەیاندووە کە خوێندکار وەر دەگرێ... حەزم لیبە بێم بە فرۆکەوان... ئەم تامەزرۆیییە لەگەڵ مام هۆسپ دینمە گۆرێ، بەلام زۆر بە دوودلێ - لە دادەئامینی دەترسم. بەلام مام هۆسپ نایکاتە نامەردی و داوی شیوخواردن مەسەلە کە دینیتە گۆرێ.

"ئارمێن، چۆنە یادۆ بچێ فییری فرۆکەوانی بێ... رایگەیاندووە کە خوێندکاری دەوی!"

دادەئامین وەک مار دیتە سەرکلکێ... تارێک تەماشای مام هۆسپ دەکا - ئەمن سەرم بەر داووتەو - دەلێ: "جەناب، ئەگەر لەم مێشکە "پێگە یشتووت" دا دووگە و هەریکی دیکەت نیە دەری بیئێ، تەشریف بەرە چاری خۆت دەرینە بنوو! چاروت لیبە ئارسەن...! قسە دەخاتە دەمی منداڵە کەرە!"

مام ئارسەن دەلێ: "هەر پێی خۆشە قەلست بکا... دوو دانە قشقەلە خۆیان چی و کالیجیان چی!"

دادەئامین دەلێ: "باشە وەللا، قسە دە زاری کورە کە باوێ... منداڵە کەش سبەینی بچێ بێ پرس و مەسلە حەت داوتەلەب بێ...! ئافەرین، دەستت نەرزێ!" لەپەر ئاور دەداتەو سەر من، بە دوو قامکان چەنەگەم هەل دینێ: "چاوم لێ کە... نەکا قسە خۆت بێ...! شیت بووی... دەتەوێ بچی سواری قشقەلە بی، و بەریبەو...! وەللا هەر ئەمەمان مابوو! بلێ بزەم، بۆخۆت گوتووتە؟! و گویم دەگرێ و دەی کیشێ.

مام هۆسپ پێ دەکەنێ و ئەمن ئارەقم کردووە - مام ئارسەن نیو بێژی دەکا. دادەئامین دەلێ: "ئیدی هەقت نیە قسە لەگەڵ ئەم منداڵە بکە!"

مام هۆسپ دەلێ: "رەزا شا بە رەحمەت چوو!"

دادەئامین دەلێ: "ئێستا دەبینی بە رەحمەت چوووە یا نا!"

"مەملەكەت قانۇنى ئەساسىي ھەيە..."

دادەئامىن چاۋى لى مۆر دەكاتەۋە. مام ئارسەن پى دەكەنى، مام ھۆسپ دەلى: "ئارسەن ئەتۇ دەزانى ماتۇرى فرۆكەش داگرى؟"

دادەئامىن دەلى: "ئەتۇ ئىدى ھەقت نىيە لەم مالدەدا باسى فرۆكە بکەى!"
مام ھۆسپ دەلى: "ئەگەر فرۆكە خەراپە، ئەدى بۆچى ئەو رۆژە بۆخۆت مندالەكەت خستە نىو تەيارەكەۋە عەكست گرت؟ (رۆژەكانى ھەۋەل بوو لە دەركى وئىنەگرىپەكە دادەئامىن روويىكى خستە نىو "ماكىت"ى تەيارەۋە عەكسى گرت و بۆ باجى نارد) ئەتۇ بۆخۆت ئەم فکرت خستە مىشكى مندالەكەۋە. "بە جۆرىك دەلى "مندالەكە" كە ئەمن پىكەنىم دى.

دادەئامىن دەلى: "با وابى... زۆر باشە، پى بکەن... دوايە دەزانن ئاخەرەكەى كى پى دەكەنى!..."

مەسەلەكە بەۋەندە دەپرىتەۋە، بەلام دادەئامىن ۋەشك دەكەۋى... چەند رۆژان بە بيانوى جۇراۋجۆر لەگەلم دىتە مەدرەسەۋە دىتەۋە: دەيەۋى بچىتە بازار بۆشت كرىن" بە رىكەۋت لە بازارى را دەھاتەۋە، گوتى چەند دەقىقە راۋەستى تا پىكەۋە بچىنەۋە مالى، بە رىكەۋت... نىوچاۋانى گرژە.

شىۋمان خواردو، دانيشتوۋىن" دادە ئامىن روويىكى خەۋاندو، كىف و كەل و پەلەكەى حازر لەپىش تەختەكەى داناۋ، و ھاتۆتە خوارى... ئىمتىحانمان داۋە... ئەمسال بەخىر دەبى بچمە زانستگە. باسى ئىرەۋە ئەۋى دەكرى... كام رشتە باشە، كام كالىج...

مام ئارسەن دەلى: "دەبى بزائن، لىرە قسە لە پىخۆشبوون نىيە... دەبىنى مندالى فەرانسەبى ھەر لە ھەۋەلەۋە... لە پۆلى سىيەمى ناۋەندىيەۋە، دواى زەوقى خۆى دەكەۋى: پى خۆشە بىتتە موسىقىزان، بىتتە نىگاركىش، يان شانۆ بچوئى... ۋەدوا پىخۆشبوونى خۆى دەكەۋى. لىرە ئەم قسانە نىن - ئەم شتانە بۆ ئىرە زۆر زوون - لىرە دەبى ۋەدواى كارىك كەۋى كە بۆ نانى رۆژانەى خۆى چاۋلەدەستى دەۋلەت نەبى، كە داخوا كارى پى دەسپىرئ يان نا. پاشان ئەۋە دەۋلەت داشىمەزراند، بە قەۋلى خۆيان دەبىتتە نۆكەرى دەۋلەت - ئىستا بۆتە موۋچەخۆرى دەۋلەت... كە لە راستى دا ھەر نۆكەرەكەيە. دەبى ھەمىشە چاۋى لە زارى بەرپرسى سەرۋەتر لە خۆى بى، ئەگەر پى كەنى، پى بکەنى ۋەگەر رووگرژ بوو، تازىە داگرى. ئەمە نەبوو بە ژيان، ئەمە نۆكەرىيە. كەۋايە دەبى رشتەيەك ھەل بژىرى كە چاۋلەدەستى خەلكى دىكە نەبى، لەسەر پى خۆت راۋەستى - ۋەك پزىشكى يان ئەندازىارى... ئەندازىارى ھىندى گىروگرتى ھەن" بۆ ئەۋەى سەربەخۇبى دەبى دەسمايەت

ههبي، بهلام پزیشکی وا نیه - بۆ تۆ و ئی وهك تۆ باشتترین رشته پزیشکییه - ئەوی دیکه بۆ جوانین که به کهلکی مهمانان نایهن - نه ئەدهبیات، نه مۆسیقی یان شانۆ، یان تهنانهت مافیش (حقوق) بهلئى، تهگەر کوری فلان الدوله یان فیسار السلطنه بی، ماف باشه، شانسی تهوهت ههیه بیهه وهزیر و وهکیل. تهگینا هونهره جوانهکان...! نا، ئەمانه ههروهک له ناوهکهیان را دیاره "جوان" ن، وهك ههموو شتیکی جوان به کهلکی ژیانی مه نایهن - ئەمانه بۆ کهسانیک باشن که له پوول دا دهگهوزن و ژیانیان بئهرنگ وروویه، و بهم شتانه دهیانهوی رهنگ وروویهک به ژیانی پووچ و بئهرنگ و رووی خۆیان بدن، یان بۆ کهسانیک که تیرن و شهقیان له دنیا ههلا داوهو بوونه "دهرویش" کالنجی فرۆکهوانی و تهفسهری خهراپتیش - ئەمانه نانی خوینی خۆیان دهخۆن - نیزامیگه ریش بوو به کار! دهبی هههملهپوری بیینی و هههملهپوری بکهی. پاشان ژیانیشت ههی خۆت و ژن و مندالت نیه - ههر رۆژه له قوژبنیکی ولات. کهسیک چوو بوو به تهفسهه ئیدی دهبی وهمیئى - بیته دهري چ بکا؟ به داردار خهبهردار پوول نادهن به بنیادهم!... به کورتی، تهگەر به قسهی من دهکهی رامهوهسته برۆ پزیشکی. خهمی ماوهکهیت نهبی... جیحیلی، ههتا چاو لیک دهئیی رابردوه. شوکور بابت ماوه، نیگه رانی بنه ماله کهت نی... به قسهی من دهکهی لیبی رامهوهسته..."

ئهوهدهم کونکوور و شتی وا نهبوو - کالجهکان کهمیشیان دینا - ئەوپهري ژماره ی ئهوانه ی دیپلۆمیان وهردهگرت دهگهیشته ههزار کهس. له کالجهی پزیشکی نانوروسیم کرد.

IIII

رووسهکان له میژه نازه ربايجانیان بهجی هیشتهوه. وهزعی گوزه ران باشت بووه، حیزبهکان کهم تا زۆر چالاکن، له گهلا دهوله تهکان چاوشارکی دهکن. به قهولی داده نامین تهمنیش سهرم لئى دهخوری - تهمنیش لایهنگری رهنجبه رانم... ئیستا گه ورهه... روبیسک ئیستا چارده پازده سالهیه... داده نامین کهم کهم ده بهر کهوتوه... لاهه کهی دراوسییمان له میژه سنووری لاهه تیپی په راندوه، بهلام زه زه ره کهی ههه ماوه: ئیره ن خانم ههروا سه لته و ههروا پشته چاوان نههه دهکا و مل و کهفهل با دهه... ده لئین له "بار" یک کار دهکا... پیکه نیینی شین به ره لالا دهکا" بهلام به ئاشکرا دیاره ئه و پیکه نیانه روویان له باروون "ویگین" نیه.

جەژنى قوربانە... زستانە، بەلام بەفر لە خاك دا نىە - ھەرچەند ھەوا ساردە "كۆرى گشتى" كۆبونەھەى گرتوہ - ژنانى كۆلانى لەبەر دەرگا شلوقيان كردوہ. گويم لە دەنگى مام ھۆسپە:

"گۆشتى قوربانىيان ھىناوہ!؟"

"خەبەرى مەرگى تۆيان ھىناوہ...! گۆشتى قوربانى - بۆمە!... شىت بوو، ئەم پىاوە!"

مام ھۆسپ دەلى: "ئىشتىام لە كەبابە - پىم وا بوو گۆشتى قوربانىيان بۆ ھىناوين!"
دادەئامىن دەلى: "كەرى داغ دەكەن!"

"كەوايە، ئەم ھەراو ھۆرياىە ھى كەرەكە بوو!... چاك پىتوہ بووين، رۆژىكى ھەينىش نايەلن خەلك بھون!"

دادەئامىن ھىچ نالى. دوايە دەر دەكەوى كە ويلوئىش مۆجىزەيەكى نەكردوہ و پاش ئەو ھەموو سالى "مادموازىل" ئىرەن ئاورىكى بەخىرى لە باروون ويگىن نەداوہتەوہ و باروون ويگىن خۆى كوشتوہ و بردوويانەتە نەخۆشخانەى سىنا...!
مام ئارسەن دەپرسى: "كۆ گوتى خۆى كوشتوہ؟"

دادەئامىن بە راوئىزىكى پر لە خەفەتى داىكانەوہ دەلى: "دايكە فەقيرەكەى... پىاو زگى بەو پىرەژنە دەسووتى - بۆتە جووجەلەيەك..."

مام ھۆسپ دەلى: "ھەموو گۆنگەلەكە لەبەن سەرى ئەو "جووجەلە" يەوہن."

مام ئارسەن دەلى: "بەچى را زانىتان خۆى كوشتوہ... ئاخىر گوتت زىندوو بووہ...!"
"ئەودەم كە برديان مابو... پورەكەى دەىگوت بە حەب خواردن خۆى كوشتوہ - نامەى نووسىوہ... فەقيرە بىكار بووہ، ھەر ئاشقىنى نەبووہ... بىكار بووہ، بابەكەشى بۆلەى لەسەر كردوہ..."

مام ھۆسپ دەلى: "بەلى، ھەمووى خەتاي ئەو "باب" ھى بووہ! كورە بىكار بووہ. بىكار بووہ، بابەكەشى بىئىنسافە بە مستان پوولى لە گىرفانى نەكردوہ... بۆتە بايسى ئەم لاوہ شوخ و شەنگە! ئەويش ئەو لاوہ، كە رۆژى دووپاكەت سىغارى خارىجى دەكىشى، رۆژى دووجار ريشى دەتاشى، ھەر دەقىقەى كراواتىك دەبەستى... و مووى سەرى رۆنى لىدەتكى...!"

دادەئامىن بە قەلافەتەىكى توورەو تۆسنەوہ دەلى: "ئەرى جارنىك بوو شتىك بقەومى و ئەتۆ قسەى قۆر نەكەى؟"

"چ قسه يه كى قۆرم كردوه خانم؟! ئىپوه ژنان زۆر سه يرن!... بابى چ بكا؟ بى كچى خه لكىيش به دبه خت بكا؟ - پاشان كچه خوشى ناوى... ئه وه دواى كار و "بار"ى خوى كه وتوه، ناپياوه گه وره يه ئىدى... بابى فه قير هه تا كه ننگى بى داتى؟ كفرى كردوه بۆته باب - ئه وىش بابى ئه و نيره كه ره... ئىپوه داى كان زۆر بى ئىنسا فن...! بابى فه قير بۆخوى كه رى به يانى هه ل ده ستى وه دوا به دبه ختى خوى ده كه وى، ئه و مل ئه ستوره مفته خو ره ش هه تا بانگى نيوه رۆيه له بن ده ستى دا به گيانى ده خه وى - تازه شتتېكىش به ده ستى دا وا ده كا! بۆخوت گو يت لى به... كراسه كه ي ئا وا ئوتوو كرا وه، ده بوو جو رى كى دى كه بى - چووزام شيره كه ي سارد بۆته وه، كا كا وه كه ي كو نه... بى سكو يته كه ي نه رمه...! هه موو ئا گره كان له گو رى ئه و "جوجه له" يه هه ل ده ستن. باشه، ئه تو ده لى بابى پو ولى ناداتى... ئه دى ئه م ئا كا ردۆنه و ئه م و يلۆنه ي به چى كر يون؟ ئه و كه وشه جلف و سووك و ره نكا وره نگانه به چى ده كر ي؟... ناپيا وى مفته خو ر، بى كا ره يه، كر مى ريخۆله يه... دا يكه كه ي بابى به گان دا وه...!"

داده ئامىن ده لى: "ئا ايش!" و لى وان هه ل ده چنى: "چ بكا؟ كار هه يه و نا ي كا؟... كار نيه!"

"بۆچى نيه؟ زۆرىش هه يه... كه ننگى ها ته لاي من يان ئار سه ن؟ نا به وى كار بكا، ده يه وى مفت بله وه رى... ده يه وى بى ته "مو دى ر"، به و سه ره چه وره وه به و نازو نى منا زه وه و ئه و سى غاره كه به لى و به وه ده نى... ده يه وى بۆ لى سه ر سى نى زى و دانى ن و به رن له پى شى دانى ن بلى ن فه رموو جه نا بى سه رۆك!"

داده ئامىن خه رى كه به ته قى. ده لى م: "داده، مام هو سپ راست ده كا - گه نجى كى بى كه لكه، كارو كاسبى به كه ي بۆته كچ دى تى. ئه مه له هى چ بارى كه وه راست نيه. ئه و شه وه ي جه ژنى له دا يك بو نى ان بو گرت بو و، ئه من ئه و ده سته قه لى شو انه ي با يى م دى تى خه جا لته بو ومه وه، له كا تى ك دا هى چ پى وه ندى به كى شى به من ه وه نيه... خه جا لته نا بنه وه، پى ره پى وا ي فه قى ر به و حا له كار ده كا و ئا وا پو ولى په يدا ده كا و ئه ما نه به و جو ره ئه و پو وله ئا گر ده ده ن. داده هى چ نا لى.

مام هو سپ ده لى: "ئه مه ش ئو ينى كه... جا ئه وه ده ش بى نى! هه ستى كردوه پى ره ژن چه ند قرانى كى له جى به ك شار دۆته وه - له لى نكه گو ره وى به ك شتتېك دا - ئى سته ده بى نى ده يه وى به جو رى ك ئه و پو وله ي له چنگ ده رى نى..."

"باشه، دا يكه... چ بكا؟"

"چاوت لهو مەنتىقە ھەيە، ئارسەن؟ داىكە! ھەر داىكى ئەم يەكەيە" ئەو كچە فەقىرە نابىنى كە بۆتە چىگىك ئىسك و پىست، لە بەيانىيەو تە ئىوارى لە لای ددانسازى گىانى دەدا و چەپەل لە زارى خەلكى پاك دەكاتەو، و لە رىي فرسە قىك را، لە مەيدانى تۆپخانە را، لەو ئاوى شايە را، وەك ئاوكىشە كان سەتل سەتل ئاوى دەباتە ددان سازىيە كە لە چوارپىيانى يوسف ئاباد! شەوئىش سەعات دە دىتەو! كە چى ھەتا قسە لە قسە دەكەوئ ئەم دەبىتە "زەعيفە" و ئەو بەرەللا مل ئەستورەش دەبىتە "وہ جاخ" ى بنە مالە، پشت، كورەگەوہ - و سوئندى گەورەيان "بە گىانى ويگىن!" . "ويگىنم كفن كردبى!..." خەجائەت نابىتەوہ پىرەژن، بىست و چوار سەعاتىش ئىنجىلى لە دەست ناكەوئ!"

دادەئامىن قەئس بوو، و ددان دەچىرەوہ دەبا. دەئى: "نازىم ئەو پىارە چۆتەوہ سەر كى!" ئەم قسانە لە كوئ دىنى... خوا داى ناوہ بۆ جاسوس...!"

"نا، خانم گىان، جاسوس نىم، بە جاسوسىش خەلق نە كراوم... مەسەلەى رىازى نىە - چاوم دەبىنى..."

كۆنگرەى ژنان لە كۆلانئى كۆبوونەوہيەتى. ئەم جارە مام ئارسەنە كە بانگ دەكا: "ھۆسپ... لە بىرت نەچى... سەرىكى دەفتەرى موعامەلات بدە. لە سبە يىنيوہ دووبارە زەرەز دەست پى دەكاتەوہ - ئەمىن ئىدى ھەسە لەم نەماوہ!"

مام ھۆسپ پى دەكەنى... "لە نەخۇشخانە گوتوويانە ھەبەكانى بەغەلەت خواردوہ - ئەوانەى خواردوونى ھەبى تەركى تريك بوون - ئارسەن، ئىستە بە تەواوى سازە... ئارسەن، جۆرىك دەروؤىشت دەت گوت لە فەتھى ھىرات ھاتۆتەوہ!..."

دادەئامىن بىدەنگ بوو.

KKK

دوکتور ئارتووش مال و حالى كۆكردۆتەوۋە ھاتۆتە تاران - دەيەوى پىسپۆرى بخوئىنى. كورپىكى چووكىشى ھەيە. مندالىكى شىرن و زرىنگە. مال و پزىشكخانه كەي لە شەقامى شا - چواررپىانى ئەمىرى ئەكرەمە. مالى كەي لە نەۋمى سەرەۋى پزىشكخانه يە. دووسى جار ھاتۆتە مالى مە و ئىمەش دووسى جار چووينە مالى كەي. دەلى باج ئىستا زۆر كەم دىتە شارى - باج و دايكم زۆر دەبەر كەوتون.

ئىمەش چووينە شەقامى شاھرەزا - لە ئاخىرى شارى - نىزىك زانستگە. ئەمن لە زانستگە دەخوئىم. دادە ئامىنىش بە دواي خۆم دا راکىشاۋە. ئەۋىش بۆتە "زانستگەيى", و ئەمن لەو كارەي ئازار دەچىژم, وا بزائە ئەمن ھىشتا مندالم... ديسان ھەر ئەو بەسەرھاتى دارالفنون و يە كەمىن رۆژە كانى ھاتنم بۆ تاران دووپات بۆتە ۋە - بەلام بە جۆرىكى دىكە, و بە دووپات بوونە ۋە يە كى پتر: زانستگە زانستگەيە, زۆر ۋەخت ئالۆزە... ۋلات ئالۆزە زانستگە ناۋەندى ئالۆزىيە, ھەمىشە مېتىنگ و خۆپىشاندان و بىزاري دەبرېنە. ئەۋىش پى بە پىي من و تەنانەت قۆل لە قۆلى من دا لە خۆپىشاندان دا بەشدار دەيى - مندالان پىيان وايە مامۆستا, يان كۆمەك مامۆستاي جىيە كە ھەمىشە تاگاي لە دەنگ و باس ھەيە, گوى پىدا دەگرى و ئەمن خۆم دەخۆمەۋە... ھەموو دەر كەوانە كانى زانستگە دەي ناسن...

دەستەردامىنى مام ھۆسپ دەج, دەلىم: "جوان نىە, مامە" تەتۆ بۆخۆت تەگەر لە زانستگەش نەبوۋى, لە شوئىنى لەو بابەتە بوۋى, بۆخۆت دەزانى ئەمن ناتوانم خۆم دوور بگرم و لە كورەكان جوئ بىمەۋە, كە بە چاۋى ھاۋكارى پۆلىس لىم بروانن - باشە, ئەم بۆ وا دەكا...!"

دەلى: "بۆخۆت ئارمىنى دەناسى... ئەمن زۆر جارم پى گوتە, بە قسەي من ناكە - بە ئارسەن بلى"

به مام ئارسه نيش ده ليم. مام ئارسه ن شهويك، ههروا بزانه به ريكهوت پاش ناخواردن مهسه له كه ههلا ده گيرسييني. ده لئى: "يادۆ ناچاره، له روودامانه، هاويپوهندييه، به قهولى خويان... جوان وايه ئه م خو نه كيشتيه قهراخ، ته تو به خو رايي وه دو اي ده كه وي."
 داده ئامين ده لئى: "يادۆ، له بيرته ئه و وه خته ي توركان نارد بوويان من به رن... با به چيي گوت؟ ئه و رۆژه كه با به ته قه ي كردو دوو كه سه كه ي گرت... له بيرته؟"
 له بيرم بوو.

"له بيرته با به چيي گوت؟ گوتى: "ئيدى ههقت نيه له ده ركى مائى به ولاوه برۆي... ئه من به رپرسيارم؟" ئيستاش ئه من به رپرسيارم... ئه من بوخت شاهيد بووى له و له حزه يه وه كه گوتى له ده ركى مائى به ولاوه تر نه چوم - به لام ناتوانم به تو بلسم مه چۆ زانستگه - ته تو ده بى بچيه زانستگه... ته وپش كه ده زانى چۆ نه... باشه، له ونيوه دا به رپرسياره تييه كه ي من چيي لى دى؟"
 "داده، وه زعى من له گه لا تو فه رق ده كا..."

ده لئى: "نا، هيچ فه رق ناكا... ته تو ش ئيستا بۆ مان بوويه پياو! چ فه رق ده كا!"
 ده ليم: "زۆر باشه، فه رق ناكا! ئيستا وا داده نين شتيك رووى داو ته تو ش له وي بووى، چ ده كه ي؟ بو وينه، ئه گه ر ته قه يان كرد ته تو سنگى خو ت وه پيش ده خه ي كه گولله وه من نه كه وي؟ باشه، وه هه ردوو كمان ده كه وي - وه كه به سه ره اتى مه لاهه سه ن و كارۆ!"
 داده ئامين له قاقاي پي كه نين ده دا، و ده سه به جي پي كه نينه كه ي را ده گري و ده لئى: "باشه، ته منيش هه ر بو ئه وه ديم - كه ئه گه ر وه تو كه وت وه منيش كه وي... ئاخه ئارسه ن، ئه من ته گه ر - زمانم لال بى - ئه م كورپه شتيكى لى بى به چ روويه ك چاو له چاوى ئه و پيره پيار و پيره زنه بكه م؟... ئه من به تكاو ره جا ئه مم له چنگيان ده ره يناوه... باشه، له و حاله دا باشت ئه وه يه ته منيش نه ميئم و چاو له چاويان نه كه م..."

به كورتى، هه رچى كردمان ده ره قه تى نه هاتين و ئيستا ده م بينى كه قۆل له قۆلى داده ئامين دا مست را ده وه شيئم: بژى!... بمري!... راسته...!

داده ئامين هيچ موخلىسى يه كيه تيبى شووره وي نيه "له به رامبه ردا ئه من ئاشق و شه يداي يه كيه تيبى شووره ويم، هاوار ده كه م ده بى كرئكار ري به رم بى، حكومه تم بى، بى كرئكار كارم ناروا - حه قه ن ده بى پيشه وايه كه م كرئكار بى - بوخۆم ته قلم نيه... مام ئارسه ن پى ده كه نى و سه ر راده وه شييني. "رۆله گيان، كام كرئكار... كرئكار ئه وه يه كه ده ي بينى... نه ك لي به له هه موو جي به ك. ئه من بوخۆم كرئكارم... چ ده زانم تا

بیمه پیشه‌وای که سینک؟... باشه ئیدی، دهورانی گهنجییه - پیاو ده‌بی ئەم قوناغەش تیپەر بکا.

ئەمن به ئەقلی هەمووان پێ‌دە‌کە‌م. بە‌ئێ، کریکار ئە‌قلی نیه! پروپاگەندی ئە‌مپەرئالیزم... بچن بزانی هەر ئەم کریکاره چ به‌هه‌شتیکی ساز کردوه!
"ده‌ناهیئن، ئە‌گینا ئیمەش زۆرمان پێ‌خۆشه... با‌م له‌وییه، له‌وی خزم و خویشمان هەن، نایه‌ئن - و ئە‌من نازام بۆچی ئە‌م به‌هه‌شته‌یان به‌مە‌ی جە‌هە‌ننە‌می نیشان نادەن؟"
"چونکه‌ ده‌چن خە‌راپکاری ده‌کە‌ن - خۆ‌بیکار نین هەر موسافیره‌ی مە‌ئمووریکێ وه‌دوا بچە‌ن، کاروباریان وه‌ لانیین و هەر ئاگایان له‌و جە‌نابانه‌ بێ... ئە‌وان کاریان هە‌یه، ده‌ژین، ژیان دروست ده‌کە‌ن. ده‌زانی سیار ئە‌نتیلجنت سرویس هە‌موو سائێ چە‌نده‌ خە‌رجی خە‌راپکاری ده‌کە‌ن!"

داده‌ئامین ده‌ئێ: "بە‌ئێ، ئازادی، چینی کریکار... ره‌نجبه‌ران... هه‌شتا ده‌ستیان نه‌گه‌یشتوته‌ پوولێ. وه‌ختیک ده‌ستیان گه‌یشتی ئە‌مانیش به‌ شه‌ویک له‌ بیریان ده‌چیتته‌وه‌و هەر ئە‌و ره‌نجبه‌رانه‌ هه‌تا پیشه‌کی پوولێ ویزیت وه‌رنه‌گرن چا‌و له‌ نه‌خۆش ناکە‌ن و له‌ پزیشکخانه‌ ده‌ری ده‌کە‌ن... به‌لام له‌پیش دا ده‌بی خه‌فته‌ی دنیا به‌ دایک و بابی فه‌قیر بده‌ن، دوايه... یه‌کی وه‌ک ئە‌و کوره... ناوی چ بوو - ویگین - یه‌کیش وه‌ک ئە‌م ئاغا‌یه" و وشه‌ی "ئاغا" پر به‌ گه‌رووی ده‌ر ده‌برێ.

IIII

حه‌وتوو‌یه که ماله‌که تازیه‌باره. کارۆ مردوه... هه‌موومان په‌رۆشمانه... باشه ئیدی، هه‌یوانی مائیش وه‌ک ئە‌ندامی بنه‌ماله‌یه... هه‌موومان ناره‌حه‌تین. به‌لام ناره‌حه‌تییه ئه‌مشه‌و پیوه‌ندی به‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه‌وه‌ هه‌یه.

دانیشتووین، ئە‌من گریام ده‌وکی ماوه... مام هۆسپ له‌ بن لیوانه‌وه‌ پێ‌دە‌کە‌نی، مام ئارسە‌ن پێ‌دە‌کە‌نی... داده‌ئامین تووره‌یه، به‌لام ئە‌ویش بۆ بار راست کردنه‌وه‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک تێکه‌لی ناره‌حه‌تییه‌که‌ی ده‌کا. رووبیک له‌ په‌نام دانیشتوه، ده‌ستمی له‌نیو ده‌ستی ناوه‌و ده‌ست به‌ پشته‌ ده‌ستم دادی. ده‌زانی چینی ده‌وی - ده‌یه‌وی قه‌ولی پێ‌بده‌م سبه‌ینی له‌گه‌ل ره‌فیه‌که‌م بی‌مه‌مه‌ کیوی.

داده‌ئامین ده‌ئێ: "نابلیۆم بۆتۆ لێ نابوو - بۆ نه‌ت خوارد؟"
روو له‌ولا ده‌کە‌م، ده‌ئیم: "پیم خۆش نه‌بوو." چاوم لێ‌یه‌ چا‌و له‌ مام ئارسە‌ن داده‌گری.

مام ھۆسپ دەلى: "دە يە كىكتان بىگىرنەوہ تا ھەر نەبى بزائىن چ بوہ... خو ئىمە تا ئىستا نازائىن چ بوہ!"

IIII

ئەو رۆژە لە زانستگە كۆبونەوہ بوو. ھەموو رىكخراوہ كان بەشدار بوون "دادە ئامىن وەك ھەمىشە لە تەنىشت مەن بوو. دە دەقىقە يەك لە بەرپابوونى مەتىنگە كە گوزەرابو كە پۆلىس لە دارودىوارى دەرىپەرى و دەستى كرد بە لىدانى خویندكارە كان. مەتىنگ تىك چوو... پاشان دوژمەن لە مالىت نائومىد بى, كۆماندۆيە كان پىوہربوون و خویندكارە كان دوای تاويك بەردە فرکەو خشت ھاويشتن پەنايان بۆ پۆلە كان برد... بەلام كۆماندۆيە كان رزانە پۆلە كان - تووشى ھەركەس بوون - مامۆستا, خویندكار, كىچ, كور. بە قەستى كوشتن لىيان دەدان. پەنامان برد بۆ قوژبىنىك كە گەيشتى, و ھەر گەيشتى بە قۇنداغە تىفەنگ وەرمان گەرانى... ئەمەن ھەر ئەوئەندەم دى كە سەگابە خوئى فرى داو لە دوورەوہ نىشانەى لە سەرم گرت و قۇنداغە تىفەنگى دا ھىنا. لەسەر زگ خۆم بە زەوى دا داو دەستم لەسەر سەرم دانا. يەك دوو قۇنداغى بە شانان دا دابووم كە دادە ئامىن زىراندى و خوئى بەسەر دادام...

ئەى كە فەقىرە لىدانى خواردا! ئەمەن ھەر ئەوئەندەم گوى لىبوو كە دەى زىراندو دەى گوت: "لىم دە... بى شەرەف! لىم دە, بى ناموس!" كابران لىى دەداو چۆن! دەت گوت لە كورتانى كەرى دەدا...

نازانم چ ئالوگۆرپىك رووى دابوو - وادىيار بوو دەوئەت دەيەوى زانستگە چاوترسىن بكا... پىم وايە مەسەلەى نەوت لە مەجلىس دا ھاتبۆ گۆرپى... باش نازانم - بەلام بە ھەرحال ئىمە لەو نىوہدا لىدانىكى باشمان بەركەوت.

پاش ئەوہى جوان بىزاريان كردىن, دەنگى فىتە فىتە لە دالانە كەدا بلاو بۆوہ گۆرپەھوو بوون. ئەو رۆژە سەرشكاوو لىو و لووت ھەلدراو زۆر بوون. لىوى منىش - نازانم چۆن - ھەل درابوو. بردىانىنە بىھدارى دەرمانيان كردىن... و چووينەوہ مالى.

ھەروا دەرىشتىن, ھىشتا لە نىو زانستگە دابووين "نەم زانى ئەو چىى گوت يان ئەمەن چىم گوت, كە دىسان زىراندى: "بى ئەقل!... گەمژە!... ولاغ!... ئاخىر ئەمەن بەرپرسىيارم" و لە پىش چاوى ئەو ھەموو خەلكە ھەتا تىنى تىدراو زللەيەكى دە بنانگۆيم سەرواند!

ئەمەن كە ھېچ چاۋەرۋانى رەفتارىكىكى وا نەبووم ھەروا رەق رامام... تى مابووم... بە ھېچ جۆر باۋەر نەدەدەرد! بە تەۋاۋى تىك شىكابووم - گرىنام ھات - گرىاشم، ھەروەك مندالى چووكەلە. كورەكان لە بنەۋە چاۋىكىيان لى دەكردم و تى دەپەرىن... ھەرچەند ھەنگاۋىك رۆيشتىن - ئەۋە ھەروا دەگرىم - دادەئامىنىش دەگرى چۆن! چەند ھەنگاۋىك كە رۆيشتىن لەپەر ئامبازم بوو، دەستى كىردە ئەستۆم جا ماچ كە: "يادۆ گىيان بىۋورە... سەھووم كىرد - بىۋورە - نەم زانى - لەم خوشكە شىتەت بىۋورە...!" ئەۋە ھەروا ئەم قسانە دەكاۋ ماچم دەكا و ۋەك ھەۋرى بەھار فرمىسك دەپرىژى...

لەلايەك بەزەبىم پىي دا دەھات، و لە لايە كىش لەۋە كە ھەردووسى ھەنگاۋ جارپىك دەستى دەستۆم دەكردو لەپىش چاۋى خەلك ماچى دەكردم نارەھەت بووم... ئىستا ئەۋ خەلكە دەلەن چى!... بە تەكانىكى توندى ئانىشك ۋەپىشى كەۋتمەۋە... و رۆيشتىم. ھاتمەۋە مالى: "لەسەر تەختە كەم كەۋتم و پەتووم بەسەر خۆم ھەل كىشا... چەند لەھزەيەك وا مامەۋە... گىژ بووم، مىشك كارى نەدەكرد... پەتوۋە كەم لەسەر خۆم لادا، و لەسەر تەختە كە دانىشتىم... شەيتان بە نەھلەت بى - ئەمە چ كارپىك بوو كىردم - بۆچى وا پالم پىۋە نا!...

شىت بووم لە دەستى ئەم ژنە...! ھەستام، و لە ژورە كە دەركەۋتم. رويىك لە ژورە كەى خۆى بوو - خەرىك بوو دەرسە كانىي دەنوسىيەۋە. گوتى: "مامە يادۆ، دەچىيە كوى؟" - گوتم ئىستا دىمەۋە...

رويشتىم، پىش ئەۋەى بگەمە چوارپىيانى كالىچ دىتم دى... شووتىي كرىبوو. راۋەستام تا ھات" بى ئەۋەى قسەيەك بگەم شووتىيە كەم لى ۋەرگرت - و ھاتىنەۋە. لە رىگادا ھىچمان قسەمان نەكرد...

IIII

ئەمسال ھاۋىنى نەچۋىنە ورمى، قەرارە مام ھۆسپ بە تەنيا بچى بام و داىكم ھەل گرى و بىتەۋە. ھەم جەژنى تەۋاۋ كىردنى زانستگەيە، ھەم پايىزە - پايىزان تاران جوانە: بىن ھەم لە جەژنى لىبۋونەۋەى زانستگەدا لە لامان بن، ھەم تارانىك بىبن، و ھەم لەگەل مام سرۋوژ، براچووكەى دادەئامىن كە لەگەل ژنە كەى لە فەرانسەۋە دى يە كتر بناسن. خەرىكم خۆم بۆ جەژنى تەۋاۋ كىردنى زانستگە ئامادە دەكەم - بوومە دوكتور!

مام ھۆسپ چوۋە، باجم و دايكىم ھېناۋە ھاتۇتەۋە... فەقيرانە لەو يەك دووسالەى دوايى دا تەۋاۋ پېر بوون - دايكم تواناي ھاتۇچۇى نەماۋە، بەستەزمانە كۆم بۆتەۋە! مام ھۆسپ دەلى: "نەخەير، ئاپۇ شېرۇ و دايە - گويى شەيتانى كەر بى - ھەر بەراست خەرىكن پالۋ ۋە سەدى دەدەن!" باجم پى دەكەنى، دايكم دەلى: "بە كويىرايى چاۋى ھەسود!"

لە تەۋرېز سى شەۋان ميوانى مام گاگىك و مندالە كان بوون. دايكم دەلى: "ماشەللا، بى چاۋىنى بن، بوونە چ جھىلىكى جوان شاھۇ و ۋەسمان - خوا بە دايك و بابى خويان بىلى... ماشەللا پىاۋ ھەر ھەز دەكا تەماشايان كا، ماشەللا ۋەك دارى شمشالان... و نازانى چەندىش بەگوين! شاھۇ و ۋەسمان ھەردووكيان بوونە مەتموورى دەۋلەت..."

مام ھۆسپ دەلى: "كارمەندى بانكن."

"ئا، لەو جىيە كە ھۆسپ دەلى... عومريان درىژ بى، يادۇ نازانى بىست و چوار سەعات بە دەۋرۋبەرمانەۋە بوون - بابەبابەۋ دايە دايەيەكيان دەگوت كە ھەر ھەزت دەكرد گويت لى بى... دەزگيرانيان ھەن، دوو كچى چەند جوان... ۋەك نوقل، بيان خەيە زارت دەتوينەۋە."

مام ھۆسپ دەلى: "چ دەكەى دايە! زارى ئەۋ كابرابت پېر كرد لە ئاۋ! چارت لىيە چۇن ئاۋ بە دەم و لەۋسى دا دىتە خوار...! ئاخىر ئەمىش ئىستا وردە وردە دەى خورى... فكريكىش بۇ ئەم بكنەۋە!"

دايكم دەلى: "تەرى ۋەللا... ۋەختىتە ئىدى... درەنگىش بوۋە - دەترسم مندالى ۋى نەبىنم... دوو ئارەزوم ھەن: مندالى ئەم و زەماۋەندى ئەم مەيمونە بىبىنم." و قىزەكانى سەرى رويىك تىك دەدا.

مام ھۆسپ دەلى: "بەۋ جۆرە كە خۇتان لى خۇش كىردە، مەترسە مندالى ئەم مەيمونەش دەبىنى!..." ئەمەن بۇخۇم نىگەران نىم - دەزائم بەۋ ئاسانىيە دەست لەم دىيايە ھەل ناگرن!"

"ھەى روزەردى دنيا و قىامەتان بى رۆلە! باشە، ۋا بلى - لە رقى تۇش بى ھەر دەمىنم... دەبى ئەۋ داخەت لەسەر دل دانىم...!"

پى دەكەن. مام گاگىك جووتىك كەۋشى، چاۋودل پوونى بۇ ناردووم. جووتىكىشى بۇ دايكم دووربون كە دايكم دەلى بە عومرى كەۋشى ۋا خۇشى دە پى نەكردە: "نەرم، سووك، رەحت... گوتى جووتىكىشت بۇ زستانى بۇ دەدرووم... گەرم، كە پىۋىستىت بە گۆرەۋىش نەبى. دەستى خۇش بى، زۇر خۇشن... ئەى رۆلە، چەند ژنىكى باشى ھەيە... ئەۋىش پى دەگوتم دايە، لە زمانى مندالە كان را... چەندىشى لە زارى خۇش بوو.

ماشه لالا له قودره تی خوی... بابت راست ده کا، ئەو میلله ته بینگانانه پیاوی چەند باشیان تیدا بوون و ئیمه نەمان دەزانی... بردبوویانە گویمانەوه ناموسولمانن، که ئەمانە فلانن، فیسارن... رۆلە، ئەگەر بزانی ئەو پووره "و نەوش" ئەت چەند ژنیکی خاوینە سەرت سوڤ دەمیڤتی! (سیرانووشه که بۆته و نەوش) نەوی جوان جوانیشیان هەن، ماشه لالا هەزار ماشه لالا وەک پەلکی گول - له ئامینی خۆمان باشتر نەبن منداڵی وەک پەلکی گول رادەگرن. ئەو چەند شەوه کۆشی بابت بسۆ سەریڤی نەوه کانی پووره و نەوشت... ماشه لالا... گوتم شاهۆ و وەسمانیش دەزگیرانیان هەیه؟ ئەو هەموو ماوهیه ئەتۆ یه کیکت بۆ یادۆ گیان هەل نەبژاردوه؟... وە لالا لیت به گله بیم...!"

دادە ئامین دەلی: "دایه، دەبی بۆخۆی هەل بژیری... له وانه شه هەلی بژاردبێ و به مەهی نەلی."

دایکم چارم لای دەکا - چاوی باش نابینی "بهو حالهش دهبهوی وەک جاران شتیکی له چاوانم دا بخوینیتهوه. به پیکه نینهوه دهلی: "دایه، یادۆ!" و وەک ئەوه که گومانی نەما بێ "هەهی رووت رهش بێ - ئەهی چۆن به ئامینیت نەگوتوه!"

مام هۆسپ دەلی: "چی پێ بلێ؟ هەموو فیلە کان له بن سەری ئامین... وەک ئامین دەزانی بۆخۆشی نازانی... دایه، یادۆ ئیستا به هەموو کچیک رازی نیه - ژنه کهی دهبی خوینده واری به رزی هەبی که هاوشانی ئاغای دوکتۆر بێ...!"

دایه دهلی: "ئامین کچیک ئاقله - وەک تۆ چه پله چه پۆ نیه - دهزانی کێ هەل بژیری... هەر کهس ئامین هەلی بژیری باشه - نابێ له قسهی ئامینی درچی..."

لهو یهک دوو رۆژدا که ئەمن له زانستگه کارم هەیه، مام هۆسپ دایکم و باهم بۆ چاره سەری نەخۆشی جۆراوجۆر دەباته لای پزیشکه پەسپۆره کان - هەمووشیان هەرمەنی و هەمووشیان مەحەبەتی له گەل دەکەن.

بام دهلی: "فاتم، چاوت لیبه! هەموویان خوینده وارن... ئیمهش، خوینده واره که مان مه لاهه سه نه!... هەهی زەمانه!" و هەناسه یهک هەل ده کیشی.

بام و دایکم زۆر رازین، له پیری بهو لاره نەخۆشی یه کیان نیه "نمره ی عینه کیان ده دهنی... چاویلکه دروست ده کەن، به لām ده چاویان ناکەن، ته نیا ئیواران نه بێ که دادە ئامین قالیچه یهک له سەر به رهه یوانی را ده خا، بام و دایکم دادە نیشن، عینه کی دوور ده که نه چاویان و که یف ده کەن.

دایکم دهلی: "به راست جیبه کی جوانه، پیاو سه دسالیش له مالی نه چیتته دەر، هەر لیره دانیشی و ته ماشای خەلکی بکا وەرەز نابێ."

داده تامين ده لئى: "باشه، دايه، ئيستا كه شوکور يادؤ له سهر خيران بؤته دوكتور ته تو و بابەش وەرته تاران پيکهوه بژين - سهربازي پيه کەشي هەر ليڤه ده کا به پلهي ته فسهرى پيهوه - ئيوه هەقى خۆتانه ئيسپراحت بکەن..."

دايكم ده لئى: "نا، رۆله، جوانه، بؤ لاوان باشه، مەبارە کى خۆتان بى... ئيمه له وئى ئاسووده ترين... بەرد له جيى خۆى سهنگينه، رۆله" كه له جيى خۆى هەل کەنا ئيدى ئەو وەزنهى ناميئى..."

بايم ده لئى: "فاتم راست ده کا" هەرکەس له شويني خۆى ئاسووده يه - ليڤه كى من ده ناسى - ئەمن ليڤه ون دەم" رۆله، ئەمنيش به شهرم، دلخوشيى من ئەوه يه كه له جيى خۆم دوو کەس سلۆم لى بکەن... نا، مەبارە کى خۆتان بى... فەرقى چيه رۆله - ئاراتى داىک و بابان هەر ئەوه يه مندالە کانيان ئاسووده بن، ئەگەر ئيوه ئاسووده بن ئيمهش ئاسووده بن..."

IIII

مامه سرووژ و خيزانى هاتوون، و ماله كه شلوقه. مامه سرووژ براجوو كه يه، داده تامين له خوشىيان لاقى عەرزى ناگرى. به ئاشکرا جھيل بؤتهوه: ديسان چاوه جوان زيندووه کانى، و قەلافه ته شاده کەى جارانى پەيدا کردوونهوه.

به خوشىيى هاتنى دايكم و بايم و هاتنه وهى مام سرووژ و خيزانى و بوونه دوکتورى من، شهوى له باشگا (نادى) جهژمان ههيه - ميژيکى گهوره مان گرتوتهوه. دوکتور تارتووش و خيزانيشى هاتوون جگه له ميوانانى ديكهش: باروون شووراو مادموازيل قانيای کچى كه خویندکارى سالى ئاخري کاليجى ده رمانسازى يه... و يهك دوو کەسى دیکه.

بايم بهو كهوا يهك توئ سپى و دريژه و بهو ريشه كۆرپه يهوه وهك مه هاراجه كان ده چى "مام هۆسپ به گالته بانگى ده کا "راجاكريشنا" و بايم قاقا پى ده كه نى. سالون شلوقه - موسيقا ئاههنگى شاد لى ده دا، ژن و پياو گۆرانيى ده لىن، هەر جامى شهراپه كه به سلامه تى پرو به تال ده بيته وه. بايم وهك هه ميشه ناوى ميوه ده خواته وه، دايكيشم دانيشتوه و نوقمى ته ماشاى مادموازيل قانيا بووه..."

له ميژه كانى ديكه وه تاك و ته را دين - له هه موو ميژه كانه وه - بؤ شه ربه ت خواردنه وه خوئقمان ده كەن... مه حه بيه تمان پيشان ده دن، ئيخلاس ده رده برن... تاريڤى بايمان بيستوه..."

مام ھۆسپ دەلئى: "كەلكى لىئى ۋەرگەر، كۈرە، بۇ ھەموو كەس ۋا رىئاكەۋى!"

مام ئارسەن پىئە دەكەنى، دادەئامىن ۋ دايكەم گەرميان كوردە، بە زمانى خۇمان قسە دەكەن... ئەمن لىيان دور كەوتومەۋە، بەلام چاوم لىيە دايكەم جارجار تەماشايەكى من دەكاو زۆر بە پارىزەۋەش چاۋ لە مادموزىل قانیا... دوكتۇر ئارتووش خەرىكە داستانى نەخۇشى دادەئامىنى بۇ مامە سرووژ ۋ باروون شووراۋ دەوربەرى دەگىرپىتەۋە، ۋ ۋەك ھەمىشە پىئە دەكەنى... دەلئى: "دايە، لەبىرتە چۆنت مندالەكە روت كرىبۆۋە، بە خوات نىشان دەداۋ ھەلت داويشت ھەتا چاكتى بىنى!"

"باشە، خەراپەم كەرد، ئاغاي دوكتۇر؟! ئەۋە نىە ئەلخەملای دايكى ساغ ۋ سەلىمە... ديارە جەنابىشت زەھمەت كىشا، بەلام..."

دوكتۇر دەلئى: "بەلام بەخۇرايى...!" ۋ قاقا پىئە دەكەنى "دەتەۋىست ۋا بلىي دايە?... ئاغاي رۆستەمى چاوت لىيە دايە دەلئى چى؟"

بام دەلئى: "بەلئى، دوكتۇر... گوپم لىتە... ھەر كە ئەمەى دەلئى، ديسان دوكتۇر دەتەقېتەۋە..."

دايكەم بە دادەئامىنى دەلئى: "ئەم مېردە شىت ۋ پىتتەت ئەۋ پىاۋەشى لەرپى لاداۋە...!"

مام ھۆسپ دەلئى: "ديسان دىزەۋ گۆزەكان لەسەرى منى قوربەسەردا شكان؟! ئەمن چىم كوردە، ئەمن ۋەك پىاۋىكى ئاقل ۋ حىسابى بۇخۇم دانىشتوم... ھىچم گوتە!"

دوكتۇر دەلئى: "نا دايە، ئاخەكەى تىگەيشتم كە ھىچم نە كوردە..."

"بۇچى، رۆلە، ئەتۇش كارت كەرد، زۆرىشت كەرد - دەستت خۇش بى - خوا ئەم كۈرە جوانەت پىئە بىلئى... بەلام رۆلە، خوا ۋىستى كە كەردت. ئەگەر خوا نەى ۋىستايە ھەر پىت نەدەزانى..."

دوكتۇر دەلئى: "بەلئى... باشە، ئەمە بوۋ بە شتىك... ۋ وتوۋىژ لەگەل دەوربەرەكەى دەست پىئە دەكەتەۋە" بەسەرھاتى دوعاى مندالەكان لە كاتى نەخۇشى دادەئامىن داۋ داستانى مارەبىنەكەيان بۇ دەگىرپىتەۋە... ھەموو پىئە دەكەن... چەند لەحزە دواتر ھەناسە ھەل دەكىشى... ۋ ۋەك ئەۋەى قسەكان درىژەيان ھەبى دەلئى: "بەداخەۋە بەرەى ئەۋ جۆرە پىاۋانە ۋردە ۋردە خەرىكە دەبىتتەۋە - ئەمانە كە بىرۇن ئىدى كەس نىە جىيان بگىرپىتەۋە" ئىستا ھەموۋى بۆتە ماشىن، خانوۋ، پوۋل... ھەيف!"

پاشان بە پىكەنىنەۋە بە بام دەلئى: "ئاغا، ئەگەر گوپت لە منە، چۆنە ھاۋىنى دادى ديسان چەند رۆژنىك بچىنە دوۋكەلە؟"

بام ده لئی: "ئەری وەللا... وەرن. ئاغا، ئەم کیشۆلە، کاکە سرووژ... ھەمووتان لە گەل خانمە کان وەرن... ئەمن ئیدی ئاخری عومرمە... وەرن، بچن ھەوتوویەك لەوی بن. "پۆلە کانی" یش بیینن - جییە کی جوانە..."

مام ھۆسپ دە لئی: "بە فکری من "پۆلە کانی" زۆر جوانترە..."

دوکتۆر دە لئی: "ئەم وشە "جوان" ەش بە راستی شتیکی کەمە... ئیدە ئالە... بئوینە یە - لە ھیچ کوی دنیا شتی وا نابین... باروون شوورا... مادموازیل ئانیا... شتیك دەبیسن... ھەتەن بچن. سرووژ، ئەمن لە جیاتی تۆم ئەم یەك سالا دەمیتەو ە تا ئەو یەك ھەوتوو لەوی ب. بە خوا ھەل دە گری!"

بام دە لئی: "زۆر باشە، کەوا یە ئەمن ھەموو خانمە کان و ئاگاگان و میوانە کانیان بانگھێشتن دە کەم... و زۆریش خۆش حال دە ب - پاشانیش وەبیرتان دینمەو. بەلام دوکتۆر، دوا یە بیانوان نەبیینیەو... ئەتۆ بۆخۆت خانمە کان و ئاگاگان سازکەو ئەوی دیکە لە ئەستوی ئامینن. ھۆسپی فەقیر ھەموو سالی دئ و دەزائم ھەتا ماویشە دئ. لەوی خاترجەم، ئەو بئو کاری لەنگە. وەرن لەو سەرە را نیشتمانە کەشتان بیینن... نە یەن پەژبووان دەبنەو، وەللا!... بەراست جیی ھراند خالی..."

مام ھۆسپ دە لئی: "ئەری وەللا، دیسان ئیو... ئیمە ھیچ لە بیرمان نەبوو."

دوکتۆر دیسان چپە یەك لە گەل باروون شووراو مادموازیل ئانیا و سرووژ و خیزانی دە کا... دیارە ھەموویان لەو کە دەتوانن دووراودوور نیشتمانە کە یان بیینن کەوتوونە ھەژان. خیزانی دوکتۆر بە خانمی سرووژ و مادموازیل ئانیا دە لئی: "بە یانی یان کە دەچووین لە سەری را تەماشای ئاگری بکەین رییوی و سمۆرە دەھاتنە مەودای دوو ھەنگومان. خواردنمان دەدانی... رایان نە دە کرد. ئاغا راوی قە دە غە کردو... جییە کی جوانە!" لەو نیو دەدا ھەروا لە میژە کانی دیکەو دین و ھەروا مە ھەبەت دەنوینن... ھەلپە رین دەست پی کراو، ژن و میژە کان دە چنە سەر "پیست" شوینی دانس... میژە کە ی مەش تەنکە ی کردو... چاوم لە باجمە کە بە سپایی چاویلکە دوور بیینە کە ی دەردینی و دە چاوی دە کا، و بە دایکم دە لئی: "فاتم عە ینە کە کەت لیدە، کەس ھۆشی مە ی نیە... پی دە کە نم. دادە ئامین دئ، دەستی من و مادموازیل ئانیا دە گری و دە مان باتە سەر "پیست"... چاوم لە باجمە کە نیو چاوانم لئ تیک دەنی و بە حال و بال سەر را دەو شینی - پیکە نین بە روخساری دایکمەو ە بلاو بۆتەو ە.

لە نیو ھەشو لای داو، ئیدی وردە وردە دە بی پرۆین بە لام... ئی... دوکتۆر... دادە ئامین - لە پشت میکرو فۆن - دوکتۆر ویلۆنە کە یشی ھیناوە...

سالۆنه که نوقمی بیدهنگییه. دوکتۆر دهچیتته پشتی میکروفۆن, دهلی به یادی
"ئهوانه‌ی رابردوون و ئهوانه‌ی رۆیشتوون" و شتیکی وهك حه‌یرانی کوردی لی دده‌او
داده‌تامین تی هه‌ل ده‌کا... ئای, هه‌ر ئه‌و ئاهه‌نگه‌ی "شاخه‌ره‌ش" هه‌ر به‌ندیك دووجار
ده‌لیتته‌وه جارێك به هه‌رمه‌نی و جارێك به کوردی:

ئه‌ی هاوار له‌من
خواحافیز ئاگری, ئیدی نات بینم
به‌لام ته‌شقی تۆم قه‌ت له‌بیر ناچی.
باوه‌شی ساردت په‌نای گه‌رمم بوو, به شه‌وو به رۆژ
دایک بووی بۆ من.
ئه‌م ده‌سرۆکه‌یه هه‌ل بگه‌ر ئاگری.
ئه‌وم بۆ بده به ده‌زگیرانم.
دایکمیان برد ئاگری,
بام له‌ری مرد,
کاکم له جاده به‌ردان ده‌شکینی.

IIIIII

ئه‌م ده‌سرۆکه‌یه‌م بده خیزانم
ئه‌م تفه‌نگه‌شم بده به کوره‌که‌م
بلێ بابتیان له‌گه‌ل خویان برد.
کۆرم چووکه‌یه, بلێ با زووتر گه‌وره بی چونکه منداڵان ده‌کوژن.

IIIIII

به‌لکوو رۆژیکیش پیک شاد بوینه‌وه
ئه‌گه‌ریش نه‌بوو, له هه‌ر جییه‌ک بین
پیش هه‌تاو که‌وتن له دوندیکی به‌رز, هه‌موو پیکه‌وه ته‌ماشای به‌ژنی ئاگری ده‌که‌ین.
ئاگریی دلۆقان روانینه‌کانمان پیک ده‌گه‌یه‌نی

IIIIII

خوا حافیز ئاگری, به هیوای دیدار...
مالت ئاوه‌دان, خۆشه‌ویستی تۆم قه‌ت له‌بیر ناچی

شیوهی جوانی توّم قهت له بیر ناچی

ئهوا کوره کهم به توّ ده سپیرم...

IIIIII

دهنگ له گهرووی دهنگیژ دا شکارهتهوه، دهنگی ویلۆن براوهتهوه. سالتون له بیدهنگییه کی بهسام دا نقوم بووه... چهند له حزه بیدهنگی و دوايه دهنگی چهپله لیدان و تافهرین گوتن... داده تامین وهک مندالینکی چووکله که له مهجلیسی جهژنیک دا سهمای کردی و پاش تهواو بوونی سهماکهی پهناي بۆ باوهشی دایکی بردی، به غاردان هاتوه به ههنیسک دانهوه دهستی دهستۆی باجم کردوه - ریشی بایشم به فرمیسکان تهرد بووه.

باجم دهلی: "تامین... ئەمشهوه ههمووی لایهک، و ئەم حهیرانهی توّ لایهک... زیندوو بوومهوه. زۆر جوان بو" به قهولی فاتم نهمرم له زه ماوهندی ریوی دا سهرچۆپی بگرم... خوا عومرت درێژ کا... ئەم چهند له حزهیه گهنج بوومهوه...!"

دایه دهستی دهستۆی کردوه، دهلی: "یاخوا بژی... نهوه کانت بیینم. ماشه لالا له ههر قامکیکت سهد هونهر دهباری... ههتا ئیستا دهنگی وا خوشم نه بیستبوو. دهرد و بهلات له گیانی ههرجی بنیادهمی خهراپ و بی که لکه بکهوی...! هیندی شتی خووش هه ل گره بۆ زه ماوهندی کاکه یادۆ ئیشه لالا... به قوربانی ئه و زارو ئیوه جوانهت ب!"
دوکتۆر دهلی: "دهی، ئاغای دوکتۆر... رووی له منه" به نیازی ئیشه لالا پزیشکخانه کهت له کوئ دانیی؟"

دهلیم: "هیشتا ساغ نه بوومهوه، ئاغای دوکتۆر... له وانهیه بچمه جیی جه نابت، ورمی. ئە گهر مام هۆسپ و داده تامین رازی بن... له وئ مندا له کانی کاک رهشید و کاک مارفیش دینین که بخوینن..."

مام هۆسپ دهلی: "عه رزم نه کردی تاران جییه کی خهراپ نیه، شامی که باب دهدهن! ئیستا دهبه وئ مندالی تهوانی دیکهش بیینی...! به لام له گالته درچی ته مه ئاواتی منه... ورمی جییه کی جوانه - ته وئ هه موو شتیکی باشه، هه م شاره که جوانه، هه م دیمان هه یه، هه م ئه سپمان هه یه... هه م چیا مان هه یه، هه م ئاوه له دیر... هه موو شتی کمان هه یه..."

دایکم دهلی: "ئه م دووسی رۆژه ئاقل بووی... هه یچ باهرم نه ده کرد... زۆر شیت و پیّت بووی!"

"به لئی ده زانم... پیت خوش بوو... مه ترسه "مندالئه که" دیسان له په نا خوت داده نیم... توخوا ته ماشا." وهك فه رمانده له شکرینک دهست بۆ زگی زلی گرووبانیسک رادییری، دهست بۆ لای من را ده دییری: "توخوا ئه م زرته زهلامه مندالئه!"

دایکم ده لئی: "بلی ماشه لالا، شیته و شوور!"

هه موومان پیه ده که نین. مام هۆسپ سه ر ده باته بن گویی دایکم و ده لئی: "مه ترسه، بۆ خوشی وه ره زبی ته سپی یه کانی ویی کردوه. رۆژه کانی هه وه لئی بۆ ته وه ی زۆر وه ره ز نه بی تامین ده چوو له و خواره ی شاری چهند دانه یه کی ده کړی و له قوتووه شه مچه ی داویشتن و له بن سه ربی داده نان. حه یف، ئه و هه موو ته سپی چاکه ی به جی هیشت، هات بوو به دوکتۆر!... ئاخو دوکتۆریش بوو به کار!..."

دایکم قژقژ پیه ده که نئی.

دوکتۆر ده لئی: "ئیمه بیگانه یین!"

مام هۆسپ ده لئی: "قسه ی خۆمان بوو."

ئاخو ده وری دانس دهست پیه ده کا..."

IIII

هاتووینه وه مائی. دایکم ده لئی: "زۆر جوان بوو!"

مام هۆسپ ده لئی: "کامه یان?"

"هه مووی... مه باره کی لاوان بی هه مووی جوان بوو... ئیشه لالا به سلامه تیی کاکه رووبیک - نه مره ئیشه لالا له زه ماوه نده که ی دا خزمهت بکه م - زۆر جوان بوو!"

مام هۆسپ ده لئی: "ها، ئه من پیم وابوو کیژۆله که ده لئی!"

دایکم ده لئی: "ئا - به لئی، کیژۆله که ش جوان بوو - چما خوانه خواسته گوتم جوان نه بوو! ماشه لالا دهت گوت پارچه جه واهیره!... به راست هۆسپ، ئه دی دایکی له کوئی بوو?"

"دایکی نیه."

دایکم به سه رسورمانه وه ده لئی: "ئه دی کی ئه م مندالئه ی گه وره کردوه، ئه ویش ئاوا وهك چه پکه گول؟!"

"خه فهت مه خو... وهك هه میشه نه که کان هه ن..."

دایکم ده لئی: "مندالی مه عسووم! پیاو له ته ماشا کردنیی تیر نابی..."

بام ده لئی: "هۆسپ، بابی چ کاریک ده کا?"

"ئەندازيارە، ئاپۆ - كارى خانوبەرە دەكا - وەزعى باشە ماشەللا... دوو كورپىشى
 ھەن. ئەوانىش ھەرۈەك خۆى ئەندازيارن - لەگەل خۆى كار دەكەن... " پاشان بە داىكم
 دەلى: "ئاخرەكەى پىت نەگوتىن. داىدە؟"
 چىم پى نەگوتى، رۆلە؟"
 "پىت باش بوو يان نا؟"
 داىكم دەلى: "ئابى ئەمن ھەلى بژىرم، رۆلە - دەبى ئامىن ھەلى بژىرى... ئەمن كە
 ھەر ئەمجارم دىوہ فەقىرە... ھەرچى ئامىن پى باش بى جوانە - وەك خۆى."
 مام ھۆسپ روو دەكاتە بام: "ئاپۆ، جەنابت چۆن... پىت باش بوو؟"
 بام دەلى: "ئەمن؟ ئەمن چ كارەم، رۆلە... ئامىن شتى خەراپ ھەل نابژىرى."
 مام ھۆسپ دەلى: "دەتت - دەتت گوتم! ئامىن بە چاكى دلى لى ئەستاندوون...
 كەوايە زەماۋەندەكەمان دروست كرد...! قەرەبوى "زللە" كەش كرايەوہ، كاك يادۆ...
 ئەمە ئىدى لە شەقىش خەراپتەرە!" و قاقا پى دەكەنىن...

ئاخىرى وەختى رۆژى ۱۷ى خەزەلئوہرى ۱۳۷۵
 رىكەوتى سالتوہگەرى شەھىد بوونى ھەفلاان